

Župančičeva ulica 3, p.p. 644a, 1001 Ljubljana

T: 01-369-6600
F: 01-369-6609
E: gp.mf@gov.si
www.mf.gov.si

Generalni sekretariat Vlade RS

gp.gs@gov.si

Številka: 007-66/2021/
Datum: 1. 3. 2021

ZADEVA: POPRAVEK ŠT. 2 – Predlog Zakona o bančništvu – predlog za obravnavo

1. Navedba gradiva, na katerega se nanaša popravek:

Predlog Zakona o bančništvu – predlog za obravnavo

2. Besedilo popravka:

Uvodni del in osnutek členov Predloga Zakona o bančništvu je bil lektoriran.

Gradivu so priloženi tudi naknadno prejeti odzivi Ministrstva za javno upravo, Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo in Ministrstva za pravosodje. Vsa ministrstva sporočajo, da na gradivo nimajo več pripomb.

3. Priloga:

Čistopis vladnega gradiva.

Lep pozdrav.

Mag. Andrej Šircelj
MINISTER

Župančičeva ulica 3, p.p. 644a, 1001 Ljubljana

T: 01-369-6600

F: 01-369-6609

E: gp.mf@gov.si

www.mf.gov.si

Številka: 007-66/2021
Ljubljana, 1. 3. 2021
EVA 2021-1611-0005
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Predlog Zakona o bančništvu – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne ... pod točko ... sprejela naslednji
S K L E P :
Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o bančništvu – predlog za obravnavo in ga pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo in sprejetje po nujnem zakonodajnem postopku.
mag. Janja Garvas Hočevar V.D. GENERALNEGA SEKRETARJA VLADE
Sklep prejmejo:
<ul style="list-style-type: none">• Državni zbor Republike Slovenije• Ministrstvo za finance• Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
<ul style="list-style-type: none">• mag. Marjan Divjak, generalni direktor Direktorata za zakladništvo• Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem• Janja Jereb, vodja Sektorja za bančništvo• mag. Primož Šešek, podsekretar
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:
/
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:
<ul style="list-style-type: none">• mag. Andrej Šircelj, minister• mag. Peter Ješovnik, državni sekretar• mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka• mag. Marjan Divjak, generalni direktor Direktorata za zakladništvo• Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem• Janja Jereb, vodja Sektorja za bančništvo• mag. Primož Šešek, podsekretar
5. Kratek povzetek gradiva:
Osnovni cilj predloga zakona je nadgraditev obstoječega Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUUDSOL in 44/19 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZBan-2) s prenosom Direktive (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in

Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/878/EU) v pravni red Republike Slovenije.

Namen te direktive je obravnavati vprašanja, ki so se pojavila v zvezi z določbami Direktive 2013/36/EU o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU), za katere se je izkazalo, da niso dovolj jasne, in so se zato različno razlagale ali za katere je bilo ugotovljeno, da so preveč obremenjujoče za nekatere institucije. Vsebuje tudi prilagoditve Direktive 2013/36/EU, ki so potrebne bodisi po sprejetju drugih ustreznih pravnih aktov Unije bodisi zaradi vzporedno predlaganih sprememb Uredbe (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja. Nenazadnje se s predlaganimi spremembami sedanji regulativni okvir bolje usklajuje z mednarodnim razvojem ter tako spodbuja skladnost in primerljivost med jurisdikcijami.

Predlog Zakona o bančništvu, ki je zaradi številnih sprememb pripravljen v obliki novega zakona, nadgrajuje ZBan-2. Cilj slednjega je bil prenos Direktive 2013/36/EU in delni prenos Direktive 2014/59/EU ter prilagoditev nacionalne zakonodaje Uredbi (EU) št. 1024/2013, Uredbi (EU) št. 575/2013 in Uredbi (EU) št. 806/2014. Z ZBan-2 se je v pravni red Republike Slovenije delno prenesla tudi vsebina (i) Direktive Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij in (ii) Direktive Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov.

Poglavitne rešitve, ki jih zajema predlog zakona, lahko povzamemo v štirih vsebinskih sklopih: (i) rešitve, ki so bile vključene že v okviru ZBan-2, (ii) rešitve v okviru implementacije Direktive (EU) 2019/878, (iii) rešitve, ki so povezane z odločbo Ustavnega sodišča v zadevah U-I-55/16/19 in U-I-196/16-15, (iv) rešitve, v okviru katerih se ureja uzakonitev pristopa predhodne ocene primernosti nadzornega organa in izdaja dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: ~ nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja ~ razvojne politike na ravni programov po strukturi ~ razvojne klasifikacije programskega proračuna ~ razvojne dokumente Evropske unije in ~ mednarodnih organizacij	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR: /

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1		
SKUPAJ				
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR: /				
Gradivo nima finančnih posledic.				
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:				
Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:			NE	
<ul style="list-style-type: none"> - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin. 				
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:				
<ul style="list-style-type: none"> • Skupnosti občin Slovenije SOS: NE • Združenju občin Slovenije ZOS: NE • Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE 				
Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:				
<ul style="list-style-type: none"> • v celoti, • večinoma, • delno, • niso bili še upoštevani. 				
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:				
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:			DA	

Datum objave: 2. 10. 2020

Predlog zakona je bil 2. oktobra 2020 objavljen na spletni strani E-demokracije z rokom za sporočanje morebitnih predlogov, komentarjev in pripomb do 2. novembra 2020. Na objavo so bili posebej opozorjeni finančni nadzorniki (Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor, Agencija za nadzor nad revidiranjem) ter dodatno Združenje bank Slovenije, Komisija za preprečevanje korupcije in Informacijski pooblaščenec.

Do vključno 5. novembra 2020 je ministrstvo za finance prejelo odziv Banke Slovenije, Agencije za trg vrednostnih papirjev, Agencije za javni nadzor nad revidiranjem, Informacijskega pooblaščenca, Združenja bank Slovenije, Združenja notranjih revizorjev IIA – Slovenski inštitut in Nove Ljubljanske banke – Svet delavcev. Ministrstvo za finance nato v januarju 2021 dodatno opravilo posvet s finančnimi nadzorniki.

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA

mag. Andrej ŠIRCELJ
MINISTER

Priloge:

- Predlog Zakona o bančništvu
- MSP test
- korelacijska tabela
- izjava o skladnosti
- mnenje Evropske centralne banke
- mnenje Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo
- mnenje Ministrstva za javno upravo
- mnenje Ministrstva za pravosodje
- mnenje Službe Vlade Republike Slovenije za zakonodajo

ZAKON O BANČNIŠTVU

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

1.1. Slovenski pravni okvir in splošno o ureditvi

V Republiki Sloveniji ureja področje bančništva Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUDSOL in 44/19 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZBan-2), ki je v nacionalno zakonodajo prenesel naslednje štiri direktive:

- Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 338; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU);
- Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190);
- Direktivo Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L št. 372 z dne 31. 12. 1986, str. 1), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 224 z dne 16. 8. 2006, str. 1);
- Direktivo Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov (UL L št. 44 z dne 16. 2. 1989, str. 40).

ZBan-2 ureja naslednja področja:

- pogoje za ustanovitev, poslovanje in redno prenehanje kreditnih institucij s sedežem v Republiki Sloveniji;
- pogoje, pod katerimi lahko kreditne institucije s sedežem zunaj Republike Slovenije poslujejo na območju Republike Slovenije;
- pristojne organe, ukrepe in pooblastila za izvajanje nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij v Republiki Sloveniji in nadzora nad poslovanjem drugih oseb, ki na območju Republike Slovenije v nasprotju s tem zakonom opravljajo storitve sprejemanja depozitov od javnosti;
- ukrepe in pooblastila za obvladovanje makrobonitetnega ali systemskega tveganja v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v Republiki Sloveniji.

1.2. Finančne krize in odziv Evropske unije

Finančne krize, zlasti v bančnem sektorju, lahko povzročijo velike stroške tako zaradi neposrednih fiskalnih stroškov kot zaradi s tem povezanih stroškov za realno gospodarstvo. Primer tega je bila finančna kriza 2007–2008. Med letoma 2008 in 2014 so države članice EU za reševanje finančnega sektorja porabile skoraj dva bilijona eurov državne pomoči (znesek je enak skoraj 14 odstotkom BDP EU 2014). Velike so bile tudi izgube gospodarstva zaradi krize. Nekatere ocene kažejo, da lahko zdajšnja vrednost kumulativnih izgub v celotni EU znaša 50–100 odstotkov letnega BDP EU pred krizo (približno 6–12,5 bilijona eurov), če ne celo več.

Kot odgovor na prejšnjo krizo je EU izvedla temeljito reformo regulativnega okvira za finančne storitve, da bi povečala odpornost med drugim tudi kreditnih institucij EU ter s tem utrdila finančno stabilnost EU. Evropska komisija se je tako med drugim v svojem sporočilu 24. novembra 2015 zavezala, da bo predložila zakonodajne predloge na podlagi mednarodnih sporazumov, da bi odpravila ugotovljene slabosti v sedanjem bonitetnem okviru. Ta zaveza je bila del paketa ukrepov za zmanjšanje tveganj, katerih cilj je bil doseganje nadaljnega napredka pri dokončanju bančne unije.

Na tej podlagi je Evropska komisija 23. novembra 2016 objavila predlog regulatornih sprememb, katerih cilj je dokončati regulativni program za čas po krizi v letih 2007 in 2008, pri čemer bi zagotovili, da regulativni okvir obravnava vse preostale izzive v zvezi s finančno stabilnostjo, hkrati pa zagotavlja, da bodo lahko banke še naprej podpirale realni sektor gospodarstva. Namena regulatornih sprememb sta nadaljnje zmanjševanje tveganj v bančnem sektorju ter potencialno obremenjevanje državne pomoči in s tem denarja davkoplačevalcev v primeru krize. Treba je tudi poudariti, da so navedene reforme v skladu s standardi, dogovorjenimi z mednarodnimi partnerji v okviru G20.

Evropska komisija je v letu 2016 pripravila tudi oceno učinka¹ v zvezi z regulatornimi spremembami ter med drugim prepoznala naslednje težave: tveganje prevelikega zanašanja na kratkoročno grosistično financiranje za financiranje dolgoročnih dejavnosti, tveganje prevelikega finančnega izvoda institucij, neoptimalne kapitalske zahteve za izpostavljenosti do MSP, nevarnost neurejenega propada sistemsko pomembnih institucij, možnost propadov zaradi nezadostnih kapitalskih zahtev za institucije in nezadostna usklajenost nekaterih določb o reševanju.

Banke imajo osrednjo vlogo pri financiranju gospodarstva ter spodbujanju rasti in zaposlovanja. So ključni vir financiranja za gospodinjstva in podjetja. EU si je zaradi finančne krize prizadevala za ambiciozno reformo finančnega regulativnega sistema, da bi znova vzpostavila finančno stabilnost in povrnila tržno zaupanje. Evropska komisija želi s svojimi zakonodajnimi pobudami dokončati program reform, in sicer z ureditvijo nekaterih še neobravnavanih področij, ki so pomembna za nadaljnjo krepitev odpornosti bank proti morebitnim pretresom.

1.3. Pomanjkljivosti ureditve in potrebne spremembe

V nadaljnjem besedilu je povzeta problematika, ki se v večjem nadgrajuje s predlogom zakona glede na ZBan-2².

1.3.1. Finančni holdingi in mešani finančni holdingi

Finančni holdingi in mešani finančni holdingi so lahko nadrejene osebe bančnih skupin, pri čemer se zahteva uporaba bonitetnih zahtev na podlagi konsolidiranega položaja teh holdingov. Ker institucije, ki jih obvladujejo taki holdingi, ne morejo vedno zagotoviti skladnosti z zahtevami na konsolidirani podlagi v celotni skupini, je treba nekatere finančne holdinge in mešane finančne holdinge neposredno

¹ Ocena učinka o predlogih za spremembe Uredbe (EU) št. 575/2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja, Direktive 2013/36/EU o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, Direktive 2014/59/EU o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij, Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje.

² Vsebina podpoglavja 1.3. je črpana iz uvodnega dela Direktive (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniški ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L št. 150 z dne 7. 6. 2019, str. 253), ki je bila sprejeta kot eden izmed številnih odgovorov poleg drugih ukrepov na izkušnje s prejšnjimi krizami.

vkjučiti v obseg nadzorniških pooblastil na podlagi Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 406 z dne 3. 12. 2020, str. 67), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 575/2013/EU), da se zagotovi skladnost na konsolidirani podlagi. Zato bi bilo treba za nekatere finančne holdinge in mešane finančne holdinge določiti poseben postopek odobritve in neposredna nadzorniška pooblastila nad njimi, da bi tako zagotovili, da so lahko ti holdingi neposredno odgovorni za zagotavljanje skladnosti s konsolidiranimi bonitetnimi zahtevami, ne da bi pri tem zanje veljale dodatne bonitetne zahteve na posamični podlagi.

Odobritev in nadzor nekaterih finančnih holdingov ter mešanih finančnih holdingov skupinam ne bi smela preprečiti, da po lastni presoji odločijo o posebnih notranjih ureditvah in razdelitvi nalog v skupini, da bi zagotovile skladnost s konsolidiranimi zahtevami, prav tako pa ne bi smela preprečiti neposrednega nadzora nad tistimi institucijami v skupini, ki zagotavljajo skladnost z bonitetnimi zahtevami na konsolidirani podlagi.

Finančni holding ali mešani finančni holding, ustanovljen z namenom udeležbe v družbah, bi bil lahko v posebnih okoliščinah izvzet iz odobritve. Čeprav bi izvzeti finančni holding ali mešani finančni holding lahko sprejemal odločitve v okviru svojega običajnega poslovanja, pa ne bi smel sprejemati upravljaljskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki bi vplivale na skupino ali podrejene družbe v skupini, ki so institucije ali finančne institucije. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju skladnosti z navedeno zahtevo upoštevati pomembne zahteve na podlagi prava gospodarskih družb, ki velja za finančni holding ali mešani finančni holding.

Konsolidacijskemu nadzorniku se zaupajo glavne odgovornosti v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi. Zato mora konsolidacijski nadzornik ustrezno sodelovati pri odobritvi in nadzoru finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov. Kadar konsolidacijski nadzornik ni pristojni organ v državi članici, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, bi bilo treba odobritev podeliti na podlagi skupne odločitve obeh organov.

1.3.2. Prepoznavanje majhnih institucij za namen prejemkov

Poročilo Komisije z dne 28. julija 2016 o oceni pravil o prejemkih v skladu z Direktivo 2013/36/EU in Uredbo 575/2013/EU je pokazalo, da so za majhne institucije nekatera načela, določena v Direktivi 2013/36/EU, in sicer zahteve o odlogu in izplačilu v instrumentih, preveč obremenjujoča in niso sorazmerna z njihovimi bonitetnimi koristmi. Podobno je bilo v poročilu ugotovljeno, da stroški uporabe teh zahtev presegajo njihove bonitetne koristi v primeru zaposlenih z nizkimi variabilnimi prejemki, saj takšne ravni variabilnih prejemkov ustvarijo le malo ali nič spodbud za zaposlene za prevzemanje čezmernih tveganj. Zato bi bilo treba na splošno od vseh institucij zahtevati, da uporabljajo vsa načela za vse zaposlene, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije, pri čemer je treba majhne institucije in zaposlene z nizkimi ravnmi variabilnih prejemkov izvzeti iz načel glede odloga in izplačila v instrumentih iz Direktive 2013/36/EU.

Potrebna so jasna, dosledna in usklajena merila za prepoznavanje takšnih majhnih institucij in nizkih ravni variabilnih prejemkov, da se zagotovi nadzorniško zблиževanje ter spodbujajo enaki konkurenčni pogoji za institucije in ustrezna zaščita za vlagatelje, investitorje in potrošnike v EU.

1.3.3. Prejemki

Načelo enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za moške in ženske je določeno v 157. členu Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Navedeno načelo morajo institucije dosledno uporabljati. Zato bi morale politiko prejemkov izvajati nevtrarno glede na spol.

Namen zahtev glede prejemkov je spodbujati preudarno in učinkovito upravljanje tveganj institucij z usklajevanjem dolgoročnih interesov institucij ter njihovih zaposlenih, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti institucije. Hkrati bi lahko za podrejene družbe, ki niso institucije in se zato zanje Direktiva 2013/36/EU ne uporablja na posamični podlagi, veljale druge zahteve glede prejemkov, in to na podlagi ustreznih sektorskih pravnih aktov, ki bi morali imeti prednost. Zato se zahteve glede prejemkov za takšne podrejene družbe praviloma ne bi smele uporabljati na konsolidirani podlagi. Kljub temu bi se zahteve glede prejemkov z namenom

preprečevanja morebitne arbitraže morale uporabljati na konsolidirani podlagi za zaposlene v podrejenih družbah, ki opravljajo posebne storitve, kot je upravljanje sredstev ali portfeljev oziroma izvajanje naročil, pri čemer so ti zaposleni pooblaščenec ne glede na obliko tovrstnega pooblastila za opravljanje poklicnih dejavnosti, na podlagi katerih se uvrščajo med »prevzemnike pomembnega tveganja« na ravni bančne skupine. Takšna pooblastila bi morala vključevati ureditve prenosa pooblastil ali oddajanja v zunanje izvajanje, ki jih skleneta podrejena družba, ki zaposluje osebe, in druga institucija iz iste skupine.

Direktiva 2013/36/EU zahteva, da je znaten delež, v vsakem primeru najmanj 50 odstotkov vsakega variabilnega prejemka, sestavljen iz uravnoteženega deleža delnic ali enakovrednih lastniških deležev, odvisno od pravne strukture te institucije, ali z delnicami povezanih instrumentov oziroma enakovrednih nedennarnih instrumentov, kadar gre za institucije, ki niso uvrščene na borzo, in (kjer je to mogoče) alternativnih instrumentov temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, ki izpolnjujejo določene pogoje. To načelo omejuje uporabo z delnicami povezanih instrumentov na institucije, ki niso uvrščene na borzi, in zahteva, da na borzi uvrščene institucije uporabljajo delnice. Evropska komisija je ugotovila, da lahko uporaba delnic vodi do precejšnje upravne obremenitve in stroškov za institucije, ki so uvrščene na borzi. Hkrati je mogoče doseči enakovredne bonitetne koristi tako, da se na borzo uvrščenim institucijam dovoli, da uporabljajo z delnicami povezane instrumente, ki sledijo vrednosti delnic. Možnost uporabe z delnicami povezanih instrumentov bi bilo zato treba razširiti na institucije, ki so uvrščene na borzi.

1.3.4. Nadzorniški pregled in ovrednotenje

Pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju bi bilo treba upoštevati velikost, strukturo in notranjo organiziranost institucij ter naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti. Kadar imajo različne institucije podobne profile tveganosti, na primer zato, ker imajo podobne poslovne modele ali geografsko lokacijo izpostavljenosti ali pa pripadajo isti institucionalni shemi za zaščito vlog, bi bilo treba pristojnim organom omogočiti, da metodologije procesa pregledovanja in ovrednotenja prilagodijo tako, da se zajamejo skupne značilnosti in tveganja institucij s takšnim enakim profilom tveganosti. Vendar takšna prilagoditev pristojnim organom ne bi smela onemogočiti, da ustrezno upoštevajo posebna tveganja za posamezne institucije, niti ne bi smela spremeniti posebne narave ukrepov, naloženih posamezni instituciji.

1.3.5. Dodatne kapitalske zahteve

Dodatna kapitalska zahteva, ki jo naložijo pristojni organi, je pomemben gonilni dejavnik skupne ravni kapitala institucije in je pomembna za udeležence na trgu, saj raven naložene dodatne kapitalske zahteve vpliva na sprožilno točko za omejitve izplačil dividend, izplačila bonusov in plačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala. Jasno bi bilo treba opredeliti pogoje, po katerih bi bilo treba naložiti dodatno kapitalsko zahtevo, da bi zagotovili dosledno uporabo pravil v vseh državah članicah in ustrezno delovanje notranjega trga.

Dodatna kapitalska zahteva, ki jo naložijo pristojni organi, bi morala biti določena glede na posebni položaj institucije in ustrezno utemeljena. Dodatne kapitalske zahteve se lahko naložijo za obravnavanje tveganj ali elementov tveganj, ki so izrecno izključeni iz kapitalskih zahtev iz Uredbe 575/2013/EU oziroma niso izrecno zajeti s temi zahtevami, a samo v obsegu, ki je potreben glede na poseben položaj institucije. Te zahteve bi morale biti uvrščene v ustreznem vrstnem redu kapitalskih zahtev nad minimalne kapitalske zahteve in pod zahtevo po skupnem blažilniku ali zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda, kakor je ustrezno. Narava dodatnih kapitalskih zahtev, značilna za posamezno institucijo, bi morala preprečiti njihovo uporabo kot orodje za obravnavanje makrobonitetnega ali systemskega tveganja. Vendar pa to pristojnim organom ne bi smelo preprečiti, da med drugim tudi z dodatnimi kapitalskimi zahtevami obravnavajo tveganja, s katerimi se posamezne institucije ukvarjajo zaradi svojih dejavnosti, vključno s tistimi, ki odražajo vpliv nekaterih gospodarskih ali tržnih gibanj na profil tveganosti posamezne institucije.

1.3.6. Količnik finančnega vzvoda

Zahteva glede količnika finančnega vzvoda je vzporedna kapitalskim zahtevam, ki temeljijo na tveganju. Zato bi bilo treba vse dodatne kapitalske zahteve, ki jih naložijo pristojni organi za obravnavanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda, dodati k zahtevi glede minimalnega količnika

finančnega vzvoda in ne k minimalni kapitalski zahtevi, ki temelji na tveganju. Poleg tega bi institucije morale imeti tudi možnost, da uporabijo navadni lastniški temeljni kapital, ki ga uporabijo za izpolnjevanje zahteve v zvezi s finančnim vzvodom, za izpolnitev svojih kapitalskih zahtev, ki temeljijo na tveganju, vključno z zahtevo po skupnem blažilniku.

1.3.7. Napotek o dodatno potrebnem kapitalu

Pristojni organi bi morali imeti možnost, da instituciji v obliki napotka sporočijo vsakršno prilagoditev zneska kapitala, ki presega minimalne kapitalne zahteve, dodatne kapitalne zahteve, in če je to ustrezno, zahtevo po skupnem blažilniku ali zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda, ki ga pričakujejo od institucij, da bi se lahko soočile s prihodnjimi stresnimi scenariji. Ker tak napotek pomeni kapitalni cilj, bi se moralo šteti, da je uvrščen nad minimalnimi kapitalnimi zahtevami, dodatno kapitalno zahtevo ter zahtevo po skupnem blažilniku ali zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda, kot je ustrezno. Neizpolnjevanje tega cilja ne bi smelo sprožiti omejitev razdelitev. Kadar institucija večkrat zapored ne izpolni kapitalnega cilja, bi moral biti pristojni organ pooblaščen, da sprejme nadzorniške ukrepe in po potrebi naloži dodatne kapitalne zahteve.

1.3.8. Obrestno tveganje iz netrgovalne knjige

Določbe Direktive 2013/36/EU o obrestnem tveganju, ki izhaja iz dejavnosti v netrgovalni knjigi, so povezane z določbami Uredbe 575/2013/EU, ki za institucije zahtevajo daljše obdobje izvajanja. Za usklajitev uporabe določb o obrestnem tveganju, ki izhaja iz dejavnosti v netrgovalni knjigi, bi se morale določbe, potrebne za izpolnjevanje teh določb Direktive 2013/36/EU, uporabljati od istega datuma kot omenjene določbe Uredbe 575/2013/EU.

1.3.9. Kapitalni blažilniki

Za zagotovitev, da proticiklični kapitalni blažilniki ustrezno odražajo tveganje čezmerne kreditne rasti v bančnem sektorju, bi morale institucije izračunati njim lastne blažilnike kot tehtano povprečje stopenj proticikličnih blažilnikov, ki se uporabljajo za države, v katerih imajo kreditno izpostavljenost. Vsaka država članica bi zato morala imenovati organ, odgovoren za določitev stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti v tej državi članici. Ta stopnja blažilnika bi morala upoštevati ravni kreditne rasti in spremembe količnika med krediti in bruto domačim proizvodom (BDP) v tej državi članici ter vse druge spremenljivke, povezane s tveganji za stabilnost finančnega sistema.

Države članice bi morale imeti možnost, da od nekaterih institucij poleg varovalnega kapitalnega blažilnika in proticikličnega kapitalnega blažilnika zahtevajo tudi vzdrževanje blažilnika sistemskih tveganj, da bi preprečile in zmanjšale makrobonitetna ali sistemska tveganja, ki niso zajeta z Uredbo 575/2013/EU in Direktivo 2013/36/EU, in sicer glede tveganj motenj v finančnem sistemu, ki bi lahko imele resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v posamezni državi članici. Stopnja blažilnika sistemskih tveganj bi se morala uporabljati za vse izpostavljenosti ali podskupino izpostavljenosti ter za vse institucije ali za eno ali več podskupin teh institucij, kadar te institucije opravljajo poslovne dejavnosti s podobnimi profili tveganosti.

Pri tem je pomembno, da se izboljša mehanizem usklajevanja med organi, zagotovi jasna razmejitev odgovornosti, poenostavi aktiviranje instrumentov makrobonitetne politike ter razširi nabor makrobonitetnih instrumentov, da bodo organi lahko pravočasno in učinkovito odpravili sistemska tveganja.

Pristojnim ali imenovanim organom bi bilo treba omogočiti, da določijo raven ali ravni uporabe blažilnika za druge sistemske pomembne institucije (DSPI) na podlagi narave in porazdelitve tveganj, povezanih s strukturo skupine. V nekaterih okoliščinah bi lahko bilo ustrezno, da pristojni ali imenovani organ uvede blažilnik za DSPI samo na ravni, ki je pod najvišjo ravno konsolidacije.

V skladu z metodologijo za ocenjevanje za svetovne sistemske pomembne institucije, ki jo je objavil Baselski odbor za bančni nadzor (BCBS), so terjatve in obveznosti institucije, ki spadajo v pristojnost druge države, kazalniki njenega svetovnega sistemnega pomena in morebitnega učinka njenega propada na svetovni finančni sistem. Ti kazalniki odražajo značilne pomisleke, na primer o tem, da je težje usklajevati reševanje institucij z znatnimi čezmejnimi dejavnostmi. Napredek na področju skupnega pristopa k reševanju, ki izhaja iz okrepitev enotnih pravil in vzpostavitve enotnega

mehanizma za reševanje, je znatno izboljšal zmožnost za urejeno reševanje čezmejnih skupin v bančni uniji. Zato bi bilo treba brez poseganja v zmožnost pristojnih ali imenovanih organov za izvajanje njihove nadzorniške presoje izračunati alternativne ocene, ki bi odražale ta napredek, pristojni ali imenovani organi pa bi te ocene morali upoštevati pri ocenjevanju sistemskega pomena kreditnih institucij, ne da bi vplivali na podatke, predložene BCBS za določitev mednarodnih imenovalcev.

2. CILJI, NAČELA IN POGlavITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1. Cilji

Predlog Zakona o bančništvu, ki je bil zaradi številnih sprememb pripravljen v obliki novega zakona, nadgrajuje ZBan-2. Cilj slednjega je bil prenos Direktive 2013/36/EU in delni prenos Direktive 2014/59/EU ter prilagoditev notranje zakonodaje Uredbi (EU) št. 1024/2013, Uredbi (EU) št. 575/2013 in Uredbi (EU) št. 806/2014. Z ZBan-2 se je delno prenesla tudi vsebina (i) Direktive Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij in (ii) Direktive Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov.

Predlog zakona dodatno nadgrajuje ZBan-2 zlasti s prenosom Direktive (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L št. 150 z dne 7. 6. 2019, str. 253; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/878/EU) v pravni red Republike Slovenije.

Namen te direktive je obravnavati vprašanja, nastala v zvezi z določbami Direktive 2013/36/EU o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij. Zanje se je namreč izkazalo, da niso dovolj jasne, in so se zato različno razlagale ali pa je bilo ugotovljeno, da so preveč obremenjujoče za nekatere institucije. Vsebuje tudi prilagoditve Direktive 2013/36/EU, ki so potrebne bodisi po sprejetju drugih ustreznih pravnih aktov EU bodisi zaradi vzporedno predlaganih sprememb Uredbe 575/2013/EU o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja. Ne nazadnje se s predlaganimi spremembami zdajšnji regulativni okvir bolje usklajuje z mednarodnim razvojem ter tako spodbuja skladnost in primerljivost med jurisdikcijami.

2.2. Načela

V okviru predloga zakona so upoštevana naslednja načela:

- načelo varnega, skrbnega in preglednega poslovanja bank, saj morajo banke z ustreznimi ukrepi učinkovito upravljati tveganja, ki so jim ali bi jim lahko bile izpostavljene pri svojem poslovanju, in vzpostaviti ustrezen korporacijski ustroj;
- načelo učinkovitega poslovanja bank, saj morajo banke pravila o upravljanju tveganj uresničevati sorazmerno z značilnostmi, obsegom in zapletenostjo poslov, ki jih opravljajo;
- načelo skrbnega in učinkovitega nadzora, saj mora za to, da banke poslujejo v skladu s pravili upravljanja tveganj ter drugimi pravili varnega in skrbnega poslovanja, nad bankami opravljati nadzor ustrezen nadzorni organ, ki mu zakon daje možnosti za izrekanje ukrepov nadzora, s katerim se lahko učinkovito doseže namen nadzora;
- načelo uskladitve s pravnim redom EU, saj se s predlogom zakona pravni red Republike Slovenije usklajuje s pravnim redom EU;
- načelo sorazmernih in odvračilnih sankcij, saj se nepravilnosti sankcionirajo strogo, kar zagotavlja skladnost poslovanja banke s pravili in zaščito uporabnikov bančnih storitev ter zagotovitev varnosti, stabilnosti in celovitosti bančnih trgov;

- načelo pravne jasnosti, saj predlog zakona uresničuje načelo pravne jasnosti z jasno določenimi in razumljivimi določbami, ki prenašajo predpis EU v slovensko zakonodajo in omogočajo izvajanje določb zakonodaje EU v državi.

V povezavi s predhodnim ZBan-2 velja poudariti še naslednja načela:

- načelo varstva depozitarjev banke – predlog zakona varuje depozitarje banke, ne le tiste, katerih vloge so zajamčene, temveč vse; le če deponenti zaupajo finančnemu sistemu, je namreč mogoče ohranjati njegovo stabilnost, ko in če se zaupanje podre, pride do razpada finančnega sistema.
- načelo omejitve zanašanja na zunanje bonitetne ocene, saj se banke spodbuja k uporabi alternativnih standardov za ocenjevanje kreditne sposobnosti in pripravi lastnih bonitetnih ocen.
- načelo proticikličnosti, ki se upošteva s kapitalskimi blažilniki, saj kapitalske zahteve ne smejo slediti gospodarskim ciklom in jih krepiti.

2.3. Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Poglavitne rešitve, ki jih zajema predlog zakona, so povzete v štirih vsebinskih sklopih.

Rešitve, ki so bile vključene že v okviru ZBan-2

Poglavitne rešitve ZBan-2 izvirajo iz prenosa Direktive 2013/36/EU in Direktive 2014/59/EU ter prilagoditev nacionalne zakonodaje Uredbi 1024/2013/EU, Uredbi 575/2013/EU in Uredbi 806/2014/EU. Rešitve, ki izhajajo iz pravnega reda EU, so:

- banka mora vzpostaviti stabilno ureditev notranjega upravljanja, ki obsega jasno organizacijsko strukturo, učinkovite procese upravljanja tveganj, vključno z načrti sanacije, primerne mehanizme notranjega nadzora in ustrezno politiko in prakso prejemkov;
- Banka Slovenije lahko izreče banki globo v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, če ga je mogoče opredeliti, oziroma 10 % skupnega letnega neto prometa;
- Banka Slovenije lahko izreče članu uprave ali nadzornega sveta globo največ do višine 5.000.000 evrov ali dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, če se ga da ugotoviti;
- pri ocenjevanju kreditnega tveganja se banka ne sme izključno ali samodejno zanašati na zunanje bonitetne ocene, ampak mora upoštevati tudi druge informacije ter uporabiti zunanje bonitetne ocene kot enega od več dejavnikov v procesu odločanja o kreditih;
- uvaja se varovalni kapitalski blažilnik, proticiklični kapitalski blažilnik, blažilnik sistemskih tveganj, blažilnik za svetovno sistemsko pomembno banko in blažilnik za drugo sistemsko pomembno banko;
- del nadzornih pristojnosti preide na Evropsko centralno banko.

Rešitve v okviru implementacije Direktive (EU) 2019/878:

- v zvezi s podružnicami iz tretjih držav se podrobneje določata sodelovanje s pristojnimi organi držav članic in tretjih držav ter poročanje podružnic;
- Banka Slovenije lahko zaupne informacije med drugim razkrije tudi obveščevalnim enotam in mednarodnim organom;
- uvaja se vmesna EU nadrejena oseba, ki jo morata imeti dve ali več institucij s sedežem v EU, ki so del iste skupine iz tretje države, če je vsaj ena izmed teh institucij banka in katere kupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v EU presega 40 milijard evrov;

- uvaja se postopek odobritve finančnega holdinga in mešanega finančnega holdinga;
- v zvezi s prejemki se določa, da mora biti politika v zvezi s tem nevtralna glede na spol. V zvezi s politiko prejemkov se med drugim določa tudi sestava variabilnega dela, ki mora biti sestavljen iz uravnoteženega deleža delnic ali enakovrednih lastniških deležev;
- opredeljuje se majhna in nekompleksna banka, ki jo z odločbo opredeli Banka Slovenije, če izpolnjuje vse pogoje iz Uredbe 535/2013/EU;
- uvaja se vmesna EU nadrejena oseba, ki jo morata imeti dve ali več institucij s sedežem v EU, ki so del iste skupine iz tretje države, če je vsaj ena izmed teh institucij banka, in katere kupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Evropski uniji presega 40 milijard eurov;
- uvaja se omejitve razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem blažilnika količnika finančnega vzvoda;
- določajo se dodatne obveznosti za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala, ki mora po novem upoštevati tudi nadzorniške stresne teste;
- podrobneje se določa uporaba različnih kapitalskih blažilnikov (prociklični, za svetovne sistemsko pomembne banke, za domače sistemsko pomembne banke, blažilnik sistemskih tveganj, skupni blažilnik in podobno). Med drugim se opredeljuje izračun blažilnika sistemskih tveganj;
- podrobneje se opredeljuje obravnavno tveganje spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige.

Rešitve, povezane z odločbo sodišč:

- ureja se delavsko soupravljanje, kar je povezano z odločitvijo Ustavnega sodišča o razveljavitvi četrtega odstavka 33. člena ZBan-2. Določbe predloga Zakona o bančništvu, ki veljajo za člane upravljanjih organov, veljajo po predlogu tudi za člane predstavnikov delavcev v organih nadzora, ki so predstavniki delavcev na podlagi zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju gospodarskih družb;
- prilagoditev sodni odločbi Vrhovnega sodišča, ki je ugotovilo, da je glede na pravico do glavne obravnave iz 22. člena Ustave RS treba šteti, da je določba drugega odstavka 59. člena ZUS-1 protiustavna, saj gre za nedopustno izjemo od glavne obravnave. Podobno izjemo glede odločanja brez glavne obravnave vsebuje tudi zdaj veljavni ZBan-2.

Druge rešitve:

- urejata se uzakonitev predhodne ocene primernosti nadzornega organa in izdaja dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke. V nadaljnjem besedilu so navedeni ključni argumenti za to novost:
 - Poenotenje prakse glede ocene primernosti članov uprav in članov nadzornih svetov bank in hranilnic. Slovenija je edina država, ki uporablja mešani pristop, torej da za člane uprave velja predhodna ocena primernosti, za člane nadzornega sveta pa naknadna ocena primernosti.
 - Večja primerljivost z drugimi ureditvami v evrskem območju. Sistem predhodne ocene primernosti članov upravljanjih organov (torej članov uprave in članov nadzornega sveta) ima tudi večina drugih članic Enotnega mehanizma nadzora (v nadaljnjem besedilu: EMN). Od skupno devetnajst držav članic EMN jih le sedem³ uporablja naknadno oceno primernosti (te imajo enako ureditev tudi glede članov uprav), druge države članice EMN pa uporabljajo predhodno oceno primernosti.

³ Pristop naknadne ocene primernosti imajo Avstrija, Estonija, Finska, Francija, Nemčija, Grčija in Italija.

Zagotavljanje večje učinkovitosti bonitetnega nadzora. Predhodna ocena bi pomembno pripomogla k večji učinkovitosti bonitetnega nadzora in je ključna za zagotavljanje najvišje stopnje profesionalnosti, strokovnosti in ugleda oseb, ki opravljajo funkcijo člana nadzornega sveta v bankah in hranilnicah. V skladu z obstoječo ureditvijo lahko namreč član nadzornega sveta začne opravljati funkcijo člana nadzornega sveta takoj po imenovanju na skupščini ne glede na to, ali izpolnjuje s predpisi zahtevane pogoje in merila. Funkcijo člana nadzornega sveta torej lahko določeno obdobje opravlja neprimerna oseba, s čimer se zmanjšuje standard korporativnega upravljanja v bankah, prihaja tudi do pogostejših menjav članov nadzornega sveta (v primeru, da jih v Banki Slovenije v postopku ocenimo kot neprimerne). Nestabilnost članstva v nadzornem svetu pomeni tudi pogostejše menjave v komisijah nadzornega sveta, kjer je stabilnost zaradi manjšega števila članov in strokovnejše obravnave toliko pomembnejša.

V okviru predlaganih sprememb je preučena tudi možnost, da nadzorni svet določeno obdobje ne bi imel zadostnega števila članov. V tem primeru se lahko izkoristi možnost, da skupščina takoj imenuje nadomestnega člana nadzornega sveta, mogoče je tudi sodno imenovanje nadomestnega člana nadzornega sveta v skladu z 256. členom Zakona o gospodarskih družbah. Dodatno pa se lahko določijo tudi druge varovalke, na primer v določenih primerih, zlasti kadar bi odstop pomenil nezadostno število članov nadzornega sveta, določitev odpovednega/odstopnega roka za člane nadzornega sveta.

b) Usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen s pravnim redom EU in drugimi državnimi predpisi.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNOFINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic za državni proračun in za druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev, zato za izvajanje zakona dodatnih finančnih sredstev v sprejetem proračunu ni treba zagotoviti.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1. Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Predlog zakona prenaša v slovenski pravni red Direktivo 2019/878/EU. Na podlagi navedenega je predlog zakona usklajen s pravom EU.

Tudi predhodni ZBan-2, ki ga zdaj ZBan-3 nadgrajuje, je popolnoma prilagojen pravu Evropske unije, saj je v notranjo zakonodajo prenesel Direktivo 2013/36/EU in delno Direktivo 2014/59/EU ter notranjo zakonodajo prilagodil Uredbi 1024/2013/EU, Uredbi 575/2013/EU in Uredbi 806/2014/EU. ZBan-2 je delno prenesel tudi vsebino (i) Direktive Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij in (ii) Direktive Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov. Slednji dve direktivi sta bili sicer predhodno delno preneseni z veljavnim Zakonom o bančništvu.

5.2. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Splošno

Bančna unija, ki jo je Evropska komisija predlagala sredi leta 2012, je del celostnega finančnega okvira ter odziv na večplastno finančno in gospodarsko krizo. Članice evrskega območja so vanjo vključene samodejno, druge države članice pa se ji lahko pridružijo. Bančna unija temelji na treh stebrih, in sicer enotnem nadzornem mehanizmu (Single Supervisory Mechanism – SSM), enotnem mehanizmu za reševanje (Single Resolution Mechanism – SRM) in z njima povezanih ureditvah za financiranje, ki obsegajo enotni sklad za reševanje (Single Resolution Fund – SRF), sisteme zajamčenih vlog (Deposit Guarantee Scheme – DGS) in skupno varovalo (kreditno linijo – ESM). Ti trije stebri temeljijo na dveh horizontalnih svežnjih pravil, ki veljajo za vse države članice, bonitetnih zahtevah za banke, ki jih določata zlasti Direktiva 2013/36/EU in Uredba 575/2013/EU, ter pravilih za sanacijo in reševanje, ki so določena v Direktivi 2014/59/EU in Uredbi 806/2014/EU.

Uredba 575/2013/EU tvori skupaj z Direktivo 2013/36/EU sveženj, ki je nadomestil direktivi 2006/48/ES in 2006/49/ES. Bonitetni predpisi, ki veljajo neposredno, so določeni v uredbi. V direktivi so ohranjene določbe o dovoljenju za poslovanje bank ter uveljavljanju svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev. V direktivi so prav tako ohranjena splošna načela nadzora bank. Uredba 575/2013/EU je namenjena doseganju popolnoma enotnih pravil, saj neustrezne in neuskkljene strožje zahteve v posameznih državah članicah ovirajo enotni trg. Če obstaja potreba po strožjih bonitetnih zahtevah na ravni EU, je treba začasno ustrezno spremeniti enotna pravila.

Nadzor nad posameznimi kreditnimi institucijami v EU večinoma ostaja v nacionalni pristojnosti. Usklajevanje med nadzornimi organi je sicer zelo pomembno. Da se okrepijo pozitivni učinki povezovanja trgov na rast in blaginjo, se krepi integracija odgovornosti za nadzor. To je še zlasti pomembno z vidika zagotavljanja nemotenega in temeljitega pregleda nad celotno bančno skupino. ECB je kot centralna banka evrskega območja z obsežnim strokovnim znanjem na področju makroekonomske in finančne stabilnosti primerna za izvajanje jasno opredeljenih nadzorniških nalog. Zato so se z Uredbo 1024/2013/EU na ECB prenesle posebne naloge glede politik, ki se nanašajo na nadzor kreditnih institucij v sodelujočih državah članicah. Nadzorniške naloge, ki se niso prenesle na ECB, so ostale v pristojnosti nacionalnih organov. ECB opravlja svoje naloge v skladu s pravom Evropske unije, vključno s celotnim primarnim in sekundarnim pravom, odločitvami Komisije na področju državnih pomoči, pravili o konkurenci in nadzoru koncentracij ter enotnimi pravili, ki veljajo za vse države članice.

Z vzpostavitvijo enotnih pravil in enotnega nadzora so se možnosti za različne prenose Direktive 2013/36/EU v nacionalno zakonodajo v evrskem območju zelo skrčile.

Luksemburg

Luksemburg je Direktivo 2019/878/EU v notranji pravni red prenesel s spremembo in dopolnitvijo zakona, ki določa ukrepe za ohranitev kapitala in ureja finančne holdinge ter reševanje in prisilno likvidacijo kreditnih institucij. Z novelo zakona je hkrati prenesel tudi Direktivo 2019/879/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L št. 150 z dne 7. 6. 2019, str. 296; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/879/EU), saj gre za vzporedni ukrep za nadaljnjo krepitev bančnega sektorja v Evropski uniji. Z Direktivo 2019/878/EU se v luksemburški zakonodaji spreminjajo zlasti določbe v zvezi z merjenjem tveganja obrestnih mer, značilnih za pozicije netrgovalne knjige, krepi se nadzorni okvir za holdinške družbe in določa se obveznost nekaterih bančnih skupin iz tretjih držav, da ustanovijo eno posredniško matično družbo v EU.

Hrvaška

Hrvaška je Direktivo 2019/878/EU prenesla v notranji pravni red z Zakonom o izmjenama i dopunama zakona o kreditnim institucijama. S tem zakonom Hrvaška nadalje vključuje načelo sorazmernosti v bančne predpise, zlasti na področju zahtev, ki veljajo za politike prejemkov, hkrati pa krepi obveznost sodelovanja in izmenjave informacij med bonitetnimi organi in organi, pristojnimi za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma. Ker je Hrvaška pri prenosu Direktive 2019/878/EU sledila določbam navedene direktive, se način ureditve posebej ne navaja.

Avstrija

Avstrija namerava Direktivo 2019/878/EU prenesti v nacionalni pravni red s posebnim zakonom, ki bo posegel v več področnih zakonov, med drugim v zakon, ki ureja bančništvo, zakon, ki ureja borzo, zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, zakon, ki ureja prestrukturiranje in likvidacijske postopke, ter zakon, ki ureja trg vrednostnih papirjev. Poleg navedene direktive bo posebni zakon prenesel tudi določbe Direktive 2019/879/EU. V zvezi s prenosom Direktive 2019/878/EU posebni zakon v celoti sledi njenim določbam, zato se način ureditve posebej ne navaja, saj gre za ureditev, primerljivo z ureditvijo v Republiki Sloveniji.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1. Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne določa dodatnih upravnih obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2. Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi ali varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za okolje.

6.3. Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za podjetja in potrošnike:

Predlagani ukrepi bodo zagotovili, da bodo kreditne institucije v EU (i) bolje kapitalizirane, (ii) imele stabilnejše vire financiranja, (iii) imele bilance stanja brez pretiranega finančnega vzvoda in (iv) se učinkoviteje reševale. Tako bi bile v boljšem položaju, da preživijo morebitne gospodarske pretrese. S tem bi se zmanjšala tveganje njihovega propada in verjetnost, da jih bo treba reševati z javnimi sredstvi. V primeru, da bi se institucija znašla v težavah, bi morala uvedba ciljnih usmerjenih ukrepov za okrepitev postopka reševanja zagotoviti, da bi se institucija rešila z majhnim učinkom na davkoplačevalce.

Nadalje, dodatni ukrepi za povečanje sorazmernosti nekaterih zahtev (povezanih s poročanjem, razkritjem in prejemki) bi morali zmanjšati upravno obremenitev in obremenitev zaradi doseganja skladnosti za manjše ali manj kompleksne institucije. Poleg tega bi morali ukrepi, predvideni v okviru reševanja bank, zagotoviti pravno jasnost in s tem večjo gotovost za organe za reševanje in institucije, pa tudi povečati zaupanje vlagateljev.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic na socialnem področju.

6.5. Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6. Presoja posledic za druga področja:

Predlog zakona ne bo imel posledic za druga področja.

6.7. Izvajanje sprejetega predpisa:

Sprejeti zakon bo objavljen na spletni strani ministrstva za finance.

Za nadzor nad izvajanjem Zakona o bančništvu je pristojna Banka Slovenije.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predlog zakona je bil 2. oktobra 2020 objavljen na spletni strani E-demokracije z rokom za sporočanje morebitnih predlogov, komentarjev in pripomb do 2. novembra 2020. Na objavo so bili posebej opozorjeni finančni nadzorniki (Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor, Agencija za nadzor nad revidiranjem) ter dodatno Združenje bank Slovenije, Komisija za preprečevanje korupcije in Informacijski pooblaščenec.

Do vključno 5. novembra 2020 je ministrstvo za finance prejelo odziv Banke Slovenije, Agencije za trg vrednostnih papirjev, Agencije za javni nadzor nad revidiranjem, Informacijskega pooblaščenca, Združenja bank Slovenije, Združenja notranjih revizorjev IIA – Slovenski inštitut in Nove Ljubljanske banke – Svet delavcev. Ministrstvo za finance nato v januarju 2021 dodatno opravilo posvet s finančnimi nadzorniki.

Na podlagi številnih odzivov, ki so se nanašali na del, ki ni bil predmet prenosa Direktive 2019/878/EU, se je ministrstvo za finance naknadno odločilo, da bo predlog dopolnitev Zakona o bančništvu (ZBan-2) v obliki novega predloga Zakona o bančništvu skrčilo zlasti na del, ki se nanaša na prenos omenjene direktive (z določenimi izjemami), saj je rok zanjo potekel 28. decembra 2020.

V zvezi s komentarji, ki so se nanašali na prenos Direktive 2019/878/EU, je ministrstvo v splošnem ocenilo, da so zdajšnje določbe v zvezi s tem ustrezne, oziroma je upoštevalo morebitne redakcijske predloge. Tudi sicer je Ministrstvo za finance upoštevalo številne ostale predloge, ki so se nanašali na nomotehnično ustreznost predloga Zakona o bančništvu.

V zvezi z vsebino zakona, ki se ne nanaša na prenos Direktive 2019/878/EU velja opozoriti na določbe, ki se nanašajo na delavsko soupravljanje, kar je povezano z odločitvijo Ustavnega sodišče o razveljavitvi četrtega odstavka 33. člena ZBan-2. Združenje bank Slovenije je v zvezi z navedenim predlagalo nov člen. Po njem se ne glede na določbe zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju, število predstavnikov delavcev v nadzornem svetu banke določi s statutom, vendar ne sme biti manjše od enega predstavnika delavcev izmed vsakokratnih štirih dopolnjenih članov nadzornega sveta. Obenem naj se za banke ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju, glede predstavnikov delavcev v upravi banke. Pri imenovanju predstavnikov delavcev v nadzorni svet banke se upoštevajo pogoji in merila, ki jih za člane nadzornega sveta določajo zakon (ZGD-1, ZBan-2), podzakonski predpisi, statut banke in notranji akti banke (Politika izbora primernih kandidatov, Politika ocenjevanja primernosti članov upravljalnega organa idr.). Obenem je združenje predlagalo, da lahko funkcijo člana nadzornega sveta banke opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke v skladu s tem zakonom.

V zvezi s predlogom Združenja bank Slovenije je Ministrstvo za finance po naknadni preučitvi iz osnutka zakona črtalo predloge določb, ki se nanašata na ureditev delavskega soupravljanja v organih vodenja banke. Je pa ministrstvo v predlog zakona dodatno vključilo licenciranje članov nadzornega sveta.

8. Podatek o zunanjem strokovnjaku oziroma pravni osebi, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona (osebno ime in naziv fizične osebe ali firma in naslov pravne osebe):

Banka Slovenije

9. Znesek plačila, ki ga je oseba iz prejšnje alineje v ta namen prejela:

Banka Slovenije ni prejela nobenega plačila za sodelovanje pri pripravi predloga zakona.

10. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles:

- mag. Andrej Šircelj, minister
- mag. Peter Ješovnik, državni sekretar
- mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka
- mag. Marjan Divjak, generalni direktor Direktorata za zakladništvo
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- Janja Jereb, vodja Sektorja za bančništvo
- mag. Primož Šešek, podsekretar

II. BESEDILO ČLENOV

1. POGlavJE: SPLOŠNE DOLOČBE

1.1. Vsebina zakona

1. člen (predmet zakona)

(1) Ta zakon ureja:

1. pogoje za ustanovitev, poslovanje in redno prenehanje kreditnih institucij s sedežem v Republiki Sloveniji;
2. pogoje, pod katerimi lahko kreditne institucije s sedežem zunaj Republike Slovenije poslujejo na območju Republike Slovenije;
3. pristojne organe, ukrepe in pooblastila za izvajanje nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij v Republiki Sloveniji in nadzora nad poslovanjem drugih oseb, ki na območju Republike Slovenije v nasprotju s tem zakonom opravljajo storitve sprejemanja depozitov od javnosti;
4. ukrepe in pooblastila za obvladovanje makrobonitetnega ali systemskega tveganja v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v Republiki Sloveniji.

(2) Ta zakon se ne uporablja za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali drugim aktom, ki ureja pristojnosti in naloge Banke Slovenije.

2. člen (prenos aktov Evropske unije)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive:

1. Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 338) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU);
2. Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU);
3. Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L št. 372 z dne 31. 12. 1986, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 224 z dne 16. 8. 2006, str. 1);
4. Direktiva Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov (UL L št. 44 z dne 16. 2. 1989, str. 40);
5. Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015, str. 73), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 43);
6. Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi

holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L št. 150 z dne 7. 6. 2019, str. 253) (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/878/EU).

1.2. Opredelitve izrazov in kratic

3. člen (kratice drugih zakonov in aktov Evropske unije)

(1) V tem zakonu so uporabljene naslednje kratice drugih zakonov:

1. ZFK je zakon, ki ureja finančne konglomerate;
2. ZGD-1 je zakon, ki ureja gospodarske družbe;
3. ZIN je zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor;
4. ZPre-1 je zakon, ki ureja prevzeme;
5. ZSDU je zakon, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju;
6. ZUP je zakon, ki ureja splošni upravni postopek;
7. ZUS-1 je zakon, ki ureja upravni spor.

(2) V tem zakonu so za akte Evropske unije uporabljeni naslednji skrajšani naslovi:

1. Direktiva 2009/65/ES je Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (prenovitev) (UL L št. 302 z dne 17. 11. 2009, str. 32), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 29);
2. Direktiva 2009/138/ES je Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (prenovitev) (UL L št. 335 z dne 17. 12. 2009, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 43);
3. Direktiva 2014/65/EU je Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 349), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive 2014/65/EU ter uredb (EU) št. 596/2014 in (EU) 2017/1129 v zvezi s spodbujanjem uporabe zagonskih trgov MSP (UL L št. 320 z dne 11. 12. 2019, str. 1);
4. Direktiva 2015/849/EU je Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015, str. 73), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 43);
5. Uredba 1092/2010/EU je Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/2176 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1092/2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 334 z dne 27. 12. 2019, str. 146);
6. Uredba 1093/2010/EU je Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/2175 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Uredbe (EU) št. 1094/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), Uredbe (EU) št. 1095/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski

- organ za vrednostne papirje in trge), Uredbe (EU) št. 600/2014 o trgih finančnih instrumentov, Uredbe (EU) 2016/1011 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in Uredbe (EU) 2015/847 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev (UL L št. 334 z dne 27. 12. 2019, str. 1);
7. Uredba 575/2013/EU je Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 406 z dne 3. 12. 2020, str. 67);
 8. Uredba 1024/2013/EU je Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L št. 287 z dne 29. 10. 2013, str. 63);
 9. Uredba 468/2014/EU je Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) (UL L št. 141 z dne 14. 5. 2014, str. 1);
 10. Uredba 806/2014/EU je Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. 7. 2014, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo (UL L št. 150 z dne 7. 6. 2019, str. 226);
 11. Uredba 2016/679/EU je Uredba (EU) št. 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 127 z dne 23. 5. 2018, str. 2);
 12. Uredba 2017/1129/EU je Uredba (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o prospektu, ki se objavi ob ponudbi vrednostnih papirjev javnosti ali njihovi uvrstitvi v trgovanje na reguliranem trgu, in razveljavitvi Direktive 2003/71/ES (UL L št. 168 z dne 30. 6. 2017, str. 12), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2009/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive 2014/65/EU ter uredb (EU) št. 596/2014 in (EU) 2017/1129 v zvezi s spodbujanjem uporabe zagonskih trgov MSP (UL L št. 320 z dne 11. 12. 2019, str. 1);
 13. Uredba 2017/2402/EU je Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L št. 347 z dne 28. 12. 2017, str. 35);
 14. Uredba 2019/876/EU je Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 150 z dne 7. 6. 2019, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2020 o spremembi uredb (EU) št. 575/2013 in (EU) 2019/876 glede nekaterih prilagoditev zaradi pandemije COVID-19 (UL L št. 204 z dne 26. 6. 2020, str. 4)

4. člen

(banka, hranilnica in bančno interesno združenje)

- (1) Kreditna institucija, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, se lahko ustanovi kot banka ali hranilnica v skladu s tem zakonom.
- (2) Izraz »banka« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom.
- (3) Izraz »hranilnica« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom.

(4) Izraz »banka države članice« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa te države članice za opravljanje bančnih storitev.

(5) Izraz »banka tretje države« je v tem zakonu uporabljen za kreditno institucijo s sedežem v državi, ki ni država članica in ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa te države za opravljanje bančnih storitev.

(6) Izraz »podrejena banka« je za namen nadzora na konsolidirani podlagi v skladu z oddelkom 10.3. tega zakona uporabljen za banko, hranilnico, banko države članice in banko tretje države, ki ima položaj podrejene kreditne institucije.

(7) Določbe tega zakona se za SID – Slovensko izvozno in razvojno banko, d. d., Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: SID banka) uporabljajo v obsegu, kot ga določa zakon, ki ureja Slovensko izvozno in razvojno banko, ali drug zakon. SID banka je pooblaščen specializirana slovenska spodbujevalna izvozna in razvojna banka po zakonu, ki ureja Slovensko izvozno in razvojno banko, ki ne sme sprejemati depozitov od javnosti, razen s ponudbo javnosti, ki se glasi na vplačilo dolžniških vrednostnih papirjev, katerih izdajatelj je SID banka. Ne glede na prvi stavek tega odstavka se SID banka za namene 132. člena in oddelka 10.3. tega zakona šteje kot finančna institucija.

(8) Banke se lahko združujejo v bančno interesno združenje, ki je ustanovljeno kot gospodarsko interesno združenje po ZGD-1. Bančno interesno združenje lahko izvaja izobraževanja in izdaja potrdila o opravljenem izobraževanju, organizira za svoje članice izvensodno reševanje sporov v zvezi z opravljanjem bančnih storitev ter opravlja tudi druge naloge iz pogodbe o ustanovitvi.

5. člen **(bančne in finančne storitve)**

(1) Bančne storitve so storitve sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti ter dajanje kreditov za svoj račun.

(2) Finančne storitve so:

1. sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev;
2. dajanje kreditov, ki vključuje tudi:
 - potrošniške kredite,
 - hipotekarne kredite,
 - odkup terjatev z regresom ali brez njega (faktoring),
 - financiranje komercialnih poslov, vključno z izvoznim financiranjem na podlagi odkupa z diskontom in brez regresa dolgoročnih nezapadlih terjatev, zavarovanih s finančnim instrumentom (forfeiting);
3. finančni zakup (lizing, najem) dajanje sredstev v zakup, pri katerem se na zakupnika prenesejo vsa bistvena tveganja in koristi, ki izhajajo iz lastninske pravice nad sredstvom zakupa, pri čemer je prenos lastninske pravice na zakupnika mogoč, ne pa nujen;
4. plačilne storitve in storitve izdajanja elektronskega denarja;
5. izdajanje in upravljanje drugih plačilnih instrumentov (na primer potovalnih čekov in bančnih menic) v delu, v katerem ta storitev ni vključena v storitev iz prejšnje točke;
6. izdajanje garancij in drugih jamstev;
7. trgovanje za svoj račun ali za račun strank z:
 - instrumenti denarnega trga,
 - tujimi plačilnimi sredstvi, vključno z menjalniškimi posli,
 - standardiziranimi terminskimi pogodbami in opcijami,
 - valutnimi in obrestnimi finančnimi instrumenti,
 - prenosljivimi vrednostnimi papirji;
8. sodelovanje pri izdaji vrednostnih papirjev in storitve, povezane s tem;
9. svetovanje podjetjem glede kapitalske strukture, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve v zvezi z združitvami in nakupom podjetij;
10. denarno posredništvo na medbančnih trgih;
11. upravljanje naložb in svetovanje v zvezi s tem;
12. hramba vrednostnih papirjev in druge storitve, povezane s hrambo;

13. kreditne bonitetne storitve: zbiranje, analiza in pošiljanje informacij o kreditni sposobnosti;
14. oddajanje sefov;
15. investicijske storitve in posli ter pomožne investicijske storitve po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(3) Vzajemno priznane storitve po tem zakonu so bančne in finančne storitve.

6. člen **(dodatne in druge finančne storitve)**

(1) Dodatne finančne storitve so:

1. dejavnost zavarovalnega zastopanja po zakonu, ki ureja zavarovalništvo;
2. storitve upravljanja plačilnih sistemov;
3. upravljanje pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje;
4. skrbniške storitve, za katere drug zakon določa, da jih opravlja banka, in storitve, povezane s temi skrbniškimi storitvami;
5. kreditno posredništvo pri potrošniških in drugih kreditih;
6. druge storitve ali posli, ki imajo glede načina opravljanja in tveganj, ki jim je banka pri opravljanju izpostavljena, podobne značilnosti kot vzajemno priznane finančne storitve ali storitve iz 1. do 5. točke tega odstavka.

(2) Druge finančne storitve so:

1. opravljanje zavarovalnih ali pozavarovalnih poslov po zakonu, ki ureja zavarovalništvo,
2. storitve pokojninskih družb po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje,
3. upravljanje investicijskih skladov po zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov.

7. člen **(drugi izrazi)**

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »bančna skupina« pomeni skupino, v kateri ima vsaj ena družba položaj:
 - kreditne institucije, ki je nadrejena ali udeležena v vsaj eni drugi kreditni ali finančni instituciji oziroma družbi za pomožne storitve;
 - kreditne institucije, ki je z drugo kreditno ali finančno institucijo oziroma družbo za pomožne storitve povezana s skupnim vodenjem;
 - nadrejenega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija; ali
 - nadrejenega mešanega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija;
2. »dejanski stroški« so stroški, katerih višina ne presega stroškov, ki nastanejo oziroma je utemeljeno pričakovati, da bodo nastali zaradi opravljanja storitve ali dejavnosti;
3. »država članica« pomeni državo članico Evropske unije ali državo podpisnico Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. 1. 1994, str. 3);
4. »EU nadrejena družba« pomeni EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding;
5. »Evropski bančni odbor« pomeni Evropski odbor za bančništvo, ki je bil ustanovljen s Sklepom Komisije z dne 5. novembra 2003 o ustanovitvi Evropskega odbora za bančništvo (UL L št. 3 z dne 7. 1. 2004, str. 36);
6. »Evropski odbor za sistemska tveganja« pomeni Evropski odbor za sistemska tveganja, ustanovljen z Uredbo 1092/2010/EU;
7. »Evropski bančni organ« pomeni Evropski bančni organ, ustanovljen z Uredbo 1093/2010/EU;
8. »Evropski organ za vrednostne papirje in trge« pomeni Evropski organ za vrednostne papirje in trge, ustanovljen z Uredbo 1095/2010/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 84), zadnjič spremenjena za Uredbo (EU) št. 258/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o vzpostavitvi programa Unije za podpiranje posebnih dejavnosti na področju računovodskega poročanja in revizije za obdobje 2014–2020 in o razveljavitvi Sklepa št. 716/2009/ES (UL L št. 105 z dne 8. 4. 2014, str. 1);
9. »Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine« pomeni Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine, ki je bil ustanovljen z Uredbo 1094/2010/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za

- zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 48), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/2175 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Uredbe (EU) št. 1094/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), Uredbe (EU) št. 1095/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), Uredbe (EU) št. 600/2014 o trgih finančnih instrumentov, Uredbe (EU) 2016/1011 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in Uredbe (EU) 2015/847 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev (UL L št. 334 z dne 27. 12. 2019, str. 1);
10. »evropski nadzorni organ« pomeni Evropski bančni organ, Evropski organ za vrednostne papirje in trge ali Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine;
 11. »finančna družba« pomeni:
 - institucijo s sedežem v Republiki Slovenije ali drugi državi članici,
 - finančno institucijo s sedežem v Republiki Slovenije ali drugi državni članici, če je finančna institucija podrejena družba kreditne institucije, investicijskega podjetja ali podjetja iz tretje ali četrte alineje te točke ter je vključena v nadzor nadrejene družbe na konsolidirani podlagi v skladu s 6. do 17. členom Uredbe 575/2013/EU,
 - finančni holding, mešani finančni holding in mešani poslovni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državni članici,
 - nadrejeni finančni holding v Republiki Sloveniji, EU nadrejeni finančni holding, nadrejen mešan finančni holdingi v Republiki Sloveniji in EU nadrejeni mešani finančni holding,
 - podružnico banke tretje države v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;
 12. »finančna pogodba« pomeni katerokoli od naslednjih pogodb ali sporazumov:
 - pogodbe o vrednostnih papirjih, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojjo vrednostnega papirja, skupine ali indeksa vrednostnih papirjev, opcijami na vrednostni papir ali skupino ali indeks vrednostnih papirjev, posli začasne prodaje ali začasnega odkupa takšnega vrednostnega papirja, skupine ali indeksa,
 - pogodbe o blagu, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojjo blaga ali skupine ali indeksa blaga z dobavo v prihodnosti, opcijami na blago ali skupino ali indeks blaga, posli začasne prodaje oziroma začasnega odkupa takšnega blaga, skupine ali indeksa,
 - termenske pogodbe in termenske dogovore, vključno s pogodbami (ki niso pogodbe o blagu iz prejšnje alineje) za nakup, prodajo ali prenos blaga ali premoženja druge vrste, storitve, pravice ali poslovnega deleža po določeni ceni na datum v prihodnosti,
 - sporazume o zamenjavah, vključno s zamenjavami in možnostmi v zvezi z obrestnimi merami, sporazumi o promptnem ali drugem menjalnem tečaju, valuto, delniškim indeksom ali lastniškimi instrumentom, dolžniškim indeksom ali dolžniškimi instrumentom, blagovnimi indeksi ali blagom, vremenom, izpusti ali inflacijo, zamenjavami celotnih donosov, zamenjavami kreditnih razmikov ali kreditnimi zamenjavami ter drugimi podobnimi sporazumi ali transakcijami, s katerimi se periodično trguje na trgih zamenjav ali izvedenih finančnih instrumentov,
 - sporazume o medbančnem zadolževanju, kjer je rok vračila največ tri mesece,
 - okvirne sporazume za pogodbe ali sporazume iz prve do pete alineje te točke;
 13. »izredna javnofinančna pomoč« pomeni državno pomoč po prvem odstavku 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47; v nadaljnjem besedilu: PDEU) ali drugo javnofinančno podporo na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni in ki je predvidena za ohranitev ali vnovično vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti banke ali posamezne finančne družbe v skupini, katere del je banka, ali celotne skupine, katere del je banka;
 14. »Komisija« pomeni Evropsko komisijo;
 15. »majhna in nekompleksna banka« pomeni banko, kakor je opredeljena v 145. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) 575/2013/EU in za katero velja, da je skupna vrednost sredstev enaka 5 milijardam eurov ali manjša;
 16. »modelsko tveganje« pomeni morebitno izgubo, ki jo lahko utрпи banka kot posledico odločitev, ki bi lahko načeloma temeljile na rezultatih notranjih modelov, in sicer zaradi napak pri razvoju, izvajanju ali uporabi tovrstnih modelov;

17. »nadzorni organ« je nadzorni organ, pristojen za nadzor nad subjekti finančnega sektorja, in ni pristojni organ ter na območju Republike Slovenije pomeni agencijo, pristojno za zavarovalni nadzor ter agencijo, pristojno za finančne trge;
18. »notranji pristop« pomeni pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen iz prvega odstavka 143. člena Uredbe 575/2013/EU, pristop na podlagi notranjih modelov iz 221. člena Uredbe 575/2013/EU, pristop na podlagi lastnih ocen iz 225. člena Uredbe 575/2013/EU, pristop na podlagi naprednih pristopov za merjenje iz drugega odstavka 312. člena Uredbe 575/2013/EU, metodo notranjih modelov iz 283. in 363. člena Uredbe 575/2013/EU ter pristop notranjega ocenjevanja iz tretjega odstavka 259. člena Uredbe 575/2013/EU;
19. »Odbor za finančno stabilnost« pomeni Odbor za finančno stabilnost, ustanovljen na podlagi zakona, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema;
20. »organ nadzora« pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja nadzorni svet banke in v enotirnem sistemu upravljanja neizvršne člane upravnega odbora banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščen za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov banke;
21. »organ vodenja« pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja upravo banke in v enotirnem sistemu upravljanja izvršne direktorje banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščen za vodenje poslov banke;
22. »organ za reševanje« pomeni organ za reševanje, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, in na območju Republike Slovenije pomeni Banko Slovenije ali Enotni odbor za reševanje;
23. »ožji družinski član« pomeni osebo, ki je v razmerju do druge osebe:
 - njen zakonec ali oseba, s katero posameznik živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza,
 - otrok ali posvojenec te osebe ali osebe iz prve alineje,
 - druga oseba, ki ji je dodeljena v skrbništvo, ali
 - starš ali posvojitelj te osebe ali osebe iz prve alineje te točke;
24. »politika prejemkov, nevtralna glede na spol« pomeni politiko prejemkov, ki temelji na načelu enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za zaposlene moške in ženske;
25. »pomembna banka« pomeni banko, ki jo kot pomembno opredeli Banka Slovenije na podlagi tega zakona v zvezi z uveljavljanem zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU;
26. »pristojni organ« pomeni pristojni organ, kakor je opredeljen v 40. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, ter Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad kreditnimi institucijami v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, in na območju Republike Slovenije pomeni Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad bankami v skladu z Uredbo 1024/2013/EU;
27. »skupina iz tretje države« pomeni skupino, katere nadrejena oseba ima sedež v tretji državi;
28. »sistemsko pomembna banka« pomeni banko, ki bi v primeru propada ali slabega poslovanja lahko povzročila sistemsko tveganje in ima položaj:
 - EU nadrejene banke,
 - podrejene banke EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu,
 - banke, ki ni podrejena subjektu iz prve in druge alineje te točke;
29. »sistemsko tveganje« pomeni tveganje motenj v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo;
30. »subjekt v skupini« pomeni pravno osebo, ki je del skupine;
31. »tretja država« pomeni državo, ki ni država članica;
32. »upravljalni organ« pomeni organ vodenja ali nadzora banke;
33. »višje vodstvo« pomeni fizične osebe, ki v banki opravljajo izvršilne funkcije in so odgovorne organu vodenja za vsakodnevno izvajanje poslov banke;
34. »zunanje izvajanje« pomeni kakršen koli dogovor med banko in ponudnikom storitev, v skladu s katerim ponudnik storitev izvaja proces, storitev ali dejavnost, ki bi jo sicer banka izvajala sama.

(2) Pojmi elektronski denar, plačilna storitev in storitve upravljanja plačilnih sistemov imajo enak pomen, kakor je določen v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(3) Banka Slovenije opredeli podrobnejša merila za določitev pomembne banke iz 25. točke prvega odstavka tega člena v zvezi z uveljavljanjem določenih zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta

zakon ali Uredba 575/2013/EU. Pri določanju podrobnejših meril za pomembne banke Banka Slovenije upošteva:

1. velikost in notranjo organiziranost banke,
2. vsebino, obseg in zapletenosti dejavnosti, ki jih banka opravlja,
3. pomen banke za lokalni trg.

8. člen **(pomen izrazov opredeljenih v Uredbi (EU) št. 575/2013)**

(1) V tem zakonu navedeni izrazi, opredeljeni v 4. členu Uredbe 575/2013/EU, z upoštevanjem drugega odstavka tega člena pomenijo enako kot je določeno v omenjeni uredbi.

(2) Za potrebe tega zakona se naslednji izrazi iz Uredbe 575/2013/EU uporabljajo tako, da pomenijo:

1. »družba za upravljanje« je družba za upravljanje, kakor je opredeljena v 19. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni družbo za upravljanje iz 6. točke 2. člena ZFK ali drugega upravitelja investicijskih skladov, vključno s subjekti iz tretjih držav, ki opravljajo podobne dejavnosti in so predmet zakonodaje tretje države, v kateri veljajo zahteve glede nadzora in regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Evropski uniji;
2. »finančna institucija« je finančna institucija, kakor je opredeljena v 26. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni družbo, ki ni institucija ali čisti industrijski holding ter katere osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz 2. do 12. točke in 15. točke drugega odstavka 5. člena tega zakona, vključno s finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, plačilnimi institucijami iz zakona, ki ureja plačilne storitve in sisteme, in družbami za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kot jih določa zakon, ki ureja zavarovalništvo;
3. »finančni instrument« je finančni instrument, kakor je opredeljen v 50. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni karkoli od naslednjega:
 - pogodbe, ki eni stranki prinašajo finančno terjatev, drugi stranki pa finančno obveznost ali lastniški instrument,
 - finančni instrument v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov,
 - izvedeni finančni instrument,
 - primarni finančni instrument,
 - denarni instrument, pri čemer so instrumenti iz prve, druge in tretje alineje finančni instrumenti le, če njihova vrednost izhaja iz cene osnovnega finančnega instrumenta ali druge osnovne postavke, stopnje ali indeksa;
4. »investicijsko podjetje« je investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v 2. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, razen kreditnih institucij;
5. »mešani finančni holding« je mešani finančni holding, kakor je opredeljen v 21. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni mešani finančni holding iz 7. člena ZFK;
6. »pozavarovalnica« je pozavarovalnica, kakor je opredeljena v 6. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni pozavarovalnico iz prve in druge alineje 3. točke 2. člena ZFK;
7. »reguliran trg« je reguliran trg, kakor je opredeljen v 92. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni organiziran trg iz zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov;
8. »skupina« pomeni skupino, kakor je opredeljena v 138. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni skupino podjetij:
 - med katerimi je vsaj eno kreditna institucija, ki opravlja bančne storitve in
 - ki jo sestavljajo nadrejena oseba in njene podrejene družbe ali podjetja, ki so medsebojno povezana, kot je navedeno v 56. členu ZGD-1;
9. »subjekt finančnega sektorja« je subjekt finančnega sektorja, kakor je opredeljen v 27. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni:
 - institucijo,
 - finančno institucijo,
 - družbo za pomožne storitve, vključeno v konsolidiran finančni položaj institucije,
 - zavarovalnico,
 - zavarovalnico tretje države,
 - pozavarovalnico,
 - pozavarovalnico tretje države,
 - zavarovalni holding, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja zavarovalništvo,

- družbo, ki je v državi članici sedeža upravičena opravljati zavarovalne posle in se zanjo v skladu s predpisi te države, ki prenašajo 4. člen Direktive 2009/138/ES, ne uporabljajo zahteve te direktive,
 - družbo tretje države, katere glavna dejavnost je primerljiva s katerim koli subjektom prejšnjih alinej;
10. »udeležba« je udeležba, kakor je opredeljena v 35. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni udeležbo iz druge alineje 12. točke 2. člena ZFK ali neposredno ali posredno imetništvo 20 odstotkov ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe;
11. »zavarovalnica« je zavarovalnica, kakor je opredeljena v 5. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni zavarovalnico iz prve in druge alineje 2. točke 2. člena ZFK.

(3) Kadar se zahteve ali nadzorniška pooblastila iz tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU uporabljajo na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, zajemajo izrazi »institucija«, »nadrejena institucija v državi članici« »EU nadrejena institucija« in »nadrejena oseba«, kot so opredeljeni v 4. členu Uredbe 575/2013/EU, in izrazi »banka«, »nadrejena banka« in »EU nadrejena banka«, kot so uporabljeni v tem zakonu, tudi:

- finančne holdinge in mešane finančne holdinge, ki so pridobili odobritev v skladu s 83. členom tega zakona oziroma 21a členom Direktive 2013/36/EU,
- podrejeno kreditno institucijo, ki je imenovana kot odgovorna za zagotavljanje izpolnjevanja bonitetnih zahtev skupine na konsolidirani podlagi, kadar jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding, nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, če ta nadrejena oseba ne potrebuje odobritve v skladu s 86. členom tega zakona oziroma četrtem odstavkom 21a člena Direktive 2013/36/EU; in
- finančne holdinge, mešane finančne holdinge ali institucije, ki so v skladu s 306. členom tega zakona oziroma točko (d) šestega odstavka 21a člena Direktive 2013/36/EU začasno imenovane za zagotavljanje izpolnjevanja zahtev iz tega zakona oziroma Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi.

2. POGLAVJE: PRISTOJNI ORGAN IN SPLOŠNA NAČELA IZVAJANJA NADZORA

2.1. Pristojni organi

9. člen (pristojni organ v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za izvajanje nadzora nad bankami v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, razen glede nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora, za katere je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna in odgovorna Evropska centralna banka.

(2) Banka Slovenije pri opravljanju nalog in pristojnosti nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU zagotavlja, da subjekti nadzora ravnajo v skladu z:

1. določbami tega zakona in Uredbe 575/2013/EU ter predpisov, izdanih na njuni podlagi;
2. določbami regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Komisija v skladu z 10. do 15. členom Uredbe 1093/2010/EU;
3. smernicami, priporočili, uredbami in drugimi pravnimi akti, ki jih izda Evropska centralna banka v skladu z Uredbo 1024/2013/EU;
4. smernicami, priporočili in drugimi pravnimi akti, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu s 16. členom Uredbe 1093/2010/EU;
5. opozorili in priporočili, ki jih izda Evropski odbor za sistemska tveganja v skladu s 16. členom Uredbe 1092/2010/EU;
6. drugimi veljavnimi pravnimi akti, vključno z akti, ki jih izda Komisija ali drug organ Evropske unije na podlagi Direktive 2013/36/EU ali Direktive 2014/59/EU, ter mednarodnimi standardi in priporočili glede poslovanja kreditnih institucij in bonitetnega nadzora kreditnih institucij;
7. usmeritvami, ki jih izda Banka Slovenije glede izvajanja pravil iz 1. do 6. točke tega odstavka v skladu z 10. členom tega zakona.

10. člen (izdajanje usmeritev)

(1) Banka Slovenije izdaja usmeritve, ki vsebujejo splošna in podrobnejša pravila za enotno razlago in uporabo predpisov iz drugega odstavka prejšnjega člena ter oblikovanja dobre prakse.

(2) Usmeritve iz prejšnjega odstavka so pojasnilne narave.

(3) Usmeritve se objavijo na spletni strani Banke Slovenije.

11.člen

(pristojnost Banke Slovenije za makrobonitetni nadzor)

(1) Banka Slovenije je v vlogi imenovanega organa pristojna za izvajanje 458. člena Uredbe 575/2013/EU in s tem pristojna za določanje ukrepov za omejevanje makrobonitetnega ali systemskega tveganja v zvezi z bankami ter za določanje zahtev glede kapitalskih blažilnikov v obsegu in na način, določen v 7. poglavju tega zakona.

(2) Banka Slovenije je v vlogi imenovanega organa pristojna za izvajanje 124. člena Uredbe 575/2013/EU in s tem pristojna za ocenjevanje ustreznosti in določitev višje uteži tveganja ter strožjih meril za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine iz 125. in 126. člena Uredbe 575/2013/EU.

(3) Banka Slovenije je v vlogi imenovanega organa pristojna za izvajanje 164. člena Uredbe 575/2013/EU in s tem pristojna za ocenjevanje ustreznosti in določitev višjih minimalnih vrednosti z izpostavljenostjo tehtanega povprečja izgube ob neplačilu za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s hipotekami na nepremičnine iz četrtega odstavka 164. člena Uredbe (575/2013/EU).

(4) Banka Slovenije pri sprejemanju odločitev iz drugega in tretjega odstavka tega člena tesno sodeluje z Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad bankami v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, zlasti z izmenjavo vseh potrebnih informacij in ob upoštevanju medsebojnega vpliva z drugimi ukrepi. V ta namen Banka Slovenije uradno obvestilo Evropskemu bančnemu organu in Evropskemu odboru za systemska tveganja iz tretjega pododstavka drugega odstavka 124. člena Uredbe 575/2013/EU in iz tretjega pododstavka šestega odstavka 164. člena Uredbe 575/2013/EU pošlje tudi Evropski centralni banki.

12.člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad drugimi osebami)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo, določeno v 112. členu tega zakona, opravljajo storitve sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

(2) Nadzor nad osebami iz prejšnjega odstavka se opravlja v obsegu, določenem v oddelku 10.4. tega zakona.

13.člen

(sodelovanje v Evropskem sistemu finančnega nadzora)

(1) Banka Slovenije si pri izvajanju nalog in pristojnosti v zvezi z nadzorom nad bankami v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU, zlasti s sodelovanjem s pristojnimi organi držav članic in organi Evropske unije, prizadeva za oblikovanje in uveljavljanje enotnih nadzornih orodij in praks.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije sodeluje:

1. kot članica evropskega sistema finančnega nadzora in zlasti zagotavlja pretok ustreznih in zanesljivih informacij med člani sistema,
2. pri dejavnostih Evropskega bančnega organa in po potrebi v kolegijih nadzornikov,
3. z Evropskim odborom za systemska tveganja.

(3) Banka Slovenije odloči o uporabi smernic ali priporočil evropskega nadzornega organa, ki zadevajo subjekte, za nadzor nad katerimi je pristojna Banka Slovenije, ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Pristojnosti Banke Slovenije po tem in drugih zakonih ne smejo vplivati na izvajanje njenih nalog iz prejšnjega odstavka.

2.2. Splošna načela v zvezi z izvajanjem nadzora

2.2.1. Zaupne informacije

14. člen (obveznost varovanja zaupnih informacij)

(1) Zaupne informacije po tem zakonu so vse informacije o posamezni banki, ki jih pri opravljanju nadzora nad banko pridobi Banka Slovenije od banke ali drugih oseb oziroma jih izdelata Banka Slovenije za namene izvajanja nadzora nad posamezno banko, vključno z internimi ocenami in poročili Banke Slovenije o poslovanju posamezne banke.

(2) Če zakon ne določa drugače, ne sme Banka Slovenije razkriti zaupnih informacij o posamezni banki drugi osebi ali državnemu organu, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo.

(3) Zaposleni pri Banki Slovenije, revizorji in drugi strokovnjaki, ki delajo ali so delali po pooblastilu Banke Slovenije, morajo vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nalog za Banko Slovenije, v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti nadzora varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen če ta zakon določa drugače.

(4) Prepoved iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne velja:

1. za zaupne informacije, potrebne za izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;
2. v primeru stečaja banke ali prisilne likvidacije banke, glede zaupnih informacij, potrebnih za uveljavljanje terjatev upnikov do banke in za izvedbo drugih dejanj v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ter s tema postopkoma povezanih pravnih postopkih, razen glede informacij, ki se nanašajo tudi na druge osebe, udeležene pri poskusih reorganizacije banke;
3. za rezultate stresnih testov, ki jih izvede Banka Slovenije v skladu s petim odstavkom 192. člena tega zakona ali 32. členom Uredbe (1093/2010/EU, kadar te rezultate objavi Banka Slovenije ali jih z namenom objave pošlje Evropskemu bančnemu organu;
4. za informacije o dovoljenjih za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, dovoljenjih za izdajanje hipotekarnih in komunalnih obveznic, dovoljenjih za pridobitev kvalificiranega deleža ter dovoljenjih za opravljanje funkcije člana uprave banke in dovoljenjih za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta;
5. v drugih primerih, ko zakon izrecno določa, da Banka Slovenije ali oseba iz tretjega odstavka tega člena zaupne informacije lahko razkrije javnosti ali določenim prejemnikom.

(5) Obveznost varovanja zaupnih informacij iz tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz tretjega odstavka tega člena pridobijo v okviru izmenjave informacij z Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, Evropskim odborom za sistemska tveganja, nadzornimi organi Republike Slovenije ali pristojnimi organi drugih držav članic, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo 575/2013/EU, ter organi držav članic, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU.

(6) Banka Slovenije obdeluje osebne podatke, ki jih pridobi v okviru izvajanja nalog in pooblastil, določenih s tem zakonom ali Uredbo 575/2013/EU in v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

15. člen (uporaba in pošiljanje zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije sme zaupne informacije uporabiti samo za naslednje namene:

1. preveri pogoje za izdajo dovoljenj in soglasij, o katerih odloča na podlagi tega zakona ali Uredbe (EU) št. 575/2013 in drugih zakonov, ter da zagotovi učinkovito spremljanje poslovanja bank na posamični in konsolidirani podlagi;

2. izreka ukrepe nadzora ter odloča o drugih ukrepih, za katere je pooblaščen v skladu s tem ali drugim zakonom;
3. izreka kazni za prekrške ter vloži ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja;
4. v postopkih sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, in v drugih sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali predpisov EU.

(2) Banka Slovenije lahko zaupne informacije v zvezi s posamezno banko razkrije drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v zakonu.

(3) Določbe prejšnjega in tega člena ne preprečujejo razkritja zaupnih informacij Evropskemu parlamentu, kadar ta izvaja preiskovalne pristojnosti na podlagi 226. člena PDEU.

(4) Ne glede na določbe tega člena se za zahteve, ki jih Banka Slovenije prejme na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

16. člen **(razkritje zaupnih informacij)**

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije nadzornim organom Republike Slovenije ali pristojnim organom drugih držav članic v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti nadzora ter Evropski centralni banki, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo 575/2013/EU.

(2) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije tudi naslednjim subjektom Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti:

1. organom, pristojnim za nadzor drugih subjektov finančnega sektorja in za nadzor finančnih trgov;
2. organom, pristojnim za izvajanje makrobonitetnega nadzora;
3. organom, pristojnim za reševanje institucij, ter organom, odgovornim za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema;
4. sodišču in drugim organom, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku;
5. sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji v skladu s predpisi, ki urejajo izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;
6. revizorjem, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic in finančnih institucij;
7. subjektom ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, glede informacij, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog;
8. centralni banki Evropskega sistema centralnih bank, Evropski centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi kot monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, pregledom nad plačili in delovanjem klirinških in poravnalnih sistemov, ter zagotavljanjem stabilnosti finančnega sistema;
9. pogodbenim ali institucionalnim shemam za zaščito vlog iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU;
10. organom, pristojnim za pregled nad delovanjem plačilnih sistemov;
11. Evropskemu bančnemu organu v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog v skladu z Uredbo 1093/2010/EU, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo 1092/2010/EU, Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo 1094/2010/EU, in Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo 1095/2010/EU;
12. organom, ki so pristojni za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku;
13. organom, pristojnim za nadzor nad pogodbenimi ali institucionalnimi shemami za zaščito vlog iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU;
14. organom, pristojnim za nadzor nad revizorji, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb;
15. organom, pristojnim za odkrivanje ali pregon dejanj, ki pomenijo kršitev predpisov o poslovanju gospodarskih družb, če jih potrebujejo v postopkih, ki jih vodijo v okviru svojih pristojnosti;

16. centralni klirinško-depotni družbi ali drugi klirinški družbi oziroma poravnalnemu sistemu po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, v zvezi z opravljanjem storitev izravnave in poravnave poslov, sklenjenih na enem od trgov v Republiki Sloveniji, če Banka Slovenije oceni, da so te informacije potrebne, da se zagotovi ustrezno ukrepanje te družbe glede neizpolnitve oziroma morebitne neizpolnitve obveznosti udeležencev teh trgov;
17. pritožbenemu organu ali sodišču, ki v zvezi s konkretno informacijo vodi postopek na področju dostopa do informacij javnega značaja;
18. državnemu organu, ki opravlja nadzor nad varstvom osebnih podatkov;
19. finančnim obveščevalnim enotam, kot so določene v a zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, in drugim organom, ki opravljajo nadzor nad kreditnimi institucijami in finančnimi institucijami na podlagi predpisov, ki prenašajo Direktivo 2015/849/EU;
20. organom, pristojnim in odgovornim za uporabo pravil glede strukturnega ločevanja v bančni skupini.

(3) Banka Slovenije lahko subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena razkrije le tiste zaupne informacije, ki jih organ oziroma oseba potrebuje za izvajanje svojih nalog ali pristojnosti v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo njihovo delovanje in pristojnosti. Če zaupne informacije vključujejo zaupne podatke o posamezni stranki, se ti podatki pošljejo subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena le, če bi zaupne podatke ob upoštevanju drugega ali tretjega odstavka 146. člena tega zakona lahko ti subjekti zahtevali tudi neposredno od banke.

(4) Kadar organi iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena izvajajo pristojnosti odkrivanja in pregona kršitev predpisov s pomočjo oseb, imenovanih za izvajanje posameznih nalog in niso del javnega sektorja, lahko Banka Slovenije razkrije zaupne informacije tudi tem osebam. Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije samo, če te osebe predložijo sklep organa iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena o imenovanju za izvajanje posameznih nalog ali če Banko Slovenije o imenovanju teh oseb in posameznih nalogah, za katere so bile imenovane, obvesti organ iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi tega člena, smejo te informacije uporabiti samo za izvajanje svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prvega odstavka tega člena in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu z oddelkom 10.2. tega zakona, razkriti subjektom iz 12. do 16. točke drugega odstavka tega člena s soglasjem pristojnega organa te države članice.

17. člen

(razkritje zaupnih informacij drugim organom Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije vladi oziroma drugemu državnemu organu Republike Slovenije, ki je odgovoren za pripravo zakonodaje glede nadzora nad bankami, investicijskimi podjetji, finančnimi institucijami in zavarovalnicami, kadar je takšno razkritje nujno za izvedbo ukrepov za stabilizacijo banke.

(2) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije Državnemu zboru Republike Slovenije, kadar ta v skladu z zakonsko določenimi pooblastili izvaja nadzor nad delovanjem Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora, ter le v obsegu, ko je pošiljanje posameznih zaupnih informacij nujno za izvajanje pooblastil nadzora nad delovanjem Banke Slovenije.

(3) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, morajo te informacije varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu z oddelkom 10.2. tega zakona, razkriti subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena samo s soglasjem pristojnega organa te države članice in za namen, za katerega je bilo to soglasje dano.

18.člen
(razkritje informacij mednarodnim organom)

- (1) Banka Slovenije lahko na podlagi pisne zahteve razkrije ali pošlje naprej zaupne informacije:
- Mednarodnemu denarnemu skladu in Svetovni banki za namene ocenjevanja v okviru Programa za oceno finančnih sektorjev,
 - Banki za mednarodne poravnave za namene kvantitativnih ocen učinka in
 - Odboru za finančno stabilnost za namene funkcije nadzora.
- (2) Razkritje ali pošiljanje zaupnih informacij iz prejšnjega odstavka je dopustno, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- pisna zahteva je upravičena zaradi posebnih nalog, ki jih organ opravlja v skladu s svojimi zakonitimi pooblastili, in obsega vse podatke iz tretjega odstavka tega člena;
 - zahtevane informacije so potrebne samo za opravljanje posebnih nalog organa in ne presegajo nalog, ki jih v skladu z zakonom opravlja organ;
 - za navedene mednarodne organe in osebe, ki bodo prejele informacije, se uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij z vsebino, določeno v 14. in 15. členu tega zakona;
 - mednarodni organ in osebe, ki bodo prejele informacije, pri obdelavi osebnih podatkov upoštevajo zahteve Uredbe 2016/679/EU.
- (3) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora obsegati vsaj:
- natančno opredeljeno naravo, obseg in obliko zahtevanih informacij ter način njihovega razkritja ali pošiljanja,
 - navedbo oseb, ki so neposredno povezane z opravljanjem posebne naloge iz prejšnje alineje.
- (4) Zahtevane informacije se lahko pošljejo ali razkrijejo le osebam, ki so neposredno povezane z opravljanjem posebne naloge iz prve alineje drugega odstavka tega člena.
- (5) Informacije iz tega člena, ki niso zbirne ali anonimizirane, se organom iz prvega odstavka tega člena ne smejo poslati, razkrijejo pa se lahko le v prostorih Banke Slovenije.

19.člen
(obveščanje v primeru kriznih razmer)

- (1) Banka Slovenije v primeru kriznih razmer v Republiki Sloveniji, ki upoštevajo tudi primere, določene v 18. členu Uredbe 1093/2010/EU, ali ob drugih neugodnih vzorcih sprememb oziroma trendih na finančnih trgih, ki lahko ogrozijo likvidnost trga ali stabilnost finančnega sistema v drugi državi članici, zlasti ko so te razmere povezane s poslovanjem pomembne podružnice banke ali subjektov v skupini v drugi državi članici, o tem nemudoma obvesti pristojni organ te države članice, Evropski bančni organ, centralne banke ESCB ter Evropski odbor za sistemska tveganja.
- (2) Kadar Banka Slovenije pridobi zaupne informacije v zvezi z okoliščinami iz prejšnjega odstavka od pristojnega organa druge države članice ali drugega organa iz prejšnjega odstavka, o tem nemudoma obvesti ministrstvo, pristojno za finance, kadar je takšno razkritje nujno, da se zagotovi učinkovit nadzor ter izvedejo ukrepi za reševanje ali prenehanje kreditnih institucij.
- (3) Ne glede na četrti odstavek prejšnjega člena sme Banka Slovenije razkriti zaupne informacije, ki jih pridobi v zvezi z okoliščinami iz prvega odstavka tega člena, ministrstvu, pristojnemu za finance, tudi brez soglasja pristojnega organa države članice, če je razkritje nujno za izvedbo ukrepov za stabilizacijo banke.

20.člen
((pošiljanje zaupnih informacij osebam tretje države))

- (1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije osebam iz tretje države, ki imajo v tretji državi položaj pristojnega organa ali subjekta iz 1. do 6. točke ter 12. do 14. točke drugega odstavka 16. člena tega zakona, če:

21. je Republika Slovenija s tretjo državo sklenila dogovor o sodelovanju med navedenimi organi Republike Slovenije in tretje države, s katerim je dogovorjena medsebojna izmenjava zaupnih informacij;
22. se za navedene osebe tretje države v tej državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij, z vsebino, določeno v 14. in 15. členu tega zakona;
23. je informacija, ki je predmet razkritja osebi tretje države, namenjena samo potrebam izvajanja nalog pristojnega organa ali nalog subjektov iz 1. do 6. točke ter 12. do 14. točke drugega odstavka 16. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu s tem zakonom, razkriti osebam iz prejšnjega odstavka samo s soglasjem pristojnega organa te države članice.

2.2.2. Odgovornost za izvajanje nadzora

21. člen (odgovornost v zvezi z izvajanjem nadzora)

(1) Banka Slovenije in osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, pri izvajanju pristojnosti nadzora na podlagi tega zakona ravnajo s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

(2) Šteje se, da je Banka Slovenije pri izrekanju ukrepov nadzora in izvajanju drugih pristojnosti na podlagi tega zakona ravnala z ustrežno skrbnostjo, če je ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi je razpolagala v času odločanja, lahko upravičeno štela, da so izpolnjeni pogoji za izrekanje ukrepov nadzora ali za izvajanje drugih pristojnosti v skladu s tem zakonom in da so izrečeni ukrepi zakoniti.

(3) Banka Slovenije je odgovorna za ravnanja oseb, ki so pri izvajanju nadzora in drugih pristojnosti Banke Slovenije v skladu s tem zakonom delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije po pravilih, ki urejajo odgovornost delodajalcev za škodo, ki jo pri delu ali v zvezi z delom tretjim osebam povzročijo zaposleni. Če zaradi ravnanja osebe, ki je delovala na podlagi pooblastila Banke Slovenije, nastane škoda, lahko oškodovanec ne glede na določbe drugih zakonov zahteva povračilo škode izključno od Banke Slovenije.

(4) Šteje se, da je oseba, ki je delovala v imenu Banke Slovenije pri izvajanju pristojnosti nadzora v skladu s tem zakonom, ravnala z ustrežno skrbnostjo, če je ob upoštevanju dejstev in okoliščin, ki jih je imela na voljo v času svojega delovanja, ravnala kot dober strokovnjak.

2.2.3. Sodelovanje med nadzornimi organi

22. člen (sodelovanje med nadzornimi organi Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije sodelujejo pri izvajanju svojih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora ter si skupno prizadevajo za učinkovit nadzor na ravni finančnega sistema.

(2) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije si kar najbolj prizadevajo za poenotenje nadzorniških praks ter v tem okviru tudi za primerljivost metodološkega pristopa pri nadzoru upravljanja tveganj.

(3) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije morajo na zahtevo posameznega nadzornega organa temu organu poslati vse podatke glede nadzorovanega subjekta, ki jih organ potrebuje v postopku opravljanja nalog nadzora, v postopku v zvezi z izdajo dovoljenj ali pri odločanju o drugih posamičnih zadevah v skladu z zakonom.

(4) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije morajo drug drugega na lastno pobudo obveščati o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovijo pri opravljanju nadzora ali drugih

svojih nalog in pristojnosti, če te ugotovitve vplivajo ali bi lahko vplivale na izvajanje nalog tega nadzornega organa pri opravljanju nadzora, zlasti informacije o:

1. ugotovljenih neugodnih vzorcih sprememb oziroma trendih v poslovanju nadzorovanega subjekta, zlasti glede izpolnjevanja bonitetnih zahtev, ki bi lahko resno vplivali na druge nadzorovane subjekte;
2. pomembnejših kaznih in ukrepov nadzora, ki jih izreče nadzorni organ v okviru svojih pristojnosti.

(5) Podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja Banke Slovenije in nadzornih organov Republike Slovenije določi minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojna za finance, na podlagi predhodnega mnenja Banke Slovenije in nadzornih organov Republike Slovenije.

23. člen

(sodelovanje s pristojnimi organi držav članic in tretjih držav)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi držav članic, ki so pristojni za nadzor kreditnih institucij, glede nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij, ki poslujejo v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža, zlasti prek podružnice.

(2) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic zlasti z izmenjavo vseh informacij, s katerimi bi se lahko olajšal nadzor nad kreditnimi institucijami, vključno s preverjanjem pogojev za izdajo dovoljenj, spremljanjem izpolnjevanja bonitetnih zahtev ter presojo ugleda in izkušenj članov upravljalnih organov ter primernosti imetnikov kvalificiranih deležev.

(3) Banka Slovenije pristojnemu organu v državi članici:

1. na njegovo zahtevo predloži informacije iz prejšnjega odstavka;
2. na lastno pobudo pošlje vse informacije, ki so po mnenju Banke Slovenije bistvene za izvajanje nalog nadzora tega pristojnega organa.

(4) Informacija se šteje za bistveno po prejšnjem odstavku, če bi lahko imela pomemben vpliv za oceno finančne trdnosti banke države članice.

(5) Kadar je Banka Slovenije pristojna za nadzor podružnice banke tretje države ali za nadzor banke, ki je del iste skupine kot podružnica banke tretje države, tesno sodeluje s pristojnimi organi držav članic za podružnice banke ali institucije, ki so del iste skupine iz tretje države, z namenom:

- da se zagotovi, da so vse dejavnosti te skupine iz tretje države v Evropski uniji predmet celovitega nadzora,
- da se prepreči izogibanje zahtevam, ki se uporabljajo za skupine iz tretjih držav na podlagi tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU, ter
- da se preprečijo škodljive posledice za finančno stabilnost Evropske unije.

(6) Banka Slovenije sklepa sporazume o sodelovanju s pristojnimi organi tretjih držav glede opravljanja nalog nadzora nad bankami, ki opravljajo storitve v tretji državi v skladu s tem zakonom, ter glede opravljanja nalog nadzora nad podružnicami bank iz tretje države, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje storitev na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom.

(7) Banka Slovenije tesno sodeluje in si izmenjuje informacije s finančnimi obveščevalnimi enotami in drugimi organi držav članic, pristojnimi za nadzor nad kreditnimi institucijami finančnimi institucijami na podlagi predpisov, ki prenašajo Direktivo 2015/849/EU, če:

- je to potrebno za opravljanje nalog v skladu s tem zakonom, Direktivo 2013/36/EU, Uredbo 575/2013/EU ali Direktivo 2015/849/EU in
- če takšno sodelovanje in izmenjava informacij ne posegata v poizvedovanje, preiskavo ali postopek, ki poteka v skladu s kazenskim ali upravnim pravom Republike Slovenije.

24. člen

(sodelovanje z Evropskim bančnim organom)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nalog nadzora nad bankami sodeluje z Evropskim bančnim organom in mu predloži vse informacije, potrebne za izvajanje njegovih nalog v skladu z določbami 35. člena Uredbe 1093/2010/EU.

(2) Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ v skladu s 19. členom Uredbe 1093/2010/EU, če pristojni organ druge države članice Banki Slovenije ne predloži bistvenih informacij za izvajanje nadzora nad bankami in glede poslovanja bank držav članic v Republiki Sloveniji ali če zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje, zlasti glede izmenjave pomembnih informacij v zvezi z opravljanjem nadzora, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku.

25.člen (obveščanje organov Evropske unije)

Banka Slovenije obvešča Komisijo, Evropski bančni odbor, Evropski bančni organ, Evropsko centralno banko in druge organe Evropske unije v skladu s predpisi Evropske unije.

3. POGLAVJE: STATUSNI USTROJ BANKE

3.1. Splošne določbe

26.člen (organiziranost kot delniška družba)

(1) Banka mora biti organizirana v pravnoorganizacijski obliki delniške družbe ali evropske delniške družbe.

(2) Za banko se uporabljajo določbe ZGD-1, ki veljajo za delniške družbe ali evropske delniške družbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

27.člen (uporaba imena)

(1) V sodni register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede »banka«, »kreditna institucija« ali »hranilnica« ali izpeljanke iz teh besed, če pravna oseba ni pridobila dovoljenja pristojnega organa za opravljanje bančnih storitev.

(2) Če uporaba firme ali druge oznake banke države članice, ki opravlja storitve v Republiki Sloveniji, ustvarja ali bi lahko ustvarila zmedo med uporabniki, lahko Banka Slovenije od te banke zahteva, da uporabi dodatne znake, s katerimi se odpravijo nejasnosti.

3.2. Ustanovni kapital in delnice banke

28.člen (ustanovni kapital banke)

(1) Najnižji znesek ustanovnega kapitala banke je 5.000.000 eurov.

(2) Ustanovni kapital banke vključuje eno ali več postavk iz točk (a) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU.

29.člen (delnice banke)

(1) Delnice banke se lahko glasijo le na ime.

(2) Delnice banke se lahko vplačajo samo v denarju.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja v primeru:

1. ustanovitve banke ali povečanja osnovnega kapitala banke zaradi izvedbe združitve ali delitve;
2. povečanja osnovnega kapitala banke iz sredstev banke;
3. povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi ukrepov zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom;

4. povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi ukrepov za reševanje banke v skladu z zakonom, ki ureja reševanje in postopke prenehanja bank.

(4) Kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke se za namen tega zakona ne štejejo:

1. izročitev zamenljivih kapitalskih instrumentov, ki jih je izdala banka in ki izpolnjujejo pogoje v skladu z določbami Uredbe 575/2013/EU, če so bili kapitalski instrumenti vplačani v denarju;
2. denarne terjatve, ki pripadajo zaposlenim iz naslova izplačila variabilnega dela prejemkov, ki jim jih zagotavlja banka v skladu s tem zakonom.

(5) Delnice banke morajo biti v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register.

(6) Za delnice banke, ki so delnice z nominalnim zneskom, se ne uporablja določba drugega odstavka 172. člena ZGD-1, ki določa, da se morajo delnice z nominalnim zneskom glasiti najmanj na en euro ali njegov večkratnik, za kosovne delnice banke pa se ne uporablja določba tretjega odstavka 172. člena ZGD-1, ki določa, da znesek v osnovnem kapitalu, ki pripada posamezni kosovni delnici, ne sme biti nižji od enega eura.

(7) Banka Slovenije predpiše merila za stvarne vloške, ki se lahko upoštevajo pri povečanju osnovnega kapitala banke v skladu s 3. točko tretjega odstavka tega člena.

(8) Statut banke lahko določi pooblastilo upravi za povečanje osnovnega kapitala banke (odobreni kapital), pri čemer se ne uporabljata zahtevi iz ZGD-1, da znesek odobrenega kapitala ne sme preseči polovice osnovnega kapitala, ki je obstajal v času, ko je bil statut spremenjen. Statut banke lahko določi tudi pogoje povečanja osnovnega kapitala z odobrenim kapitalom.

(9) Ne glede na določbe ZGD-1 sme pri pogojnem povečanju osnovnega kapitala banke najmanjši emisijski znesek delnic, izdanih v postopku pogojnega povečanja osnovnega kapitala, preseči polovico osnovnega kapitala, ki obstaja med sklepanjem o pogojnem povečanju kapitala.

30.člen (ničnost skupščinskih sklepov)

(1) Poleg primerov, določenih v ZGD-1, je sklep skupščine ničen, če je v nasprotju z ukrepi, ki ga na podlagi tega zakona ali Uredbe 1024/2013/EU banki izreče Banka Slovenije ali Evropska centralna banka kot pristojni organ, ali v primeru, če se s skupščinskim sklepom zmanjšujejo učinki ali zaobide namen takšnega ukrepa.

(2) Ničnost skupščinskega sklepa zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka lahko v šestih mesecih od vpisa sklepa skupščine v sodni register uveljavlja Banka Slovenije v zvezi z ukrepi nadzora na podlagi tega zakona ali Evropska centralna banka, kadar je izrekla ukrepe nadzora na podlagi Uredbe 1024/2013/EU.

(3) Za banke se ne uporablja 399. člen ZGD-1.

3.3. Dejavnost banke

31.člen (opravljanje storitev)

(1) Banka lahko opravlja bančne storitve, finančne storitve in dodatne finančne storitve.

(2) Banka lahko začne opravljati storitve iz prejšnjega odstavka, ko pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU.

(3) Banka lahko poleg storitev iz prvega odstavka tega člena opravlja tudi pomožne storitve.

(4) Pomožne storitve so upravljanje premoženja banke, vodenje zbirk podatkov, vključno z osebni podatki, ali opravljanje podobnih poslov, ki se izvajajo kot podpora opravljanju storitev ene ali več kreditnih institucij.

(5) Banka ne sme opravljati drugih dejavnosti in storitev, razen storitev iz prvega in tretjega odstavka tega člena.

32.člen **(prepoved kreditiranja in fiktivni posli)**

(1) Banka ne sme posredno ali neposredno kreditirati in dajati jamstev za nakup lastnih delnic ali delnic oziroma deležev družb, v katerih je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah.

(2) Za kreditiranje iz prejšnjega odstavka se štejejo tudi drugi pravni posli, ki so po svojem ekonomskem namenu enaki kreditu.

(3) Prepoved iz prvega odstavka tega člena velja tudi za kapitalske in druge instrumente, katerih izdajatelj je banka oziroma družba, v kateri je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah in ki se glede na svoje lastnosti lahko upoštevajo pri izračunu kapitala banke oziroma teh družb.

(4) Za terjatve delničarja do banke iz naslova vloge na podlagi pogodbe o vodenju transakcijskega računa, hranilne vloge, denarnega depozita ali drugih pozitivnih stanj, ki so posledica običajnih bančnih transakcij in na podlagi katerih mora banka delničarju vrniti denarna sredstva, ki jih je pri banki vplačal delničar banke ali tretja oseba za račun delničarja, se ne uporablja četrti odstavek 227. člena ZGD-1.

33.člen **(sodelovanje banke pri finančnem prestrukturiranju)**

(1) Banka, ki v okviru finančnega prestrukturiranja z dolžnikom, ki je pravna oseba, sklene dogovor o delnem odpustu dolga, lahko v postopku zaradi insolventnosti, ki je začel zoper tega dolžnika v 12 mesecih po sklenitvi dogovora o odpustu dolga, uveljavlja poplačilo celotnega dolga, kot da dogovor o odpustu dolga ne bi bil sklenjen.

(2) Posojilo, ki ga banka zagotovi dolžniku, v katerem je pridobila delež v kapitalu z namenom finančnega prestrukturiranja, se v kasnejšem stečajnem postopku ali postopku prisilne poravnave nad tem dolžnikom ne šteje kot premoženje družbe.

3.4. Sistem upravljanja banke

3.4.1. Skupne določbe za upravljalni organ banke

34.člen **(sistem upravljanja banke)**

(1) Banka lahko izbere dvotirni sistem upravljanja banke z upravo in nadzornim svetom ali enotirni sistem upravljanja banke z upravnim odborom.

(2) Za upravni odbor banke z enotirnim sistemom upravljanja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzornem svetu banke, za izvršne direktorje pa določbe tega zakona o upravi banke.

(3) Za banke z enotirnim sistemom upravljanja veljajo naslednja posebna pravila:

1. upravni odbor banke mora imenovati najmanj dva izvršna direktorja izmed članov upravnega odbora, pri čemer se izvršni direktor oziroma direktorica (v nadaljnjem besedilu: izvršni direktor) lahko imenuje samo od članov upravnega odbora;
2. za izvršne direktorje je lahko imenovana največ polovica članov upravnega odbora banke;
3. člani upravnega odbora, ki niso izvršni direktorji, ne smejo voditi poslova banke;
4. predsednik oziroma predsednica upravnega odbora (v nadaljnjem besedilu: predsednik upravnega odbora) ne more biti imenovan za izvršnega direktorja v isti banki, Banka Slovenije pa lahko na zahtevo banke dovoli, da funkcijo izvršnega direktorja v banki opravlja predsednik upravnega odbora, če so za to podani utemeljeni razlogi na strani banke.

35.člen **(sestava upravljalnega organa)**

(1) Banka je odgovorna, da je njen upravljalni organ sestavljen tako, da ima kot celota ustrezno znanje, veščine in širok nabor izkušenj, ki so potrebni za poglobljeno razumevanje dejavnosti banke in tveganj, ki jim je izpostavljena.

(2) Organi banke, pristojni za izbor in imenovanje članov upravljalnega organa, morajo vzpostaviti in izvajati ustrezno politiko izbora primernih kandidatov, ki zagotavlja:

1. da upravljalni organ kot celota upošteva ustrezno širok nabor znanja, veščin in izkušenj članov upravljalnega organa banke, ki omogoča razumevanje poslovanja banke in tveganj, ki jim je banka izpostavljena;
2. spodbude za doseganje raznolikosti v okviru upravljalnega organa, vključno z ustrezno zastopanostjo obeh spolov v upravljalnem organu, skupaj s politikami, da se za dosego teh ciljev poveča število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravljalnem organu;
3. opredelitev pogojev za opravljanje posamezne funkcije, vključno z zahtevanim profilom članov upravljalnega organa, še preden so ti imenovani.

(3) Banka mora politiko izbora primernih kandidatov in njeno izvajanje v skladu s prejšnjim odstavkom ustrezno dokumentirati in objaviti v skladu s točko (c) drugega odstavka 435. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije zbira informacije iz prejšnjega odstavka z namenom primerjave praks glede raznolikosti v upravljalnih organih bank ter te podatke pošlje Evropskemu bančnemu organu.

(5) Banka mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne pogoje za uvajanje in usposabljanje članov upravljalnega organa.

36.člen **(predstavniki delavcev v organih nadzora)**

(1) Določbe tega zakona, ki veljajo za člane upravljalnih organov, veljajo tudi za člane organov nadzora, ki so predstavniki delavcev na podlagi zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju gospodarskih družb.

(2) Drugi in tretji odstavek prejšnjega člena se smiselno uporabljata tudi za imenovanje predstavnikov delavcev v organ nadzora. Organ, pristojen za izbor in imenovanje predstavnikov delavcev, mora v poslovniku opredeliti ključne zahteve za posamezne člane organa nadzora in postopke v zvezi z ocenjevanjem primernosti, imenovanjem in predčasno razrešitvijo predstavnikov delavcev v organu nadzora banke ter v dogovoru s pristojnimi organi banke način nepretrganega zagotavljanja primernosti organa nadzora kot celote. Svet delavcev mora pri tem upoštevati tudi podzakonske akte, ki jih izda Banka Slovenije na podlagi 65. in 155. člena tega zakona.

(3) Banka in svet delavcev sporazumno opredelita način nepretrganega zagotavljanja primernosti organa nadzora kot celote v skladu s prvim odstavkom 35. člena.

(4) Banka mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne pogoje za uvajanje in usposabljanje članov organa nadzora, ki so predstavniki delavcev.

(5) Ne glede na določbe drugih zakonov so predstavniki delavcev, ki so člani organa nadzora banke, dolžni varovati zaupne informacije in poslovne skrivnosti banke, za katere izvejo pri opravljanju funkcije člana organa nadzora ali v povezavi z opravljanjem te funkcije in po prenehanju opravljanja funkcije člana organa nadzora. Dolžnost varovanja zaupnih informacij in poslovnih skrivnosti predstavnikov delavcev velja tudi v odnosu do sveta delavcev in morebitnih drugih zainteresiranih deležnikov. Svet delavcev v soglasju z banko sprejme politiko o izmenjavi različnih vrst informacij med predstavniki delavcev v organu nadzora in svetom delavcev ter drugimi zainteresiranimi deležniki in postopke v zvezi s tem.

(6) Za banko se z namenom zagotovitve učinkovitega, varnega in preglednega upravljanja s tveganji bank ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju, glede imenovanja predstavnikov delavcev v organe vodenja banke.

37. člen **(ocenjevanje primernosti članov upravljalnega organa)**

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati proces ocenjevanja primernosti članov upravljalnega organa pred imenovanjem in po imenovanju, če nastanejo okoliščine, zaradi katerih je treba izvesti vnovično ocenjevanje primernosti, najmanj pa enkrat letno.

(2) V primeru ocenjevanja primernosti člana upravljalnega organa, ki je predstavnik delavcev v organih nadzora, se mora svet delavcev opredeliti do ocene primernosti člana upravljalnega organa, ki jo je v skladu s prejšnjim odstavkom pripravila banka.

(3) Kadar pri izvedbi ocenjevanja iz prvega odstavka tega člena sodeluje posameznik, ki je zaposlen v banki, mora banka zagotoviti ustrezno zaščito te osebe pred morebitnimi povračilnimi ukrepi.

(4) Banka mora v petih dneh po sprejetju sklepa nadzornega sveta o imenovanju ali razrešitvi članov uprave oziroma o potrditvi ustreznosti kandidatov za člane nadzornega sveta banke o tem obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe. V zvezi z imenovanjem člana uprave ali nadzornega sveta mora banka predložiti oceno primernosti kandidatov, ki jo je izvedla.

38. člen **(nezdružljivost opravljanja drugih direktorskih funkcij)**

(1) Banka mora pri določanju števila direktorskih funkcij, ki jih lahko istočasno opravlja posamezni član ali članica upravljalnega organa (v nadaljnjem besedilu: član upravljalnega organa) v drugih družbah in organizacijah hkrati z opravljanjem funkcije člana upravljalnega organa banke, upoštevati posamične okoliščine v zvezi z banko in članom, zlasti z vidika časa, ki ga mora ta nameniti opravljanju svoje funkcije, ter vsebino, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka.

(2) Kot direktorska funkcija v drugi družbi in organizaciji se za namene tega člena šteje:

1. funkcija vodenja, v okviru katere je oseba pooblaščen za vodenje poslov in zastopanje družbe, vključno s samostojnim podjetnikom posameznikom (v nadaljnjem besedilu: izvršna direktorska funkcija);
2. funkcija nadzora, v okviru katere je oseba pooblaščen in odgovorna za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov družbe (v nadaljnjem besedilu: neizvršna direktorska funkcija).

(3) Člani upravljalnega organa pomembne banke lahko istočasno opravljajo več direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah z upoštevanjem zahteve iz prvega odstavka tega člena, če gre vključno s funkcijo v banki za eno od naslednjih kombinacij:

1. izvršna direktorska funkcija z največ dvema neizvršnima direktorskima funkcijama ali
2. največ štiri neizvršne direktorske funkcije.

(4) Za namene iz prejšnjega odstavka se kot ena sama direktorska funkcija štejejo:

1. izvršne ali neizvršne direktorske funkcije v družbah znotraj iste skupine;
2. izvršne ali neizvršne direktorske funkcije v:
 - kreditnih institucijah, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog, če so izpolnjeni pogoji iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU, ali
 - družbah, vključno z nefinančnimi subjekti, v katerih ima banka kvalificiran delež.

(5) Za namene iz tretjega odstavka tega člena se ne upoštevajo direktorske funkcije, ki jih posamezni član upravljalnega organa banke opravlja v družbah in organizacijah, katerih prevladujoča dejavnost je nepridobitna.

(6) Na podlagi zahteve posameznega člana in ob soglasju banke lahko Banka Slovenije z upoštevanjem prvega odstavka tega člena temu članu dovoli opravljati dodatno neizvršno direktorsko

funkcijo. Banka Slovenije o vsakem dovoljenju za opravljanje dodatne neizvršne direktorske funkcije obvesti Evropski bančni organ.

(7) Član oziroma članica upravljalnega organa (v nadaljnjem besedilu: član upravljalnega organa) mora pred imenovanjem in ves čas trajanja opravljanja funkcije člana upravljalnega organa banko pisno obveščati o vseh direktorskih funkcijah, ki jih opravlja oziroma jih je začel opravljati v drugih družbah in organizacijah ter o prenehanju opravljanja teh funkcij.

3.4.2. Uprava banke

39. člen (sestava uprave)

(1) Uprava banke mora imeti najmanj dva člana, ki banko skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu.

(2) Posamezni član oziroma članica uprave (v nadaljnjem besedilu: član uprave) ali prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje banke za celoten obseg poslov iz dejavnosti banke.

(3) Člani uprave morajo opravljati posle vodenja banke na podlagi pogodbe o zaposlitvi, sklenjene za polni delovni čas.

(4) Najmanj en član uprave mora imeti zadostno znanje slovenskega jezika, primerno za opravljanje dolžnosti člana uprave banke.

(5) Uprava banke mora voditi posle banke v Republiki Sloveniji.

40. člen (pogoji za imenovanje člana uprave)

(1) Za člana uprave banke je lahko imenovana oseba:

1. ki ima znanje, veščine in izkušnje za vodenje poslov banke ali družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot banka oziroma drugih primerljivih poslov;
2. ki ima ugled in lastnosti za vodenje poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega vodenja poslov banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj, profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanjem nasprotja interesov;
3. ki ne krši 38. člena tega zakona ali so bila dana zagotovila, da se bo kandidat oziroma kandidatka (v nadaljnjem besedilu: kandidat) uskladal s temi zahtevami v roku iz drugega odstavka 45. člena tega zakona.

(2) Šteje se, da oseba nima ugleda in lastnosti za vodenje poslov banke, če je bila:

1. pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana; ali
2. zoper to osebo vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero se lahko izreče kazen zapora eno leto ali več.

41. člen (opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Funkcijo člana uprave banke lahko opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave te banke v skladu s tem zakonom.

(2) Nadzorni svet mora odločiti o imenovanju določene osebe za člana uprave banke, preden ta oseba vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije, pri čemer se mora seznaniti tudi z oceno komisije za imenovanja glede primernosti te osebe za člana uprave banke.

(3) Sklep nadzornega sveta o imenovanju določene osebe za člana uprave učinkuje:

1. pod odločnim pogojem, ki nastane, če ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije; in
2. pod razveznim pogojem, ki nastane:

- če ta oseba v 15 dneh po prejemu sklepa o imenovanju za člana uprave banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali če tako zahtevo umakne ali
- če je zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave te banke zavržena ali zavrnjena.

(4) Član uprave banke se lahko vpiše v sodni register, ko pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke, razen če je imenovan kot nadomestni član uprave v skladu s petim odstavkom tega člena.

(5) V primeru, ko posameznemu članu uprave preneha funkcija ali ko zaradi drugih okoliščin ne opravlja ali verjetno ne bo opravljal funkcije člana uprave skupno več kakor dva meseca in uprava banke zato deluje ali bo delovala le z enim članom uprave, mora nadzorni svet nemudoma imenovati novega člana uprave ali osebo, ki pri vodenju in zastopanju banke nadomesti manjkajočega člana oziroma članico uprave (v nadaljnjem besedilu: nadomestni član uprave). Pri imenovanju nadomestnega člana uprave mora nadzorni svet upoštevati pogoje iz prejšnjega člena.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko nadomestni član uprave opravlja funkcijo člana uprave banke brez dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke največ šest mesecev od dneva imenovanja.

(7) Za člana uprave, ki ga je v skladu z 256. členom ZGD-1 imenovalo sodišče, se smiselno uporabljajo določbe četrtega do šestega odstavka tega člena.

42. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke mora kandidat priložiti:

1. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 40. člena tega zakona in
2. strategijo vodenja poslov banke.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke se vloži pri Banki Slovenije. Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU v zvezi s to banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu s to uredbo.

(3) Podatke glede opravljanja drugih direktorskih funkcij iz 38. člena tega zakona ter podatke o okoliščinah iz drugega odstavka 40. člena tega zakona pridobi Banka Slovenije od kandidata za člana organa vodenja banke, lahko pa jih pridobi od pristojnih državnih organov in iz uradnih evidenc.

(4) Banka Slovenije lahko na podlagi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke od banke zahteva, da v določenem roku predloži Banki Slovenije oceno glede primernosti kandidata.

43. člen

(ustni razgovor)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da se v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke opravi ustni razgovor, na katerem se kandidata za člana uprave povabi, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za odločitev o izdaji dovoljenja.

(2) Razgovor se zvočno snema. Pred začetkom razgovora komisija kandidata seznaniti, da se razgovor zvočno snema. Posnetek mora vsebovati naslednje podatke: uradno osebo, sestavo komisije, kraj, datum in uro razgovora, zadevo ter podatke za identifikacijo kandidata ter drugih oseb, prisotnih na razgovoru. Iz posnetka se mora jasno prepoznati, kdo je dal posamezno izjavo.

(3) Na podlagi zvočnega posnetka uradna oseba sestavi zapisnik, ki vsebuje povzetek razgovora. V zapisniku je treba zapisati, da je bil razgovor posnet z napravo za zvočno snemanje, da so bili kandidat in drugi udeleženci obveščeni o snemanju, da je bil posnetek na zahtevo kandidata reproduciran – in kraj hrambe posnetka, če ni priložen zapisniku.

(4) Uradna oseba iz prejšnjega odstavka sestavi zapisnik v osmih dneh po razgovoru. Kandidat ima v nadaljnjih treh dneh pravico do vpogleda v zapisnik in pravico do pisnega ugovora zoper morebitno nepravilnost zapisa.

(5) O ugovoru kandidata zoper zapisnik odloči Svet Banke Slovenije s sklepom. Zoper sklep o ugovoru ni posebnega sodnega varstva.

(6) Banka Slovenije hrani zvočne posnetke razgovora do pravnomočnosti odločitve o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke. Banka Slovenije nato posnetke uniči.

44. člen **(odločanje o zahtevi za opravljanje funkcije člana uprave)**

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve in dokumentacije ter predstavitve kandidata za člana uprave oceni izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka 35. člena, prvega odstavka 38. člena in 40. člena tega zakona, zlasti glede ustreznosti postopka izbora in imenovanja kandidata, ki ga je izvedla banka, ter glede strategije vodenja poslov banke, ki jo je predložil kandidat, za varno in skrbno upravljanje banke.

(2) Banka Slovenije podatke, ki jih potrebuje v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, po uradni dolžnosti brezplačno pridobi od pristojnih državnih organov oziroma nosilcev javnih pooblastil. Za presojo ugleda in izkušenj posameznega kandidata Banka Slovenije pridobi tudi informacije, ki jih obdeluje Evropski bančni organ glede morebitnih ukrepov in sankcij, ki so jih izrekli drugi pristojni organi.

(3) Banka Slovenije se o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je v skladu s tem zakonom vključena v nadzor banke države članice na konsolidirani podlagi, posvetuje s pristojnimi organi držav članic, ki sodelujejo pri nadzoru na konsolidirani podlagi, če odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z banko države članice.

(4) Če Banka Slovenije na podlagi obvestila banke iz tretjega odstavka 37. člena tega zakona v zvezi z imenovanjem člana uprave banke ugotovi, da banka v postopku izbora in ocenjevanja primernosti kandidata ni ravnala v skladu s tem zakonom ali pravili banke, Banka Slovenije zavrže zahtevo kandidata za člana uprave banke in odredi banki, da ponovi postopek izbora kandidata za člana uprave.

45. člen **(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)**

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, če kandidat ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za člana uprave iz 40. člena tega zakona.

(2) Če pri kandidatu za člana v času odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave niso podani razlogi za zavrnitev zahteve iz prejšnjega odstavka, vendar pa so pri njem ovire za opravljanje funkcije člana uprave banke iz 38. člena tega zakona zaradi opravljanja direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke in določi rok, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od treh mesecev, v katerem se mora član uprave uskladiti z zahtevami iz 38. člena tega zakona.

(3) Član uprave lahko v primeru iz prejšnjega odstavka začne opravljati funkcijo člana uprave, ko se uskladi z zahtevami iz 38. člena tega zakona in o tem obvesti Banko Slovenije.

46. člen **(prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)**

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke preneha veljati, če:

1. osebi preneha funkcija člana uprave banke, na katero se dovoljenje nanaša, ali
2. se član uprave v roku, določenem v odločbi o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, ne uskladi z zahtevami iz 38. člena tega zakona.

(2) Banka mora v primerih iz prejšnjega odstavka o tem, da je osebi prenehala funkcija člana uprave banke, v petih delovnih dneh po prenehanju obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo.

47. člen **(dolžnosti in odgovornost člana uprave)**

(1) Član uprave banke mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje iz 40. člena tega zakona ter:

1. ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo in zlasti zagotoviti, da uprava banke deluje v skladu s 156. členom tega zakona;
2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito oceni in presoja odločitve višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem banke;
3. ravnati v skladu z najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov;
4. opravljanju funkcije člana uprave nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja, z upoštevanjem zahtev iz 38. člena tega zakona.

(2) Dejstvo, da je nekdo član organov vodenja ali nadzora povezanih družb ali povezanih subjektov, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prejšnjega odstavka.

(3) Član uprave banke mora zagotoviti, da banka posluje v skladu z:

1. akti iz drugega odstavka 9. člena tega zakona;
2. drugimi akti, ki urejajo opravljanje storitev in poslov, ki jih opravlja banka, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi;
3. profesionalno skrbnostjo in z najvišjimi etičnimi standardi ter pravili dobre poslovne prakse in zaščite potrošnikov.

(4) Člani uprave banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti iz prvega odstavka tega člena, razen če dokažejo, da so se pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo pri vodenju poslov banke.

48. člen **(obveščanje nadzornega sveta in uprave)**

(1) Član uprave banke mora nadzorni svet in Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, za namene preverjanja pogojev iz 38. člena tega zakona nemudoma pisno obvestiti o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah.

(2) Član uprave banke mora upravo in nadzorni svet nemudoma obvestiti o okoliščinah, zaradi katerih obstaja nasprotje interesov pri izvajanju funkcije člana uprave banke, ter o drugih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za imenovanje za člana uprave banke v skladu s tem zakonom, vključno z vsako pomembno spremembo, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana uprave.

49. člen **(preverjanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije člana uprave banke)**

(1) Banka Slovenije lahko kadar koli v času trajanja funkcije člana uprave izvede vnovično oceno primernosti, in sicer preveri, ali član uprave izpolnjuje pogoje iz 40. člena in dolžnosti iz 47. člena tega zakona, ter v ta namen zahteva informacije, dokazila in pojasnila (v nadaljnjem besedilu: vnovična ocena primernosti).

(2) Vnovična ocena primernosti se izvede, če Banka Slovenije ugotovi dejstva ali okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za člana uprave iz 40. člena ali dolžnosti člana uprave iz 47. člena tega zakona, zlasti pa kadar upravičeno domneva, da poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo, ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma, ali pa da obstaja večje tveganje tega v povezavi z banko.

(3) V okviru vnovične ocene primernosti lahko Banka Slovenije odloči, da se opravi ustni razgovor, v okviru katerega člana uprave povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo o izpolnjevanju predpisanih pogojev in dolžnosti.

(4) Za ustni razgovor se v primerih iz prejšnjega odstavka uporablja 43. člen tega zakona.

3.4.3. Nadzorni svet

50. člen (pristojnosti nadzornega sveta banke)

Poleg pristojnosti, ki jih ima nadzorni svet v skladu z ZGD-1, ima nadzorni svet banke tudi naslednje pristojnosti:

1. daje soglasje upravi k določitvi poslovne politike banke;
2. daje soglasje upravi k določitvi finančnega načrta banke;
3. daje soglasje upravi k določitvi organizacije sistema notranjih kontrol;
4. daje soglasje upravi k določitvi okvirnega letnega programa dela službe notranje revizije;
5. nadzira primernost postopkov in učinkovitost delovanja službe notranje revizije;
6. daje soglasje k imenovanju in razrešitvi vodje službe notranje revizije;
7. sprejema in nadzira izvajanje splošnih načel politik prejemkov;
8. obravnava ugotovitve Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU izvaja pooblastila in naloge nadzora nad banko, ugotovitve drugih organov, kadar se te ugotovitve nanašajo na banko, ugotovitve davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko;
9. preverja letna in druga finančna poročila in o tem izdela pisno poročilo skupščini delničarjev banke;
10. obrazloži skupščini delničarjev svoje mnenje k letnemu poročilu službe notranje revizije in mnenje k letnemu poročilu uprave;
11. odloča o drugih zadevah, določenih s tem zakonom.

51. člen (komisije nadzornega sveta)

(1) Nadzorni svet banke mora imenovati revizijsko komisijo in komisijo za tveganja.

(2) Banka Slovenije lahko na zahtevo banke, ki ni opredeljena kot pomembna banka, dovoli, da združi funkciji komisije za tveganja in revizijske komisije v eno komisijo, če imajo člani združene komisije znanje, večšine in izkušnje, ki se zahtevajo za člane revizijske komisije in komisije za tveganja.

(3) Komisija za tveganja mora imeti predsednika oziroma predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik komisije za tveganja) in najmanj dva člana, ki so člani nadzornega sveta. Predsednik komisije za tveganja in člani komisije za tveganja morajo imeti ustrezno znanje, večšine in izkušnje za celovito razumevanje in spremljanje strategije upravljanja tveganj ter nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj.

(4) Nadzorni svet pomembne banke mora imenovati tudi komisijo za prejemke in komisijo za imenovanja.

(5) Komisije nadzornega sveta morajo imeti predsednika oziroma predsednico in najmanj dva člana. Ne glede na določbe ZGD-1 in ZSDU so člani komisij nadzornega sveta le člani nadzornega sveta banke.

(6) Uprava banke mora zagotoviti, da imajo komisije nadzornega sveta zadostne kadrovske in finančne vire za izvajanje svojih nalog, vključno z možnostjo uporabe zunanjih svetovalcev.

52. člen **(naloge komisije za imenovanja)**

(1) Komisija za imenovanja je posvetovalno telo nadzornega sveta ter izvaja naslednje naloge:

1. opredeli in priporoči nadzornemu svetu kandidate za člane uprave ter opredeli in priporoči skupščini banke kandidate za člane nadzornega sveta z upoštevanjem politik glede izbora primernih kandidatov iz drugega odstavka 35. člena tega zakona;
2. opredeli naloge in zahtevane pogoje za določeno imenovanje, vključno z oceno časa, ki se predvidoma zahteva za izvajanje funkcije;
3. določi cilj zastopanosti spola, ki je v upravi in nadzornem svetu premalo zastopan, ter pripravi politiko glede tega, kako bi za doseg cilja povečali število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravi in nadzornem svetu;
4. vsaj enkrat na leto oceni strukturo, velikost, sestavo in uspešnost delovanja uprave in nadzornega sveta ter pripravi priporočila v zvezi z morebitnimi spremembami;
5. vsaj enkrat na leto oceni znanje, veščine in izkušnje posameznih članov uprave in nadzornega sveta ter organa kot celote ter o tem ustrezno poroča nadzornemu svetu in upravi;
6. redno pregleduje politiko uprave glede izbire in imenovanja primernih kandidatov za člane višjega vodstva banke ter pripravi priporočila v zvezi z morebitnimi spremembami;
7. dejavno prispeva k izpolnjevanju odgovornosti banke za sprejetje ustreznih politik o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa.

(2) Komisija za imenovanja pri opravljanju svojih nalog kar najbolj upošteva, da pri odločanju v okviru upravljalnega organa posameznik ali ožja skupina posameznikov ne prevlada na način, ki bi škodil interesom banke.

(3) V banki, ki nima komisije za imenovanja, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

53. člen **(naloge komisije za tveganja)**

Komisija za tveganja je posvetovalno telo nadzornega sveta ter izvaja naslednje naloge:

1. svetuje glede splošne zdajšnje in prihodnje nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj in glede strategije upravljanja tveganj;
2. pomaga pri izvajanju nadzora nad višjim vodstvom glede izvajanja strategije upravljanja tveganj;
3. brez poseganja v naloge komisije za prejemke preverja, ali so v spodbudah, ki jih zagotavlja sistem prejemkov, upoštevani tveganje, kapital, likvidnost ter verjetnost in časovni razpored prihodkov banke, z namenom oblikovanja preudarnih politik in praks prejemkov;
4. preverja, ali so cene produktov banke v celoti združljive s poslovnim modelom in strategijo upravljanja tveganj banke, ter ob morebitnih ugotovljenih neskladjih oblikuje predlog ukrepov za njihovo odpravo in ga predloži upravi in nadzornemu svetu banke.

54. člen **(naloge komisije za prejemke)**

(1) Komisija za prejemke je posvetovalno telo nadzornega sveta ter izvaja naslednje naloge:

1. izvaja strokovne in neodvisne ocene politik in praks prejemkov ter na tej podlagi oblikovanje pobud za ukrepe v zvezi z izboljšanjem upravljanja tveganj banke, kapitala in likvidnosti banke;
2. pripravlja predloge odločitev upravljalnega organa v zvezi s prejemki, vključno s tistimi, ki vplivajo na tveganje in upravljanje tveganj banke;
3. nadzoruje prejemke višjega vodstva, ki opravljajo funkcije upravljanja tveganj in zagotavljanja skladnosti poslovanja.

(2) Pri pripravi odločitev iz prejšnjega odstavka komisija za prejemke upošteva dolgoročne interese delničarjev, vlagateljev in drugih zainteresiranih strani.

(3) V banki, ki nima komisije za prejemke, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

55.člen

(pogoji za imenovanje člana nadzornega sveta banke)

(1) Za člana oziroma članico nadzornega sveta banke (v nadaljnjem besedilu: član nadzornega sveta banke) je lahko imenovana oseba, ki:

1. ima znanje, veščine in izkušnje za nadzor in spremljanje vodenja poslov banke ali družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot banka oziroma drugih primerljivih poslov;
2. ima ugled in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega nadzora nad vodenjem poslov banke v skladu s profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanjem nasprotja interesov;
3. ne krši tretjega odstavka 38. člena tega zakona ali so bila dana zagotovila, da se bo kandidat uskladil s temi zahtevami v roku iz drugega odstavka 60. člena tega zakona.

(2) Šteje se, da oseba nima ugleda in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke, če je bila:

1. pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana; ali
2. zoper to osebo vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in za katero se lahko izreče kazen zapora eno leto ali več.

56.člen

(opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Funkcijo člana nadzornega sveta banke lahko opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke v skladu s tem zakonom.

(2) Skupščina mora odločiti o imenovanju določene osebe za člana nadzornega sveta banke pred vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije, pri čemer se mora seznaniti tudi z oceno komisije za imenovanja o primernosti te osebe za člana nadzornega sveta banke.

(3) Sklep o imenovanju določene osebe za člana nadzornega sveta banke učinkuje:

1. pod odložnim pogojem, ki nastane, če ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije; in
2. pod razveznim pogojem, ki nastane:
 - če banka v 15 dneh po prejemu sklepa o imenovanju za člana nadzornega sveta banke ne vложи zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali če tako zahtevo umakne, ali
 - če je zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke zavržena ali zavrjnena.

(4) Član nadzornega sveta banke se lahko vpiše v sodni register, ko pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke, razen če je imenovan kot nadomestni član nadzornega sveta banke v skladu s petim odstavkom tega člena.

(5) V primeru, ko posameznemu članu nadzornega sveta preneha funkcija ali ko zaradi drugih okoliščin ne opravlja ali verjetno ne bo opravljal funkcije člana nadzornega sveta skupno več kakor dva meseca, in zato nadzorni svet banke nima zadostnega števila članov, mora skupščina, takoj ko je mogoče, imenovati novega člana nadzornega sveta (v nadaljnjem besedilu nadomestni član nadzornega sveta). Pri imenovanju nadomestnega člana nadzornega sveta mora skupščina upoštevati pogoje iz prejšnjega člena.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko nadomestni član nadzornega sveta opravlja funkcijo člana nadzornega sveta banke brez dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke največ šest mesecev od dneva imenovanja.

(7) Za člana nadzornega sveta, ki ga je v skladu z 256. členom ZGD-1 imenovalo sodišče, se smiselno uporabljajo določbe četrtega do šestega odstavka tega člena.

57.člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke mora banka priložiti:

1. osebne podatke kandidata in
2. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 55. člena tega zakona.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke se vloži pri Banki Slovenije. Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU v zvezi s to banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu s to uredbo.

(3) Podatke glede opravljanja drugih direktorskih funkcij iz 38. člena tega zakona ter podatke o okoliščinah iz drugega odstavka 55. člena tega zakona pridobi Banka Slovenije od kandidata za člana organa nadzora banke, lahko pa jih pridobi od pristojnih državnih organov in iz uradnih evidenc.

(4) Banka Slovenije lahko na podlagi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke od banke in (kadar je to ustrezno) organa, pristojnega za izbor in imenovanje predstavnika delavcev v nadzornem svetu, zahteva, da Banki Slovenije v določenem roku predloži oceno o primernosti kandidata.

58. člen (ustni razgovor)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da se v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta opravi ustni razgovor, na katerem je kandidat za člana nadzornega sveta povabljen, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za odločitev o izdaji dovoljenja.

(2) Za ustni razgovor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporablja 43. člen tega zakona.

59. člen (odločanje o zahtevi za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta)

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve in dokumentacije ter predstavitve kandidata za člana nadzornega sveta oceni izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka 35. člena, prvega odstavka 38. člena in 55. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije podatke, ki jih potrebuje v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, po uradni dolžnosti brezplačno pridobi od pristojnih državnih organov oziroma nosilcev javnih pooblastil. Za presojo ugleda in izkušenj posameznega kandidata Banka Slovenije pridobi tudi informacije, ki jih obdeluje Evropski bančni organ glede morebitnih ukrepov in sankcij, ki so jih izrekli drugi pristojni organi.

(3) Banka Slovenije se o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke, ki je v skladu s tem zakonom vključena v nadzor banke države članice na konsolidirani podlagi, posvetuje s pristojnimi organi držav članic, ki sodelujejo pri nadzoru na konsolidirani podlagi, če odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z banko države članice.

60. člen (zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, če kandidat ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za člana nadzornega sveta iz 55. člena tega zakona.

(2) Če pri kandidatu za člana v času odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta niso podani razlogi za zavrnitev zahteve iz prejšnjega odstavka, vendar pa so pri kandidatu ovire za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke iz 38. člena tega zakona zaradi opravljanja direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, Banka Slovenije izda dovoljenje za

opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke in določi rok, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od treh mesecev, v katerem se mora član nadzornega sveta uskladiti z zahtevami iz 38. člena tega zakona.

(3) Član nadzornega sveta lahko v primeru iz prejšnjega odstavka začne opravljati funkcijo člana nadzornega sveta, ko se uskladi z zahtevami iz 38. člena tega zakona in o tem obvesti Banko Slovenije.

61.člen **(prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)**

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke preneha veljati, če:

1. osebi preneha funkcija člana nadzornega sveta banke, na katero se dovoljenje nanaša, ali
2. se član nadzornega sveta v roku, določenem v odločbi o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, ne uskladi z zahtevami iz 38. člena tega zakona.

(2) Banka mora v primerih iz prejšnjega odstavka o tem, da je osebi prenehala funkcija člana nadzornega sveta banke, v petih delovnih dneh po prenehanju obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo.

62.člen **(dolžnosti in odgovornost člana nadzornega sveta banke)**

(1) Član nadzornega sveta banke mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje za imenovanje iz 55. člena tega zakona ter:

1. ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo in zlasti zagotoviti, da nadzorni svet deluje v skladu s 157. členom tega zakona;
2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito spremlja in nadzira odločitve uprave in višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem banke;
3. ravnati v skladu najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov;
4. opravljanju funkcije člana nadzornega sveta banke nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja, z upoštevanjem zahtev iz 38. člena tega zakona.

(2) Dejstvo, da je nekdo član organov vodenja ali nadzora povezanih družb ali povezanih subjektov samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prejšnjega odstavka

(3) Člani nadzornega sveta banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti, razen če dokažejo, da so se pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo glede izvajanja nadzora nad vodenjem poslov banke.

63.člen **(obveščanje s strani člana nadzornega sveta banke)**

(1) Član nadzornega sveta banke mora banko, nadzorni svet in Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, za namene preverjanja pogojev iz 38. člena tega zakona nemudoma pisno obvestiti o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah.

(2) Član nadzornega sveta mora nadzorni svet nemudoma obvestiti o okoliščinah, zaradi katerih obstaja nasprotje interesov pri izvajanju funkcije člana nadzornega sveta banke, ter o drugih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za imenovanje za člana nadzornega sveta banke v skladu s tem zakonom, vključno z vsako pomembno spremembo, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana nadzornega sveta banke.

64.člen
(preverjanje pogojev za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Banka Slovenije lahko kadar koli med trajanjem funkcije člana nadzornega sveta izvede vnovično oceno primernosti, in sicer preveri, ali član nadzornega sveta izpolnjuje pogoje iz 55. člena in dolžnosti iz 62. člena tega zakona, ter v ta namen zahteva informacije, dokazila in pojasnila (v nadaljnjem besedilu: vnovična ocena primernosti).

(2) Vnovična ocena primernosti se izvede, če Banka Slovenije ugotovi dejstva ali okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za člana nadzornega sveta iz 55. člena ali dolžnosti člana nadzornega sveta iz 62. člena tega zakona. Zlasti pa se vnovična ocena primernosti izvede, kadar Banka Slovenije upravičeno domneva, da poteka pranje denarja ali financiranje terorizma ali pa da obstaja večje tveganje tega v povezavi z banko.

(3) V okviru vnovične ocene primernosti lahko Banka Slovenije odloči, da se opravi ustni razgovor, v katerem se člana nadzornega sveta povabi, da pojasni okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo o izpolnjevanju predpisanih pogojev iz 55. člena in dolžnosti iz 62. člena tega zakona.

(4) Za ustni razgovor se v primerih iz prejšnjega odstavka uporablja 43. člen tega zakona.

3.4.4. Podzakonski predpisi v zvezi z delovanjem upravljalnega organa

65.člen
(predpisi o upravljalnem organu)

Banka Slovenije podrobneje predpiše:

1. pravila glede delovanja upravljalnega organa in njegovih komisij ter ravnanja njegovih članov v skladu s standardi ustrezne profesionalne skrbnosti in preprečevanja nasprotja interesov ter najvišjimi etičnimi standardi;
2. vsebino meril za ocenjevanje ustreznosti kandidata za opravljanje funkcije člana uprave in vsebino dokumentacije, ki jo predloži kandidat za člana uprave banke zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz 40. člena tega zakona;
3. vsebino meril za ocenjevanje ustreznosti kandidata za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke in podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo je treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz 55. člena tega zakona.

3.5. Delničarski sporazumi in kvalificirani deleži

66.člen
(delničarski sporazum)

Delničarji banke, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih ne dosegajo kvalificiranega deleža v banki, in ki sklenejo sporazum o usklajenem izvajanju upravljavskih upravičenj iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: delničarski sporazum), morajo v osmih dneh po sklenitvi sporazuma o tem obvestiti Banko Slovenije.

67.člen
(pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Oseba, ki namerava pridobiti delnice banke, na podlagi katerih bi dosegla ali preseгла kvalificirani delež (v nadaljnjem besedilu: prihodnji kvalificirani imetnik), mora pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža v banki (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža) v skladu s tem zakonom.

(2) Osebe, ki so se sporazumele, da bodo delovale usklajeno pri pridobivanju delnic banke z namenom sklenitve delničarskega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: prihodnji skupni kvalificirani

imetniki) in nameravajo pridobiti delež, na podlagi katerega bi skupno dosegle ali presegle kvalificirani delež, morajo pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Delničarji banke, ki so skupno že imetniki delnic banke, na podlagi katerih dosegajo ali presegajo kvalificirani delež v banki, in ki nameravajo skleniti delničarski sporazum (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani delničarski sporazum), morajo pred sklenitvijo takega sporazuma pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Udeleženci kvalificiranega delničarskega sporazuma, ki imajo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic banke, na podlagi katere skupni delež udeležencev delniškega sporazuma preseže razpon iz 77. člena tega zakona, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi, če namerava k delničarskemu sporazumu pristopiti nov udeleženec.

(6) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da delujejo kot prihodnji skupni kvalificirani imetniki ali so sklenili delničarski sporazum:

1. člani organa vodenja ali nadzora s pravnimi osebami, v katerih opravljajo to funkcijo;
2. osebe, ki so med seboj povezane kot ožji družinski člani;
3. družba za upravljanje in investicijski skladi, ki jih upravlja ta družba za upravljanje;
4. osebe, ki so na skupščini banke:
 - predlagale sprejetje sklepa o imenovanju ali odpoklicu članov upravljalnega organa ali drugega sklepa, ki se po ZGD-1 sprejema z večino najmanj treh četrtin pri sklepanju zastopanega osnovnega kapitala, in
 - z uresničevanjem glasovalnih pravic ali na drug način dosegle sprejetje tega sklepa.

(7) Določbe tega zakona, ki urejajo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ter pravice in obveznosti posameznega kvalificiranega imetnika, se smiselno uporabljajo tudi za prihodnje skupne kvalificirane imetnike in za delničarje, ki nameravajo skleniti kvalificirani delničarski sporazum.

68. člen

(drugi primeri pridobitve kvalificiranega deleža banke)

(1) Oseba, ki namerava skleniti podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega bo pridobila položaj nadrejene osebe banke, mora pred sklenitvijo tega pravnega posla pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, in sicer ne glede na to, ali je hkrati delničar banke oziroma ima kakšen delež delnic banke.

(2) Določbe tega zakona, ki urejajo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ter pravice in obveznosti posameznega kvalificiranega imetnika, se smiselno uporabljajo tudi za osebo iz prejšnjega odstavka.

69. člen

(ugotavljanje kvalificiranega deleža)

(1) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo vse delnice banke z glasovalno pravico, vključno z lastnimi delnicami in delnicami, pri katerih je uresničevanje glasovalne pravice omejeno na podlagi zakona ali statuta banke v skladu z zakonom.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posamezne osebe (v nadaljnjem besedilu: morebitni kvalificirani imetnik) na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo glasovalne pravice, vsebovane v delnicah:

1. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za svoj račun;
2. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, ki pogodbeni stranki zavezuje, da z usklajenim uresničevanjem glasovalnih pravic, katerih imetnici sta, izvajata trajno skupno politiko upravljanja banke;
3. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, na podlagi katere je na to osebo odplačno začasno prenesel uresničevanje glasovalnih pravic;

4. ki so začasno prenesene na morebitnega kvalificiranega imetnika kot zavarovanje, če nadzoruje glasovalne pravice, vsebovane v teh delnicah, in izrazi nameru, da jih bo uresničeval;
5. glede katerih ima morebitni kvalificirani imetnik pravico užitka;
6. katerih imetnik je podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika ali iz katerih lahko podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika uresničuje glasovalne pravice v pomenu iz 2. do 5. točke tega odstavka;
7. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za račun tretje osebe in iz katerih lahko uresničuje glasovalno pravico po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil te tretje osebe;
8. katerih imetnik je tretja oseba v svojem imenu in za račun morebitnega kvalificiranega imetnika;
9. iz katerih lahko morebitni kvalificirani imetnik uresničuje glasovalne pravice kot pooblaščenec in ki jih ta lahko uresničuje po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil od njihovega imetnika.

(3) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi deleža v kapitalu se upoštevajo vse delnice, na katere je razdeljen osnovni kapital banke, vključno z lastnimi delnicami.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posameznega kvalificiranega imetnika na podlagi udeležbe v kapitalu se smiselno uporabljajo 1., 2., 3., 5., 6. in 8. točka drugega odstavka tega člena.

70. člen **(izjeme pri ugotavljanju kvalificiranega deleža)**

(1) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža se ne upoštevajo:

1. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil izključno za poravnavo znotraj običajno kratkega poravnalnega obdobja;
2. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil za račun tretje osebe v zvezi z opravljanjem skrbniških storitev, če lahko iz teh delnic uresničuje glasovalne pravice samo na podlagi navodil, ki mu jih da oseba, za račun katere jih ima, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega načina.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena družbi za upravljanje, se ne upoštevajo deleži iz naložb kolektivnih naložbenih podjetij v delnice banke, ki jih pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov, oziroma v aktu matične države članice družbe za upravljanje, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2009/65/ES, upravlja družba za upravljanje, če družba za upravljanje uresničuje glasovalne pravice iz teh deležev neodvisno od nadrejene družbe.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic banke z glasovalno pravico, ki jih upravlja družba za upravljanje;
2. družba za upravljanje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, nadrejene investicijskemu podjetju, ki je v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, oziroma aktom matične države članice investicijskega podjetja, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2014/65/EU, upravičeno opravljati investicijske storitve in posle, se ne upoštevajo deleži iz naložb v delnice banke, ki jih upravlja to investicijsko podjetje pri opravljanju storitev gospodarjenja s finančnimi instrumenti v pomenu, opredeljenem v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. investicijsko podjetje ima ustrezno dovoljenje pristojnega organa za opravljanje investicijske storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti; in
2. investicijsko podjetje:
 - bodisi lahko uresničuje glasovalne pravice iz naložb v delnice banke z glasovalno pravico samo na podlagi navodil, ki mu jih da stranka, za račun katere gospodari z njimi, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega sredstva,
 - bodisi je z uporabo ustreznih ukrepov zagotovilo pogoje, enakovredne pogojem, določenim v zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov, da se storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti opravljajo neodvisno od drugih storitev in poslov, ki jih opravlja investicijsko podjetje, in
3. investicijsko podjetje uresničuje glasovalne pravice neodvisno od nadrejene družbe.

(5) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic banke z glasovalno pravico, ki jih upravlja investicijsko podjetje;
2. investicijsko podjetje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(6) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža banke, banke države članice ali investicijskega podjetja se ne upoštevajo delnice, ki jih je ta banka, banka države članice ali investicijsko podjetje pridobilo pri opravljanju storitve izvedbe prve ali nadaljnje prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, oziroma aktom druge države članice, s katerim se v pravni red matične države članice prenaša Direktiva 2014/65/EU, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje je v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, oziroma aktom druge države članice, s katerim se v pravni red matične države članice prenaša Direktiva 2014/65/EU, upravičena opravljati investicijske storitve;
2. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje ne uresničuje glasovalnih pravic, vsebovanih v delnicah, in ne izvaja drugih upravljaljskih upravičenj iz delnic tako, da bi s tem vplivalo na vodenje poslov banke;
3. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje delnice odtuji v enem letu po pridobitvi.

71. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se vložijo pri Banki Slovenije in mora obsegati:

1. višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, ki ga namerava pridobiti prihodnji kvalificirani imetnik;
2. dokumentacijo in informacije o tem, da prihodnji kvalificirani imetnik ustreza merilom, predpisanim s tem zakonom.

(2) Banka Slovenije izda sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Banka Slovenije mora v dveh delovnih dneh vložniku zahteve izdati potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Rok iz prejšnjega odstavka teče, če:

1. Banka Slovenije v roku iz drugega odstavka tega člena ni izdala sklepa o odpravi pomanjkljivosti – od prejema zahteve;
2. je Banka Slovenije v roku iz drugega odstavka tega člena izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti in je vložnik v roku, določenem s sklepom, zahtevo dopolnil oziroma popravil v skladu s tem sklepom – od prejema dopolnitve oziroma poprave zahteve.

(5) Banka Slovenije lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za presojo primernosti prihodnjega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne informacije ali dokumente). Banka Slovenije lahko zahteva dodatne informacije ali dokumente od vložnika najpozneje do 50. delovnega dne po poteku roka iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije mora vložniku zahteve v dveh delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve za dodatne informacije ali dokumente izdati potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov.

(7) Banka Slovenije mora v potrdilu iz tretjega oziroma šestega odstavka tega člena navesti dan, s katerim poteče rok iz prvega odstavka 74. člena tega zakona.

(8) Banka Slovenije zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, vključno z dodatnimi informacijami in dokumentacijo iz petega odstavka tega člena, pošlje Evropski centralni banki v skladu s 15. členom in točko (c) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU in o tem

obvesti stranke postopka. Postopek odločanja o zahtevi se nadaljuje v skladu z Uredbo 1024/2013/EU.

72.člen **(posvetovanje s pristojnimi in nadzornimi organi)**

(1) Banka Slovenije se v zvezi s presojo primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi zahteve iz prejšnjega člena posvetuje s pristojnim organom posamezne države članice, če je prihodnji kvalificirani imetnik:

1. banka, finančni holding ali mešani finančni holding te države članice;
2. zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje te države članice;
3. nadrejena oseba osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka; ali
4. pravna ali fizična oseba, ki obvladuje osebe iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije se v zvezi s presojo primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi zahteve iz prejšnjega člena posvetuje z nadzornim organom Republike Slovenije ali druge države članice, če je prihodnji kvalificirani imetnik:

1. zavarovalnica, pozavarovalnica, finančni holding, mešani finančni holding, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje Republike Slovenije;
2. nadrejena oseba osebam iz prejšnje točke; ali
3. pravna ali fizična oseba, ki obvladuje osebe iz 1. točke tega odstavka.

(3) Banka Slovenije se s pristojnimi in nadzornimi organi posvetuje in izmenjuje informacije glede primernosti kvalificiranih imetnikov ter ugleda, znanja, veščin in izkušenj članov uprav družb znotraj iste skupine in druge informacije, ki so nujne ali pomembne za presojo, ali prihodnji kvalificirani imetnik ustreza merilom, predpisanim s tem zakonom.

(4) Če je prihodnji kvalificirani imetnik nadzorovan subjekt finančnega sektorja tretje države, mora zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža priložiti tudi soglasje oziroma mnenje pristojnega oziroma nadzornega organa ali obvestilo, da v skladu s predpisi, ki veljajo za prihodnjega kvalificiranega imetnika v državi njegovega sedeža, tako soglasje oziroma mnenje ni potrebno.

73.člen **(presoja primernosti prihodnjega kvalificiranega imetnika)**

(1) Da bi se zagotovilo varno in skrbno upravljanje banke, v kateri namerava prihodnji kvalificirani imetnik pridobiti kvalificirani delež, mora Banka Slovenije ob upoštevanju vpliva, ki bi ga verjetno imel prihodnji kvalificirani imetnik na upravljanje banke, če pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, presojati primernost prihodnjega kvalificiranega imetnika na podlagi naslednjih meril:

1. ugled prihodnjega kvalificiranega imetnika;
2. ugled, znanje, veščine in izkušnje vseh članov organov vodenja ali nadzora, ki bodo imeli možnost upravljati banko ali drugače vplivati na poslovanje banke, če prihodnji kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve;
3. finančna trdnost prihodnjega kvalificiranega imetnika, zlasti v zvezi z vrstami poslov, ki jih opravlja ali načrtuje banka;
4. verjetne posledice, če prihodnji kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, za sposobnosti banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve in omejitve v skladu s pravili, ki jih določa ta zakon, Uredba (EU) št. 575/2013 ter drugi predpisi, ki se uporabljajo za banko.

(2) Banka Slovenije mora pri presoji primernosti prihodnjega kvalificiranega imetnika na podlagi merila iz 4. točke prejšnjega odstavka presoditi tudi organizacijski ustroj, procese in sisteme znotraj skupine, katere del bo postala banka, če prihodnji kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, in verjetne posledice za možnost izvajanja učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi in razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi.

(3) Banka Slovenije mora pri presoji primernosti prihodnjega kvalificiranega imetnika presoditi tudi, ali obstajajo razlogi za sum, da:

1. je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, storjeno dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ali izveden poskus tega dejanja; ali
2. bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Banka Slovenije ne sme presojati primernosti prihodnjega kvalificiranega imetnika z vidika gospodarskih potreb trga.

(5) Če Banka Slovenije hkrati obravnava dve ali več zahtev za pridobitev kvalificiranega deleža v isti banki, mora vse prihodnje kvalificirane imetnike obravnavati neizključujoče.

74.člen

(rok za odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona mora biti odločba o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža izdana v 60 delovnih dneh.

(2) Rok iz prejšnjega odstavka teče, če:

1. je Banka Slovenije v roku iz tretjega odstavka 71. člena tega zakona izdala potrdilo – od izdaje potrdila;
Banka Slovenije v roku iz tretjega odstavka 71. člena tega zakona ni izdala potrdila – od poteka roka za izdajo potrdila iz tretjega odstavka 71. člena tega zakona.

(3) Če je Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta podana v roku, določenem s pozivom.

(4) Če Banka Slovenije izda zahtevo za dodatne informacije ali dokumente v skladu s petim odstavkom 71. člena tega zakona, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od izdaje zahteve za dodatne informacije ali dokumente do dneva, ko vložnik predloži dodatne informacije ali dokumente, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Druga in naslednje zahteve Banke Slovenije v skladu s petim odstavkom 71. člena tega zakona ne zadržijo teka roka iz prejšnjega odstavka.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije s prvo zahtevo iz petega odstavka 71. člena tega zakona za predložitev dodatnih informacij ali dokumentov odloči, da se tek roka iz prvega odstavka tega člena zadrži za več kot 20 delovnih dni, vendar največ za 30 delovnih dni od izdaje te zahteve, če:

1. je prihodnji kvalificirani imetnik oseba tretje države ali
2. prihodnji kvalificirani imetnik nima položaja kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, kolektivnega naložbenega podjetja, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

75.člen

(razlogi za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se zavrne, če:

1. prihodnji kvalificirani imetnik ne ustreza merilom iz 73. člena tega zakona;
2. je verjetno, da bo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, ogrožena sposobnost banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve, določene s tem zakonom, Uredbo 575/2013/EU ter drugimi predpisi, ki se uporabljajo za banko;
3. je verjetno, da bo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi in nadzornimi organi oziroma razmejitev pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi in nadzornimi organi;
4. v zvezi z nameravano pridobitvijo obstaja sum, da bo storjeno kaznivo dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ali bo izveden poskus tega dejanja ali da bo zaradi pridobitve povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma;
5. je verjetno, da bodo v zvezi s prihodnjim kvalificiranim imetnikom tretje države, ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in

- izvajanju teh predpisov, ovirani oziroma oteženi izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovita izmenjava informacij med pristojnimi in nadzornimi organi ter razmejitev pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi;
6. prihodnji kvalificirani imetnik v roku, ki ga v skladu s tem zakonom določi Banka Slovenije, ne predloži vse dokumentacije in informacij, potrebnih za presojo njegove primernosti.

76.člen **(odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirani delež)**

- (1) Odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža mora obsegati tudi utemeljitev glede morebitnih stališč in pomislov organov iz 72. člena tega zakona.
- (2) Najpozneje v dveh delovnih dneh po odločitvi o zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirani delež in najpozneje do poteka roka iz prvega odstavka 74. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 74. člena tega zakona, se izda in odpravi pisni odpravek odločitve o izdaji dovoljenja ali o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.
- (3) Če do poteka roka iz prvega odstavka 74. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 74. člena ali petem odstavku 84. člena tega zakona, ni izdan pisni odpravek odločitve v skladu s prejšnjim odstavkom, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, vložniku izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.
- (4) Ne glede na druge določbe tega zakona se na podlagi zahteve vložnika na javnih spletnih straneh objavi izvleček odločitve Evropske centralne banke o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža s povzetkom razlogov za tako odločitev. Izvleček odločitve Evropske centralne banke ne vsebuje zaupnih informacij in zaupnih podatkov v zvezi z drugimi osebami.

77.člen **(dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža)**

- (1) V dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža se določi višina deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, za pridobitev katerega se izdaja dovoljenje, kot eden od naslednjih razponov:
1. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od kvalificiranega deleža in manjši od 20 odstotkov;
 2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 20 odstotkov in manjši od 1/3;
 3. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 1/3 in manjši od 50 odstotkov;
 4. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 50 odstotkov;
 5. delež, na podlagi katerega banka postane podrejena oseba prihodnjega kvalificiranega imetnika.
- (2) Kvalificirani imetnik mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic, na podlagi katere bi presegel razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.
- (3) Skupni kvalificirani imetniki, ki imajo veljavno dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic banke, na podlagi katere njihov skupni delež preseže razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

78.člen **(rok za pridobitev deleža, na katerega se nanaša dovoljenje)**

- (1) Z odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža ali po izdaji dovoljenja se lahko kvalificiranemu imetniku naloži, da mora v roku, ki ne sme biti krajši od šestih mesecev, pridobiti delnice banke, na podlagi katerih doseže razpon, za katerega je izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(2) Na zahtevo prihodnjega kvalificiranega imetnika se lahko rok iz prejšnjega odstavka podaljša, če je zahteva vložena pred potekom roka.

79.člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Če je v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena določen rok za pridobitev delnic banke in prihodnji kvalificirani imetnik v tem roku ne pridobi delnic banke, na podlagi katerih bi dosegel kvalificirani delež, dovoljenje preneha veljati v celoti.

(2) Če je v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena določen rok za pridobitev delnic banke in kvalificirani imetnik v tem roku doseže kvalificirani delež, ne doseže pa razpona, za katerega je izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga je imetnik dosegel.

(3) Če kvalificirani imetnik po pridobitvi deleža v razponu, za katerega je bilo izdano dovoljenje, odsvoji delnice banke tako, da njegov delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke ne dosega več razpona, za katerega je bilo izdano dovoljenje, to dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga imetnik dosega po odsvojitvi.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi, če se delež kvalificiranega imetnika zmanjša zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj banke.

(5) O prenehanju ali delnem prenehanju veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se izda ugotovitvena odločba.

80.člen

(glasovalne pravice neupravičenega imetnika)

(1) Imetnik iz delnic banke, ki jih je pridobil ali ki jih ima v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni imetnik), ker ni pridobil dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v skladu s tem zakonom ali ker mu je dovoljenje prenehalo ali mu je bilo odvzeto, iz teh delnic nima glasovalnih pravic.

(2) Število delnic, iz katerih neupravičeni imetnik lahko uresničuje glasovalne pravice, se izračuna, če imetnik na podlagi delnic:

1. dosega ali presega kvalificirani delež, ne da bi imel dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ali če je bilo imetniku dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža odvzeto: tako, da se od števila delnic, ki pomeni kvalificirani delež, odšteje ena delnica;
2. presega razpon, za katerega velja dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža: tako, da je število enako številu delnic, ki pomeni zgornjo mejo razpona, za katerega ima imetnik veljavno dovoljenje.

(3) Glasovalne pravice, ki jih neupravičeni imetnik ni upravičen uresničevati, se prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev v sorazmerju z njihovo udeležbo v vseh glasovalnih pravicah iz delnic banke.

(4) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve vloži zahtevo za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža in če je dovoljenje izdano, imetnik pridobi glasovalne pravice iz delnic do števila delnic, ki pomenijo zgornjo mejo razpona, za katerega je izdano to dovoljenje.

(5) Banka neupravičenemu imetniku ne sme omogočiti uresničevanja glasovalnih pravic iz prvega odstavka tega člena.

(6) Določbe prvega do petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, če se delež kvalificiranega imetnika poveča zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj banke. Pri smiselni uporabi določb iz prejšnjega stavka enomesečni rok za vložitev zahteve za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža teče od dneva, ko kvalificirani imetnik izve ali bi lahko izvedel, da se je njegov delež povečal zaradi korporacijskega dejanja banke.

81.člen

(obvestila v zvezi s kvalificiranimi deleži)

(1) Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o spremembah okoliščin, zaradi katerih se delež posameznega delničarja spremeni tako, da preseže:

1. mejo kvalificiranega deleža oziroma se njegov delež zmanjša tako, da ne dosega več kvalificiranega deleža;
2. zgornjo mejo razpona oziroma pade pod spodnjo mejo razpona kvalificiranega deleža, za katerega je kvalificiranemu imetniku že izdano dovoljenje za kvalificirani delež.

(2) Banka, z delnicami katere se trguje na organiziranem trgu, vsaj enkrat na leto obvesti Banko Slovenije o delničarjih, ki so imetniki kvalificiranega deleža, ter njihovih kvalificiranih deležih.

(3) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o sklenitvi delničarskega sporazuma in o dogovoru ali drugih okoliščinah v zvezi s prihodnjimi kvalificiranimi imetniki.

(4) Če namerava kvalificirani imetnik, ki je pridobil dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, odtujiti delnice banke tako, da ne bi več razpolagal s kvalificiranim deležem ali bi se zaradi tega njegov delež zmanjšal pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja dovoljenje, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(5) Kvalificirani imetnik mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsaki združitvi ali delitvi, pri kateri je udeležen, o vsaki drugi statusni spremembi ter o vsaki drugi spremembi, ki bi lahko vplivala na izpolnjevanje meril o primernosti, določenih v 73. členu tega zakona.

(6) Nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding in mešani poslovni holding, ki ima v skladu z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža položaj banki nadrejene družbe, mora Banko Slovenije obvestiti tudi o vsaki spremembi članov oziroma članic upravljalnega organa.

82. člen

(predpisi o kvalificiranih imetnikih)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejšo vsebino meril za presojo primernosti prihodnjega kvalificiranega imetnika, dokumentacije in informacij, ki jih je treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža;
2. podrobnejšo vsebino in način pošiljanja obvestil iz prejšnjega člena.

3.6 Odobritev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov

83. člen

(odobritev finančnega holdinga in mešanega finančnega holdinga)

(1) Nadrejeni finančni holding Republike Slovenije, nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, EU nadrejeni finančni holding in EU nadrejeni mešani finančni holding, za nadzor nad katerimi je na konsolidirani podlagi pristojna Banka Slovenije, morajo pridobiti odobritev v skladu s tem zakonom.

(2) Drugi finančni holding ali mešani finančni holding, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, mora pridobiti odobritev Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, kadar mora izpolnjevati zahteve na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU na subkonsolidirani podlagi.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka se določbe tega poglavja glede pristojnosti Banke Slovenije kot konsolidacijskega nadzornika smiselno uporabljajo, kadar je Banka Slovenije pristojna za izvajanje nadzora na subkonsolidirani podlagi.

84. člen

(zahteva za odobritev finančnega holdinga in mešanega finančnega holdinga)

(1) Zahteva za odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz prejšnjega člena se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora obsegati:

1. organizacijsko strukturo skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, z jasno navedbo njegovih podrejenih družb in po potrebi nadrejenih oseb ter kraj in vrsto dejavnosti, ki jo opravlja vsak subjekt v skupini;
2. informacije v zvezi z imenovanjem najmanj dveh oseb, ki dejansko vodita finančni holding ali mešani finančni holding, vključno z informacijami o izpolnjevanju zahtev iz 342. člena tega zakona;
3. če je podrejena družba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga banka, informacije v zvezi z delničarji in družbeniki glede:
 - oseb, ki bodo pridobile kvalificirani delež v banki, in višine kvalificiranega deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik ali 20 največjih delničarjev banke, in višino deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik;
 - primernosti delničarjev in družbenikov banke v skladu z izpolnjevanjem meril iz 73. člena tega zakona;
 - oseb, ki bodo z banko v razmerju tesne povezanosti, z opisom teh povezanosti;
4. notranjo organiziranost in razdelitev nalog v skupini;
5. vse druge informacije, ki bi lahko bile potrebne za oceno odobritve v skladu s 85. členom tega zakona ali za presojo v zvezi z izvetjem iz odobritve v skladu s 86. členom tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko za presojo o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahteva predložitev dodatnih informacij.

(4) EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding iz prejšnjega člena, ki ima sedež v drugi državi članici, pošlje zahtevo za odobritev skupaj z informacijami iz drugega odstavka tega člena tudi pristojnemu organu te države članice.

(5) Kadar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik in postopek odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga poteka hkrati s presojo primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi 73. člena tega zakona, se Banka Slovenije po potrebi usklajuje s konsolidacijskim nadzornikom, in če sta različna, s pristojnim organom države članice, kjer je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. V tem primeru se tek roka presoje iz četrtega odstavka 74. člena tega zakona zadrži za več kot 20 delovnih dni, dokler se ne konča postopek odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

85. člen (pogoji za odobritev)

(1) Banka Slovenije odobri finančni holding ali mešani finančni holding, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. notranja ureditev in razdelitev nalog v skupini sta ustrezni za izpolnjevanje zahtev, naloženih s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi in sta zlasti učinkoviti za:
 - usklajevanje vseh podrejenih družb finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga vključno z ustrezno razdelitvijo nalog med podrejenimi institucijami, kjer je to potrebno;
 - preprečevanje ali upravljanje nasprotij v skupini ter
 - uveljavljanje politik na ravni skupine, ki jih za celotno skupino določi nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding;
2. organizacijska struktura skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, ne ovira ali drugače preprečuje učinkovitega nadzora podrejenih institucij ali nadrejenih institucij v zvezi s posamičnimi, konsolidiranimi, in če je ustrezno, subkonsolidiranimi zahtevami, ki veljajo zanje. Pri ocenjevanju tega merila se upoštevajo predvsem:
 - položaj finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v večplastni skupini,
 - lastniška struktura in
 - vloga finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v večplastni skupini;
3. kvalificirani delničarji ali družbeniki banke izpolnjujejo merila iz 73. člena tega zakona;
4. razmerja tesne povezanosti ne preprečujejo učinkovitega izvajanja nadzora;
5. zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je banka v razmerju tesne povezanosti, ali težave pri izvajanju navedenih zakonov in drugih predpisov ne preprečujejo učinkovitega izvajanja nadzora;

6. osebe, ki dejansko vodijo finančni holding ali mešani finančni holding, izpolnjujejo zahteve iz 342. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije zavrne odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, če niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka. Ob zavrnitvi lahko Banka Slovenije po potrebi odredi kateri koli ukrep iz 306. člena tega zakona, s katerimi se zagotovijo kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter izpolnjevanje zahtev iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi.

(3) Za postopek odločanja o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga se smiselno uporabljajo določbe oddelka 13.2. tega zakona.

86. člen

(izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga)

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga tega izvzame iz odobritve, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. osnovna dejavnost finančnega holdinga je pridobivanje deležev v podrejenih družbah, pri mešanem finančnem holdingu pa je osnovna dejavnost glede na institucije ali finančne institucije pridobivanje deležev v podrejenih družbah;
2. finančni holding ali mešani finančni holding ni imenovan kot subjekt v postopku reševanja v nobeni skupini za reševanje v okviru skupine v skladu s strategijo reševanja, ki jo Banka Slovenije za reševanje določi na podlagi zakona, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, oziroma Direktive 2014/59/EU;
3. podrejena kreditna institucija je imenovana kot odgovorna za zagotavljanje izpolnjevanja bonitetnih zahtev skupine na konsolidirani podlagi in so ji za učinkovito izpolnjevanje te obveznosti dana na voljo vsa potrebna sredstva in pravna pooblastila;
4. finančni holding ali mešani finančni holding ne sodeluje pri sprejemanju upravljavskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki vplivajo na skupino ali njene podrejene družbe, ki so banke, institucije ali finančne institucije;
5. ni ovir za učinkovit nadzor skupine na konsolidirani podlagi.

(2) Finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, izvzeti iz odobritve v skladu s prejšnjim odstavkom, niso izključeni iz obsega konsolidacije, kot je določena v tem zakonu, Direktivi 2013/36/EU in Uredbi 575/2013/EU.

(3) Zahteva za izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga za nadzor, nad katerim je kot konsolidacijski nadzornik pristojna Banka Slovenije, se vloži pri Banki Slovenije.

(4) EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding iz 83. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, pošlje zahtevo za izvzetje skupaj z informacijami iz prvega odstavka tega člena tudi pristojnemu organu te države članice.

(5) Za postopek odločanja o izvzetju finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga se smiselno uporabljajo določbe oddelka 13.2. tega zakona.

87. člen

(obveščanje o spremembah)

Finančni holding in mešani finančni holding morata Banko Slovenije takoj obvestiti o vsaki spremembi organizacijske strukture skupine, kot je opredeljena v 1. točki drugega odstavka 84. člena tega zakona, in o vsaki spremembi, ki lahko vpliva na izpolnjevanje pogojev iz 85. in 86. člena tega zakona.

88. člen

(stalno spremljanje izpolnjevanja pogojev)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik stalno spremlja izpolnjevanje pogojev iz 85. in 86. člena tega zakona. V ta namen lahko od finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga kadar koli zahteva predložitev potrebnih informacij in dokumentacije.

(2) Banka Slovenije navedene informacije izmenjuje s pristojnim organom v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz 83. člena tega zakona.

(3) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik ugotovi, da finančni holding ali mešani finančni holding ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka 85. člena, finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu z odredbo naloži, da zagotovi oziroma znova vzpostavi neprekinjenost in celovitost konsolidiranega nadzora ter zagotovi izpolnjevanje zahtev iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi. Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu v odredbi izreče tudi ustrezne nadzorniške ukrepe iz 306. člena tega zakona. Pri uporabi nadzorniških ukrepov v zvezi z mešanim finančnim holdingom se upošteva njihov vpliv na finančni konglomerat.

(4) Kadar Banka Slovenije ugotovi, da pogoji za izvzetje po 86. členu tega zakona niso več izpolnjeni, o tem izda ugotovitveno odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenehanju izvzetja iz odobritve).

(5) Banka Slovenije v odločbi o prenehanju izvzetja iz odobritve iz tega člena določi rok, v katerem mora finančni holding ali mešani finančni holding zaprositi za odobritev v skladu s 83. členom tega zakona.

(6) Če finančni holding ali mešani finančni holding v roku, določenem v odločbi o prenehanju izvzetja iz odobritve, ne zaprosi za odobritev iz 83. člena tega zakona, Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu izda odredbo za vzpostavitev skladnosti v skladu s 306. členom tega zakona.

89. člen **(sodelovanje z drugimi pristojnimi organi)**

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v zvezi z odločitvami o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz 85. člena tega zakona, izvzetju iz odobritve iz 86. člena tega zakona ter o nadzorniških ukrepih iz tretjega odstavka 88. člena ter 306. člena tega zakona tesno sodeluje in se posvetuje s pristojnim organom iz druge države članice, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(2) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik pripravi oceno v zvezi z odločitvami iz 85., 86., tretjega odstavka 88. člena ter 306. člena tega zakona v obliki predloga skupne odločitve ter jo pošlje pristojnemu organu države članice, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Oba organa storita vse, kar je v njuni moči, da se skupna odločitev sprejme v dveh mesecih od prejema ocene, ki jo pripravi pristojni organ.

(3) Kadar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik, ampak pristojni organ države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, Banka Slovenije sodeluje pri skupni odločitvi s konsolidacijskim nadzornikom glede odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga o izvzetju iz odobritve in uporabi nadzorniških ukrepov. Oba organa storita vse, kar je v njuni moči, da se skupna odločitev sprejme v dveh mesecih od dneva, ko Banka Slovenije prejme oceno konsolidacijskega nadzornika.

(4) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik o skupni odločitvi, ki je ustrezno dokumentirana in utemeljena, obvesti finančni holding ali mešani finančni holding.

(5) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v primeru nestrinjanja glede odločitve, za katero v skladu s prvim odstavkom tega člena velja dolžnost posvetovanja, ne sprejme odločitve, ampak zadevo predloži EBA v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Zadevni pristojni organi sprejmejo skupno odločitev v skladu z odločitvijo EBA. Po izteku dvomesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

(6) Banka Slovenije lahko kot pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, v primeru nestrinjanja v okviru posvetovanja zadevo predloži EBA v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(7) Če je oseba iz 83. člena tega zakona mešani finančni holding ali EU mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije pri sprejemu odločitev oziroma skupnih odločitev iz 85., 86., tretjega odstavka 88. člena, in 306. člena tega zakona kot konsolidacijski nadzornik pridobi soglasje koordinatorja oziroma kot pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, sodeluje pri pridobitvi soglasja koordinatorja, kot je določeno v 19., 20. in 21. členu ZFK oziroma 10. členu Direktive 2002/87/ES. Če koordinator ne poda soglasja iz prejšnjega stavka oziroma poda nesoglasje, Banka Slovenije ali drugi pristojni organ pošlje zahtevo Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU ali Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine in pri sprejemu končne odločitve upošteva odločitev evropskega nadzornega organa. Odločitev, sprejeta na podlagi tega člena, ne posega v obveznosti mešanega finančnega holdinga iz ZFK, Direktive 2002/87/ES ali ZZavar-1 oziroma Direktive 2009/138/ES.

90. člen (rok za odločitev)

(1) Kadar Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 85. člena tega zakona zavrne odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, vlagatelja prošnje obvesti o zavrnitvi in razlogih zanjo v štirih mesecih od prejema popolne vloge.

(2) Banka Slovenije odločitev o odobritvi ali zavrnitvi odobritve v vsakem primeru sprejme najpozneje v šestih mesecih od prejema vloge.

91. člen (podzakonski predpis v zvezi z odobritvijo oziroma izvzetjem iz odobritve finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov)

Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom določi podrobnejša pravila glede:

- dokumentacije in informacij, ki se predložijo zahtevi za odobritev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov iz 84. člena tega zakona;
- dokumentacije in informacij, ki se predložijo zahtevi za izvzetje iz odobritve finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov iz 86. člena tega zakona.

3.7. Izključitev uporabe ZPre-1

92. člen (izjeme od ZPre-1 glede obvezne prevzemne ponudbe)

(1) Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe ni zavezan dati imetnik, ki je dosegel prevzemni prag v banki zaradi pridobitve delnic banke v postopku povečanja osnovnega kapitala banke:

1. na podlagi dodatnega ukrepa Banke Slovenije v skladu z 280. členom tega zakona ali ukrepa zgodnjega posredovanja v skladu z 283. členom tega zakona ali
2. na podlagi konverzije kapitalskih instrumentov banke, ki jih lahko banka upošteva pri izračunu kapitala in ki se ob nastopu objektivnega pogoja konvertirajo v delnice banke.

(2) Imetnik lahko uveljavlja izjemo iz 1. točke prejšnjega odstavka, če predhodno pridobi soglasje Banke Slovenije. Ta izda soglasje, če je povečanje osnovnega kapitala nujno, da se zagotovi kapitalska ustreznost banke v skladu z zahtevami Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe. Banka Slovenije o izdaji soglasja in konverziji iz 2. točke prejšnjega odstavka obvesti agencijo, pristojno za finančne trge.

(3) Za osebe, ki so dosegle prevzemni prag v banki, se ne uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka 22.b člena ZPre-1.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo v skladu z ZPre-1 nastane za imetnika iz prvega odstavka tega člena ob prvi nadaljnji pridobitvi delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka ali niso podani drugi razlogi v skladu z ZPre-1, zaradi katerih imetnik ni zavezan dati prevzemne ponudbe, če ob pridobitvi novih delnic banke imetnik še dosega prevzemni prag.

93.člen

(izjeme od ZPre-1 glede uresničevanja glasovalnih pravic iz delnic banke)

(1) Agencija, pristojna za finančne trge, v postopku izdaje soglasja na podlagi petega odstavka 22.b člena ZPre-1 pridobi mnenje Banke Slovenije glede potrebnosti ukrepov za stabilizacijo poslovanja banke. Delničar v zvezi z zahtevo za izdajo soglasja agencije, pristojne za finančne trge, iz prejšnjega stavka ni zavezan dodatno predložiti mnenja izvedenca iz šestega odstavka 22.b člena ZPre-1.

(2) Agencija, pristojna za finančne trge, izda soglasje za uresničevanje glasovalnih pravic delničarja na skupščini banke, če iz mnenja Banke Slovenije izhaja, da je povečanje osnovnega kapitala banke nujno, da se zagotovi stabilno poslovanje banke in izpolnjevanje zahtev pristojnega organa.

(3) Če je delničar iz prvega odstavka tega člena sodeloval pri povečanju osnovnega kapitala banke pod pogoji iz 92. člena tega zakona tako, da ima po povečanju osnovnega kapitala banke najmanj enak delež v kapitalu banke, kot ga je imel pred povečanjem osnovnega kapitala banke, lahko delničar uveljavlja prenehanje prepovedi uresničevanja glasovalnih pravic iz teh delnic, ki jo je izrekla agencija, pristojna za finančne trge, do prve nadaljnje pridobitve delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji iz 92. člena tega zakona, če še dosega prevzemni prag.

94.člen

(izjeme od ZPre-1 glede prevzemne ponudbe banke za vrednostne papirje ciljne družbe)

(1) Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe v skladu z ZPre-1 ni zavezana dati banka, ki je dosegla prevzemni prag v ciljni družbi zaradi pridobitve delnic ali drugih vrednostnih papirjev ciljne družbe, ki so izročeni banki kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke v skladu s tem zakonom.

(2) O pridobitvi vrednostnih papirjev iz prejšnjega odstavka in odsvojitvi tako pridobljenih vrednostnih papirjev mora banka obvestiti agencijo, pristojno za finančne trge, v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve.

(3) Obveznost dati prevzemno ponudbo v skladu z ZPre-1 nastane za banko iz prvega odstavka tega člena po poteku petih let od pridobitve delnic ciljne družbe, če po tem obdobju še dosega prevzemni prag v ciljni družbi.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo nastane za banko iz prvega odstavka tega člena pred potekom petih let od pridobitve delnic ciljne družbe, in sicer ob prvi nadaljnji pridobitvi delnic ciljne družbe, če banka še dosega prevzemni prag in niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena ali niso podani drugi razlogi v skladu z ZPre-1, zaradi katerih banka ni zavezana dati prevzemne ponudbe.

3.8. Redna likvidacija banke

95.člen

(sklep skupščine o likvidaciji banke)

(1) Skupščina banke lahko sprejme sklep o prenehanju banke in začetku likvidacijskega postopka, če uprava banke pred odločanjem skupščine izdela načrt likvidacije in ga predloži Banki Slovenije v skladu s 97. členom tega zakona.

(2) Sklep skupščine, ki je sprejet v nasprotju s prejšnjim odstavkom, je ničen.

96.člen

(likvidacijski upravitelj banke)

Za likvidacijskega upravitelja banke je lahko imenovana le oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave v tej banki.

97.člen

(načrt likvidacije)

(1) Uprava banke mora najmanj šest mesecev pred objavo sklica skupščine, ki bo odločala o začetku postopka likvidacije banke, obvestiti Banko Slovenije o načrtu ukrepov za likvidacijo banke in zaključevanje poslov banke ter glede jamstev banke za zavarovanje terjatev upnikov.

(2) Banka Slovenije na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka oceni ustreznost ukrepov za likvidacijo banke ter po potrebi zahteva od uprave banke ustrezne prilagoditve v načrtu z namenom, da se zavarujeta stabilnost finančnega sistema ter položaj upnikov banke.

98. člen (omejitev dovoljenja za opravljanje storitev)

Na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije banke Banka Slovenije z odločbo:

1. omeji dovoljenja za opravljanje storitev, ki jih opravlja banka v skladu s tem zakonom, tako, da se določita vrsta in obseg poslov, ki jih sme opravljati banka v likvidaciji, ter določijo drugi pogoji v zvezi z opravljanje teh storitev;
2. določi, v kakšnem obsegu se za banko v likvidaciji uporabljajo pravila tega zakona, Uredbe 575/2013/EU in predpisov, izdanih na njuni podlagi.

99. člen (izvedba likvidacije)

Za likvidacijo banke na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije se uporabljajo določbe ZGD-1 o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni v oddelku 3.8. tega zakona določeno drugače.

100. člen (vnovična pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Če skupščina banke po izdaji odločbe iz 98. člena tega zakona odloči, da se postopek likvidacije ustavi in banka deluje naprej, lahko banka znova začne opravljati bančne, finančne in dodatne finančne storitve oziroma posle, ki so bili omejeni z odločbo iz 98. člena tega zakona, če pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(2) Predlogu za vpis sklepa iz prejšnjega odstavka v sodni register je treba priložiti novo dovoljenje za opravljanje storitev.

101. člen (prenehanje opravljanja bančnih storitev zaradi spremembe dejavnosti banke)

Določbe oddelka 3.8. tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če skupščina banke sprejme sklep, s katerim se dejavnost banke spremeni tako, da banka ne opravlja več bančnih storitev.

4. POGlavJE: POSLOVNE KNJIGE, LETNO POROČILO IN DODATNA RAZKRITJA

102. člen (poslovne knjige in letna poročila bank)

(1) Za poslovne knjige in letna poročila bank ter za revidiranje letnih poročil bank se uporabljajo splošna pravila, določena v osmem poglavju I. dela ZGD-1 in v zakonu, ki ureja revidiranje, če niso v 4. poglavju tega zakona določena posebna pravila. V zvezi s poslovnimi knjigami in letnimi poročili bank se ne uporablja 5. točka prvega odstavka 685. člena ZGD-1.

(2) Banka mora voditi poslovne knjige, sestavljati knjigovodske listine, vrednotiti knjigovodske postavke ter sestavljati poročila v skladu s predpisi iz prejšnjega odstavka ter podzakonskimi predpisi, izdanimi na podlagi 109. člena tega zakona.

103. člen

(posebna pravila za poslovne knjige, letna poročila in poročila o finančnih informacijah bank)

- (1) Banka mora voditi glavno knjigo na podlagi internega kontnega okvira.
- (2) Poslovno leto za sestavo računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov, ki so sestavni del letnega in konsolidiranega letnega poročila banke, mora biti enako koledarskemu letu.
- (3) Banka mora Banki Slovenije sporočiti finančne informacije v zvezi z računovodskimi izkazi.

104. člen (dodatna razkritja)

- (1) Banka mora razkritja iz 8. dela Uredbe 575/2013/EU javno objaviti na svojih uradnih spletnih straneh.
- (2) Banka Slovenije predpiše pravila o pogostejših razkritjih informacij iz prejšnjega odstavka, če je to potrebno zaradi spremenjenih pogojev poslovanja bank in delovanja finančnega sistema.
- (3) Banka mora na svojih uradnih spletnih straneh javno pojasniti način izpolnjevanja zahtev, ki so določene s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona glede:
 1. ureditve notranjega upravljanja banke in organizacijske strukture banke;
 2. politike izbora članov upravljalnega organa iz 35. člena tega zakona ter
 3. politike prejemkov iz 189. do 191. člena tega zakona.
- (4) Nadrejena banka v Republiki Sloveniji mora letno javno objaviti na svojih uradnih spletnih straneh opis pravne in organizacijske strukture bančne skupine, vključno z opisom ureditve notranjega upravljanja v skladu s 148. členom tega zakona, ureditve glede razmerji tesne povezanosti in ureditve upravljanja v podrejenih družbah v skladu s 154. členom tega zakona, ali se namesto objave tega opisa sklicevati na enakovredne informacije.

105. člen (posebna pravila o revidiranju letnega poročila banke)

- (1) Banka mora v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne pozneje kot v štirih mesecih po koncu koledarskega leta, Banki Slovenije predložiti:
 1. letno poročilo;
 2. revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1;
 3. dodatno revizorjevo poročilo o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v banki iz prvega odstavka 106. člena tega zakona.
- (2) Če mora banka pripraviti konsolidirano letno poročilo, se za predložitev, revizijski pregled in objavo konsolidiranega letnega poročila smiselno uporabljajo prejšnji odstavek in 106. do 108. člen tega zakona.

106. člen (dodatna pravila o revizijskem pregledu)

- (1) Revizijski pregled letnega poročila banke in revizorjevo poročilo morata poleg revidiranja in pregleda po prvem odstavku 57. člena ZGD-1 ter vsebine revizorjevega poročila po drugem odstavku 57. člena ZGD-1 obsegati tudi dodatni revizijski pregled in dodatno revizorjevo poročilo o izpolnjevanju pravil glede upravljanja tveganj v banki.
- (2) Za revizijski pregled letnega poročila iz prejšnjega odstavka imenuje banka revizijsko družbo za obdobje, ki ne sme biti krajše od treh poslovnih let. Revizijski pregled letnega poročila banke lahko opravlja posamezna revizijska družba neprekinjeno za največ deset poslovnih let s prekinitvijo za obdobje najmanj naslednjih štirih poslovnih let.
- (3) Banka ali revizijska družba lahko odpove pogodbo iz prejšnjega odstavka pred potekom pogodbeno dogovorjenega roka le na podlagi utemeljenih razlogov. Različna mnenja o računovodskih obravnavah ali revizijskih postopkih niso utemeljeni razlogi za odpoved pogodbe. Pogodba o

revizijskem pregledu se odpoveduje sodno. Uprava banke lahko pogodbo o revizijskem pregledu odpove pred potekom pogodbeno dogovorjenega roka le s soglasjem nadzornega sveta in po posvetovanju z revizijsko komisijo.

(4) Banka mora pisno obvestiti Banko Slovenije o razrešitvi ali odstopu revizijske družbe pred pogodbeno dogovorjenim rokom in ustrezno pojasniti razloge za razrešitev ali odstop.

(5) Banka Slovenije lahko od revizijske družbe zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(6) Če revizijski pregled ni opravljen oziroma revizorjevo poročilo ali dodatno revizorjevo poročilo ni pripravljeno v skladu s prvim odstavkom tega člena oziroma s predpisom iz drugega odstavka 109. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije zahteva dopolnitev ali popravek poročila.

107. člen **(obveznosti revizijske družbe v razmerju do Banke Slovenije)**

(1) Revizijska družba, ki opravlja revizijski pregled letnega poročila banke, mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem dejstvu ali okoliščini, ki jo je ugotovila pri revizijskem pregledu in ki lahko pomeni enega od teh položajev:

1. pomembno kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona;
2. lahko vpliva na nemoteno poslovanje banke; ali
3. lahko privede do revizorjevega mnenja s pridržkom, odklonilnega mnenja ali zavrnitve izdelave mnenja.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za dejstva ali okoliščine v zvezi z družbo, ki je v razmerju tesne povezanosti z banko na podlagi obvladovanja.

(3) Revizijska družba mora Banki Slovenije na njeno zahtevo poslati tudi druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje pri opravljanju nadzora nad banko v skladu s tem zakonom.

(4) Pošiljanje podatkov Banki Slovenije po prvem do tretjem odstavku tega člena nima značilnosti kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov po zakonu, ki ureja revidiranje, ali na podlagi pogodbe.

(5) Če revizijska družba krši obveznosti iz tega člena, lahko Banka Slovenije od banke zahteva, da imenuje drugo revizijsko družbo.

108. člen **(objava revidiranega letnega poročila banke)**

(1) Banka mora v štirih mesecih po koncu koledarskega leta na svojih uradnih spletnih straneh javno objaviti letno poročilo skupaj z revizorjevim poročilom iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1.

(2) Če letnega poročila do roka iz prejšnjega odstavka še ni sprejel pristojni organ banke, mora banka v navedenem roku objaviti sestavljeno letno poročilo, ki ga mora uprava banke predložiti nadzornemu svetu po tretjem odstavku 272. člena ZGD-1 (v nadaljnjem besedilu: sestavljeno letno poročilo), in na to v objavi opozoriti.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka mora banka v petnajstih dneh po dnevu, ko letno poročilo sprejme njen pristojni organ, objaviti tudi sprejeto letno poročilo. Če pristojni organ banke pri sprejetju letnega poročila ni spremenil sestavljenega letnega poročila, lahko banka namesto vnovične objave celotnega letnega poročila objavi samo informacijo, da je pristojni organ banke sprejel letno poročilo z vsebino sestavljenega letnega poročila.

(4) Banka mora zagotoviti, da ostaneta letno poročilo in revizorjevo poročilo iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 dostopna na njenih uradnih spletnih straneh najmanj pet let po njuni objavi.

(5) Banka mora v 15 dneh po sprejemu letnega poročila, vendar najpozneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta, letno poročilo skupaj z revizorjevim poročilom iz drugega odstavka 57. člena

ZGD-1 predložiti Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve zaradi javne objave v skladu s prvim odstavkom 58. člena ZGD-1.

(6) Podružnica banke države članice ali banke tretje države mora na svojih uradnih spletnih straneh javno objaviti revidirane računovodske izkaze in revidirane konsolidirane računovodske izkaze banke države članice ali banke tretje države skupaj z mnenjem revizorja najpozneje v petnajstih dneh po izteku roka za javno objavo v državi sedeža banke.

109. člen **(podzakonski predpisi o poslovnih knjigah in letnih poročilih banke)**

(1) Banka Slovenije v zvezi s poslovnimi knjigami in letnimi poročili banke predpiše:

1. vsebino glavne knjige v okviru vodenja poslovnih knjig ter vrste in sheme računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov banke;
2. podrobnejšo vsebino računovodskega poročila in poslovnega poročila ter konsolidiranega računovodskega poročila in konsolidiranega poslovnega poročila;
3. podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk;
4. podrobnejšo vsebino, obliko, način, pogostost in roke za pošiljanje finančnih informacij iz tretjega odstavka 103. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v zvezi z revizijskim pregledom letnih in konsolidiranih letnih poročil banke predpiše podrobnejši obseg in vsebino dodatnega revizijskega pregleda in dodatnega revizorjevega poročila o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v banki iz prvega odstavka 106. člena tega zakona.

5. POGLAVJE: **OPRAVLJANJE STORITEV BANK**

5.1. Splošne določbe

110. člen **(sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev)**

(1) Depozit za namen opredelitve sprejemanja depozitov je vsako vplačilo denarnih sredstev ene osebe (v nadaljnjem besedilu: vplačnik) v korist druge osebe (v nadaljnjem besedilu: prejemnik vplačila), ki je opravljeno na podlagi pogodbe o denarnem depozitu ali na podlagi drugega pravnega posla, pri katerem vplačnik pridobi pravico od prejemnika vplačila zahtevati vrnitev vplačanih denarnih sredstev v določenih rokih, ter pogodba ali drugi pogoji, ki veljajo med strankama, ne določajo dodatnih pogojev, ki izključujejo ali omejujejo uveljavljanje pravice do vračila vplačanih denarnih sredstev.

(2) Sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti je sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od nepoučenih oseb.

(3) Nepoučena oseba je oseba, ki ni profesionalna stranka v skladu z Uredbo 2017/1129/EU.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se po tem zakonu za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev ne šteje:

1. ponudba za vplačilo dolžniških vrednostnih papirjev izdajatelja, ki ni kreditna institucija, razen če izdajatelj hkrati kot osnovno dejavnost opravlja storitve kreditiranja;
2. ponudba, ki je naslovljena izključno na profesionalne stranke kot so opredeljene z Uredbo 2017/1129/EU.

(5) V primeru dvoma Banka Slovenije odloči, ali se ponudba ali drug posel šteje za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti.

111. člen **(opravljanje bančnih storitev)**

Na območju Republike Slovenije lahko bančne storitve opravlja banka:

1. ki je v skladu s tem zakonom pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev;
2. države članice, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom upravičena neposredno opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije;
3. tretje države, ki v skladu s tem zakonom pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice v Republiki Sloveniji.

112. člen

(prepoved opravljanja storitev sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti)

(1) Nihče drug, razen oseb iz prejšnjega člena ne sme na območju Republike Slovenije sprejemati depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja:

1. za sprejemanje depozitov ali drugih vračljivih sredstev od Banke Slovenije, Republike Slovenije ter njenih regionalnih in lokalnih oblasti ali od mednarodnih organizacij, katerih članica je ena ali več držav članic;
2. v drugih primerih, predvidenih s predpisi Republike Slovenije ali predpisi Evropske unije, če so te storitve predmet urejanja in nadzora, s katerimi se zagotavlja zaščita vlagateljev in investitorjev.

5.2. Dovoljenje za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev

113. člen

(dovoljenje za opravljanje storitev)

(1) Družba s sedežem v Republiki Sloveniji lahko začne opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije, ko pridobi dovoljenje Evropske centralne banke za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU.

(2) Banka lahko začne opravljati finančne storitve in dodatne finančne storitve na območju Republike Slovenije, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek sme banka opravljati dodatne finančne storitve iz 5. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona in pomožne storitve, če o tem predhodno obvesti Banko Slovenije.

(4) Banka obvestilu iz prejšnjega odstavka priloži poslovni načrt za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:

1. podrobnejši opis storitev, ki jih namerava banka opravljati,
2. opis ureditve notranjega upravljanja iz 148. člena tega zakona v zvezi s storitvami iz prejšnjega odstavka.

114. člen

(območje opravljanja storitev)

(1) Banka sme bančne in finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati na območju Republike Slovenije, opravljati tudi na območju:

1. druge države članice: bodisi prek podružnice bodisi neposredno, če so izpolnjeni pogoji, določeni v pododdelku 5.3.1. tega zakona;
2. tretje države: prek podružnice, če so izpolnjeni pogoji iz pododdelka 5.3.2. tega zakona.

(2) Banka sme dodatne finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati v Republiki Sloveniji, opravljati tudi v drugi državi članici ali v tretji državi pod pogoji, ki jih za opravljanje teh storitev določajo predpisi te države.

115. člen

(dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

Banka mora pridobiti dovoljenje za opravljanje bančnih storitev pred vpisom ustanovitve banke v sodni register.

116. člen
(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev se vložijo pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev je treba priložiti:

1. statut banke v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa;
2. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:
 - podrobnejši opis storitev, ki jih namerava banka opravljati,
 - opis ureditve notranjega upravljanja iz 148. člena tega zakona;
3. seznam oseb, ki bodo pridobile kvalificirani delež v banki, in višino kvalificiranega deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik, ali če v banki ne bo imetnikov kvalificiranih deležev, seznam 20 največjih delničarjev banke in višino deleža, ki ga bo pridobil posamezni delničar ob ustanovitvi banke;
4. seznam oseb, ki bodo z banko v razmerju tesne povezanosti, z opisom načina teh povezav;
5. organizacijsko strukturo banke, vključno z navedbo nadrejenih oseb, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov znotraj skupine;
6. druge dokaze, iz katerih izhaja, da so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(3) Če namerava banka poleg bančnih storitev opravljati tudi finančne ali dodatne finančne storitve, mora vložnik vložiti zahtevo in predložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev za izdajo dovoljenja za opravljanje teh storitev.

(4) Vložnik mora zagotoviti, da hkrati z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev:

1. osebe, ki bodo z ustanovitvijo banke pridobile kvalificiran delež v banki, vložijo zahteve za izdajo dovoljenj za pridobitev kvalificiranih deležev v banki v skladu z 71. členom tega zakona;
2. kandidati za člane uprave banke vložijo zahteve za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov uprave banke v skladu z 42. členom tega zakona.

117. člen
(posvetovanje s pristojnimi organi držav članic)

(1) Banka Slovenije se v zvezi s presojo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev posvetuje s pristojnim organom države članice, če bo:

1. banka podrejena banki države članice,
2. banka podrejena nadrejeni družbi banke države članice,
3. banko obvladovala ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje banko države članice.

(2) Banka Slovenije se v zvezi z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev posvetuje z organom države članice, ki je pristojen za nadzor nad zavarovalnicami ter za nadzor nad investicijskimi podjetji, če bo:

1. banka podrejena investicijskemu podjetju ali zavarovalnici države članice,
2. banka podrejena nadrejeni družbi investicijskega podjetja ali zavarovalnice države članice,
3. banko obvladovala ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje investicijsko podjetje ali zavarovalnica države članice.

(3) Banka Slovenije v okviru posvetovanja na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena pridobi mnenje pristojnega ali nadzornega organa države članice predvsem glede okoliščin, pomembnih za presojo primernosti imetnikov kvalificiranih deležev ter presojo ugleda in izkušenj članov organov upravljanja banke, ki sodelujejo pri upravljanju drugih pomembnih družb v skupini.

118. člen
(odločanje o zahtevi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, če niso izpolnjene zahteve glede:

1. statusnega ustroja banke v skladu z določbami oddelka 3.1. do 3.5. tega zakona, vključno s pogoji za izdajo dovoljenj za pridobitev kvalificiranih deležev kvalificiranim imetnikom ter pogoji za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov uprave banke članom uprave te banke; ali
2. ureditve notranjega upravljanja v skladu s 148. členom tega zakona, ki omogoča preudarno in učinkovito upravljanje tveganj; ali
3. pogojev za izvajanje učinkovitega nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU, zlasti če bo zaradi tesnih povezav banke z drugimi osebami oteženo izvajanje takšnega nadzora.

(2) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, kadar zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več oseb v razmerju tesne povezanosti z banko ali težave pri izvajanju navedenih zakonov in drugih predpisov preprečujejo učinkovito izvajanje nadzora nad banko.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da razlogi iz prvega ali drugega odstavka tega člena za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev niso podani, zahtevo za izdajo dovoljenja pošlje Evropski centralni banki v skladu s 14. členom in točko (a) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU ter o tem obvesti stranke postopka. Postopek odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev se nadaljuje pred Evropsko centralno banko skladno z Uredbo 1024/2013/EU.

(4) V dovoljenju za opravljanje bančnih storitev se lahko z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, določijo pogoji ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

(5) Če je vložnik hkrati z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev vložil tudi zahtevo za opravljanje finančnih storitev ali dodatnih finančnih storitev, Banka Slovenije odloči o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev po odločitvi Evropske centralne banke v zvezi z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

119. člen

(dovoljenje za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev)

(1) Banka, ki namerava po ustanovitvi začeti opravljati finančne storitve iz 5. člena tega zakona ali dodatne finančne storitve iz 6. člena tega zakona, mora za vsako od teh storitev pridobiti dovoljenje Banke Slovenije, razen za storitve iz tretjega odstavka 113. člena tega zakona.

(2) Banka mora pridobiti dovoljenje za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev pred začetkom opravljanja teh storitev.

120. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi iz prejšnjega odstavka mora banka priložiti:

1. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:
 - podrobnejši opis dejavnosti, ki jih namerava banka opravljati, in
 - opis ureditve notranjega upravljanja iz 148. člena tega zakona;
2. druge informacije in dokazila, iz katerih izhaja, da bo banka v zvezi z izvajanjem načrtovanih storitev zagotavljala varno in skrbno upravljanje banke;
3. dokaze o izpolnjevanju pogojev, ki jih za opravljanje storitev iz prejšnjega odstavka določajo drugi predpisi.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev banke, če:

1. načrtovana ureditev notranjega upravljanja iz 148. člena tega zakona ni ustrezna in primerna za upravljanje tveganj, ki jim bo banka pri opravljanju načrtovanih storitev izpostavljena; ali
2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki jih za opravljanje teh storitev določajo drugi predpisi.

(4) Kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU vse pristojnosti in naloge nadzora iz prvega odstavka 4. člena navedene uredbe v zvezi z banko izvaja Evropska centralna banka, se Banka Slovenije v zvezi z okoliščinami iz 1. točke prejšnjega odstavka posvetuje z Evropsko centralno banko.

(5) Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev ter navede storitve, za katere se dovoljenje izdaja, če pri banki niso podani razlogi iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije lahko z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, v odločbi o izdaji dovoljenja določi pogoje ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

121. člen **(dovoljenje za združitev ali delitev)**

(1) Če zaradi izvedbe združitve oziroma delitve nastane nova družba, ki bo opravljala bančne storitve, mora ta nova družba pred vpisom združitve oziroma delitve v sodni register pridobiti dovoljenje za opravljanje bančnih storitev.

(2) Če je banka udeležena pri združitvi ali delitvi družb, pri kateri banka nadaljuje opravljanje bančnih storitev, mora pred izvedbo združitve ali delitve pridobiti dovoljenje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena navedene uredbe.

(3) Zahteva za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka se vloži pri Banki Slovenije, kadar je pri izvajanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) ter (d) do (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe. Za zahtevo, ki se vloži pri Banki Slovenije, in odločanje o tej zahtevi se smiselno uporabljajo določbe prejšnjega člena.

(4) Zahtevi za izdajo dovoljenja za združitev oziroma delitev iz prejšnjega odstavka je treba priložiti tudi naslednje listine:

1. za združitev:
 - pogodbo o združitvi,
 - poročilo ali poročila uprav bank oziroma poslovodstev družb, udeleženih pri združitvi, o združitvi,
 - poročilo ali poročila o reviziji združitve,
 - predlog objave sklica skupščine ali skupščin, ki bodo odločale o soglasju za združitev,
 - pisno poročilo nadzornega sveta;
2. za delitev:
 - delitveni načrt,
 - poročilo uprave banke o delitvi,
 - poročilo o reviziji delitve,
 - predlog objave sklica skupščine banke, ki bo odločala o soglasju za delitev,
 - pisno poročilo nadzornega sveta.

(5) Z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, se lahko v odločbi o izdaji dovoljenja določijo pogoji ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

122. člen **(prenehanje dovoljenja za opravljanje storitev)**

(1) Dovoljenje za opravljanje posameznih storitev preneha, če banka:

1. v enem letu od izdaje dovoljenja ne začne opravljati storitev, za katere je bilo izdano dovoljenje;
2. za več kot šest mesecev preneha opravljati storitve;
3. poda izjavo o prenehanju opravljanja storitev.

(2) Če nastanejo razlogi iz prejšnjega odstavka v zvezi z opravljanjem bančnih storitev banke, Banka Slovenije izda odločbo, da je dovoljenje za opravljanje bančnih storitev prenehalo na podlagi zakona:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka: z dnem izteka roka;
2. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka: z dnem, ko je banka prenehala voditi depozite.

(3) Če nastane razlog iz prvega odstavka tega člena v zvezi z opravljanjem finančnih ali dodatnih finančnih storitev, Banka Slovenije izda odločbo, s katero ugotovi, da je prenehalo dovoljenje za opravljanje določenih storitev, pri katerih so podane okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če razlog iz 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena nastane v zvezi z opravljanjem bančnih storitev, preneha dovoljenje za opravljanje vseh storitev, ki jih opravlja banka.

(5) Banka ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem bančnih, finančnih ali dodatnih finančnih storitev, za katere je dovoljenje prenehalo v skladu s tem členom:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena: od dneva izteka roka, od katerega dovoljenje preneha veljati;
2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ki ga banka navede v izjavi o prenehanju opravljanja.

123. člen

(podzakonski predpis v zvezi z izdajo dovoljenj za opravljanje storitev)

Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila glede:

1. dokumentacije in informacij, ki se predložijo k zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, vključno z zahtevami glede poslovnega načrta iz 2. točke drugega odstavka 116. člena tega zakona;
2. dokumentacije in informacij, ki se predložijo k zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev, ter za statusne spremembe, kadar se zahteva za izdajo dovoljenja v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU vloži pri Banki Slovenije.

5.3. Čezmejno opravljanje storitev

124. člen

(neposredno opravljanje storitev)

(1) Za namene tega zakona se šteje, da se storitve neposredno opravljajo na območju določene države, če se na območju te države:

1. sklepajo pravni posli, katerih predmet so vzajemno priznane finančne storitve; ali
2. javnosti ponujajo vzajemno priznane finančne storitve prek zastopnikov oziroma posrednikov.

(2) Banka države članice lahko na območju Republike Slovenije oglašuje vzajemno priznane storitve prek reklamnih sporočil ali drugih sredstev komuniciranja z javnostjo, če je oblika in vsebina tega oglaševanja v skladu s predpisi, ki urejajo oglaševanje v zvezi z varstvom potrošnikov. Takšno oglaševanje se ne šteje za neposredno opravljanje storitev.

125. člen

(opravljanje storitev prek podružnice)

(1) Dve ali več podružnic, ki jih ustanovi banka v posamezni državi članici, se za namene tega zakona štejejo kot ena sama podružnica banke v tej državi članici.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za podružnice, ki jih na območju Republike Slovenije ustanovi banka države članice ali banka tretje države.

5.3.1. Opravljanje vzajemno priznanih storitev bank na območju druge države članice

126. člen

(obvestilo o nameri ustanovitve podružnice banke v drugi državi članici)

(1) Banka, ki namerava zaradi opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev, za katere je pridobila ustrezno dovoljenje v skladu s tem zakonom, v drugi državi članici ustanoviti podružnico, mora o tem obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe.

(2) Obvestilu o nameri ustanovitve podružnice mora banka priložiti naslednje informacije:

1. državo članico, v kateri namerava ustanoviti podružnico;
2. poslovni načrt, ki med drugim obsega podrobnejši opis dejavnosti, ki jih namerava opravljati prek podružnice, in organizacijsko strukturo podružnice;
3. naslov v državi članici gostiteljici, na katerem bo mogoče pridobiti dokumentacijo o podružnici;
4. podatke o osebah, pooblaščenih za vodenje podružnice.

(3) Šteje se, da obvestilo banke o nameri ustanovitve podružnice, ki ga banka pošlje Banki Slovenije, vsebuje zahtevo za pošiljanje obvestila pristojnemu organu države članice, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico (v nadaljnjem besedilu: zahteva za pošiljanje obvestila pristojnemu organu države članice). Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (b) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU v zvezi z banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu s to uredbo in Uredbo 468/2014/EU.

127. člen **(pošiljanje obvestila pristojnemu organu države članice)**

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za pošiljanje obvestila pristojnemu organu države članice gostiteljice, če ob upoštevanju obsega in vrste storitev, ki jih namerava banka opravljati prek podružnice, obstaja dvom o ustreznosti organizacije glede upravljanja podružnice oziroma o ustreznosti finančnega položaja banke.

(2) Če razlogi iz prejšnjega odstavka niso podani, Banka Slovenije najpozneje v treh mesecih po prejemu obvestila in prilog iz drugega odstavka prejšnjega člena te pošlje pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem obvesti banko.

(3) Hkrati z obvestilom iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije pošlje pristojnemu organu države članice gostiteljice tudi podatke o višini in sestavi kapitala banke ter o kapitalskih zahtevah, kot so določene v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU.

(4) Če banka v treh mesecih po pošiljanju obvestila in prilog iz drugega odstavka prejšnjega člena Banki Slovenije ne prejme obvestila iz drugega odstavka tega člena in tudi ne prejme odločbe o zavrnitvi zahteve za pošiljanje tega obvestila, se šteje, da je zahteva za pošiljanje obvestila zavrtnjena.

(5) Banka Slovenije obvesti Komisijo in Evropski bančni organ o številu primerov in o razlogih za zavrnitev zahteve za pošiljanje obvestila pristojnemu organu države članice gostiteljice.

128. člen **(začetek poslovanja podružnice banke v državi članici)**

Banka lahko začne opravljati posle prek podružnice v državi članici:

1. z dnem, ko prejme obvestilo pristojnega organa države članice gostiteljice o morebitnih pogojih, ki jih mora zaradi zaščite javnih koristi upoštevati banka pri opravljanju storitev v državi članici gostiteljici; ali
2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je pristojni organ države članice gostiteljice prejel obvestilo v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena, če do izteka tega roka ne prejme obvestila pristojnega organa države članice gostiteljice iz prejšnje točke.

129. člen **(obvestilo o spremembah glede podružnice banke v državi članici)**

(1) Če namerava banka spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 126. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije ter pristojni organ države članice gostiteljice en mesec pred izvedbo take spremembe.

(2) Za spremembo iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 126. do 128. člen tega zakona, le da se roki iz drugega in četrtega odstavka 127. člena ter iz 2. točke 128. člena tega zakona skrajšajo na en mesec.

130. člen

(neposredno opravljanje storitev v državi članici)

(1) Banka, ki namerava v drugi državi članici začeti neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, za katere je pridobila dovoljenje v skladu s tem zakonom, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, ter navesti državo članico gostiteljico, v kateri namerava začeti neposredno opravljati te storitve.

(2) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka v enem mesecu po prejemu obvestila banke iz prejšnjega odstavka to obvestilo pošlje pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem obvesti banko.

(3) Banka lahko začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, navedene v obvestilu iz prvega odstavka tega člena, v državi članici gostiteljici z dnem, ko pristojni organ države članice gostiteljice prejme obvestilo pristojnega organa iz prejšnjega odstavka.

5.3.2. Opravljanje storitev bank na območju tretje države

131. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice banke v tretji državi)

(1) Banka sme z namenom opravljanja storitev, ki jih opravlja na območju Republike Slovenije, ustanoviti podružnico v tretji državi, če pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice v tretji državi v skladu s tem zakonom.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi se vloži pri Banki Slovenije.

(3) Za zahtevo in odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke v tretji državi se smiselno uporabljajo prvi in drugi odstavek 126. člena ter prvi do tretji odstavek 127. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi tudi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvajanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora nad banko.

5.3.3. Čezmejno opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij

132. člen

(posebna finančna institucija)

(1) Posebna finančna institucija je družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ni banka;
2. njena nadrejena družba je banka samostojno ali skupaj z drugimi bankami;
3. glede na ustanovitvene akte je upravičena opravljati vzajemno priznane finančne storitve;
4. izpolnjuje vse naslednje dodatne pogoje:
 - banke iz 2. točke tega odstavka so pridobile dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom,
 - v Republiki Sloveniji dejansko opravlja vzajemno priznane finančne storitve, ki jih namerava opravljati v drugi državi članici,
 - banke iz 2. točke tega odstavka so skupaj imetnice delnic ali deležev, iz katerih izhaja najmanj 90 odstotkov glasovalnih pravic,
 - banke iz 2. točke tega odstavka po oceni Banke Slovenije upravljajo družbo z ustrezno skrbnostjo in so s soglasjem Banke Slovenije prevzele solidarno odgovornost za vse obveznosti posebne finančne institucije,
 - posebna finančna institucija je glede vzajemno priznanih finančnih storitev, ki jih opravlja, vključena v konsolidirani nadzor nadrejene banke ali vseh nadrejenih bank v skladu z oddelkom 10.3. tega zakona in 1. delom, II. naslovom, 2. poglavjem Uredbe 575/2013/EU, zlasti za namene izračuna kapitalskih zahtev v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU,

nadzora velikih izpostavljenosti v skladu s 4. delom Uredbe 575/2013/EU in za namene omejitev kvalificiranih deležev izven finančnega sektorja v skladu z 89. in 90. členom Uredbe 575/2013/EU.

(2) Posebna finančna institucija iz prejšnjega odstavka lahko te storitve opravlja tudi na območju druge države članice pod pogoji, ki so določeni v tem zakonu.

(3) Določbe tega zakona o opravljanju vzajemno priznanih finančnih storitev bank v drugih državah članicah se smiselno uporabljajo tudi za posebne finančne institucije.

(4) Banka Slovenije pristojnemu organu države članice gostiteljice, v kateri namerava posebna finančna institucija ustanoviti podružnico, z obvestilom iz drugega odstavka 127. člena tega zakona pošlje tudi:

1. potrdilo, da so v zvezi s posebno finančno institucijo izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena;
2. podatke o višini in sestavi kapitala posebne finančne institucije ter o znesku skupne izpostavljenosti tveganju banke iz 2. točke prvega odstavka tega člena, izračunanem v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

(5) Če posebna finančna institucija, ki opravlja vzajemno priznane finančne storitve na območju države članice gostiteljice, preneha izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka tega člena, ni več upravičena opravljati vzajemno priznanih finančnih storitev na območju druge države članice na podlagi določb tega člena. Banka Slovenije o tem nemudoma obvesti pristojni organ te države članice.

(6) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za družbe, podrejene posebni finančni instituciji.

5.3.4. Opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic

133. člen

(opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic)

(1) Banka države članice sme vzajemno priznane finančne storitve, ki jih v skladu z dovoljenjem pristojnega organa opravlja v matični državi članici, opravljati tudi na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno, če Banka Slovenije predhodno prejme obvestilo pristojnega organa matične države članice o opravljanju storitev banke na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno, z informacijami iz drugega odstavka 126. člena tega zakona.

(2) Banka države članice lahko na območju Republike Slovenije ustanovi podružnico ali začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve v Republiki Sloveniji, ko Banka Slovenije banki države članice pošlje obvestilo iz tretjega odstavka 134. člena tega zakona. Podružnica banke države članice se lahko vpiše v sodni register, ko prejme obvestilo iz prejšnjega stavka.

(3) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad podružnico banke države članice v obsegu in pod pogoji, določenimi v oddelku 10.2. tega zakona.

(4) V zvezi z letnim nadomestilom za nadzor Banke Slovenije nad poslovanjem podružnice banke države članice v skladu s tem zakonom se smiselno uporablja 268. člen tega zakona.

(5) Če namerava banka države članice v zvezi s svojo podružnico v Republiki Sloveniji spremeniti katero od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 126. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije en mesec pred izvedbo take spremembe.

(6) Podružnica banke države članice mora Banki Slovenije poročati v zvezi s poslovanjem na območju Republike Slovenije.

(7) Banka Slovenije predpiše podrobnejši obseg podatkov in informacij iz prejšnjega odstavka, ki jih potrebuje za izvajanje nadzora nad poslovanjem podružnice v skladu s tem zakonom, za informativne in statistične namene ter za namene ugotavljanja pomembnosti podružnice v skladu s 319. členom tega zakona.

134. člen
(uporaba predpisov glede dejavnosti banke države članice)

(1) Banka države članice opravlja vzajemno priznane storitve na območju Republike Slovenije v skladu s predpisi Republike Slovenije, ki se uporabljajo v zvezi z izvajanjem vzajemno priznanih finančnih storitev.

(2) Banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom, ne glede na pravo, ki se uporablja med strankami, pri opravljanju poslov ne more izključiti uporabe predpisov Republike Slovenije, ki urejajo:

1. varovanje zaupnih podatkov v skladu z oddelkom 5.5. tega zakona;
2. varstvo osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov;
3. varstvo potrošnikov v skladu s predpisi namenjenimi varstvu potrošnikov;
4. zahteve glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
5. druge zahteve, ki veljajo za banke v Republiki Sloveniji, da se zaščiti javni interes.

(3) Banka Slovenije banko države članice, ki v skladu s tem zakonom namerava ustanoviti podružnico v Republiki Sloveniji ali namerava neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, v dveh mesecih po prejemu obvestila pristojnega organa iz prvega odstavka 133. člena tega zakona obvesti o predpisih iz prejšnjega odstavka.

5.3.5. Opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij držav članic

135. člen
(opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij držav članic)

(1) Posebna finančna institucija države članice je družba s sedežem v drugi državi članici, ki v matični državi članici izpolnjuje pogoje kot posebna finančna institucija iz prvega odstavka 132. člena tega zakona in je pridobila potrdilo pristojnega organa matične države članice o izpolnjevanju teh pogojev.

(2) Določbe tega zakona o opravljanju vzajemno priznanih finančnih storitev banke države članice v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo tudi za posebne finančne institucije držav članic.

(3) Obvestilo pristojnega organa države članice iz prvega odstavka 133. člena tega zakona mora vključevati tudi:

1. potrdilo pristojnega organa države članice, da posebna finančna institucija države članice izpolnjuje pogoje, kot so določeni v prvem odstavku 132. člena tega zakona;
2. podatke o višini in sestavi kapitala posebne finančne institucije države članice ter o znesku skupne izpostavljenosti tveganju nadrejene banke države članice, izračunanem v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Če pristojni organ matične države članice obvesti Banko Slovenije, da je posebna finančna institucija države članice prenehala izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka tega člena, potem posebna finančna institucija države članice ni več upravičena upravljati vzajemno priznanih finančnih storitev v Republiki Sloveniji na podlagi določb tega člena.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za družbe, podrejene posebni finančni instituciji države članice.

5.3.6. Opravljanje storitev bank tretjih držav

136. člen
(opravljanje storitev banke tretje države)

Banka tretje države sme bančne storitve, finančne storitve in dodatne finančne storitve, ki jih opravlja v državi svojega sedeža, opravljati tudi na območju Republike Slovenije, vendar samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

137. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države)

(1) Banka tretje države lahko v Republiki Sloveniji ustanovi podružnico in se vpiše v sodni register, če pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države) v skladu s tem zakonom.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države se vloži pri Banki Slovenije.

(3) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko;
2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične banke;
3. podatke o članih oziroma članicah poslovnih in nadzornih organov matične banke;
4. revidirana letna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja;
5. podatke o imetnikih kvalificiranih deležev, oziroma če ni takšnih imetnikov, podatke o 20 največjih delničarjih oziroma družbenikih banke tretje države ter ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje imetnike teh delnic oziroma deležev;
6. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so imetnice kvalificiranih deležev v matični banki;
7. opis storitev, ki jih bo opravljala podružnica, ter poslovni načrt za prva tri leta poslovanja;
8. dovoljenje za opravljanje bančnih, finančnih ali dodatnih finančnih storitev, ki ga je matični banki izdal pristojni organ države njenega sedeža;
9. dovoljenje pristojnega organa matične banke za ustanovitev podružnice oziroma izjavo tega organa, da dovoljenje po predpisih države te banke ni potrebno;
10. izjavo banke tretje države, da bo podružnica vodila vso dokumentacijo, ki se nanaša na njeno poslovanje, v slovenskem jeziku in jo hranila na sedežu podružnice ter vodila ločene računovodske izkaze v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
11. podrobnejši opis sistema jamstva za vloge, ki velja v državi sedeža matične banke;
12. drugo dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovske, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve, na katere se nanaša zahteva.

(4) Banka Slovenije lahko kot pogoj za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države zahteva, da banka tretje države v Republiki Sloveniji deponira določen denarni znesek oziroma drugo ustrezno finančno premoženje oziroma predloži drugo ustrezno zavarovanje kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz poslov, sklenjenih v Republiki Sloveniji.

(5) Banka Slovenije izda dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, in dokumentacije, priložene zahtevi za izdajo dovoljenja, oceni, da je podružnica finančno, upravljavsko, organizacijsko, kadrovske in tehnično usposobljena za poslovanje.

(6) Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ o:

1. vseh dovoljenjih, izdanih podružnicam bank tretjih držav, in vseh poznejših spremembah teh dovoljenj;
2. skupnih sredstvih in obveznostih, po katerih podružnice banke tretjih držav poročajo v skladu s 139. členom tega zakona;
3. imenu skupine iz tretje države, ki ji pripada podružnica, ki ima dovoljenje iz prvega odstavka tega člena.

(7) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države, če je ob upoštevanju predpisov države sedeža matične banke oziroma ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvajanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(8) Banka tretje države, ki je pridobila dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, lahko v Republiki Sloveniji prek podružnice opravlja bančne storitve, finančne storitve ter dodatne finančne storitve, navedene v dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države.

(9) Če namerava banka tretje države v Republiki Sloveniji prek podružnice začeti opravljati tudi dodatne storitve, ki niso navedene v že izdanem dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države, mora predhodno pridobiti dodatno dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev.

(10) Za dodatno dovoljenje iz osmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo drugi odstavki, 7. in 12. točka tretjega odstavka ter peti in sedmi odstavek tega člena.

(11) Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo banka tretje države priloži zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v Republiki Sloveniji.

138. člen

(uporaba določb tega zakona za poslovanje podružnice banke tretje države)

(1) Za poslovanje podružnice banke tretje države v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo:

1. določbe tega zakona ter drugih predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona glede poslovanje bank in izvajanja pristojnosti nadzora Banke Slovenije nad bankami;
2. določbe drugih zakonov, ki urejajo poslovanje bank na območju Republike Slovenije.

(2) Za poslovodje podružnice se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o upravi banke.

(3) Za odvzem in prenehanje dovoljenja Banke Slovenije za ustanovitev podružnice banke tretje države se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odvzemu in prenehanju dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(4) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države tudi če:

1. je nadzorni organ sedeža banke tretje države tej banki odvil dovoljenje za opravljanje bančnih storitev;
2. podružnica ob vključitvi v sistem jamstva za vloge v Republiki Sloveniji ne izpolnjuje obveznosti iz naslova jamstva za vloge.

139. člen

(poročanje podružnice banke tretje države)

(1) Podružnica banke tretje države, ki je pridobila dovoljenje iz 137. člena tega zakona, o svojem poslovanju enkrat na leto poroča Banki Slovenije.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke o:

1. skupnih sredstvih, ki se nanašajo na dejavnosti podružnice;
2. likvidnih sredstvih, s katerimi razpolaga podružnica, zlasti o razpoložljivosti likvidnih sredstev v valutah držav članic;
3. kapitalu, ki je na voljo podružnici;
4. ureditvi v zvezi z jamstvi za vloge, ki je na voljo vlagateljem v podružnici;
5. ureditvi upravljanja tveganj;
6. ureditvi upravljanja vključno z informacijami o nosilcih ključnih funkcij za dejavnosti podružnice;
7. načrtu sanacije, ki vključuje podružnico;
8. drugih zadevah, ki jih v aktu iz petega odstavka tega člena določi Banka Slovenije.

(3) Poročilo iz prvega odstavka tega člena mora podružnica banke tretje države predložiti Banki Slovenije najpozneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta.

(4) Banka Slovenije lahko od podružnice banke tretje države zahteva pogostejše poročanje in dodatne informacije, če je to potrebno za celovito spremljanje dejavnosti podružnice.

140. člen

(predstavništvo banke tretje države)

(1) Banka tretje države lahko predstavlja in pošilja informacije o svojih storitvah ter opravlja raziskave trga prek predstavništva kot svojega organizacijskega dela v Republiki Sloveniji.

(2) Predstavništvo ni pravna oseba.

(3) Predstavništvo banke tretje države v Republiki Sloveniji ne sme opravljati nobenih drugih poslov, razen poslov iz prvega odstavka tega člena.

141. člen
(dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države)

- (1) Za ustanovitev predstavništva mora banka tretje države pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.
- (2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka je treba priložiti:
1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko;
 2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične banke;
 3. revidirana letna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja;
 4. seznam oseb, ki bodo vodile predstavništvo.
- (3) Banka Slovenije vodi register predstavništev.
- (4) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države, če to predstavništvo ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka prejšnjega člena.

5.5 Vmesna EU nadrejena oseba

142. člen
(vmesna EU nadrejena oseba)

- (1) Dve ali več institucij s sedežem v Evropski uniji, ki so del iste skupine iz tretje države, morajo imeti eno samo vmesno EU nadrejeno osebo, če:
- je vsaj ena izmed teh institucij banka in
 - skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Evropski uniji presega 40 milijard eurov.
- (2) Banka Slovenije lahko v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi v državah članicah dovoli, da ima skupina iz tretje države dodatno vmesno EU nadrejeno osebo, če ustanovitev ene same vmesne EU nadrejene osebe:
- ne bi bila združljiva z zahtevo za ločene dejavnosti, ki jo nalagajo pravila ali nadzorni organi tretje države, v kateri ima končna nadrejena oseba skupine svoj sedež, ali
 - lahko pomeni manj učinkovito reševanje v skladu z oceno, ki jo je izvedel pristojni organ, kot v primeru dveh vmesnih EU nadrejenih oseb.
- (3) Zahteva za dovoljenje iz prejšnjega odstavka se vloži pri Banki Slovenije. Zahtevi morajo biti priložena dokazila, iz katerih izhaja, da je izpolnjen vsaj en pogoj iz prejšnjega odstavka.
- (4) Vmesna EU nadrejena oseba je banka, banka države članice ali kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa v skladu s 113. členom tega zakona oziroma 8. členom Direktive 2013/36/EU, ali finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev pristojnega organa v skladu s 83. členom tega zakona ali 21a členom Direktive 2013/36/EU.
- (5) Vsaka banka, ki je del skupine iz tretje države, izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:
1. ima vmesno EU nadrejeno osebo;
 2. je vmesna EU nadrejena oseba;
 3. je edina institucija v EU v tej skupini;
 4. je del skupine iz tretje države, katere skupna vrednost sredstev, izračunana v skladu s 143. členom tega zakona, je nižja od 40 milijard eurov.

143. člen
(izračun skupne vrednosti sredstev skupine)

- (1) Skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Evropski uniji za namen prvega odstavka 142. člena tega zakona je vsota:
- a) zneska skupnih sredstev vsake institucije v Evropski uniji, ki je del skupine iz tretje države, kot je razviden iz njene konsolidirane bilance stanja ali njenih bilanc stanja na posamični podlagi, če institucija ni konsolidirana, ter

- b) zneska skupnih sredstev vsake podružnice skupine iz tretje države, ki ima dovoljenje pristojnega organa v Evropski uniji v skladu s tem zakonom, Direktivo 2013/36/EU, zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, Direktivo 2014/65/EU ali Uredbo 600/2014/EU.

(2) Za namen tega člena izraz »institucija« vključuje tudi investicijska podjetja.

144. člen **(obveščanje Evropskega bančnega organa)**

Banka Slovenije v zvezi z vsako skupino iz tretje države, ki posluje v Republiki Sloveniji in katere del je tudi banka, sporoči Evropskemu bančnemu organu naslednje podatke:

1. ime in skupno vrednost sredstev institucij, ki spadajo v skupino iz tretje države;
2. ime in skupno vrednost sredstev, ki se nanašajo na podružnice bank tretje države, ki so del skupine iz tretje države, ter vrste dejavnosti, za opravljanje katerih imajo dovoljenje po tem zakonu;
3. ime in tip vmesne EU nadrejene osebe s sedežem v Republiki Slovenije, kakor je določen v četrtem odstavku 142. člena tega zakona, ter ime skupine iz tretje države, v katero spada ta vmesna EU nadrejena oseba.

5.5. Varovanje zaupnih podatkov

145. člen **(zaupni podatki)**

Zaupni podatki po tem zakonu so vsi podatki, dejstva in okoliščine o posamezni stranki, s katerimi razpolaga banka.

146. člen **(dolžnost varovanja zaupnih podatkov)**

(1) Banka mora varovati zaupne podatke iz prejšnjega člena ne glede na način, na katerega je te podatke pridobila.

(2) Člani organov banke, delničarji banke, delavci banke oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v banki oziroma pri opravljanju storitev za banko na kakršen koli način dostopni zaupni podatki iz prejšnjega člena, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam, niti omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe, ali jih sami uporabiti za lastne namene.

(3) Dolžnost banke iz prvega odstavka tega člena glede varovanja zaupnih podatkov ne velja:

1. če stranka izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki;
2. če te podatke potrebuje Banka Slovenije, Evropska centralna banka, ali nadzorni organ za potrebe nadzora nad banko, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti;
3. če te podatke pisno zahteva komisija za preprečevanje korupcije ali če jih zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka pisno zahteva sodišče, državno tožilstvo ali policija, razen v primerih, ko za pošiljanje zaupnih podatkov zakon izrecno določa odredbo preiskovalnega sodnika;
4. v primerih pošiljanja podatkov nadrejenim osebam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z določbami oddelka 10.3. tega zakona ali v skladu z ZFK;
5. če te podatke pisno zahteva preiskovalna komisija, kadar v skladu z zakonom, ki ureja parlamentarno preiskavo, izvaja preiskavo;
6. če te podatke pisno zahteva Računsko sodišče Republike Slovenije pri izvajanju svojih pristojnosti v skladu z zakonom, ki ureja računsko sodišče;
7. za izmenjavo informacij o boniteti strank za namen upravljanja kreditnega tveganja:
 - med člani sistema izmenjave informacij o boniteti strank, ki je vzpostavljen v skladu s predpisi za namene upravljanja kreditnega tveganja bank, ali
 - z bankami držav članic ali sistemi za izmenjavo informacij o boniteti strank, organiziranih v drugih državah članicah, glede informacij o boniteti strank, ki so pravne osebe;
8. v drugih primerih, kjer zakon izrecno določa dolžnost banke glede pošiljanja zaupnih podatkov o posamezni stranki.

(4) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja, če banka ali oseba iz drugega odstavka tega člena te podatke pošlje tožilstvu ali policiji z namenom, da naznani razloge za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje.

(5) Poleg primerov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko banka razkrije zaupne podatke tudi, če je to potrebno za izvedbo pogajanj za sklenitev pogodbe ali za izpolnjevanje pogodbe, ki jo banka sklene v okviru običajne bančne dejavnosti, in če prejemnik zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov. Banka lahko za potrebe iz prvega stavka razkrije le tiste zaupne podatke v zvezi s stranko, ki so nujno potrebni za sklenitev ali izvajanje pogodbe.

(6) Banka mora za vsako pošiljanje zaupnih podatkov zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili podani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje desetih let po pošiljanju teh podatkov.

147. člen (uporaba zaupnih podatkov)

Banka Slovenije oziroma drugi organi in osebe smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi prejšnjega člena, uporabiti izključno za namen, za katerega so bili podatki pridobljeni, in jih lahko pošljejo drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v tem ali drugem zakonu.

6. POGlavJE: UREDITEV NOTRANJEGA UPRAVLJANJA IN USTREZNI NOTRANJI KAPITAL

6.1. Splošne določbe

148. člen (stabilna ureditev notranjega upravljanja)

(1) Banka mora imeti stabilno ureditev notranjega upravljanja, ki obsega:

1. jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti;
2. učinkovite procese upravljanja tveganj za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, vključno z načrti sanacije ter poročanjem o tveganjih, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila;
3. primerne mehanizme notranjih kontrol, ki zajemajo ustrezne upravne in računovodske postopke;
4. ustrezne politike in prakse prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tudi spodbujajo ter so nevtralne glede na spol.

(2) Ureditev notranjega upravljanja mora biti celovita in sorazmerna z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj, ki izhajajo iz poslovnega modela banke in dejavnosti, ki jih opravlja banka.

149. člen (kapitalska ustreznost)

(1) Banka mora zagotoviti, da ima vedno na voljo ustrezni kapital za pokrivanje kapitalskih zahtev iz 92. člena Uredbe 575/2013/EU, zahtev na podlagi 203. člena in 1. točka drugega odstavka 280. člena tega zakona, zahtev po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov na podlagi 7. poglavja tega zakona ter za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala v skladu s 151. členom tega zakona.

(2) Banka lahko vključi kapitalske instrumente iz 52. in 63. člena Uredbe 575/2013/EU v izračun kapitala, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, za vključitev posameznega kapitalskega instrumenta v izračun kapitala.

(3) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda, če kapitalski instrument izpolnjuje pogoje, določene v Uredbi 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije predpiše dokumentacijo, ki jo predloži banka:

- zahtevi za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka tega člena ter dovoljenja iz tretjega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU in
- obvestilu za naknadne izdaje oblik instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz drugega pododstavka tretjega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU, in rok za pošiljanje obvestila pred razvrstitvijo instrumentov kot instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

150. člen
(ustrezna likvidnost)

Banka mora zagotoviti, da je vedno sposobna izpolnjevati likvidnostne zahteve iz 6. dela Uredbe 575/2013/EU in predpisov, izdanih na podlagi 460. in 510. člena navedene uredbe, ter zahteve na podlagi petega odstavka 280. člena tega zakona in da je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati svoje zapadle obveznosti.

151. člen
(ocenjevanje in zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala)

- (1) Banka mora imeti primerne, učinkovite in celovite strategije in procese za:
- stalno ocenjevanje ter zagotavljanje potrebnih zneskov, vrst in razporeditve notranjega kapitala, ki ga ocenjuje kot potrebno kritje glede na značilnosti in obseg tveganj, ki jim je pri svojem poslovanju izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena in
 - zagotovitev, da lahko kapital banke pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškimi stresnimi testom iz šestega odstavka 192. člena tega zakona.
- (2) Banka mora na podlagi rednih pregledov zagotavljati, da so strategije in procesi iz prejšnjega odstavka celoviti ter sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka, ter zagotavljati ustrezni notranji kapital za pokritje teh tveganj.
- (3) Banka Slovenije lahko v skladu z 10. členom Uredbe 575/2013/EU odloči, da se za posamezno banko, ki je povezana s centralnim organom, v celoti ali deloma ne uporabljajo zahteve iz prvega in drugega odstavka tega člena.

152. člen
(ustrezni notranji kapital za tržna tveganja)

- (1) Banka mora na podlagi vzpostavljenih politik in procesov upravljanja tržnih tveganj pri ocenjevanju in zagotavljanju ustreznega notranjega kapitala v skladu s prejšnjim členom upoštevati pomembna tržna tveganja, ki niso predmet kapitalskih zahtev v skladu z Uredbo 575/2013/EU.
- (2) Banka, ki pri izračunavanju kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje v skladu z 2. poglavjem IV. naslova 3. dela Uredbe 575/2013/EU pobota svoje pozicije v enem ali več lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo delniški indeks, z eno ali več pozicijami v terminski pogodbi na delniški indeks ali drugem produktu na delniški indeks, mora zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje osnovnega tveganja izgube, ki je posledica drugačnega spreminjanja vrednosti terminskih pogodb ali drugih izvedenih instrumentov glede na spreminjanje vrednosti osnovnih instrumentov, na katere so vezani.
- (3) Banka mora zagotavljati ustrezni notranji kapital tudi v primeru, kadar ima nasprotno pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse, ki se ne ujemajo glede na zapadlost ali sestavo ali oboje.
- (4) Banka mora pri uporabi postopka iz 345. člena Uredbe 575/2013/EU zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje tveganja izgube, ki obstaja v času od prevzema obveznosti do naslednjega delovnega dne.

153. člen
(raven izpolnjevanja obveznosti glede ustreznega notranjega kapitala)

(1) Banka, ki v Republiki Sloveniji nima položaja podrejene ali nadrejene banke, ter banka, ki ni vključena v bonitetno konsolidacijo v skladu z 19. členom Uredbe 575/2013/EU, morata na posamični podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja ter zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 151. členom tega zakona.

(2) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije mora v obsegu in na način, ki sta določena v 2. in 3. oddelku 2. poglavja II. naslova 1. dela Uredbe 575/2013/EU, na konsolidirani podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala, v skladu s 151. členom tega zakona.

(3) Podrejena banka, ki je ali sama ali je njen nadrejeni finančni holding ali mešani finančni holding nadrejen ali udeležen v drugi kreditni instituciji, finančni instituciji ali družbi za upravljanje s sedežem v tretji državi, mora izpolnjevati obveznosti iz prvega odstavka tega člena na subkonsolidirani podlagi.

154. člen **(raven izpolnjevanja obveznosti glede ureditve notranjega upravljanja)**

(1) Banka mora izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja iz 148. člena tega zakona na posamični podlagi, razen v primerih, ko Banka Slovenije za posamezno banko delno ali v celoti opusti uporabo teh zahtev v skladu s 7. členom Uredbe 575/2013/EU.

(2) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije ter njene podrejene družbe, za katere se uporablja ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU, morajo izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, s katerimi zagotovijo, da so njihove ureditve, procesi in mehanizmi dosledni in dobro integrirani ter omogočajo pripravo vseh podatkov in informacij, pomembnih za nadzor.

(3) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije in njene podrejene družbe, za katere se uporablja ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU, morajo zagotoviti, da je ureditev notranjega upravljanja ustrezno integrirana in se dosledno izvaja tudi v vseh njihovih preostalih podrejenih družbah, za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljata, vključno s tistimi, ki imajo sedež v offshore finančnih središčih, tako da so te podrejene družbe zmožne pripraviti vse podatke in informacije, pomembne za nadzor. Podrejene družbe, za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljata, izpolnjujejo svoje sektorske zahteve na posamični podlagi.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije ni zavezana k izpolnjevanju glede ureditev notranjega upravljanja v zvezi s podrejenimi družbami, za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporablja, če Banki Slovenije dokaže, da je izpolnjevanje teh zahtev v nasprotju z veljavnimi predpisi tretje države, v kateri ima ta podrejena družba sedež.

(5) Določbe četrtega odstavka 51. člena, 54., 189. in 190. člena tega zakona o politikah prejemkov se ne uporabljajo na konsolidirani podlagi za podrejene družbe s sedežem v:

- EU, kadar zanje veljajo posebne zahteve glede prejemkov v skladu z drugimi pravnimi akti Unije;
- tretji državi, kadar bi zanje veljale posebne zahteve glede prejemkov v skladu z drugimi pravnimi akti EU, če bi imele sedež v Uniji.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se določbe 54., 189. in 190. člena tega zakona o politikah prejemkov uporabljajo na posamični podlagi za zaposlene v podrejenih družbah, za katere se ta zakon, zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljajo, če:

- je podrejena družba banke družba za upravljanje ali podjetje, ki opravlja investicijske storitve in posle, navedene v točkah 2, 3, 4, 6 in 7 oddelka A priloge I Direktive 2014/65/EU in
- so bili ti zaposleni pooblaščenici za opravljanje poklicnih dejavnosti, ki pomembno vplivajo na profil tveganosti ali posle na ravni skupine.

155. člen **(podzakonski predpisi)**

Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila:

1. o ureditvi notranjega upravljanja, vključno s podrobnejšimi pravili glede upravljanja tveganj ter politike in praks prejemkov;
2. o ocenjevanju ustreznega notranjega kapitala;
3. v zvezi s poročanjem, podrobnejšo vsebino obvestil in poročil o okoliščinah v zvezi z izpolnjevanjem zahtev na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU ter roke in način poročanja.

6.2. Organizacijska struktura

6.2.1. Odgovornost uprave in nadzornega sveta

156. člen (delovanje uprave)

(1) Uprava banke mora vzpostaviti in izvajati takšno ureditev notranjega upravljanja banke iz 148. člena tega zakona, ki omogoča učinkovito in skrbno upravljanje banke na podlagi jasne opredelitve pristojnosti in odgovornosti v banki ter politik in ukrepov za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka je uprava banke v celoti odgovorna za poslovanje banke in njeno upravljanje tveganj, vključno z:

1. odobritvijo strateških ciljev banke, določanjem, sprejemanjem in rednim pregledovanjem strategije prevzemanja in upravljanja tveganj ter ureditvijo notranjega upravljanja banke;
2. zagotavljanjem celovitosti sistemov računovodskega in finančnega poročanja, ki obsegajo tudi finančni in operativni nadzor ter zagotavljanje skladnosti poslovanja banke z veljavnimi predpisi in standardi;
3. nadzorovanjem postopkov razkrivanja informacij banke ter postopkov obveščanja pristojnih organov in drugih zainteresiranih strani;
4. zagotavljanjem učinkovitega nadzora nad višjim vodstvom.

(3) Uprava banke mora spremljati in redno ocenjevati učinkovitost ureditev notranjega upravljanja ter zagotoviti ustrezne ukrepe za odpravo morebitnih pomanjkljivosti.

(4) Uprava banke mora nemudoma pisno obvestiti nadzorni svet:

1. če nastanejo ali obstaja verjetnost, da bodo nastali razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali finančnih storitev oziroma prepoved opravljanja posameznih poslov, ki jih opravlja banka;
2. če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalске ustreznosti iz 149. člena tega zakona ali ustrezne likvidnosti iz 150. člena tega zakona;
3. o ugotovitvah Banke Slovenije, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko;
4. o drugih zadevah, kadar je to treba ali je primerno zaradi izvajanja pristojnosti in dolžnosti nadzornega sveta v skladu s tem ali drugim zakonom, zlasti o okoliščinah, da so v banki nastale ali verjetno bodo nastale pomembnejše kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

157. člen (delovanje nadzornega sveta)

(1) Nadzorni svet mora v okviru izvajanja funkcij nadzora nad delovanjem uprave ter pri sprejemanju politik in odločitev v pristojnosti nadzornega sveta zlasti nadzorovati izvajanje strateških ciljev banke, določati, sprejemati in redno pregledovati strategije prevzemanja in upravljanja tveganj ter prispevati k vzpostavitvi in uresničevanju stabilne ureditve notranjega upravljanja banke iz 148. člena tega zakona ter pri tem upoštevati politike in ukrepe za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

(2) Nadzorni svet z izvajanjem nadzora nad delovanjem uprave ter izvajanjem svojih pristojnosti v skladu s tem zakonom skupaj z upravo banke prevzema splošno odgovornost za učinkovito in skrbno upravljanje banke.

(3) Uprava banke mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za uvajanje in usposabljanje članov nadzornega sveta in komisije za tveganja, kadar je ustanovljena, vključno z zagotavljanjem možnosti uporabe zunanjih strokovnjakov za obravnavo posameznih vprašanj.

158. člen **(funkcija upravljanja tveganj)**

(1) Uprava banke mora organizirati funkcijo upravljanja tveganj, ki je neposredno podrejena upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločena od drugih funkcij banke, pri katerih lahko prihaja do nasprotja interesov s funkcijo upravljanja tveganj ter mora pri tem upoštevati vsebino, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja. Funkcijo upravljanja tveganj mora voditi oseba na položaju višjega vodje v banki.

(2) Uprava banke mora zagotoviti, da ima funkcija upravljanja tveganj ustrezna pooblastila in vpliv za opravljanje te funkcije ter zadostne kadrovske in finančne vire za učinkovito upravljanje tveganj.

(3) Kadar narava, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja banka, ne upravičujejo imenovanja posebne osebe na položaju višjega vodstva za vodenje funkcije upravljanja tveganj, lahko to funkcijo opravlja oseba na položaju višjega vodstva v banki, ki opravlja tudi druge funkcije višjega vodstva, če pri tem ni nasprotja interesov.

(4) Funkcija upravljanja tveganj mora zagotoviti zlasti:

1. da so vsa pomembna tveganja ugotovljena, ocenjena oziroma izmerjena in da se o njih ustrezno poroča;
2. aktivno sodelovanje pri pripravi strategije upravljanja tveganj banke in pri vseh pomembnih odločitvah glede upravljanja tveganj;
3. oblikovanje celovitega pregleda nad tveganji, ki jim je banka pri svojem poslovanju izpostavljena ali bi jim lahko bila.

(5) Vodja funkcije upravljanja tveganj je neodvisen in neposredno odgovoren upravi banke in mora upravi banke poročati o vseh okoliščinah, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na specifičen razvoj tveganj banke, ter mora imeti neposredni dostop do nadzornega sveta. Za razrešitev vodje službe upravljanja tveganj mora uprava pridobiti soglasje nadzornega sveta.

(6) Vodja funkcije upravljanja tveganj mora o vseh pomembnih tveganjih in okoliščinah, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na profil tveganosti banke, na lastno pobudo nemudoma obvestiti upravo banke. Če uprava ne sprejme ustreznih ukrepov, obvesti vodja funkcije upravljanja tveganja o tveganjih in okoliščinah predsednika oziroma predsednico nadzornega sveta (v nadaljnjem besedilu: predsednik nadzornega sveta) in predsednika komisije za tveganja.

(7) Uprava banke mora omogočiti vodji funkcije upravljanja tveganj, da v primeru specifičnega razvoja tveganj, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na profil tveganosti banke, neodvisno od uprave banke obvesti predsednika nadzornega sveta in predsednika komisije za tveganja ter mu v zvezi s tem izrazi morebitne pomisleke ali poda opozorila.

159. člen **(pošiljanje informacij o tveganjih)**

(1) Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko zahtevata od uprave banke vse informacije, pomembne za ugotovitev profila tveganosti banke, ter določita vsebino, obseg, obliko in pogostost sporočanja informacij, ki jih mora predložiti uprava banke.

(2) Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko za obravnavo posameznih vprašanj v zvezi s profilom tveganosti banke zahtevata pojasnila tudi od vodje funkcije upravljanja tveganj.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena sta uprava banke in nadzorni svet v celoti odgovorna za oblikovanje in izvajanje strategije in politike glede prevzemanja, upravljanja, spremljanja in obvladovanja tveganj banke.

160. člen

(sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Banka mora vzpostaviti sistem obveščanja o kršitvah v banki, ki omogoča zaposlenim v banki, da prek neodvisnih in samostojnih poročevalskih linij interno poročajo o kršitvah predpisov in internih aktov banke. Banka lahko za ta namen uporabi tudi sisteme, vzpostavljene v banki v okviru neodvisnega organiziranega delovanja zaposlenih v banki, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.

(2) Sistem iz prejšnjega odstavka mora omogočati enostaven in lahko dostopen način pošiljanja prijav zaposlenih ter vključevati jasno opredeljene postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavi ter o izvedenih aktivnostih.

(3) Banka lahko upošteva določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, za namene obravnave prijav iz prvega odstavka tega člena, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavi ter izvedenih aktivnostih, obdeluje osebne podatke osebe, ki je podala prijavo, in osebe, ki je domnevno odgovorna za kršitev. Banka mora zagotoviti, da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo iz prvega odstavka tega člena, obravnavajo kot zaupni in teh podatkov ne sme razkriti brez soglasja oseb, ki so podale prijavo, razen kadar je razkritje identitete prijavitelja v skladu z zakonom nujno za izvedbo kazenskega postopka ali nadaljnjih sodnih postopkov.

(4) Banka mora zagotoviti ukrepe, s katerimi se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih v banki, ki so podali prijavo iz prvega odstavka tega člena, in ukrepe, s katerimi se odpravijo posledice povračilnih ukrepov, če je do neprimerne obravnave že prišlo.

6.2.2. Služba notranje revizije in služba skladnosti poslovanja

161. člen (služba notranje revizije)

(1) Uprava mora organizirati službo notranje revizije kot samostojni organizacijski del, neposredno podrejen upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov banke.

(2) Namen, pomen in naloge službe notranje revizije morajo biti opredeljeni v internem aktu, ki ga sprejme uprava banke v soglasju z nadzornim svetom banke.

162. člen (naloge notranje revizije)

(1) Notranje revidiranje obsega:

1. spremljanje in ocenjevanje učinkovitosti ureditve notranjega upravljanja;
2. presojo procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala glede na lastno oceno tveganj banke;
3. presojo zanesljivosti informacijskega sistema, vključno z elektronskim informacijskim sistemom in elektronskimi bančnimi storitvami;
4. presojo zanesljivosti in verodostojnosti računovodskih evidenc in finančnih poročil;
5. preverjanje popolnosti, zanesljivosti in pravočasnosti poročanja v skladu s predpisi;
6. preverjanje skladnosti ravnanja banke s predpisi, internimi akti in ukrepi, sprejetimi na njihovi podlagi;
7. izvajanje posebnih preiskav.

(2) Služba notranje revizije opravlja notranje revidiranje poslovanja v skladu s:

1. standardi strokovnega ravnanja pri notranjem revidiranju,
2. kodeksom načel notranjega revidiranja,
3. kodeksom poklicne etike notranjih revizorjev.

163. člen (delavci službe notranje revizije)

(1) Za opravljanje nalog notranjega revidiranja mora biti v banki zaposlena najmanj ena oseba, ki je pridobila naziv preizkušeni notranji revizor ali preizkušena notranja revizorka v skladu z zakonom, ki

ureja revidiranje, ter ima ustrezne lastnosti in izkušnje za opravljanje nalog notranjega revidiranja v banki v skladu z dobrimi praksami in visokimi etičnimi standardi.

(2) Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, v banki ne smejo opravljati nobenih drugih nalog.

(3) Nalog notranjega revidiranja ne smejo opravljati člani uprave banke.

164. člen

(letni načrt dela službe notranje revizije in poročilo o notranjem revidiranju)

(1) Letni načrt dela službe notranje revizije mora biti zasnovan na oceni tveganj, pridobljeni najmanj enkrat letno.

(2) Uprava banke v soglasju z nadzornim svetom sprejme letni načrt dela službe notranje revizije.

(3) Letni načrt dela službe notranje revizije mora obsegati:

1. področja poslovanja, na katerih bo služba notranje revizije opravila pregled poslovanja;
2. opis vsebine načrtovanih pregledov poslovanja po posameznih področjih.

(4) Služba notranje revizije mora najmanj za vsako polletje izdelati poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. opis vsebine opravljenih pregledov poslovanja;
2. splošno oceno primernosti in učinkovitosti upravljanja tveganj;
3. primernost in učinkovitost delovanja sistemov notranjih kontrol;
4. kršitve in nepravilnosti, ki jih je služba notranje revizije ugotovila pri posameznem pregledu poslovanja, in predlog ukrepov za odpravo teh kršitev in nepravilnosti;
5. ugotovitve v zvezi z odpravo kršitev in nepravilnosti, ki jih je ugotovila služba notranje revizije.

(5) Služba notranje revizije mora izdelati letno poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. poročilo o uresničitvi letnega načrta dela,
2. oceno skladnosti prakse prejemkov s politiko prejemkov in
3. povzetek pomembnejših ugotovitev opravljenih pregledov poslovanja.

(6) Polletno in letno poročilo mora služba notranje revizije predložiti upravi banke in nadzornemu svetu.

(7) Uprava banke mora skupščini banke predložiti letno poročilo o notranjem revidiranju z mnenjem nadzornega sveta hkrati s predložitvijo letnega poročila banke in poročila nadzornega sveta iz 282. člena ZGD-1.

165. člen

(obveščanje uprave banke in nadzornega sveta)

(1) Če služba notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da banka krši pravila o upravljanju tveganj ter je zaradi tega ogrožena likvidnost ali kapitalna ustreznost banke ali da je ogrožena varnost poslovanja in lahko nastane možnost aktiviranja jamstva za zajamčene vloge, mora o tem nemudoma obvestiti upravo banke. Če uprava ne sprejme ustreznih ukrepov, mora služba notranje revizije o tem nemudoma obvestiti nadzorni svet.

(2) Če služba notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da uprava banke krši pravila o upravljanju tveganj, mora o tem nemudoma obvestiti upravo in nadzorni svet.

(3) Če uprava ne sprejme ustreznih ukrepov, da se odpravijo ugotovljene kršitve iz prvega odstavka tega člena ali če uprava in nadzorni svet ne sprejmeta ustreznih ukrepov, da se odpravijo ugotovljene kršitve iz prejšnjega odstavka, mora služba notranje revizije o tem nemudoma obvestiti Banko Slovenije.

166. člen

(služba skladnosti poslovanja)

(1) Pomembna banka organizira službo skladnosti poslovanja, ki je neposredno podrejena upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločena od drugih funkcij banke, pri katerih lahko prihaja do nasprotja interesov s funkcijo skladnosti poslovanja.

(2) Funkcija skladnosti poslovanja ugotavlja tveganje skladnosti poslovanja banke, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, iz naslova kršitev veljavnih predpisov ali zahtev Banke Slovenije oziroma Evropske centralne banke, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, sklenjenih pogodb, predpisanih praks ali etičnih standardov, ki bi lahko vplivali na dohodke, kapital ali ugled banke.

(3) Funkcija skladnosti poslovanja o svojih ugotovitvah poroča upravi in nadzornemu svetu, ter kadar je ustrezno, funkciji upravljanja tveganj.

6.3. Upravljanje tveganj

6.3.1. Splošne določbe o upravljanju tveganj

167. člen (strategija in politika upravljanja)

(1) Uprava in nadzorni svet banke sta v okviru svojih pristojnosti in dolžnosti na podlagi tega zakona odgovorna za določanje, sprejemanje in redno pregledovanje strategije in politike prevzemanja ter upravljanja tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, vključno s tveganji, ki izvirajo iz makroekonomskega okolja, v katerem banka posluje, z upoštevanjem vsakokratnega poslovnega cikla. Strategija in politika upravljanja tveganj vključujeta usmeritve za prevzemanje tveganj ter postopke in orodja za upravljanje tveganj.

(2) Uprava mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za učinkovito in celostno obravnavo tveganj v banki, vključno z ugotavljanjem, merjenjem oziroma ocenjevanjem, spremljanjem in obvladovanjem tveganj, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila.

(3) Uprava in nadzorni svet morata nameniti dovolj časa obravnavi tveganj in morata vzpostaviti sistem poročanja, ki zagotavlja, da sta uprava in nadzorni svet pravočasno seznanjena o vseh pomembnih tveganjih banke, in ki upošteva politiko upravljanja tveganj in njene spremembe.

(4) Uprava in nadzorni svet morata zlasti aktivno sodelovati pri odločitvah v zvezi z obravnavo pomembnih tveganj, opredeljenih v tem zakonu in Uredbi 575/2013/EU, vključno z vrednotenjem sredstev, uporabo zunanjih bonitetnih ocen in notranjih modelov, povezanih s temi tveganji.

168. člen (aktivnosti za upravljanje tveganj)

(1) Banka mora določiti načrt aktivnosti za upravljanje tveganj v skladu s strategijami in politikami iz prejšnjega člena, ki obsega zlasti postopke za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje tveganj ter način spremljanja izvajanja teh postopkov.

(2) Banka mora v načrtu iz prejšnjega odstavka določiti postopke in aktivnosti za upravljanje vsake vrste tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila pri posameznih vrstah storitev, ki jih opravlja, in za tveganja, ki jim je izpostavljena ali bi jim lahko bila pri vseh dejavnostih, ki jih opravlja.

(3) Načrt iz prvega odstavka tega člena sprejme uprava banke s soglasjem nadzornega sveta ter po posvetovanju s komisijo za tveganja, kadar je ta imenovana.

6.3.2. Poslovanje z osebami v posebnem razmerju z banko

169. člen (obrnava tveganj pri poslovanju z osebami v posebnem razmerju z banko)

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati politiko in postopke za ugotovitev poslov z osebami v posebnem razmerju z banko, določanje pogojev in omejitev za nastanek izpostavljenosti do teh oseb, spremljanje izpostavljenosti in njihovo upravljanje, vključno s pogoji za uporabo morebitnih izjem od sprejete politike in postopkov.

(2) Oseba v posebnem razmerju z banko je:

1. član uprave banke in njegov ožji družinski član;
2. član nadzornega sveta banke in njegov ožji družinski član;
3. prokurist banke in njegov ožji družinski član;
4. član višjega vodstva banke;
5. pravna oseba, katere član uprave, član nadzornega sveta, prokurist ali član višjega vodstva je hkrati član uprave, član nadzornega sveta ali prokurist banke ali njihov ožji družinski član;
6. pravna oseba, v kateri ima član uprave, nadzornega sveta ali prokurist banke oziroma ožji družinski član teh oseb kvalificiran delež;
7. imetnik kvalificiranega deleža v banki;
8. pravna oseba, v kateri ima banka kvalificiran delež;
9. član uprave, član nadzornega sveta, član drugega organa vodenja ali nadzora oziroma prokurist pravne osebe iz 7. in 8. točke tega odstavka;
10. druga oseba, ki jo banka opredeli kot osebo v posebnem razmerju z banko zaradi narave razmerja te osebe z banko oziroma osebami iz 1. do 9. točke tega odstavka, ker lahko pri poslovanju banke s temi osebami prihaja do nasprotja interesov.

(3) Član uprave, nadzornega sveta in prokurist banke mora banki ob nastopu funkcije sporočiti imena in firme oseb, ki se zaradi razmerja s tem članom na podlagi prejšnjega odstavka štejejo kot osebe v posebnem razmerju z banko, ter banko nemudoma obvestiti o spremembah, ki vplivajo na opredelitev posamezne osebe kot osebe v posebnem razmerju z banko.

(4) Banka mora vzdrževati seznam oseb v posebnem razmerju z banko ter zagotoviti ustrezno dokumentiranje podatkov o izpostavljenosti do teh oseb ter jih na zahtevo poslati Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe.

170. člen **(poslovanje banke z osebami v posebnem razmerju z banko)**

(1) Banka sklepa pravne posle s posamezno osebo, ki ima položaj osebe v posebnem razmerju z banko, po pogojih, ki niso ugodnejši od tistih, ki jih banka v istem obdobju običajno sklepa z drugimi osebami.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko banka izjemoma sklene pravni posel z osebo v posebnem razmerju z banko pod ugodnejšimi pogoji od običajnih, če so podani objektivno utemeljeni razlogi za sklenitev posla pod ugodnejšimi pogoji, zlasti pa v primeru prestrukturiranja dolžnika, ki je oseba v posebnem razmerju z banko.

(3) Predhodno soglasje nadzornega sveta banke je treba pridobiti za:

1. sklenitev pravnega posla z osebo v posebnem razmerju z banko, če zaradi tega posla ali skupne vrednosti vseh poslov celotna izpostavljenost banke do posamezne osebe, vključno s posredno izpostavljenostjo, doseže ali preseže 100.000 eurov, in za vsak nadaljnji posel, zaradi katerega se celotna izpostavljenost banke do posamezne osebe iz vseh poslov poveča za nadaljnjih 100.000 eurov, in
2. sklenitev pravnega posla v primerih iz prejšnjega odstavka.

(4) Pri določanju izpostavljenosti iz prejšnjega odstavka banka upošteva vrednost, ki še ni zmanjšana za oslabitve in rezervacije.

(5) O sklenitvi pravnega posla iz drugega odstavka tega člena mora banka obvestiti Banke Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe.

6.3.3. Upravljanje kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke

171. člen

(politika in postopki upravljanja kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in postopke za upravljanje kreditnega tveganja, vključno s tveganjem nasprotne stranke.

(2) Banka mora uporabljati jasno opredeljene procese odobritve, spreminjanja, obnavljanja in vnovičnega financiranja kreditov, vključno z merili in postopki za ugotavljanje in upravljanje problematičnih kreditov ter ustrezno politiko glede oblikovanja oslabitev in rezervacij.

172. člen

(prevzemanje kreditnega tveganja)

(1) Banka mora uporabljati primerna in natančno opredeljena merila za odločanje o odobritvi kredita.

(2) V postopku odobritve kredita oziroma v postopku sklepanja druge pogodbe, ki je temelj nastanka izpostavljenosti banke, mora banka oceniti dolžnikovo sposobnost izpolnjevanja obveznosti do banke (v nadaljnjem besedilu: ocena kreditne sposobnosti) ter kakovost zavarovanja terjatev banke po vrsti in obsegu tega zavarovanja.

(3) V zvezi z oceno iz prejšnjega odstavka mora banka pridobiti izpis bonitetnih podatkov tega dolžnika iz sistema izmenjave podatkov o boniteti strank, ki je v skladu s predpisi vzpostavljen za namene upravljanja kreditnega tveganja bank.

173. člen

(obravnava kreditnega tveganja)

(1) Banka mora uporabljati ustrezne procese in tehnike za ocenjevanje kreditnega tveganja:

1. na ravni izpostavljenosti do posameznih dolžnikov, iz naslova vrednostnih papirjev ali pozicij v listinjenju in
2. na ravni portfelja.

(2) Kreditni portfelji banke morajo biti ustrezno razpršeni glede na ciljne trge in splošno strategijo banke.

(3) Banka mora ves čas trajanja pravnega razmerja, ki je temelj nastanka izpostavljenosti, spremljati poslovanje osebe in kakovost zavarovanja terjatev banke.

174. člen

(tehnike ocenjevanja kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke)

(1) Pri ocenjevanju kreditnega tveganja se banka ne sme izključno ali samodejno zanašati na zunanje bonitetne ocene. Kadar kapitalska zahteva za kreditno tveganje temelji na zunanjih bonitetnih ocenah ali na dejstvu, da izpostavljenost ni ocenjena, banka pri oceni kreditnega tveganja in razporeditvi notranjega kapitala upošteva tudi druge ustrezne informacije.

(2) Banka mora zagotoviti sistem za stalno spremljanje in poročanje glede učinkovitosti uporabljenih tehnik za ocenjevanje kreditnega tveganja.

175. člen

(obravnava preostalega kreditnega tveganja)

Banka mora zagotoviti ustrezno obravnavo in nadzor tveganja, če se priznane tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki jih uporablja, izkažejo za manj učinkovite, kot je bilo pričakovano. V ta namen mora banka imeti pisno politiko in postopke.

6.3.4. Upravljanje tržnih tveganj in tveganj spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige

176. člen
(politika in postopki upravljanja tržnih tveganj)

Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko ter postopke za ugotavljanje, merjenje in upravljanje vseh pomembnih dejavnikov tržnih tveganj.

177. člen
(obravnava tveganja spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrigovalne knjige)

(1) Banka mora vzpostaviti ustrezne notranje sisteme za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjševanje tveganj zaradi neugodnega gibanja obrestnih mer, ki lahko zniža ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti banke iz netrigovalne knjige, ali za ta namen uporabljati standardizirano metodologijo.

(2) Majhna in nekompleksna banka lahko za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjševanje tveganj spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrigovalne knjige, uporablja poenostavljeno standardizirano metodologijo.

(3) Banka mora vzpostaviti sisteme za ocenjevanje in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb kreditnih razmikov, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti iz netrigovalne knjige.

(4) Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da uporablja standardizirano metodologijo iz prvega odstavka tega člena, če notranji sistemi, ki jih je banka vzpostavila za ovrednotenje tveganj v skladu s prvim odstavkom tega člena, niso zadovoljivi.

(5) Banka Slovenije lahko od majhne in nekompleksne banke zahteva uporabo standardizirane metodologije, če oceni, da poenostavljena standardizirana metodologija ne zadostuje za zajetje obrestnega tveganja, ki izhaja iz dejavnosti te banke iz netrigovalne knjige.

6.3.5. Upravljanje likvidnostnega tveganja

178. člen
(politike in postopki upravljanja likvidnostnega tveganja)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati zanesljive strategije, politike in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja, da lahko ves čas zagotavlja ustrezne ravni likvidnostnih blažilnikov.

(2) Upravljanje likvidnostnega tveganja iz prejšnjega odstavka mora zajemati zlasti:

1. načrtovanje znanih in morebitnih likvidnostnih odlivov ter pričakovanih likvidnostnih prilivov iz naslova sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk, vključno s pogojnimi obveznostmi, ob upoštevanju normalnih poslovnih razmer ter morebitnih stresnih dogodkov, vključno z morebitnim učinkom tveganja ugleda;
2. redno upravljanje likvidnosti za ustrezne nize časovnih obdobj, vključno s časovnim obdobjem znotraj enega dne;
3. razlikovanje med sredstvi, ki so zastavljena, ter sredstvi, ki so bremen prosta in razpoložljiva v vsakem trenutku, vključno v stresnih razmerah;
4. opredelitev ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov za likvidnostne primanjkljaje.

(3) Strategije, politike in postopki iz prvega odstavka tega člena morajo biti prilagojeni poslovnim področjem, valutam poslov, ki jih banka opravlja, in pravnim osebam v skupini ter vključevati ustrezno metodologijo porazdelitve likvidnostnih stroškov, koristi in tveganj.

(4) Strategije, politike in postopki iz prvega odstavka tega člena morajo biti sorazmerni naravi, obsegu in zapletenosti poslov, ki jih opravlja banka, ter upoštevati obseg še sprejemljivega likvidnostnega tveganja, kot ga določi uprava banke, z upoštevanjem pomembnosti banke. Banka mora zagotoviti, da vsa pomembna poslovna področja v banki upoštevajo obseg še sprejemljivega likvidnostnega tveganja.

179. člen
(obravnava likvidnostnega tveganja)

(1) Profil likvidnostnega tveganja banke mora biti skladen z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka.

(2) Banka mora vzpostaviti ustrezne postopke in orodja za:

1. ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje pozicij financiranja, pri čemer upošteva trenutne in načrtovane pomembne denarne tokove, povezane s sredstvi, obveznostmi in zunajbilančnimi postavkami, vključno s pogojnimi obveznostmi, ter morebitni učinek tveganja ugleda;
2. zmanjševanje likvidnostnega tveganja, vključno s sistemom limitov in likvidnostnimi blažilniki, ki povečujejo odpornost banke na likvidnostna tveganja v kriznih razmerah.

(3) Banka mora zagotoviti raznovrstno strukturo virov financiranja in dostopa do virov financiranja.

(4) Banka mora najmanj enkrat na leto z uporabo različnih scenarijev pozicij likvidnosti, vključno z instrumenti zavarovanja pred likvidnostnim tveganjem, preveriti pravilnost in ustreznost predvidevanj, uporabljenih pri določitvi politike upravljanja likvidnostji, ter preverjati ustreznost postopkov in orodij za zmanjševanje likvidnostnega tveganja. Na podlagi ugotovitev preverjanja mora banka sprejeti ustrezne ukrepe za izboljšanje politike, postopkov in orodij upravljanja likvidnostnega tveganja.

180. člen
(načrt ukrepov za vnovično vzpostavitev ustrezne likvidnosti)

(1) Banka mora sprejeti strategijo in načrt ukrepov, ki se uporabijo ob morebitnih likvidnostnih primanjkljajih banke, pri čemer upošteva tudi poslovanje podružnic, ustanovljenih v drugih državah članicah.

(2) Banka mora vsaj enkrat na leto preveriti ustreznost strategij in načrta ukrepov za vnovično vzpostavitev ustreznega likvidnostnega položaja in jih posodablja na podlagi rezultatov scenarijev iz četrtega odstavka 179. člena tega zakona. Uprava banke mora na podlagi ugotovitev preverjanja sprejeti ustrezne ukrepe za prilagoditev strategij, politike in postopkov upravljanja likvidnostnega tveganja.

(3) Banka mora na podlagi načrta ukrepov za vnovično vzpostavitev ustreznega likvidnostnega položaja zagotoviti vse operativne pogoje, da se lahko v primeru nastanka likvidnostnega primanjkljaja začnejo predvideni ukrepi takoj uresničevati.

6.3.6. Upravljanje operativnega tveganja

181. člen
(politika in procesi upravljanja operativnega tveganja)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in procese za upravljanje operativnega tveganja, vključno z modelskim tveganjem in tveganji, ki izhajajo iz zunanjega izvajanja.

(2) Banka mora za namene iz prejšnjega odstavka opredeliti dejavnike operativnega tveganja, ki upoštevajo tudi redke dogodke, ki ustvarjajo pomembne posledice za banko.

182. člen
(načrt neprekinjenega poslovanja)

Banka mora izdelati načrt neprekinjenega poslovanja za primer kriznih razmer, ki določa ukrepe za zagotavljanje nemotenega poslovanja banke, da se ustrezno omejijo izgube banke zaradi teh motenj.

6.3.7. Upravljanje drugih tveganj

183. člen
(tveganje koncentracije)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati jasno politiko in procese za obravnavo tveganj, ki jih prevzema banka v primeru koncentracije izpostavljenosti banke (tveganje koncentracije).

(2) Banka mora zlasti obravnavati koncentracije, ki so posledica:

1. izpostavljenosti do posamezne nasprotnne stranke, vključno z osrednjimi nasprotnimi strankami, in skupin povezanih nasprotnih strank;
2. izpostavljenosti do nasprotnih strank v istem gospodarskem sektorju, geografski regiji ali v isti dejavnosti ali v zvezi s posli v istem blagu; ali
3. uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja, zlasti tveganj, povezanih z veliko posredno kreditno izpostavljenostjo, kot je v primeru enega samega izdajatelja zavarovanja.

184. člen

(soglasje nadzornega sveta za sklenitev posameznih poslov)

(1) Za sklenitev pravnega posla, na podlagi katerega bi ob upoštevanju celotne izpostavljenosti banke, vključno s posredno kreditno izpostavljenostjo, nastala izpostavljenost banke do posamezne stranke ali skupine povezanih strank, ki dosega ali presega deset odstotkov temeljnega kapitala banke, je treba pridobiti predhodno soglasje nadzornega sveta banke. Predhodno soglasje nadzornega sveta je treba pridobiti tudi za sklenitev pravnega posla, zaradi katerega se celotna izpostavljenost banke do posamezne stranke ali skupine povezanih strank, vključno s posredno izpostavljenostjo, poveča za vsakih nadaljnjih pet odstotkov temeljnega kapitala banke.

(2) Pri ugotavljanju skupine povezanih strank za namen iz prejšnjega odstavka banka ne upošteva povezav s centralno ravno države.

(3) Pri določanju izpostavljenosti iz prvega odstavka tega člena banka upošteva vrednost izpostavljenosti, ki še ni zmanjšana za oslabitve in rezervacije.

185. člen

(tveganja, povezana z listinjenjem)

(1) Banka mora ocenjevati in obravnavati tveganja, ki izhajajo iz poslov listinjenja, pri katerih ima vlogo investitorja, originatorja ali sponzorja, vključno s tveganjem ugleda (kakršno na primer nastane v povezavi s kompleksnimi strukturami ali produkti), na podlagi ustrezne politike in postopkov, zlasti zaradi zagotovitve, da se ekonomska vsebina posla ustrezno in v celoti odraža v oceni tveganj in v vodstvenih odločitvah glede upravljanja teh tveganj.

(2) Banka, ki ima vlogo originatorja v primeru obnavljajočih se poslov listinjenja, ki vsebujejo določbe o predčasnem odplačilu, mora vzpostaviti načrte za zagotavljanje likvidnosti za primere načrtovanega in predčasnega odplačila.

186. člen

(tveganje prevelikega finančnega vzvoda)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati politiko in procese za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

(2) Banka mora za namene iz prejšnjega odstavka opredeliti kazalnike tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki vključujejo količnik finančnega vzvoda, določen v skladu s 429. členom Uredbe 575/2013/EU, ter neusklajenost med sredstvi in obveznostmi.

(3) Banka mora tveganje prevelikega finančnega vzvoda obravnavati tako, da ustrezno upošteva morebitno povečanje tega tveganja, ki je posledica zmanjšanja kapitala banke, zaradi pričakovanih ali dejanskih izgub banke. Za ta namen mora biti banka sposobna prestatati različne stresne napovedi, ki upoštevajo tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

6.4. Mehanizmi notranjih kontrol

187. člen

(mehanizmi notranjih kontrol)

Banka mora zagotoviti, da mehanizmi notranjih kontrol iz 3. točke prvega odstavka 148. člena tega zakona vključujejo postopke za preverjanje ustreznosti upravljanja tveganj, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila, zlasti v zvezi z:

1. ocenjevanjem in zagotavljanjem notranjega kapitala za ta tveganja;
2. skladnostjo praks pri prevzemanju tveganj s politiko banke glede upravljanja teh tveganj;
3. ustreznostjo izvajanja ureditve notranjega upravljanja in preprečevanja nasprotij interesov na ravni upravljalnega organa ali banke.

188. člen (vodenje poslovnih evidenc)

Banka mora organizirati svoje poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge upravne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti, ali banka posluje v skladu s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

6.5. Politika prejemkov

189. člen (politike prejemkov)

(1) Banka mora oblikovati politike prejemkov, ki zajemajo celotne prejemke ter upoštevajo velikost, notranjo organiziranost ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti banke.

(2) Politike prejemkov iz prejšnjega odstavka vključujejo tudi plače in diskrecijske pokojninske ugodnosti za kategorije zaposlenih, ki lahko v okviru svojih pristojnosti ali delovnih nalog in aktivnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti banke, zlasti za:

1. vse člane upravljalnega organa in višje vodstvo;
2. vodstvo funkcij sistema notranjih kontrol in drugih neodvisnih kontrolnih funkcij v banki ter vodstvo pomembnih poslovnih enot banke;
3. druge zaposlene, ki so bili v preteklem finančnem letu upravičeni do znatnega prejemka, če sta izpolnjena naslednja pogoja:
 - prejemek zaposlenega je enak 500.000 eurov ali višji in je enak povprečnemu prejemku, izplačanemu osebam iz 1. točke tega odstavka, ali višji od njega,
 - zaposleni poklicno dejavnost opravlja v pomembni poslovni enoti banke in v okviru svojih pristojnosti pomembno vpliva na profil tveganosti te poslovne enote.

(3) Prejemki za namene iz prvega odstavka tega člena zajemajo vse oblike neposrednih ali posrednih finančnih in nefinančnih plačil ter ugodnosti, do katerih so zaposleni upravičeni na podlagi sklenjenih pogodb z banko ali drugo osebo v isti skupini.

(4) Nadzorni svet banke mora sprejeti in redno preverjati ustreznost sprejete politike in praks glede prejemkov, uprava banke pa mora najmanj enkrat na leto zagotoviti celovit in neodvisen pregled skladnosti dejanskih prejemkov s to politiko in praksami.

(5) Banka Slovenije zbira informacije, ki jih banka razkrije v skladu z merili za razkritje iz točk (g), (h), (i) in (k) prvega odstavka 450. člena Uredbe 575/2013/EU, in informacije, ki jih banka pošlje o razliki v plačilu med spoloma, ter te informacije uporablja za primerjavo spreminjanj in praks prejemkov. Zbrane informacije Banka Slovenije pošlje Evropskemu bančnemu organu.

(6) Poleg informacij iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije na podlagi poročil, ki jih pošlje banke v skladu s predpisom, izdanim na podlagi 155. člena tega zakona, zbira informacije o številu fizičnih oseb v posamezni banki, ki imajo 1.000.000 eurov prejemkov ali več na poslovno leto, z upoštevanjem plačilnih razredov v razponih po 1.000.000 eurov, vključno z njihovimi delovnimi pristojnostmi, zadevnim poslovnim področjem in glavnimi elementi plače, bonusi, dolgoročnimi nagradami in pokojninskimi prispevki, ter te informacije pošlje Evropskemu bančnemu organu zaradi objave zbirnih podatkov na ravni Republike Slovenije glede prejemkov, ki jih izplačujejo banke.

190. člen (temeljna načela za določanje politike in praks glede prejemkov)

(1) Banka pri določanju politike in praks glede celotnih prejemkov iz prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona upošteva naslednja načela:

1. politika prejemkov je združljiva s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tveganj tudi spodbuja, pri čemer ne spodbuja izpostavljanja tveganjem, ki presega raven sprejemljivega tveganja za banko;
2. politika prejemkov je nevtralna glede na spol;
3. politika prejemkov je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke ter upošteva ukrepe za preprečevanje nasprotja interesov;
4. zaposleni, ki opravljajo kontrolne funkcije, so neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, ter imajo ustrezne pristojnosti in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezanih z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, ki jih nadzirajo;
5. politika prejemkov jasno razlikuje med merili za določanje:
 - fiksne prejemke, ki bi moral zlasti odražati ustrezne poklicne izkušnje in odgovornosti v banki, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev, ter
 - variabilnega prejemka, ki mora odražati vzdržno in tveganju prilagojeno uspešnost ter uspešnost, ki je višja od pričakovane uspešnosti, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev.

(2) Banka pri določanju variabilnega prejemka opredeljenih zaposlenih poleg načel iz prejšnjega odstavka upošteva tudi ta določila:

1. variabilni del prejemka mora temeljiti na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in njegove poslovno-organizacijske enote ter splošnega poslovnega rezultata banke;
2. variabilni prejemek vsakega posameznika ne sme presežati 100 odstotkov fiksne prejemke tega posameznika;
3. najmanj 50 odstotkov variabilnega prejemka vsakega posameznika mora biti sestavljenega iz navadnih oziroma prednostnih delnic banke, ali z delnicami povezanih instrumentov, ali enakovrednih nedenarnih instrumentov, pri čemer lahko pridobitelj te delnice oziroma instrumente prenese le z dovoljenjem banke, ki se lahko izda šele po poteku najmanj dveh let od pridobitve;
4. znaten delež, vendar najmanj 40 odstotkov variabilnega prejemka vsakega posameznika, mora banka odložiti za obdobje štirih do petih let, Za člane upravljalnega organa in višje vodstvo pomembne banke obdobje odložitve ne sme biti krajše od petih let;
5. variabilni prejemki, vključno z odloženim deležem iz prejšnje točke, se izplačajo ali dospejo v plačilo le, če so glede na finančno stanje banke kot celote vzdržni in če jih upravičuje uspešnost zadevne banke, poslovne enote in posameznika;
6. za variabilne prejemke mora banka vzpostaviti interna pravila o sistemu zmanjšanja variabilnega prejemka ali vračila sredstev ter merila za njihovo uporabo, ki v zvezi s posameznikom vključujejo zlasti presojo okoliščin glede:
 - sodelovanja ali odgovornosti posameznika za ravnanje, ki je vodilo do pomembnih izgub za banko, ali
 - izpolnjevanja standardov primernosti
7. posameznik se mora zavezati, da ne bo uporabljal osebnega zavarovanja pred tveganji ali zavarovanja v zvezi s prejemki in odgovornostjo z namenom poseganja v učinke prilagoditve njegovega variabilnega prejemka tveganjem;
8. plačilo vsakemu posamezniku v zvezi s predčasno prekinitvijo pogodbe o zaposlitvi mora izražati doseženo uspešnost tega posameznika v določenem obdobju in ne sme nagrajevati njegove neuspešnosti ali morebitnih kršitev v banki;
9. politika pokojnin banke je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke. V primeru, da zaposleni prekine delovno razmerje z banko pred upokojitvijo, banka zadrži izplačilo diskrecijskih pokojninskih ugodnosti v obliki instrumentov iz 3. točke tega odstavka za obdobje petih let, šteto od datuma prekinitve delovnega razmerja. V primeru, da zaposleni v času rednega delovnega razmerja z banko izpolni pogoje za upokojitev, banka diskrecijske pokojninske ugodnosti izplača v obliki instrumentov iz 3. točke tega odstavka, pri čemer zanje velja obdobje zadržanja petih let, šteto od datuma upokojitve.

(3) Banka mora upoštevati načela iz prejšnjega odstavka na način in v obsegu, ki ustreza njeni velikosti, notranji organiziranosti ter naravi, obsegu in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja.

(4) Prejemki, za katere velja odlog iz 4. točke drugega odstavka tega člena, dospejo v plačilo v sorazmernem deležu. Če je znesek variabilne sestavine prejemka izrazito visok, mora banka odložiti vsaj 60 odstotkov zneska. Trajanje obdobja odložitve banka določi v skladu s poslovnim ciklom, naravo poslovanja, pripadajočimi tveganji in dejavnostmi zadevnega zaposlenega.

(5) Celotni variabilni prejemki morajo biti na splošno bistveno manjši, kadar je finančna uspešnost banke slaba ali negativna, pri čemer se upoštevajo tako trenutni prejemki kot zmanjšanje izplačil predhodno zasluženih zneskov, vključno z dogovori o sistemu malusa ali vračilu sredstev z upoštevanjem zakona, ki ureja delovna razmerja, ali kolektivno pogodbo dejavnosti.

(6) Prejemki, ki se izplačajo posameznikom iz drugega odstavka prejšnjega člena v banki, ki se v skladu z zakonom, ki ureja prejemke poslovnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti, šteje za banko v večinski lasti Republike Slovenije ali samoupravne lokalne skupnosti, ne smejo preseči prejemkov, ki jih določa zakon, ki ureja prejemke poslovnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti. Pri izplačilu teh prejemkov se ne uporablja določba zakona, ki ureja prejemke poslovnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti, ki prepoveduje plačila direktorjev z delnicami ali njihovo sodelovanje v delniških shemah.

(7) Posameznik, ki pridobi delnice banke v skladu s 3. točko drugega odstavka tega člena, lahko uveljavlja pravico manjšinskega delničarja iz 389. člena ZGD-1 šele po poteku dveh let od pridobitve teh delnic.

(8) V tem členu, ki se nanaša na zadržana izplačila v primeru prekinitve delovnega razmerja ali upokojitve, se 3. in 4. točka ter del 9. točke drugega odstavka ne uporabljajo za:

- a) banko, ki ne šteje za veliko institucijo v skladu s 146. točko prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in katere vrednost sredstev je v štiriletnem obdobju neposredno pred tekočim poslovnim letom v povprečju ter na posamični podlagi v skladu s tem zakonom ter Uredbo 575/2013/EU enaka 5 milijardam eurov ali nižja, ali
- b) zaposlenega banke, čigar letni variabilni prejemki ne presegajo 50.000 eurov in ne obsegajo več kot tretjine njegovih celotnih letnih prejemkov.

191. člen

(prejemki v bankah, ki jim je dodeljena izredna javnofinančna pomoč)

(1) Banke, ki so prejele izredno javnofinančno pomoč v skladu s pravili Evropske unije o državnih pomočeh, morajo politiko in prakse prejemkov ustrezno prilagoditi na način, da ustrezajo varnemu in zanesljivemu upravljanju tveganj banke.

(2) Prilagoditve iz prejšnjega odstavka, vključno z omejitvami variabilnih prejemkov z odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, morajo prispevati k pravočasnemu povračilu izredne javnofinančne pomoči s ciljem, da se zagotovijo pogoji za vzpostavitev dolgoročno uspešnega poslovanja in vključujejo zlasti ustrezne omejitve za prejemke članov upravljalnega organa.

(3) Banka lahko članom upravljalnega organa v banki, ki je prejela izredno javnofinančno pomoč, zagotovi in izplača variabilne prejemke le, če je to upravičeno glede na okoliščine posamičnega primera in položaj banke.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (e) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, lahko v primerih iz prvega odstavka tega člena zahteva od banke, da spremeni politiko prejemkov na način, da ustreza preudarnemu upravljanju tveganj in zagotavljanju dolgoročne rasti, in po potrebi določi omejitve za prejemke članov upravljalnega organa institucije.

6.6. Proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj

6.6.1. Splošne določbe

192. člen

(namen in obseg nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, z izvajanjem nadzora nad banko preverja, ali ureditev notranjega upravljanja ter kapital in likvidnost, ki jih banka zagotavlja v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU, omogočajo učinkovito in skrbno upravljanje banke ter ustrezno pokritje vseh tveganj, ki jim je izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila. Pri tem v skladu s 153. in 154. členom tega zakona upošteva raven izpolnjevanja obveznosti, kot so določene za banko na podlagi Uredbe 575/2013/EU.

(2) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, z namenom zagotavljanja učinkovitega in skrbnega upravljanja banke ocenjuje:

1. tveganja, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila;
2. tveganja, ugotovljena v okviru stresnih testov, z upoštevanjem narave, obsega in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja banka.

(3) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, določi pogostost in podrobnost nadzorniškega pregledovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena glede na velikost in pomen posamezne banke za finančni sistem ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja, in pri tem upošteva načelo sorazmernosti v skladu z merili, objavljenimi na podlagi 3. točke prvega odstavka 307. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, lahko prilagodi metodologije za izvajanje pregledovanja in ovrednotenja iz drugega odstavka tega člena, da se upoštevajo banke s podobnim profilom tveganosti, kot so podobni poslovni modeli ali geografska lokacija izpostavljenosti. Takšne prilagojene metodologije lahko vključujejo referenčne vrednosti na podlagi tveganj in kvantitativne kazalnike ter omogočajo upoštevanje posebnih tveganj, ki jim je lahko izpostavljena posamezna banka, in ne vplivajo na posebno naravo ukrepov, naloženih posamezni banki v skladu z 280. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, preverjanje in oceno iz prvega in drugega odstavka tega člena izvede najmanj enkrat na leto.

(6) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, vsaj enkrat na leto izvede stresne teste, s katerimi se dopolnjuje proces pregledovanja in ovrednotenja tveganj iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(7) Banka Slovenije pošlje Evropskemu bančnemu organu informacije glede:

1. izvajanja procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s tem členom;
2. metodologije, uporabljane za utemeljitev odločitev in ukrepov nadzora, ki jih izreče v skladu s tem zakonom na podlagi ugotovitev nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja;
3. uporabe prilagojene metodologije v skladu s četrnim odstavkom tega člena.

(8) Kadar Banka Slovenije na podlagi pregledovanja, zlasti ovrednotenja ureditev upravljanja, poslovnega modela ali dejavnosti banke, upravičeno domneva/sumi, da v povezavi s to banko poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo, ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma, ali pa da obstaja večje tveganje tega, takoj uradno obvesti Evropski bančni organ in Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, in če je ustrezno, organe iz drugih držav članic, pristojne za zagotavljanje skladnosti z Direktivo 2015/849/EU. V primeru morebitnega večjega tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma se Banka Slovenije v funkciji pristojnega organa nad izvajanjem določb tega zakona in v funkciji pristojnega organa nad izvajanjem določb zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ter Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja povežeta z Evropskim bančnim organom in ga takoj uradno obvestita o svoji skupni oceni, Banka Slovenije pa sprejme ustrezne ukrepe v skladu s tem zakonom.

193. člen
(tehnična merila nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja)

Banka Slovenije pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju v skladu s prejšnjim členom poleg kreditnega, tržnega in operativnega tveganja upošteva tudi:

1. rezultate stresnih testov, ki jih v skladu s 177. členom Uredbe 575/2013/EU izvede banka, ki uporablja pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen;
2. izpostavljenost banke tveganju koncentracije in upravljanje tega tveganja v banki, vključno z izpolnjevanjem zahtev iz 4. dela Uredbe 575/2013/EU in 183. člena tega zakona;
3. stabilnost, ustreznost in način uporabe politik in postopkov, ki jih izvaja banka za upravljanje preostalega kreditnega tveganja iz 175. člena tega zakona v povezavi z uporabo tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja;
4. ustrezen obseg kapitala, ki ga zagotavlja banka, glede na sredstva, ki jih je banka olistinila, ob upoštevanju ekonomske vsebine posla, vključno z doseženo stopnjo prenosa tveganja;
5. izpostavljenost banke likvidnostnemu tveganju ter merjenje in obvladovanje tega tveganja v banki, vključno z razvojem analiz alternativnih scenarijev, upravljanjem instrumentov za zmanjševanje tveganja (zlasti ravni, sestave in kakovosti likvidnostnih blažilnikov) ter učinkovitimi načrti neprekinjenega poslovanja;
6. vpliv učinkov razpršitve in način vključevanja teh učinkov v sistem merjenja tveganja;
7. rezultate stresnih testov, ki jih izvede banka, ki uporablja notranji model za izračun kapitalске zahteve za tržno tveganje v skladu s 5. poglavjem IV. naslova 3. dela Uredbe 575/2013/EU;
8. geografsko lokacijo izpostavljenosti banke;
9. poslovni model banke.

194. člen
(ocena likvidnostnega tveganja)

Banka Slovenije v okviru ocenjevanja likvidnostnega tveganja banke redno in celovito preverja strategije, politike in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja v banki ter spodbuja razvoj zanesljivih notranjih metodologij v banki, ki upoštevajo pomen in vlogo banke za finančni sistem.

195. člen
(ocena tveganj, povezanih z listinjenjem)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja tveganj povezanih z listinjenjem, redno preverja in ocenjuje zlasti, ali banka zagotavlja posredno podporo pri listinjenju.

(2) Banka Slovenije na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka od banke zahteva ustrezne spremembe pri izračunu kapitalskih zahtev, povezanih z listinjenjem, zlasti če je banka zagotavljala posredno podporo v več kot enem primeru listinjenja in je verjetno, da bo banka tudi v prihodnje zagotavljala podporo pri listinjenju, zaradi česar ne doseže prenosa pomembnega deleža tveganja.

196. člen
(ocena tržnega tveganja in tveganja spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja tržnih tveganj banke redno preverja in ocenjuje zlasti, ali prilagoditve vrednotenja za pozicije ali portfelje v trgovalni knjigi, kot so določeni v 105. členu Uredbe 575/2013/EU, banki omogočajo, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanje brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih.

(2) Banka Slovenije v okviru nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja preverja tudi izpostavljenost banke tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige. Banka Slovenije banki naloži sprejetje ustreznih ukrepov pri upravljanju tveganja spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, zlasti če:

1. se ekonomska vrednost lastniškega kapitala banke iz prvega odstavka 177. člena zmanjša za več kot 15 odstotkov njenega temeljnega kapitala zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb

obrestnih mer, kot je opredeljeno v katerem koli od šestih nadzorniških šokantnih napovedi, ki veljajo za obrestne mere;

2. se neto prihodki od obresti iz dejavnosti iz netrgovalne knjige banke znatno zmanjšajo zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, kot je opredeljeno v enem izmed dveh nadzorniških šokantnih napovedi, ki veljata za obrestne mere.

(3) Kot ustrezni ukrepi iz prejšnjega odstavka štejejo kateri koli dodatni ukrepi iz 280. člena tega zakona ali določitev predvidevanj glede modeliranja in parametrov, ki jih banka upošteva pri izračunu neto prihodkov od obresti in ki niso predvidevanja, kot jih je določil Evropski bančni organ.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena Banka Slovenije banki ne naloži sprejetja ustreznih ukrepov iz prejšnjega odstavka, če na podlagi pregledovanja in ovrednotenja oceni, da banka ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, in ni čezmerno izpostavljena temu tveganju.

197. člen

(ocenjevanje tveganj prevelikega finančnega vzvoda)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja izpostavljenosti banke tveganju prevelikega finančnega vzvoda preverja zlasti izpostavljenosti, kot izhajajo iz kazalnikov prevelikega finančnega vzvoda in zlasti količnika finančnega vzvoda, določenega v skladu s 429. členom Uredbe 575/2013/EU.

(2) Banka Slovenije v okviru preverjanja iz prejšnjega odstavka pri oceni ustreznosti količnika finančnega vzvoda institucij ter oceni ustreznosti ureditev, strategij, procesov in mehanizmov, ki jih je vzpostavila banka glede upravljanja tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ustrezno upošteva poslovni model banke.

198. člen

(ocenjevanje ustreznosti ureditve notranjega upravljanja banke)

(1) Banka Slovenije pregleduje in ovrednoti ustreznost ureditve notranjega upravljanja banke, korporativne kulture in vrednot banke ter usposobljenost članov upravljalnega organa za opravljanje njihovih nalog.

(2) Banka Slovenije lahko za namene pregledovanja in ovrednotenja iz prejšnjega odstavka kadarkoli zahteva od banke predložitve dnevnega reda in druge dokumentacije, ki se obravnava na sestankih upravljalnega organa oziroma njegovih komisij, zapisnike teh sestankov ter rezultate morebitne notranjega ali zunanjskega ocenjevanja uspešnosti delovanja upravljalnega organa banke.

6.6.2. Pregled in ovrednotenje uporabe notranjih pristopov

199. člen

(poročanje o notranjih pristopih za izračun kapitalskih zahtev)

(1) Banka, ki uporablja notranji pristop za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, določenih v skladu z Uredbo 575/2013/EU, razen za operativna tveganja, vsaj enkrat letno predloži Evropskemu bančnemu organu in Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar je ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, poročilo o rezultatih izračunov svojih notranjih pristopov za izpostavljenosti ali pozicije, vključene v referenčne portfelje, določene v skladu z drugim odstavkom tega člena, skupaj z razlago metodologij, ki jih je uporabila.

(2) Banka pošlje poročilo iz prejšnjega odstavka glede referenčnih portfeljev, ki jih določi Komisija s predpisom na podlagi osmega odstavka 78. člena Direktive 2013/36/EU.

(3) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, lahko poleg referenčnih portfeljev iz prejšnjega odstavka določi dodatne referenčne portfelje, za katere mora banka predložiti poročilo o rezultatih izračunov svojih notranjih pristopov za izpostavljenosti ali pozicije, vključene v te dodatne referenčne portfelje, skupaj z razlago metodologij,

ki jih je uporabila. Banka Slovenije se o določitvi dodatnih referenčnih portfeljev za namene poročanja predhodno posvetuje z Evropskim bančnim organom.

(4) Banka poroča o rezultatih izračunov za referenčne portfelje iz prvega odstavka ločeno od rezultatov za referenčne portfelje iz prejšnjega odstavka.

200. člen **(presoja notranjih pristopov)**

(1) Banka Slovenije na podlagi informacij iz poročil, določenih v prejšnjem členu, spremlja in analizira razpon tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, razen za operativna tveganja, za izpostavljenosti v referenčnem portfelju.

(2) Banka Slovenije na podlagi ugotovitev iz prejšnjega odstavka vsaj enkrat letno oceni kakovost notranjih pristopov bank, zlasti tistih:

1. pri katerih so pri enaki izpostavljenosti velike razlike v kapitalskih zahtevah, določenih v skladu z Uredbo 575/2013/EU;
2. ki so izjemno raznoliki ali izjemno podobni in pri katerih so kapitalske zahteve, določene v skladu z Uredbo 575/2013/EU, znatno in sistematično podcenjene.

(3) Če se rezultati izračunov posameznih bank znatno razlikujejo od rezultatov pretežnega dela bank ali če pristopi dajejo veliko različnih rezultatov, Banka Slovenije preuči razloge za te razlike.

(4) Če z upoštevanjem ugotovitev iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije oceni, da rezultati na podlagi notranjih pristopov, ki jih uporablja banka, vodijo v podcenjenost kapitalskih zahtev za banko, ki je ni mogoče utemeljiti z razlikami v tveganjih posameznih izpostavljenosti ali pozicij, Banka Slovenije od banke zahteva ustrezne popravke v metodologiji, ki jo ta uporablja.

(5) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, v zvezi z ocenjevanjem notranjih pristopov bank in pri določanju zahtev glede popravkov metodologije, ki jo uporablja banka, zagotovi, da ne:

1. spodbuja standardizacije notranjih pristopov bank ali uporabe posameznih notranjih pristopov pred drugimi;
2. ustvarja napačnih spodbud za uporabo notranjih pristopov;
3. spodbuja nekritičnega posnemanja uporabe notranjih pristopov.

201. člen **(uporaba notranjih pristopov za izračunavanje kapitalskih zahtev)**

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, spodbuja banke, ki pri ocenjevanju kreditne sposobnosti subjekta ali finančnega instrumenta uporabljajo zunanje bonitetne ocene, da teh ocen ne uporabljajo kot izključno ali avtomatično merilo za oceno kreditne sposobnosti. Pri tem Banka Slovenije upošteva velikost in notranjo organiziranost banke ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja banka.

(2) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, usmerja banke, da glede na naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravljajo ter ob upoštevanju meril iz 1. oddelka 3. poglavja II. naslova 3. dela oziroma 1. do 5. oddelkov 5. Poglavja IV. naslova 3. dela Uredbe 575/2013/EU razvijejo notranje zmogljivosti za ocenjevanje kreditnega tveganja in pogosteje uporabljajo:

1. pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen za izračunavanje kapitalskih zahtev za kreditno tveganje, kadar so njihove izpostavljenosti pomembne v absolutnem smislu in kadar imajo hkrati veliko pomembnih nasprotnih strank;
2. notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za posebno tveganje dolžniških instrumentov v trgovalni knjigi skupaj z notranjimi modeli za izračun kapitalskih zahtev za tveganje neplačila in migracije, kadar je njihova izpostavljenost posebnemu tveganju pomembna v absolutnem smislu in kadar imajo veliko pomembnih pozicij v dolžniških instrumentih različnih izdajateljev.

202. člen
(redno preverjanje pogojev za uporabo notranjih pristopov)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, redno, vendar najmanj vsaka tri leta, preverja, ali banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za uporabo notranjih pristopov za izračun kapitalskih zahtev v skladu s tretjim delom Uredbe 575/2013/EU, izpolnjujejo pogoje in zahteve, ki so s tem zakonom ali Uredbo 575/2013/EU določene za pridobitev tega dovoljenja.

(2) Banka Slovenije pri presoji iz prejšnjega odstavka pregleduje in ocenjuje, ali banka pri notranjih pristopih uporablja dobro razvite in sodobne tehnike in prakse, ter pri tem zlasti upošteva morebitne spremembe v poslovanju banke in uporabi navedenih pristopov pri novih produktih banke.

(3) Če Banka Slovenije na podlagi pregleda in ocene iz prejšnjega odstavka ugotovi pomembne pomanjkljivosti pri zajetju tveganj z notranjim pristopom, od banke zahteva ustrezne spremembe v zvezi z notranjim pristopom na način, da se pomanjkljivosti odpravijo ali ublažijo njihove posledice. Banka Slovenije lahko v teh primerih zahteva od banke zlasti uvedbo višjih multiplikatorjev, določi kapitalske pribitke ali izreče druge ustrezne ukrepe.

(4) Če v zvezi z notranjim modelom za tržna tveganja Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena ugotovi veliko preseganje iz 366. člena Uredbe 575/2013/EU, ki kažejo, da model ni dovolj natančen, lahko Banka Slovenije odvzame dovoljenje banki za uporabo tega notranjega modela ali zahteva od banke, da izvede ustrezne ukrepe, s katerimi se zagotovi takojšnje izboljšanje modela notranjega pristopa.

(5) Če Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da banka ne izpolnjuje več zahtev za uporabo notranjega pristopa za izračun kapitalskih zahtev v skladu s tretjim delom Uredbe 575/2013/EU, lahko od banke zahteva, da:

1. dokaže, da učinek neskladnosti z zahtevami za uporabo pristopa ni pomemben za izračun kapitalskih zahtev v skladu z Uredbo 575/2013/EU, ali
2. predloži načrt za vnovično ponovno vzpostavitev skladnosti z zahtevami in določi rok za izvedbo načrta.

(6) Banka Slovenije lahko v primerih iz 2. točke prejšnjega odstavka zahteva od banke ustrezne spremembe načrta, če iz načrta, ki ga je predložila banka, ni razvidno, da bo tazagotovila popolno skladnost z zahtevami za uporabo notranjega pristopa, ali če rok, ki ga je predlagala banka, ni ustrezen.

(7) Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena banki odvzame dovoljenje za uporabo notranjega pristopa ali omeji uporabo notranjega pristopa na določena področja, če banka:

1. z načrtovanimi ukrepi verjetno ne bo sposobna zagotoviti skladnosti z zahtevami za uporabo notranjega pristopa v ustreznem roku ali
2. ni zadovoljivo dokazala, da učinek neskladnosti ni pomemben.

6.6.3. Dodatna kapitalska zahteva in napotek o dodatno potrebnem kapitalu

203. člen
(dodatna kapitalska zahteva)

(1) Banka Slovenije banki naloži dodatno kapitalsko zahtevo za pokrivanje tveganj, ki jih ima posamezna banka zaradi svojih dejavnosti, vključno s tveganji, ki odražajo učinek nekaterih gospodarskih ali tržnih gibanj na profil tveganosti posamezne banke, če na podlagi procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1. tega zakona ter rednega preverjanja pogojev za uporabo notranjih pristopov v skladu s prejšnjim členom ugotovi, da:

- a) je banka izpostavljena tveganjem ali elementom tveganja, ki niso pokriti oziroma niso v zadosti pokriti, kot je določeno v drugem odstavku tega člena, s kapitalskimi zahtevami iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU;

- b) banka ne izpolnjuje zahtev glede ureditve, procesov in mehanizmov notranjega upravljanja banke iz 148. člena tega zakona ter zahtev glede kvantitativnih in kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala iz 151. člena tega zakona ali zahtev iz 393. člena Uredbe 575/2013/EU ter drugi nadzorniški ukrepi Banke Slovenije verjetno ne bi zadostovali za pravočasno zagotovitev skladnosti s temi zahtevami;
- c) prilagoditve vrednotenja iz prvega odstavka 196. člena tega zakona niso zadostne, da bi banki omogočile, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanja brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih;
- č) preverjanje ustreznosti notranjega pristopa banke za izračun kapitalskih zahtev v skladu z 202. členom tega zakona pokaže, da bo neskladnost z zahtevami za uporabo notranjega pristopa verjetno vodila do neustreznih kapitalskih zahtev;
- d) banka večkrat zapored ne vzpostavi ali vzdržuje ustrezne ravni dodatno potrebnega kapitala za kritje napotka, sporočenega v skladu z 205. členom tega zakona; ali
- e) so izkazane druge posebne okoliščine, povezane z banko, zaradi katerih Banka Slovenije ocenjuje, da obstajajo pomembni pomisleki z vidika nadzora.

(2) Za namene točke a) prejšnjega odstavka se za tveganja ali elemente tveganja šteje, da niso pokriti oziroma niso zadosti pokriti s kapitalskimi zahtevami iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU, le, kadar so zneski, vrste in razdelitev kapitala, za katere Banka Slovenije oceni, da so ustrezni ob upoštevanju nadzorniškega pregleda ocene, ki jo je opravila banka v skladu s prvim odstavkom 151. člena tega zakona, višji kot kapitalske zahteve iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU.

(3) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije ob upoštevanju profila tveganosti posamezne banke oceni tveganja, ki jim je banka izpostavljena, vključno s:

1. tveganji ali elementi takšnih tveganj, ki so specifični za banko in so izrecno izključeni ali niso izrecno pokriti s kapitalskimi zahtevami iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU;
2. tveganji ali elementi takšnih tveganj, ki so specifični za posamezno banko in so verjetno podcenjeni kljub izpolnjevanju veljavnih zahtev iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU, pri čemer se tveganja ali elementi tveganja, za katere veljajo predhodno veljavne določbe v skladu s tem zakonom ali Uredbo 575/2013/EU, ne štejejo za podcenjena.
3. pomembnim tveganjem spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige v skladu s petim odstavkom tega člena.

(4) Za namene drugega odstavka tega člena kapital, ki se šteje za ustreznega, krije vsa tveganja ali elemente tveganj, ki štejejo za pomembne na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka ter niso pokriti ali niso zadosti pokriti s kapitalskimi zahtevami iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU.

(5) Tveganje spremembe obrestne mere iz 3. točke tretjega odstavka tega člena se lahko šteje za pomembno vsaj v primerih iz drugega odstavka 196. člena tega zakona, razen če Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju oceni, da banka ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, in da banka temu tveganju ni čezmerno izpostavljena.

(6) Banka Slovenije določi raven dodatno potrebnega kapitala za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ki ni zadosti pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki se zahteva na podlagi točke a) prvega odstavka tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz 3. in 4. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU.

(7) Banka Slovenije določi raven dodatno potrebnega kapitala za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni zadosti pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki se zahteva na podlagi točke a) prvega odstavka tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz tretjega in sedmega dela Uredbe 575/2013/EU.

(8) Banka izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo Banka Slovenije določi z odločbo iz 205. člena tega zakona, s kapitalom, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. najmanj tri četrtine dodatne kapitalske zahteve se krijejo s temeljnim kapitalom;
2. najmanj tri četrtine temeljnega kapitala iz prejšnje točke sestavlja navadni lastniški temeljni kapital.

(9) Banka izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo odredi Banka Slovenije v skladu z 203. členom tega zakona, za obravnavo tveganj prevelikega finančnega vzvoda, s temeljnim kapitalom.

(10) Banka Slovenije lahko, kadar oceni, da je to potrebno, in ob upoštevanju posebnih okoliščin banke od nje zahteva, da izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo z večjim deležem temeljnega kapitala ali navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

(11) Banka ne sme uporabiti kapitala, s katerim izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo Banka Slovenije določi v skladu z odločbo iz 205. člena tega zakona, za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev česar koli od naslednjega:

1. kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. zahteve po skupnem blažilniku iz 6. točke 229. člena tega zakona;
3. napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz 204. člena tega zakona, če se ta napotek nanaša na tveganja, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

(12) Banka ne sme uporabiti kapitala, s katerim izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo določi Banka Slovenije v skladu z odločbo iz 205. člena tega zakona, za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni zadosti pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, za izpolnitev česar koli od naslednjega:

1. kapitalske zahteve iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz odstavka 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz 204. člena tega zakona, če se ta napotek nanaša na tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

204. člen **(napotek o dodatno potrebnem kapitalu)**

(1) Banka v skladu s strategijami in postopki iz 151. člena tega zakona določi svoj notranji kapital na ustrezno raven kapitala, tako da zadošča za kritje vseh tveganj, ki jim je izpostavljena, in za zagotovitev, da lahko kapital banke pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih napovedi, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškimi stresnimi testom v skladu s šestim odstavkom 192. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1. tega zakona in rednega preverjanja pogojev za uporabo notranjih pristopov v skladu z 202. členom tega zakona, vključno z rezultati stresnih testov iz 192. člena tega zakona, redno pregleduje raven notranjega kapitala, ki jo določi banka v skladu s prejšnjim odstavkom, in na tej podlagi za vsako banko določi primerno skupno raven kapitala.

(3) Napotek o dodatno potrebnem kapitalu pomeni kapital, enak razliki med:

- a) primerno skupno ravno kapitala, določeno v skladu s prejšnjim odstavkom, in
- b) relevantnim zneskom kapitala, zahtevanim na podlagi dela tri, štiri in sedem Uredbe 575/2013/EU, 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU, 203. člena tega zakona, 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona, 6. točke 229. člena tega zakona ali na podlagi odstavka 1a 92. člena 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije v odločbi iz tretjega odstavka 205. člena tega zakona opredeli tudi sestavo kapitala, s katerim banka izpolnjuje napotek o dodatno potrebnem kapitalu.

(5) Napotek o dodatno potrebnem kapitalu je posebej prilagojen banki in lahko obravnava tveganja, ki se pokrijejo z dodatno kapitalsko zahtevo v skladu z 203. členom tega zakona, vendar le v obsegu, v katerem napotek obravnava vidike tveganj, ki še niso pokriti s to zahtevo.

(6) Banka ne sme uporabiti kapitala, ki se uporabi za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tretjega odstavka tega člena za obravnavo tveganj, ki ni tveganje prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev:

- a) kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
- b) dodatne kapitalske zahteve, ki jo Banka Slovenije določi v skladu z 203. členom ali 1. točko drugega odstavka 280. člena tega zakona za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ter
- c) zahteve po skupnem blažilniku iz 6. točke 229. člena tega zakona.

(7) Banka ne sme uporabiti kapitala, ki se uporabi za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tretjega odstavka tega člena za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev:

- a) kapitalske zahteve iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU,
- b) dodatne kapitalske zahteve, ki jo Banka Slovenije določi v skladu z 203. členom ali 1. točko drugega odstavka 280. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda,
- c) zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz odstavka 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

(8) Banka izpolnjuje kapitalske zahteve iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU ter 2. poglavja Uredbe (EU) 2017/2402, dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo določi Banka Slovenije v skladu z 203. členom ali 1. točko drugega odstavka 280. člena tega zakona, in, če je ustrezno, zahtevo glede blažilnika iz odstavka 1a 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, neizpolnjevanje napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tega člena ne sproži omejitev razdelitev iz 254. ali 258. člena tega zakona.

205. člen

(odločba o dodatni kapitalski zahtevi in odločba o napotku o dodatno potrebnem kapitalu)

(1) Banka Slovenije pod pogoji iz 203. člena tega zakona banki z odločbo naloži, da zagotovi dodatno potreben kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU (v nadaljnjem besedilu: odločba o dodatni kapitalski zahtevi).

(2) Odločba o dodatni kapitalski zahtevi mora vključevati jasno obrazložitev celotne ocene elementov iz 203. člena tega zakona. V primeru točke d) prvega odstavka 203. člena tega zakona utemeljitev vključuje navedbo razlogov, zaradi katerih uporaba napotka o dodatno potrebnem kapitalu ne velja več za zadostno.

(3) Banka Slovenije pod pogoji iz prejšnjega člena banki z odločbo sporoči napotek o dodatno potrebnem kapitalu (v nadaljnjem besedilu: odločba o napotku o dodatno potrebnem kapitalu).

(4) Banka Slovenije lahko o dodatni kapitalski zahtevi in o napotku o dodatno potrebnem kapitalu odloči z eno odločbo.

(5) Odločbe o napotku o dodatno potrebnem kapitalu ni mogoče izpodbijati v postopku sodnega varstva.

206. člen

(sodelovanje z organi za reševanje)

Banka Slovenije obvesti organ za reševanje o:

1. dodatni kapitalski zahtevi, ki jo banki naloži Banka Slovenije v skladu z 203. členom ali 1. točko drugega odstavka 280. člena tega zakona;
2. napotku o dodatno potrebnem kapitalu, ki ga je Banka Slovenije sporočila banki v skladu s tretjim odstavkom 205. člena tega zakona.

6.7. Načrtovanje sanacije in znotrajkupinska finančna podpora

6.7.1. Načrt sanacije

207. člen

(načrt sanacije)

(1) Banka, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, mora sprejeti načrt ukrepov (v nadaljnjem besedilu: načrt sanacije), s katerimi se v primeru znatnega poslabšanja finančnega položaja banke omogoči prestrukturiranje banke tako, da se ohrani ali znova vzpostavi uspešno poslovanje in finančna trdnost banke.

(2) Banka, ki je del skupine, nad katero Banka Slovenije, Evropska centralna banka ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, in ni EU nadrejena banka, mora sprejeti individualni načrt sanacije z upoštevanjem okoliščin in ukrepov na ravni te banke, če je sprejeta odločitev iz 3. točke tretjega odstavka 222. člena tega zakona.

208. člen **(vsebina načrta sanacije banke)**

(1) Banka mora v načrtu sanacije upoštevati različne možnosti ukrepanja za ohranjanje ali vnovično vzpostavitev uspešnega poslovanja banke in njene finančne trdnosti, glede na različne stresne scenarije, ki predvidevajo poslabšanje različnih makroekonomskih in finančnih dejavnikov, ki lahko pomembno vplivajo na položaj banke, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema ter posebnimi okoliščinami posameznega subjekta in skupine. Načrt sanacije ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči in ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov.

(2) Načrt sanacije banke mora vključevati zlasti naslednje informacije:

1. povzetek glavnih vsebin načrta sanacije, vključno z navedbo bistvenih sprememb glede na predhodni načrt sanacije;
2. strateško analizo banke, ki mora vsebovati opis organizacijske strukture in poslovni model banke ter glavne poslovne dejavnosti in kritične funkcije;
3. opis razpoložljivih možnosti prestrukturiranja, da se zagotovi ali znova vzpostavi uspešno poslovanje in finančna trdnost banke, vključno z ukrepi s časovnim okvirom za njihovo izvedbo;
4. analizo učinkov vsake od možnosti, ki je obravnavana v načrtu, vključno z učinki, ki jih ima posamezna možnost za nadaljevanje ključnih funkcij in vpliva na druge udeležence na trgu, upnike, delničarje banke ter za zaposlene;
5. analizo izvedljivosti posameznih možnosti, obravnavanih v načrtu, vključno z navedbo morebitnih ovir za njihovo izvajanje ter opis postopkov in ukrepov, s katerim se te ovire odpravijo;
6. opis ureditev, ki zagotavljajo vire financiranja banke v izrednih pogojih, vključno z opredelitvijo potencialnih virov, ki bi bili na voljo, ter oceno razpoložljivega zavarovanja, vključno z analizo izpolnjevanja pogojev za dostop banke do posojila v skrajni sili pri Banki Slovenije;
7. opredelitev kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki zagotavljajo pravočasno izvedbo ukrepov za ohranitev ali vnovično vzpostavitev finančne trdnosti banke, z lastnimi prizadevanji banke, vključno z opredelitvijo postopkov stopnjevanja ukrepov, ki zagotavljajo, da je uprava pravočasno informirana o stopnjevanju ukrepov in vključena v procese odločanja o teh ukrepih, ter, da se zagotovi pravočasno obveščanje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, o stopnjevanju ukrepov ter o doseganju ali preseganju mejnih vrednosti kazalnikov poslabšanja;
8. opis stresnih scenarijev, upoštevanih v načrtu, ter oceno učinkovitosti in izvedljivosti izvajanja načrta sanacije v razmerah posamezne stresne napovedi,
9. opis ukrepov, ki bi se lahko izvedli, če se izpolnijo pogoji za ukrepe zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom;
10. načrt interne izmenjave informacij in komunikacije z javnostjo, vključno z razkritji, ki jih izvede banka v zvezi z izvajanjem ukrepov sanacije, da se glede na posebne značilnosti, ki veljajo za posamezne možnosti sanacije, preprečijo ali zmanjšajo morebitni negativni učinki na trgu;
11. seznam pripravljanih ukrepov, ki jih je ali jih bo sprejela banka z namenom, da se olajša izvajanje načrta sanacije.

(3) Banka Slovenije predpiše podrobnejše informacije, ki jih mora vključevati načrt sanacije banke.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, lahko za posamezno banko:

1. določi dodatne informacije, ki jih mora banka vključiti v načrt sanacije;
2. zahteva, da banka za namene ocenjevanja in izvajanja načrta sanacije vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah.

209. člen
(kazalniki poslabšanja finančnega položaja banke)

(1) Banka mora zagotoviti, da kvantitativni in kvalitativni kazalniki poslabšanja finančnega položaja, ki na podlagi načrta sanacije sprožijo posamezne ukrepe sanacije ali pripravljalne aktivnosti za uporabo posameznih ukrepov sanacije, omogočajo enostavno, tekoče in ustrezno spremljanje finančnega položaja banke.

(2) Banka mora vzpostaviti ustrezne notranje ureditve za redno spremljanje kazalnikov iz prejšnjega odstavka.

(3) Če z upoštevanjem kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, opredeljenih v načrtu sanacije, nastanejo okoliščine za uporabo posameznih ukrepov sanacije, banka ni zavezana uporabiti ukrepov sanacije, ki so za te primere predvideni v načrtu sanacije, če upravljalni organ banke meni, da glede na dejanske razmere uporaba teh ukrepov ni primerna.

(4) Banka lahko uporabi ukrepe sanacije, predvidene v načrtu sanacije, tudi, če z upoštevanjem kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, opredeljenih v načrtu sanacije, niso nastale okoliščine za uporabo posameznih ukrepov sanacije, če upravljalni organ banke meni, da je glede na razmere to primerno.

(5) Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, o odločitvi iz tretjega ali četrtega odstavka tega člena.

210. člen
(interna potrditev in preverjanje ustreznosti načrta sanacije)

(1) Načrt sanacije ter vsakokratne spremembe načrta sprejme upravljalni organ banke preden ga predloži Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe. Banka hkrati predloži dokazila, da:

1. se bosta z izvajanjem ukrepov, določenih v načrtu sanacije, z ustrezno verjetnostjo ohranila ali znova vzpostavila uspešno poslovanje in trden finančni položaj banke, pri čemer se upoštevajo pripravljalni ukrepi, ki jih je banka sprejela ali jih bo sprejela;
2. se bodo načrt sanacije in v njem predvideni posebni ukrepi z ustrezno verjetnostjo hitro in učinkovito izvajali tudi v primeru stresnih okoliščin, tako da se bo v čim večji meri preprečil resnejši negativni vpliv na finančni sistem tudi po stresnih napovedih, v katerih bi druge institucije izvajale načrte sanacije v istem obdobju.

(2) Banka mora redno preverjati ustreznost ukrepov sanacije, določenih v načrtu sanacije. Na podlagi ugotovitev rednega preverjanja mora banka načrt sanacije posodobiti najmanj enkrat letno. Ne glede na prejšnji stavek mora banka načrt sanacije posodobiti ob vsakokratni spremembi njene pravne ali organizacijske strukture ali ob vsaki spremembi njenega poslovnega ali finančnega položaja, ki bi lahko pomembno vplival na izvajanje predvidenih ukrepov sanacije ali na uspešnost načrta sanacije za stabilizacijo poslovanja banke. Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, lahko določi, da mora banka načrt sanacije redno posodabljeni v obdobjih, ki so krajša od enega leta.

(3) Banka posreduje načrt sanacije na način, ki ga določi Banka Slovenije, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe.

211. člen
(poenostavljene obveznosti)

(1) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, lahko odloči, da se za to banko glede načrta sanacije ne uporabljajo obveznosti iz 208. do 210. člena tega zakona, če oceni, da prenehanje ali stečaj banke ali nadrejene družbe verjetno ne bi povzročil pomembnejših negativnih posledic na delovanje finančnega trga in drugih institucij, na pogoje financiranja ali širše gospodarstvo.

(2) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, pri oceni iz prejšnjega odstavka upošteva naravo poslovanja, delniško strukturo, profil tveganja, velikost in statusno obliko, medsebojno povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno, obseg in zapletenosti aktivnosti, vključenosti v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU, ter opravljanje investicijskih storitev in poslov. Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, se v zvezi z oceno iz prejšnjega odstavka posvetuje z Odborom za finančno stabilnost.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, določi obseg obveznosti ter vsebino in podrobnosti načrta sanacije in informacij, ki jih je treba zagotoviti v poenostavljenem načrtu sanacije, ter pogostost posodabljanja teh načrtov.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, lahko kadarkoli prekliče poenostavljene obveznosti iz prvega odstavka tega člena in zahteva, da banka ali njena nadrejena družba iz prvega odstavka tega člena izdelata in sprejme načrt sanacije v skladu z 208. do 210. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v zvezi z banko na podlagi Uredbe 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, lahko za posamezno banko glede načrta sanacije v celoti ali delno opusti uporabo zahtev iz oddelka 6.7. tega zakona, tudi če:

1. je za to banko v skladu z 10. členom Uredbe 575/2013/EU v celoti ali delno opustila uporabo bonitetnih zahtev in se zahteve iz oddelka 6.7. tega zakona uporabljajo na konsolidirani podlagi za centralni organ ter z njim povezane institucije po 10. členu Uredbe 575/2013/EU ali
2. je banka vključena v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU, in shema izpolnjuje zahteve iz oddelka 6.7. tega zakona v sodelovanju z vsemi članicami sheme, za katere velja takšna opustitev.

(6) Za namen iz prejšnjega odstavka se šteje, da vsa sklicevanja na:

1. oddelek 6.7. tega zakona vključujejo centralni organ in z njim povezane institucije po 10. členu Uredbe 575/2013/EU ter njihove podrejene družbe in
2. nadrejene družbe ali institucije, nad katerimi se izvaja konsolidirani nadzor v skladu s 324. členom tega zakona, vključujejo centralni organ.

(7) Ne glede na peti odstavek te ga člena mora banka pripraviti načrt sanacije v skladu z 208. do 210. členom tega zakona:

1. če je pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU Evropska centralna banka odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena navedene uredbe ali
2. če banka pomeni pomemben delež finančnega sistema Republike Slovenije.

(8) Za namene iz prejšnjega odstavka se šteje, da dejavnosti banke pomenijo pomemben delež finančnega sistema Republike Slovenije, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. skupna vrednost njenih sredstev presega 30.000.000.000 eurov ali
2. delež njenih skupnih sredstev presega 20 odstotkov bruto domačega proizvoda Republike Slovenije, razen če skupna vrednost njenih sredstev ne dosega 5.000.000.000 eurov.

(9) Banka Slovenije o svoji odločitvi, ki jo sprejme na podlagi prvega, petega ali sedmega odstavka tega člena, obvesti Evropski bančni organ.

212. člen **(načrt sanacije skupine)**

(1) EU nadrejena družba, ki je v skladu s 324. členom tega zakona vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, ki ga izvaja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko opravlja naloge iz točke (g) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, mora pripraviti načrt sanacije skupine, katerega cilj je stabilizacija skupine kot celote ali katerekoli institucije v skupini, če je v težavah, da se razrešijo ali odpravijo razlogi za težave in izboljša finančni položaj zadevne skupine ali posamezne institucije, pri čemer se upošteva tudi finančni položaj drugih subjektov v skupini.

(2) Načrt sanacije skupine mora določati:

1. opis različnih možnosti ukrepanja za ohranjanje ali vnovično vzpostavitev pogojev za doseganje stabilnega poslovanja skupine kot celote, nadrejene družbe in vseh podrejenih družb v skupini in za izboljšanje finančnega položaja vsake od njih (ukrepi sanacije), pri čemer mora upoštevati različne stresne napovedi, ki predvidevajo poslabšanje različnih makroekonomskih in finančnih dejavnikov, ki lahko pomembno vplivajo na položaj skupine kot celote in vseh družb v njej, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema ter posebnimi okoliščinami posameznega subjekta in skupine;
2. ustrezne kvalitativne in kvantitativne kazalnike iz 209. člena tega zakona;
3. opis postopkov in pogojev za pravočasno in učinkovito izvajanje predvidenih ukrepov sanacije, vključno z oceno pogojev za dostop katere koli družbe v skupini do posojila v skrajni sili pri pristojni centralni banki, zlasti glede zavarovanja, ki ga bo subjekt zagotovil v zvezi s tem posojilom v okoliščinah, ki so predvidene v načrtu sanacije;
4. opis ukrepov, ki bi se lahko izvedli, če se izpolnijo pogoji za ukrepe zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom.

(3) Načrt sanacije skupine ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči niti ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov.

(4) EU nadrejena družba mora v načrtu sanacije skupine opredeliti tudi dogovore za usklajeno in dosledno izvajanje ukrepov na ravni:

1. EU nadrejene družbe;
2. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga in mešanega poslovnega holdinga s sedežem v državi članici;
3. nadrejenega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji, EU nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji in EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga;
4. vsake posamezne družbe, podrejene subjektu iz 1. do 3. točke tega odstavka, in pomembne podružnice.

(5) Načrt sanacije skupine mora za vsako od stresnih napovedi, obravnavanih v načrtu sanacije skupine, ugotoviti morebitne ovire za izvajanje ukrepov v skupini in na ravni posameznih subjektov, vključno z morebitnimi dejanskimi ali pravnimi ovirami za takojšen prenos kapitala, za odplačilo obveznosti ali sredstev znotraj skupine.

(6) Načrt sanacije skupine in vsak individualni načrt sanacije na ravni posamezne podrejene družbe v skupini mora vsebovati tudi opis ureditev morebitne znotrajskupinske finančne podpore iz 213. člena tega zakona.

(7) Načrt sanacije skupine sprejme upravljalni organ EU nadrejene družbe iz prvega odstavka tega člena, preden ga predloži Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točk (g) in (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, kot konsolidacijskemu nadzorniku na podlagi 324. člena tega zakona.

(8) Če ni v tem členu določeno drugače, se za načrt sanacije skupine uporablja 208. do 211. člen tega zakona.

6.7.2. Sporazum o finančni podpori v skupini

213. člen (sporazum o finančni podpori v skupini)

(1) Sporazum o finančni podpori v skupini je dogovor, ki ga sklenejo nadrejena banka v Republiki Sloveniji, EU nadrejena banka ali subjekt iz 2. ali 3. točke četrtega odstavka prejšnjega člena ter njene podrejene družbe v drugih državah članicah ali tretjih državah, ki so institucije ali finančne institucije in so vključene v konsolidirani nadzor, ki ga v skladu s 324. členom tega zakona opravlja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (g) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, in na podlagi katerega stranke sporazuma zagotovijo finančno podporo katerikoli instituciji, ki je stranka sporazuma in pri kateri so podane okoliščine za uporabo ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka 283. člena tega zakona.

(2) Sporazum o finančni podpori v skupini lahko zajema eno ali več podrejenih družb v skupini in lahko določa zagotavljanje finančne podpore nadrejene družbe podrejenim družbam, finančno podporo podrejenih družb nadrejeni družbi, finančno podporo med podrejenimi družbami skupine, ki so stranke sporazuma, ali kombinacijo navedenih subjektov.

(3) Sporazum o finančni podpori lahko določa finančno podporo v obliki posojila, zagotovitve jamstev, zagotovitve sredstev za zavarovanje s premoženjem ali kombinacijo teh oblik v eni ali več transakcijah, vključno s transakcijami med prejemnikom podpore in tretjo osebo. Sporazum o finančni podpori v skupini lahko vključuje zavezo o vzajemnosti, v skladu s katero bo subjekt v skupini, ki prejme podporo, zagotovil finančno podporo subjektu v skupini, ki zagotavlja podporo. Banka lahko sklene sporazum o finančni podpori le, če v trenutku, ko je bil predlog sporazuma predložen Banki Slovenije, banka ni izpolnjevala pogojev za zgodnje posredovanje iz 283. člena tega zakona.

(4) Tretje osebe, ki niso stranke sporazuma o finančni podpori, niso upravičene uveljavljati zahtevkov v razmerju do strank sporazuma glede izvajanja pravic, terjatev ali ukrepov na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini.

(5) Sporazum o finančni podpori v skupini ni predpogoj za:

1. zagotavljanje finančne podpore subjektom v skupini, ki so v finančnih težavah, če se banka tako odloči za vsak primer posebej in v skladu s politikami skupine, če to ne pomeni tveganja za vso skupino; ali
2. delovanje subjekta, ki je del skupine, v Republiki Sloveniji.

214. člen (načela in pogoji za sklenitev sporazuma o finančni podpori v skupini)

- (1) Pri sklepanju sporazuma o finančni podpori v skupini morajo stranke upoštevati naslednja načela:
1. vsaka stranka mora k sporazumu pristopiti prostovoljno;
 2. vsaka stranka, ko pristopa k sporazumu in določa nadomestilo, mora delovati v svojo najboljšo korist, pri čemer se lahko upoštevajo vse neposredne ali posredne koristi, ki jih stranka lahko pridobi z zagotovitvijo finančne podpore;
 3. vsaka stranka mora, ki zagotovi finančno podporo, imeti na voljo vse pomembne informacije o stranki, ki finančno podporo prejme, preden določi nadomestilo za zagotovitev finančne podpore in preden se odloči, da jo bo zagotovila;
 4. za vsako transakcijo, izvedeno v skladu s sporazumom, se opredelijo pravila za določanje nadomestila, pri čemer:
 - se nadomestilo določi, ko se zagotovi finančna podpora,
 - se lahko za namene določanja nadomestila upoštevajo informacije, ki jih ima stranka, ki zagotovi finančno podporo, ker je v isti skupini kot stranka, ki finančno podporo prejme, niso pa na voljo trgu,
 - ni treba upoštevati pričakovanega začasnega učinka na tržne cene zaradi dogodkov zunaj skupine.

(2) Sporazum o finančni podpori mora zagotavljati, da se lahko finančna podpora na podlagi sporazuma zagotovi le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. upravičeno je pričakovati, da bo zagotovljena podpora bistveno ublažila finančne težave subjekta v skupini, ki bo prejel podporo;
2. zagotovitev finančne podpore je namenjena ohranitvi ali vnovični vzpostavitvi finančne stabilnosti skupine kot celote ali enega od subjektov v skupini in je v interesu subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;
3. finančna podpora se zagotovi pod pogoji, določenimi v sporazumu, v skladu s prejšnjim odstavkom;
4. na podlagi informacij, ki so v času sprejetja odločitve o odobritvi finančne podpore na voljo upravljalnemu organu subjekta v skupini, ki zagotovi finančno podporo, je upravičeno pričakovati, da bo subjekt v skupini, ki prejme podporo, plačal nadomestilo za podporo, in če se finančna podpora zagotovi v obliki posojila, povrnil posojilo, če pa se podpora zagotovi v obliki jamstva ali kakršnegakoli poroštva, pa bo izpolnil obveznost, ki izhaja iz uveljavljanja jamstva ali poroštva;
5. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila likvidnosti ali solventnosti subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;
6. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila finančne stabilnosti, zlasti ne v državi članici subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;
7. subjekt v skupini, ki zagotovi podporo, ob zagotovitvi podpore izpolnjuje zahteve v zvezi s kapitalom ali likvidnostjo na podlagi veljavnih predpisov v državi sedeža ter zahteve pristojnega organa, ki je v zvezi s subjektom, ki zagotovi podporo, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, v zvezi s kapitalsko zahtevo na podlagi 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona, ter zagotovitev finančne podpore ne povzroči kršitve teh zahtev, razen če to odobri ta pristojni organ;
8. subjekt v skupini, ki zagotovi podporo, ob zagotovitvi podpore izpolnjuje zahteve glede velikih izpostavljenosti iz Uredbe 575/2013/EU in predpisov, ki veljajo v državi sedeža, zagotovitev finančne podpore pa ne povzroči kršitve teh zahtev, razen če to odobri pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom v skupini, ki zagotovi podporo, odgovoren za nadzor na posamični podlagi;
9. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila rešljivosti subjekta v skupini, ki zagotovi podporo.

215. člen

(pregled skladnosti sporazuma o finančni podpori v skupini)

(1) EU nadrejena družba mora Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, kot konsolidacijskemu nadzorniku na podlagi 324. člena tega zakona pred sklenitvijo sporazuma o finančni podpori v skupini iz 213. člena tega zakona predložiti zahtevo za odobritev sporazuma in tej zahtevi priložiti predlog besedila sporazuma ter navesti stranke predlaganega sporazuma.

(2) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 324. člena tega zakona zahtevo iz prejšnjega odstavka nemudoma pošlje pristojnim organom vsake podrejene družbe, ki sodeluje kot stranka predlaganega sporazuma, da se sprejme skupna odločitev.

(3) V zvezi s predlaganim sporazumom o finančni podpori v skupini si mora Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati, da je v štirih mesecih od dneva, ko konsolidacijski nadzornik sodelujočim pristojnim organom pošlje vlogo za pregled predlaganega sporazuma o finančni podpori v skupini, sprejeta skupna odločitev sodelujočih pristojnih organov glede skladnosti predlaganega sporazuma s pogoji za finančno podporo iz drugega odstavka prejšnjega člena. Pri skupni odločitvi sodelujoči pristojni organi upoštevajo možni učinek izvajanja sporazuma v vseh državah članicah, v katerih skupina deluje, vključno s finančnimi posledicami. Skupna odločitev se navede v pisni obliki ter obrazloži in predloži konsolidacijskemu nadzorniku, ki jo pošlje vložniku iz prvega odstavka tega člena.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 324. člena tega zakona:

1. odobri predlog sporazuma, če so z upoštevanjem skupne odločitve iz prejšnjega odstavka načela in pogoji sporazuma skladni s prejšnjim členom in če vsi pristojni organi iz drugega odstavka tega člena ocenijo, da v trenutku, ko je bil sporazum predložen, nobena od strank ni izpolnjevala pogojev za zgodnje posredovanje iz 283. člena tega zakona; ali
2. prepove sklenitev predlaganega sporazuma, če pogoji iz prejšnje točke niso izpolnjeni.

(5) Katerikoli pristojni organ, vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena do izteka štirimesečnega roka oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem dokončne odločitve predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu s 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev glede skladnosti predlaganega sporazuma s pogoji za finančno podporo iz drugega odstavka prejšnjega člena, če:

1. skupna odločitev iz tretjega odstavka tega člena ni sprejeta v štirih mesecih ali
2. Evropski bančni organ o zahtevi iz prejšnjega odstavka ne odloči v enem mesecu.

(7) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v primeru iz prejšnjega odstavka pri odločitvi po presoji upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih izrazili sodelujoči pristojni organi. Če je vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik prekine postopek odločanja do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik to odločitev upošteva in ravna v skladu s četrtrim odstavkom tega člena. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik pošlje sodelujočim pristojnim organom ter vložniku iz prvega odstavka tega člena.

(8) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ v primeru iz prejšnjega odstavka pri izvajanju nadzora nad banko na posamični podlagi upošteva odločitev konsolidacijskega nadzornika, kadar je to pristojni organ druge države članice, kot dokončno.

(9) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, pošlje sporazum o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik, in morebitne spremembe tega sporazuma, organu, ki je v zvezi z banko v skupini odgovoren za reševanje.

216. člen

(odobritev sporazuma o finančni podpori delničarjev v skupini)

(1) Predlog sporazuma o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik, mora pred sklenitvijo odobriti tudi skupščina delničarjev vsakega subjekta, ki sodeluje kot stranka tega sporazuma.

(2) Sporazum o finančni podpori v skupini velja le za tiste subjekte v skupini, katerih delničarji so na skupščini odločili, da:

1. subjekt pristopi kot stranka k sporazumu o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik;
2. je upravljalni organ tega subjekta pooblaščen za sprejem odločitve, da kot stranka sporazuma zagotovi ali prejme finančno podporo v skladu s pogoji sporazuma.

(3) Sporazum o finančni podpori v skupini preneha veljati za posamezni subjekt, če skupščina delničarjev tega subjekta prekliche pooblastilo iz prejšnjega odstavka.

217. člen

(razkritja v zvezi s pristopom k sporazumu o finančni podpori v skupini)

(1) Vsak subjekt v skupini, vključen v konsolidiran nadzor, ki ga v skladu s 324. členom tega zakona in 4. členom Uredbe 1024/2013/EU nad banko izvaja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka,

mora javno objaviti, ali je bil med vsemi ali posameznimi subjekti iz prvega odstavka 213. člena tega zakona sklenjen sporazumu o finančni podpori v skupini, vključno z informacijo, ali je pristopil kot stranka sporazuma. Če je pristopil kot stranka sporazuma, mora v objavi navesti vse stranke sporazuma in splošne pogoje tega sporazuma.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka, ki so predmet objave, mora subjekt v skupini posodobiti vsaj enkrat letno.

(3) Za objavo informacij iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo 431. do 434. člen Uredbe 575/2013/EU.

218. člen **(odločitev o zagotovitvi ali prejemu finančne podpore)**

(1) Odločitev o zagotovitvi finančne podpore v skladu s sporazumom o finančni podpori v skupini sprejme upravljalni organ subjekta v skupini, ki zagotovi finančno podporo, v skladu s pooblastilom iz 2. točke drugega odstavka 216. člena tega zakona.

(2) Upravljalni organ mora odločitev iz prejšnjega odstavka obrazložiti in pri tem navesti zlasti cilj predlagane finančne podpore in okoliščine, iz katerih izhaja, da zagotovitev finančne podpore izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 214. člena tega zakona.

(3) Odločitev o prejemu finančne podpore v skladu s sporazumom o finančni podpori v skupini sprejme upravljalni organ subjekta v skupini, ki prejme finančno podporo, v skladu s pooblastilom iz 2. točke drugega odstavka 216. člena tega zakona.

(4) Upravljalni organ vsakega subjekta, ki je stranka sporazuma o finančni podpori v skupini, mora skupščini delničarjev vsako leto poročati o izvajanju sporazuma in o vseh odločitvah, sprejetih na podlagi sporazuma.

219. člen **(presoja pogojev za zagotovitev finančne podpore v skupini)**

(1) Upravljalni organ subjekta v skupini, ki namerava zagotoviti finančno podporo na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini, pred zagotovitvijo podpore o tem obvesti:

1. Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz točk (b) ter (d) do (i) prvega odstavka 4. člena navedenega uredbe;
2. konsolidacijskega nadzornika;
3. pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;
4. Evropski bančni organ.

(2) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena vključuje obrazloženo odločitev iz prvega odstavka prejšnjega člena ter podrobnosti predlagane finančne podpore, vključno s fotokopijo veljavnega sporazuma o finančni podpori v skupini.

(3) Če namerava finančno podporo na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini zagotoviti banka, lahko Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/ES pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz točk (b) ter (d) do (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, v petih delovnih dneh po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena banki prepove ali omeji zagotovitev finančne podpore, če oceni, da pogoji iz drugega odstavka 214. člena tega zakona za zagotovitev finančne podpore v skupini niso izpolnjeni, in svojo odločitev obrazloži.

(4) Banka Slovenije v primeru iz prejšnjega odstavka o svoji odločitvi glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore subjekta v skupini nemudoma obvesti:

1. konsolidacijskega nadzornika;
2. organ, v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;

3. Evropski bančni organ.

(5) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 324. člena tega zakona in Uredbe 1024/2013/EU nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje o odločitvi pristojnega organa, v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo v skupini, pristojnega za nadzor na posamični podlagi, glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore, ki jo namerava zagotoviti subjekt v skupini.

(6) Če ima konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ, v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, ugovore v zvezi z odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena o prepovedi ali omejitvi finančne podpore, lahko zadevo v dveh dneh predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 31. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(7) Če Banka Slovenije v zvezi z namero banke iz prvega odstavka tega člena ali drug pristojni organ, v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, v zvezi z namero subjekta o zagotovitvi finančne podpore, v obdobju iz tretjega odstavka tega člena ne prepove ali omeji nameravane finančne podpore ali jo pred iztekom tega obdobja odobri, se lahko finančna podpora zagotovi pod pogoji, navedenimi v obvestilu iz drugega odstavka tega člena.

(8) Banka sporoči odločitev upravljalnega organa o zagotovitvi finančne podpore:

1. Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz točk (b) ter (d) do (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe;
2. konsolidacijskemu nadzorniku, ki o tem nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje;
3. pristojnemu organu, v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojnemu za nadzor na posamični podlagi;
4. Evropskemu bančnemu organu.

(9) Če je sporazum o finančni podpori v skupini vključen v načrt sanacije skupine in pristojni organ, v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, omeji ali prepove finančno podporo banki, lahko Banka Slovenije, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, zahteva, da pristojni konsolidacijski nadzornik v skladu z 220. členom tega zakona in po postopku iz 222. člena tega zakona vnovič oceni načrt sanacije skupine ali da banka predloži popravljen individualni načrt sanacije.

6.7.3. Pregled in ocena načrta sanacije

220. člen (ocenjevanje načrta sanacije)

(1) Banka Slovenije v okviru pregleda in ovrednotenja iz 192. člena tega zakona preverja ali načrt sanacije, ki ga je v skladu z 207. členom tega zakona predložila banka, vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve iz 208. do 210. člena tega zakona.

(2) Pri oceni iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva zlasti naslednje:

1. ali je struktura kapitala banke ter virov financiranja ustrezna glede na večplastnost organizacijske strukture in glede na profil tveganosti banke;
2. ali se bosta z izvajanjem ukrepov, predlaganih v načrtu, verjetno ohranila ali znova vzpostavila uspešno poslovanje in stabilni finančni položaj institucije ali skupine, pri čemer upošteva pripravljalne ukrepe, ki jih je institucija sprejela ali jih namerava sprejeti;
3. ali se bodo načrt in posamezne aktivnosti v načrtu z ustrezno verjetnostjo lahko izvajali dovolj hitro in učinkovito tudi v primeru znatnih finančnih težav na način, da se bo čim bolj preprečil resnejši negativni vpliv na finančni sistem, pri čemer upošteva tudi scenarije, ko bi v istem obdobju tudi druge institucije izvajale načrte sanacije;
4. ali imajo lahko ukrepi in aktivnosti, predvideni v načrtu sanacije, negativen vpliv na rešljivost banke.

(3) Banka Slovenije lahko za namene ocenjevanja načrta sanacije v skladu s prvim odstavkom tega člena od banke zahteva, da:

1. v določenem roku predloži dodatna pojasnila in dokaze v zvezi z okoliščinami iz prejšnjega odstavka;
2. v določenem roku načrt sanacije uskladi z zahtevami iz 208. do 210. člena tega zakona;
3. vzpostavi in vzdržuje evidenco podatkov o finančnih pogodbah, ki jih je sklenila banka.

(4) Banka Slovenije načrt sanacije iz prvega odstavka tega člena pošlje organu, pristojnemu za reševanje, ter pridobi njegovo oceno glede okoliščin iz 4. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Banka Slovenije izdela oceno iz prvega odstavka tega člena v šestih mesecih od predložitve načrta ter pri tem upošteva oceno in priporočila organa, pristojnega za reševanje.

221. člen **(odprava ugotovljenih pomanjkljivosti in ovir)**

(1) Če Banka Slovenije v okviru preverjanja na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena oceni, da ima načrt sanacije banke bistvene pomanjkljivosti ali da obstajajo bistvene ovire za njegovo učinkovito izvajanje, o svoji oceni pisno obvesti banko ali nadrejeno družbo v skupini in jo pozove, da v določenem roku predloži poročilo o okoliščinah in razlogih, ki utemeljeno vplivajo na drugačno oceno ustreznosti načrta sanacije, ali pa v dveh mesecih predloži popravljen načrt sanacije, v katerem je prikazano, kako je banka odpravila ugotovljene pomanjkljivosti oziroma ovire. Banka Slovenije lahko rok iz prvega stavka na predlog banke podaljša za največ en mesec.

(2) Če banka ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, Banka Slovenije z odredbo o odpravi kršitev zahteva, da v določenem roku uveljavi določene spremembe v načrtu sanacije.

(3) Če Banka Slovenije v okviru preverjanja na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena oceni, da ugotovljenih pomanjkljivosti ali ovir ni mogoče odpraviti s spremembo načrta sanacije, od banke zahteva, da v določenem roku sprejme ustrezne spremembe v poslovanju, s katerimi bo odpravila ugotovljene pomanjkljivosti ali ovire pri izvajanju načrta sanacije, ter pri tem upošteva nujnost in sorazmernost zahtevanih sprememb glede na resnost ugotovljenih pomanjkljivosti in ovir ter učinek zahtevanih sprememb na poslovanje banke.

(4) Banka Slovenije lahko poleg drugih ukrepov nadzora, določenih v tem zakonu, v primeru iz prejšnjega odstavka od banke zahteva zlasti, da:

1. zmanjša profil tveganosti, vključno z likvidnostnim tveganjem;
2. zagotovi pogoje in izvede potrebne aktivnosti za pravočasno dokapitalizacijo;
3. oceni ustreznost strategij in organizacijske strukture banke;
4. spremeni strategijo financiranja, da se izboljša stabilnost izvajanja osnovnih poslovnih dejavnosti in ključnih funkcij;
5. spremeni strukturo upravljanja banke.

222. člen **(ocena načrta sanacije skupine)**

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik skupaj z organi, pristojnimi za nadzor subjektov v skupini na posamični podlagi, pregleda načrt sanacije skupine, ki ga je predložila EU nadrejena družba, v skladu s 324. členom tega zakona vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, ki ga izvaja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe 1024/2013/EU, ter oceni, ali načrt sanacije skupine vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve ter merila iz 210. člena tega zakona..

(2) Za oceno iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka 220. člena tega zakona in prejšnji člen. Pri tem Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik upošteva tudi možen učinek ukrepov sanacije na finančno stabilnost v vseh državah članicah, v katerih deluje skupina.

(3) Pri ocenjevanju načrta sanacije skupine v skladu prvim in drugim odstavkom tega člena si mora Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati za sprejem skupne odločitve o:

1. izvedbi pregleda in oceni načrta sanacije skupine;

2. ukrepih za odpravo pomanjkljivosti tega načrta in ukrepih za odpravo ovir za njegovo izvajanje, ki se morajo izvesti na ravni nadrejene družbe v skupini;
3. zahtevi, da posamezna institucija, ki je del skupine, pripravi individualni načrt sanacije, ter o ukrepih za odpravo pomanjkljivosti načrta sanacije skupine ali ukrepih za odpravo ovir za njegovo izvajanje, ki se morajo izvesti na ravni podrejene družbe.

(4) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi pristojnimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev iz prejšnjega odstavka sprejeta v štirih mesecih od dneva, ko konsolidacijski nadzornik sodelujočim pristojnim organom pošlje načrt sanacije skupine.

(5) Banka Slovenije ali katerikoli drug pristojni organ, vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena, do izteka roka iz prejšnjega odstavka oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem odločitve v skladu s šestim ali sedmim odstavkom tega člena predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev iz prvega odstavka tega člena, če:

1. skupna odločitev o teh zadevah ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena ali
2. je v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz prejšnjega odstavka in Evropski bančni organ ni odločil o zadevi v enem mesecu.

(7) Pristojni organ sam sprejme odločitev iz 3. točke tretjega odstavka tega člena, če:

1. skupna odločitev o teh zadevah ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena ali
2. je v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena in Evropski bančni organ ni odločil o zadevi v enem mesecu.

(8) Če skupna odločitev iz 3. točke tretjega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena, lahko posamezni sodelujoči pristojni organi, ki si pri sprejemanju odločitve iz 3. točke tretjega odstavka tega člena ne nasprotujejo, sprejmejo skupno odločitev za skupino, v katero so zajeti le subjekti pod njihovo pristojnostjo.

(9) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v zvezi z odločitvijo iz šestega odstavka tega člena po presoji upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih izrazili sodelujoči pristojni organi. Če je v zvezi z odločitvijo iz 1. ali 2. točke tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik prekine postopek odločanja do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije to odločitev upošteva. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik pošlje EU nadrejeni družbi in sodelujočim pristojnim organom.

(10) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ pri izvajanju nadzora nad banko na posamični podlagi upošteva skupno odločitev iz tretjega ali osmega odstavka tega člena ter odločitev konsolidacijskega nadzornika, ki je sprejeta v skladu s šestim odstavkom tega člena, kot dokončno.

(11) Če je v zvezi z odločitvijo iz 3. točke tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ prekine postopek odločanja na podlagi sedmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije pri odločitvi iz sedmega odstavka tega člena njegovo odločitev upošteva. Obrazloženo odločitev Banka Slovenija pošlje banki in konsolidacijskemu nadzorniku.

6.8. Kvalificirane naložbe banke

223. člen (dovoljenje za kvalificirane naložbe)

(1) Kvalificirana naložba po tem zakonu je naložba, na podlagi katere pridobi banka kvalificirani delež v:

1. finančni instituciji s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici z izjemo finančnih institucij, pri katerih mora banka za pridobitev kvalificiranega deleža v teh osebah pridobiti dovoljenje nadzornega organa Republike Slovenije ali druge države članice; ali

2. subjektu finančnega sektorja s sedežem v tretji državi.

(2) Banka mora pred vsako pridobitvijo kvalificirane naložbe pridobiti dovoljenje Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za kvalificirano naložbo).

(3) Banka Slovenije banki izda dovoljenje za kvalificirano naložbo, če:

1. je banka zagotovila ustrezno ureditev notranjega upravljanja iz naslova pridobitve in upravljanja kvalificirane naložbe,
2. zaradi pridobitve takšne naložbe ne bo ovirano učinkovito izvajanje nadzora nad banko in
3. zaradi pridobitve takšne naložbe ne bo ogrožena kapitalaska ustreznost ali ustreznost likvidnosti banke na posamični ali konsolidirani podlagi.

(4) Za namen iz 2. točke prejšnjega odstavka se šteje, da je izvajanje učinkovitega nadzora oteženo zlasti, če:

1. je ob upoštevanju predpisov tretje države ali ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvajanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona, ali
2. bi bilo zaradi poslovnih ali lastniških povezav subjekta, v katerem bo banka pridobila kvalificirano naložbo, z drugimi družbami ali posamezniki zaradi medsebojnih povezav na podlagi udeležbe v kapitalu ali zaradi nepreglednega poslovanja oteženo izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(5) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja glede naložb, ki jih banka pridobi v okviru:

1. izvajanja storitev za račun stranke;
2. poplačila svojih terjatev z uresničitvijo pravic iz zavarovanja, če so bile naložbe dane banki kot zavarovanje njenih terjatev in banka te naložbe odsvoji v petih letih po pridobitvi;
3. preoblikovanja svojih terjatev do subjekta finančnega sektorja v deleže v kapitalu tega subjekta v postopku prisilne poravnave ali podobnem postopku zaradi insolventnosti, ki se vodi nad tem subjektom.

(6) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o pridobitvi kvalificirane naložbe in o pogojih iz prejšnjega odstavka ter predložiti dokazila o izpolnjevanju teh pogojev. Če banka, ki je pridobila kvalificirano naložbo na podlagi 2. točke prejšnjega odstavka, ne odsvoji ali ne zmanjša pridobljene kvalificirane naložbe v petih letih po pridobitvi, mora za ohranitev kvalificirane naložbe pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za kvalificirano naložbo.

(7) Banka Slovenije v odločbi o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificirane naložbe določi višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu subjekta finančnega sektorja, za katerega se izdaja dovoljenje, kot enega od razponov iz prvega odstavka 77. člena tega zakona. Banka mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo deleža, na podlagi katere bi preseгла razpon, za katerega velja dovoljenje, pridobiti novo dovoljenje Banke Slovenije za kvalificirano naložbo.

(8) Banka Slovenije predpiše dokumentacijo, ki jo predloži banka zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirano naložbo.

224. člen (prenehanje veljavnosti dovoljenja)

(1) Banka Slovenije z odločbo o dovoljenju za kvalificirano naložbo določi rok, v katerem mora banka pridobiti kvalificirano naložbo, za katero je bilo izdano dovoljenje. Rok ne sme biti krajši od treh mesecev.

(2) Za prenehanje veljavnosti dovoljenja za kvalificirano naložbo se smiselno uporablja 79. člen tega zakona.

(3) Ne glede na tretji odstavek 79. člena tega zakona dovoljenje za kvalificirano naložbo ne preneha veljati, če banka po pridobitvi kvalificirane naložbe v razponu, za katerega je bilo izdano dovoljenje, zmanjša delež naložbe tako, da ne dosega več razpona, za katerega je bilo izdano dovoljenje, in v treh mesecih po odsvojitvi vnovič poveča svoj delež tako, da znova dosega razpon, za katerega je bilo izdano dovoljenje.

(4) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti, če delež kvalificirane naložbe zmanjša pod delež, za katerega je bilo izdano dovoljenje Banke Slovenije.

225. člen (odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za kvalificirano naložbo, če v zvezi s kvalificirano naložbo niso več izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 223. člena tega zakona. Banka Slovenije v odločbi o odvzemu dovoljenja določi rok, v katerem mora banka zmanjšati kvalificirano naložbo ali izvesti ustrezno preoblikovanje naložbe.

(2) Če banka v roku iz prejšnjega odstavka ne zmanjša kvalificirane naložbe ali ne izvede ustreznega preoblikovanja naložbe, se šteje, da gre za neupravičeno pridobitev kvalificirane naložbe.

226. člen (neupravičena pridobitev kvalificirane naložbe)

Če banka pridobi kvalificirano naložbo v nasprotju z 223. členom tega zakona, Banka Slovenije z odredbo banki določi rok, v katerem mora banka odsvojiti kvalificirano naložbo, izvesti ustrezno preoblikovanje naložbe ali vložiti zahtevo za izdajo dovoljenja.

227. člen (poročanje na zahtevo Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko od finančne institucije s sedežem v Republiki Sloveniji, v kateri je banka pridobila kvalificirano naložbo, zahteva, da poroča o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za njeno poslovanje in vplivajo na oceno tveganj, ki nastajajo za banko v zvezi s kvalificirano naložbo.

(2) Če finančna institucija iz prejšnjega odstavka poroča o navedenih dejstvih drugim nadzornim organom v Republiki Sloveniji, lahko Banka Slovenije od teh organov zahteva predložitve vseh informacij o njenem poslovanju, ki vplivajo na oceno tveganj, ki nastajajo za banko v zvezi s kvalificirano naložbo.

6.9. Poročanje o pomembnih okoliščinah

228. člen (poročila banke o pomembnih dejstvih in okoliščinah)

(1) Banka mora Banko Slovenije in Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za opravljanje nalog iz točk (b) in (d) do (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, obveščati o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

1. spremembe podatkov, ki se vpisujejo v sodni register;
2. sklic skupščine in vsi sklepi, sprejeti na skupščini;
3. imetniki delnic banke ter pridobitev oziroma sprememba kvalificiranih deležev;
4. pridobitev oziroma odtujitev delnic, poslovnih deležev oziroma članskih pravic v pravnih osebah;
5. prenehanje opravljanja določenih storitev, ki jih opravlja banka;
6. druga dejstva in okoliščine, ki jih določi Banka Slovenije v podzakonskem predpisu iz 155. člena tega zakona in so pomembne za presojo, ali banka posluje v skladu s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(2) Uprava banke mora Banko Slovenije in Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za opravljanje nalog iz točk (b) in (d) do (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, nemudoma obvestiti o naslednjih dogodkih:

1. če banka na zahtevo vlagatelja ni sposobna izplačati njegove dospelje vloge;
2. če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalске ustreznosti iz 149. člena tega zakona ali ustrezne likvidnosti iz 150. člena tega zakona;
3. če je banka začela obširnejšo prenavo informacijskih sistemov ali če je začela razvoj nove ponudbe storitev, pretežno podprtih z informacijsko tehnologijo;

4. drugih dogodkih, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj.

7. POGLAVJE: KAPITALSKI BLAŽILNIKI

7.1. Splošne določbe

229. člen **(pomen izrazov)**

Izrazi, uporabljeni v tem poglavju tega zakona, pomenijo:

1. »varovalni kapitalski blažilnik« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 231. členom tega zakona;
2. »posamezni banki lasten proticiklični kapitalski blažilnik« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 232. členom tega zakona;
3. »blažilnik za GSPB« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 243. členom tega zakona;
4. »blažilnik za DSPB« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 244. členom tega zakona;
5. »blažilnik sistemskih tveganj« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 246. členom tega zakona;
6. »zahteva po skupnem blažilniku« pomeni celoten navadni lastniški temeljni kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev v zvezi z:
 - varovalnim kapitalskim blažilnikom,
 - posamezni banki lastnim proticikličnim kapitalskim blažilnikom,
 - blažilnikom za GSPB,
 - blažilnikom za DSPB,
 - blažilnikom sistemskih tveganj;
7. »stopnja proticikličnega blažilnika« pomeni stopnjo, ki jo mora uporabljati banka za izračun banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika in ki je določena v skladu z 233. do 236. členom tega zakona, ali jo določa ustrezni organ tretje države;
8. »vodilo za blažilnik« pomeni referenčno stopnjo blažilnika, izračunano v skladu z 233. členom tega zakona;
9. »blažilnik količnika finančnega vzvoda« pomeni temeljni kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev, določenih z odstavkom 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
10. »znesek skupne izpostavljenosti tveganjem« pomeni znesek izpostavljenosti tveganjem, izračunan v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
11. »GSPB« je svetovno sistemsko pomembna banka, ki jo na konsolidirani podlagi kot svetovno sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU;
12. »DSPB« je druga sistemsko pomembna banka, ki jo na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi kot drugo sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU;
13. »imenovani organ druge države« je organ druge države članice ali tretje države, pravu te države ali v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojen za določanje zahtev glede kapitalskih blažilnikov, ki jih mora vzdrževati banka države članice ali tretje države, oziroma za opredelitev banke države članice ali tretje države kot GSPB ali DSPB.

230. člen **(pristojnosti Banke Slovenije)**

(1) Banka Slovenije v skladu s tem zakonom določi zahteve po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov z namenom preprečevanja ali omejevanja makrobonitetnega in sistemskega tveganja.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije določi zahteve po vzdrževanju enega ali več kapitalskih blažilnikov:

1. proticikličnega blažilnika iz 232. člena tega zakona;
2. blažilnika sistemskih tveganj iz 246. člena tega zakona;
3. blažilnika za GSPB iz 243. člena tega zakona;

4. blažilnika za DSPB iz 244. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije obvesti Odbor za finančno stabilnost pred odločitvijo glede:

1. določitve banke kot GSPB ali DSPB;
2. zahteve v zvezi s proticikličnim kapitalskim blažilnikom;
3. zahteve v zvezi z blažilnikom sistemskih tveganj in
4. zahteve v zvezi z blažilnikom za DSPB.

(4) Odbor za finančno stabilnost v roku, ki ga določi Banka Slovenije in ki ni krajši od osmih dni, poda mnenje v zvezi s predlagano odločitvijo Banke Slovenije v zadevah iz prejšnjega odstavka. Če Odbor za finančno stabilnost v določenem roku poda mnenje o predlogu odločitve, Banka Slovenije pri odločitvi to mnenje upošteva ali pisno pojasni razloge, zaradi katerih tega mnenja ni upoštevala.

7.2. Vrste kapitalskih blažilnikov

7.2.1. Varovalni kapitalski blažilnik

231. člen

(zahteva po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika)

Banka mora vzdrževati varovalni kapitalski blažilnik v višini 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe 575/2013/EU. Banka izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

7.2.2. Proticiklični kapitalski blažilnik

232. člen

(zahteva po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika)

(1) Banka mora vzdrževati lastni proticiklični kapitalski blažilnik, enak znesku njene skupne izpostavljenosti tveganjem, pomnoženemu s tehtanim povprečjem stopenj proticikličnega blažilnika, izračunanih v skladu s četrtem odstavkom tega člena na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe 575/2013/EU. Banka izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(2) Stopnja banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika je sestavljena iz tehtanega povprečja stopenj proticikličnega blažilnika, ki se uporabljajo za države, v katerih so kreditne izpostavljenosti te banke.

(3) Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila za izračun stopenj posamezni banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

233. člen

(določanje stopnje proticikličnega blažilnika)

(1) Banka Slovenije četrletno izračunava vodilo za blažilnik, ki smiselno odraža kreditni cikel in tveganja zaradi čezmerne kreditne rasti v Republiki Sloveniji, ter ustrezno upošteva posebnosti gospodarstva v Republiki Sloveniji. Vodilo za blažilnik temelji na odstopanju razmerja med krediti in bruto domačim proizvodom (v nadaljnjem besedilu: BDP) od dolgoročnega trenda tega razmerja, pri čemer upošteva:

1. kazalnik rasti ravni kreditov v Republiki Sloveniji ter zlasti kazalnik, ki odraža spremembe razmerja med krediti, odobrenimi v Republiki Sloveniji, in BDP;
2. smernice Evropskega odbora za sistemska tveganja glede izračuna vodila za blažilnik.

(2) Banka Slovenije četrletno oceni intenzivnost cikličnega sistemskega tveganja in ustreznost stopnje proticikličnega blažilnika v Republiki Sloveniji ter določi ali prilagodi stopnjo proticikličnega blažilnika, ki se uporablja za izračun stopnje banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi s kreditnimi izpostavljenostmi v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo).

- (3) Banka Slovenije pri določitvi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo upošteva:
1. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom tega člena;
 2. smernice ter priporočila Evropskega odbora za sistemska tveganja glede določanja stopnje blažilnika;
 3. druge spremenljivke, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne pri ugotavljanju cikličnega sistemskega tveganja.

234. člen
(višina stopnje proticikličnega blažilnika)

(1) Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo v razponu med 0 in 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, pri čemer se stopnja določa v korakih po 0,25 odstotne točke ali z večkratniki 0,25 odstotne točke.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če je to utemeljeno na podlagi ocene iz prejšnjega člena.

235. člen
(začetek uporabe proticikličnega blažilnika)

(1) Ko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki je višja od 0 odstotkov, ali poviša že uveljavljeno stopnjo, se nova stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo začne uporabljati 12 mesecev po objavi iz 238. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije v izjemnih razmerah določi, da se nova stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, objavljena v skladu z 238. členom tega zakona, začne uporabljati pred potekom 12 mesecev od objave.

(3) Če Banka Slovenije zniža veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo ali jo zniža na 0 odstotkov, določi tudi okvirno obdobje, v katerem se ne pričakuje povečanje blažilnika. Tako določeno okvirno obdobje Banke Slovenije ne zavezuje.

236. člen
(priznavanje stopenj proticikličnega blažilnika, ki presegajo 2,5 odstotka)

(1) Kadar imenovani organ druge države določi stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, lahko Banka Slovenije prizna to stopnjo blažilnika za namene izračuna banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

(2) Kadar Banka Slovenije prizna stopnjo proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banka pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika upošteva to stopnjo v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi.

(3) Kadar Banka Slovenije ne prizna stopnje proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banke pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi upoštevajo stopnjo proticikličnega blažilnika v višini 2,5 odstotka.

237. člen
(odločitev o stopnjah proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretjih državah)

(1) Če imenovani organ tretje države ni določil in objavil stopnje proticikličnega blažilnika za to državo, lahko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi, ki jo banke upoštevajo pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

(2) Kadar je imenovani organ tretje države določil in objavil stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, lahko Banka Slovenije določi drugačno stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti

bank v tej državi, če stopnja blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, ne zadostuje za ustrezno zaščito bank pred tveganji čezmerne kreditne rasti v tej državi.

(3) Stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki jo določi Banka Slovenije na podlagi prejšnjega odstavka, ne sme biti nižja od stopnje, ki jo določi imenovani organ tretje države, razen če stopnja blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(4) Banka Slovenije lahko obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja, da stopnja proticikličnega blažilnika za tretjo državo, ki jo je določil imenovani organ tretje države, za to tretjo državo ni zadostna.

(5) Če Evropski odbor za sistemska tveganja na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka ali obvestila imenovanega organa države članice ali na lastno pobudo izda priporočilo, ga Banka Slovenije upošteva pri presoji na podlagi prvega do tretjega odstavka tega člena.

(6) Kadar Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, zaradi česar se zviša stopnja proticikličnega blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, se nova stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi začne uporabljati 12 mesecev po objavi iz 239. člena tega zakona.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije v izjemnih okoliščinah določi, da se nova stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, objavljena v skladu z 239. členom tega zakona, začne uporabljati pred potekom 12 mesecev od objave.

238. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo)

(1) Banka Slovenije četrtletno na svoji spletni strani objavi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, določenega v skladu z 233. členom tega zakona, in si prizadeva za časovno usklajenost te objave z objavami drugih imenovanih organov.

(2) Objava stopnje proticikličnega blažilnika iz prejšnjega odstavka vključuje vsaj naslednje podatke:

1. veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika;
2. razmerje med krediti in BDP ter odstopanje tega razmerja od dolgoročnega trenda;
3. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom 233. člena tega zakona;
4. utemeljitev zadevne stopnje blažilnika;
5. kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;
6. sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom;
7. če se stopnja blažilnika zniža, okvirno obdobje, v katerem se povišanje stopnje blažilnika ne pričakuje, skupaj z utemeljitvijo za to obdobje.

(3) Banka Slovenije uradno obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o vsaki spremembi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo in sporoči podatke iz prejšnjega odstavka.

239. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi)

(1) Banka Slovenije na svojih spletnih straneh objavi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki jo je določila v skladu s prvim in drugim odstavkom 237. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v objavo iz prejšnjega odstavka vključi naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika in tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja;
2. utemeljitev zadevne stopnje blažilnika;
3. kadar je stopnja blažilnika prvič večja od nič ali se poviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;

4. sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom.

240. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika, ki presega 2,5 odstotka)

Kadar Banka Slovenije v skladu z 236. členom tega zakona prizna stopnjo blažilnika za drugo državo članico ali tretjo državo, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, to objavi na svoji spletni strani. Objava vsebuje vsaj naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika;
2. državo članico ali tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja;
3. kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;
4. sklicevanje na izredne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom.

7.2.3. Blažilnik za GSPB in blažilnik za DSPB

241. člen

(določanje svetovnih sistemsko pomembnih bank)

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem metodologije iz drugega odstavka tega člena z odločbo kot GSPB določi:

1. skupino, katere del je banka in na vrhu katere je EU nadrejena banka, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji, ali
2. banko, ki ni podrejena družba EU nadrejene kreditne institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga.

(2) Banka Slovenije določi banko ali skupino kot GSPB, če bi njen propad ali slabo poslovanje lahko povzročilo sistemsko tveganje svetovnega pomena. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke ali skupine na sistemsko tveganje svetovnega pomena z uporabo metodologije, ki temelji na naslednjih merljivih in enakovredno uteženih kazalnikih:

1. velikost skupine;
2. medsebojna povezanost skupine s finančnim sistemom;
3. nadomestljivost storitev ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja skupina;
4. zapletenost skupine;
5. čezmejne dejavnosti skupine, vključno s čezmejno dejavnostjo med Republiko Slovenijo in drugimi državami članicami ter med Republiko Slovenijo in tretjo državo.

(3) Na podlagi skupnega rezultata uporabljene metodologije iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije banko ali skupino iz prvega odstavka tega člena, katere skupni rezultat presega najnižjo presečno vrednost rezultata, določenega za prvo podkategorijo GSPB, razvrsti v eno od petih podkategorij GSPB iz prvega odstavka 243. člena tega zakona. Presečne vrednosti rezultatov med zaporednimi podkategorijami upoštevajo načelo nespremenljivega (konstantnega) linearnega naraščanja sistemskega pomena GSPB med vsako podkategorijo, z izjemo najvišje podkategorije.

(4) Ko Banka Slovenije opredeli banko ali skupino kot GSPB, jo razvrsti v ustrezno podkategorijo GSPB in ji določi rok za izpolnitev zahteve po vzdrževanju blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo v skladu z 243. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko v primeru posebnih okoliščin:

1. prerazvrsti GSPB v višjo podkategorijo GSPB, kot je določena na podlagi tretjega odstavka tega člena;
2. kot GSPB opredeli banko ali skupino iz prvega odstavka tega člena, ki na podlagi uporabljene metodologije ne presega najnižje presečne vrednosti za prvo podkategorijo GSPB, določeno na podlagi tretjega odstavka tega člena;
3. prerazvrsti GSPB na podlagi dodatne določitvene metodologije iz višje v nižjo podkategorijo ob upoštevanju enotnega mehanizma za reševanje na podlagi dodatnega skupnega rezultata iz šestega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije za banko ali skupino izračuna dodatni skupni rezultat, na podlagi katerega lahko sprejme ukrep iz 3. točke prejšnjega odstavka. Pri izračunu uporabi dodatno določitevno metodologijo, ki temelji na naslednjih enakovrednih kategorijah merljivih kazalnikov:

1. kategorijah iz 1. do 4. točke drugega odstavka tega člena;
2. čezmejni dejavnosti skupine razen dejavnosti skupine v sodelujočih državah članicah iz 4. člena Uredbe 806/2014/EU.

(7) Banka Slovenije najmanj enkrat letno preveri določitev GSPB in razvrstitev GSPB v ustrezne podkategorije GSPB. Kadar ob vnovičnem pregledu Banka Slovenije ugotovi, da se GSPB z upoštevanjem skupnega rezultata na podlagi metodologije iz drugega odstavka tega člena ali zaradi posebnih okoliščin iz petega odstavka tega člena prerazvrsti v drugo podkategorijo GSPB, ali če ugotovi, da banka ali skupina ne izpolnjuje več meril za GSPB, odloči, da:

1. se za GSPB uporablja nova podkategorija GSPB, določena na podlagi tretjega in petega odstavka tega člena, ter določi rok za izpolnitev zahteve po vzdrževanju blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo GSPB, v skladu z 243. členom tega zakona; ali
2. banka ali skupina ni več opredeljena kot GSPB.

(8) Banka Slovenije obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o rezultatih pregleda in določitvi GSPB ter podkategorijah GSPB, v katero je vsaka GSPB razvrščena, vključno z utemeljitvijo presoje posebnih okoliščin iz petega odstavka tega člena. Banka Slovenije informacijo o podkategoriji, v katero je posamezna GSPB razvrščena, objavi na svoji spletni strani.

242. člen **(določanje drugih sistemsko pomembnih bank)**

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem meril iz drugega odstavka tega člena z odločbo kot DSPB določi:

1. banko ali
2. skupino, katere del je banka in na vrhu katere je ena izmed naslednjih oseb s sedežem v Republiki Sloveniji:
 - EU nadrejena banka;
 - EU nadrejeni finančni holding;
 - EU nadrejeni mešani finančni holding;
 - nadrejena banka;
 - nadrejeni finančni holding ali
 - nadrejeni mešani finančni holding.

(2) Banka Slovenije banko ali skupino iz prejšnjega odstavka opredeli kot DSPB, če bi propad ali slabo poslovanje banke lahko povzročilo sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke na sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji na podlagi vsaj enega od naslednjih meril:

1. velikost,
2. pomen za gospodarstvo Evropske unije ali Republike Slovenije,
3. pomen čezmejnih dejavnosti,
4. medsebojna povezanost banke ali skupine s finančnim sistemom.

(3) Ko Banka Slovenije opredeli banko ali skupino kot DSPB, hkrati določi tudi stopnjo blažilnika za DSPB in rok za izpolnitev zahteve po vzdrževanju tega blažilnika.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena Banka Slovenije v primeru, ko ob vnovičnem pregledu DSPB določi nižji ali višji blažilnik za DSPB, ali če ugotovi, da z upoštevanjem meril iz prvega in drugega odstavka tega člena pri banki ali skupini niso več podane okoliščine za obravnavo kot DSPB, odloči, da:

1. se za banko ali skupino uporablja nova stopnja blažilnika za DSPB in določi rok za izpolnitev zahteve po vzdrževanju tega blažilnika, ali
2. banka ali skupina ni več opredeljena kot DSPB.

(5) Banka Slovenije obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o bankah in skupinah, ki jih je opredelila kot DSPB, ter na svoji spletni strani objavi seznam DSPB.

(6) Banka Slovenije najmanj enkrat na leto preveri izpolnjevanje meril za DSPB in ustreznost določenih stopenj blažilnika za DSPB. Banka Slovenije obvesti o rezultatih to DSPB in Evropski odbor za sistemska tveganja ter na svoji spletni strani objavi posodobljen seznam DSPB.

243. člen
(zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB)

(1) GSPB mora vzdrževati blažilnik za GSPB na konsolidirani podlagi, ki ustreza podkategoriji za GSPB, v katero je GSPB razvrščena na podlagi 241. člena tega zakona, in sicer v višini:

1. za prvo najnižjo podkategorijo: 1 odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
2. za drugo podkategorijo: 1,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
3. za tretjo podkategorijo: 2 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
4. za četrto podkategorijo: 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;
5. za peto podkategorijo: 3,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(2) GSPB izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

244. člen
(zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB)

(1) DSPB mora vzdrževati blažilnik za DSPB na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi v višini, ki ga določi Banka Slovenije. DSPB izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(2) Banka Slovenije lahko določi blažilnik za DSPB v višini do 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ob upoštevanju meril za določitev DSPB iz 242. člena tega zakona na konsolidirani, subkonsolidirani ali posamični podlagi. Banka Slovenije zagotovi, da zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB ne povzroča nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele, vključno z učinki v drugih državah članicah ali na ravni Evropske unije, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije določi blažilnik za DSPB, višji od 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če Komisija v treh mesecih po prejemu obvestila Evropskega odbora za sistemska tveganja iz petega odstavka tega člena sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki Slovenije za zahtevo po vzdrževanju blažilnika za DSPB, višjega od 3 odstotkov skupne izpostavljenosti tveganjem.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena in zahteve po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj se v primeru, ko je DSPB podrejena GSPI ali DSPI, ki je institucija ali skupina, na vrhu katere je EU nadrejena institucija in se zanjo na konsolidirani podlagi zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPI, za to podrejeno DSPB na posamični ali subkonsolidirani podlagi uporabi blažilnik, ki ne presega nižje izmed vrednosti:

1. vsote višjega od blažilnikov za GSPI ali DSPI, ki se uporabljata za skupino na konsolidirani podlagi, in 1 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ali
2. 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ali stopnje, višje od 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ki se na podlagi izvedbenega akta Komisije uporablja za skupino na konsolidirani podlagi v skladu s prejšnjim odstavkom.

(5) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo blažilnika za DSPB o tem obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja, in sicer vsaj en mesec pred objavo odločitve, kadar je blažilnik določen v višini do 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, oziroma vsaj tri mesece pred objavo odločitve, kadar je blažilnik določen s stopnjo, višjo od 3 odstotkov.

(6) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje:

1. razloge, zaradi katerih Banka Slovenije ocenjuje, da bo blažilnik za DSPB učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja;
2. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika za DSPB na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij, ki so na voljo Banki Slovenije;
3. stopnjo blažilnika za DSPB, ki jo namerava določiti Banka Slovenije.

245. člen
(zahteva po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj)

Kadar za skupino na konsolidirani podlagi veljata tako zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB kot zahteva za vzdrževanje blažilnika za DSPB, se uporabi višja od obeh zahtev.

7.2.4. Blažilnik sistemskih tveganj

246. člen
(zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko določi blažilnik sistemskih tveganj za vse izpostavljenosti ali za eno ali več podskupin izpostavljenosti iz prvega odstavka 247. člena tega zakona, da se preprečijo ali zmanjšajo sistemska ali makrobonitetna tveganja.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva, da morajo vse banke ali določene skupine bank vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj, izračunan v skladu z 248. členom tega zakona, in sicer na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi. Zahteva se izpolnjuje z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(3) Pri določanju zahtev iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije upošteva tveganja, ki niso zajeta z zahtevami iz 232., 243. in 244. člena tega zakona in Uredbe 575/2013/EU, zlasti pa upošteva tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi lahko imele resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v Republiki Sloveniji.

247. člen
(določanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko določi stopnje blažilnika sistemskih tveganj za vse banke ali za določene skupine bank, in sicer v zvezi z vsemi izpostavljenostmi oziroma za eno ali več od naslednjih podskupin izpostavljenosti:

1. vse izpostavljenosti v Republiki Sloveniji;
2. vse izpostavljenosti v drugi državi članici ob upoštevanju 249. člena tega zakona;
3. izpostavljenosti v tretjih državah;
4. sektorske izpostavljenosti v Republiki Sloveniji:
 - vse izpostavljenosti na drobno do fizičnih oseb, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami,
 - vse druge izpostavljenosti do fizičnih oseb razen izpostavljenosti iz prejšnje alineje,
 - vse izpostavljenosti do pravnih oseb, zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine,
 - vse druge izpostavljenosti do pravnih oseb razen izpostavljenosti iz prejšnje alineje;
5. sektorske izpostavljenosti iz prejšnje točke v drugi državi članici samo zaradi omogočitve priznavanja stopnje blažilnika, ki jo določi druga država članica v skladu z 251. členom tega zakona;
6. podskupine vseh kategorij sektorskih izpostavljenosti iz točke č) tega odstavka.

(2) Banka Slovenije blažilnik sistemskih tveganj določi s stopnjami prilagoditev po 0,5 odstotne točke ali z večkratnikom te vrednosti. Za različne skupine bank in izpostavljenosti lahko Banka Slovenije določi različne zahteve.

(3) Blažilnik sistemskih tveganj se ne uporablja za obravnavo tveganj iz 232., 243. in 244. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije pri določanju zahteve po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj zagotovi, da blažilnik sistemskih tveganj ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali vsej EU, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

(5) Banka Slovenije najmanj vsako drugo leto preveri ustreznost zahtev po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj.

(6) Ko Banka Slovenije določi stopnje blažilnika sistemskih tveganj v skladu s pododdelkom 7.2.4. tega zakona, zaprosi Evropski odbor za sistemska tveganja, da v skladu s 16. členom Uredbe 1092/2010/EU izda priporočilo za eno ali več držav članic za priznanje stopenj blažilnika sistemskih tveganj za vse izpostavljenosti ali za podskupine izpostavljenosti v skladu z 251. členom tega zakona.

248. člen **(izračun blažilnika sistemskih tveganj)**

Banka izračuna blažilnik sistemskih tveganj na naslednji način:

$$B_{SR} = r_T \times E_T + \sum_i r_i \times E_i$$

pri čemer je:

B_{SR} = blažilnik sistemskih tveganj;

r_T = stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke;

E_T = znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke, izračunan v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU;

i = indeks, ki označuje podskupino izpostavljenosti iz prejšnjega člena;

r_i = stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek izpostavljenosti tveganjem podskupine izpostavljenosti i ; in

E_i = znesek izpostavljenosti tveganjem banke za podskupino izpostavljenosti i , izračunan v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

249. člen **(postopek določanja stopnje blažilnika sistemskih tveganj)**

(1) Banka Slovenije pred objavo odločitve o določitvi ali spremembi stopenj blažilnika sistemskih tveganj na podlagi 250. člena tega zakona obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja. V primeru, da se stopnje blažilnika sistemskih tveganj nanašajo na banko, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije obvesti tudi organe te države članice. Kadar se stopnje blažilnika sistemskih tveganj nanašajo na izpostavljenosti v tretjih državah, Banka Slovenije prav tako obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje:

1. opis sistemskega ali makrobonitetnega tveganja v Republiki Sloveniji;
2. opis razsežnosti sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, zaradi katerih je ogrožena stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji;
3. utemeljitev razlogov, zakaj Banka Slovenije ocenjuje, da je zahteva po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj nujna ter pomeni učinkovit in sorazmeren ukrep pri zmanjševanju tveganja;
4. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika sistemskih tveganj na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij;
5. če se stopnja blažilnika uporablja za vse izpostavljenosti, utemeljitev Banke Slovenije, zakaj blažilnik sistemskih tveganj ne podvaja delovanja blažilnika za DSPB iz 244. člena tega zakona;
6. stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih Banka Slovenije namerava določiti, izpostavljenosti, za katere se bodo uporabljale te stopnje, in banke, za katere bodo veljale te stopnje.

(3) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj ne privede do povečanja predhodno določene stopnje blažilnika sistemskih tveganj, Banka Slovenije o tem le obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja in druge pristojne organe v skladu s tem členom.

(4) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj ne privede do skupne stopnje blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti, višje od 3 odstotkov, Banka Slovenije pošlje obvestilo iz prvega odstavka tega člena Evropskemu odboru za sistemska tveganja vsaj en mesec pred objavo odločitve na podlagi 250. člena tega zakona. Za namene tega odstavka se v izračunu navedenega praga ne upošteva stopnje blažilnika sistemskih tveganj priznane v skladu z 251. členom tega zakona, ki jo določi druga država članica..

(5) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj privede do skupne stopnje blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti, ki je višja od 3 odstotkov, a ne presega 5 odstotkov, Banka Slovenije v obvestilu Evropskemu odboru za sistemska tveganja iz prvega odstavka tega člena zaprosi za mnenje Komisije. Banka Slovenije sprejme odločitev o stopnji blažilnika sistemskih tveganj v skladu z mnenjem Komisije ali obrazloži, zakaj ga ne bo upoštevala.

(6) Če se določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj iz prejšnjega odstavka nanaša na banko, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije v obvestilu Evropskemu odboru za sistemska tveganja iz prvega odstavka tega člena zaprosi za priporočilo Komisije in Evropskega odbora za sistemska tveganja. Če organ nadrejene osebe izrazi nestrinjanje s predlagano stopnjo oziroma stopnjami blažilnika sistemskih tveganj iz prejšnjega odstavka za podrejeno banko ali sta priporočili Komisije in Evropskega odbora za sistemska tveganja negativni, Banka Slovenije:

- prekine postopek in zaprosi za pomoč Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter sprejme odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa ali
- ustavi postopek določitve predlagane stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj.

(7) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj privede do skupne stopnje blažilnika sistemskega tveganja za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti višje od 5 odstotkov, Banka Slovenije zaprosi za dovoljenje Komisijo. Zaposilo vsebuje vse informacije iz drugega odstavka tega člena. Če Komisija v treh mescih sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki Slovenije za uvedbo blažilnika sistemskih tveganj, Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s tem aktom.

(8) Če Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v drugih državah članicah, mora biti ta stopnja enaka za vse izpostavljenosti znotraj Evropske unije, razen če se prizna stopnja blažilnika sistemskih tveganj v skladu z 251. členom tega zakona.

250. člen **(objava stopenj blažilnika sistemskih tveganj)**

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi odločitve o stopnjah blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer objava vključuje:

1. stopnje blažilnika sistemskih tveganj;
2. banke, za katere velja blažilnik sistemskih tveganj;
3. izpostavljenosti, za katere veljajo stopnje blažilnika sistemskih tveganj;
4. utemeljitev za določitev stopenj blažilnika sistemskih tveganj;
5. datum, od katerega morajo banke vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj;
6. imena držav, če so izpostavljenosti v teh državah upoštewane v blažilniku sistemskih tveganj.

(2) Če bi objava iz 4. točke prejšnjega odstavka lahko ogrozila stabilnost finančnega sistema, Banka Slovenije teh informacij ne vključi v objavo.

(3) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi tudi odločitve o odpravi katere koli izmed stopenj blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer smiselno upošteva informacije iz prvega odstavka tega člena.

251. člen **(priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj)**

(1) Banka Slovenije lahko prizna stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih določijo imenovani organi drugih držav članic, in lahko te stopnje blažilnika uporablja za banke z izpostavljenostmi v državah članicah, ki so uvedle te stopnje blažilnika.

(2) Če Banka Slovenije prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, o tem obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja. Odločitev o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije objavi na svoji spletni strani.

(3) Pri odločitvi o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije upošteva informacije, ki jih je država članica, ki je določila stopnjo blažilnika, predložila v skladu s prvim odstavkom 249. člena tega zakona in jih javno objavila na spletni strani.

(4) Če Banka Slovenije v skladu s prvim odstavkom tega člena prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, se lahko ta blažilnik sistemskega tveganja prišteje k blažilniku sistemskega tveganja, ki se uporablja v skladu z 246. členom tega zakona, pod pogojem, da blažilnika obravnavata različna tveganja. Če blažilnika obravnavata ista tveganja, se uporabi samo višji blažilnik.

7.3. Kombinirana uporaba blažilnikov za GSPB in DSPB ter blažilnika sistemskih tveganj

252. člen

(zahteve v zvezi z uporabo blažilnikov za GSPB in DSPB ter blažilnika sistemskih tveganj)

Če za banko velja blažilnik sistemskih tveganj, se ta prišteje blažilniku za GSPB ali blažilniku za DSPB, kot sta določena v pododdelku 7.2.3 tega zakona. Kadar je vsota stopnje blažilnika sistemskih tveganj, kot se izračuna za namen četrtega, petega ali sedmega odstavka 249. člena tega zakona, in stopnje blažilnika za GSPB oziroma DSPB višja od 5 odstotkov, je treba predhodno pridobiti pooblastilo Komisije iz tretjega odstavka 244. člena tega zakona. Za ta namen Banka Slovenije tri mesece pred objavo odločitve predloži obvestilo Evropskemu odboru za sistemska tveganja.

7.4. Ukrepi za ohranitev kapitala

7.4.1. *Zahteva po skupnem blažilniku*

253. člen

(zahteva po skupnem blažilniku)

(1) Banka mora stalno izpolnjevati zahtevo po skupnem blažilniku z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Če te zahteve ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz 254. člena tega zakona.

(2) Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje enega od elementov zahteve po skupnem blažilniku, ne sme uporabiti za izpolnjevanje drugih ustreznih elementov zahteve po skupnem blažilniku.

(3) Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. zahtev iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. dodatne kapitalske zahteve na podlagi 203. člena ali 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 151. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
4. napotka, sporočenega v skladu z 205. členom tega zakona za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda;

(4) Šteje se, da banka ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, kadar nima kapitala v zadostnem obsegu in kakovosti, da bi hkrati izpolnila vsako od naslednjih zahtev:

1. zahtevo po skupnem blažilniku;
2. zahteve iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. dodatno kapitalsko zahtevo na podlagi 203. člena ali 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
4. zahtevo glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 151. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

254. člen

(omejitve razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po skupnem blažilniku)

(1) Banka, ki izpolnjuje zahtevo po skupnem blažilniku, ne izvede izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen navadni lastniški temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po skupnem blažilniku ne bi bila več izpolnjena.

(2) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, mora izračunati maksimalni znesek za razdelitev (v nadaljnjem besedilu: MDA) v skladu z 255. členom tega zakona. Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o neizpolnjevanju zahteve po skupnem blažilniku ter izračunanem MDA ter podati načrt za ohranitev kapitala iz 261. člena tega zakona.

(3) Banka v primeru iz prejšnjega odstavka pred izračunom MDA ne sme:

1. opravljati izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
2. vzpostaviti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;
3. opravljati izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(4) Kot izplačilo oziroma razdelitev v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom se za namene iz prvega in tretjega odstavka tega člena vključuje:

1. plačilo dividend v denarju;
2. celotno ali delno izplačilo variabilnega dela prejemkov v obliki delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov banke iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;
4. izplačilo kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;
5. izplačilo postavk iz (b) do (e) točke prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU.

(5) Če banka ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku ali je ne presega, lahko opravi izplačila iz tretjega odstavka tega člena največ v višini MDA, izračunanega v skladu z 255. členom tega zakona.

(6) Omejitve izplačil iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička, in kadar ustavitev ali neizvedba plačila ne pomeni nastanka dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti.

(7) Če uporaba omejitev iz tega člena ne omogoča ustreznega izboljšanja obsega navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke glede na zadevno sistemsko tveganje iz 246. člena tega zakona, Banka Slovenije banki izreče ustrezne ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom.

255. člen (izračun MDA)

(1) Banka izračuna MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z drugim odstavkom tega člena, in faktorja, določenega v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Izračunani znesek MDA se zmanjša za znesek iz naslova izplačil ali drugih dejanj iz tretjega odstavka 254. člena tega zakona.

(2) Vsota iz prejšnjega odstavka se izračuna kot seštevek vseh dobičkov banke, ustvarjenih med letom, in vseh čistih dobičkov poslovnega leta, kadar ti dobički niso upoštevani v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu banke v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013/EU, pri tem pa se seštevek zmanjša za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo iz tretjega odstavka 254. člena tega zakona ter davek, ki bi ga morala banka plačati v primeru, če bi bil ta dobiček zadržan.

(3) Faktor iz prvega odstavka tega člena je določen glede na delež, ki ga pomeni navadni lastniški temeljni kapital banke, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, v zahtevi po skupnem blažilniku – in sicer, če je višina tega deleža:

1. nižja ali enaka 25 odstotkov, se uporabi faktor 0;
2. višja od 25 odstotkov in nižja ali enaka 50 odstotkov, se uporabi faktor 0,2;
3. višja od 50 odstotkov in nižja ali enaka 75 odstotkov, se uporabi faktor 0,4;
4. višja od 75 odstotkov in nižja ali enaka 100 odstotkov, se uporabi faktor 0,6.

(4) Za namen prejšnjega odstavka se kot navadni lastniški temeljni kapital banke upošteva kapital, ki se ne uporablja za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz točk (a), (b), in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. dodatne kapitalske zahteve na podlagi 203. člena ali odredbe iz 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 151. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

256. člen (obveščanje Banke Slovenije)

(1) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, najpozneje en mesec pred nameranim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo dejanj iz tretjega odstavka 254. člena tega zakona o tem obvesti Banko Slovenije in predloži naslednje podatke:

1. znesek kapitala, razčlenjen na:
 - navadni lastniški temeljni kapital,
 - dodatni temeljni kapital,
 - dodatni kapital;
2. znesek dobička med letom in čistega dobička poslovnega leta;
3. MDA, izračunan v skladu s prejšnjim členom;
4. znesek razpoložljivega dobička, ki ga namerava razporediti med naslednje postavke:
 - izplačila dividend,
 - (re-)odkupi delnic,
 - izplačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala,
 - izplačila variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, ki se lahko izvedejo z vzpostavitvijo nove obveznosti izplačila ali z izplačilom obveznosti izplačila, ki je nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku.

(2) Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ureditve, s katerimi zagotavlja natančen izračun zneska razpoložljivega dobička in MDA ter na zahtevo Banke Slovenije to tudi dokazati.

7.4.2. Zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda

257. člen (zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda)

Šteje se, da banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, kadar nima zadostnega obsega temeljnega kapitala, da bi hkrati izpolnila:

1. zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz odstavka 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. zahtevo po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe (EU) št. 575/2013;
3. zahteve na podlagi 203. člena ali 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni zadosti pokrito z zahtevo iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
4. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 151. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

258. člen (omejitev razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda)

(1) Banka, ki izpolnjuje zahtevo po blažilniku finančnega vzvoda na podlagi odstavka 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ne izvede izplačil oziroma razdelitev v zvezi s temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda ne bi bila več izpolnjena.

(2) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora izračunati maksimalni znesek za razdelitev glede na količnik finančnega vzvoda (v nadaljnjem besedilu: L-MDA) v skladu z 259. členom tega zakona. Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o

neizpolnjevanju zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda in izračunanem L-MDA ter poslati načrt za ohranitev kapitala iz 261. člena tega zakona.

(3) Banka v primeru iz prejšnjega odstavka pred izračunom L-MDA ne sme:

1. opravljati izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
2. vzpostaviti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;
3. opravljati izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(4) Kot izplačilo oziroma razdelitev v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom se za namene iz prvega in tretjega odstavka tega člena šteje:

4. plačilo dividend v denarju;
5. celotno ali delno izplačilo variabilnega dela prejemkov v obliki delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;
6. odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov banke iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;
7. izplačilo kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;
8. izplačilo postavk iz točk (b) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU.

(5) Če banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda ali je ne presega, lahko opravi izplačila iz tretjega odstavka tega člena največ v višini L-MDA, izračunanega v skladu z 259. členom tega zakona.

(6) Omejitve izplačil iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička in kadar ustavitev ali neizvedba plačila ne pomeni dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti.

259. člen (izračun L-MDA)

(1) Banka izračuna L-MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z drugim odstavkom tega člena, in faktorja, določenega v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Izračunani znesek L-MDA se zmanjša za znesek iz naslova izplačil ali drugih dejanj iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Vsota iz prejšnjega odstavka se izračuna kot seštevek vseh dobičkov banke, ustvarjenih med letom, in vseh čistih dobičkov poslovnega leta, kadar ti dobički niso upoštevani v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu banke v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013/EU, pri tem pa se seštevek zmanjša za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo iz tretjega odstavka prejšnjega člena ter davek, ki bi ga morala banka plačati v primeru, če bi bil ta dobiček zadržan.

(3) Faktor iz prvega odstavka tega člena je določen glede na delež, ki ga predstavlja temeljni kapital banke, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s četrtem odstavkom 429. člena Uredbe 575/2013/EU, v zahtevi po blažilniku količnika finančnega vzvoda, in sicer če je višina tega deleža:

1. nižja od 25 odstotkov ali enaka, se uporabi faktor 0;
2. višja od 25 odstotkov in nižja 50 odstotkov ali enaka, se uporabi faktor 0,2;
3. višja od 50 odstotkov in nižja od 75 odstotkov ali enaka, se uporabi faktor 0,4;
4. višja od 75 odstotkov in nižja od 100 odstotkov ali enaka, se uporabi faktor 0,6.

(4) Za namen prejšnjega odstavka se kot temeljni kapital banke upošteva kapital, ki se ne uporablja za izpolnjevanje zahteve:

1. iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. na podlagi 203. člena ali 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni zadosti pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 151. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

260. člen

(obveščanje Banke Slovenije)

(1) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, najpozneje en mesec pred nameranim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo dejanj iz tretjega odstavka 258. člena tega zakona o tem obvesti Banko Slovenije in predloži naslednje podatke:

1. znesek temeljnega kapitala, razčlenjen na:
 - navadni lastniški temeljni kapital in
 - dodatni temeljni kapital;
2. znesek dobička med letom in čistega dobička poslovnega leta;
3. L-MDA, izračunan v skladu s prejšnjim členom;
4. znesek razpoložljivega dobička, ki ga namerava razporediti med naslednje postavke:
 - izplačila dividend,
 - (re-)odkupi delnic,
 - izplačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala,
 - izplačila variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, ki se lahko izvedejo z vzpostavitvijo nove obveznosti izplačila ali z izplačilom obveznosti izplačila, nastale v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po blažilniku količnika finančnega vzvoda.

(2) Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ureditve, s katerimi zagotavlja natančen izračun zneska razpoložljivega dobička in L-MDA, ter na zahtevo Banke Slovenije to tudi dokazati.

7.4.3. Načrt za ohranitev kapitala

261. člen (načrt za ohranitev kapitala)

(1) Če banka ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora pripraviti načrt za ohranitev kapitala in ga predložiti Banki Slovenije najpozneje v petih delovnih dneh, ko ugotovi, da ji navedenih zahtev ne bo uspelo izpolniti. Banka Slovenije lahko na predlog banke rok za predložitev načrta podaljša na največ deset dni ob upoštevanju obsega in zapletenosti dejavnosti banke.

(2) Načrt za ohranitev kapitala iz prejšnjega odstavka mora vključevati:

1. ocene prihodkov in odhodkov ter načrt bilance stanja;
2. ukrepe za povečanje kapitalskih količnikov banke;
3. načrt in časovni okvir za povečanje kapitala z namenom celotne izpolnitve zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda.

(3) Banka Slovenije lahko od banke zahteva tudi druge informacije za izvedbo ocene iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Banka Slovenije v enem mesecu po prejemu oceni načrt za ohranitev kapitala in ga odobri, če oceni, da je mogoče upravičeno pričakovati, da se bo z izvajanjem načrta zagotovil ali zbral zadosten kapital, ki bo banki omogočil izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda v primernem roku. Če v času izvajanja odobrenega načrta za ohranitev kapitala nastanejo pomembnejša odstopanja, lahko Banka Slovenije zahteva predložitev novega načrta za ohranitev kapitala.

(5) Če Banka Slovenije ne odobri načrta iz prejšnjega odstavka, zahteva predložitev spremembe načrta za ohranitev kapitala ali banki naloži enega ali več dodatnih ukrepov, s katerimi:

1. zahteva povečanje kapitala banke v določenem roku ali
2. dodatno omeji izplačila banke.

7.5. Poročanje v zvezi z zahtevami po kapitalskih blažilnikih

262. člen (poročanje)

Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom predpiše vsebino poročil ter roke in način poročanja v zvezi z zahtevami po kapitalskih blažilnikih iz 7. poglavja tega zakona.

8. POGLAVJE:
MAJHNA IN NEKOMPLEKSNA BANKA

263. člen
(opredelitev majhne in nekompleksne banke)

(1) Banka Slovenije z odločbo opredeli banko kot majhno in nekompleksno, če izpolnjuje vse pogoje iz 145. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, pri čemer se za namen podtočke (h) upošteva izjava banke, ki jo predloži na podlagi 354. člena tega zakona pred izdajo odločbe po tem členu.

(2) Banka Slovenije redno oziroma najmanj enkrat na leto preveri izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena za opredelitev banke kot majhne in nekompleksne.

(3) Če Banka Slovenije pri preverjanju iz prejšnjega odstavka ugotovi, da banka ne izpolnjuje več vseh pogojev iz prvega odstavka tega člena, o tem izda odločbo, v kateri določi tudi rok, v katerem se mora banka uskladiti z vsemi zahtevami tega zakona in Uredbe št. (EU) 575/2013, ki veljajo za banke.

(4) Banka Slovenije izda odločbo o prenehanju opredelitve banke kot majhne in nekompleksne tudi, če banka vloži ugovor iz podtočke (h) 145. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU.

9. POGLAVJE:
UKREPI NADZORA

9.1. Splošne določbe

264. člen
(opravljanje nadzora)

(1) Banka Slovenije pri opravljanju nadzora v skladu s tem zakonom izvaja naloge in pristojnosti ter izreka ukrepe nadzora, določene v tem zakonu in z Uredbo 1024/2013/EU, razen če je za izvajanje določenih nalog, pristojnosti in ukrepov nadzora, ki jih določa ta zakon, v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka.

(2) Banka Slovenije opravlja nadzor v skladu s prejšnjim odstavkom s ciljem, da se:

1. preprečijo ali odpravijo kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter preprečijo ali odpravijo nepravilnosti, ki ogrožajo ali bi lahko ogrozile varnost sredstev, zaupanih banki;
2. zagotovi stabilnost finančnega sistema.

(3) Banka Slovenije opravlja nadzor po tem zakonu z:

1. izdajanjem dovoljenj in soglasij;
2. spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem informacij bank ter drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih predpisov dolžne poročati Banki Slovenije oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;
3. z opravljanjem pregledov poslovanja bank in drugih oseb, za katere tako določa ta zakon;
4. z izrekanjem ukrepov nadzora.

(4) V zvezi z izrekanjem ukrepov pri opravljanju nadzora na podlagi tega zakona mora Banka Slovenije – glede na informacije, s katerimi razpolaga v času odločanja in zlasti v primeru kriznih razmer – ustrezno upoštevati možen vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema držav članic.

(5) Kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko za izvajanje vseh ali posameznih nalog iz prvega odstavka 4. člena navedene uredbe odgovorna Evropska centralna banka, ta izvaja naloge in pooblastila ter izreka tudi ukrepe nadzora, kot so določeni v tem zakonu za izvajanje nalog in pooblastil Banke Slovenije, razen če je za izvajanje določenih nalog Evropske centralne banke v Uredbi 1024/2013/EU ali Uredbi 468/2014/EU izrecno določeno drugače.

(6) Kadar subjekt nadzora vloži pri Banki Slovenije vlogo na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, za reševanje katere je na podlagi Uredbe 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka, Banka Slovenije to vlogo z obrazloženim sklepom zavrže, razen če se mora taka vloga v skladu z Uredbo 1024/2013/EU vložiti pri Banki Slovenije. Zoper sklep Banke Slovenije o zavrženju vloge iz prejšnjega stavka ni sodnega varstva.

265. člen **(načrt nadzorniških pregledov)**

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU vsaj enkrat letno sprejme načrt nadzorniških pregledov.

(2) Banka Slovenije v načrtu iz prejšnjega odstavka opredeli:

1. banke, za katere je na podlagi rezultatov pregledovanja in ovrednotenja poslovanja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona, vključno z rezultati stresnih testov, izvedenih v skladu s 192. členom tega zakona, ugotovila obstoj morebitnih pomembnih tveganj za njihovo finančno trdnost ali morebitnih kršitev določb tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU;
2. druge banke, v katerih je po oceni Banke Slovenije upravičen okrepljen nadzor zaradi drugih okoliščin.

(3) Banka Slovenije z upoštevanjem rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona v načrtu nadzorniških pregledov za banke iz prejšnjega odstavka opredeli:

1. aktivnosti, ki jih bo izvajala v posamezni banki ter pogoje za njihovo izvedbo;
2. banke, za katere se bo izvajal okrepljen nadzor na način iz četrtega odstavka tega člena;
3. načrt inšpekcijskih pregledov v prostorih banke, vključno z njenimi podružnicami in podrejenimi družbami, ustanovljenimi v drugih državah.

(4) Kadar Banka Slovenije z upoštevanjem rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona odloči, da se v banki izvaja okrepljen nadzor, v načrtu nadzorniških pregledov opredeli zlasti naslednje aktivnosti oziroma ukrepe:

1. dodatno ali pogostejše izvajanje pregledov poslovanja banke;
2. odreditev stalne prisotnosti inšpektorjev ali drugih pooblaščenih oseb Banke Slovenije v banki;
3. dodatno ali pogostejše poročanje banke;
4. dodatne ali pogostejše preglede operativnih, strateških ali poslovnih načrtov banke;
5. tematske preglede za preverjanje izpostavljenosti banke specifičnim tveganjem, za katere je verjetno, da se bodo uresničila.

(5) Banka Slovenije lahko ne glede na načrte nadzorniških pregledov pristojnih organov matične države članice izvaja pristojnosti in naloge nadzora, vključno s pregledom poslovanja v podružnicah bank držav članic v Republiki Sloveniji.

266. člen **(ukrepi Banke Slovenije)**

(1) Banka Slovenije lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu, osebam, nad katerimi izvaja pristojnosti in naloge nadzora v skladu s tem zakonom (subjekt nadzora), izreče ukrepe nadzora z odredbo ali odločbo.

(2) Banka Slovenije pri določanju ukrepov nadzora upošteva vse ustrezne okoliščine glede kršitve, da se z izrečenimi ukrepi nadzora zagotovi učinkovita odprava kršitev in preprečijo nadaljnja ravnanja ali opustitve, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, zlasti pa:

1. resnost in trajanje kršitve ter stopnjo odgovornosti kršitelja;
 2. finančni položaj kršitelja in pridobljeni dobiček ali izgubo, ki je bila s kršitvijo preprečena, če ju je mogoče opredeliti;
 3. izgube, ki so jih zaradi kršitve utrpeli tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;
 4. sodelovanje kršitelja v postopku ugotavljanja kršitve;
- predhodne kršitve in morebitne sistemske posledice kršitve.

267. člen

(pooblašcene osebe Banke Slovenije)

(1) Osebe, zaposlene pri Banki Slovenije, opravljajo posamezne naloge pri izvajanju nadzora Banke Slovenije na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije.

(2) Guverner Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog pri izvajanju nadzora Banke Slovenije pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena pri Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij.

(3) Če bi v postopku oddaje javnega naročila, v katerem bi bil izbran pooblaščen revizor ali druga strokovno usposobljena oseba, lahko prišlo do razkritja zaupnih informacij, zaradi katerih bi bilo onemogočeno ali bistveno oteženo učinkovito izvajanje nadzora ali bi bila ogrožena stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije, zaradi česar bi bili interesi države bistveno ogroženi, sklene Banka Slovenije z upoštevanjem točke (a) prvega odstavka 346. člena PDEU, pogodbo neposredno z izvajalcem storitev. Za oddajo naročila za sklenitev pogodbe iz prejšnjega stavka se uporabijo določbe zakona, ki ureja postopek javnega naročanja na področju obrambe in varnosti v delu, ki določa način opredelitve predmeta in sporočanje statističnih podatkov o naročilih, oddanih v preteklem letu.

(4) Banka Slovenije mora v letnem poročilu razkriti zbirne informacije o pogodbah, ki jih je sklenila na podlagi tega člena, in o skupni vrednosti teh pogodb v posameznem letu.

268. člen

(letno nadomestilo za nadzor Banke Slovenije nad poslovanjem bank)

(1) Banke plačujejo Banki Slovenije nadomestilo za nadzor, ki ga opravlja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe 1024/2013/EU.

(2) Banka Slovenije določi nadomestila iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse banke za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora Banke Slovenije v tem letu, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona.

(3) Banka plača letno nadomestilo za nadzor, izračunano na podlagi dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu, v enkratnem znesku. Banka Slovenije izda račun za plačilo nadomestila do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto.

(4) Če banka ne plača nadomestila za nadzor iz prvega odstavka tega člena v 15 dneh po prejemu računa, Banka Slovenije banki z odločbo naloži plačilo.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

(6) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena.

9.2. Poročanje in pregled poslovanja banke

269. člen

(sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Banka Slovenije vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah, zlasti od zaposlenih v bankah, da pošljejo Banki Slovenije prijave o okoliščinah v zvezi z banko, ki pomenijo možno ali dejansko kršitev zahtev ali omejitev, določenih s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije mora v zvezi s sistemom obveščanja iz prejšnjega odstavka zagotoviti:

1. enostaven in lahko dostopen način pošiljanja prijav kršitev,
2. interne postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavi ter o izvedenih aktivnostih.

(3) Banka Slovenije mora zagotoviti:

1. ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so podale prijavo zoper banko, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov;
2. da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo zoper banko, obravnavajo kot zaupni.

(4) Podatkov iz prejšnjega odstavka ni dovoljeno razkriti brez soglasja osebe, ki je podala prijavo, razen kadar je razkritje identitete prijavitelja v skladu z zakonom nujna za izvedbo kazenskega postopka ali nadaljnjih sodnih postopkov. Banka Slovenije banki, na katero se prijava glasi, ne sme razkriti podatkov o osebi, ki je podala prijavo zoper banko, in si mora prizadevati, da se pri ugotavljanju in obravnavi kršitev, ki so predmet prijave, prepreči razkritje identitete te osebe.

(5) Kadar je identiteta prijavitelja kljub ukrepom iz tretjega in četrtega odstavka razkrita, mora banka zagotoviti ustrezne pogoje, da se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih v banki, ki so podali prijavo iz prvega odstavka tega člena, oziroma da se odpravijo njihove posledice.

270. člen (zbiranje in obdelava informacij)

(1) Banka Slovenije je pristojna zbirati in obdelovati informacije o vseh dejstvih in okoliščinah, vključno z osebnimi podatki, ki jih je pridobila v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem ali drugim zakonom.

(2) Državni organi ter nosilci javnih pooblastil so na zahtevo Banke Slovenije dolžni poslati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izvajanje njenih nalog in pristojnosti pri opravljanju nadzora na podlagi tega zakona.

(3) Za informacije iz prvega odstavka se štejejo zlasti informacije o:

1. pogojih za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev in drugih dovoljenj, ki jih je izdala Banka Slovenije na podlagi tega zakona;
2. članih uprave in nadzornih svetov bank v zvezi s presojo pogojev za opravljanje funkcije člana uprave ali nadzornega sveta banke;
3. poslovanju banke v drugih državah članicah in poslovanju banke države članice v Republiki Sloveniji;
4. poslovanju bank v tretjih državah in poslovanju bank tretjih držav v Republiki Sloveniji;
5. finančnem položaju in poslovanju bank, imetnikov kvalificiranih deležev, nadrejenih in podrejenih družb ter drugih pravnih oseb, nad katerimi je Banka Slovenije pristojna opravljati nadzor;
6. okoliščinah v zvezi s presojo pogojev za izdajo dovoljenja imetniku kvalificiranega deleža;
7. okoliščinah v zvezi z dejavnostjo drugih oseb, kadar so razlogi za sum glede opravljanja dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti v nasprotju s tem zakonom.

(4) Za informacije, ki jih Banka Slovenije pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi ali nosilci javnih pooblastil, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks ali drugih stroškov, ki se zaračunavajo v zvezi s pošiljanjem teh podatkov.

(5) Kadar Banka Slovenije pri izvajanju pristojnosti na podlagi tega zakona presoja ugled posamezne osebe, pridobi informacije o delovanju te osebe tudi iz centralizirane zbirke, ki jo glede izrečenih upravnih ukrepov vodi Evropski bančni organ, z upoštevanjem predpisov, ki urejajo izmenjavo informacij iz kazenske evidence med državami članicami.

271. člen (poročila banke)

(1) Banka mora na zahtevo Banke Slovenije poslati vso dokumentacijo, poročila in informacije v zvezi s poslovanjem banke, ki jih Banka Slovenije potrebuje za izvajanje nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom ali za izvajanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije v skladu z veljavnimi predpisi. Banka mora poročila in informacije iz prejšnjega stavka poslati v obliki in na način, ki ga določi Banka Slovenije.

(2) Poročila in informacije v zvezi s poslovanjem banke, ki so pomembni za nadzor nad banko, lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov uprave banke in oseb, zaposlenih pri banki.

(3) Banka Slovenije osebe iz prejšnjega odstavka pozove, da o zadevah iz prvega in drugega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni od dneva prejema poziva, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

272. člen (pregled poslovanja)

(1) Banka omogoči pooblaščenim osebam Banke Slovenije, da v skladu z zahtevo iz 273. člena tega zakona opravi pregled poslovanja banke na sedežu banke in v drugih prostorih, v katerih banka oziroma druga oseba po njenem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi Banka Slovenije opravlja nadzor.

(2) Pregled poslovanja vključuje zlasti pregled poslovnih knjig, upravnih oziroma poslovnih evidenc in druge poslovne dokumentacije banke v skladu z zahtevo iz 273. člena tega zakona.

273. člen (zahteva za pregled poslovanja)

(1) Banka Slovenije pošlje banki zahtevo za pregled poslovanja najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije zahtevo za pregled poslovanja predloži banki šele na dan začetka opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ni mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije, evidenc in poslovnih dogodkov, ki so predmet pregleda, vključno z navedbo dokumentacije, ki jo mora banka v obliki računalniških izpisov oziroma kopij izročiti za izvedbo pregleda, ter rok za predložitev.

(4) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastanejo, če banka ne bo ravnala v skladu z zahtevo za pregled poslovanja ali Banki Slovenije ne bo omogočila opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v 274. do 277. členu tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljata prvi do četrty odstavek tega člena.

274. člen (način opravljanja pregleda)

(1) Pregled poslovanja banke opravi strokovni delavec Banke Slovenije ali druga pooblaščenca oseba Banke Slovenije, ki jo za opravljanje pregleda poslovanja banke pooblasti guverner Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: inšpektor Banke Slovenije).

(2) Pregled poslovanja opravlja Banka Slovenije ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega oziroma vsebine pregleda to potrebno, lahko Banka Slovenije opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma v dnevih, ki niso delavniki.

(3) Banka Slovenije mora pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje banke samo v taki meri, kot je nujno za dosego namena nadzora.

(4) V zvezi s pregledom poslovanja se ne uporabljajo določbe ZUP o zapisniku.

275. člen (obseg pregleda)

(1) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije omogočiti pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter upravnih oziroma poslovnih evidenc v obsegu, potrebnem za izvajanje posameznega nadzora v skladu z zahtevo.

(2) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije izročiti računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter upravnih oziroma poslovnih evidenc.

(3) Člani uprave in zaposleni pri banki morajo inšpektorju Banke Slovenije poslati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za pregled poslovanja v skladu z zahtevo.

276. člen (pogoji za opravljanje pregleda)

(1) Banka mora inšpektorjem Banke Slovenije zagotoviti ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(2) Banka mora zagotoviti, da so v času, v katerem inšpektorji Banke Slovenije opravljajo pregled poslovanja, v prostorih, kjer se opravlja pregled, prisotne pooblaščen osebe banke, ki lahko na zahtevo inšpektorja Banke Slovenije dajo ustrezna pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo, poslovnimi dogodki ter upravnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

277. člen

(posebni pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc)

(1) Banka, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidence, mora inšpektorju Banke Slovenije zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije izročiti dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računovodskega sistema. Iz dokumentacije morajo biti razvidni podsistemi in datoteke računovodskega sistema. Dokumentacija mora zagotavljati vpogled v:

1. računalniško rešitev;
2. postopke v okviru računalniške rešitve;
3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov;
4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve iz prvega odstavka tega člena mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije mora biti razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

278. člen (poročanje in pregled poslovanja drugih oseb)

(1) Če je to potrebno za doseg namena nadzora nad banko, lahko Banka Slovenije zahteva predložitev poslovne dokumentacije, ustrezna poročila in informacije tudi od:

1. oseb, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti;
2. oseb, na katere je banka prenesla del svojih poslovnih procesov;
3. imetnikov kvalificiranih deležev v banki;
4. oseb, v katerih ima banka kvalificirano naložbo;
5. nadrejenega finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga;
6. drugih oseb, vključenih v konsolidirani nadzor banke;
7. družbe, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu, mešanemu finančnemu holdingu ali mešanemu poslovnemu holdingu.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva poročila in informacije iz prejšnjega odstavka tudi od članov organov vodenja in od zaposlenih pri teh osebah.

(3) Kadar je to potrebno, da se preverijo dokumentacija, poročila in informacije, prejete na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije pri pravnih osebah iz prvega odstavka

tega člena opravi pregled poslovanja. Za pregled poslovanja se v tem primeru smiselno uporabljajo določbe tega zakona o pregledu poslovanja banke.

(4) Če je za nadzor nad posamezno osebo iz prvega odstavka tega člena pristojen drug nadzorni organ, opravi Banka Slovenije pregled poslovanja te osebe v sodelovanju s tem organom v skladu z določbami tega zakona.

9.3. Ukrepi nadzora zoper banko

9.3.1. Odredba za odpravo kršitev banke

279. člen (odredba)

(1) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, banko pisno obvesti o ugotovitvah in odredi, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži pisno poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev, in predloži ustrezna dokazila.

(2) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ki imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke, Banka Slovenije banki poleg zahtev iz prejšnjega odstavka odredi, da izvede določene ukrepe iz 280. člena tega zakona, da se odpravijo kršitve oziroma prepreči nastanek kršitev (v nadaljnjem besedilu: dodatni ukrepi).

(3) Šteje se, da so pomembni učinki na varno in skrbno upravljanje banke podani, če kršitev ima ali bi lahko imela pomembne posledice za finančni položaj banke oziroma za obravnavo tveganj, ki jim je banka pri svojem poslovanju izpostavljena, če banka ne zagotavlja ali v naslednjih 12 mesecih verjetno ne bo zagotavljala ustrezne ureditve notranjega upravljanja, zlasti pa:

1. ustreznih kvantitativnih ali kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala,
2. izpolnjevanja zahtev glede velikih izpostavljenosti iz 393. člena Uredbe 575/2013/EU,
3. izpolnjevanja zahtev glede kapitalske ustreznosti in ustrezne likvidnosti v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU.

280. člen (dodatni ukrepi)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede dodatne aktivnosti ali postopke za odpravljanje ugotovljenih kršitev v banki, če je mogoče pričakovati, da se bo s temi ukrepi zagotovilo učinkovitejše odpravljanje ugotovljenih kršitev, vzpostavilo poslovanje banke v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU ali preprečil nastanek kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ki imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke.

(2) Banka Slovenije lahko odredi zlasti naslednje dodatne ukrepe:

1. naloži banki, da zagotovi dodatno potreben kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, in sicer pod pogoji iz 203. člena tega zakona;
2. naloži banki, da izvede določene ukrepe za izboljšanje ureditev glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala banke ter glede ureditve notranjega upravljanja banke;
3. naloži banki, da predloži podroben načrt ukrepov za odpravo kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, vključno z opredelitvijo roka za njihovo izvedbo;
4. zahteva od banke, da uporabi posebne politike oblikovanja oslabitev in rezervacij ali obravnave sredstev z vidika izračuna kapitalskih zahtev;
5. naloži ukrepe za zmanjšanje tveganj, ki jih prevzema banka v zvezi z določenimi posli, produkti ali sistemi, vključno s:
 - prepovedjo ali omejitvijo širjenja mreže poslovalnic banke ali zahtevo za zmanjšanje poslovne mreže banke,

- prepovedjo ali omejitvijo aktivnosti banke, ki pomeni pomembno tveganje za finančni položaj banke;
- 6. prepove ali omeji banki sklepanje posameznih poslov ali poslov določene vrste ter zahteva postopno zmanjševanje obsega sklenjenih poslov, vključno z dejavnostmi zunanjega izvajanja, ob upoštevanju možnosti za predčasno prenehanje v skladu s pogodbeno ureditvijo, vključno s prepovedjo ali omejitvijo sklepanja poslov banke z:
 - osebami, ki pomenijo povečano tveganje za banko zaradi neprimerne kreditne bonitete ali drugih okoliščin,
 - posameznimi delničarji, člani uprave, nadzornega sveta, družbami, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti, z investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, ki je z banko v razmerju tesne povezanosti, ali z drugimi družbami in osebami, ki pomenijo za banko povečano tveganje;
- 7. prepove ali omeji banki izplačila dobička ali plačila obresti delničarjem ali imetnikom instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, razen če bi prepoved povzročila nastanek dogodka neplačila banke,
- 8. naloži banki, da uporabi čisti in preneseni dobiček za izboljšanje kapitalske ustreznosti banke;
- 9. prepove ali omeji uporabo računovodskih meril, zaradi katerih banka ne izkazuje pravičnega finančnega položaja ali rezultata, in določi ustrezna merila;
- 10. omeji variabilne prejemke zaposlenih s primernim odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, če bi izplačilo tega dela prejemkov ogrozilo izpolnjevanje obveznosti ali ciljev glede kapitalske ustreznosti banke;
- 11. določi dodatne zahteve glede zagotavljanja likvidnosti, vključno z omejitvami glede usklajenosti dospelosti terjatev in obveznosti banke;
- 12. zahteva dodatno ali pogostejše poročanje banke, vključno v zvezi s kapitalom in likvidnostjo banke;
- 13. zahteva, da nadzorni svet imenuje ustrezne komisije za posamezne sklope strokovnih nalog iz pristojnosti nadzornega sveta;
- 14. zahteva dodatna razkritja banke;
- 15. zahteva od nadzornega sveta banke, da odpokliče člana ali člane uprave, ki so neposredno odgovorni za ugotovljene kršitve v banki, in imenuje novega člana ali nove člane uprave;
- 16. zahteva od imetnikov kvalificiranega deleža, da odpokličejo člana ali člane nadzornega sveta, ki so dopustili ugotovljene kršitve v banki, čeprav so zanje vedeli ali bi morali vedeti, in imenuje novega člana ali nove člane nadzornega sveta.

(3) Dodatni ukrep iz 12. točke prejšnjega odstavka glede dodatnega ali pogostejšega poročanja banke se lahko naloži le v primeru, da:

- je ukrep primeren in sorazmeren glede na namen, zaradi katerega se zahteva dodatno ali pogostejše poročanje;
- zahtevani podatki niso isti ali bistveno isti, kot so že bili sporočeni Banki Slovenije, hkrati pa Banka Slovenije teh podatkov ne more pripraviti sama; in
- zahtevani podatki niso bili predloženi v drugačni obliki ali razčlenjenosti, kar bi Banki Slovenije omogočilo pripravo informacije v enaki kakovosti in zanesljivosti, kot če bi jih prejela od banke.

(4) Banka Slovenije določi dodatne zahteve glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja banke na podlagi 11. točke drugega odstavka tega člena tako, da se zagotovi pokritje likvidnostnih tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, in pri tem upošteva:

1. poslovni model banke;
2. ureditev upravljanja likvidnostnega tveganja;
3. ugotovitve pregledovanja in ovrednotenja v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko ob upoštevanju neskladja med dejanskim likvidnostnim položajem banke ter zahtevami glede likvidnosti in stabilnih virov financiranja poleg zahteve iz prejšnjega odstavka banki izreče tudi druge ukrepe nadzora.

281. člen
(poročilo o odpravi kršitev)

(1) Banka mora izvesti dodatne ukrepe in odpraviti ugotovljene kršitve v roku, določenem z odredbo, ter Banki Slovenije dostaviti poročilo o izvedenih aktivnosti (v nadaljnjem besedilu: poročilo o odpravi kršitev).

(2) Poročilu o odpravi kršitev je treba priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile kršitve odpravljene.

(3) Banka Slovenije lahko v odredbi od banke zahteva, da poročilu o odpravi kršitev priloži mnenje pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

282. člen **(ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)**

(1) Če iz poročila o odpravi kršitev iz prvega odstavka prejšnjega člena ter priloženih dokazov izhaja, da je banka izvedla ukrepe in odpravila kršitve ugotovljene z odredbo, izda Banka Slovenije v treh mesecih po prejemu celovitega poročila banke o odpravi kršitev odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene (v nadaljnjem besedilu: ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah).

(2) Banka Slovenije lahko pred izdajo ugotovitvene odločbe o odpravljenih kršitvah zahteva dopolnitev poročila ali opravi pregled poslovanja banke v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali je banka izvedla navedene ukrepe in odpravila ugotovljene kršitve.

(3) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je banka kršila predpise iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, vendar je banka kršitve odpravila pred izdajo odredbe iz prvega odstavka 279. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije z upoštevanjem pogojev iz četrtega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je banka kršila predpise iz drugega odstavka 9. člena tega zakona in da je kršitev odpravila.

(4) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če bi glede na vsebino in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 310. člena tega zakona pomembno prispevala k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz tretjega odstavka tega člena banko pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter pozove banko, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za odločitve o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

9.3.2. Ukrepi zgodnjega posredovanja

283. člen **(ukrepi zgodnjega posredovanja)**

(1) Če so v banki podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ali bodo te kršitve verjetno podane, lahko Banka Slovenije v primeru hitrega slabšanja finančnega položaja banke, zlasti v primeru hitrega slabšanja likvidnosti, naraščanja stopnje zadolženosti, obsega nedonosnih posojil ali koncentracije izpostavljenosti, z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede tudi naslednje dodatne ukrepe (v nadaljnjem besedilu: ukrepi zgodnjega posredovanja):

1. zahteva od upravljalnega organa banke, da se izvedejo aktivnosti v okviru ene ali več shem ali ukrepov, opredeljenih v načrtu sanacije;
2. zahteva od upravljalnega organa banke, da se ustrezno posodobi načrt sanacije, če se okoliščine, ki so privedle do zgodnjega posredovanja, razlikujejo od predvidevanj, določenih v prvotnem načrtu sanacije, in da se v določenem roku izvedejo aktivnosti za uporabo shem ali ukrepov, opredeljenih v posodobljenem načrtu;
3. zahteva od upravljalnega organa banke, da predloži podroben načrt ukrepov, s katerimi se preprečijo ali odpravijo težave banke, vključno z opredelitvijo roka za njihovo izvedbo;
4. zahteva od upravljalnega organa banke, da v določenem roku skliče skupščino banke in ji predlaga sprejetje določenih ukrepov za namen sanacije banke, vključno z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke ter ukrepi za zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja izgube ali prenosa v kapitalne rezerve;

5. zahteva razrešitev ali zamenjavo posameznega ali več članov upravljalnega organa ali višjega vodstva banke;
6. zahteva od upravljalnega organa banke pripravo načrta pogajanj za prestrukturiranje dolga z nekaterimi ali vsemi upniki banke v skladu z načrtom sanacije;
7. zahteva, da se spremeni poslovna strategija banke;
8. zahteva, da se izvedejo spremembe pravnih ureditev in operativnih procesov v banki;
9. zahteva, da banka zagotovi pogoje in informacije, ki jih potrebuje organ, pristojen za reševanje, za posodobitev načrta reševanja ali načrtovanje ukrepov reševanje banke, vključno z izvedbo vrednotenja sredstev in obveznosti banke za namene reševanja.

(2) Banka Slovenije pri oceni obstoja okoliščin hitrega slabšanja finančnega položaja banke za uporabo ukrepov iz prejšnjega odstavka upošteva različne kazalnike in opredeli pragove poslabšanja teh kazalnikov, ki utemeljujejo uporabo teh ukrepov. Banka Slovenije lahko v zvezi z oceno iz prejšnjega stavka upošteva tudi minimalno kapitalsko zahtevo za banko, ki se ji prišteje 1,5 odstotne točke. Ko Banka Slovenije ugotovi, da so v zvezi z banko izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov iz prejšnjega odstavka, o tem nemudoma obvesti organ, pristojen za reševanje.

(3) Banka Slovenije lahko poleg ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka tega člena izreče tudi druge dodatne ukrepe iz 280. člena tega zakona.

(4) Če se v primeru uporabe ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka tega člena bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je banka sklenila z nasprotno pogodbeno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter z zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, po začetku postopka reševanja še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, se sama uporaba teh ukrepov sama po sebi ne šteje za:

1. dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima prejemnik zavarovanja pravico realizirati finančno zavarovanje ali uveljaviti pravico predčasnega pobota v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;
2. postopek zaradi insolventnosti oziroma drug ukrep, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov člana plačilnega sistema v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(5) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe, ki so jih sklenili:

1. podrejena družba v zvezi z obveznostmi, za katere jamči ali za katere se drugače zaveže banka, ali njena nadrejena družba, ali kateri koli subjekt v skupini; ali
2. kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(6) Če se v primeru uporabe ukrepov iz prvega odstavka tega člena bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je subjekt reševanja sklenil z nasprotno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, sama uporaba teh ukrepov ne omogoča, da bi kdor koli:

1. izvajal pravice do odpovedi, mirovanja, spremembe, izravnave ali pobota, tudi za obveznosti v zvezi s pogodbo, ki jo je sklenil(a):
 - podrejena družba, kadar za obveznosti jamči ali za katere se drugače zaveže subjekt v skupini
 - kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;
2. pridobil lastništvo, izvajal nadzor ali uveljavljal jamstvo v zvezi s premoženjem subjekta reševanja ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;
3. vplival na pogodbene pravice subjekta reševanja ali katerega koli drugega subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(7) Določbe četrtega do šestega odstavka tega člena ne vplivajo na pravico posameznika, da uresniči upravičenje iz prejšnjega odstavka, če razlog za uresničenje teh upravičenj ni izključno uporaba ukrepov iz prvega odstavka tega člena, ampak so razlog tudi druge okoliščine.

284. člen **(sklic skupščine banke)**

(1) Če Banka Slovenije z odredbo na podlagi 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena upravi banke naloži, da v določenem roku skliče skupščino banke in predlaga sprejetje določenih ukrepov z namenom sanacije, se sklic skupščine banke, ne glede na 297. člen ZGD-1, objavi najmanj 15 dni

pred skupščino. V objavi sklica skupščine mora uprava navesti, da se skupščina sklicuje na podlagi tega zakona in v skladu z zahtevami na podlagi iz 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Uprava banke mora najmanj osem dni pred nameranim dnem objave sklica skupščine, ki bo odločala o predlogu na podlagi zahteve iz prejšnjega odstavka, predlog sklepov skupščine predložiti Banki Slovenije, ki lahko do objave sklica skupščine od uprave banke zahteva popravek predloga sklepov skupščine.

(3) Če uprava banke ne skliče skupščine banke, ki bi odločala o predlogu sklepov v skladu z zahtevo iz prvega odstavka tega člena, lahko Banke Slovenije, sama skliče skupščino banke ter ji predlaga povečanje osnovnega kapitala banke.

(4) Banka mora Banki Slovenije povrniti stroške, nastale v zvezi s sklicem skupščine.

285. člen **(odločanje skupščine o predlogu sklepov v skladu z zahtevo)**

(1) Ne glede na 300. člen ZGD-1 delničarji banke ne morejo podajati predlogov sklepov k točkam dnevnega reda, ki so vezane na predloge sklepov skupščine, določene v skladu z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona.

(2) Kadar drug zakon ali statut banke za sprejetje določene odločitve na skupščini določa ločeno glasovanje z izrednim sklepom, se ne glede na določbe zakona ali statuta v primeru odločanja o predlogih sklepov, določenih v skladu z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona, glasovanje izvede na skupnem zasedanju skupščine.

(3) Kadar skupščina banke odloča o predlogih ukrepov v skladu z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona, ki vključujejo ukrepe za povečanje osnovnega kapitala banke ali spremembe statuta, ki so nujne za izvedbo ukrepov sanacije, je tak sklep veljavno sprejet, če je potrjen z navadno večino pri odločanju zastopanega kapitala, pod pogojem, da je na skupščini zastopana najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, v nasprotnem primeru pa z dvema tretjinama pri odločanju zastopanega kapitala z glasovalno pravico. Za odločanje skupščine iz prejšnjega stavka se ne uporabljajo določbe ZGD-1 ali statuta, ki določajo višje zahteve za veljavnost takšnega sklepa.

(4) Kadar uprava banke v zvezi z zahtevo na podlagi iz 4. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona predlaga skupščini poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi prenosa zneskov v kapitalne rezerve, se takšno zmanjšanje osnovnega kapitala banke lahko izvede ne glede na pogoje iz drugega odstavka 379. člena ZGD-1.

(5) Če uprava banke na podlagi zahteve iz 4. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona z namenom povečanja kapitala banke predlaga izdajo instrumenta, ki vključuje izključno opcijo banke do zamenjave imetnikovega instrumenta za delnice banke, je tak sklep na skupščini banke veljavno sprejet, če je sprejet z navadno večino pri odločanju zastopanega kapitala, če je zastopana najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, v nasprotnem primeru pa z dvema tretjinama pri odločanju zastopanega kapitala z glasovalno pravico.

(6) Pooblastilo upravi za izdajo instrumentov iz prejšnjega odstavka na podlagi skupščinskega sklepa velja največ eno leto.

(7) Če uprava banke na podlagi zahteve iz 4. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona skupščini predlaga povečanje osnovnega kapitala banke tako, da se nove delnice banke ponudijo izključno delničarjem banke in znanim upnikom banke iz naslova kvalificiranih obveznosti banke, se takšna ponudba ne šteje kot ponudba vrednostnih papirjev javnosti in se za takšno ponudbo ne uporabljajo določbe Uredbe 2017/1129/EU glede obvezne objave prospekta.

286. člen **(povečanje osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki)**

(1) Uprava banke lahko v zvezi z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke v skladu z zahtevo na podlagi 4. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona predlaga skupščini povečanje osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se ne uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 334. člena ZGD-1. Banka Slovenije lahko od uprave banke zahteva, da pred sklicem skupščine povečanje osnovnega kapitala s stvarnimi vložki pregleda pooblaščen revizor, če obstaja dvom o vrednosti stvarnega vložka v času njegovega prispevanja.

(3) Predlog sklepa skupščine za povečanje osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki mora vključevati:

1. opis predmeta stvarnega vložka in osebo, od katere bo stvarni vložek pridobljen;
2. število delnic ali nominalno vrednost delnic, ki bodo izdane na podlagi vplačila stvarnega vložka;
3. izjavo imetnika predmeta stvarnega vložka, da bo predmet stvarnega vložka po potrditvi sklepa o povečanju osnovnega kapitala banke prenesel na banko.

(4) Če je predmet stvarnega vložka terjatev, mora predlog iz prejšnjega odstavka vsebovati izjavo upnika o vpisu in vplačilu novih delnic s prenosom terjatve na banko pod odložnim pogojem, če bo predlagani sklep o povečanju osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki veljavno potrjen na skupščini banke.

(5) Če je predmet stvarnega vložka terjatev, zavarovana s stvarno ali obligacijsko pravico, morajo biti k izjavi priložene listine, ki zagotavljajo učinke takšnega zavarovanja tudi v razmerju do banke, razen če ti učinki nastanejo za banko že na podlagi zakona.

(6) Če so predmet stvarnega vložka vrednostni papirji ali drugo premoženje, na katerem je z vpisom v register ustanovljena zastavna pravica ali druga stvarna pravica v korist tretjega, morajo biti k izjavi priložene ustrezne listine, ki banki brezpogojno in nemudoma dovoljujejo izbris teh pravic v ustreznem registru.

287. člen **(posebna revizija, ničnost in izpodbojnost)**

(1) Sodišče v skladu s 318. členom ZGD-1 imenuje posebnega revizorja zaradi preveritve postopkov povečanja osnovnega kapitala banke, izvedenih na podlagi zahteve v skladu s 4. točko prvega odstavka 283. člena tega zakona, če delničarji, ki predlagajo sodišču imenovanje posebnega revizorja, založijo predujem za kritje stroškov posebne revizije. V tem primeru se ne uporablja šesti odstavek 318. člena ZGD-1.

(2) V zvezi s skupščinskim sklepom, ki je bil sprejet na skupščini z upoštevanjem 284. do 286. člena tega zakona, ni mogoče uveljavljati ničnosti na podlagi prve in tretje alineje 390. člena ZGD-1.

(3) Skupščinskega sklepa iz prejšnjega odstavka, sprejetega z večino glasov iz 285. člena tega zakona, ni mogoče izpodbijati iz razloga, ker sklep ni bil sprejet z večino, kakor je določena v statutu banke.

(4) Skupščinskega sklepa iz drugega odstavka tega člena o povečanju osnovnega kapitala banke ni mogoče izpodbijati iz razlogov iz drugega odstavka 400. člena ZGD-1.

(5) Uveljavljanje izpodbojnosti sklepa skupščine iz drugega odstavka tega člena ne zadrži njegove uveljavitve. Če sodišče v postopku izpodbijanja ugotovi, da so podani izpodbojni razlogi in bi moral biti sklep razveljavljen, sklepa ne razveljavi, ampak le ugotovi obstoj izpodbojnih razlogov. Delničarji, ki so uveljavljali izpodbojnost sklepa lahko na podlagi odločitve sodišča o obstoju izpodbojnih razlogov uveljavljajo morebitne odškodninske zahtevke v pravdi.

288. člen **(razrešitev članov upravljalnega organa in višjega vodstva banke)**

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo na podlagi 5. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona zahteva razrešitev ali zamenjavo posameznega ali več članov upravljalnega organa ali višjega vodstva

banke, če te osebe z upoštevanjem meril iz 47. oziroma 62. člena tega zakona niso primerne za opravljanje nalog v zvezi z odpravo kršitev v banki.

(2) Banka Slovenije lahko ne glede na prejšnji odstavek z odredbo zahteva razrešitev vseh ali posameznih članov upravljalnega organa banke ali višjega vodstva v banki tudi, če:

1. so v banki podane okoliščine, ki kažejo na znatno poslabšanje finančnega položaja banke ali na hude kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ali internih ureditev v banki;
2. ukrepi zgodnjega posredovanja iz 283. člena tega zakona ne zadoščajo za izboljšanje finančnega položaja banke ali da se ustrezno odpravijo kršitve.

(3) Banka mora v zvezi z ukrepom iz prvega ali drugega odstavka tega člena glede razrešitve ali zamenjave članov upravljalnega organa ali višjega vodstva pred novim imenovanjem posameznega člana upravljalnega organa ali višjega vodstva o predlogu za imenovanje obvestiti Banko Slovenije, ki lahko v petih delovnih dneh po prejemu obvestila ugovarja predlogu, če ob upoštevanju razlogov za zahtevo po razrešitvi ali zamenjavi članov upravljalnega organa ali višjega vodstva in položaja banke oceni, da posamezni član upravljalnega organa ali višjega vodstva oziroma upravljalni organ ali višje vodstvo kot celota ne ustreza zahtevam glede funkcije in nalog, ki naj bi jih opravljal.

(4) V zvezi z ukrepom iz prvega ali drugega odstavka tega člena so novi člani upravljalnega organa ali višjega vodstva lahko imenovani le, če Banka Slovenije v roku iz prejšnjega odstavka ne ugovarja imenovanju.

(5) Banka Slovenije lahko hkrati z ukrepom iz prvega in drugega odstavka tega člena izreče tudi druge ukrepe nadzora iz 279. člena tega zakona, dodatne ukrepe iz 280. člena tega zakona in druge ukrepe zgodnjega posredovanja iz 283. člena tega zakona.

289. člen **(imenovanje posebnega pooblaščenca)**

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo imenuje enega ali več posebnih pooblaščenec v banki, če so podani razlogi iz prvega odstavka prejšnjega člena in razrešitev posameznega ali vseh članov upravljalnega organa ali višjega vodstva na podlagi prejšnjega člena ne zadošča za izboljšanje finančnega položaja banke ali da se ustrezno odpravijo kršitve.

(2) Banka Slovenije lahko posebnega pooblaščenca pooblasti za:

1. izvajanje funkcije člana uprave banke ali
2. za izvajanje posameznih nalog v banki brez pooblastil za zastopanje banke.

(3) Banka Slovenije kot posebnega pooblaščenca imenuje osebo, ki je strokovno usposobljena za izvajanje funkcije in nalog iz prejšnjega odstavka. Če je posebni pooblaščenec imenovan za izvajanje funkcije člana uprave banke, mora izpolnjevati pogoje iz 40. člena tega zakona.

(4) Če Banka Slovenije imenuje posebnega pooblaščenca za izvajanje funkcije člana uprave banke, lahko odloči, da posebni pooblaščenec opravlja funkcijo člana uprave namesto razrešenega člana uprave ali skupaj z obstoječimi člani uprave. Banka Slovenije v imenu banke predlaga vpis imenovanja in razrešitve posebnega pooblaščenca s pooblastili za opravljanje funkcije člana uprave banke v sodni register.

(5) Banka Slovenije lahko ob imenovanju posebnega pooblaščenca odloči, da se mora uprava banka pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov obvezno posvetovati s posebnim pooblaščencem ali pridobiti njegovo soglasje.

(6) V odredbi o imenovanju posebnega pooblaščenca Banka Slovenije določi vlogo, pristojnosti in pooblastila posebnega pooblaščenca, vključno z morebitnimi omejitvami iz prejšnjega odstavka. Banka Slovenije lahko ob imenovanju posebnega pooblaščenca odloči tudi, da se mora posebni pooblaščenec pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov obvezno posvetovati z Banko Slovenije. Naloge posebnega pooblaščenca lahko zajemajo zlasti preverjanje finančnega položaja banke, vodenje poslov ali dela poslov banke, da bi se ohranil ali znova vzpostavil finančni položaj institucije, ter sprejemanje ukrepov za vnovično vzpostavitev zanesljivega in skrbnega upravljanja

banke. Če je posebni pooblaščenec pooblaščen za sklic skupščine banke, mora pred objavo sklica skupščine in določitev dnevnega reda skupščine obvezno pridobiti soglasje Banke Slovenije.

(7) Banka Slovenije lahko kadarkoli z odredbo odloči o spremembi vloge, pooblastil in pristojnosti posebnega pooblaščenca.

(8) Banka Slovenije lahko hkrati z ukrepom iz prvega odstavka tega člena izreče tudi ukrepe nadzora iz 279. člena tega zakona, dodatne ukrepe iz 280. člena tega zakona in druge ukrepe zgodnjega posredovanja iz 283. in 288. člena tega zakona.

290. člen

(trajanje funkcije in razrešitev posebnega pooblaščenca)

(1) Posebni pooblaščenec je lahko imenovan največ za obdobje enega leta. Mandat posebnega pooblaščenca se lahko izjemoma podaljša, če so v banki še podani razlogi iz prvega odstavka prejšnjega člena. Razlogi za podaljšanje pooblastil posebnega pooblaščenca se objavijo v okviru objave informacij v skladu s 310. členom tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko kadarkoli razreši posebnega pooblaščenca, če ugotovi, da so prenehali razlogi iz prvega odstavka prejšnjega člena ali če so podani drugi razlogi za njegovo razrešitev. Posebni pooblaščenec je lahko razrešen izključno na podlagi odločitve Banke Slovenije.

291. člen

(izvajanje nalog in pooblastil posebnega pooblaščenca)

(1) Posebni pooblaščenec mora pri opravljanju svojih nalog ravnati v skladu s pooblastili in omejitvami, določenimi v skladu s šestim odstavkom 289. člena tega zakona, in pri svojem delovanju v banki upoštevati navodila Banke Slovenije ter veljavne predpise, dobro poslovno prakso in najvišje strokovne ter etične standarde.

(2) Banka mora posebnemu pooblaščenцу zagotoviti stalni in neomejen dostop v prostore banke ter ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno opravlja svoja pooblastila v skladu z odredbo.

(3) Banka mora posebnemu pooblaščenцу omogočiti pregled vseh poslovnih knjig, spisov in druge dokumentacije ter izročiti računalniške izpiske oziroma kopije evidenc oziroma drugih poslovnih knjig in dokumentacije.

(4) Člani upravljalnega organa in zaposleni pri banki morajo posebnemu pooblaščenцу na njegovo zahtevo poslati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nalog posebnega pooblaščenca v skladu z odredbo o imenovanju. V primeru imenovanja pooblaščenca s pooblastili člana uprave banke morajo člani uprave posebnemu pooblaščenцу nemudoma predati posle, za katere je pooblaščen v skladu z odredbo.

(5) Posebni pooblaščenec mora Banki Slovenije nemudoma sporočiti vse bistvene informacije, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na presojo finančnega položaja banke ali kršitev predpisov ali internih ureditev v banki.

(6) Banka Slovenije lahko od posebnega pooblaščenca zahteva, da ji redno poroča o izvajanju svojih nalog ter da ji v določenem roku, v vsakem primeru pa ob koncu mandata, predloži poročilo v zvezi s finančnim položajem banke ter v zvezi z ukrepi, ki so bili v banki izvedeni v času njegovega imenovanja.

292. člen

(usklajevanje pooblastil za zgodnje posredovanje in imenovanje začasnega upravitelja za skupine)

(1) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik nad EU nadrejeno družbo ugotovi, da so v zvezi z EU nadrejeno družbo podane okoliščine za ukrepe zgodnjega posredovanja iz 283. člena tega zakona ali okoliščine za imenovanje posebnega pooblaščenca v skladu z 289. členom tega zakona, o

tem nemudoma obvesti sodelujoče pristojne organe v kolegiju ter Evropski bančni organ in se pred uporabo teh ukrepov posvetuje s pristojnimi organi v kolegiju.

(2) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi posvetovanja s sodelujočimi pristojnimi organi odloči, ali bo v zvezi z zadevno EU nadrejeno družbo izrekla katerega od ukrepov iz prejšnjega odstavka, pri tem pa upošteva vpliv teh ukrepov na subjekte v skupini v drugih državah članicah. Banka Slovenije odločitev o uporabi ukrepov sporoči drugim sodelujočim pristojnim organom v kolegiju in Evropskemu bančnemu organu.

(3) Če Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki, ki je podrejena EU nadrejeni družbi, nad katero izvaja nadzor drug konsolidacijski nadzornik, podane okoliščine za ukrepe zgodnjega posredovanja iz 283 člena tega zakona ali okoliščine za imenovanje posebnega pooblaščenca v skladu z 289. členom tega zakona, o tem obvesti Evropski bančni organ in konsolidacijskega nadzornika ter se pred uporabo navedenih ukrepov posvetuje s konsolidacijskim nadzornikom.

(4) Banka Slovenije v primeru iz prejšnjega odstavka odloči o uporabi ukrepov iz prvega odstavka tega člena v banki in pri tem upošteva oceno konsolidacijskega nadzornika, podano najkasneje v treh dneh od obvestila iz prejšnjega odstavka. Banka Slovenije pri odločitvi upošteva tudi morebiten vpliv odločitve na finančno stabilnost v drugih državah članicah. Banka Slovenije obrazloženo odločitev o uporabi ukrepov sporoči banki ter konsolidacijskemu nadzorniku in drugim sodelujočim pristojnim organom v kolegiju ter Evropskemu bančnemu organu.

(5) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik EU nadrejene družbe v zvezi s posamezno podrejeno institucijo prejme obvestilo sodelujočega pristojnega organa iz tretjega odstavka tega člena, na podlagi obvestila oceni verjetni vpliv uvedbe ukrepov iz prvega odstavka tega člena v podrejeni družbi na skupino kot celoto ali na druge subjekte v skupini. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik to oceno v treh dneh sporoči sodelujočemu pristojnemu organu, ki je poslal obvestilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Če so podane okoliščine iz tretjega odstavka tega člena pri več podrejenih institucijah v skupini, si Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadeva, da se v petih dneh od obvestila sprejme skupna odločitev glede:

1. imenovanja istega posebnega pooblaščenca za vse zadevne institucije ali
2. usklajevanja ukrepov prvega odstavka tega člena za več kot eno institucijo, da se olajša izvajanje ukrepov za vnovično vzpostavitev finančnega položaja posamezne institucije.

(7) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik obrazloženo odločitev iz prejšnjega odstavka predloži EU nadrejeni družbi.

(8) Če skupna odločitev iz šestega odstavka tega člena ni sprejeta v petih dneh, lahko Banka Slovenije sama sprejme odločitev o uporabi ukrepov v zvezi z EU nadrejeno družbo oziroma banko, nad katero izvaja nadzor v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU ter pri tem upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih drugi pristojni organi izrazili v petdnevem obdobju posvetovanja, ter morebiten vpliv odločitve na finančno stabilnost v zadevnih državah članicah. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije pošlje EU nadrejeni družbi oziroma banki.

(9) Banka Slovenije ali drug pristojni organ, vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko pod pogoji, določenimi v desetem odstavku tega člena, predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe 1093/2010/EU glede odločitve, ki vključuje enega ali več ukrepov iz:

1. 1. in 2. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona v zvezi s:
 - kapitalskimi in likvidnostnimi ukrepi, potrebnimi za zagotavljanje ali obnovitev sposobnosti za uspešno delovanje in finančnega položaja institucije,
 - ureditvami in ukrepi za ohranitev ali obnovitev kapitala,
 - ureditvami in ukrepi za zagotovitev, da ima institucija ustrezen dostop do virov financiranja za nepredvidljive dogodke, vključno z možnimi viri likvidnosti, oceno razpoložljivega zavarovanja in oceno možnosti prenosa likvidnosti med subjekti v skupini in poslovnimi področji za zagotovitev, da lahko institucija še naprej opravlja svoje dejavnosti in izpolnjuje svoje obveznosti, ko te zapadejo,

- pripravljalnimi ukrepi, ki jih je institucija sprejela ali jih namerava sprejeti za namen izvajanja načrta sanacije, vključno z ukrepi, potrebnimi za zagotovitev pravočasne dokapitalizacije institucije;
2. 6. in 8. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona.

(10) Banka Slovenije ali drug pristojni organ, vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, vloži zahtevo iz prejšnjega odstavka, če:

1. se ne strinja z odločitvijo pristojnega organa ali konsolidacijskega organa, ki je sprejeta v skladu z drugim ali četrtem odstavkom tega člena, in če vloži zahtevo pred iztekom tridnevnega roka za posvetovanje; ali
2. ni bila sprejeta skupna odločitev v skladu s šestim odstavkom tega člena in če vloži zahtevo pred iztekom petdnevnega roka za posvetovanje.

(11) Če je vložena zahteva iz devetega odstavka tega člena, Banka Slovenije prekine postopek odločanja na podlagi drugega, četrtega ali osmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi v treh dneh, Banka Slovenije pri odločanju njegovo odločitev upošteva. Če Evropski bančni organ ne sprejme odločitve v treh dneh, Banka Slovenije odloči v skladu z drugim, četrtem ali osmim odstavkom tega člena.

9.3.3. Odvzem dovoljenja za opravljanje storitev banke

293. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se lahko odvzame, če so v banki podane kršitve iz drugega odstavka tega člena in hkrati niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo ti razlogi v ustreznem roku verjetno odpravljeni.

(2) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se lahko odvzame, če:

1. je banka pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov;
2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom;
3. banka ne izpolnjuje več zahtev iz 3., 4. ali 6. dela Uredbe 575/2013/EU, razen zahtev iz 92a in 92b člena navedene uredbe, ali dodatnih kapitalskih zahtev iz 203. člena ali 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona, ali dodatne likvidnosti banke na podlagi dodatnih ukrepov iz 280. člena tega zakona, hkrati pa ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora;
4. banka ne ravna v skladu z odredbo in ne odpravi kršitev ali ne izvede ukrepov, ki jih zahteva Banka Slovenije, in ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora;
5. ni več mogoče pričakovati, da bo banka izpolnila svoje obveznosti do upnikov, in ne zagotavlja več ustreznega jamstva za sredstva, ki so jih banki zaupali njeni vlagatelji, zlasti če ne izpolnjuje obveznosti v zvezi z zagotavljanjem sredstev za izplačilo zajamčenih vlog;
6. so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža osebi, ki je neposredno oziroma posredno nadrejena oseba banke;
7. so podane okoliščine, zaradi katerih je oteženo učinkovito izvajanje nadzora nad banko, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitve.

(3) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se banki lahko odvzame tudi, če njena nadrejena banka, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding:

1. ne sprejme ukrepov, ki bi bili lahko potrebni za zagotovitev skladnosti z bonitetnimi zahtevami iz tretjega, četrtega, šestega ali sedmega dela Uredbe 575/2013/EU;
2. ne ravna v skladu z odločbo iz 205. člena tega zakona, s katero ji oziroma mu je bila naložena dodatna kapitalska zahteva, ali v skladu z odredbo na podlagi 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona; ali
3. ne ravna v skladu z odredbo na podlagi petega odstavka 280. člena tega zakona, s katero ji oziroma mu je bila naložena dodatna zahteva glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja.

(4) Za namen iz 7. točke prejšnjega odstavka se šteje, da je izvajanje učinkovitega nadzora oteženo zlasti, če je banka poslovno ali lastniško povezana z drugimi družbami ali posamezniki na način, da zaradi medsebojnih povezav med temi osebami ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za banko.

(5) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju bančnih storitev, se lahko namesto odvzema dovoljenja za opravljanje bančnih storitev banki prepove opravljati te posle.

(6) Banka Slovenije nemudoma obvesti organ, pristojen za reševanje, če ugotovi, da so v banki podani ali bodo v šestih mesecih verjetno podani razlogi iz drugega odstavka tega člena.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena se dovoljenje za opravljanje bančnih storitev ne odvzame, če organ, pristojen za reševanje, v določenem roku odloči, da se v banki izvedejo ukrepi za reševanje, s katerimi se bodo odpravile okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

294. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje finančnih storitev in dodatnih finančnih storitev)

(1) Banka Slovenije lahko odvzame banki dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev, če:

1. je banka pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov;
2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje storitev v skladu s tem zakonom;
3. banka ne ravna v skladu z zahtevo Banke Slovenije ali Evropske centralne banke in ne odpravi kršitev ali ne izvede ukrepov, da se kršitve odpravijo, ali če ne prepreči nastanek kršitev, kadar kršitve izhajajo iz dejavnosti banke pri opravljanju teh storitev;
4. so zaradi dejavnosti banke pri opravljanju teh storitev podane okoliščine, zaradi katerih ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za banko, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitev.

(2) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju finančnih ali dodatnih finančnih storitev, lahko Banka Slovenije namesto odvzema dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev z odločbo banki prepove opravljati posamezne posle.

(3) Banka Slovenije je v zvezi z ugotavljanjem razlogov iz prvega in drugega odstavka tega člena vezana na ugotovitve Evropske centralne banke, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz prvega odstavka 4. člena navedene uredbe.

(4) Za postopek v zvezi s prepovedjo opravljanja posameznih poslov pri opravljanju finančnih ali dodatnih finančnih storitev se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja.

(5) S smiselno uporabo tega člena lahko Banka Slovenije banki izreče tudi pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev.

295. člen

(pogojni odvzem dovoljenja)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Banka Slovenije hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvedel, če banka v preizkusni dobi, ki ne sme biti krajša od šestih mesecev in ne daljša od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom banki izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo poleg primerov iz prejšnjega odstavka odvzem dovoljenja izveden tudi, če banka v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi Banka Slovenije v mejah preizkusne dobe.

(3) Banka Slovenije prekliče pogojni odvzem dovoljenja iz prvega odstavka tega člena in dovoljenje odvzame, če banka v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če ne izpolni dodatnih pogojev iz prejšnjega odstavka.

9.4. Ukrepi nadzora zoper kvalificirane imetnike

296. člen (odvzem dovoljenja za kvalificirani delež)

(1) Dovoljenje za kvalificirani delež se odvzame, če:

1. kvalificirani imetnik, ki ima položaj nadrejene družbe, nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega poslovnega holdinga, krši svoje obveznosti, določene s tem zakonom, in teh kršitev kljub odredbi pristojnega organa oziroma nadzornega organa druge države članice, pristojnega za nadzor na konsolidirani podlagi, ne odpravi; ali
2. nastanejo druge okoliščine v zvezi s kvalificiranim imetnikom, na podlagi katerih se lahko v skladu z določbami tega zakona zavrne zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(2) Pravne posledice, določene v 80. členu tega zakona, nastanejo z dokončnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

297. člen (odredba o odsvojitvi delnic)

(1) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, mu Banka Slovenije z odredbo naloži, da delnice, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, odsvoji (v nadaljnjem besedilu: odredba o odsvojitvi delnic).

(2) V odredbi o odsvojitvi delnic mora Banka Slovenije določiti rok za odsvojitve delnic, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi, če:

1. neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in je ta zahteva zavrnjena, zavržena ali umaknjena,
2. je imetniku odvzeto dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Za odredbo o odsvojitvi delnic se uporabljajo določbe tega zakona o odredbi.

298. člen (poročilo o odsvojitvi delnic in ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Neupravičeni imetnik mora do izteka roka, določenega v odredbi o odsvojitvi delnic, Banki Slovenije predložiti poročilo o odsvojitvi delnic, ki mora obsegati:

1. dokaze o odsvojitvi in
2. podatke o pridobitelju oziroma pridobiteljih delnic.

(2) Banka Slovenije lahko od pridobitelja delnic iz prejšnjega odstavka zahteva, da se izjasni, ali je delnice pridobil v svojem imenu in za svoj račun, ter pridobi druge dokaze o okoliščini, za čigav račun je pridobitelj pridobil delnice.

(3) V postopku iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljata prvi in drugi odstavek 371. člena tega zakona.

(4) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je imetnik pridobil delnice banke v nasprotju s tem zakonom in v enem mesecu od pridobitve delnic ni vložil zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, vendar je odsvojil delnice banke pred izdajo odredbe o odsvojitvi delnic iz prejšnjega člena, Banka Slovenije pod pogoji iz petega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je imetnik pridobil delnice v nasprotju s tem zakonom in da je ugotovljeno kršitev odpravil.

(5) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 310. člena tega zakona lahko pomembno prispevata k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona.

(6) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz četrtega odstavka tega člena neupravičenega imetnika pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, in ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

299. člen **(periodično plačilo denarnega zneska)**

(1) Če neupravičeni imetnik delnic ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi delnic, lahko Banka Slovenije neupravičenemu imetniku z odločbo naloži periodično plačilo denarnega zneska.

(2) Periodično plačilo denarnega zneska se določi za vsak dan, dokler neupravičeni imetnik ne odsvoji delnic. Višina dnevnega zneska ne sme presegati 1.000 eurov in se določi upoštevaje vse okoliščine izvršitve kršitve, zlasti pa:

1. resnost in trajanje kršitve;
2. finančni položaj kršitelja;
3. pridobljeni dobiček ali izgubo, ki je bila s kršitvijo preprečena, če ju je mogoče opredeliti;
4. sodelovanje kršitelja v postopku;
5. predhodne kršitve in morebitne sistemske posledice kršitve.

(3) Vsota periodičnih denarnih zneskov ne sme presegati 3.000.000 eurov, če je neupravičeni imetnik pravna oseba, in 500.000 eurov, če je neupravičeni imetnik fizična oseba.

300. člen **(odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic)**

(1) Če neupravičeni imetnik delnic ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi delnic, ali če Banka Slovenije ugotovi, da ima pridobitelj delnice, ki so bile predmet odredbe o odsvojitvi delnic, v svojem imenu in za račun neupravičenega imetnika (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni pridobitelj), Banka Slovenije z odločbo prepove neupravičenemu imetniku in morebitnim neupravičenim pridobiteljem uresničevanje vseh pravic iz delnic banke, ki jih imajo v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic).

(2) Po izdaji odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo samo še pravice iz števila delnic, ki se izračuna s smiselno uporabo drugega odstavka 80. člena tega zakona.

(3) Izrek odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic mora obsegati:

1. podatke o neupravičenem imetniku, in če je imetnik delnice odsvojil neupravičenemu pridobitelju, tudi podatke o neupravičenem pridobitelju ali pridobiteljih;
2. število delnic, iz katerih lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo pravice iz delnic.

(4) Odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic se vroči tudi banki. Banka od vročitve odločbe neupravičenemu imetniku in neupravičenim pridobiteljem iz delnic, na katere se odločba nanaša, ne sme omogočiti uresničevanja nobenih pravic iz teh delnic.

(5) Če je banka v obdobju od vročitve odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic do dneva, ko je delnice, na katere se je nanašala ta odločba, pridobil nov imetnik v skladu s tem zakonom, izplačala dividendo, mora banka dividendo, ki pripade navedenim delnicam, izplačati novemu imetniku v osmih dneh, potem ko jo novi imetnik obvesti o pridobitvi delnic.

301. člen **(odločba o prisilni prodaji delnic)**

(1) Če neposredni neupravičeni imetnik v šestih mesecih po pravnomočnosti odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic iz prejšnjega člena ne odsvoji delnic, izda Banka Slovenije odločbo o začetku postopka za prisilno prodajo delnic.

(2) Banka Slovenije na podlagi dokončne odločbe o začetku postopka za prisilno prodajo delnic z odločbo imenuje skrbnika za prodajo delnic. Skrbnik za prodajo delnic je lahko investicijsko podjetje, odvetniška družba ali odvetnik, stečajni upravitelj, likvidacijski upravitelj ali druga strokovno usposobljena oseba za prodajo delnic.

(3) Banka Slovenije v odločbi o imenovanju skrbnika za prodajo delnic določi:

1. delnice, ki so predmet prisilne prodaje,
2. obseg pravic iz delnic, ki jih lahko izvaja skrbnik za prodajo,
3. višino nadomestila, do katerega je upravičen skrbnik za prodajo za svoje delo,
4. morebitne druge pogoje in omejitve, ki jih mora skrbnik za prodajo upoštevati pri prodaji.

(4) Prodaja delnic se zagotovi na podlagi preglednega postopka prodaje, da se:

1. zagotovita pravilnost in celovitost informacij v zvezi s prodajo;
2. prepreči neupravičeno favoriziranje ali diskriminacija posameznih morebitnih kupcev;
3. opravi prodaja pod tržnimi pogoji ob upoštevanju posameznih okoliščin primera in v skladu z veljavnimi predpisi;
4. prepreči morebitno nasprotje interesov;
5. doseže najvišja možna prodajna cena.

(5) Če se v skladu z načeli iz prejšnjega odstavka prodaja kvalificirani delež, je lahko pridobitelj kvalificiranega deleža samo oseba, ki je pridobila dovoljenje za kvalificirani delež v skladu s 77. členom tega zakona.

(6) Skrbnik za prodajo Banko Slovenije o postopku prodaje redno obvešča.

9.5. Ukrepi nadzora zoper člana upravljalnega organa

302. člen

(odredba članu upravljalnega organa in ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora nad banko ugotovi, da član uprave banke krši dolžnosti iz prvega ali drugega odstavka 47. člena tega zakona ali da član nadzornega sveta krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz prvega odstavka 62. člena tega zakona, in ni razlogov za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave oziroma člana nadzornega sveta banke, članu upravljalnega organa z odredbo naloži, da preneha določena ravnanja ali odpravi ugotovljene kršitve.

(2) Banka Slovenije obvesti nadzorni svet in upravo banke o izdaji odredbe iz prejšnjega odstavka.

(3) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je član upravljalnega organa kršil dolžnosti na podlagi tega zakona, vendar je kršitve odpravil pred izdajo odredbe iz prvega odstavka tega člena in ni razlogov za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz četrtega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je član upravljalnega organa kršil svoje dolžnosti na podlagi tega zakona in da je ugotovljeno kršitev odpravil.

(4) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 310. člena tega zakona lahko pomembno prispevata k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev dolžnosti članov upravljalnih organov bank.

(5) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz tretjega odstavka tega člena člana upravljalnega organa pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev. Banka Slovenije lahko izda ugotovitveno odločbo iz tretjega odstavka tega člena tudi v primeru, da je funkcija članu upravljalnega organa banke pred izdajo takšne odločbe prenehala.

303. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke se odvzame, če:

1. je bilo dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja;
2. član po imenovanju za člana uprave banke sprejme direktorsko funkcijo v nasprotju z 38. členom tega zakona ali ne izpolnjuje več pogojev iz 40. člena tega zakona za imenovanje za člana uprave banke;
3. član hujše krši dolžnosti člana uprave iz 47. člena tega zakona.

(2) Kršitev dolžnosti člana uprave ima značilnost hujše kršitve, če:

4. so zaradi ravnanja člana uprave v banki podane okoliščine iz drugega odstavka 279. člena tega zakona ali kršitve iz prvega odstavka 396. člena tega zakona;
5. član uprave ne ravna v skladu z odredbo iz prejšnjega člena; ali
6. član uprave znova krši dolžnosti člana uprave iz 47. člena tega zakona z ravnanji enakih ali podobnih značilnosti.

(3) Banka Slovenije se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic, posvetuje s pristojnim organom države članice, če odločitev Banke Slovenije vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z izvajanjem nadzora nad banko države članice.

304. člen

(pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Če so v zvezi s kršitvami člana uprave iz prvega odstavka prejšnjega člena podane posebne olajševalne okoliščine, lahko Banka Slovenije z odločbo o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave odloči, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če član uprave v preizkusnem obdobju, ki ga določi Banka Slovenije in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Banka Slovenije prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če član uprave v preizkusnem obdobju stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

305. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Banka Slovenije članu nadzornega sveta banke odvzame dovoljenje, če:

1. je bilo dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja;
2. član ob imenovanju ali po nastopu funkcije ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje iz prvega odstavka 55. člena tega zakona;
3. imenovanje člana ni v skladu s 35. členom tega zakona; ali
4. član hujše krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz 62. člena tega zakona.

(2) Kršitev dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz 62. člena tega zakona ima značilnost hujše kršitve, če:

1. so zaradi ravnanja člana nadzornega sveta v banki podane okoliščine iz drugega odstavka 280. člena tega zakona ali kršitve iz prvega odstavka 396. člena tega zakona;
2. član nadzornega sveta banke znova krši dolžnosti iz 62. člena z ravnanji enakih ali podobnih značilnosti; ali
3. član nadzornega sveta banke ne odpravi kršitev v skladu z odredbo iz 302. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja članu nadzornega sveta banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic, posvetuje s pristojnim organom države članice, če odločitev Banke Slovenije vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z izvajanjem nadzora nad banko države članice.

9. 6 Ukrepi zoper finančni holding in mešani finančni holding

306. člen **(odredba za vzpostavitev skladnosti)**

(1) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik ugotovi, da finančni holding ali mešani finančni holding ne izpolnjuje več pogojev iz 85. člena tega zakona, odredi, da finančni holding ali mešani finančni holding sprejme ukrepe, s katerimi se zagotovi oziroma znova vzpostavita kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter se zagotovi izpolnjevanje zahtev iz tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi.

(2) Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu odredi zlasti naslednje ukrepe:

1. začasno prepoved uveljavljanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic podrejenih institucij, ki jih ima finančni holding ali mešani finančni holding;
2. dajanje navodil ali usmeritev finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, da na svoje delničarje prenese deleže, ki jih ima v svojih podrejenih institucijah;
3. začasno imenovanje drugega finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali institucije znotraj skupine kot odgovorne za zagotavljanje izpolnjevanja zahtev na podlagi tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi;
4. omejitev ali prepoved razdelitve dobička ali plačila obresti delničarjem;
5. zahtevo, da finančni holding ali mešani finančni holding odproda ali zmanjša deleže v institucijah ali drugih subjektih finančnega sektorja;
6. zahtevo, da finančni holding ali mešani finančni holding nemudoma predloži načrt o vnovični vzpostavitvi skladnosti.

(3) Pri ukrepih v zvezi z mešanim finančnim holdingom Banka Slovenije upošteva njihov vpliv na finančni konglomerat.

(4) Za odredbo za vzpostavitev skladnosti se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi o odpravi kršitev.

9.7. Razkritja v zvezi z nadzorom

307. člen **(razkritje splošnih informacij o nadzoru)**

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani javno objavi naslednje informacije:

7. besedila zakonov in drugih predpisov ter smernice in navodila, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji v zvezi s poslovanjem in nadzorom bank;
8. način izvajanja opcij in diskrecij iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU;
9. splošna merila in metodologije, ki jih uporablja Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju iz 192. člena tega zakona, vključno z merili za uporabo načela sorazmernosti iz tretjega odstavka 192. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbe tega zakona, ki urejajo obveznost varovanja zaupnih informacij, pridobljenih pri opravljanju nadzora, Banka Slovenije na svoji spletni strani javno objavi agregatne statistične podatke o ključnih vidikih ureditve in uresničevanja pravil glede varnega in skrbnega upravljanja tveganj v bankah, ter zbirne informacije glede števila in narave ukrepov nadzora, ki jih je izrekla na podlagi tega zakona zaradi kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, vključno z izrečenimi sankcijami v postopkih zaradi prekrškov.

(3) Razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti zadostna, da omogočajo razumljivo primerjavo pristopov, ki jih uporabljajo pristojni organi različnih držav članic.

(4) Banka Slovenije vsa razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena objavi kot celovito informacijo ter jih redno dopolnjuje in posodablja.

308. člen

(razkritje posebnih informacij o nadzoru)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pristojnosti na podlagi 5. dela Uredbe 575/2013/EU na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. sprejeta splošna merila in metodologije za pregled skladnosti s 405. do 409. členom Uredbe 575/2013/EU;
2. povzetek izida nadzorniškega pregledovanja in opis izrečenih ukrepov v primerih ugotovljenih neskladnosti z zahtevami iz 405. do 409. člena Uredbe 575/2013/EU, ugotovljenih na letni ravni.

(2) Če Banka Slovenije izvršuje diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU, na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;
2. število nadrejenih bank, ki jim je Banka Slovenije dovolila uporabo diskrecijske možnosti iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU ter število takšnih nadrejenih bank, ki imajo podrejeno družbo v tretji državi;
3. na zbirni podlagi za Republiko Slovenijo:
 - skupni znesek kapitala nadrejenih bank na konsolidirani podlagi, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU in ga izkazujejo v podrejenih družbah s sedežem v tretjih državah,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi zahtevan v skladu s 92. členom Uredbe 575/2013/EU, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU.

(3) Če Banka Slovenije izvršuje diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU, na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;
2. število nadrejenih bank, ki jim je Banka Slovenije dovolila uporabo diskrecijske možnosti iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU, ter število takšnih nadrejenih bank, ki imajo podrejene družbe v tretji državi;
3. na zbirni podlagi za Republiko Slovenijo:
 - skupni znesek kapitala nadrejenih bank, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU in ga izkazujejo v podrejenih družbah v tretjih državah,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU,
 - delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi zahtevan v skladu s 92. členom Uredbe 575/2013/EU, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije informacije iz prvega do tretjega odstavka tega člena razkrije v obliki zbirnega podatka oziroma povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posamezne banke oziroma druge posamezne osebe, na katero se informacije nanašajo.

309. člen (razkritje informacij o izdanih dovoljenjih)

(1) Banka Slovenije na svojih spletnih straneh javno objavi informacije o izdanih dovoljenjih za opravljanje storitev bank, za pridobitev kvalificiranega deleža ter za opravljanje funkcije člana uprave ali funkcije člana nadzornega sveta banke.

(2) Ne glede na druge določbe tega zakona, ki določajo zaupnost informacij Banke Slovenije, Banka Slovenije na svojih spletnih straneh objavi izrek odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za

pridobitev kvalificiranega deleža, s povzetkom razlogov za tako odločitev, če tako zahteva vložnik te zahteve.

310. člen **(razkritje informacij o izrečenih ukrepih)**

(1) Banka Slovenije z namenom preprečevanja in odvracanja ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, javno objavi informacije iz drugega odstavka tega člena v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekla zaradi kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU in je postopek z izdajo ukrepa ali sankcije dokončen.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka obsegajo naslednje podatke:

1. o kršitelju:
 - o nazivu in sedežu pravne osebe, ali
 - o osebnem imenu fizične osebe;
2. o kršitvi:
 - opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU,
 - naravo ugotovljenih kršitev;
3. izrek odločbe s katero se postopek konča;
4. informacijo o tem, ali je zoper odločbo začel postopek sodnega varstva v skladu s tem zakonom.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije javno razkrije celotno odločbo ali povzetek odločbe o izrečenem ukrepu, ki poleg informacij iz prejšnjega odstavka obsega dodatne informacije v zvezi z ukrepi nadzora, ki jih je izrekla banki, če presodi, da je to potrebno zaradi učinkovitega preprečevanja kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU ali zagotavljanja ustreznega varstva deponentov.

(4) Pri objavi informacij na podlagi prejšnjega odstavka Banka Slovenije ne sme razkriti osebnih in drugih zaupnih podatkov o stranki ali tretji osebi, razen informacij iz drugega odstavka tega člena. Pred objavo odločbe ali povzetka odločbe Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo podatki, da v določenem roku v odločbi ali povzetku odločbe označi podatke, ki jih šteje kot zaupne, in poda utemeljitev v zvezi z zaupnostjo teh podatkov.

(5) Informacije iz drugega in tretjega odstavka tega člena se javno objavijo na spletni strani Banke Slovenije in so na spletni strani dostopne najmanj pet let po objavi. Banka Slovenije informacije iz drugega in tretjega odstavka tega člena pošlje Evropskemu bančnemu organu.

311. člen **(razkritje identitete kršitelja)**

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek prejšnjega člena Banka Slovenije po uradni dolžnosti ali na podlagi ugovora iz tretjega odstavka tega člena odloči, da se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo, če:

1. se ukrep nadzora izreče fizični osebi in objava osebnih podatkov o kršitelju ni sorazmerna s težo kršitve ali
2. bi objava informacij o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov ali izvedbo kazenske preiskave ali
3. bi z objavo vpletenim osebam verjetno nastala nesorazmerna škoda.

(2) Če Banka Slovenije ob izdaji odločbe oceni, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prejšnjega odstavka, hkrati z izdajo odločbe, s katero izreče ukrepe nadzora, odloči tudi, da se identiteta kršitelja ne objavi. Banka Slovenije lahko ob razlogih iz prejšnjega odstavka odloči tudi, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži ter navede rok za zadržanje objave, če bodo razlogi za zadržanje objave v tem obdobju verjetno prenehali obstajati.

(3) Če Banka Slovenije ob izdaji odločbe ne ugotovi razlogov iz prvega odstavka tega člena, v odločbi o izrečenih ukrepih nadzora, izdani na podlagi tega zakona, kršitelja opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih in sankcijah ter o kršitelju javno objavljene na spletni strani Banke Slovenije v skladu s prejšnjim členom, ter ga pouči, da mora v primeru razlogov iz prvega odstavka tega člena te razloge

navesti v ugovoru, ki se vloži v roku, v skladu s tem zakonom določenem za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo o ukrepu nadzora.

(4) Banka Slovenije odloči o ugovoru iz prejšnjega odstavka z odločbo.

(5) Če na podlagi ugovora kršitelja Banka Slovenije ugotovi, da so podani razlogi iz prvega odstavka tega člena, v odločbi, s katero ugodi ugovoru, odloči, da se identiteta kršitelja ne objavi ali da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, in navede rok za zadržanje objave.

(6) Zoper odločbo, s katero Banka Slovenije zavrne ugovor ali odloči, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, lahko kršitelj vloži zahtevo za sodno varstvo pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(7) Ne glede na peti odstavek prejšnjega člena lahko Banka Slovenije na podlagi zahteve kršitelja, ki je fizična oseba, odloči, da se informacije o identiteti kršitelja po objavi na spletni strani Banke Slovenije umaknejo pred potekom petih let. Za zahtevo kršitelja se uporabljajo določbe tega člena o ugovoru iz tretjega do šestega odstavka tega člena.

10. POGLAVJE: POSEBNE VRSTE NADZORA

10.1. Nadzor nad banko v zvezi s poslovanjem na območju druge države članice

312. člen

(sodelovanje pristojnih organov v zvezi z opravljanjem storitev banke v drugi državi članici)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice, v kateri banka opravlja storitve neposredno ali prek podružnice, zlasti z izmenjavo vseh informacij, ključnih ali pomembnih za izvajanje nadzora nad banko, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, načrtov sanacije, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga pomeni banka.

(2) Če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje iz prejšnjega odstavka, zlasti po izmenjavi informacij, ki jih ima na voljo in so potrebne za spremljanje poslovanja banke, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku, lahko slednja o tem obvesti Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(3) Banka Slovenije pristojnemu organu države članice, v kateri banka opravlja storitve, nemudoma pošlje vse informacije in ugotovitve v zvezi z banko glede izpolnjevanja zahtev v zvezi z likvidnostjo v skladu s 6. delom Uredbe 575/2013/EU in določbami tega zakona o izpolnjevanju zahtev na konsolidirani podlagi, ki so pomembne za poslovanje podružnice banke v državi članici, zlasti za zaščito vlagateljev v državi članici.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi, da ima banka likvidnostne težave ali se lahko razumno pričakuje, da se bodo te težave pojavile, o teh ugotovitvah nemudoma obvesti pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve, in hkrati pošlje tudi informacije o izvedenih in načrtovanih ukrepih sanacije za odpravljanje težav banke, vključno z ukrepi nadzora, ki jih je izrekla.

(5) Če je Banka Slovenije od pristojnega organa države članice, v kateri banka opravlja storitve, pridobila informacije v zvezi z njenim poslovanjem, mu na njegovo zahtevo sporoči in pojasni, kako so bile njegove informacije in ugotovitve upoštevane.

(6) Če je Banka Slovenije od pristojnega organa države članice pridobila informacije o kršitvah banke pri poslovanju v državi članici, zlasti da banka krši ali bo verjetno kršila zahteve, ki jih določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU, pristojnemu organu na njegovo zahtevo poda pojasnila o ukrepih, ki jih je sprejela zoper banko, da se odpravijo ali preprečijo takšne kršitve v zvezi s poslovanjem banke v državi članici.

(7) Če je pristojni organ države članice kljub ukrepom in pojasnilom Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka sprejel ukrepe zoper banko v zvezi z njenim poslovanjem na območju države članice in Banka Slovenije oceni, da ti ukrepi niso primerni, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke v državi

članici ali da se zaščitijo interesi vlagateljev, investitorjev in drugih oseb, za katere banka opravlja storitve v državi članici, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema države članice, lahko Banka Slovenije zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(8) Če se Banka Slovenije ne strinja z začasnimi ukrepi, ki jih sprejme pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

313. člen **(opredelitev podružnice banke v državi članici kot pomembne)**

(1) Kadar pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve prek podružnice, pri Banki Slovenije zahteva opredelitev te podružnice kot pomembne, Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom te države članice in si prizadeva za sprejem skupne odločitve glede opredelitve podružnice banke v državi članici kot pomembne.

(2) Skupna odločitev iz prejšnjega odstavka se navede v dokumentu, ki vsebuje obrazložitev in se pošlje relevantnim pristojnim organom držav članic.

(3) Če v dveh mesecih od vložitve zahteve pristojnega organa države članice iz prvega odstavka tega člena skupna odločitev o opredelitvi podružnice kot pomembne ni sprejeta in odločitev v naslednjih dveh mesecih sprejme pristojni organ države članice, je ta odločitev za Banko Slovenije zavezujoča.

314. člen **(sodelovanje v zvezi z nadzorom nad poslovanjem pomembnih podružnic bank v drugih državah članicah)**

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice glede poslovanja pomembne podružnice banke v tej državi članici tako, da na lastno pobudo pristojnemu organu države članice pošlje zlasti naslednje informacije glede poslovanja banke o:

1. neugodnem razvoju poslovanja banke ali drugih subjektov v skupini, ki bi lahko resno vplivali na institucije v tej državi članici;
2. pomembnejših kaznih in ukrepih nadzora, ki jih je banki izrekla Banka Slovenije v skladu s tem zakonom, zlasti o morebitni zahtevi za zagotovitev kapitala v skladu s tretjim odstavkom 280. člena tega zakona in ukrepih za omejitev uporabe naprednega pristopa pri izračunu kapitalске zahteve v skladu s drugim odstavkom 312. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. ugotovitvah na podlagi ocene tveganj banke, narejene v skladu s 192. členom tega zakona oziroma o skupnih odločitvah pristojnih organov v skladu s 327. členom tega zakona ter o odločitvah glede ukrepov nadzora, če so te ocene in odločitve pomembne z vidika poslovanja pomembne podružnice banke v drugih državah članicah.

(2) Banka Slovenije se posvetuje s pristojnim organom države članice, v kateri ima banka pomembno podružnico, o ustreznosti operativnih postopkov, ki jih določi banka v načrtu za vnovično vzpostavitev likvidnosti v skladu s 180. členom tega zakona, če je to pomembno z vidika likvidnostnih tveganj v tej državi članici.

(3) Banka Slovenije v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah načrtuje in usklajuje naloge in ukrepe nadzora v sodelovanju s pristojnimi organi teh držav članic ter po potrebi s pristojnimi centralnimi bankami ESCB, zlasti glede priprave in izvedbe ukrepov v kriznih razmerah ter v primeru neugodnega razvoja pri poslovanju banke ali na finančnih trgih.

(4) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka ustanovi in vodi kolegij pristojnih organov, če tak kolegij še ni ustanovljen na podlagi 328. člena tega zakona.

(5) Ustanovitev in delovanje kolegija iz prejšnjega odstavka temelji na pisnem dogovoru, ki ga sklenejo udeleženi pristojni organi. Banka Slovenije odloči o udeležbi pristojnih organov na posameznem sestanku ali pri dejavnostih kolegija in pri tem upošteva pomen nadzorne aktivnosti, ki bo obravnavana na sestanku kolegija, za te pristojne organe, zlasti mogoč vpliv na stabilnost finančnega sistema v teh

državah članicah. Banka Slovenije vse člane kolegija obvešča o načrtovanih sestankih kolegija in zadevah, ki bodo obravnavane, ter odločitvah, sprejetih na sestankih, in o izvedenih aktivnostih.

315. člen
(pregled poslovanja podružnice banke v državi članici)

(1) V primeru, da Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke v državi članici, predhodno obvesti pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja vzajemno priznane storitve.

(2) Banka Slovenije lahko ne glede na prejšnji odstavek zaprosi pristojni organ države članice, v kateri banka prek podružnice opravlja storitve, ali pooblasti revizorja ali drugo strokovno osebo, da opravi pregled poslovanja podružnice banke v tej državi članici. Pooblaščen osebe Banke Slovenije se lahko udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni organ države članice.

(3) Banka Slovenije informacije in ugotovitve o poslovanju podružnice banke, ki jih sporoči pristojni organ države članice na podlagi opravljenega pregleda poslovanja te podružnice, upošteva pri določanju svojega načrta nadzorniških pregledov, pri čemer upošteva tudi stabilnost finančnega sistema v tej državi članici.

316. člen
(ukrepi nadzora nad banko, ki opravlja storitve v državi članici)

(1) Če Banka Slovenije od pristojnih organov države članice, v kateri banka opravlja storitve neposredno ali prek podružnice, prejme informacijo, da banka krši ali da obstaja pomembno tveganje, da bo kršila predpise države članice, ki prenašajo Direktivo 2013/36/EU, ali določbe Uredbe 575/2013/EU, Banka Slovenije brez odlašanja sprejme ukrepe nadzora po tem zakonu z namenom, da banka odpravi kršitve.

(2) Banka Slovenije mora nemudoma obvestiti pristojni organ države članice o sprejetih ukrepih.

317. člen
(obvestilo pristojnemu organu države članice o odvzemu dovoljenja banki)

Če Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji prepove opravljati posamezne storitve, mora o tem nemudoma pisno obvestiti pristojne organe držav članic, v katerih banka opravlja te storitve.

10.2. Nadzor nad poslovanjem banke države članice na območju Republike Slovenije

318. člen
(sodelovanje v zvezi z nadzorom pri opravljanju storitev banke države članice v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke države članice, ki opravlja storitve neposredno ali prek podružnice v Republiki Sloveniji, zlasti z izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga pomeni banka države članice v Republiki Sloveniji.

(2) Če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje iz prejšnjega odstavka, zlasti po izmenjavi informacij, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za spremljanje poslovanja banke, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku, lahko slednja o tem obvesti Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(3) Kadar se pristojni organ države članice ali konsolidacijski nadzornik banke, ki ima pomembno podružnico v Republiki Sloveniji, ne posvetuje z Banko Slovenije o ustreznosti operativnih postopkov, ki jih določi banka v načrtu za vnovično vzpostavitev likvidnosti ali kadar Banka Slovenije po posvetovanju meni, da operativni postopki niso ustrezni, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njeno pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

319. člen
(opredelitev pomembne podružnice banke države članice)

(1) Banka Slovenije lahko pri pristojnem organu države članice, ki je pristojen za nadzor nad banko države članice, ki opravlja storitve prek podružnice v Republiki Sloveniji ali pri konsolidacijskem nadzorniku, zahteva, da opredeli podružnico banke države članice kot pomembno.

(2) V predlogu iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije utemelji pomembnost podružnice banke države članice v Republiki Sloveniji, pri čemer upošteva zlasti, ali:

1. njen tržni delež, merjen po depozitih, zbranih v Republiki Sloveniji, presega 2 odstotka;
2. bi imelo prenehanje ali opustitev dejavnosti podružnice banke države članice negativne posledice za sistemsko likvidnost ter za plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v Republiki Sloveniji;
3. je podružnica banke države članice zaradi svoje velikosti z vidika števila strank pomembna za bančni ali finančni sistem Republike Slovenije.

(3) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice in si prizadeva za sprejem skupne odločitve o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(4) Če v dveh mesecih od vložitve predloga Banke Slovenije za opredelitev podružnice banke države članice kot pomembne skupna odločitev ni sprejeta, mora Banka Slovenije v naslednjih dveh mesecih sama odločiti o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(5) Banka Slovenije pri odločitvi iz prejšnjega odstavka pretežno upošteva stališča pristojnega organa države članice. O odločitvi za opredelitev podružnice banke države članice kot pomembne Banka Slovenije pisno obvesti pristojni organ države članice in navede razloge za takšno odločitev.

(6) Če je za opravljanje nalog iz 326. člena tega zakona določen konsolidacijski nadzornik, se vse določbe tega člena, ki se nanašajo na pristojni organ države članice, uporabljajo za konsolidacijskega nadzornika.

(7) Opredelitev podružnice banke kot pomembne ne vpliva na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu.

320. člen
(pregled poslovanja podružnice banke države članice)

(1) Pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije v skladu s pravom Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice banke te države članice. O nameravanem pregledu poslovanja iz prejšnjega stavka mora pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se lahko pregleda udeleži.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka ima pristojni organ države članice oziroma imajo osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 272. do 277. člena tega zakona.

(3) Na zaprosilo pristojnega organa države članice Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije. Pristojni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži tega pregleda.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena je Banka Slovenije pristojna opraviti pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije zaradi preverjanja, ali podružnica ravna v skladu z določbami predpisov iz prvega in drugega odstavka 134. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko po predhodnem posvetovanju s pristojnim organom države članice opravi pregled poslovanja podružnice ter od podružnice zahteva tudi vse informacije o njenem poslovanju, če so te informacije pomembne za oceno tveganja podružnice za stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije. Po opravljenem pregledu Banka Slovenije pridobljene informacije in ugotovitve, ki

so pomembne za oceno tveganja banke ali stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, pošlje pristojnemu organu države članice.

321. člen **(poročanje banke države članice)**

Banka države članice, ki prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, mora na zahtevo Banke Slovenije poslati informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvajanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije v zvezi opravljanjem storitev banke države članice v Republiki Sloveniji, vključno z informacijami, potrebnimi za opredelitev podružnice kot pomembne.

322. člen **(ukrepi nadzora ter drugi ukrepi v zvezi s poslovanjem banke in podružnice banke države članice)**

(1) Če banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije, krši določbe predpisov iz 134. člena tega zakona, ji z namenom zaščite javne koristi Banka Slovenije z odredbo naloži odpravo kršitev ali ji izreče druge ukrepe po tem zakonu in o tem obvesti pristojni organ države članice sedeža banke.

(2) Če je Banka Slovenije pristojnemu organu države članice poslala informacije in ugotovitve o kršitvah v zvezi s poslovanjem banke države članice na območju Republike Slovenije, zlasti da banka krši ali bo verjetno kršila zahteve, ki jih določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU, ter na podlagi pojasnil pristojnega organa države članice ugotovila, da pristojni organ ni ukrepal zoper banko države članice ali sprejeti ukrepi niso ustrezni, lahko Banka Slovenije, potem ko je obvestila pristojni organ države članice in Evropski bančni organ, sprejme ukrepe v skladu s tem zakonom z namenom, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke države članice pri poslovanju v Republiki Slovenije ter da se zaščitijo interesi vlagateljev, investitorjev in drugih, za katere se opravljajo storitve, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema.

(3) Banka Slovenije lahko v nujnih primerih še pred pošiljanjem informacij pristojnemu organu države članice po prejšnjem odstavku, ali preden pristojni organ druge države članice na podlagi informacij Banke Slovenije ukrepa v banki države članice, ki opravlja storitve v Republiki Sloveniji, ali preden so sprejeti ukrepi za stabilizacijo poslovanja banke, sprejmečasne ukrepe in od podružnice banke države članice zahteva ali ji prepove določene aktivnosti, če je to potrebno zaradi zaščite stabilnosti finančnega sistema ali da se prepreči ogroženost skupnih interesov vlagateljev, investitorjev in drugih oseb v Republiki Sloveniji.

(4) Začasni ukrepi iz prejšnjega odstavka morajo biti sorazmerni z namenom zaščite pred finančno nestabilnostjo in ne smejo omogočati slabše obravnave upnikov iz drugih držav članic ter lahko vključujejo tudi prepoved plačil in druge ukrepe iz 292. člena tega zakona.

(5) Banka Sloveniječasne ukrepe iz tretjega odstavka tega člena odpravi, ko oceni, da je bil namen, zaradi katerega so bili sprejeti, dosežen, zlasti potem, ko pristojni organ države članice sprejme ustrezne ukrepe oziroma potem, ko so sprejeti ustrezni ukrepi za stabilizacijo poslovanja banke.

(6) Banka Slovenije o sprejemu in odpravi časnih ukrepov iz tretjega odstavka brez odlašanja obvesti Evropski bančni organ, Komisijo in pristojni organ druge države članice.

(7) Če banka države članice kljub ukrepom pristojnega organa države članice ali zato, ker ti ukrepi niso učinkoviti oziroma jih v državi članici sedeža banke ni mogoče izreči, ne odpravi kršitev ali ne odpravi kršitev kljub ukrepom Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena, ji lahko Banka Slovenije izreče prepoved opravljanja storitev na območju Republike Slovenije.

(8) Pred izrekom ukrepa iz prejšnjega odstavka mora Banka Slovenije obvestiti pristojni organ države članice, razen če zaradi varovanja interesov strank banke ali zaradi varovanja drugih javnih koristi ni mogoče odlašati. V tem primeru Banka Slovenije o prepovedi opravljanja storitev obvesti pristojni organ države članice, Evropski bančni organ in Komisijo takoj, ko je to mogoče.

323. člen
(ukrepi zaradi odvzema dovoljenja banki države članice)

Če pristojni organ države članice sedeža banke obvesti Banko Slovenije, da je bilo banki, ki neposredno ali prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, odvzeto dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji je bilo prepovedano opravljati posamezne storitve, Banka Slovenije brez odlašanja sprejme ukrepe po tem zakonu, da se tej banki prepreči nadaljnje opravljanje teh storitev in da se zavarujejo interesi strank te banke.

10.3. Nadzor na konsolidirani podlagi

324. člen
(pristojnost Banke Slovenije za nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije je kot konsolidacijski nadzornik pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima banka položaj nadrejene banke Republike Slovenije ali EU nadrejene banke in je Banka Slovenije pristojna za izvajanje nadzora nad to banko na posamični podlagi ali
2. če je banka podrejena:
 - nadrejenemu investicijskemu podjetju Republike Slovenije oziroma druge države članice,
 - nadrejenemu EU investicijskemu podjetju,
 - nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma druge države članice ali mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma druge države članice ali
 - EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu.

(2) Če so istemu nadrejenemu investicijskemu podjetju ali EU investicijskemu podjetju poleg banke podrejene banke ali kreditne institucije drugih držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank ali kreditnih institucij druge države članice.

(3) Če sta istemu nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije, nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije, EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu podrejeni dve ali več drugih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic vključno z banko, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če je v skupini:

- samo banka ali
- več podrejenih kreditnih institucij s sedežem v drugih državah članicah vključno z banko in je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic.

(4) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi, kadar se zahteva konsolidacija na podlagi tretjega ali šestega odstavka 18. člena Uredbe 575/2013/EU in je bilančna vsota banke največja.

(5) Ne glede na določbe prve in druge alineje 2. točke prvega odstavka v povezavi z drugim odstavkom, druge alineje tretjega odstavka in četrtega odstavka tega člena je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi, ko je v skladu s tem zakonom pristojna za nadzor ene ali več podrejenih bank v skupini in je seštevek bilančnih vsot teh nadzorovanih bank večji od bilančne vsote podrejenih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic v skupini, ki jih nadzira kateri koli drug pristojni organ.

(6) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, ko je odgovornost za tak nadzor prevzela na podlagi dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki bi bil sicer pristojen in odgovoren za ta nadzor, pri tem pa se upoštevajo merila in postopek iz 325. člena tega zakona.

(7) Ne glede na določbe tega člena Banka Slovenije ni pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če:

1. ima nadrejeni finančni holding Republike Slovenije, ali nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, ali EU nadrejeni finančni holding, ali EU nadrejeni mešani finančni holding položaj investicijskega podjetja in
2. v skupini ni podrejene banke.

(8) Finančni holdingi in mešani finančni holdingi, ki so odobreni v skladu s 83. členom tega zakona in imajo kot svojo podrejeno družbo banko, so vključeni v konsolidirani nadzor Banke Slovenije, razen če zakon določa drugače.

325. člen **(prenos pristojnosti za nadzor na konsolidirani podlagi)**

(1) Banka Slovenije lahko v dogovoru s pristojnimi organi držav članic prenese svoje pristojnosti in odgovornosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz drugega, tretjega ali četrtega odstavka prejšnjega člena na pristojni organ države članice sedeža posamezne druge podrejene banke, če je to ustrezno ob upoštevanju dejavnosti bank v drugih državah članicah.

(2) Pred sprejemom odločitve iz prejšnjega odstavka mora dati Banka Slovenije EU nadrejeni banki, EU nadrejenemu finančnemu holdingu, EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu oziroma podrejeni banki z največjo bilančno vsoto možnost, da se o tem izjavi.

(3) Banka Slovenije obvesti Komisijo in Evropski bančni organ o vsakem prenosu pristojnosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz prvega odstavka tega člena.

326. člen **(dodatne naloge nadzora na konsolidirani podlagi)**

(1) Če je Banka Slovenije v skladu s 324. členom tega zakona konsolidacijski nadzornik, mora poleg splošnih nalog nadzora opravljati tudi naslednje naloge:

1. usklajevati zbiranje in pošiljanje ključnih informacij med pristojnimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi v času rednega poslovanja in v kriznih razmerah;
2. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora v času rednega poslovanja, vključno z izvajanjem nadzora na konsolidirani podlagi z drugimi pristojnimi organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi;
3. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora z drugimi pristojnimi organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi, in po potrebi s centralnimi bankami ESCB pri pripravah na krizne razmere in v kriznih razmerah, vključno z neugodnim razvojem v bankah ali na finančnih trgih, z uporabo že uveljavljenih načinov obveščanja zaradi učinkovitega kriznega upravljanja.

(2) Načrtovanje in usklajevanje nalog nadzora iz 3. točke prejšnjega odstavka vključuje ukrepe iz 280. člena tega zakona in vzpostavitev vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje, pripravo skupnih ocen, izvajanje kriznih načrtov in obveščanje javnosti.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da drugi pristojni organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi, ne izvajajo svojih nalog nadzora v obsegu iz prvega odstavka tega člena ali če z njo ne sodelujejo v obsegu, potrebnem za ustrezno opravljanje nalog nadzora iz prvega odstavka tega člena, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njegovo pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(4) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice in Banka Slovenije ugotovi, da ta organ ne opravlja ustrezno nalog nadzora na konsolidirani podlagi iz prvega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije to zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njegovo pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(5) Banka Slovenije lahko zahteva predložitve finančnih in drugih poročil v zvezi s skupino oziroma bančno skupino ter določi podrobnejšo vsebino, način in roke za predložitve poročil.

327. člen

(sodelovanje z drugimi pristojnimi organi pri skupnih odločitvah)

(1) Pri nadzoru na konsolidirani podlagi si mora Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi za nadzor podrejenih družb držav članic EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga prizadevati za sprejem skupne odločitve o:

1. oceni ustrezne ravni kapitala na konsolidirani podlagi za skupino, upošteva njen finančni položaj in profil tveganosti ter zahtevane ravni kapitala na podlagi 203. člena in 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona, za vsak subjekt v skupini in na konsolidirani podlagi;
2. ukrepih za obravnavo pomembnih zadev in ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, upošteva ustreznost organizacije in upravljanje likvidnostnega tveganja iz pododdelka 6.3.5. tega zakona ter posebnih zahtev za posamezno banko glede likvidnosti v skladu s petim odstavkom 280. člena tega zakona;
3. kakršnih koli napotkih o dodatno potrebnem kapitalu iz 204. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi pristojnimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev sprejeta:

1. v primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno tveganj skupine v skladu z 203. členom tega zakona oziroma členom 104a Direktive 2013/36/EU;
2. v primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja skupine v skladu s poglavjem 6.3.5 tega zakona ter petim odstavkom 280. člena tega zakona oziroma 86. in 105. členom Direktive 2013/36/EU;
3. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno tveganj skupine v skladu z 204. členom tega zakona oziroma 104b členom Direktive 2013/36/EU.

(3) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena vsebuje poleg ocene tveganj skupine oziroma ocene profila likvidnostnega tveganja skupine iz prejšnjega odstavka tudi ocene tveganj podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči pristojni organi.

(4) Obrazloženo skupno odločitev 1. in 2. točke iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik pošlje EU nadrejeni banki.

(5) Banka Slovenije lahko na lastno pobudo ali ob nestrinjanju na zahtevo katerega koli drugega pristojnega organa, vključenega v nadzor na konsolidirani podlagi, v zvezi s skupno odločitvijo iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena ali odločitvijo pristojnega organa v skladu s šestim ali sedmim odstavkom tega člena do izteka roka iz drugega odstavka tega člena oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem odločitve pristojnega organa predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev na konsolidirani podlagi, če:

1. skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena ali
2. Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od prejema predložitve zadeve iz prejšnjega odstavka.

(7) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom, pri tem po presoji upošteva ocene tveganosti podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči pristojni organi. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik svojo odločitev pisno obrazloži in pošlje EU nadrejeni banki in sodelujočim pristojnim organom. Obrazložitev mora obsegati podrobne razloge za odločitev, ki upoštevajo ocene tveganosti podrejenih družb, ki so jih izdali sodelujoči pristojni organi, ter stališča Banke Slovenije o mnenjih in pomislekih drugih pristojnih organov.

(8) Če je banka del skupine, nad katero izvaja nadzor pristojni organ druge države članice kot konsolidacijski nadzornik, Banka Slovenije sama sprejme odločitev iz prvega odstavka tega člena na posamični ali subkonsolidirani podlagi za banko, podrejeno EU nadrejeni banki ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, z upoštevanjem skupne odločitve oziroma mnenj in pomislekov konsolidacijskega nadzornika, kadar skupna odločitev iz

prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena. Banka Slovenije to odločitev pisno obrazloži in pošlje banki ter konsolidacijskemu nadzorniku. Obrazložitev mora obsegati podrobne razloge za odločitev, ki upoštevajo tudi stališča Banke Slovenije do mnenj in pomislekov konsolidacijskega nadzornika.

(9) Če je vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije prekine postopek odločanja iz sedmega ali osmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če ta na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije to odločitev upošteva pri odločitvi na podlagi sedmega ali osmega odstavka tega člena in pojasni vsakršno pomembnejše odstopanje od te odločitve. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik pošlje EU nadrejeni banki in sodelujočim pristojnim organom oziroma podrejeni banki in konsolidacijskemu nadzorniku, če je Banka Slovenije sodelujoči pristojni organ.

(10) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ pri izvajanju nadzora nad banko na posamični ali subkonsolidirani podlagi upošteva skupno odločitev iz prvega odstavka tega člena ter odločitev konsolidacijskega nadzornika iz šestega odstavka tega člena kot dokončno.

(11) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik zagotovi, da se skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ter odločitev iz šestega in devetega odstavka tega člena posodobi enkrat na leto. Posodobitev odločitve Banka Slovenije zagotovi tudi, kadar organ, pristojen za nadzor podrejenih družb EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, pri Banki Slovenije kot konsolidacijskem nadzorniku vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev odločitve. V primeru iz prejšnjega stavka lahko posodobitev odločitve temelji na dvostranskem dogovoru med Banko Slovenije in pristojnim organom, ki je vložil zahtevo.

(12) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice, lahko Banka Slovenije pri tem organu vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev skupnih odločitev iz prvega odstavka tega člena.

328. člen

(kolegij pristojnih organov in sodelovanje Banke Slovenije v kolegiju)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi pisnega dogovora iz 331. člena tega zakona s sodelujočimi pristojnimi organi držav članic ustanovi kolegij pristojnih organov (v nadaljnjem besedilu: kolegij) z namenom učinkovitega sodelovanja pri izvajanju nalog iz 326., 327. in 329. člena tega zakona.

(2) Kolegij zagotavlja konsolidacijskemu nadzorniku in drugim sodelujočim pristojnim organom, vključno z Evropskim bančnim organom, okvir za izvajanje njihovih nalog in pristojnosti, zlasti za:

1. izmenjavo informacij med člani kolegija, vključno z Evropskim bančnim organom, v skladu z 21. členom Uredbe 1093/2010/EU;
2. pripravo dogovorov o dodelitvi nalog in prenosu odgovornosti med člani kolegija;
3. določanje načrta nadzorniških pregledov na podlagi ocene tveganosti bančne skupine;
4. preprečevanje in odpravljanje podvajanja nadzorniških zahtev, vključno z zahtevami po informacijah iz 330. člena in tretjega odstavka 332. člena tega zakona za povečanje učinkovitosti nadzora;
5. dosledno uporabo bonitetnih zahtev iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU za vse osebe v bančni skupini brez poseganja v izvajanje opcij in diskrecijskih pravic, ki izhajajo iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU;
6. izvajanje nalog iz 3. točke prvega odstavka 326. člena tega zakona ob upoštevanju dela drugih forumov, ki bi bili lahko ustanovljeni za ta namen.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik za lažje izvajanje nalog iz prvega odstavka 326. člena, prvega odstavka 329. člena in prvega odstavka 331. člena ustanovi kolegij tudi, kadar imajo vse čezmejne podrejene družbe EU nadrejene banke, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga sedež v tretjih državah, pod pogojem, da za sodelujoče pristojne organe iz tretjih držav veljajo zahteve glede zaupnosti, enakovredne tistim iz 14., 15., 16. in 20. člena tega zakona in po potrebi 76. in 81. člena Direktive 2015/65/EU.

(4) V kolegiju lahko sodelujejo pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, in pristojni organi države članice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice banke iz 319. člena tega zakona, in po potrebi centralne banke Evropskega sistema centralnih bank ter pristojni organi tretjih držav (člani kolegija), če zanje velja obveznost varovanja zaupnih informacij, enakovredna obveznosti iz pododdelka 2.2.1. tega zakona.

(5) V kolegiju lahko sodeluje pristojni organ države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s 83. členom tega zakona oziroma 21a členom Direktive 2013/36/EU.

(6) Kolegij iz prvega odstavka tega člena vodi Banka Slovenije, ki v zvezi s tem izvaja zlasti te dejavnosti:

1. odloča o udeležbi članov kolegija na posameznem sestanku in pri dejavnostih kolegija;
2. obvešča člane kolegija o sestankih in pomembnejših zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih kolegija, in izvedenih dejavnostih;
3. obvešča Evropski bančni organ o dejavnosti kolegija, tudi v kriznih razmerah, in mu predloži informacije, pomembne za približevanje nadzorniških praks.

(7) Banka Slovenije pri vodenju kolegija upošteva mogoč vpliv sprejetih odločitev na izvajanje nadzora drugih sodelujočih pristojnih organov, zlasti vpliv na stabilnost finančnega sistema v državah članicah teh pristojnih organov, še posebno v kriznih razmerah, poleg tega pa upošteva izvajanje obveznosti iz petega odstavka 314. člena tega zakona.

(8) Ustanovitev in delovanje kolegija ne vplivata na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu in Uredbi 575/2013/EU.

(9) Če je za ustanovitev kolegija kot konsolidacijski nadzornik pristojen pristojni organ druge države članice, Banka Slovenije sodeluje v tem kolegiju na podlagi pisnega dogovora iz 331. člena tega zakona.

329. člen (obvestilo in informacije v kriznih razmerah)

(1) Ob nastopu kriznih razmer, vključno z razmerami iz 18. člena Uredbe 1093/2010/EU, ali ob neugodnem razvoju na trgih, ki bi lahko ogrozil likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v katerikoli državi članici, v kateri so osebe bančne skupine ali pomembne podružnice iz 313. člena tega zakona, vključene v to skupino, Banka Slovenije z upoštevanjem 19. člena tega zakona kot konsolidacijski nadzornik takoj, ko je mogoče, pošlje obvestilo in informacije o tem Evropskemu bančnemu organu, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, pristojnim organom držav članic, udeleženi pri nadzoru te skupine, in naslednjim organom vsake od teh držav članic, kadar so informacije pomembne:

1. centralnim bankam ESCB, kadar so informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačil, klirinških sistemov in sistemov poravnave ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema;
2. ministrstvom, pristojnim za finance, oziroma državnim organom drugih držav članic, pristojnim za izvajanje zakonov na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami.

(2) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice, Banka Slovenije ob nastanku kriznih razmer iz prejšnjega odstavka takoj, ko je mogoče, o tem obvesti konsolidacijskega nadzornika in druge pristojne organe držav članic, udeležene pri nadzoru te bančne skupine na konsolidirani podlagi ali na subkonsolidirani podlagi, in Evropski bančni organ.

330. člen (pridobivanje informacij od drugih pristojnih organov)

Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik potrebuje informacije o bančni skupini, ki so bile že poslane drugemu pristojnemu organu, mora, če je to mogoče, te informacije pridobiti od tega

pristojnega organa z namenom preprečiti podvajanje poročanja bank različnim pristojnim organom, ki sodelujejo pri nadzoru.

331. člen

(dogovori s pristojnimi organi o sodelovanju pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Z namenom zagotoviti učinkovit nadzor na konsolidirani podlagi Banka Slovenije z drugimi pristojnimi organi, udeleženi pri tem nadzoru, sklene ustrezne pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

(2) Z dogovori iz prejšnjega odstavka se lahko določijo dodatne naloge konsolidacijskemu nadzorniku in postopki za sprejemanje odločitev ter sodelovanja z drugimi pristojnimi organi.

(3) Banka Slovenije lahko v skladu z 28. členom Uredbe 1093/2010/EU na podlagi dvostranskega dogovora prenese pristojnost in odgovornosti za nadzor nad podrejeno banko pristojnemu organu druge države članice, ki je izdal dovoljenje in nadzoruje nadrejeno banko države članice, tako da slednja prevzame odgovornost za nadzor te podrejene banke.

(4) Če je Banka Slovenije pristojna za nadzor nad nadrejeno banko, lahko v skladu z 28. členom Uredbe 1093/2010/EU na podlagi dvostranskega dogovora s pristojnim organom druge države članice, pristojnim za nadzor nad podrejeno družbo, prevzame pristojnost in odgovornosti za nadzor podrejene družbe in o tem obvesti Evropski bančni organ.

(5) Banka Slovenije sklene dogovor iz prvega odstavka tega člena za namene nadzora na konsolidirani podlagi v zvezi z odobrenim finančnim holdingom oziroma mešanim finančnim holdingom s:

1. pristojnim organom druge države članice, kjer je sedež odobrenega finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga;
2. konsolidacijskim nadzornikom, če je sedež odobrenega finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji, vendar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik.

(6) Kadar je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik skupine z nadrejenim mešanim finančnim holdingom, vendar ni koordinator v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate, Banka Slovenije sodeluje s koordinatorjem za namene uporabe tega zakona in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi ter za učinkovito sodelovanje z njim sklene dogovor iz prvega odstavka tega člena.

332. člen

(izmenjava informacij s pristojnimi organi držav članic pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi in z upoštevanjem 23. člena tega zakona tem organom pošlje zlasti informacije o:

1. pravni strukturi skupine in njeni strukturi upravljanja, vključno z organizacijsko strukturo, ki zajema vse nadzorovane subjekte, nenadzorovane subjekte, nenadzorovane podrejene družbe in pomembne podružnice, ki pripadajo skupini, ter nadrejene osebe z opisom ureditve notranjega upravljanja v skladu s 148. členom tega zakona, ureditve glede razmerji tesne povezanosti in ureditve upravljanja v podrejenih družbah v skladu s četrtem odstavkom 154. člena tega zakona ter navedbo vseh pristojnih organov nadzorovanih subjektov v skupini;
2. postopkih zbiranja informacij od institucij v skupini in preverjanja pravilnosti teh informacij;
3. neugodnih dogajanjih v banki ali drugih osebah v skupini, ki lahko resno vplivajo na druge banke v skupini;
4. pomembnih ukrepov, ki jih je izrekla banki, vključno z zahtevo za zagotovitev kapitala iz tretjega odstavka 280. člena tega zakona, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za operativno tveganje.

(2) Če Banka Slovenije, kadar je odgovorna za nadzor banke, ki jo obvladuje EU nadrejena kreditna institucija, potrebuje informacije glede uporabe pristopov in metodologij iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU, preden naslovi na banko zahtevo za predložitev teh informacij, preveri, ali je to mogoče, ali so te informacije dostopne pri konsolidacijskem nadzorniku.

(3) Če konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ druge države članice Banki Slovenije ne zagotovi vseh bistvenih informacij iz prvega odstavka tega člena oziroma se na zahtevo po zagotovitvi teh informacij ne odzove v razumnem roku, lahko Banka Slovenije to zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

333. člen

(posvetovanje s pristojnimi organi držav članic, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije se mora pred posamezno odločitvijo, ki je pomembna tudi za opravljanje nalog nadzora drugih pristojnih organov držav članic, z njimi posvetovati o:

1. spremembah delničarske, organizacijske ali upravljalvske strukture banke v skupini, za katere je treba pridobiti dovoljenje pristojnega organa;
2. pomembnih ukrepih, ki jih namerava izreči banki, vključno z zahtevo za zagotovitev kapitala na podlagi zahteve iz tretjega odstavka 280. člena tega zakona, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za operativno tveganje v skladu z drugim odstavkom 312. člena Uredbe 575/2013/EU.

(2) V primerih iz 2. točke prejšnjega odstavka se mora Banka Slovenije vedno posvetovati s konsolidacijskim nadzornikom.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se Banka Slovenije ni dolžna predhodno posvetovati, če je izvedba ukrepa nujna ali če bi postopek posvetovanja lahko ogrozil učinkovitost predvidenih ukrepov. V teh primerih mora Banka Slovenije obvestiti pristojni organ države članice nemudoma po sprejetju ukrepa.

334. člen

(obveznosti podrejenih družb in nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga glede nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Podrejene družbe morajo nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, poslati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(2) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding mora svoji podrejeni banki poslati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(3) Če nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding banki ne pošlje informacij iz prejšnjega odstavka, mora banka o tem takoj obvestiti Banko Slovenije.

(4) Podrejene družbe in nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding morajo Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na konsolidirani podlagi, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena.

(5) Obveznosti iz prvega do četrtega odstavka tega člena obstajajo tudi, če nadrejena banka, nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding ali banka, podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, nima sedeža v Republiki Sloveniji.

(6) Družba, ki je podrejena banki, finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, vendar ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi te banke, finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, mora pristojnemu organu, pristojnemu za nadzor na konsolidirani podlagi te banke, finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga:

1. na njegovo zahtevo poslati vse informacije, potrebne za nadzor posameznih bank v bančni skupini;
2. omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prejšnje točke.

(7) Če je družba iz prejšnjega odstavka zavarovalnica ali investicijsko podjetje, se pridobivanje oziroma preverjanje informacij lahko opravi tudi po postopku sodelovanja z nadzornimi organi iz 339. člena tega zakona.

(8) Če ima družba iz šestega odstavka tega člena sedež v drugi državi članici, se pregled poslovanja iz 2. točke šestega odstavka tega člena lahko opravi tudi na način iz 341. člena tega zakona.

(9) V primeru podrejene banke, ki ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z enim od primerov iz 19. člena Uredbe 575/2013/EU, lahko Banka Slovenije od nadrejene osebe zahteva informacije, ki bi olajšale nadzor nad to podrejeno banko.

335. člen

(izpolnjevanje obveznosti na konsolidirani podlagi v zvezi z mešanim finančnim holdingom)

(1) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in ZFK, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik po posvetovanju z drugimi pristojnimi ali nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor podrejenih oseb, za ta mešani finančni holding uporabi samo ustrezne določbe ZFK.

(2) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in zakonu, ki ureja zavarovalništvo, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v dogovoru z nadzornim organom, pristojnim za nadzor zavarovalniške skupine, za ta mešani finančni holding uporabi samo določbe tega zakona, ki veljajo za bančni sektor kot najpomembnejši v finančnem sektorju finančnega konglomerata, kot je opredeljen v 9. in 10. členu ZFK.

(3) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik obvesti Evropski bančni organ in Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine o sklepih, sprejetih na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena.

336. člen

(obveznosti mešanega poslovnega holdinga in njegovih podrejenih družb glede nadzora)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, morajo mešani poslovni holding in njegove podrejene družbe podrejenim bankam oziroma Banki Slovenije in drugim pristojnim organom poslati vse informacije, pomembne za nadzor teh podrejenih bank.

(2) Nadrejeni mešani poslovni holding in njegove podrejene družbe morajo Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor podrejenih bank, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prejšnjega odstavka.

(3) V primeru, ko ima mešani poslovni holding ali ena od njegovih podrejenih družb sedež v drugi državi članici, se preverjanje informacij opravi v skladu s 341. členom tega zakona.

337. člen

(nadzor nad posli med mešanim poslovnim holdingom in podrejenimi družbami)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, je Banka Slovenije v okviru svojih pristojnosti in odgovornosti za nadzor nad temi bankami pristojna in odgovorna tudi za nadzor nad posli med temi bankami in mešanim poslovnim holdingom ter njegovimi drugimi podrejenimi družbami.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora banka vzpostaviti in dosledno uresničevati primerne notranje postopke za upravljanje tveganj in mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi postopki poročanja ter računovodskimi postopki, z namenom ugotavljanja, merjenja, spremljanja in nadzora poslov z njenim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami.

(3) Banka mora Banki Slovenije poročati o vseh pomembnih poslih z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi drugimi podrejenimi družbami, ki niso vključeni v poročanje na podlagi 394. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije lahko podrobneje predpiše način, vsebino in pogostost poročanja iz prejšnjega odstavka.

338. člen
(izmenjava informacij za namen nadzora na konsolidirani podlagi)

Če imata nadrejena družba in katerakoli banka, ki ji je podrejena, sedeža v različnih državah članicah, si mora Banka Slovenije s pristojnimi organi teh držav članic izmenjevati vse pomembne informacije, ki lahko omogočijo izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi ali k temu pripomorejo.

339. člen
(sodelovanje med nadzornimi organi, če je ena od podrejenih družb zavarovalnica ali investicijsko podjetje)

(1) Če banka, finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding obvladuje eno ali več podrejenih družb, ki imajo položaj zavarovalnice ali druge družbe za investicijske storitve, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje storitev, Banka Slovenije sodeluje tudi z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor teh družb.

(2) Banka Slovenije si mora z nadzornimi organi iz prejšnjega odstavka izmenjevati vse informacije, ki lahko olajšajo njihove naloge in jim omogočijo nadzor nad poslovanjem in splošnim finančnim položajem družb, ki jih nadzorujejo.

(3) Če je mešani poslovni holding ali njegova podrejena družba zavarovalnica, se pregled poslovanja iz drugega odstavka 336. člena tega zakona lahko opravi v sodelovanju z nadzornim organom, pristojnim na nadzor zavarovalnice.

340. člen
(seznam nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov)

Banka Slovenije oblikuje sezname nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov Republike Slovenije iz 11. člena Uredbe 575/2013/EU ter jih pošlje pristojnim organom drugih držav članic, Evropskemu bančnemu organu in Komisiji.

341. člen
(pregled poslovanja zaradi preveritve informacij)

(1) Če želi Banka Slovenije zaradi nadzora, za katerega je pristojna in odgovorna po tem zakonu ali Uredbi (EU) št. 575/2013, preveriti informacije, ki se nanašajo na banko, finančni holding, mešani finančni holding, finančno institucijo, družbo za pomožne storitve, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 336. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, zaprosi pristojni organ te druge države članice, da opravi pregled poslovanja te družbe zaradi preveritve teh informacij ali da ji omogoči, da sama opravi tak pregled poslovanja.

(2) Pristojni organ, pristojen in odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi ali za nadzor nad banko države članice, lahko na območju Republike Slovenije za namen preveritve informacij, ki se nanašajo na banko, finančni holding, mešani finančni holding, finančno institucijo, družbo za pomožne bančne storitve, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 336. člena tega zakona, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, opravi pregled poslovanja te družbe. O nameravanem pregledu poslovanja iz prejšnjega stavka mora pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se lahko pregleda udeleži.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka ima pristojni organ države članice oziroma imajo osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 278. člena tega zakona.

(4) Na zaprosilo pristojnega organa države članice mora Banka Slovenije opraviti pregled poslovanja družbe iz drugega odstavka tega člena. Pristojni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda iz prejšnjega stavka.

342. člen
(upravljalni organ nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga)

(1) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding mora zagotoviti, da njegov upravljalni organ izpolnjuje pogoje iz 40. in 55. člena tega zakona.

(2) Prejšnji odstavek se v primeru, da nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding nima upravljalnega organa po 32. točki prvega odstavka 7. člena tega zakona, smiselno uporablja za poslovodstvo oziroma osebe, ki dejansko vodijo finančni holding ali mešani finančni holding.

343. člen **(nadzor, če ima nadrejena oseba sedež v tretji državi)**

(1) Če banka, podrejena drugi banki ali finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, ki ima sedež v tretji državi, ni subjekt nadzora na konsolidirani podlagi, za katerega je pristojna in odgovorna Banka Slovenije po 324. členu tega zakona ali pristojni organ druge države članice, mora Banka Slovenije bodisi na zahtevo nadrejene osebe ali druge nadzorovane osebe v bančni skupini bodisi na lastno pobudo preveriti, ali je ta banka predmet nadzora na konsolidirani podlagi, ki ga opravlja pristojni organ te tretje države in ki je enakovreden nadzoru na konsolidirani podlagi po tem zakonu in 2. poglavju II. naslova 1. dela Uredbe 575/2013/EU.

(2) Pri preverjanju po prejšnjem odstavku mora Banka Slovenije upoštevati morebitne splošne usmeritve glede ureditve razmerij v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi z nadzornimi organi tretje države, ki jih izda Evropski bančni odbor, in se o tem posvetovati z Evropskim bančnim organom in z drugimi pristojnimi organi držav članic, vključenimi v nadzor oseb v skupini.

(3) Če takega enakovrednega nadzora na konsolidirani podlagi v tretji državi ni, se za banko iz prvega odstavka tega člena smiselno uporabijo določbe tega zakona in Uredbe 575/2013/EU ali Banka Slovenije določi in uporabi druge ustrezne nadzorne postopke in ukrepe, ki lahko dosežejo namen nadzora banke na konsolidirani podlagi. Banka Slovenije lahko zlasti zahteva, da se ustanovi finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Evropski uniji, in uporabi pravila o konsolidiranem nadzoru za konsolidirani položaj tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(4) O nadzornih postopkih in ukrepih iz prejšnjega odstavka se mora po predhodnem posvetovanju z drugimi pristojnimi organi držav članic, vključenimi v nadzor, strinjati pristojni organ države članice, ki bi bil odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi.

(5) O nadzornih postopkih in ukrepih iz tretjega odstavka tega člena Banka Slovenije obvesti druge sodelujoče pristojne organe držav članic, Evropski bančni organ in Komisijo.

344. člen **(izključitev odgovornosti za nadzor na posamični podlagi)**

Nobena pristojnost Banke Slovenije, določena v oddelku 10.3. tega zakona, v razmerju do finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, finančnih institucij, družb za pomožne storitve ali drugih družb, ki niso banke, ne pomeni, da je Banka Slovenije odgovorna za nadzor te družbe na posamični podlagi.

10.4. Nadzor nad drugimi osebami

345. člen **(odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti in drugih dejavnosti kot banka)**

(1) Če oseba v nasprotju s prepovedjo, določeno v 112. členu tega zakona, sprejema depozite od javnosti, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti).

(2) Banka Slovenije lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe, opravi pregled poslovanja in zbere druge dokaze o tem, ali oseba zbira depozite od javnosti. Za zbiranje informacij ter pregled poslovanja pravne osebe se smiselno uporabljajo določbe 270. do 277. člena tega zakona.

(3) V odredbi o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti Banka Slovenije osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osmih in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti, ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe. Oseba mora poročilu priložiti dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti.

(4) Če se oseba, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, pri opravljanju dejavnosti predstavlja kot banka in ne gre za primer iz drugega odstavka 27. člena tega zakona, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem ravnanjem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti kot banka).

(5) Za odredbo o prenehanju opravljanja dejavnosti kot banka se smiselno uporabljata drugi in tretji odstavek tega člena.

(6) Če Banka Slovenije v zvezi z osebo, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, ugotovi okoliščine iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, vendar je ta oseba kršitve odpravila pred izdajo odredbe iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz osmega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je kršila določbe tega zakona in da je ugotovljeno kršitev odpravila.

(7) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če lahko glede na naravo in pomen kršitev iz prvega oziroma četrtega odstavka tega člena za zagotavljanje pravne varnosti ter zaščite deponentov izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 310. člena tega zakona pomembno prispeva k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev dolžnosti članov upravljalnih organov bank.

(8) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz šestega odstavka tega člena kršitelja pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami iz prvega ali četrtega odstavka tega člena in o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

346. člen

(odločba o ugotovitvi razlogov za prisilno likvidacijo pravne osebe)

(1) Če pravna oseba ne ravna po odredbi iz prvega ali četrtega odstavka prejšnjega člena, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za prisilno likvidacijo te osebe (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo). Banka Slovenije lahko izda odločbo iz prejšnjega stavka tudi, če pravna oseba pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali če kako drugače ovira opravljanje nadzora iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo mora biti obrazložena.

(3) Banka Slovenije na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo predlaga pristojnemu sodišču, da v skladu z zakonom, ki ureja prisilno prenehanje gospodarskih družb, zoper pravno osebo začne postopek prisilne likvidacije.

(4) Sodišče izda sklep o začetku postopka prisilne likvidacije pravne osebe na podlagi predloga Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka brez vnovičnega preizkusa pogojev za začetek tega postopka v treh delovnih dneh od vložitve predloga.

(5) Proti sklepu o začetku postopka prisilne likvidacije iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

(6) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v postopku prisilne likvidacije, ki ga sodišče začne na njen predlog iz tretjega odstavka tega člena.

11. POGLAVJE: HRANILNICE

347. člen

(uporaba določb o bankah)

(1) Za hranilnice se uporabljajo določbe drugih poglavij tega zakona, ki se nanašajo na banke, če ni v tem poglavju tega zakona določeno drugače.

(2) Hranilnica lahko opravljanje nalog notranjega revidiranja s pogodbo prenese na osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje teh nalog.

348. člen (dejavnosti hranilnice)

Hranilnica sme začeti z opravljanjem poslov v tujih valutah, če pridobi dovoljenje za opravljanje teh poslov v skladu s tem zakonom.

349. člen (ustanovni kapital)

Najnižji znesek ustanovnega kapitala hranilnice je 1.000.000 eurov.

12. POGlavJE: IZVENSODNO REŠEVANJE SPOROV

350. člen (reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki)

(1) Banke morajo potrošnikom omogočiti zunajsodno reševanje sporov v zvezi z bančnimi storitvam pred neodvisnim subjektom.

(2) Banka, ki pooblasti neodvisni subjekt za odločanje o sporih v skladu s prejšnjim odstavkom, na svojih spletnih straneh in v vseh prostorih, v katerih posluje s strankami, na vidnem mestu objavi informacijo o pooblaščenih instituciji za reševanje sporov, o obliki in sestavi organa, ki v okviru pooblaščenega subjekta odloča v sporu, in o načinu ter postopku odločanja tega organa.

13. POGlavJE: POSTOPEK ODLOČANJA BANKE SLOVENIJE V POSAMIČNIH ZADEVAH IN POSTOPEK SODNEGA VARSTVA

13.1. Splošne določbe

351. člen (uporaba določb o postopku)

(1) Banka Slovenije odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu in Uredbi 1024/2013/EU, ter opravlja procesna dejanja v postopkih, za katere je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka, po postopku, določenem v 13. poglavju tega zakona, če ta zakon, Uredba 1024/2013/EU ali predpis, izdan na njeni podlagi, za posamezno vrsto postopka ne določa drugače.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja Banke Slovenije uporabljajo določbe ZUP.

352. člen (vodenje postopka in pooblastila za odločanje)

(1) O posamičnih zadevah po tem zakonu ali Uredbi 1024/2013/EU, za katere je pristojna Banka Slovenije, odloča Svet Banke Slovenije kot kolegijski organ.

(2) Postopek do izdaje odločitve vodi strokovni delavec Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje iz 31. člena ZUP in ki ga za to pooblasti guverner Banke Slovenije.

353. člen
(izjave strank)

(1) Stranke dajejo svoje izjave pisno.

(2) V primeru iz drugega odstavka 356. člena tega zakona lahko stranke dajejo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

354. člen
(možnost izjave)

(1) Banka Slovenije mora pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti, stranko pozvati, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za odločitev, če v posameznem primeru stranki ni bila zagotovljena drugačna možnost, da se izjavi o teh dejstvih ali okoliščinah.

(2) Poziv iz prejšnjega odstavka mora obsegati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;
2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od osmih dni;
3. pouk stranki, da mora izjavi priložiti listinske dokaze, če se nanje sklicuje, in da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze izjavi priložiti.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva samo tiste dokaze, ki so priloženi izjavi.

(5) Po izteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

355. člen
(vročanje)

(1) V postopkih po tem zakonu se vročitve pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku opravijo tako, da se dokumenti izročijo osebi, pooblaščen za sprejem, ali če te osebe ni, drugemu zaposlenemu v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitve članom uprave in članom nadzornega sveta banke se opravljajo z vročanjem banki. Šteje se, da je z vročitvijo banki opravljena tudi vročitev članom uprave oziroma članom nadzornega sveta.

(3) Kadar stranko v postopku zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je dokument vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.

356. člen
(obrnava)

(1) Banka Slovenije obravnava zadeve brez naroka.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije razpiše ustno obravnavo:

1. je treba zaslišati priče ali izvedence,
2. sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi,
3. je treba opraviti ustni razgovor po 43. členu tega zakona ali
4. presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

357. člen
(odločanje)

(1) Banka Slovenije odloča v obliki odločb, sklepov in odredb (v nadaljnjem besedilu: akti).

(2) Z odločbo Banka Slovenije odloča o izdaji in odvzemu dovoljenj ter o drugih zadevah, razen o tistih, za katere zakon določa, da o njih odloča s sklepom ali z odredbo.

(3) S sklepom Banka Slovenije odloča o vprašanjih, ki se tičejo postopka ali nastanejo v zvezi z izvedbo postopka.

(4) Akti Banke Slovenije morajo biti obrazloženi, če ta ali drug zakon ne določa drugače.

(5) Izrek akta iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

1. osebne podatke subjekta nadzora, ki je fizična oseba (osebno ime, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa njene rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče), za pravno osebo pa naziv in sedež ter matično številko, če teh podatkov ni, pa podatke o subjektu nadzora, ki so bili navedeni oziroma ugotovljeni v postopku;
2. kratek opis dejstev in okoliščin, ki pomenijo kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona (kraj in čas storitve, način storitve ter odločilne okoliščine), z navedbo predpisa, ki določa obveznost ali zahtevo, ki je bila kršena.

(6) V obrazložitvi odločbe ali sklepa, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije, je treba kratko navesti izjavo subjekta nadzora o dejanju, kadar je v skladu s tem zakonom subjekt pozvan, da poda izjavo, ter dejstva in dokaze, na katere je oprta odločitev.

(7) Pravni pouk obsega pouk o pravici do pravnega sredstva, roku in načinu vložitve ter navedbo organa, pri katerem se pravno sredstvo vložiti.

358. člen (pravna sredstva v postopku Banke Slovenije)

(1) Proti odredbam je dopusten ugovor v primerih in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Proti aktom, ki jih izda Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, ni pritožbe.

(3) V postopku odločanja Banke Slovenije ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje.

(4) Sodno varstvo proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije v skladu s tem zakonom, se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

359. člen (izvršljivost)

(1) Odločbe Banke Slovenije postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo, odločbe, s katerimi se izreče globa ali določi denarna obveznost banke, pa postanejo izvršljive z njihovo pravnomočnostjo.

(2) Odredbe Banke Slovenije ni mogoče prisilno izvršiti.

360. člen (pregled dokumentov in dostop do zaupnih informacij)

(1) Subjekt nadzora ima pravico pregledovati dokumente zadeve v postopku odločanja Banke Slovenije in na svoje stroške prepisati ali preslikati dokumente v fizični ali elektronski obliki. Pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov nadzoruje določena uradna oseba.

(2) Pravico iz prejšnjega odstavka ima tudi vsakdo drug, ki verjetno izkaže, da ima od tega pravno korist.

(3) Pregled in prepis dokumentov na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se zahteva pisno. Od osebe iz prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije v primeru dvoma zahteva, naj pisno obrazloži svojo pravno korist ter predloži ustrezna dokazila.

(4) Če so bili v postopku uporabljeni dokumenti, ki vsebujejo podatke, ki se štejejo kot poslovna skrivnost osebe, ki ni subjekt nadzora v predmetnem postopku, Banka Slovenije pozove osebo, na

katero se nanašajo podatki, da v določenem roku v dokumentu označi podatke, ki jih šteje kot zaupne, in poda utemeljitev v zvezi z zaupnostjo teh podatkov. Pred razkritjem dokumentov Banka Slovenije prekrije osebne podatke ter druge zaupne podatke iz prejšnjega stavka.

(5) Dokument se razkrije osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena brez osebnih in drugih zaupnih podatkov iz prejšnjega odstavka v obsegu, ki upošteva zakoniti interes oseb, ki niso subjekti nadzora v postopku Banke Slovenije. Pravica iz prvega in drugega odstavka tega člena ne vključuje pravice dostopa do zaupnih informacij, razen če so glede razkritja in uporabe zaupnih informacij osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena izpolnjeni pogoji iz pododdelka 2.2.1. tega zakona.

(6) Če v zvezi z zahtevo subjekta nadzora ali druge osebe za pregled dokumentov zadeve niso izpolnjeni pogoji iz prvega do petega odstavka tega člena, Banka Slovenije z odločbo zavrne zahtevo. Zoper odločbo o zavrnitvi zahteve lahko subjekt nadzora ali druga oseba, ki je zahtevala pregled dokumentov v zadevi, začne postopek sodnega varstva po tem zakonu.

(7) Banka Slovenije v tarifi določi nadomestila, ki se zaračunajo osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena za pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov in ki odražajo dejanske stroške, nastale v zvezi s temi dejanji.

13.2. Postopek odločanja o izdaji dovoljenj in soglasij

361. člen (uporaba določb)

(1) Določbe oddelka 13.2. tega zakona se uporabljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj ali soglasij (v nadaljnjem besedilu: dovoljenja), o katerih na podlagi tega zakona in Uredbe 1024/2013/EU odloča Banka Slovenije, če ta zakon za posamezni postopek izdaje dovoljenja ne določa drugače.

(2) V postopku odločanja o izdaji dovoljenj se uporabljajo določbe oddelka 13.1. tega zakona, če ni v oddelku 13.2. tega zakona določeno drugače.

362. člen (taksa za odločanje)

(1) Za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj, ki se izdajo na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU in se vložijo pri Banki Slovenije, ter za odločanje o izdaji dovoljenj, ki jih Banka Slovenije izdaja po uradni dolžnosti, morajo vložniki oziroma prejemniki dovoljenj plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(2) Kadar je Banka Slovenije pristojna za posamezna dejanja v postopku odločanja o zadevah, za katere je na podlagi Uredbe 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka, Banka Slovenije s tarifo določi takso, ki jo za opravljena dejanja Banke Slovenije v tem postopku opravi Banka Slovenije.

363. člen (udeleženci v postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja)

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: vložnik).

(2) V postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja banki lahko sodelujejo tudi člani nadzornega sveta banke ter imetniki kvalificiranih deležev, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Član nadzornega sveta ali kvalificirani imetnik, ki je v skladu s tem zakonom upravičen sodelovati v postopku, lahko prisostvuje ali je seznanjen z dejanji v postopku, ni pa upravičen samostojno opravljati dejanj v postopku.

(3) V postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja članu uprave, članu nadzornega sveta ali imetniku kvalificiranega deleža lahko sodeluje tudi banka, (drug) član uprave, (drug) član nadzornega sveta in (drug) kvalificirani imetnik, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, in če na

podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Oseba, ki je v skladu s tem zakonom upravičena sodelovati v postopku, lahko prisostvuje ali je seznanjena z dejanji v postopku, ni pa upravičena samostojno opravljati dejanj v postopku.

(4) Udeleženec v postopku izdaje dovoljenja je lahko poleg subjekta nadzora in oseb iz drugega in tretjega odstavka tega člena tudi oseba, ki jo Banka Slovenije na podlagi predloga subjekta nadzora povabi k sodelovanju v postopku, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z izdajo dovoljenja prizadet. Oseba, ki je v skladu s tem odstavkom upravičena sodelovati v postopku izdaje dovoljenja, lahko v postopku podaja pisne izjave, ni pa upravičena samostojno opravljati drugih procesnih dejanj v postopku do izdaje odločbe o zahtevi za izdajo dovoljenja.

(5) V postopku nadzora in postopku izdaje ukrepa nadzora se glede udeležencev ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena ZUP.

(6) Za osebe iz drugega do četrtega odstavka tega člena se glede pregleda dokumentov v zadevi in dostopa do zaupnih informacij ter zaupnih podatkov uporablja 360. člen tega zakona. Odločba ali sklep, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije, se tem osebam vroči na način, da se podatki in informacije, ki jih ta oseba ni upravičena pridobiti, prekrijejo.

(7) Vsak stranka in udeleženec v postopku nosi svoje stroške postopka.

364. člen (začetek postopka)

(1) Postopek odločanja Banke Slovenije se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja pri Banki Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na predlog drugega pristojnega organa začne Banka Slovenije postopek za izdajo dovoljenja samo, kadar tako določa zakon, Uredba 575/2013/EU, Uredba 1024/2013/EU ali tako določa drug predpis Evropske unije.

365. člen (vsebina zahteve)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja, ki se vloži pri Banki Slovenije, mora obsegati:

1. osebne podatke vložnika;
2. določen zahtev za izdajo dovoljenja oziroma soglasja;
3. druge podatke, določene z zakonom, Uredbo 575/2013/EU ali Uredbo 1024/2013/EU in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi.

(2) Zahtevi je treba priložiti listine, določene z zakonom ali uredbo EU, in druge listine, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za izdajo dovoljenja, ter dokaz o plačilu takse za odločitev o zahtevi.

366. člen (procesne predpostavke za odločanje)

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve Banka Slovenije preizkusi, ali so izpolnjene naslednje procesne predpostavke za odločanje o zahtevi:

1. ali je zahtevo vložila upravičena oseba;
2. ali zahteva obsega podatke, ki jih mora obsegati;
3. ali so zahtevi priložene predpisane listine;
4. ali je zahtevi priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo Banke Slovenije;
5. ali so izpolnjene druge procesne predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odločanje o vsaki vlogi.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, pozove vložnika, da pomanjkljivosti odpravi v roku, ki ne sme biti krajši od osmih in ne daljši kot 15 dni.

(4) Če vložnik pomanjkljivosti v roku, določenem s sklepom o odpravi pomanjkljivosti, ne odpravi, Banka Slovenije s sklepom zavrže zahtevo.

(5) Proti sklepu o odpravi pomanjkljivosti ni posebnega postopka sodnega varstva.

(6) Če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali za združitve oziroma delitev, mora Banka Slovenije izdati sklep o odpravi pomanjkljivosti v dveh mesecih od prejema zahteve, v drugih primerih pa v enem mesecu od prejema zahteve.

367. člen **(izvajanje dokazov in odločanje)**

(1) V postopku odločanja o zahtevi lahko Banka Slovenije izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti potrebni za ugotovitev dejstev, pomembnih za odločitev o zahtevi. Pri tem lahko Banka Slovenije od vložnika zahteva, da ji:

1. v roku, ki ne sme biti krajši od osmih dni, predloži dodatne podatke oziroma listine;
2. omogoči, da opravi pregled njegovega poslovanja.

(2) Za pregled poslovanja iz 2. točke prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 272. do 277. člen tega zakona.

(3) Banka Slovenije zavrže zahtevo, če vložnik:

1. v roku, določenem v zahtevi iz 1. točke prvega odstavka tega člena, Banki Slovenije ne predloži zahtevanih podatkov oziroma listin ali
2. odkloni zahtevo Banke Slovenije iz 2. točke prvega odstavka tega člena oziroma kako drugače ovira izvedbo pregleda poslovanja.

368. člen **(možnost izjave o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja)**

(1) Če namerava Banka Slovenije zavrniti zahtevo za izdajo dovoljenja na podlagi dejstev ali dokazov, ki jih ni predlagal vložnik, mora pred izdajo odločbe o zavrnitvi zahteve vložniku dati možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za to odločitev.

(2) Za možnost izjave iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo prvi do peti odstavek 354. člena tega zakona, le da rok za izjavo stranke ne sme biti krajši od 15 dni.

369. člen **(rok za odločitev)**

(1) Banka Slovenije mora o zahtevi za izdajo teh dovoljenj odločiti v šestih mesecih od prejema zahteve za izdajo dovoljenja:

1. za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev,
2. za združitve oziroma delitev.

(2) O zahtevi za izdajo drugih dovoljenj in soglasij mora Banka Slovenije odločiti v treh mesecih od prejema zahteve, razen če za odločanje o posameznem dovoljenju ali soglasju ta zakon, Uredba 575/2013/EU ali drug predpis izrecno določa drugačen rok.

(3) Če je Banka Slovenije pozvala stranko, naj odpravi pomanjkljivosti v skladu s šestim odstavkom 366. člena tega zakona, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena teče od trenutka, ko so bile pomanjkljivosti odpravljene.

(4) Če je Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena v skladu s 368. členom tega zakona vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega oziroma

drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta poslana v roku, določenem s pozivom.

13.3. Postopek nadzora

13.3.1. Splošne določbe

370. člen (uporaba določb)

(1) Določbe oddelka 13.3. tega zakona o postopku nadzora se uporabljajo v vseh postopkih nadzora, ki ga opravlja Banka Slovenije po tem ali drugem zakonu, če zakon za posamezen postopek nadzora ne določa drugače.

(2) V postopku nadzora se uporabljajo določbe oddelka 13.1. tega zakona, če ni v oddelku 13.3. tega zakona določeno drugače.

(3) V postopku nadzora se smiselno uporabljajo tretji odstavek 20. člena ter drugi in tretji odstavek 23. člena ZIN.

371. člen (udeleženci postopka nadzora in postopka izdaje ukrepa nadzora)

(1) Stranka v postopku nadzora in v postopku izdaje ukrepa nadzora je subjekt nadzora, nad katerim Banka Slovenije opravlja nadzor v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU.

(2) V postopku nadzora nad banko lahko poleg stranke sodelujejo tudi član nadzornega sveta banke, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Član nadzornega sveta, ki je v skladu s tem zakonom upravičen sodelovati v postopku nadzora, lahko prisostvuje ali je seznanjen z dejanji v postopku nadzora, podaja pisne izjave in predlaga dokaze, ni pa upravičen samostojno opravljati dejanj v postopku nadzora.

(3) Udeleženec v postopku izdaje ukrepa nadzora Banke Slovenije je lahko poleg subjekta nadzora in oseb iz prejšnjega odstavka tudi oseba, ki jo Banka Slovenije na podlagi zahteve subjekta nadzora povabi k sodelovanju v postopku, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z ukrepom nadzora prizadet. Oseba, ki je v skladu s tem odstavkom upravičena sodelovati v postopku izdaje ukrepa nadzora, lahko podaja pisne izjave in predlaga dokaze, ni pa upravičena samostojno opravljati drugih procesnih dejanj do izdaje akta Banke Slovenije, s katerim se izreče ukrep nadzora.

(4) V postopku nadzora in postopku izdaje ukrepa nadzora se glede udeležencev ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena ZUP.

(5) Za osebe iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se glede pregleda dokumentov v zadevi in dostopa do zaupnih informacij in zaupnih podatkov uporablja 360. člen tega zakona. Akti, izdani v postopku izdaje ukrepa nadzora, se tem osebam vročijo na način, da se podatki in informacije, ki jih ta oseba ni upravičena pridobiti, prekrijejo.

372. člen (vodenje postopka in izrekanje ukrepov nadzora)

(1) Banka Slovenije vodi postopek nadzora in izreka ukrepe nadzora po uradni dolžnosti.

(2) Banka Slovenije začne postopek nadzora nad drugo osebo iz 12. člena tega zakona na podlagi prijave tržnega inšpektorja oziroma drugega pristojnega državnega organa, po uradni dolžnosti pa takrat, kadar iz informacij, ki jih pridobi pri opravljanju nadzora nad bankami ali v zvezi z izvajanjem drugih svojih pristojnosti, izhaja, da obstajajo razlogi za tak nadzor.

13.3.2. Odredba

373. člen
(uporaba določb o odredbi)

Določbe pododdelka 13.3.2. tega zakona se uporabljajo, kadar ta zakon določa, da Banka Slovenije odloča z odredbo.

374. člen
(vsebina odredbe)

Izrek odredbe mora obsegati:

1. določen opis kršitev, katerih odprava je z odredbo naložena;
2. rok, v katerem mora subjekt nadzora odpraviti kršitve in predložiti poročilo o odpravi kršitev;
3. način odprave kršitve, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži dodatne ukrepe, s katerimi se kršitve odpravijo na določen način;
4. listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

375. člen
(ugovor proti odredbi)

(1) Proti odredbi ima subjekt nadzora in druga oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala v postopku izdaje ukrepa nadzora, pravico vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve.

(2) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve, če zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

376. člen
(razlogi za ugovor)

(1) Ugovor je dopusten, če:

1. kršitev, katere odprava je naložena z odredbo, ni podana;
2. dejanje oziroma opustitev, ki je bilo razlog za izdajo odredbe, nima znakov kršitve;
3. odredbe ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti v roku ali na način, določen z odredbo;
4. bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi;
5. je bila z odredbo naložena odprava kršitev osebi, nad katero Banka Slovenije ni pristojna opravljati nadzora;
6. je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje; ali
7. je podana kršitev pravil postopka.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka se po tem zakonu šteje, če:

1. je odredbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo odredbe;
2. je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora;
3. je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena; ali
4. se odredbe ne da preizkusiti.

(3) Oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala v postopku izdaje ukrepa, ter upravičena oseba na podlagi drugega odstavka 375. člena tega zakona, lahko vloži ugovor zoper odredbo le, če je zaradi razlogov iz prvega odstavka tega člena prizadet njen pravni interes.

377. člen
(vsebina ugovora)

(1) Ugovor mora obsegati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vlaga;
2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu;
3. razloge za ugovor;

4. druge podatke, ki jih mora obsegati vsaka vloga.

(2) Za odločanje o ugovoru mora vložnik plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(3) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo naložena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti ugovoru.

(4) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva samo tiste dokaze, ki so priloženi ugovoru.

(5) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

378. člen (meje preizkusa odredbe)

Banka Slovenije preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom in v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

379. člen (odločanje o ugovoru)

(1) O ugovoru odloča Svet Banke Slovenije z odločbo.

(2) Pri odločanju o ugovoru lahko Svet Banke Slovenije ugovor zavrže ali zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo odpravi.

(3) Svet Banke Slovenije ugovor zavrže, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.

(4) Če Svet Banke Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 1., 2. ali 5. točke prvega odstavka 376. člena tega zakona, odpravi odredbo.

(5) Če Svet Banke Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 3., 4., 6. ali 7. točke prvega odstavka 376. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo ali jo spremeni.

13.3.3. Odvzem dovoljenja

380. člen (začetek postopka za odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen s tem zakonom, razen če je za odločanje o odvzemu posameznega dovoljenja pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka.

(2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja odloči Banka Slovenije z odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).

(3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja mora obsegati:

1. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za začetek postopka;
2. navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je Banka Slovenije zaključila, da obstaja utemeljen sum iz prvega odstavka tega člena;
3. obrazložitev odločitve o začetku postopka.

(4) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja Banka Slovenije določi tudi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni, šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljnjem besedilu: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

381. člen
(izjava o razlogih za odvzem dovoljenja)

(1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti izjavi.

(2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe tega zakona o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upoštevasamo tiste dokaze, ki so priloženi izjavi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

382. člen
(odločanje o odvzemu dovoljenja)

(1) Banka Slovenije mora odločiti o odvzemu dovoljenja v 30 dneh od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja oziroma od izteka roka za tako izjavo.

(2) Banka Slovenije sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni v odločbi o začetku postopka in ki jih je izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja priložil subjekt nadzora.

383. člen
(ustavitev postopka)

Banka Slovenije ustavi postopek za odvzem dovoljenja, če na podlagi dokazov iz drugega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da dejanje, ravnanje oziroma okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja.

384. člen
(odločba o odvzemu dovoljenja)

(1) Izrek odločbe o odvzemu dovoljenja mora obsegati:

1. odločitev o odvzemu dovoljenja z navedbo številke in datuma izdaje dovoljenja;
2. firmo in sedež oziroma ime in priimek ter datum rojstva subjekta nadzora, ki mu je dovoljenje odvzeto;
3. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za odvzem dovoljenja.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja mora biti obrazložena.

385. člen
(uporaba določb o postopku za odvzem dovoljenja)

Določbe pododdelka 13.3.3. tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za:

1. postopek preklica pogojnega odvzema dovoljenja in
2. preklic soglasja, ki ga je izdala Banka Slovenije.

13.4. Postopek sodnega varstva

386. člen
(postopek sodnega varstva)

(1) Za postopek sodnega varstva proti odločbam, ki jih izda Banka Slovenije, se uporabljajo določbe ZUS-1, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) V postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije odloča Upravno sodišče Republike Slovenije v senatu treh sodnikov.

387. člen
(pravica do sodnega varstva)

(1) Tožbo zoper akte, ki jih v postopku nadzora izda Banka Slovenije, lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu, vložijo le subjekt nadzora.

(2) V postopku sodnega varstva po tem zakonu lahko stranka, ki nima opravljenega pravniškega državnega izpita, opravlja dejanja v postopku samo po pooblaščenca, ki ima opravljen pravniški državni izpit.

388. člen
(izpodbijanje aktov Banke Slovenije)

(1) Postopek sodnega varstva je mogoče začeti z vložitvijo tožbe proti odločbi Banke Slovenije, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek proti naslednjim odločbam ni posebnega postopka sodnega varstva proti odločbi, s katero Banka Slovenije:

1. začne postopek za odvzem dovoljenja;
2. odloči o ugovoru proti odredbi in ga zavrže, zavrne ali spremeni odredbo.

(3) Odločba iz 1. točke prejšnjega odstavka se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja.

(4) Odločba iz 2. točke drugega odstavka tega člena se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva zoper odločbo, s katero je Banka Slovenije zavrnila ugovor zoper odredbo.

(5) Postopek sodnega varstva je mogoče začeti zoper sklep, s katerim se konča postopek odločanja, začeti na zahtevo stranke in v drugih primerih, ko ta zakon izrecno določa, da je zoper sklep dopusten poseben postopek sodnega varstva.

(6) Zoper odredbo, ki jo izda Banka Slovenije, ni posebnega postopka sodnega varstva.

389. člen
(prednostno odločanje)

Zadeve v postopku sodnega varstva po tem zakonu so nujne in o njih sodišče odloča prednostno.

390. člen
(tožba in odgovor na tožbo)

(1) Tožbo v postopku sodnega varstva je treba vložiti v 15 dneh.

(2) Rok iz prejšnjega odstavka teče od vročitve odločbe. Če tožniku odločba ni bila vročena, teče rok iz prejšnjega odstavka od objave odločbe v skladu s 309. in 310. členom tega zakona.

(3) Tožba v postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije po uradni dolžnosti s sklepom odloči, da se izvršitev odločbe, zoper katero se vložena tožba v postopku sodnega varstva, odloži. Zoper ta sklep ni sodnega varstva.

(5) Rok za odgovor na tožbo je 15 dni.

391. člen
(nova dejstva in dokazi)

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov, razen če izkaže, da jih brez svoje krivde ni mogel uveljaviti v postopku pred Banko Slovenije.

392. člen (meje preizkusa)

(1) Sodišče preizkusi odločbo Banke Slovenije v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, navedenih v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb postopka.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka izdaje odločbe Banke Slovenije se šteje, če:

1. je odločbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo odločbe;
2. subjektu nadzora ni bila dana možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe, razen če zakon tako določa;
3. je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora;
4. subjekta nadzora ni zastopal zakoniti zastopnik oziroma, če pooblaščenec ni imel ustreznega pooblastila;
5. je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena; ali
6. se odločbe ne da preizkusiti.

393. člen (seja)

(1) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in Banko Slovenije ni sporno.

(2) Stranke se lahko glavni obravnavi tudi odpovedo. V tem primeru sodišče odloči na seji in pri tem upošteva dejansko stanje, ugotovljeno v postopku izdaje upravnega akta ter morebitna nova dejstva in dokaze, ki jih predložijo stranke in jih sodišče v skladu s tem zakonom lahko upošteva v skladu s 391. členom tega zakona.

394. člen (odločitev sodišča)

Če je subjekt nadzora pretežno ali v celoti izvršil odločbo, ki jo je izdala Banka Slovenije, sodišče v primeru, ko v postopku sodnega varstva ugotovi razloge, zaradi katerih se izpodbijani akt lahko odpravi ali izreče za ničnega, izpodbijanega akta ne odpravi, ampak le ugotovi njegovo nezakonitost.

14. POGLAVJE: IZVAJANJE IZREDNIH UKREPOV BANKE SLOVENIJE

395. člen (uporaba predpisov glede izvajanja izrednih ukrepov)

Za izvajanje izrednih ukrepov za zagotovitev stabilnosti finančnega sistema se uporabljajo določbe 7.7. poglavja Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K, 96/13, 25/15 – ZBan-2, 27/16 – ZSJV, 44/16 – ZRPPB), zakona, ki ureja organ in sklad za reševanje bank, in tega zakona.

15. POGLAVJE: KAZENSKÉ DOLOČBE

396. člen (globa za kršitev banke)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje banka, ki:

1. je pridobila dovoljenje ali soglasje, ki je določeno s tem zakonom ali Uredbo 575/2013/EU z navajanjem neresničnih podatkov ali na podlagi drugih zavajajočih ravnanj;
2. v nasprotju s petim odstavkom 31. člena tega zakona opravlja storitve, ki jih ne sme opravljati;
3. ne obvesti Banke Slovenije o spremembi deleža posameznega delničarja v skladu z 81. členom tega zakona;

4. ni vzpostavila ureditve notranjega upravljanja v skladu s 148. členom tega zakona ali ne zagotavlja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 151. členom tega zakona;
5. ne sporoča informacij glede izpolnjevanja kapitalskih zahtev, določenih v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU, v skladu s prvim odstavkom 99. člena Uredbe 575/2013/EU, oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije oziroma ne sporoča finančnih informacij v skladu z drugim odstavkom 99. člena Uredbe 575/2013/EU;
6. ne sporoča informacij v skladu s 101. členom Uredbe 575/2013/EU oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
7. ne sporoča informacij o veliki izpostavljenosti v skladu s prvim odstavkom 394. člena Uredbe 575/2013/EU oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
8. ne sporoča informacij o likvidnosti ter o stabilnem financiranju v skladu s prvim in drugim odstavkom 415. člena Uredbe 575/2013/EU oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
9. ne sporoča informacij o količniku finančnega vzvoda v skladu s prvim odstavkom 430. člena Uredbe 575/2013/EU oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
10. ne razpolaga z likvidnimi sredstvi v skladu s 412. členom Uredbe 575/2013/EU;
11. doseže izpostavljenost, ki presega omejitve iz 395. člena Uredbe 575/2013/EU;
12. ne razkrije informacij v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom 431. člena ali prvim odstavkom 451. člena Uredbe 575/2013/EU oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;
13. izvede izplačila imetnikom instrumentov, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala, v nasprotju z 254. členom tega zakona ali je izplačilo v nasprotju 28., 51. ali 63. členom Uredbe 575/2013/EU;
14. je omogočila, da ena ali več oseb, ki ne izpolnjujejo pogojev, določenih s tem zakonom, opravlja funkcijo člana upravljalnega organa, tudi v njegovi nadzorni funkciji, ali višjega vodstva banke;
15. kreditira oziroma daje jamstva za nakup delnic v nasprotju s prvim odstavkom 32. člena tega zakona;
16. po prenehanju dovoljenja za opravljanje storitev sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz petega odstavka 122. člena tega zakona;
17. ne ravna v skladu z odredbo iz 226. člena tega zakona;
18. ustanovi podružnico v državi članici, ne da bi o tej nameri predhodno obvestila Banko Slovenije v skladu s prvim odstavkom 126. člena tega zakona, ali začne opravljati posle prek podružnice v drugi državi članici v nasprotju s 128. členom tega zakona;
19. začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve v državi članici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije v skladu s prvim odstavkom 130. člena tega zakona;
20. ustanovi podružnico v tretji državi, ne da bi za ustanovitev podružnice pridobila dovoljenje v skladu s 131. členom tega zakona;
21. pridobi kvalificirano naložbo v nasprotju z drugim odstavkom 223. člena tega zakona;
22. ne vzpostavi ali ne izvaja ustrezne politike izbora kandidatov za člane upravljalnega organa v skladu z drugim odstavkom 35. člena tega zakona;
23. ni zagotovila, da nadzorni svet banke imenuje komisiji v skladu z 51. členom tega zakona ali delovanje teh komisij ni v skladu z 52., 53. ali 54. členom tega zakona;
24. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja poročila v nasprotju z drugim odstavkom 102. členom člena tega zakona;
25. ne poroča finančnih informacij v zvezi z računovodskimi izkazi v skladu s tretjim odstavkom 103. člena tega zakona;
26. ne predloži letnega poročila, konsolidiranega letnega poročila, revizorjevega poročila ali dodatnega revizorjevega poročila v skladu s 105. členom tega zakona;
27. glede razkritja dodatnih informacij ne ravna v skladu s 104. členom tega zakona;
28. v rokih iz prvega oziroma tretjega odstavka 108. člena tega zakona na svojih javnih spletnih straneh ne objavi letnega poročila oziroma konsolidiranega letnega poročila ali revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1;
29. ne zagotovi, da ostaneta letno poročilo in revizorjevo poročilo iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 dostopna na njenih javnih spletnih straneh najmanj pet let po njuni objavi (četrti odstavek 108. člena);
30. pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali ovira izvajanje njegovih nalog in pooblastil na način, določen v 272., 275., 276., 277. in 278. členu tega zakona;
31. ne vzpostavi ustreznih postopkov upravljanja tveganj oziroma notranjih kontrolnih mehanizmov, vključno z ustreznim poročanjem in računovodskimi postopki, z namenom ugotavljanja, merjenja, spremljanja in nadzora poslov s svojim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami v skladu z drugim odstavkom 337. člena tega zakona;

32. krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov v skladu s 146. členom tega zakona;
33. ne ravna v skladu z odredbo iz 283. in 288. člena tega zakona
34. posebnemu pooblaščenцу iz 289. člena tega zakona ne omogoči ali ga ovira pri izvajanju njegovih nalog in pooblastil v skladu z določbami 289. in 291. člena tega zakona.

(2) Banka, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 80.000 do 500.000 eurov.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se banka kaznuje z globo v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, ali
2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(4) Član uprave, ki krši dolžnosti člana uprave iz prvega ali drugega odstavka 47. člena tega zakona in je zato podana kršitev iz prvega odstavka tega člena, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 do 10.000 eurov.

(5) Član nadzornega sveta banke, ki krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz prvega odstavka 62. člena tega zakona in je zato v banki podana kršitev iz prvega odstavka tega člena, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 do 10.000 eurov.

(6) Če je narava storjenega prekrška iz četrtega ali petega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član uprave ali nadzornega sveta kaznuje z globo do višine 5.000.000 eurov.

(7) Odgovorna oseba banke, ki ni član uprave ali nadzornega sveta, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 800 do 10.000 eurov. Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega stavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba banke kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

397. člen **(globa za kršitev kvalificiranega imetnika)**

(1) Pravna oseba, ki kot neupravičeni imetnik ne odsvoji delnic v skladu z odredbo o odsvojitvi delnic iz 297. člena tega zakona, se kaznuje za prekršek z globo v višini od 25.000 do 250.000 eurov. Pravna oseba, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega stavka kaznuje z globo od 80.000 do 500.000 eurov.

(2) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se pravna oseba kaznuje z globo v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, ali
2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(3) Fizična oseba, ki kot neupravičeni imetnik, ne odsvoji delnic v skladu z odredbo o odsvojitvi delnic iz 297. člena tega zakona, se kaznuje za prekršek z globo v višini od 2.500 do 10.000 eurov.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se fizična oseba kaznuje z globo v višini do:

1. 5.000.000 eurov ali
2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, če ju je mogoče opredeliti, in če dvakratni znesek ugotovljenega dobička ali izgube presega znesek iz prejšnje točke.

(5) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki kot neupravičeni imetnik stori prekršek iz prvega odstavka tega člena. Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega stavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba pravne osebe kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

398. člen

(globo za kršitev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje finančni holding ali mešani finančni holding, ki:

1. ne pridobi odobritve v skladu s 83. členom tega zakona,
2. ne obvesti Banke Slovenije v skladu s 87. členom tega zakona,
3. Banki Slovenije ne predloži zahtevanih informacij v skladu z 88. členom tega zakona,
4. ne vzpostavi skladnosti v roku iz odredbe za vzpostavitev skladnosti v skladu s 306. členom tega zakona.

(2) Finančni holding ali mešani finančni holding, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 80.000 do 500.000 eurov.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se finančni holding ali mešani finančni holding kaznuje z globo v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, ali
2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(4) Član upravljalnega organa finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 2.500 do 10.000 eurov.

(5) Če je narava storjenega prekrška iz četrtega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član upravljalnega organa kaznuje z globo do 5.000.000 eurov.

(6) Odgovorna oseba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki ni član upravljalnega organa, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 800 do 10.000 eurov. Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega stavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

399. člen

(kršitve drugih oseb)

(1) Z globo od 80.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 112. člena tega zakona; ali
2. če pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 272., 275., 276., 277. in 278. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 345. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 112. člena tega zakona;
2. če pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 272., 275., 276., 277. in 278. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 346. člena tega zakona.

(4) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 112. člena tega zakona;
2. če pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 272., 275., 276., 277. in 278. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 346. člena tega zakona.

(5) Z globo od 80.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je delničar banke in ki:

1. pridobi delnice banke, ne da bi pred tem pridobil dovoljenje iz prvega odstavka 77. člena tega zakona;
2. ne obvesti Banke Slovenije o sklenitvi delničarskega sporazuma iz 66. člena tega zakona.

(6) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(7) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki je delničar banke oziroma hranilnice, ki stori prekršek iz petega odstavka tega člena.

(8) Z globo od 80.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki sklene podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega pridobi položaj nadrejene osebe banke oziroma hranilnice, ne da bi pred sklenitvijo pridobila dovoljenje Banke Slovenije iz 77. člena tega zakona.

(9) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(10) Z globo od 1000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost ter stori prekršek iz osmega odstavka tega člena.

(11) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz osmega odstavka tega člena.

(12) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, v kateri je banka pridobila kvalificirano naložbo, če ne poroča Banki Slovenije v skladu s prvim odstavkom 227. člena tega zakona.

(13) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(14) Pravna oseba, ki stori prekršek iz prvega, petega, osmega ali dvanajstega odstavka tega člena, in ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prvega, petega, osmega ali dvanajstega odstavka tega člena kaznuje z globo od 25.000 do 500.000 eurov.

(15) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa

oziroma njegovega namena koristiljubnosti, se pravna oseba kaznuje z globo od 41.000 do 750.000 eurov, pravna oseba, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo z globo od 41.000 do 1.500.000 eurov, odgovorna oseba pravne osebe z globo od 2.500 do 30.000 eurov, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 41.000 do 450.000 eurov, posameznik pa z globo od 400 do 15.000 eurov.

400. člen
(kršitve v zvezi z obveščanjem agencije, pristojne za finančne trge)

(1) Z globo od 15.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje banka, če v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve vrednostnih papirjev ciljne družbe na podlagi prvega odstavka 94. člena tega zakona, o tem dejstvu ne obvesti agencije, pristojne za finančne trge (drugi odstavek 94. člena).

(2) Banka, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka in ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 25.000 do 500.000 eurov.

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke, ki je storila prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristiljubnosti, se banka kaznuje z globo od 41.000 do 750.000 eurov, banka, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, z globo od 41.000 do 1.500.000 eurov, odgovorna oseba banke pa z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

(5) Glede izreka globe, postopka in zastaranja se uporabljajo določbe ZPre-1.

401. člen
(kršitve oseb v bančni skupini)

(1) Z globo od 80.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje:

1. podrejena družba, ki nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ne pošlje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (prvi odstavek 334. člena);
2. nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki svoji podrejeni banki ne pošlje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (drugi odstavek 334. člena);
3. podrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, odgovornemu za nadzor na konsolidirani podlagi, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja v skladu z 278. členom tega zakona (četrti odstavek 334. člena);
4. mešani poslovni holding oziroma njegova podrejena družba, ki podrejenim bankam, Banki Slovenije oziroma drugim organom, pristojnim in odgovornim za nadzor teh bank, ne pošlje vseh informacij, pomembnih za nadzor teh podrejenih bank (prvi odstavek 336. člena);
5. podrejena družba oziroma nadrejeni mešani poslovni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor podrejenih bank, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja v skladu z 278. členom tega zakona (drugi odstavek 336. člena).

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka in ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 25.000 do 500.000 eurov.

(3) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristiljubnosti, se oseba iz prvega odstavka tega člena kaznuje

z globo od 41.000 do 750.000 eurov, oseba iz drugega odstavka tega člena z globo od 41.000 do 1.500.000 eurov, odgovorna oseba iz prejšnjega odstavka pa z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

402. člen (kršitve revizijske družbe in pooblaščenega revizorja)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba, če:

1. ne opravi revizijskega pregleda oziroma ne izdela poročil v skladu s prvim odstavkom 106. člena tega zakona oziroma s predpisom iz 109. člena tega zakona;
2. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne da dodatnih pojasnil v skladu s tretjim odstavkom 107. člena tega zakona;
3. ne popravi oziroma dopolni svojih poročil v skladu z zahtevo Banke Slovenije iz četrtega odstavka 106. člena tega zakona;
4. ne obvesti nemudoma Banke Slovenije o dejstvih oziroma okoliščinah iz prvega odstavka 107. člena tega zakona.

(2) Revizijska družba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 25.000 do 500.000 eurov.

(3) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pooblaščen revizor, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se revizijska družba kaznuje z globo od 41.000 do 750.000 eurov, revizijska družba, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, z globo od 41.000 do 1.500.000 eurov, odgovorna oseba revizijske družbe pa z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

403. člen (prekrškovni organ)

(1) Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Banka Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je za prekrške iz 400. člena tega zakona prekrškovni organ agencija, pristojna za finančne trge.

404. člen (postopek o prekršku)

(1) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščen uradna oseba Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi izdanih predpisih.

(2) Banka Slovenije z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščen uradno osebo Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na 351. člen tega zakona se za postopek o prekršku uporablja zakon, ki ureja prekrške.

405. člen (izrek globe v hitrem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

16. POGLAVJE: PREHODNE DOLOČBE

406. člen

(ohranitev veljavnosti dovoljenj)

(1) Dovoljenja za opravljanje bančnih ali drugih storitev bank za opravljanje funkcije člana uprave banke, za pridobitev kvalificiranega deleža, za pridobitev kvalificirane naložbe ter druga dovoljenja in soglasja, ki na podlagi Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUJSOL in 44/19 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZBan-2) veljajo ob uveljavitvi tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za dovoljenja in soglasja izdana po tem zakonu ali Uredbi 575/2013/EU. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev dovoljenja ali soglasja, kot jih določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU, se dovoljenje ali soglasje odvzame oziroma prekliče v skladu z določbami tega zakona.

(2) Odločbe Banke Slovenije glede statusnih značilnosti ali položaja banke, zlasti glede opredelitve banke kot pomembne, druge sistemsko pomembne ter majhne in nekompleksne banke oziroma v zvezi z uveljavitvijo poenostavljenih obveznost za načrte sanacije, ki jih določa ZBan-2 ali Uredba 575/2013/EU, in na podlagi ZBan-2 veljajo ob uveljavitvi tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za odločbe, izdane po tem zakonu ali Uredbi 575/2013/EU. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev statusnih značilnosti ali položaja banke, kot jih določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU, se odločba odvzame ali prekliče v skladu z določbami tega zakona.

407. člen

(prehodna določba za člane nadzornega sveta)

(1) Za člana nadzornega sveta, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja funkcijo člana nadzornega sveta in mu je Banka Slovenije oziroma Evropska centralna banka že sporočila informacijo o pozitivni oceni primernosti, se šteje, da ima dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev dovoljenja, kot jih določa ta zakon, se dovoljenje odvzame v skladu s 305. členom tega zakona.

(2) Postopki za oceno primernosti članov nadzornega sveta, v katerih Banka Slovenije oziroma Evropska centralna banka na dan uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah ZBan-2. Za končno odločitev v teh postopkih se smiselno uporablja prejšnji odstavek, na način da se šteje, da je član nadzornega sveta z informacijo o pozitivni oceni primernosti v skladu z določbami ZBan-2, pridobil dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta.

408. člen

(prehodna določba za finančne holdinge in mešane finančne holdinge)

(1) Nadrejeni finančni holding in nadrejeni mešani finančni holdingi iz 83. člena tega zakona, ki so že obstajali 27. junija 2019, zaprosijo za odobritev v skladu s 83. členom tega zakona do 28. junija 2021. Če finančni holding ali mešani finančni holding ne zaprosi za odobritev do 28. junija 2021, Banka Slovenije oziroma Evropska centralna banka sprejme ukrepe na podlagi 306. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima Banka Slovenije oziroma Evropska centralna banka do 28. junija 2021 vsa potrebna nadzorniška pooblastila na podlagi tega zakona v zvezi s finančnimi holdingi ali mešanimi finančnimi holdingi, ki so na dan 27. junija 2019 že obstajali in za katere je za namene konsolidiranega nadzora potrebna odobritev v skladu s 83. členom tega zakona.

409. člen

(prehodna določba za vmesno EU nadrejeno osebo)

Ne glede na 142. člen tega zakona skupine iz tretjih držav, katerih skupna vrednost sredstev je na dan 27. junija 2019 enaka 40 milijard eurov ali več, vzpostavijo eno ali dve vmesni EU nadrejeni osebi do 30. decembra 2023.

410. člen

(prehodna določba za odločbo o dodatni kapitalski zahtevi in napotku o dodatno potrebnem kapitalu)

(1) Do izdaje odločbe o dodatni kapitalski zahtevi na podlagi prvega odstavka 205. člena tega zakona banka za namen zagotavljanja kapitalske zahteve, ki presega minimalno kapitalsko zahtevo iz prvega

odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, upošteva kapitalsko zahtevo, določeno s pisnim obvestilom iz prvega odstavka 183. člena ZBan-2 oziroma v skladu z Uredbo 1024/2013/EU.

(2) Do izdaje odločbe o napotku o dodatno potrebnem kapitalu na podlagi tretjega odstavka 205. člena tega zakona banka upošteva kapitalsko smernico, sporočeno s pisnim obvestilom iz prvega odstavka 183. člena ZBan-2 oziroma v skladu z Uredbo 2024/2013/EU.

411. člen **(upoštevanje že plačanega dela letnega nadomestila)**

Pri izdaji odločbe za plačilo letnega nadomestila iz tretjega odstavka 268. člena tega zakona Banka Slovenije upošteva morebitna že naložena in prejeta plačila do uveljavitve tega zakona, tako da bankam naloži le plačilo razlike do celotnega zneska letnega nadomestila.

412. člen **(postopki v teku)**

(1) Postopki za izdajo dovoljenja in drugi postopki, ki so se začeli na zahtevo stranke in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah ZBan-2.

(2) Drugi postopki Banke Slovenije, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah tega zakona.

(3) Postopki sodnega varstva zoper odločbe Banke Slovenije, ki so bile izdane pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah tega zakona, če ni v 415. oziroma 416. členu tega zakona za posamezne postopke določeno drugače.

413. člen **(uporaba določb o prekrških)**

Do sprememb določb o višinah in razponih glob, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške, se višine in razponi glob, ki so določeni v 396. in 397. členu tega zakona, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

414. člen **(uporaba določb za investicijska podjetja)**

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal bonitetni nadzor investicijskih podjetij, se določbe tega zakona smiselno uporabljajo tudi za bonitetni nadzor investicijskih podjetij.

17. POGlavJE: KONČNE DOLOČBE

415. člen **(prenehanje veljavnosti predpisov)**

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUdSOL in 44/19 – odl. US).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Sklep o vsebini načrtov sanacije bank in hranilnic (Uradni list RS, 63/15).

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati Pravilnik o določitvi meril za ugotavljanje pretežnega opravljanja dejavnosti pridobivanja kapitalskih deležev ali pretežnega opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev iz 2. do 12. in 15. točke 10. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 55/07 in 25/15 - ZBan-2).

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se ZBan-2 do uveljavitve sprememb in dopolnitev Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr. in 66/19; v nadaljnjem besedilu: ZTFI-1) uporabi, kadar se nanj sklicuje ZTFI-1.

416. člen
(nadaljnja veljavnost predpisov)

(1) Pravilnik o medsebojnem sodelovanju nadzornih organov na področju mikrobonitetnega nadzora (Uradni list RS, št. 78/15) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi petega odstavka 22. člena tega zakona.

(2) Sklep o upravljanju kreditnega tveganja v bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 68/17 in 78/19) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 9. člena, 3. točke prvega odstavka 109. člena in 1. točke 155. člena tega zakona.

(3) Sklep o pogojih za opravljanje storitev potrošniškega kreditiranja za nepremičnino (Uradni list RS, št. 9/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi druge točke 123. člena tega zakona.

(4) Sklep o letnih nadomestilih za opravljanje nadzora in taksah v zvezi s postopki odločanja Banke Slovenije (Uradni list RS, št. 47/15, 72/17 in 173/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi šestega odstavka 268. člena in 362. člena tega zakona.

(5) Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za kvalificirano naložbo banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 47/15) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi osmega odstavka 223. člena tega zakona.

(6) Sklep o imetnikih kvalificiranih deležev bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 50/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 82. člena tega zakona.

(7) Sklep o dokumentaciji za dokazovanje pogojev za imenovanje člana upravljalnega organa banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 33/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 2. in 3. točke 65. člena tega zakona.

(8) Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenj za opravljanje bančnih in finančnih storitev ter za statusna preoblikovanja (Uradni list RS, št. 73/15) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 123. člena tega zakona.

(9) Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države (Uradni list RS, št. 73/15) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi enajstega odstavka 137. člena tega zakona.

(10) Sklep o poročanju posameznih dejstev in okoliščin bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 63/15, 104/15, 42/16, 68/17 in 33/18) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 3. točke 155. člena, četrtega odstavka 169. člena, petega odstavka 170. člena in 228. člena tega zakona.

(11) Sklep o poročanju podružnic bank držav članic (Uradni list RS, št. 97/20 in 189/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi sedmega odstavka 133. člena tega zakona.

(12) Sklep o poslovnih knjigah in letnih poročilih bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 69/17, št. 73/19 in 164/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi prvega odstavka 109. člena tega zakona.

(13) Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za vključitev kapitalskega instrumenta v izračun kapitala bank in hranilnic ter dokumentaciji o naknadnih izdajah instrumentov (Uradni list RS, št. 21/21) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi četrtega odstavka 149. člena tega zakona.

(14) Sklep o merilih za določitev pomembne banke (Uradni list RS, št. 17/18) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 7. člena tega zakona.

(15) Sklep o ureditvi notranjega upravljanja, upravljalnem organu in procesu ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 73/15, 49/16, 68/17, 33/18, 81/18 in 45/19) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 1. točke 65. člena in 1., 2. in 3. točke 155. člena tega zakona.

(16) Sklep o izvajanju opcij in diskrecijskih pravic iz prava Unije (Uradni list RS, št. 28/16, 81/18 in 126/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 9. člena tega zakona.

(17) Sklep o podatkih in informacijah za opredelitev banke kot majhne in nekompleksne (Uradni list RS, št. 21/21) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 9. člena tega zakona.

(18) Sklep o merilih za stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 55/15) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi sedmega odstavka 29. člena in drugega odstavka 284. člena v zvezi z 286. členom tega zakona.

(19) Sklep o poročanju bank in hranilnic v zvezi s skupino (Uradni list RS, št. 63/15) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi petega odstavka 326. člena tega zakona.

(20) Sklep o izračunu stopnje posamezni banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 55/15, 42/16 in 9/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 232. člena in 262262. člena tega zakona.

(21) Sklep o poročanju monetarnih finančnih institucij (Uradni list RS, št. 44/18 in 140/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 4. točke prvega odstavka 109. člena tega zakona.

(22) Sklepi o uporabi smernic in priporočil EBA še naprej veljajo kot predpisi, izdani na podlagi tretjega odstavka 13. člena tega zakona.

(23) Sklep o najmanjšem obsegu in vsebini dodatnega revizijskega pregleda in dodatnega revizorjevega poročila o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 72/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi drugega odstavka 109. člena tega zakona.

(24) Sklep o odlogu in prenehanju obveznosti poročanja bank, hranilnic, podružnic držav članic, plačilnih institucij, družb za izdajo elektronskega denarja, menjalcev in drugih obveznikov (Uradni list RS, št. 49/20 in 58/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 4. točke prvega odstavka 109. člena in 3. točke 155. člena, četrtega odstavka 169. člena, petega odstavka 170. člena in 228. člena tega zakona.

417. člen **(način uporabe prvega odstavka 184. člena zakona)**

Do 28. junija 2021 se v prvem odstavku 184. člena tega zakona namesto temeljnega kapitala banke upošteva sprejemljivi kapital banke iz 71(b) točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU.

418. člen **(sprememba predpisa)**

(1) V Zakonu o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 77/16) se v 76. členu besedilo »319. do 362. člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15 in 44/16 – ZRPPB)« nadomesti z besedilom 351. do 394. člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. XY).

(2) V prvem odstavku 84. člena se besedilo »242. do 247. člen« nadomesti z besedilom 272. do 277. člen.«

419. člen **(začetek veljavnosti)**

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 2. členu

V primerjavi z Zakonom o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUJSOL in 44/19 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZBan-2) ni vsebinskih sprememb. Predlog Zakona o bančništvu (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) v splošnem ureja

pogoje za ustanovitev, poslovanje in prenehanje kreditnih institucij s sedežem v Republiki Sloveniji ter kreditnih institucij s sedežem zunaj Republike Slovenije, ki poslujejo na območju Republike Slovenije, nadalje pristojne organe, ukrepe in pooblastila za izvajanje nadzora nad njihovim poslovanjem ter ukrepe in pooblastila za obvladovanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v Republiki Sloveniji.

K 2. členu

Naštete so Direktive EU, ki se s tem zakonom prenašajo v pravni red Republike Slovenije. V primerjavi z ZBan-2 se v predlogu zakona v 1. točki dopolnjuje sklic na Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES z zadnjo spremembo Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L št. 314 z dne 5. december 2019, str. 64).

K 3. členu

Opredelijo se kratice drugih zakonov in predpisov Evropske unije, ki se uporabljajo v tem zakonu.

K 4. členu

V primerjavi z ZBan-2 ni vsebinskih sprememb. S tem členom se opredelita pojma banka in hranilnica, pri čemer se kot skupni izraz za oba navedena pojma uporablja izraz kreditna institucija. Opredeli se tudi, da Slovenska izvozna in razvojna banka, ki je ustanovljena s posebnim zakonom, ne sme opravljati dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti in se za namene tega zakona šteje kot finančna institucija.

K 5. in 6. členu

V primerjavi z ZBan-2 ni vsebinskih sprememb. Navedene so bančne in finančne storitve, pri čemer zakon sledi opredelitvi iz priloge I »Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES« (v nadaljnjem besedilu: CRD⁴). V 6. členu so našteje dodatne in druge finančne storitve. V zvezi z opredelitvijo pomožnih storitev, ki jih sme opravljati banka, je treba upoštevati opredelitev družbe za pomožne storitve, kot je določena v 18. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013.

K 7. členu

Opredelijo se drugi pojmi, ki se uporabljajo v tem zakonu in je njihova natančna definicija pomembna za pravilno izvajanje tega zakona. V primerjavi z ZBan-2 se v predlogu zakona v prvem odstavku med drugim 1. točka prilagodi zaradi spremembe definicije nadrejene institucije v državi članici v 28. točki 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (v nadaljnjem besedilu: CRR)⁵.

K 8. členu

V 8. členu so navedeni pojmi, ki se v tem zakonu uporabljajo v enakem pomenu, kot so opredeljeni v Uredbi (EU) št. 575/2013. V primerjavi z ZBan-2 se v predlogu zakona v drugem odstavku 2. točka prilagodi zaradi spremembe definicije finančne institucije v 26. točki 4. člena CRR. S predlogom zakona se dodaja točka, s katero se opredeljuje definicija »skupine«, kakor je opredeljena v 138. točki prvega odstavka 4. člena CRR. Z novim tretjim odstavkom (glede na ZBan-2) se povzema tretji odstavek 3. člena CRD.

K 9. členu

⁴ V okviru obrazložitve se sklic na CRD nanaša na konsolidirano različico direktive.

⁵ V okviru obrazložitve se sklic na CRR nanaša na konsolidirano različico uredbe.

V primerjavi z ZBan-2 ni vsebinskih sprememb. Člen določa pristojni organ za izvajanje nadzora nad bankami v Republiki Sloveniji, in sicer je za to pristojna Banka Slovenije, razen nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora, za katere je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pristojna in odgovorna Evropska centralna banka. Predlog člena pomeni prenos 4. člena Direktive CRD, ki določa da države članice imenujejo pristojne organe, ki opravljajo funkcije in naloge iz direktive CRD in Uredbe (EU) št. 575/2013.

K 10. členu

V primerjavi z ZBan-2 ni vsebinskih sprememb. Člen določa pravno podlago Banki Slovenije za izdajanje usmeritev, ki vsebujejo splošna in podrobnejša pravila za enotno razlago in uporabo predpisov ter oblikovanja dobre prakse. Usmeritve so naslovljene na subjekte nadzora. Ker gre za omejen krog naslovnikov, je za njihovo učinkovanje predvidena le objava na spletni strani Banke Slovenije.

Usmeritve, ki jih na podlagi člena izdaja Banka Slovenije, in ki vsebujejo splošna in podrobnejša pravila za enotno razlago in uporabo predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter oblikovanja dobre prakse, so lahko zgolj pojasnilne narave. To pomeni, da ne vsebujejo splošnih in abstraktnih norm, ki navzven povzročajo pravne učinke.

K 11. členu

Veljavni ZBan-2 v okviru 11. člena določa, da je Banka Slovenije imenovani organ za izvajanje 458. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 in s tem pristojna za določanje ukrepov za omejevanje makrobonitetnega ali systemskega tveganja v zvezi z bankami ter za določanje zahtev glede kapitalskih blažilnikov v obsegu in na način, določen v 7. poglavju tega zakona, kar je v predlogu zakona sedaj izrecno navedeno.

V okviru predloga zakona se po novem določa, da je Banka Slovenije tudi imenovani organ za izvajanje 124. in 164. člena CRR. Določitev imenovanega organa je utemeljena na podlagi spremenjenega 124. in 164. člena CRR, kot ju določata 60. in 67. točka 1. člena Uredbe (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi CRR v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) 2019/876), ki se začne uporabljati 28. junija 2021.

K 12. členu

V primerjavi z ZBan-2 ni vsebinskih sprememb. Člen ureja pristojnost in odgovornost Banke Slovenije za nadzor nad drugimi osebami, ki niso banke in ki sprejemajo depozite ali druga vračljiva sredstva od javnosti.

K 13. členu

Predlog člena ureja sodelovanje v Evropskem sistemu finančnega nadzora in v nacionalni pravni red prenaša določbo 6. člena Direktive CRD, ki določa, da pristojni organi pri opravljanju svojih nalog skrbijo za konvergenco nadzornih orodij in nadzornih praks pri uporabi zakonov in drugih predpisov, sprejetih na podlagi Direktive CRD in Uredbe (EU) št. 575/2013. Na podlagi navedenega člena Direktive CRD pristojni organi kot člani Evropskega sistema finančnega nadzora (ESFS) v skladu z načelom lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji sodelujejo v duhu zaupanja in popolnega medsebojnega spoštovanja, zlasti pri zagotavljanju pretoka ustreznih in zanesljivih informacij med njimi in drugimi člani ESFS; sodelujejo pri dejavnostih EBA in po potrebi v kolegijih nadzornikov; si prizadevajo za upoštevanje smernic in priporočil, ki jih izda EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ter za odziv na opozorila in priporočila ter tesno sodelujejo z ESRB. Nacionalne pristojnosti, podeljene pristojnim organom, ne ovirajo izvajanja njihovih nalog, ki jih imajo kot člani EBA, ali po potrebi ESRB, ali v skladu z Direktivo CRD in Uredbo (EU) št. 575/2013.

V primerjavi z ZBan-2 je v tretjem odstavku beseda »banke« nadomeščena z besedilom »subjekte, za nadzor, nad katerimi je pristojna Banka Slovenije« zaradi prilagoditev glede na nove subjekte nadzora, ki jih uvaja Direktiva (EU) 2019/878 (finančni holding in mešani finančni holding).

K 14. členu

Člena ureja obveznost varovanja zaupnih informacij, pri čemer za vse informacije o posameznem subjektu nadzora, ki jih Banka Slovenije pridobi od subjektov nadzora ali tretjih oseb pri opravljanju nadzora, vključno z internimi poročili, ocenami in ugotovitvami, ki se nanašajo na posamični subjekt nadzora, ter jih izdela Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nadzora nad tem subjektom, štejejo kot zaupne informacije za katere velja obveznost varovanja teh informacij v skladu s členi v 2.2.1 pododdelku predloga zakona.

Glede na široka pooblastila Banke Slovenije v zvezi s pridobivanjem informacij glede subjektov nadzora, je z vidika varstva pravic teh subjektov, treba za obravnavo tako zbranih zaupnih informacij o posameznem subjektu nadzora, zagotoviti jasna in nedvoumna pravila glede varovanja teh informacij ter glede pogojev in upravičencev za uporabo teh informacij. 14. in 15. člen predloga tako določata obveznost Banke Slovenije glede varovanja zaupnih informacij in ozko opredelujeta namen uporabe teh informacij - za izvajanje nalog in pooblastil nadzora Banke Slovenije. V 16. členu predlog zakona določa upravičence in pogoje, v katerih lahko Banka Slovenije razkrije zaupne informacije o posameznem subjektu nadzora.

Predlog zakona med upravičenimi prejemniki posameznih zaupnih informacij navaja tudi javne (državne) organe, kadar potrebujejo zaupne informacije o subjektu nadzora in so izpolnjeni (izkazani) določeni pogoji, ki jih navaja predlog zakona. Pri tem je namen predloga zakona, da se zagotovi učinkovito delovanje posameznih organov v zvezi z izvajanjem določenih pooblastil teh organov. Po drugi strani pa takšna oblika pridobivanja zaupnih informacij (od banke Slovenije) ne sme biti neomejeno oziroma ne sme predstavljati podlage za pridobivanje katerihkoli informacij, ki jih potrebujejo drugi organi. Državni organi pridobivajo zaupne informacije o subjektih na podlagi pooblastil, določenih v predpisih. Kadar se na podlagi splošnega pooblastila državnega organa zahtevajo zaupne informacije od drugih državnih organov, ki te informacije zbirajo za določene namene, je takšno posredovanje mogoče le v obsegu, kot to dopuščajo predpisi, ki urejajo zbiranje in varovanje teh zaupnih informacij (glede na namen zaradi katerega so bili zbrani). Posredovanje in uporaba zaupnih informacij za druge namene, kot za tiste zaradi katerih so bili zbrani, je tako mogoče le, kadar predpisi izrecno določajo pooblastila glede pridobivanja in uporabe določenih zaupnih informacij (posebno pooblastilo).

Z upoštevanjem širokih pooblastil Banke Slovenije glede zbiranja zaupnih informacij, je treba zato z navajanjem posameznih upravičencev, javnih organov, glede dostopa in uporabe tako zbranih informacij (za druge namene kot izvajanje pooblastil Banke Slovenije), opredeliti primere, ko so javni organi v zvezi z izvajanjem svojih pooblastil upravičeni pridobiti zaupne informacije, ki so bile zbrane za namene izvajanja nadzora, tudi za druge namene in izvajanje pooblastil drugih organov. Pri tem zakon upošteva, da uporaba zaupnih informacij za druge (javne) namene z vidika subjektov, na katere se te informacije nanašajo, glede na podlago in namen zbiranja teh informacij (nadzor nad bankami in drugimi subjekti nadzora) ne sme predstavljati nesorazmernega posega v pravice subjektov, na katere se te informacije nanašajo.

Od obveznosti varovanja zaupnih informacij veljata dve skupini izjem, in sicer je ena skupina izjem urejena v predlogu tega člena, ko je zaupne informacije dovoljeno razkriti za potrebe kazenskega postopka in postopka stečaja ali prisilne likvidacije banke ter informacije o dovoljenjih za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, o dovoljenjih za izdajanje hipotekarnih in komunalnih obveznic, o dovoljenjih za pridobitev kvalificiranega deleža ter dovoljenjih za opravljanje funkcije člana uprave banke ter v drugih primerih, ko zakon izrecno določa. Navedene izjeme predstavljajo zaključen nabor objektivnih razlogov, v katerih je zaradi varstva drugih upravičenih okoliščin in varstva posebnih pravnih upravičenj, treba zagotoviti razkritje določenih zaupnih informacij.

Druga skupina izjem glede varovanja zaupnih informacij Banke Slovenije pa je urejena v 15. členu, ki ureja uporabo zaupnih informacij in sicer se v tem primeru dovoljuje razkritje določenih zaupnih informacij v taksativno obravnavanih primerih, če so izpolnjeni določni pogoji, ki jih navaja zakon.

Banka Slovenije mora ob vsakokratni zahtevi, ki se sklicuje na navedene razloge, opraviti presojo glede izpolnjevanja teh pogojev.

Zaupne informacije, ki jih zaposleni, revizorji ali strokovnjaki prejmejo med opravljanjem svojih nalog, se lahko v skladu z omenjenim členom direktive razkrijejo le v obliki povzetka ali zbirnih informacij, tako da posameznih kreditnih institucij ni mogoče prepoznati brez poseganja v primere, za katere velja kazensko pravo. Vendar je v primerih, ko je zoper kreditno institucijo uveden stečaj ali postopek prisilne likvidacije, v civilnem ali gospodarskem postopku dovoljeno razkriti zaupne informacije, ki ne zadevajo tretjih oseb, ki poskušajo rešiti to kreditno institucijo. Varovanje zaupnih informacij pa v skladu s CRD ne preprečuje medsebojne izmenjave informacij ali posredovanja informacij ESRB, EBA ali Evropskemu nadzornemu organu (Evropski organ za vrednostne papirje in trge - ESMA).

V primerjavi z ZBan-2 ni vsebinskih sprememb, razen v četrtem odstavku se v četrti točki v zvezi z dovoljenji dodaja sklic na dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, kar je povezano zaradi uskladitve sprememb v zvezi s tem.

K 15. členu

V primerjavi z ZBan-2 ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja uporabo zaupnih informacij, in sicer sme Banka Slovenije zaupne informacije uporabiti predvsem v postopkih nadzora nad banko (preverjanje pogojev za izdajo dovoljenj, izrekanje ukrepov nadzora in odločanje o drugih ukrepih v okviru svojih pristojnosti, ter v postopkih sodnega varstva). Predlog člena v nacionalni pravni red prenaša določbo 54. člena direktive CRD, ki določa, da smejo pristojni organi zaupne informacije uporabiti le pri opravljanju svojih nalog in le za namene, določene v prvem odstavku. Za druge namene lahko Banka Slovenije uporabi (razkrije) zaupne informacije le pod pogoji in v obsegu, kot to določa predlog zakona.

K 16. členu

Predlog člena ureja razkritje zaupnih informacij in v nacionalni pravni red prenaša določbe 56., 57., 58., 60. in 61. člena Direktive CRD, ki določajo (i) izmenjavo informacij med organi, (ii) izmenjavo informacij z nadzornimi organi, (iii) posredovanje informacij o monetarnih vidikih, vidikih jamstva za vloge, sistemskih in plačilnih vidikih, (iv) razkritje informacij, pridobljenih s preverjanji na kraju samem in inšpekcijskimi pregled ter (v) razkritje informacij o klirinških in poravnalnih storitvah.

V primerjavi z ZBan-2 se v prvem odstavku dodata novi točki 19. in 20. zaradi sprememb, ki jih prinaša Direktiva (EU) 2019/878 (člen 1, dvanajsti odstavek, točki a in b). Banka Slovenije lahko zaupne informacije poleg že določenim subjektom razkrije tudi finančnim obveščevalnim enotam in drugim organom, ki opravljajo nadzor nad bankami in finančnimi institucijami na podlagi predpisov, ki prenašajo Direktivo (EU) 2015/849, ter organom, ki so pristojni in odgovorni za uporabo pravil glede strukturnega ločevanja v bančni skupini.

Obenem se četrti odstavek v primerjavi z ZBan-2 dopolnjuje v okviru predloga zakona tako, da lahko Banka Slovenije zaupne informacije razkrije samo, če te osebe predložijo sklep organa iz 12., 13. ali 14. točke o imenovanju za izvajanje posameznih nalog ali če Banko Slovenije o imenovanju teh oseb in posameznih nalogah, za katere so bile imenovane, obvesti organ iz 12., 13. ali 14. točke. Dopolnitev je povezana z nepopolnim prenosom CRD (šesti odstavek 57. člena CRD), v okviru katerega Slovenija nima implementirane zahteve, da organi ali telesa iz tretjega odstavka sporočijo Banki Slovenije imena in natančne pristojnosti oseb, ki jim bodo informacije poslani. CRD določa možnost razširitve posredovanja informacij tudi osebam, ki so zaradi posebne usposobljenosti imenovane za pomoč in niso zaposlene v javnem sektorju, ter nadalje določa pogoje za tovrstno posredovanje. Med temi pogoji je tudi zahteva, da organi, ki te informacije zahtevajo, Banki Slovenije sporočijo imena in natančne pristojnosti oseb, ki jim bodo informacije poslani. ZBan-2 možnost posredovanja informacij »osebam, ki pomagajo« določa v četrtem odstavku 16. člena. Na obveznost sporočanja imen in natančnih pristojnosti oseb sicer kaže besedna zveza »ki so imenovane, za izvajanje posameznih nalog«, ne glede na navedeno pa je dvom mogoče odpraviti z navedeno dopolnitvijo.

K 17. členu

Člen ureja razkritje zaupnih informacij drugim organom Republike Slovenije in v nacionalni pravni red prenaša določbo 59. člena Direktive CRD, ki se nanaša na posredovanje informacij drugim subjektom. V skladu z navedenim členom direktive namreč lahko države članice na podlagi določb nacionalnega prava odobrijo razkritje nekaterih informacij drugim oddelkom uprave centralne ravni države, ki so odgovorni za zakonodajo glede nadzora institucij, finančnih institucij in zavarovalnic, ter inšpektorjem, ki delujejo v imenu teh oddelkov. Prav tako lahko ob upoštevanju določenih pogojev države članice odobrijo razkritje nekaterih informacij, povezanih z bonitetnim nadzorom institucij, parlamentarnim preiskovalnim odborom v njihovi državi članici, računskim sodiščem v njihovi državi članici in drugim subjektom, pristojnim za preiskave v njihovi državi članici.

Veljavni četrti odstavek ZBan-2 določa, da sme Banka Slovenije zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice, razkriti subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena samo s soglasjem pristojnega organa te države članice. K temu se v okviru predloga zakona dodatno dodaja »in za namen, za katerega je bilo to soglasje dano«. Ta dopolnitev je povezana s skladnostjo prenosa CRD (drugi odstavek 59. člena CRD), v okviru katere je manjkala implementacija zahteve, da se lahko informacije na podlagi soglasja razkrijejo samo za namen, za katerega je bilo soglasje dano.

K 18. členu

V primerjavi z ZBan-2 gre za novo določbo zaradi usklajevanja s pravnim redom Evropske unije (58.a člen CRD). V členu je določeno, da lahko Banka Slovenije na podlagi pisne zahteve ob izpolnitvi določenih pogojev razkrije ali posreduje zaupne informacije Mednarodnemu denarnemu skladu, Svetovni banki, Banki za mednarodne poravnave in Odboru za finančno stabilnost. Zahtevane informacije se lahko posredujejo ali razkrijejo le osebam, ki so neposredno povezane z opravljanjem posebne naloge, ki jo organ opravlja v skladu s svojimi zakonitimi pooblastili in obsega vse potrebne pogoje.

K 19. členu

V primerjavi z ZBan-2 (18. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja obveščanje v primeru kriznih razmer in v nacionalni pravni red prenaša določbo 114. člena Direktive CRD. V skladu z navedenim členom direktive namreč konsolidacijski nadzornik v primeru izrednih razmer, vključno z razmerami, opisanimi v členu 18 Uredbe (EU) št. 1093/2010, ali ob neugodnem razvoju na trgih, ki bi lahko ogrozili likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v katerikoli državi članici, v kateri so subjekti skupine pridobili dovoljenje ali v kateri imajo sedež pomembne podružnice, čim prej obvesti EBA in centralne banke ESCB, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih nalog, predpisanih z zakonodajo vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema, in ESRB, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog, ter druge organe znotraj države članice.

K 20. členu

V primerjavi z ZBan-2 (19. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja posredovanje zaupnih informacij osebam tretje države in v nacionalni pravni red prenaša določbo 55. člena Direktive CRD, ki daje državam članicam in EBA možnost sklepanja sporazumov o sodelovanju, ki določajo izmenjavo informacij, z nadzornimi organi tretjih držav ali organi ali subjekti tretjih držav, le če se za razkrite informacije zagotovi, da so izpolnjene zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredna zahtevam iz Direktive CRD. Taka izmenjava informacij je namenjena opravljanju nalog nadzora teh organov ali subjektov. Kadar informacije izvirajo iz druge države članice, se lahko v skladu z Direktivo CRD razkrijejo le ob izrecnem soglasju organov, ki so jih razkrili, in kjer je ustrezno, le za namene, za katere so ti organi dali soglasje.

K 21. členu

V primerjavi z ZBan-2 (20. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena opredeljuje temelj odgovornosti Banke Slovenije oziroma oseb, ki so delovale po njenem pooblastilu, pri izvajanju nadzora oziroma drugih pristojnosti po tem zakonu, in sicer je enako kot v veljavni ureditvi pri izvajanju nadzora potrebna skrbnost dobrega strokovnjaka.

K 22. členu

V primerjavi z ZBan-2 (21. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja sodelovanje med nadzornimi organi Republike Slovenije in v nacionalni pravni red prenaša določbo 5. člena Direktive CRD, ki zahteva usklajevanje znotraj držav članic. Navedeni člen določa, da v primeru, ko imajo države članice več kot en pristojni organ za bonitetni nadzor kreditnih institucij, investicijskih podjetij in finančnih institucij, sprejmejo ukrepe, potrebne za organizacijo usklajevanja med temi organi. Predlog člena podobno kot v veljavni ureditvi določa, da podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja Banke Slovenije in nadzornih organov določi minister, pristojen za finance, na podlagi predhodnega mnenja Banke Slovenije in nadzornih organov.

K 23. členu

Predlog člena ureja sodelovanje s pristojnimi organi in v nacionalni pravni red prenaša določbo 50. člena Direktive CRD, ki zahteva sodelovanje pri nadzoru, in določbo 16. člena iste direktive, ki določa predhodno posvetovanje s pristojnimi organi drugih držav članic pred izdajo dovoljenja določeni kreditni instituciji. Pristojni organi zadevnih držav članic naj bi v skladu z Direktivo CRD tesno sodelovali pri nadzoru dejavnosti kreditnih institucij, zlasti tistih, ki poslujejo prek podružnice v eni ali več drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža. Medsebojno si izmenjujejo vse informacije o upravljanju in lastništvu takih institucij, s katerimi bi se lahko olajšala njihov nadzor in preučitev pogojev za izdajo njihovega dovoljenja, ter vse informacije, ki lahko olajšajo spremljanje institucij, zlasti glede likvidnosti, kapitalске ustreznosti, jamstva za vloge, omejitve velikih izpostavljenosti, drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga pomeni institucija, administrativnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranjih kontrol.

V primerjavi z ZBan-2 sta dodana nov peti in sedmi odstavek z namenom usklajevanja s pravnim redom Evropske unije (2a. odstavek 47. člena CRD).

K 24. členu

V primerjavi z ZBan-2 (23. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja sodelovanje z Evropskim bančnim organom in še dodatno k 22. členu pomeni prenos določbe 50. člena Direktive CRD, ki zahteva sodelovanje pri nadzoru.

K 25. členu

V primerjavi z ZBan-2 (24. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa obveznost obveščanja organov EU in v nacionalni pravni red izrecno prenaša določbo 20. člena Direktive CRD, ki določa uradno obveščanje o dovoljenju in odvzemu dovoljenja.

K 26. členu

V primerjavi z ZBan-2 (25. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 13. člen CRD. Banka lahko izbere samo pravnoorganizacijsko obliko delniške družbe. Matični (splošni) zakon, ki ureja delniške družbe, je ZGD-1. Zato predlog zakona določa samo tista (posebna) pravila, ki veljajo za banke in ki izključujejo uporabo splošnih pravil ZGD-1 o delniški družbi.

K 27. členu

V primerjavi z ZBan-2 (26. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 19. člen CRD. Prvi odstavek določa, da se v sodni register ne sme vpisati podjetje, ki vsebuje besede »banka«, »kreditna institucija« ali »hranilnica« ali izpeljanke iz teh besed, če pravna oseba ni pridobila dovoljenja pristojnega nadzornega organa za opravljanje bančnih storitev. Z novim drugim odstavkom se določa, da na območju Republike Slovenije lahko banka države članice ne glede na druge predpise, ki urejajo firmo gospodarske družbe, uporablja ime, ki ga uporablja v matični državi članici. Če uporaba imena banke države članice ustvarja ali bi lahko ustvarila zmedo med uporabniki, lahko Banka Slovenije od banke države članice zahteva, da poleg imena uporablja dodatne znake, s katerimi se odpravijo nejasnosti.

K 28. členu

V primerjavi z ZBan-2 (27. člen) ni vsebinskih sprememb. Najnižji znesek ustanovnega kapitala banke je 5 milijonov evrov in je določen v skladu z 12. členom CRD. Ustanovni kapital banke vključuje eno ali več postavk iz člena 26 (1) (a) do (e) Uredbe (EU) št. 575/2013. Ustanovitveni kapital tako vključuje (a) kapitalske instrumente, če so izpolnjeni pogoji iz uredbe 575/2013, (b) vplačane presežke kapitala, ki je povezan z instrumenti iz predhodne točke, (c) zadržane dobičke, (d) akumulirane druge vseobsegajoče donose in (e) druge rezerve. Poleg zahtev glede višine ustanovnega kapitala, mora banka, ki je organizirana v obliki delniške družbe (25. člen predloga zakona), izpolnjevati tudi zahteve glede minimalnega zneska osnovnega kapitala, kot je določen v ZGD-1 za delniške družbe.

K 29. členu

V primerjavi z ZBan-2 (28. člen) ni vsebinskih sprememb. Za delnice tako velja, da (i) se lahko glasijo le na ime, (ii) morajo biti izdane v nematerializirani obliki, (iii) lahko se vplačajo samo v denarju, (iv) morajo biti v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register. Namen zahteve po izdaji imenskih delnic, ki morajo biti izdane v nematerializirani obliki, je nadzor nad kvalificiranimi imetniki. Povečanje osnovnega kapitala banke na podlagi konverzije kapitalskega instrumenta, ki ga je izdala banka in na podlagi katerega imetnik pridobi delnice banke, se šteje kot povečanje osnovnega kapitala z vplačilom denarnega vložka, če je bil kapitalski instrument vplačan v denarju.

Osmi in deveti odstavek določata opustitev splošnih omejitev v ZGD-1 glede višine povečanja osnovnega kapitala banke v primeru pogojnega povečanja osnovnega kapitala oziroma pooblastila upravi za povečanje na podlagi odobrenega kapitala. ZGD-1 namreč v 353. členu, ta implementira drugi odstavek 25. člena Druge direktive Sveta z dne 13. decembra 1976 77/91/EEC o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim odstavkom člena 58 Pogodbe glede ustanavljanja delniških družb ter ohranjanja in spreminjanja njihovega kapitala, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti, določa omejitev pri določitvi pooblastila upravi za povečanje osnovnega kapitala na podlagi odobrenega kapitala na največ polovico kapitala, ki obstaja v času, ko je dano pooblastilo upravi, delnice pa se lahko izdajo le ob soglasju nadzornega sveta. V zvezi s pogojnim povečanjem osnovnega kapitala pa ZGD-1 v 343. členu, ki sicer implementira četrti odstavek 25. člena zgoraj navedene direktive 77/91/EEC, določa omejitev na največ polovico kapitala, ki obstaja v času sklepanja o pogojnem povečanju.

Obe obliki povečanja osnovnega kapitala sta tesno povezani z izdajo zamenljivih instrumentov, ki so v zaostrenih razmerah na finančnih trgih pomembni za zagotavljanje ustreznega kapitala za doseganje kapitalske ustreznosti. Pri bankah se namreč instrumenti, ki jih izda banka in vsebujejo opcijo (banke oziroma banke in imetnika) za zamenjavo tega instrumenta za delnice banke, ob izpolnitvi določenih dodatnih pogojev lahko upoštevajo pri izračunu kapitala banke. Navedene omejitve ZGD-1 v zvezi z najvišjim dopustnim obsegom povečanja osnovnega kapitala z odobrenim kapitalom oziroma s pogojnim povečanjem osnovnega kapitala so v zaostrenih razmerah na finančnih trgih določene pre nizko in ne omogočajo akumulacije zadostnega obsega primerne kapitala za doseganje kapitalske ustreznosti.

K 30. členu

V primerjavi z ZBan-2 (29. člen) ni vsebinskih sprememb. S tem členom se določa ničnost skupščinskih sklepov, ki so v nasprotju z ukrepi, ki jih banki ali delničarjem izreče Banka Slovenije, ali se z njimi zmanjšujejo učinki ali zaobide namen takšnega ukrepa.

Pristojnost uveljavljanja ničnosti je zaradi zaupnosti ukrepov dodeljena le Banki Slovenije. Rok za uveljavljanje ničnosti pa je v primerjavi s splošno ureditvijo za uveljavljanje ničnosti skupščinskih sklepov po ZGD-1 (tri leta po vpisu sklepa v register) krajši, in sicer eno leto.

K 31. členu

V primerjavi z ZBan-2 (30. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka lahko opravlja bančne storitve, finančne storitve in dodatne finančne storitve, ko pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev. Banka

lahko poleg navedenih storitev opravlja tudi pomožne storitve, ki so definirane v četrtem odstavku predmetnega člena.

K 32. členu

V primerjavi z ZBan-2 (31. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen opredeljuje prepoved kreditiranja in sklepanja fiktivnih poslov. Banka ne sme posredno ali neposredno kreditirati in dajati jamstev za nakup lastnih delnic ali delnic oziroma deležev družb, v katerih je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah. Prepoved velja tudi za kapitalske in druge instrumente, katerih izdajatelj je banka oziroma družba, v kateri je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah in ki se glede na svoje lastnosti lahko upoštevajo pri izračunu kapitala banke oziroma teh družb.

K 33. členu

V primerjavi z ZBan-2 (32. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ohranja zagotovilo, da banka, ki se vključi v procese finančnega prestrukturiranja dolžnikov, bodisi v okviru prisilne poravnave bodisi v okviru postopkov finančnega prestrukturiranja pred nastankom insolventnosti, kot so določeni v ZFPPIP-1, zaradi sodelovanja pri prestrukturiranju v primeru začetka stečaja, ne bo v slabšem položaju, kot v primeru, če prestrukturiranja na bi podprla (z delnim odpustom dolga) in bi bil zoper dolžnika takoj začet postopek stečaja.

V zvezi s finančnim prestrukturiranjem dolžnika je nadalje treba izključiti tudi uporabo določb ZGD-1 o kapitalskem posojilu glede posojil, ki jih banka zagotovi dolžnikom, v katerih je v okviru finančnega prestrukturiranja pridobila delež v kapitalu na podlagi prestrukturiranja v skladu z ZFPPIP-1, če je zoper dolžnika kasneje začet stečajni postopek ali postopek prisilne poravnave.

K 34. členu

V primerjavi z ZBan-2 (33. člen) ni vsebinskih sprememb. Po splošni ureditvi v ZGD-1 lahko delniška družba izbira med enotirnim in dvotirnim sistemom upravljanja. V skladu z baselskimi standardi varnega in skrbnega poslovanja bank mora banka zagotoviti trden organizacijski ustroj z natančno opredeljenimi (in razmejenimi) ter dosledno izpeljanimi notranjimi razmerji glede odgovornosti. Dosledno razmejitev pristojnosti in odgovornosti med organi vodenja ter nadzora glede na splošno ureditev v ZGD-1 zagotavlja samo dvotirni sistem upravljanja, zato so že v sedanjem ZBan-2 določena dodatna pravila, ki veljajo za upravni odbor, če banka izbere enotirni sistem upravljanja, in ki zagotavljajo enakovredno in jasno razmejitev pristojnosti ter odgovornosti kot pri dvotirnem sistemu.

K 35. členu

V primerjavi z ZBan-2 (34. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenašata 88. in 91. člen CRD. Določa se sestava upravljalnega organa, ki mora biti sestavljen tako, da ima kot celota ustrezno znanje, veščine in izkušnje, ki so potrebne za poglobljeno razumevanje dejavnosti banke in tveganj, ki jim je izpostavljena. Organi banke, ki so pristojni za izbor in imenovanje članov upravljalnega organa, morajo vzpostaviti in izvajati ustrezno politiko izbora primernih kandidatov, ki med drugim zagotavlja ustrezno zastopanostjo obeh spolov v upravljalnem organu, vključno s politiko, da se za doseg te ciljev poveča število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravljalnem organu.

Vzrok za to, da upravljalni organi pomanjkljivo spremljajo odločitve v zvezi z upravljanjem, je delno povezan s pojavom kolektivnega razmišljanja. Ta pojav je med drugim posledica neraznolikosti sestave upravljalnih organov. Za spodbujanje neodvisnih mnenj in kritičnega razmišljanja morajo biti upravljalni organi institucij zato dovolj različni, kar zadeva starost, spol, geografski izvor in izobrazbo ter poklicne izkušnje, da bi zastopali različna mnenja in izkušnje. Za zagotovitev ustrezne zastopanosti prebivalstva je zlasti pomembno ravnovesje med spoloma. Zlasti morajo institucije, ki ne dosegajo praga glede zastopanosti spola, ki je premalo zastopan, prednostno sprejeti ustrezne ukrepe. Zastopanost zaposlenih v upravljalnih organih lahko šteje tudi za pozitiven način krepitev raznolikosti, saj prinaša ključno perspektivo in dejansko poznavanje notranjega delovanja institucij. Bolj raznoliki upravljalni organi bi morali učinkoviteje spremljati upravljanje in zato prispevati k izboljššanemu nadzoru nad tveganjem in izboljšani vzdržljivosti institucij. Zato mora biti raznolikost eno od meril pri sestavi upravljalnih organov. Raznolikost bi morala biti tudi bolj splošno vključena v politiko

zaposlovanja institucije. Taka politika bi morala na primer institucije spodbujati, da kandidate izbirajo z ožjih seznamov, na katerih sta zastopana oba spola.

K 36. členu

V primerjavi z ZBan-2 gre za nov člen, ki z namenom dopolnitve v okviru ureditve delavskega soupravljanja določa, da določbe tega zakona, ki veljajo za člane upravljalnih organov, veljajo tudi za člane organov nadzora, ki so predstavniki delavcev na podlagi zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju gospodarskih družb. Nadalje se določa, da se drugi in tretji odstavek 35. člena smiselno uporabljata tudi za imenovanje predstavnikov delavcev v organih nadzora. Banka in svet delavcev sporazumno opredelita način nepretrganega zagotavljanja primernosti organa nadzora kot celote v skladu s prvim odstavkom 35. člena. Banka mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne pogoje za uvajanje in usposabljanje članov organa nadzora, ki so predstavniki delavcev. Ne glede na določbe drugih zakonov člen določa dolžnost varovanja zaupnih informacij in poslovnih skrivnosti banke, za katere predstavniki delavcev, ki so člani organa nadzora, izvejo pri ali v povezavi z opravljanjem funkcije člana upravljanja ali po prenehanju opravljanja funkcije člana upravljalnega organa.

* * *

Odločba Ustavnega sodišča U-I-55/16 in U-I-196/16 zakonodajalcu ne nalaga, da je sodelovanje delavcev pri upravljanju v bankah potrebno povsem izenačiti s sodelovanjem delavcev pri upravljanju v drugih gospodarskih družbah.

Odločba Ustavnega sodišča U-I-55/16 in U-I-196/16 prav tako ne izključuje možnosti drugačne ureditve sodelovanja delavcev v bankah, kot npr. ureditev izjeme na način, da bi bili delavci zastopani v nadzornem svetu banke, ne pa tudi v upravi. Nasprotno, odločba Ustavnega sodišča tako ureditev izrecno dopušča, če ima zakonodajalec zanjo razumne razloge, stvarno povezane z opravljanjem bančne dejavnosti.

Drugačna ureditev, torej uvedba izjeme za bančni sektor je tako ustavno dopustna pod pogojem, da je ustrezno utemeljena. To je tudi bilo stališče Ustavnega sodišča. Tako Državni zbor kot tudi Vlada sta v postopku pred Ustavnim sodiščem v zvezi z navedeno zadevo zatrjevala, da je različna ureditev utemeljena z obstojem razumnih in iz narave stvari izhajajočih razlogov, povezanih s posebno naravo bančne dejavnosti oziroma z zagotavljanjem ustreznih pogojev za učinkovito, varno in pregledno poslovanje bank, ter s tem stabilnosti finančnega sistema. Ustavno sodišče je v svoji odločbi izrecno poudarilo, da Ustava RS ne preprečuje, da način in pogoje uresničevanja pravice delavcev do sodelovanja pri upravljanju ureja več zakonov oziroma ureja drugače kot Zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju. Iz Ustave RS, odločitve Ustavnega sodišča in tudi Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju torej ne izhaja prepoved drugačne oziroma posebne ureditve ob pogoju obstoja razumnega razloga, stvarno povezanega s predmetom urejanja.

Obstajajo številni teoretični, praktični in primerjalnopravni razlogi, zaradi katerih se banke, še posebej pa sistemske, pri korporativnem upravljanju, ki vključuje delavsko sodelovanje, v bistvenem razlikujejo od drugih gospodarskih družb, zaradi česar je smiselno, da zakonodajalec v skladu z 2. odst. 14. člena ustave sodelovanje delavcev pri upravljanju bank uredi drugače kot v primeru drugih gospodarskih družb.

1) Ključna razlika med bankami in drugimi gospodarskimi družbami je v sistemskem pomenu bank za finančno stabilnost in posledično celotno ekonomijo, ki primarno zahteva učinkovito upravljanje s tveganji. Banke imajo odločilen vpliv na viabilnost ne le finančnega, temveč celotnega ekonomskega sistema, in še posebej zato pri njihovem poslovanju ni primerno ali celo dopustno izpostavljanje specifičnih interesov, na primer zaposlenih v banki, s strani članov uprave banke, ki je odgovorna za dnevno poslovanje.

2) Zaradi narave poslovanja morajo imeti banke vrhunsko usposobljeno upravo. V primeru slednjih se zato poudarja, da uprave niso namenjene zastopanju posebnih interesov deležnikov v bankah (na primer delničarjev, delavcev, ali celo upnikov), temveč zagotovitvi vrhunsko usposobljenega in neodvisnega upravljaljskega kadra, ki bo zmožol sprejemati neodvisne upravljaljske odločitve, upoštevajoč sistemske finančne interese: banke, njenih lastnikov, delavcev, upnikov ter vseh drugih deležnikov. Pri tem pa zadošča oz. je celo smiselno, odvisno od

uveljavljenega modela korporativnega upravljanja, da je zastopstvo interesov posameznih deležnikov zagotovljeno v smislu nadzora nad poslovanjem banke, torej v nadzornih svetih in ne upravah. Obenem pa zaradi konflikta interesov, uveljavljanja odgovornosti ter že zagotovljenih alternativnih možnosti sodelovanja pri sprejemanju upravljaljskih odločitev v bankah, ni primerno, niti potrebno,, da bi tisti deležniki, ki že imajo svoje predstavnike v nadzornih svetih bank, hkrati bili tudi člani uprav banke.

3) Kot omenjeno je razumni razlog za razlikovanje povezan s specifično naravo bančnega poslovanja in vlogo bank, ki morajo biti v vsakem trenutku sposobne zadovoljiti likvidnostne zahteve svojih strank. Za varnost vlog strank banke je ključno ravno preudarno in učinkovito upravljanje tveganj kot eden od pogojev stabilne ureditve notranjega upravljanja banke in s tem varnosti vlog komitentov banke. Pri upravi banke tako ne gre samo za uresničevanje ožjih poslovnih interesov oz. interesov kapitala, ampak gre primarno za varovanje sredstev, ki so jih banki zaupale njene stranke.

4) Delavski zastopnik v upravi banke je nezdržljiv z zahtevo po neodvisnem upravljalnem kadru in tako sicer lahko sodi v nadzorno, ne pa tudi v izvršno funkcijo. Razlika med upravljalnim organom v vodstveni funkciji in upravljalnim organom v nadzorni funkciji je pomemben razlog za izključitev predstavnikov delavcev v upravi banke, upošteva tudi dejstvo, da prav zato za člane uprave bank ZGD-1 in ZBan-2, kot specialni zakon, določata posebne pogoje, zahteve in dolžnosti.

5) Omejitev delavskega sodelovanja pri upravljanju na nadzorno funkcijo v nadzornih svetih je tudi praksa v nam primerljivih pravnih sistemih. Hkrati pa se bodo slovenske banke lahko kar zadeva participacijo delavcev v nadzornih svetih, lažje prilagodile, saj bodo lahko črpale prav iz izkušenj in že vzpostavljenih dobrih praks drugih bank v EU, kjer je tak sistem že uveljavljen v praksi.

6) Delavski interesi so tudi v okviru obstoječe ureditve glede kadrovskih in socialnih vprašanj v bankah posebej varovani že z bančnimi predpisi, ki natančno opredeljujejo zahteve glede oblikovanja kadrovskih politik s strani uprave in nadzornega sveta banke. Uprava banke mora prav tako v primeru večjih kadrovskih sprememb izvesti analizo vpliva teh sprememb na poslovanje banke. Enako velja ob spremembah organizacijske strukture banke, kjer morata uprava in nadzorni svet zagotoviti oceno vpliva teh sprememb na stabilnost ureditve notranjega upravljanja ter na kapital in likvidnost banke. V navedenih primerih bodo delavci lahko participirali pri upravljanju banke preko članstva svojega predstavnika v nadzornem svetu. Tudi pri določanju politik prejemkov v skladu z zahtevami ZBan-2 in EBA Smernic o preudarnih politikah prejemkov v skladu s členoma 74(3) in 75(2) Direktive 2013/36/EU ter razkritjih v skladu s členom 450 Uredbe (EU) št. 575/2013 (EBA/GL/2015/22) sodeluje nadzorni svet in s tem predstavnik delavcev v nadzornem svetu banke. Iz navedenega izhaja, da so interesi delavcev pri sprejemanju strateških odločitev, ki se tičejo zaposlenih, posebej varovani tudi z bančnimi predpisi in vlogo nadzornega sveta in s tem sodelovanjem predstavnika delavcev v nadzornem svetu.

7) V kolikor bi delavci participirali tudi s predstavnikom v upravi banke, se bo ta soočala z nasprotji interesov, kar bo lahko vplivalo na njeno operativnost. Potrebno se je zavedati tudi, da ZGD-1 in ZBan-2 ter na njem temelječi predpisi predpisujejo izredno specifične in zahtevne pogoje in izkušnje, ki jih mora izpolnjevati član uprave, kar v praksi lahko pomeni, da lahko pride do situacij, ko predstavniki delavcev takšnih pogojev ne bodo mogli izpolniti. Navedeno pa bi v praksi lahko celo pomenilo, da banka ne bi imela operativne uprave. Omenjeni pogoji in zahteve za člana uprave so tudi različni od pogojev in zahtev za člane nadzornega sveta, kar upošteva predvsem razliko med upravljalnim organom v vodstveni funkciji in upravljalnim organom v nadzorni funkciji. Opravljanje funkcije člana uprave banke pomeni aktivno se ukvarjati s poslovanjem banke. Član uprave je odgovoren za dejansko vodenje poslov, zaradi česar mora imeti dovolj praktičnih in poklicnih izkušenj, ki jih je ustrezno dolgo pridobivali na vodstvenem položaju.

8) Nenazadnje velja poudariti tudi, da je Ustavno sodišče v preteklosti že presodilo, da različno obravnavanje bank in hranilnic v primerjavi z drugimi gospodarskimi subjekti temelji na različni dejavnosti, ki jo opravljajo, in s tem povezanimi različnimi položajem in funkcijami, ki jih izvršujejo v gospodarskem sistemu, kar je dopustna podlaga za razlikovanje v okviru drugega odstavka 14. člena Ustave.

K 37. členu

S členom se podrobneje določa način ocenjevanja primernosti članov upravljalnega organa s strani banke. Banka pri tej oceni upošteva Smernice o ocenjevanju primernosti članov organov vodenja ali nadzora in nosilcev ključnih funkcij (EBA/GL/2012/06). Te smernice namreč med drugim vključujejo obveznost banke po vzpostavitvi politik glede primernosti ter opredelitvi posameznika/-ov oz. funkcije, ki nosi odgovornost za izvedbo ocene primernosti.

V primerjavi z ZBan-2 je dodan nov drugi odstavek, ki za dopolnitev ureditve delavskega soupravljanja določa, da se mora svet delavcev opredeliti do ocene primernosti člana upravljalnega organa, ki jo pripravi banka med ocenjevanjem primernosti člana upravljalnega organa, ki je predstavnik delavcev v organih nadzora.

K 38. členu

S členom se prenaša 91. člen CRD. Določajo se pravila glede nezdružljivosti opravljanja drugih direktorskih funkcij. Banka mora pri določanju števila direktorskih funkcij, ki jih lahko istočasno opravlja posamezni član upravljalnega organa v drugih družbah in organizacijah hkrati z opravljanjem funkcije člana upravljalnega organa banke, upoštevati posamične okoliščine v zvezi z banko in članom, zlasti z vidika časa, ki ga mora ta nameniti opravljanju svoje funkcije, ter narave, obsega in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja banka. S členom se podrobneje definirajo posamezni pojmi (na primer direktorska funkcija v drugi družbi in organizaciji). Člani upravljalnega organa pomembne banke lahko istočasno opravljajo več direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, če gre za eno od naslednjih kombinacij: (i) izvršna direktorska funkcija z največ dvema neizvršnima direktorskima funkcijama ali (ii) največ štiri neizvršne direktorske funkcije.

Vsebinsko je v primerjavi z ZBan-2 (36. člen) v drugem odstavku črtano besedilo »prokuristom ter funkcijam višjega sodstva« zaradi uskladitve izraza »funkcije vodenja« s Smernicami Evropskega bančnega organa (EBA) in Vodnikom Evropske centralne banke (ECB).

K 39. členu

V primerjavi z ZBan-2 (37. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se delno prenaša 13. člen CRD. Podrobneje so določeni pogoji glede sestave uprave, na primer uprava banke mora imeti najmanj dva člana, ki banko skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu (prvi odstavek). Tako je uveljavljeno načelo štirih oči.

K 40. členu

V primerjavi z ZBan-2 (38. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 91. člen CRD. Določajo se pogoji za imenovanja člana uprave. Za slednjega je lahko imenovana oseba, ki ima med drugim znanje, veščine in izkušnje za vodenje poslov banke ali družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot banka oziroma drugih primerljivih poslov. Pomanjkanje ugleda je samostojni razlog zaradi katerega določena oseba ne more biti imenovana za opravljanje funkcije člana uprave. Z opredelitvijo zakonske domneve pa se po drugi strani ne omejujejo možnosti, da Banka Slovenije v okviru presoje pogojev za izdajo dovoljenja oceni, da kandidat, pri katerem sicer niso podane okoliščine iz drugega odstavka, zaradi drugih razlogov in okoliščin ne izpolnjuje zahteve glede ugleda (ali drugih zahtev) ter iz tega razloga zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave.

K 41. členu

V primerjavi z ZBan-2 (39. člen) ni sprememb. S členom je urejeno področje glede opravljanja funkcije člana uprave banke, ki jo lahko opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave te banke v skladu s tem zakonom.

K 42. členu

S členom se določa vsebina glede zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke. Določeno je, (i) da mora kandidat priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke dokaze o izpolnjevanju pogojev, (ii) da se zahteva za izdajo dovoljenja za

opravljanje funkcije člana uprave banke vloži pri Banki Slovenije ter (iii) da potrebne podatke v tej zvezi pridobi Banka Slovenije od kandidata za člana organa vodenja banke, lahko pa jih pridobi tudi od pristojnih državnih organov in iz uradnih evidenc. Kadar v skladu z Uredbo 1024/2013 neposredne pristojnosti nadzora v banki izvaja ECB (pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka člena 4 Uredbe (EU) št. 1024/2013), se zahteva za izdajo dovoljenja vloži pri Banki Slovenije, vendar se zahteva obravnava po postopku določenem v Uredbi 1024/2013 ter Uredbi 468/2014.

K 43. členu

V primerjavi z ZBan-2 (41. člen) ni vsebinskih sprememb. Z členom se določa ustna obravnava, ki jo lahko določi Banka Slovenije v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke. Namen te obravnave je v tem, da kandidat podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za odločitev o izdaji dovoljenja. V členu so tudi podrobneje določena posebna postopkovna pravila glede izvedbe ustne obravnave (na primer da se snema zvočno ipd.).

Banka Slovenije mora v postopku izdaje dovoljenja članu uprave preverjati, ali kandidat izpolnjuje pogoje iz 41. člena predloga. ker ta presoja ni omejena le na preverjanje objektivnih pogojev ampak tudi subjektivnih lastnosti kandidata (lastnosti za vodenje poslov, znanje, veščine in izkušnje kandidata), ki jih Banka Slovenije dodatno preverja v razgovoru s kandidatom.

K 44. členu

V primerjavi z ZBan-2 (42. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se delno prenaša 117. člen CRD. S členom se določajo postopki glede odločanje o zahtevi za opravljanje funkcije člana uprave. Banka Slovenije na podlagi zahteve in dokumentacije ter predstavitve kandidata za člana uprave oceni izpolnjevanje pogojev, zlasti glede ustreznosti strategije vodenja poslov banke, ki jo je predložil kandidat, za varno in skrbno upravljanje banke. Banka Slovenije se o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je v skladu s tem zakonom vključena v nadzor banke države članice na konsolidirani podlagi, posvetuje s pristojnimi organi držav članic, ki sodelujejo pri nadzoru na konsolidirani podlagi, če odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z banko države članice.

K 45. členu

V primerjavi z ZBan-2 (43. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se delno prenaša 91. člen CRD. Določa se postopek glede zavrnitve zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave. Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, če kandidat ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za člana uprave. Če pri kandidatu za člana v času odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave niso podani razlogi za zavrnitev zahteve iz prvega odstavka tega člena, vendar pa so pri kandidatu ovire za opravljanje funkcije člana uprave banke zaradi opravljanja direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke in določi rok, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od treh mesecev, v katerem se mora član uprave uskladiti s potrebnimi zahtevami.

K 46. členu

V primerjavi z ZBan-2 (44. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je urejen postopek glede prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke.

K 47. členu

S členom se prenaša 91. člen CRD, člen pa vsebinsko dopolnjuje 45. člen veljavnega ZBan-2 (sprememba prvega odstavka in novi drugi odstavek).

Veljavni ZBan-2 v prvem odstavku določa, da mora član uprave banke mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje za imenovanje člana uprave ter (1) ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo, (2) ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito oceni in presoja odločitve višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke, (3) ravnati v skladu z najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov, (4) opravljanju funkcije člana uprave

nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja. V okviru dopolnitve s predlogom zakona se dodatno določa, da mora član uprave (dopolnjena 2. točka prvega odstavka) učinkovito nadzorovati in spremljati sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem banke. Pri slednjem gre za dodatno prilagoditev pravnemu redu Evropske unije (osmi odstavek 91. člena CRD).

V okviru predloga zakona se obenem dodaja se nov drugi odstavek, ki določa, da dejstvo, da je nekdo član povezanih družb ali povezanih subjektov, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prvega odstavka. Izraz povezane družbe v tem odstavku ni vezan na pomen iz 527. člena Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 44/13 – odl. US, 82/13, 55/15, 15/17 in 22/19 – ZPosS; v nadaljnjem besedilu: ZGD-1), ampak je lahko širši in ga organ presodi v vsakem primeru posebej.

K 48. členu

V primerjavi z ZBan-2 (46. člen) ni vsebinskih sprememb. Določeno je, da mora član uprave banke nadzorni svet in Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je to v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013, nemudoma pisno obvestiti o tem, da je bil imenovan, ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah. Član uprave banke mora obenem upravo in nadzorni svet nemudoma obvestiti o okoliščinah, zaradi katerih obstaja nasprotje interesov pri izvajanju funkcije člana uprave banke, ter o drugih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za imenovanje za člana uprave banke v skladu s tem zakonom, vključno z vsako pomembno spremembo, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana uprave.

K 49. členu

S členom se spreminja obstoječi 47. člen ZBan-2 zaradi prilagoditve pravnemu redu Evropske unije (prvi odstavek 91. člena CRD). Banka Slovenije lahko kadar koli v času trajanja funkcije člana uprave preveri, ali član uprave izpolnjuje pogoje in dolžnosti iz tega zakona (ponovna ocena primernosti). Ponovna ocena primernosti se izvede zlasti, če se domneva ali ugotovi sum ali poskus, da obstaja večje tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma v povezavi z banko. V okviru ponovne ocene primernosti lahko Banka Slovenije tudi odloči, da se opravi ustni razgovor, v okviru katerega člana uprave povabi, da predstavi okoliščine, pomembne za presojo glede izpolnjevanja predpisanih pogojev in dolžnosti.

K 50. členu

V primerjavi z ZBan-2 (48. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se delno prenaša 92. člen CRD. Določene so pristojnosti nadzornega sveta.

K 51. členu

S členom se prenašata 88. in 95. člen CRD. S členom se opredeljujejo komisije nadzornega sveta. Nadzorni svet banke mora imenovati revizijsko komisijo in komisijo za tveganja. Banka Slovenije lahko na zahtevo banke, ki ni opredeljena kot pomembna banka, dovoli, da združi funkciji komisije za tveganja in revizijske komisije v eno komisijo, če imajo člani združene komisije znanje, večšine in izkušnje, ki se zahtevajo za člane revizijske komisije in komisije za tveganja. Komisija za tveganja mora imeti predsednika in najmanj dva člana, ki so člani nadzornega sveta. Predsednik in člani komisije za tveganja morajo imeti ustrezno znanje, večšine in izkušnje za celovito razumevanje in spremljanje strategij upravljanja tveganj ter nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj.

Nadzorni svet pomembne banke mora imenovati tudi komisijo za prejemke in komisijo za imenovanja. Navedeni komisiji morata imeti predsednika in najmanj dva člana, ki so člani nadzornega sveta banke.

Zaradi posebne ureditve članov komisij nadzornega sveta in jasnega razmejevanja z določbami ZSDU, kjer člane komisij nadzornega sveta predlaga svet delavcev (peti odstavek), se s predlogom zakona dopolnjuje peti odstavek, tako da se zakon uporabi tudi ne glede na določbe ZSDU.

K 52. členu

V primerjavi z ZBan-2 (50. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 88. člen CRD. S členom se definirajo naloge komisije za imenovanja. Namen komisije je, da pri opravljanju svojih nalog v največji možni meri upošteva, da pri odločanju v okviru upravljalnega organa posameznik ali ožja skupina posameznikov ne prevlada na način, ki bi škodil interesom banke. Uprava banke mora zagotoviti, da ima komisija za imenovanja zadostne kadrovske in finančne vire za izvajanje svojih nalog, vključno z možnostjo uporabe zunanjih svetovalcev. V banki, ki nima komisije za imenovanja, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

K 53. členu

V primerjavi z ZBan-2 (51. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 76. člen CRD. S členom se definirajo naloge komisije za tveganje, ki je posvetovalno telo nadzornega sveta in uprave. Komisija tako (i) svetuje glede splošne sedanje in prihodnje nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj in glede strategije upravljanja tveganj, (ii) pomaga pri izvajanju nadzora nad višjim vodstvom glede izvajanja strategije upravljanja tveganj, (iii) preverja, ali so v spodbudah, ki jih zagotavlja sistem prejemkov, upoštevani tveganje, kapital, likvidnost ter verjetnost in časovni raspored prihodkov banke z namenom oblikovanja preudarnih politik in praks prejemkov, (iv) preverja, ali so cene produktov banke v celoti združljive s poslovnim modelom in strategijo upravljanja tveganj banke ter v primeru ugotovljenih neskladij oblikuje predlog ukrepov za njihovo odpravo in ga predloži upravi ter nadzornemu svetu banke.

K 54. členu

V primerjavi z ZBan-2 (52. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 95. člen CRD. S členom se definirajo naloge komisije za prejemke, ki je sicer posvetovalno telo nadzornega sveta in uprave. Komisija mora pri pripravi svojih odločitev upoštevati dolgoročne interese delničarjev, vlagateljev in drugih zainteresiranih strani. V banki, ki nima komisije za prejemke, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

K 55. členu

S členom se delno prenaša 91. člen CRD. V členu so določeni pogoji, ki jih mora član nadzornega sveta (poleg splošnih pogojev, določenih v ZGD-1) izpolnjevati ob upoštevanju pomena storitev, ki jih opravlja banka, in s tem povezanim nadzorom nad upravljanjem tveganj. Za člana nadzornega sveta lahko skupščina imenuje le osebo, ki je predhodno pridobila dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke v skladu s tem zakonom. Ta zahteva se navezuje na zahteve zakona, ki določajo, da mora organ, pristojen za imenovanje članov upravljalnih organov (v primeru članov nadzornega sveta, skupščina) vzpostaviti in izvajati ustrezne politike in procese izbora primernih kandidatov glede na vnaprej opredeljene pogoje in zahteve glede funkcije, ki jo prevzemajo. Prav tako mora banka zagotavljati predhodno in naknadno preverjanje primernosti kandidatov za člane upravljalnih organov. Z upoštevanjem navedenih zahtev mora banka in delničarji v predlogu sklica skupščine opraviti izbor ustreznih kandidatov pred izvedbo skupščine. Predlogi za imenovanje, podani na sami skupščini, (brez predhodno izvedenih postopkov glede preverjanja primernosti kandidatov), niso dopustni. S tem predlog zakona odstopa od splošne ureditve v ZGD-1.

Predlog zakona nadalje določa, da je lahko za člana nadzornega sveta lahko določena le oseba, ki ima ugled in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega nadzora nad vodenjem poslov banke v skladu s profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi upravljanja ter preprečevanjem nasprotja interesov (2. točka prvega odstavka)

V primerjavi z ZBan-2 (53. člen) je sprememba v tretji točki prvega odstavka zaradi uskladitve z dovoljenjem za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke.

K 56. členu

Gre za novo vsebino v primerjavi s predlogom zakona. S predlogom člena se predlaga, da se tudi za člane nadzornega sveta določi predhodno ocenjevanje primernosti z izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije. Vsebinski argumenti so podani v uvodni obrazložitvi zakona.

K 57. členu do 61. člen

Gre za novo vsebino glede na predlog zakona. Dopolnitev je potrebna zaradi uskladitve z dovoljenjem za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke.

K 62. členu

S členom se delno prenaša 91. člen CRD. Določene so dolžnosti in odgovornost člana nadzornega sveta banke.

V primerjavi z ZBan-2 se v prvem odstavku se 2. točka spremeni zaradi prilagoditve pravnemu redu Evropske unije (osmi odstavek 91. člena CRD). Obenem je dodan nov drugi odstavek, ki določa, da dejstvo, da je nekdo član povezanih družb ali povezanih subjektov, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prvega odstavka. Izraz povezane družbe v tem odstavku ni vezan na pomen iz 527. člena ZGD-1, ampak je lahko širši in ga presodi organ v vsakem primeru posebej.

K 63. členu

V primerjavi z ZBan-2 (56. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se določa postopek obveščanja s strani člana nadzornega sveta banke. Član nadzornega sveta banke mora banko, nadzorni svet in Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 izvaja pristojnosti nadzora, za katere je pristojna in odgovorna v skladu z uredbo nemudoma obvestiti o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah. Član nadzornega sveta mora nadzorni svet nemudoma obvestiti o vsaki pomembni spremembi, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana uprave.

K 64. členu

S členom se spreminja 57. člen ZBan-2, ki določa preverjanje pogojev za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke. Banka Slovenije lahko kadar koli med trajanjem funkcije člana nadzornega sveta izvede ponovno oceno primernosti, in sicer preveri, ali član nadzornega sveta izpolnjuje pogoje in dolžnosti tega zakona, in v ta namen zahteva informacije, dokazila in pojasnila. Gre za prenos prvega odstavka 91. člena CRD.

K 65. členu

V primerjavi z ZBan-2 (58. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se določa, da Banka Slovenije predpiše podrobnejše predpise o upravljalnem organu.

K 66. členu

V primerjavi z ZBan-2 (59. člen) ni vsebinskih sprememb. Večji delež kot ima posamezni imetnik v banki, večja je njegova možnost vpliva na upravljanje banke. Vsebina delničarskega sporazuma pa je prav dogovor o skupnem upravljanju družbe (banke) in ima na podlagi skupne vsote deležev delničarjev banke, ki dosega ali presega kvalificirani delež v banki, prav tako večjo možnost vpliva na upravljanje banke, kot če bi posamezen imetnik pridobil kvalificirani delež ali enega od nadaljnjih pragov v banki, ki je enak vsoti deležev delničarjev, ki so sklenili delničarski sporazum. Zato je treba delničarski sporazum, na podlagi katerega delničarji banke skupno dosega ali presegajo kvalificirani delež v banki (kvalificirani delničarski sporazum), obravnavati enako kot kvalificirano imetništvo posamezne osebe in morajo delničarji pred sklenitvijo takega sporazuma pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

K 67. členu

V primerjavi z ZBan-2 (60. člen) ni vsebinskih sprememb.

S členom se prenaša 22. člen CRD (pridobitev kvalificiranega deleža). Določeno je, da mora oseba, ki namerava pridobiti delnice banke, na podlagi katerih bi dosegla ali presegla kvalificirani delež, pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža v banki. Osebe, ki so

se sporazumele, da bodo delovale usklajeno pri pridobivanju delnic banke z namenom sklenitve delničarskega sporazuma in nameravajo pridobiti delež, na podlagi katerega bi skupno dosegle ali presegle kvalificirani delež, morajo pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža. Delničarji banke, ki so skupno že imetniki delnic banke, na podlagi katerih dosegajo ali presegajo kvalificirani delež v banki, in ki nameravajo skleniti delničarski sporazum, morajo pred sklenitvijo takega sporazuma pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

Večji delež ko ima posamezni imetnik v banki, večja je njegova možnost vpliva na upravljanje banke. Vsebina delničarskega sporazuma pa je prav dogovor o skupnem upravljanju družbe (banke) in ima na podlagi skupne vsote deležev delničarjev banke, ki dosega ali presega kvalificirani delež v banki, prav tako večjo možnost vpliva na upravljanje banke, kot če bi posamezen imetnik pridobil kvalificirani delež ali enega od nadaljnjih pragov v banki, ki je enak vsoti deležev delničarjev, ki so sklenili delničarski sporazum. Zato je treba delničarski sporazum, na podlagi katerega delničarji banke skupno dosegajo ali presegajo kvalificirani delež v banki (kvalificirani delničarski sporazum), obravnavati enako kot kvalificirano imetništvo posamezne osebe in morajo delničarji pred sklenitvijo takega sporazuma pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

K 68. členu

V primerjavi z ZBan-2 (61. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 14. člen CRD. Urejeni so drugi primeri (razen pridobitve delnic), ko kvalificirani imetnik pridobi položaj nadrejene osebe banke.

K 69. do 70. člen

V primerjavi z ZBan-2 (62. do 63. člen) ni vsebinskih sprememb. S členoma se prenašajo 14., 22. in 27. člen CRD. V skladu z direktivo je treba pri ureditvi ugotavljanja kvalificiranih deležev (smiselno) upoštevati določbe členov Direktive 2004/109/ES. Pri tem je treba upoštevati, da se navedene določbe neposredno uporabljajo za presojo pragov pomembnih deležev po Direktivi 2004/109/ES. Za to presojo je pomemben samo delež glasovalnih pravic v izdajatelju, in ne tudi delež v kapitalu izdajatelja. Za ugotavljanje kvalificiranih deležev po CRD pa je pomemben tudi delež v kapitalu banke. Tako se upošteva, da je za kvalificirani delež pomemben tudi delež v kapitalu banke, in ne samo delež v glasovalnih pravicah.

K 71. členu

V primerjavi z ZBan-2 (64. člen) ni vsebinskih sprememb.

S členom se delno prenaša 22. člen CRD. Opredeljene so zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se vloži pri Banki Slovenije. Pristojnosti presoje pridobitev in odsvojitvev kvalificiranih deležev v bankah, razen v primeru pridobitev in odsvojitvev v primeru reševanja bank, je na podlagi Uredbe 1024/2013 prenesena na ECB in sicer tako za banke, pri katerih ECB opravlja pristojnosti in naloge nadzora, kot tudi za banke v katerih na podlagi šestega odstavka 6. člena Uredbe 1024/2013 naloge in pristojnosti nadzora sicer izvaja Banka Slovenije. Banka Slovenije v postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža preverja popolnost zahteve, ter ugotavlja okoliščine, ki so pomembne za odločanje o primernosti pridobitve kvalificiranega deleža. Slednja mora (i) izdati sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža ter (ii) v dveh delovnih dneh vložniku zahteve izdati potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. Zahteva za izdajo dovoljenja za kvalificiran delež v banki, ki se vloži pri Banki Slovenije, se po izvedenem ugotovitvenem postopku posreduje ECB, ki zahtevo obravnava in odloči po postopku določenem v Uredbi 1024/2013 ter Uredbi 468/2014, pri tem pa upošteva pravila določena v predlogu zakona glede pogojev za izdajo in zavrnitev dovoljenja. Glede na postopkovna pravila v zvezi z odločanjem ECB o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, je v predlogu podrobneje opredeljena tudi časovnica za posamezna procesna dejanja v postopku.

K 72. členu

S členom se prenaša 24. člen CRD, ki določa posvetovanje s pristojnimi in nadzornimi organi v primeru presojanja primernosti kvalificiranega imetnika. V primerjavi z ZBan-2 (65. člen) sta v prvem in drugem odstavku dodana sklica tudi na finančni holding in mešani finančni holding. Slednja dopolnitev je povezana s prenosom 21.a člena CRD.

K 73. členu

S členom se prenaša 23. člen CRD. Določajo se merila, na podlagi katerih mora Banka Slovenije in v nadaljnjem postopku tudi ECB presojeti primernost bodočega kvalificiranega imetnika. V primerjavi z ZBan-2 (66. člen) je v drugi točki prvega odstavka črtano besedilo »in vseh članov višjega vodstva«, kar je povezano s prenosom točke b) prvega odstavka 23. člena CRD.

K 74. členu

V primerjavi z ZBan-2 (67. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se delno prenaša 22. člen CRD. Podrobneje je določen postopek glede roka za odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. Tako mora biti odločba o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža izdana v 60 delovnih dneh, če ni drugih posebnosti, ki so v členu podrobneje opredeljene.

K 75. členu

V primerjavi z ZBan-2 (68. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenašajo 14., 23. in 24. člen CRD. Določajo se razlogi za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

K 76. členu

S členom se določajo odločitve o zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirani delež. Določeno je, da mora odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža obsegati tudi utemeljitev glede morebitnih stališč in pomislekov teh organov, določen pa je tudi nadaljnji postopek v odločanju. V primerjavi z ZBan-2 (69. člen) je v tretjem odstavku dodan sklic na peti odstavek 84. člena, kar je povezano s prenosom 21.a člena CRD.

K 77. členu

V primerjavi z ZBan-2 (70. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se delno prenaša 22. člen CRD. Določajo se pravila glede dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža. V tem se določi višina deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, za pridobitev katerega se izdaja dovoljenje v določenih razponih. Kvalificirani imetnik mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic, na podlagi katere bi presegel določeni razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža. Podobno določilo velja tudi za skupnega kvalificiranega imetnika.

K 78. členu

V primerjavi z ZBan-2 (71. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se delno prenaša 22. člen CRD. Določa se rok za pridobitev deleža, na katerega se nanaša dovoljenje. Z odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža ali po izdaji dovoljenja se lahko kvalificiranemu imetniku naloži, da mora v roku, ki sme biti krajši od šestih mesecev, pridobiti delnice banke, na podlagi katerih doseže razpon, za katerega je izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža. Na zahtevo bodočega kvalificiranega imetnika se lahko rok iz prvega odstavka tega člena podaljša, če je zahteva vložena pred potekom roka.

K 79. členu

V primerjavi z ZBan-2 (72. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 25. člen CRD. Določajo se pravila glede prenehanje veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

K 80. členu

V primerjavi z ZBan-2 (73. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenašata 26. in 66. člen CRD. Določajo se pravila glede glasovalne pravice neupravičenega imetnika. Med drugim je določeno, da imetnik iz delnic banke, ki jih je pridobil ali ki jih ima v nasprotju z zakonom, ker ni pridobil dovoljenja za kvalificiran delež v skladu s tem zakonom ali ker mu je dovoljenje prenehalo ali mu je bilo odvzeto, iz teh delnic nima glasovalnih pravic.

K 81. členu

V primerjavi z ZBan-2 (74. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenašata 25. in 26. člen CRD. Določajo se pravila glede obveščanja povezana s kvalificiranimi deleži.

K 82. členu

V primerjavi z ZBan-2 (75. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se določa, da Banka Slovenije predpiše podrobnejše predpise o kvalificiranih imetnikih.

K 83. do 91. člen

V primerjavi z ZBan-2 gre za novo vsebino. Dodajajo se novi člени z namenom prilagoditve pravnemu redu Evropske unije (prvi do deseti odstavek 21.a člena CRD). Finančni holdingi in mešani finančni holdingi so lahko nadrejene osebe bančnih skupin, pri čemer se zahteva uporaba bonitetnih zahtev na podlagi konsolidiranega položaja teh holdingov. Ker institucije, ki jih obvladujejo taki holdingi, ne morejo vedno zagotoviti skladnosti z zahtevami na konsolidirani podlagi v celotni skupini, je treba nekatere finančne holdinge in mešane finančne holdinge neposredno vključiti v obseg nadzorniških pooblastil na podlagi CRD in CRR, da se zagotovi skladnost na konsolidirani podlagi. Zato bi bilo treba za nekatere finančne holdinge in mešane finančne holdinge določiti poseben postopek odobritve in neposredna nadzorniška pooblastila nad njimi, da bi tako zagotovili, da so lahko ti holdingi neposredno odgovorni za zagotavljanje skladnosti s konsolidiranimi bonitetnimi zahtevami, ne da bi pri tem zanje veljale dodatne bonitetne zahteve na posamični podlagi.

Odobritev in nadzor nekaterih finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov skupinam ne bi smela preprečiti, da po lastni presoji odločijo o posebnih notranjih ureditvah in razdelitvi nalog znotraj skupine, da bi zagotovile skladnost s konsolidiranimi zahtevami, prav tako pa ne bi smela preprečiti neposrednega nadzora nad tistimi institucijami v skupini, ki zagotavljajo skladnost z bonitetnimi zahtevami na konsolidirani podlagi.

Finančni holding ali mešani finančni holding, ki je bil ustanovljen z namenom udeležbe v družbah, bi bil lahko v posebnih okoliščinah izvzet iz odobritve. Čeprav bi izvzeti finančni holding ali mešani finančni holding lahko sprejemal odločitve v okviru svojega običajnega poslovanja, pa ne bi smel sprejemati upravljavskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki bi vplivale na skupino ali podrejene družbe v skupini, ki so institucije ali finančne institucije. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju skladnosti z navedeno zahtevo upoštevati relevantne zahteve na podlagi prava gospodarskih družb, ki velja za finančni holding ali mešani finančni holding.

83. člen določa, da morajo nadrejeni finančni holding Republike Slovenije, nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, EU nadrejeni finančni holding in EU nadrejeni mešani finančni holding, za nadzor, nad katerimi je na konsolidirani podlagi pristojna Banka Slovenije, pridobiti odobritev v skladu s tem zakonom. Drugi finančni holding ali mešani finančni holding, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, mora pridobiti odobritev Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, kadar mora izpolnjevati zahteve na podlagi tega zakona ali CRR.

84. člen določa, katere informacije mora obsegati zahteva za odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Banka Slovenije lahko za namen presoje o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahteva predložitev dodatnih informacij. EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, ki ima sedež v drugi državi članici, posreduje pristojnemu organu te države članice zahtevo za odobritev skupaj z informacijami, ki jih mora obsegati zahteva za odobritev.

V 85. členu so določeni vsi pogoji, ki morajo biti izpolnjeni, da Banka Slovenije odobri finančni holding ali mešani finančni holding. Če vsi pogoji niso izpolnjeni, Banka Slovenije zavrne odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Po potrebi lahko zavrnitvi doda kateri koli ukrep iz 306. člena tega zakona, s katerim se zagotovijo nepretrganost in celovitost konsolidiranega nadzora ter izpolnjevanje zahtev iz tega zakona in CRR na konsolidirani podlagi.

V 86. členu so določeni vsi pogoji, ki morajo biti izpolnjeni, da Banka Slovenije na podlagi zahteve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga tega izvzame iz odobritve. Finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, ki so izvzeti iz odobritve v skladu s prvim odstavkom tega člena, niso izključeni iz obsega konsolidacije, kot je določena v tem zakonu, CRD in CRD. Zahteva za izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga se vloži pri Banki Slovenije. EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, ki ima sedež v drugi državi članici, posreduje pristojnemu organu te države članice zahtevo za izvzetje skupaj z informacijami, ki jih mora obsegati ta zahteva.

V 87. členu je določeno, da mora finančni holding ali mešani finančni holding Banko Slovenije takoj obvestiti o vsaki spremembi organizacijske strukture skupine in o vsaki spremembi, ki lahko vpliva na izpolnjevanje pogojev.

88. člen določa, da Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik stalno spremlja izpolnjevanje pogojev. V ta namen lahko Banka Slovenije od finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga kadar koli zahteva predložitev potrebnih informacij in dokumentacije, navedene informacije pa lahko izmenjuje s pristojnim organom v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

89. člen določa, da Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v zvezi z odločitvami o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, izvzetju iz odobritve ter o nadzorniških ukrepih ter tesno sodeluje in se posvetuje s pristojnim organom iz druge države članice, kjer je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

90. člen določa, da Banka Slovenije v primeru zavrnitve odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga vlagatelja prošnje obvesti o zavrnitvi in razlogih zanjo v štirih mesecih od prejema popolne vloge, odločitev o odobritvi ali zavrnitvi odobritve pa v vsakem primeru sprejme najpozneje v šestih mesecih od prejema vloge.

V 91. členu je podana možnost, da Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila glede dokumentacije in informacij, ki se predložijo zahtevi za odobritev finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov ali zahtevi za izvzetje iz odobritve finančnih holdingov ali mešanih finančnih holdingov.

K 92. členu

V primerjavi z ZBan-2 (76. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu so določene izjeme od ZPre-1 glede obvezne prevzemne ponudbe. Določeno je, da poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe ni zavezan dati imetnik, ki je dosegel prevzemni prag v banki zaradi pridobitve delnic banke v postopku povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi (i) dodatnega ukrepa Banke Slovenije ali ukrepa ugodnejega posredovanja, ter na podlagi (ii) konverzije kapitalskih instrumentov banke, ki jih lahko banka upošteva pri izračunu kapitala in ki se ob nastopu objektivnega pogoja konvertirajo v delnice banke. Imetnik lahko uveljavlja navedene izjeme, če predhodno pridobi soglasje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda soglasje, če je povečanje osnovnega kapitala nujno, da se zagotovi kapitalska ustreznost banke.

K 93. členu

V primerjavi z ZBan-2 (77. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu so določene izjeme od ZPre-1 glede uresničevanja glasovalnih pravic iz delnic banke. Določeno je, da agencija, pristojna za finančne trge, v postopku izdaje soglasja na podlagi petega odstavka 22.b člena ZPre-1 pridobi mnenje Banke Slovenije glede potrebnosti ukrepov za stabilizacijo poslovanja banke. Delničar v zvezi z navedeno zahtevo za izdajo soglasja agencije, pristojne za finančne trge, ni zavezan dodatno predložiti mnenja izvedenca. Agencija, pristojna za finančne trge, izda soglasje za uresničevanje glasovalnih pravic

delničarja na skupščini banke, če iz mnenja Banke Slovenije izhaja, da je povečanje osnovnega kapitala banke nujno, da se zagotovi stabilno poslovanje banke in izpolnjevanje zahtev pristojnega organa. Če je delničar iz prvega odstavka tega člena sodeloval pri povečanju osnovnega kapitala banke tako, da ima po povečanju osnovnega kapitala banke najmanj enak delež v kapitalu banke, kot ga je imel pred povečanjem osnovnega kapitala banke, lahko delničar uveljavlja prenehanje prepovedi uresničevanja glasovalnih pravic iz teh delnic, ki jo je izrekla agencija, pristojna za finančne trge, do prve nadaljnje pridobitve delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji, če še dosega prevzemni prag.

K 94. členu

V primerjavi z ZBan-2 (78. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu so določene izjeme od ZPre-1 glede prevzemne ponudbe banke za vrednostne papirje ciljne družbe. Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe v skladu z ZPre-1 ni zavezana dati banka, ki je dosegla prevzemni prag v ciljni družbi zaradi pridobitve delnic ali drugih vrednostnih papirjev ciljne družbe, ki so izročeni banki kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke. O navedeni pridobitvi vrednostnih papirjev in odsvojitvi tako pridobljenih vrednostnih papirjev mora banka obvestiti agencijo, pristojno za finančne trge, v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve.

K 95. členu

V primerjavi z ZBan-2 (79. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se določa, da lahko skupščina banke sprejme sklep o prenehanju banke in začetku likvidacijskega postopka, če uprava banke pred odločanjem skupščine izdela načrt likvidacije in ga predloži Banki Slovenije. Dodatno se določa, da je sklep skupščine, ki je sprejet v nasprotju s predhodno navedenim, ničen.

K 96. členu

V primerjavi z ZBan-2 (80. člen) ni vsebinskih sprememb. Določeno je, da je lahko za likvidacijskega upravitelja banke imenovana le oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave v tej banki. Likvidacijski upravitelji morajo tako smiselno izpolnjevati pogoje kot člani uprave banke.

K 97. členu

V primerjavi z ZBan-2 (81. člen) ni vsebinskih sprememb. Določa se, da mora uprava banke najmanj šest mesecev pred objavo sklica skupščine, ki bo odločala o začetku postopka likvidacije banke, obvestiti Banko Slovenije o načrtu ukrepov za likvidacijo banke in zaključevanje poslov banke ter glede jamstev banke za zavarovanje terjatev upnikov. Banka Slovenije na podlagi tega obvestila oceni ustreznost ukrepov za likvidacijo banke in po potrebi zahteva od uprave banke ustrezne prilagoditve v načrtu, z namenom, da se zavaruje stabilnost finančnega sistema ter položaj upnikov banke.

K 98. členu

V primerjavi z ZBan-2 (82. člen) ni vsebinskih sprememb. Redna likvidacija banke, ki pomeni postopno prenehanje opravljanja vseh dejavnosti in postopno unovčenje premoženja banke, lahko pomembno vpliva na upravljanje tveganj banke. Zato Banka Slovenije (i) omeji dovoljenja za opravljanje storitev, ki jih opravlja banka v skladu s tem zakonom, tako, da se določi vrsta in obseg poslov, ki jih sme opravljati banka v likvidaciji, ter določi druge pogoje v zvezi z opravljanje teh storitev in (ii) določi, v kolikšnem obsegu se za banko v likvidaciji uporabljajo pravila tega zakona, Uredbe (EU) št. 575/2013 in predpisov, izdanih na njuni podlagi.

K 99. členu

V primerjavi z ZBan-2 (83. člen) ni vsebinskih sprememb. Za likvidacijo banke na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije se uporabljajo določbe ZGD-1 o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni drugače določeno.

K 100. členu

V primerjavi z ZBan-2 (84. člen) ni vsebinskih sprememb. Redna likvidacija banke (ki pomeni postopno prenehanje opravljanja vseh dejavnosti in postopno unovčenje premoženja banke) lahko

pomembno vpliva na upravljanje tveganj banke. Zato Banka Slovenije omeji veljavnost dovoljenja za opravljanje bančnih in drugih storitev (ter s tem določi obseg opravljanja teh storitev v likvidaciji) in določi, v kolikšnem obsegu se za banko (še) uporabljajo pravila o upravljanju tveganj. Če skupščina banke odloči, da banka deluje dalje, mora banka ponovno zagotoviti izpolnjevanje vseh pogojev za upravljanje tveganj. Zato mora pridobiti novo dovoljenje za opravljanje bančnih in drugih storitev.

K 101. členu

V primerjavi z ZBan-2 (85. člen) ni vsebinskih sprememb. Enake učinke za poslovanje in upravljanje tveganj banke ima tudi odločitev skupščine, da banka preneha opravljati bančne storitve, zato se tudi za ta primer smiselno uporabljajo določbe o redni likvidaciji banke.

K 102. členu

V primerjavi z ZBan-2 (86. člen) ni vsebinskih sprememb. Obveznost revidiranja letnega poročila za banke, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, štejejo za velike družbe, je določena že v navedenem zakonu. Prav tako je tudi vodenje poslovnih knjig, sestavljanje knjigovodskih listin, vrednotenje knjigovodskih postavk ter sestavljanje poročil celovito urejeno v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ter zakonu, ki ureja revidiranje, zato je v zvezi s tem področjem potrebno dodatno upoštevati še specialne določbe 4. poglavja predloga zakona.

K 103. členu

V primerjavi z ZBan-2 (87. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen določa, da mora banka voditi glavno knjigo na podlagi internega kontnega okvira. Prav tako določa, da mora banka sporočati Banki Slovenije finančne informacije v zvezi z računovodskimi izkazi.

Pomemben je drugi odstavek, ki določa, da mora biti za sestavo računovodskih in konsolidiranih izkazov poslovno leto enako koledarskemu letu, in pomeni izjemo od splošnega pravila, določenega z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, po katerem je poslovno leto lahko različno od koledarskega.

K 104. členu

V primerjavi z ZBan-2 (88. člen) ni vsebinskih sprememb. Pravila o razkritjih dodatnih informacij so določena v skladu z delom 8 Uredbe (EU) št. 575/2013, pri čemer lahko Banka Slovenije predpiše pravila o pogostejših razkritjih teh informacij, kadar je to potrebno zaradi spremenjenih okoliščin poslovanja bank in delovanja finančnega sistema, s podrobnejšim informiranjem javnosti o določenih vsebinah. Poleg tega mora nadrejena banka v RS letno objaviti tudi opis pravne in organizacijske strukture bančne skupine, ureditve glede razmerij tesne povezanosti in ureditve upravljanja v podrejenih družbah.

Člen ureja tudi razkrivanje načina izpolnjevanja zahtev, ki so določeni s predpisi iz drugega odstavka 9. člena, tj. glede ureditve notranjega upravljanja banke in organizacijske strukture banke, izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije članov upravljalnega organa in politik prejemkov. Z vidika krepitve procesov korporativnega upravljanja je namreč primerno, da banka javno razkrije svoj pristop k obravnavani problematiki.

K 105. in 106. členu

V primerjavi z ZBan-2 (89. in 90. člen) ni vsebinskih sprememb. Vsebina določa rok za poročanje banke Banki Slovenije o opravljeni reviziji poslovanja. Banka Slovenije lahko v primeru ugotovljenih nepravilnosti v revizorjevem poročilu zahteva od pooblaščenega revizorja popravek oz. dopolnitev revizorjevega poročila, ne more pa več tega poročila zavrniti in zahtevati, da revizijski pregled opravi drug pooblaščen revizor na stroške banke.

Banka za revizijski pregled letnega poročila imenuje revizijsko družbo za obdobje, ki ne sme biti krajše od treh poslovnih let. Revizijski pregled letnega poročila banke lahko opravlja posamezna revizijska družba neprekinjeno za največ šest poslovnih let s prekinitvijo za obdobje najmanj naslednjih štirih poslovnih let. S to ureditvijo se za področje bančnega sektorja uporabi možnost, ki izhaja iz drugega odstavka 17. člena Uredbe (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o

posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa in razveljavitvi Sklepa Komisije 2005/909/ES in sicer, da lahko država določi maksimalno trajanje poslov, s katerimi se imenujejo revizijska družba, ki je krajše od maksimalnega roka, določenega v Uredbi (10 let).

K 107. členu

S členom se določajo obveznosti revizijske družbe v razmerju do Banke Slovenije. Revizijska družba, ki opravlja revizijski pregled letnega poročila banke, mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem dejstvu ali okoliščini, ki jo je ugotovila pri revizijskem pregledu in ki lahko pomeni enega od predvidenih teh položajev. Revizijska družba mora Banki Slovenije na njeno zahtevo posredovati tudi druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje pri opravljanju nadzora nad banko v skladu s tem zakonom.

V primerjavi z ZBan-2 (91. člen) se dodaja nov peti odstavek, ki določa, da lahko Banka Slovenije v primeru, da revizijska družba krši obveznosti iz tega člena, od banke zahteva, da imenuje drugo revizijsko družbo. Banka Slovenije o tem odloča s posebno odločbo. Gre za prilagoditev pravnemu redu Evropske unije (prvi odstavek 63. člena CRD).

K 108. členu

V primerjavi z ZBan-2 (92. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ureja objavo revidiranega letnega poročila banke.

K 109. členu

V primerjavi z ZBan-2 (93. člen) ni vsebinskih sprememb. Podrobnejša pravila o poslovnih knjigah in letnih poročilih, obsegu in vsebini dodatnega revizijskega pregleda ter dodatnega revizorjevega poročila o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v banki revidiranju in razkritjih določa Banka Slovenije z izvedbenimi predpisi.

K 110. členu

V primerjavi z ZBan-2 (94. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen za namene tega zakona opredeli dejavnost sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti. Za te namene je najprej opredeljen pojem depozita, nadalje pa je kot pravilo določeno, da sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti pomeni sprejemanje depozitov od nepoučenih oseb. Predlog za namene tega zakona kot depozit opredeljuje vse posle, ki vključujejo elemente depozitne pogodbe in pri katerem vplačnik pridobi pravico zahtevati vrnitev vplačanih denarnih sredstev v določenih rokih. Za opredelitev depozita je ključno, da pogodba ali drugi pogoji, ki veljajo med strankama, ne določajo dodatnih pogojev (razen roka), ki izključujejo ali omejujejo uveljavljanje pravice do vračila. Za namene opredelitve dejavnosti sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti se kot pojavnost oblika storitve šteje tudi vplačilo drugih sredstev, (razen denarja), ki jih vplačnik vplača prejemniku, s pravico, zahtevati vračilo teh sredstev v določenih rokih.

Sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti, je sprejemanje vplačil od nepoučenih oseb. Predlog člena za te namene definira pojem nepoučenih oseb, in sicer so to tiste osebe, ki niso profesionalne stranke ali osebe, ki se lahko štejejo za dobro poučenega vlagatelja v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov. Omenjeni zakon opredeljuje dobro poučenega vlagatelja s sklicem na Uredbo 2017/1129/EU.

Iz opredelitve dejavnosti sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti se izrecno izključuje sprejemanje vplačil na podlagi ponudbe za vplačilo dolžniških vrednostnih papirjev izdajatelja, ki ni kreditna institucija. Pri tem je uveljavljanje izjeme ni mogoče, če izdajatelj hkrati kot osnovno dejavnost opravlja tudi storitev kreditiranja. V tem primeru se sprejemanje vplačil na podlagi ponudbe dolžniških vrednostnih papirjev izdajatelja šteje kot sprejemanje depozitov od javnosti in je kot takšno za izvajalca predmet preprovi.

Kot dejavnost sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti se nadalje tudi ne šteje sprejemanje vplačil denarnih sredstev ali drugih vračljivih sredstev na podlagi ponudbe, ki je

naslovljena izključno na profesionalne stranke ali druge osebe, ki se štejejo za dobro poučene vlagatelje, kot so opredeljeni z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov.

Predlog zakona nadalje določa, da v primeru dvoma Banka Slovenije ugotovi relevantne okoliščine posameznega primera in odloči, ali se sprejemanje vplačil denarnih sredstev ali drugih vračljivih sredstev na podlagi ponudbe ali na podlagi določenega posla šteje za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti.

K 111. členu

V primerjavi z ZBan-2 (95. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa, kateri subjekti lahko opravljajo bančne storitve na območju Republike Slovenije. Praviloma je zahtevano dovoljenje (za banko se zahteva dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, za banko tretje države pa dovoljenje za ustanovitev podružnice v Republiki Sloveniji), banka države članice, ki v skladu s predlogom zakona ustanovi podružnico v Republiki Sloveniji, pa je upravičena na tem območju neposredno opravljati bančne storitve.

K 112. členu

V primerjavi z ZBan-2 (96. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa prepoved opravljanja storitev sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in v nacionalni pravni red prenaša določbo 9. člena Direktive CRD, ki od držav članic zahteva, da osebam ali družbam, ki niso kreditne institucije, prepovejo opravljanje poslov sprejemanja vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti. Ta prepoved se v skladu z omenjenim členom direktive ne uporablja za sprejemanje vlog ali drugih sredstev, vračljivih s strani države članice, njenih regionalnih ali lokalnih organov, javnih mednarodnih organov, katerih članica je ena ali več držav članic, ali za primere, za katere izrecno velja nacionalno pravo ali pravo Unije, če so te dejavnosti v skladu s predpisi in kontrolami, namenjenimi zaščiti vlagateljev in investitorjev.

K 113. členu

V primerjavi z ZBan-2 (97. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja obveznost pridobitve dovoljenja za opravljanje storitev in v nacionalni pravni red prenaša določbo 8. člena Direktive CRD, ki od kreditnih institucij zahteva, da pridobijo dovoljenje pred začetkom opravljanja svojih dejavnosti. Za opravljanje bančnih storitev na območju Republike Slovenije mora družba s sedežem v Republiki Sloveniji z upoštevanjem Uredbe 1024/2013 pridobiti dovoljenje Evropske centralne banke. Banka pa lahko začne opravljati finančne storitve in dodatne finančne storitve, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije, z izjemo kreditnega posredništva pri potrošniških in drugih kreditih in pomožnih storitev, za katere zadošča predhodno obvestilo Banki Slovenije.

K 114. členu

V primerjavi z ZBan-2 (98. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja območje opravljanja bančnih in finančnih storitev, pri čemer sme banka te storitve opravljati ob izpolnjenih pogojih, ki jih določa ta predlog zakona, tudi na območju druge države članice in na območju tretje države prek podružnice. Dodatne finančne storitve sme banka na ozemlju drugih držav opravljati le ob izpolnjevanju pogojev, ki jih za to določa država gostiteljica

K 115. členu

V primerjavi z ZBan-2 (99. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa obveznost pridobitve dovoljenja za opravljanje bančnih storitev pred vpisom ustanovitve banke v sodni register in še dodatno k predloga zakona pomeni prenos določbe 8. člena Direktive CRD, ki od kreditnih institucij zahteva, da pridobijo dovoljenje pred začetkom opravljanja svojih dejavnosti, v nacionalni pravni red.

K 116. členu

Predlog člena ureja začetek postopka za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev. Postopek se začne z zahtevo, ki se vloži pri Banki Slovenije, predlog člena pa opredeljuje obvezne sestavine te zahteve, s čimer se v nacionalni pravni red prenaša določba 10. člena Direktive CRD, v skladu s

katero države članice zahtevajo, da se vloži za izdajo dovoljenja priloži poslovni načrt, ki določa vrste predvidenih poslov in organizacijsko strukturo kreditne institucije. Smiselno se s predlogom člena deloma prenaša tudi 14. člen Direktive CRD, ki določa, kdaj pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, zato se razkritje določenih podatkov, ki vplivajo na tako odločitve, zahteva že ob sami vloži za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev. Banka Slovenije v postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev preverja popolnost zahteve, ter ugotavlja okoliščine, ki so pomembne za odločanje o izdaji dovoljenja. Če banka Slovenije ugotovi, da pogoji za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev niso izpolnjeni zavrne zahtevo, v nasprotnem primeru pa zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev po izvedenem ugotovitvenem postopku posreduje ECB. Slednja zahtevo obravnava in odloči po postopku določenem v Uredbi 1024/2013 ter Uredbi 468/2014, pri tem pa upošteva pravila določena v predlogu zakona glede pogojev za izdajo in zavrnitev dovoljenja.

V primerjavi z ZBan-2 (100. člen) se dodaja 5. točka drugega odstavka, ki določa, da je treba zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev dodano priložiti še organizacijsko strukturo banke vključno z navedbo nadrejenih oseb, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov znotraj skupine. Gre za prenos 10. člena CRD.

K 117. členu

V primerjavi z ZBan-2 (101. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja posvetovanje Banke Slovenije s pristojnimi organi držav članic pred izdajo dovoljenja kreditni instituciji in v nacionalni pravni red prenaša določbo 16. člena Direktive CRD, ki določa primere, v katerih se pristojni organ pred izdajo dovoljenja kreditni instituciji posvetuje s pristojnimi organi druge države članice, in vsebino tega predhodnega posvetovanja.

K 118. členu

Predlog člena določa, kdaj Banka Slovenije zavrne zahtevo za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev in kaj, stori v primeru, če razlogi za zavrnitev zahteve niso podani. Predlog člena v nacionalni pravni red prenaša 14. člen Direktive CRD v zvezi s 14. členom Uredbe 1024/2013. 14. člen Direktive CRD določa, da pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditne institucije, razen, če jih je kreditna institucija obvestila o identiteti delničarjev ali družbenikov, bodisi neposrednih bodisi posrednih, fizičnih ali pravnih oseb, ki imajo kvalificirane deleže, in o velikosti teh deležev ter v primeru, da ni kvalificiranih deležev, o 20 največjih delničarjih ali družbenikih. Zahtevo se v skladu z Direktivo CRD zavrne tudi v primeru, ko se pristojnim organom ob upoštevanju potrebe po preudarnem in skrbnem upravljanju kreditnih institucij delničarji ali družbeniki ne zdijo primerni, ali če tesna povezanost med kreditno institucijo in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami, preprečuje učinkovitega izvajanja nadzorniških funkcij. 14. člen Uredbe določa, da v primeru, če vlagatelj izpolnjuje vse pogoje za izdajo dovoljenja, ki jih določa upošteveno nacionalno pravo, pristojni nacionalni organ (Banka Slovenije) v obdobju, določenem v upoštevnem nacionalnem pravu, sprejme osnutek odločitve, s katerim predlaga, da ECB odloči o izdaji dovoljenja, in o osnutku odločitve uradno obvesti ECB in vlagatelja prošnje za izdajo dovoljenja. ECB osnutku odločitve ugovarja le, če niso izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja, ki jih določa upošteveno pravo Unije in razloge za zavrnitev navede pisno.

V primerjavi z ZBan-2 (102. člen) se spreminja druga točka prvega odstavka. V zvezi z zavrnitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, ki je povezana z ureditvijo notranjega upravljanja, se dodaja vsebina, da slednje (torej ureditev notranjega upravljanja) omogoča preudarno in učinkovito upravljanje tveganj. Gre za prilagoditev pranemu redu Evropske unije (prvi odstavek 10. člena CRD).

K 119. členu

V primerjavi z ZBan-2 (103. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člen ureja obveznost pridobitve dovoljenje za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev pred začetkom opravljanja teh storitev, določa pa tudi izjemo in sicer, za opravljanje storitev kreditnega posredništva pri potrošniških in drugih kreditih ter za opravljanje pomožnih storitev, za katere zadošča predhodno obvestilo Banki Slovenije.

K 120. členu

V primerjavi z ZBan-2 (104. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja začetek postopka za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev. Postopek se začne z zahtevo, ki se vloži pri Banki Slovenije, predlog člena pa opredeljuje obvezne sestavine te zahteve in primere, v katerih Banka Slovenije tovrstno zahtevo zavrne. Banka Slovenije se glede obstoja okoliščin, ki predstavljajo razlog za zavrnitev zahteve (1. točka tretjega odstavka), posvetuje z Evropsko centralno banko, kadar slednja v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 izvaja v banki vse pristojnosti in naloge nadzora na podlagi Uredbe 1024/2013.

K 121. členu

V primerjavi z ZBan-2 (105. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja obveznost pridobitve dovoljenja za združitev ali delitev. Glede na to, da združitev ali delitev lahko pomembno vpliva na izpolnjevanje kapitalskih in drugih zahtev glede upravljanja tveganj, je za to korporacijsko dejanje treba pridobiti dovoljenje.

K 122. členu

V primerjavi z ZBan-2 (106. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja prenehanje dovoljenja za opravljanje storitev in v nacionalni pravni red prenaša določbo 18. člena direktive CRD, ki določa primere, v katerih pristojni organi lahko odvzamejo dovoljenje, izdano kreditni instituciji.

K 123. členu

V primerjavi z ZBan-2 (107. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena daje Banki Slovenije pravno podlago za izdajo podzakonskega predpisa v zvezi z izdajo dovoljenj za opravljanje storitev in smiselno pomeni tudi prenos določbe 8. člena Direktive CRD, ki glede vsebine in informacij, ki naj bi se predložili pristojnim organom v vlogi za izdajo dovoljenja za kreditne institucije, predvideva še posebne regulativne tehnične standarde.

K 124. členu

V primerjavi z ZBan-2 (108. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena opredeljuje neposredno opravljanje storitev in v nacionalni pravni red prenaša določbo 46. člena Direktive CRD, ki se nanaša na oglaševanje, in kreditnim institucijam s sedeži v drugih državah članicah omogoča oglaševanja storitev v državi članici gostiteljici z vsemi komunikacijskimi sredstvi, ki so jim na voljo, v skladu s katerimikoli predpisi o obliki in vsebini takega oglaševanja, sprejetimi v interesu splošnih koristi.

K 125. do 129. členu

V primerjavi z ZBan-2 (109. do 113. člen) ni vsebinskih sprememb. Postopek v zvezi z ustanovitvijo podružnice banke v državi članici je urejen v skladu s 35. in 36. členom Direktive CRD, ki urejata zahtevo glede uradnega obveščanja in vzajemno delovanje pristojnih organov ter začetek delovanja podružnice. V skladu z ureditvijo iz omenjene direktive mora kreditna institucija, ki želi ustanoviti podružnico na ozemlju druge države članice, o tem uradno obvesti pristojne organe matične države članice, pri čemer je določena tudi vsebina informacij, ki jih je treba ob tem posredovati.

Če pristojni organi matične države članice nimajo razloga, da bi dvomili o primernosti notranje organizacijske strukture ali finančnega položaja kreditne institucije, ob upoštevanju predvidenih dejavnosti v treh mesecih od prejema informacij te sporočijo pristojnim organom države članice gostiteljice in o tem obvestijo kreditno institucijo. Pristojni organi matične države članice sporočijo tudi višino in sestavo kapitala ter vsoto kapitalskih zahtev kreditne institucije.

Preden podružnica kreditne institucije začne opravljati svoje dejavnosti, se pristojni organi države članice gostiteljice v dveh mesecih po prejemu predpisanih informacij pripravijo na nadzor kreditne institucije in po potrebi navedejo pogoje, pod katerimi se v interesu splošnih koristi opravljajo te dejavnosti v državi članici gostiteljici.

Podružnica se lahko ustanovi in začne opravljati dejavnosti ob prejemu obvestila pristojnih organov države članice gostiteljice ali ob izteku dvomesečnega obdobja, če v tem času ne prejeme nobenega obvestila države članice gostiteljice.

Smiselno enaka pravila po predlogu zakona veljajo za morebitne spremembe poslov ali poslovodij podružnice.

K 130. členu

V primerjavi z ZBan-2 (114. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja neposredno opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev v drugi državi članici.

K 131. členu

V primerjavi z ZBan-2 (115. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja dovoljenje za ustanovitev podružnice banke v tretji državi in v nacionalni pravni red prenaša določbo 47. člena Direktive CRD, ki v okviru odnosov s tretjimi državami ureja uradno obveščanje o podružnicah tretjih držav in pogoje dostopa za kreditne institucije, ki imajo takšne podružnice.

K 132. členu

V primerjavi z ZBan-2 (116. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena opredeljuje posebno finančno institucijo v skladu s 34. členom Direktive CRD.

K 133. členu

V primerjavi z ZBan-2 (117. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic.

K 134. členu

V primerjavi z ZBan-2 (118. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena za banko države članice, ki opravlja vzajemno priznane storitve na območju Republike Slovenije, določa uporaba predpisov Republike Slovenije, ki se uporabljajo v zvezi z izvajanjem vzajemno priznanih finančnih storitev.

K 135. členu

V primerjavi z ZBan-2 (119. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena v skladu s 34. členom CRD določa posebna pravila za posebno finančno institucijo države članice.

K 136. členu

V primerjavi z ZBan-2 (120. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka tretje države sme na območju Republike Slovenije opravljati bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

K 137. členu

Za ustanovitev podružnice mora banka tretje države pridobiti dovoljenje Banke Slovenije. Predlog člena tako določa dokumentacijo, ki jo mora tovrstna banka priložiti zahtevi za pridobitev dovoljenja, ter pogoje, pod katerimi zahtevi ugodi ali jo zavrne. Določa tudi dodatno dovoljenje, ki ga izda Banka Slovenije v primeru, da namerava banka tretje države v Republiki Sloveniji prek podružnice začeti opravljati tudi dodatne storitve, ki niso navedene v že izdanem dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države.

V primerjavi z ZBan-2 (121. člen) se zaradi prilagoditve pravnemu redu Evropske unije doda nov šesti odstavek. Banka Slovenije lahko obvesti EBA o vseh dovoljenjih, izdanih podružnicam bank tretjih držav, in vseh poznejših spremembah teh dovoljenj o skupnih sredstvih in obveznostih, ki jih podružnice banke tretjih držav poročajo v skladu s tem zakonom, in o imenu skupine iz tretje države, ki ji pripada podružnica z dovoljenjem iz prvega odstavka tega člena.

K 138. členu

V primerjavi z ZBan-2 (122. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa predpise, ki se smiselno uporabljajo za poslovanje podružnice banke tretje države ter njeno poslovodstvo, kot tudi za odvzem in prenehanje dovoljenja za ustanovitev podružnice.

K 139. členu

V primerjavi z ZBan-2 gre za novo določbo, ki ureja poročanje podružnice banke tretje države in je prilagojen pravnemu redu Evropske unije (prvi a. odstavek 47. člena CRD). Podružnica banke tretje države, ki je pridobila dovoljenje, o svojem poslovanju enkrat na leto poroča Banki Slovenije. V drugem odstavku so taksativno našteje vse informacije, ki jih mora vključevati poročilo. Poročilo mora podružnica banke tretje države predložiti Banki Slovenije najpozneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta, Banka Slovenije pa lahko po potrebi od podružnice zahteva pogostejše poročanje, dodatne informacije in podrobnejšo vsebino poročila.

K 140. do 141. členu

V primerjavi z ZBan-2 (123. do 124. člen) ni vsebinskih sprememb. Predloga členov urejata predstavništvo banke tretje države. Glede na to, da predstavništvo ne more opravljati nobenih poslov razen predstavljanja in posredovanja informacij o svojih storitvah, se za ustanovitev določijo manj strogi pogoji v primerjavi s podružnico.

K 142. do 144. členu

V okviru dopolnitve se ureja vmesna EU nadrejena oseba. Vmesna EU nadrejena oseba je banka, banka države članice ali kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa, ali finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev pristojnega organa. Po novem morajo dve ali več institucij s sedežem v Evropski uniji, ki so del iste skupine iz tretje države, imeti eno samo vmesno EU nadrejeno osebo, če je vsaj ena izmed teh institucij banka in skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Evropski uniji presega 40 milijard evrov. Banka Slovenije lahko v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi v državah članicah dovoli, da ima skupina iz tretje države dodatno vmesno EU nadrejeno osebo. Zahteva za dovoljenje se vloži pri Banki Slovenije. Banka mora zahtevi priložiti dokazila, iz katerih izhaja, da je izpolnjen vsaj en pogoj iz drugega odstavka tega člena. Gre za prenos prvega, drugega, tretjega in sedmega odstavka 21.b člena CRD.

V okviru 143. člena se ureja izračun skupne vrednosti sredstev skupine. Gre za prenos prvega, petega odstavka 21.b člena CRD.

Banka Slovenije v zvezi z vsako skupino iz tretje države, ki posluje v Republiki Slovenije in katere del je tudi banka, sporoči Evropskemu bančnemu organu informacije, ki jih določa novi 144. člen. Gre za prenos šestega odstavka 21.b člena CRD.

K 145. členu

V primerjavi z ZBan-2 (125. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa splošno opredelitev zaupnih podatkov (bančne tajnosti), in sicer so to vsi podatki, dejstva in okoliščine o posamezni stranki ne glede na način, na katerega je te podatke pridobila. Člen ohranja sicer že uveljavljen koncept bančne tajnosti, ki je po svoji naravi poslovna tajnost in je kot taka temeljna predpostavka zaupanja v bančni sistem. Bančna tajnost pomeni pravno dolžnost bank, da varujejo podatke o strankah in da zavrnejo vsakršne zahteve tretjih oseb po posredovanju teh informacij, razen v zakonsko opredeljenih izjemah. Te izjeme je v vsakem primeru treba razlagati ozko, ter v primeru dvoma, v korist varovanja zaupnosti. Bančna tajnost je namreč temeljni element zaupanja med stranko in banko, ki je na področju bančnega poslovanja bistvena karakteristika vsakega odnosa med banko in stranko. Z izrecnim urejanjem zahteve glede varovanja zaupnih podatkov (bančne tajnosti) se z upoštevanjem značilnosti bančnega poslovanja, tudi primerjalno, vzpostavlja splošni pravni okvir, ki varuje zaupanje (pričakovanje) strank v bančni sistem kot celoto. S tem je bančna tajnost in njena ustrezna pravna zaščita tudi pomemben dejavnik za stabilnost finančnega sistema kot celote.

K 146. členu

V primerjavi z ZBan-2 (126. člen) ni vsebinskih sprememb.

Dolžnost varovanja zaupnih podatkov velja tako za banko kot tudi za vse fizične osebe, ki so povezane z banko in so jim ti podatki na kakršenkoli način dostopni. Poleg članov organov banke, delničarjev banke, delavcev banke so to tudi druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v banki oziroma pri opravljanju storitev za banko na kakršenkoli način dostopni zaupni podatki.

V tretjem odstavku člena predloga zakona so določene izjeme od obveznosti varovanja zaupnih podatkov, in sicer so v 1., 2., 4. in 5. točki določene izjeme, ki so povezane z izvajanjem drugih določb predloga zakona, medtem ko so v 3. in 6. točki izjeme določene s sklicevanjem na druge zakone, kjer je to izrecno določeno. Banka mora tudi zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje, ko je mogoče zakonsko varstvo pravice posameznika zaradi nedopustnega posredovanja zaupnih podatkov.

Predlog zakona jasneje določa primere, ko banka ali druga oseba iz drugega odstavka lahko razkrije tudi podatke, kadar vloži ovadbo ali naznani sum kaznivega dejanja pristojnim organom pregona. V primerih, kadar banka ne poda kazenske ovadbe, ampak ovadbo poda nekdo tretji, lahko banka zahtevane podatke posreduje policiji ali tožilstvu zgolj v skladu s predpisi, ki urejajo njihov delovanje.

Člen nadalje določa tudi, da mora banka za vsako posredovanje zaupnih podatkov zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje, ko je mogoče zakonsko varstvo pravice posameznika zaradi nedopustnega posredovanja zaupnih podatkov. Za vse zaupne podatke pri banki (za pravne in fizične osebe ter druge subjekte) določba vzpostavlja zahtevo glede tako imenovane "hrambe zunanje sledi" v zvezi s posredovanjem zaupnih podatkov, kot je v Zakonu o varstvu osebnih podatkov (22. člen) določena obveznost upravljavca osebnih podatkov hrambe zunanje sledi v zvezi s posredovanjem osebnih podatkov. Banka mora zagotavljati hrambo zunanje sledi 10 let po posredovanju podatkov. Tak rok je določen glede na določbe Kazenskega zakona, ki določajo čas za zastaranje pregona zaradi kaznivih dejanj in sicer v povezavi s kaznivimi dejanji zlorabe osebnih podatkov ter izdaje poslovne skrivnosti. Kljub dejstvu, da lahko nedopustno razkritje zaupnih podatkov izpolnjuje tudi znake kaznivega zlorabe zaupanja pri opravljanju gospodarske dejavnosti, za katero kazenski pregon zastara po 20 letih od storitve kaznivega dejanja, pa bi bilo takšno obdobje hrambe zunanje sledi nesorazmerno.

K 147. členu

V primerjavi z ZBan-2 (127. člen) ni vsebinskih sprememb. Uporaba zaupnih podatkov, ki se smejo posredovati drugim osebam po drugem do četrtem odstavku, je omejena izključno za namen, zaradi katerega so bili ti podatki tem osebam posredovani.

K 148. členu

Člen, ki prenaša 74. člen CRD, določa, da mora banka imeti stabilno ureditev notranjega upravljanja, ki obsega: (i) jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti; (ii) učinkovite procese upravljanja tveganj za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, vključno z načrti sanacije ter poročanjem o tveganjih, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila; (iii) primerne mehanizme notranjih kontrol, ki vključujejo ustrezne administrativne in računovodske postopke; (iv) ustrezne politike in prakse prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tudi spodbujajo ter so nevtralne glede na spol.

V primerjavi z ZBan-2 se v okviru predloga zakona v (iv) točki dodaja, da morajo biti ustrezne politike in prakse prejemkov nevtralne glede na spol. Gre za dodatni prenos 74. člena CRD.

K 149. členu

Veljavni 129. člen ZBan-2 v prvem odstavku določa, da mora banka zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom za pokrivanje kapitalskih zahtev, zahtev po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov ter

za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala. V okviru predloga zakona se navedeni odstavek dopolnjuje z zahtevo glede izpolnjevanja dodatnih kapitalskih zahtev. Gre za prenos 104.a člena CRD.

K 150. členu

V primerjavi z ZBan-2 (130. člen) ni vsebinskih sprememb. Likvidnostne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati banke, so predpisane v 6. delu Uredbe 575/2013. Osnovna zahteva je, da banke razpolagajo z likvidnimi sredstvi, katerih vsota vrednosti krije likvidnostne odlive, zmanjšane za likvidnostne prilive v stresnih pogojih, s čimer se zagotovi, da institucije vzdržujejo zadostne ravni likvidnostnih blažilnikov za pokritje vsakega morebitnega neravnotežja med likvidnostnimi prilivi in odlivi v zelo stresnih pogojih za obdobje 30 dni.

V skladu s členom tega zakona, ki prenaša 105. člen CRD, lahko Banka Slovenije določi dodatne zahteve glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja banke, pri čemer upošteva poslovni model banke, ureditev notranjega upravljanja banke glede upravljanja likvidnostnega tveganja, ugotovitve pregledovanj in sistemsko likvidnostno tveganje, ki ogroža celovitost finančnega trga.

K 151. členu

Veljavni prvi odstavek 131. člena ZBan-2 določa, da mora banka imeti primerne, učinkovite in celovite strategije in procese za stalno ocenjevanje ter zagotavljanje potrebnih zneskov, vrst in razporeditve notranjega kapitala, ki ga ocenjuje kot potrebno kritje glede na značilnosti in obseg tveganj, ki jim je pri svojem poslovanju izpostavljena ali bi jim lahko bila. Določba se dodatno dopolnjuje z zahtevo glede zagotovitve, da lahko kapital banke pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškimi stresnim testom iz tega zakona. Gre za prenos prvega odstavka 104. člena CRD.

K 152. členu

V primerjavi z ZBan-2 (132. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 83. člen CRD. Banka mora pri vzpostavljanju in zagotavljanju notranjega kapitala upoštevati pomembna tržna tveganja, ki niso zajeta v kapitalskih zahtevah v skladu z Uredbo 575/2013.

Banka, ki pri izračunavanju kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje pobota svoje pozicije v enem ali več lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo delniški indeks, z eno ali več pozicijami v terminski pogodbi na delniški indeks ali drugim produktu na delniški indeks, mora zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje osnovnega tveganja izgube, ki je posledica drugačnega gibanja vrednosti terminskih pogodb ali drugih izvedenih instrumentov glede na gibanje vrednosti osnovnih instrumentov, na katere so vezani. Banka mora zagotavljati ustrezni notranji kapital tudi v primeru, kadar ima nasprotno pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse, ki se ne ujemajo glede na zapadlost ali sestavo ali oboje.

K 153. členu

S členom se prenaša 108. člen CRD. V prvem odstavku se od banke, ki ni niti podrejena niti nadrejena ter ni vključena v konsolidacijo, zahteva, da ocenjuje in zagotavlja notranji kapital v skladu s členom tega zakona na posamični osnovi.

V drugem odstavku se zahteva izpolnjevanje zahtev glede ocenjevanja in zagotavljanja notranjega kapitala na konsolidirani podlagi od nadrejene banke Republike Slovenije.

V primarjavi z ZBan-2 se vsebina drugega odstavka usklajuje z drugim odstavkom 108. člena CRD, ki govori o »nadrejenih institucijah v državi članici«, kar je v okviru predloga zakona lahko EU nadrejena banka ali nadrejena banka RS.

Črtanje tretjega odstavka ZBan-2 je v skladu z implementacijo črtanega tretjega odstavka 108. člena CRD. Ureditev je bila namreč prenesena v 21.a člen CRD V, ki ureja odobritev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov.

K 154. členu

S predlogom zakona se spreminja veljavni 134. člen ZBan-2, ki ureja raven izpolnjevanja obveznosti glede ureditve notranjega upravljanja, je predmet implementacije 109. člena CRD. Banka mora izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na posamični podlagi razen v primerih, ko Banka Slovenije za posamezno banko delno ali v celoti opusti uporabo teh zahtev. EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije in njene podrejene družbe morajo izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi. EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije in njene podrejene družbe morajo zagotoviti, da je ureditev notranjega upravljanja ustrezno integrirana in se dosledno izvaja tudi v vseh njihovih preostalih podrejenih družbah.

K 155. členu

V primerjavi z ZBan-2 (135. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu se pooblasti Banko Slovenije, da podrobneje predpiše pravila glede ureditve notranjega upravljanja, ocenjevanja notranjega kapitala in poročanja na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 575/2013.

K 156. členu

V primerjavi z ZBan-2 (136. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 88. člen CRD. Uprava banke je tako v celoti odgovorna za poslovanje banke in upravljanje tveganj. V sklopu odgovornosti uprave sodi odobritev strateških ciljev banke, strategije prevzemanja in upravljanja tveganj, ureditve notranjega upravljanja banke; zagotavljanje celovitosti sistemov računovodskega in finančnega poročanja; nadzor postopkov razkrivanja informacij banke ter postopkov obveščanja pristojnih organov in drugih zainteresiranih strani in zagotavljanje učinkovitega nadzora nad višjim vodstvom.

V četrtem odstavku je določeno, da mora uprava pisno obvestiti nadzorni svet, če nastopijo ali obstaja verjetnost, da bodo nastopili razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali finančnih storitev, oziroma prepoved opravljanja posameznih poslov, ki jih opravlja banka; če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalске ustreznosti; o ugotovitvah Banke Slovenije, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko in o drugih zadevah, kadar je to potrebno zaradi izvajanja pristojnosti in dolžnosti nadzornega sveta.

K 157. členu

V primerjavi z ZBan-2 (137. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 88. člen CRD v delu, ki določa delovanje nadzornega sveta banke, deveti odstavek 91. člena CRD v delu, ki določa ustrezne vire za uvajanje in usposabljanje članov nadzornega sveta ter tretji in četrti odstavek 75. člena v delu zagotavljanja znanja članov komisije za tveganja ter dostopa te komisije do zunanjih strokovnjakov. Nadzorni svet z izvajanjem nadzora nad delovanjem uprave ter izvajanjem svojih pristojnosti skupaj z upravo banke prevzema splošno odgovornost za učinkovito in skrbno upravljanje banke. Nadzorni svet mora zlasti nadzorovati izvajanje strateških ciljev banke, strategij upravljanja tveganj in prispevati k vzpostavitvi in uresničevanju stabilne ureditve notranjega upravljanja banke ter pri tem upoštevati politike in ukrepe za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

V skladu z devetim odstavkom 91. člena CRD je določeno, da mora uprava banke zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za uvajanje in usposabljanje članov nadzornega sveta in komisije za tveganja, kadar je ustanovljena, vključno z zagotavljanjem možnosti uporabe zunanjih strokovnjakov za obravnavo posameznih vprašanj.

K 158. členu

V primerjavi z ZBan-2 (138. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša peti odstavek 76. člena CRD, ki določa, da mora biti v banki organizirana služba upravljanja tveganj, ki je neposredno podrejen upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov banke, pri katerih lahko prihaja do nasprotij interesov. To je potrebno zato, ker mora funkcija upravljanja tveganj postati osrednji organizacijski element institucije za namen izvajanja politik v zvezi z upravljanjem tveganj in nadzora nad okvirom upravljanja tveganj banke (o tem tudi odstavek 25

Smernic organa EBA o notranjem upravljanju). Pri organizaciji službe upravljanja tveganj je treba upoštevati naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja.

Službo upravljanja tveganj mora na podlagi jasnih odgovornosti voditi oseba na položaju višjega vodje v banki. Vodja službe upravljanja tveganj je neodvisen in neposredno odgovoren upravi banke in ima neposreden dostop do nadzornega sveta. Za razrešitev vodje službe upravljanja tveganj mora uprava pridobiti soglasje nadzornega sveta.

Služba upravljanja tveganj mora imeti ustrezna pooblastila in vpliv za opravljanje te funkcije, ter zadostne kadrovske in finančne vire. Služba upravljanja tveganj mora zagotoviti, da so vsa pomembna tveganja banke ugotovljena, ocenjena oziroma izmerjena in da se o njih ustrezno poroča; aktivno sodelovati pri pripravi strategije upravljanja tveganj banke in pri vseh pomembnih odločitvah glede upravljanja tveganj ter oblikovati celovit pregled tveganj banke.

K 159. členu

V primerjavi z ZBan-2 (139. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša četrti odstavek 76. člena CRD. Za oblikovanje in izvajanje strategij in politik glede prevzemanja, upravljanja, spremljanja in obvladovanja tveganj banke sta v celoti odgovorna uprava banke in nadzorni svet. S tem namenom lahko nadzorni svet in komisija za tveganja zahtevata od uprave banke vse informacije, ki so pomembne za identifikacijo profila tveganosti banke ter določita vsebino, obseg, obliko in pogostost sporočanja informacij, ki jih mora predložiti uprava banke. Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko za obravnavo posameznih vprašanj v zvezi s profilom tveganosti banke zahtevata pojasnila tudi od vodje službe upravljanja tveganj.

K 160. členu

V primerjavi z ZBan-2 (140. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 71. člen CRD. Banka mora vzpostaviti sistem obveščanja o kršitvah v banki, ki omogočajo zaposlenim v banki, da prek neodvisnih in samostojnih poročevalskih linij interno poročajo o kršitvah predpisov in internih aktov banke. Sistem obveščanja o kršitvah mora omogočati enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav zaposlenih, ustrezno varstvo osebnih podatkov osebe, ki je podala prijavo, in osebe, ki je domnevno odgovorna za kršitev, upoštevajoč določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ter vključevati jasno opredeljene postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavi ter izvedenih aktivnostih.

Banka mora tudi zagotoviti ukrepe, s katerimi se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih v banki, ki so podali, in ukrepe, s katerimi se odpravijo posledice povračilnih ukrepov, če je do neprimerne obravnave že prišlo.

K 161. členu

V primerjavi z ZBan-2 (141. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ureja službo notranje revizije. CRD sicer službe notranje revizije ne predpisuje vendar je v 191. členu Uredbe (EU) št. 575/2013 določeno, da služba notranje revizije ali druga podobna neodvisna revizijska enota institucije vsaj enkrat letno pregleda bonitetne sisteme institucije in njene dejavnosti, vključno z dejavnostmi kreditne funkcije in ocenjevanjem PD, LGD, EL in konverzijskih faktorjev. Pregled vključuje preverjanje izpolnjevanja vseh veljavnih zahtev. Zaradi pomena notranjega revidiranja za upravljanje s tveganji mora imeti služba notranje revizije ustrezno neodvisen položaj.

K 162. členu

V primerjavi z ZBan-2 (142. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ureja naloge notranje revizije. Naloge notranje revizije so določene v skladu z ustreznimi standardi in pravili stroke notranjega revidiranja.

K 163. členu

V primerjavi z ZBan-2 (143. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ureja zahteve glede delavcev službe notranje revizije. Zaradi pomena in standardov ter pravil stroke notranje revizije mora biti v banki za opravljanje nalog notranjega revidiranja zaposlena najmanj ena oseba, ki je pridobila naziv revizor ali

revizorka oziroma preizkušeni notranji revizor v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje. Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, v banki ne smejo opravljati nobenih drugih nalog. Nalog notranjega revidiranja ne smejo opravljati člani uprave banke.

K 164. členu

V primerjavi z ZBan-2 (144. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ureja letni načrt dela službe notranje revizije. Letni načrt dela, ki mora biti zasnovan na oceni tveganj, sprejme uprava banke v soglasju z nadzornim svetom. Obsegati mora področja poslovanja, na katerih bo služba notranje revizije opravila pregled poslovanja, in opis vsebine načrtovanih pregledov poslovanja po posameznih področjih.

K 165. členu

V primerjavi z ZBan-2 (145. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se ureja obveščanje uprave banke in nadzornega sveta s strani službe notranje revizije. Služba notranje revizije mora nemudoma obvestiti upravo glede ugotovitve kršitev pravil o upravljanju tveganj, če je zaradi kršitev ogrožena likvidnost, kapitalska ustreznost ali varnost poslovanja banke in lahko nastopi aktiviranje jamstva za zajamčene vloge. Služba notranje revizije mora nemudoma obvestiti upravo in nadzorni svet o ugotovitvah, da uprava banke krši pravila o upravljanju tveganj.

K 166. členu

V primerjavi z ZBan-2 (146. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se opredeljuje služba za skladnost poslovanja, ki jo mora organizirati pomembna banka, ki je neposredno podrejena upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločena od drugih funkcij banke, pri katerih lahko prihaja do nasprotja interesov s funkcijo skladnosti poslovanja. Funkcija skladnosti poslovanja ugotavlja tveganje skladnosti poslovanja banke, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju. O svojih ugotovitvah poroča upravi in nadzornemu svetu, ter kadar je ustrezno, funkciji upravljanja tveganj.

K 167. členu

V primerjavi z ZBan-2 (147. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 76. člen CRD. Uprava in nadzorni svet banke sta odgovorna za določanje, sprejemanje in redno pregledovanje strategije in politike upravljanja tveganj, vključno s tveganji, ki izvirajo iz makroekonomskega okolja. Obravnavi tveganj morata nameniti dovolj časa in vzpostaviti sistem poročanja o tveganjih. Zlasti morata aktivno sodelovati pri odločitvah v zvezi z obravnavo pomembnih tveganj, opredeljenih v tem predlogu zakona in Uredbi (EU) št. 575/2013, vključno z vrednotenjem sredstev, uporabo zunanjih bonitetnih ocen in notranjih modelov, povezanih s temi tveganji. Uprava mora tudi zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za učinkovito in celostno obravnavo tveganj v banki.

K 168. členu

V primerjavi z ZBan-2 (148. člen) ni vsebinskih sprememb. Uprava banke mora s soglasjem nadzornega sprejeti načrt aktivnosti za upravljanje tveganj, ki je skladen s strategijami in politiko upravljanja tveganj. V načrtu aktivnosti za upravljanje tveganj se določi postopke in aktivnosti za upravljanje vseh vrst tveganj za vse dejavnosti banke.

K 169. členu

Veljavni 149. člen ZBan-2 v okviru prvega odstavka določa, da mora banka vzpostaviti in izvajati politiko in postopke za ugotovitev poslov z osebami v posebnem razmerju z banko, določanje pogojev in omejitev za nastanek izpostavljenosti do teh oseb, spremljanje izpostavljenosti in njihovo upravljanje, vključno s pogoji za uporabo morebitnih izjem od sprejete politike in postopkov. Z novelo se v okviru dopolnitve drugega odstavka določi opredelitev osebe v posebnem razmerju z banko. Gre za prenos prvega odstavka 88. člena CRD.

Veljavni četrti odstavek določa, da mora banka vzdrževati seznam oseb v posebnem razmerju z banko in zagotoviti ustrezno poročanje o izpostavljenosti do teh oseb Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za

izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe. S spremembo odstavka se besedilo »poročanje o izpostavljenosti do teh oseb« nadomesti z besedilom »dokumentiranje podatkov o izpostavljenosti do teh oseb ter jih na zahtevo posredovati«. Poročanje o izpostavljenostih do teh oseb je bila nacionalna zahteva RS, z Direktivo (EU) 2019/878 pa se uvaja zahteva po dokumentiranju in posredovanju podatkov na zahtevo. Gre za prenos prvega odstavka 88. člena CRD. Ta sprememba bo prispevala tudi k racionalizaciji poročanja bank.

K 170. členu

V primerjavi z ZBan-2 (150. člen) ni vsebinskih sprememb. Določa se poslovanje banke z osebami v posebnem razmerju z banko. Banka sklepa pravne posle s posamezno osebo, ki ima položaj osebe v posebnem razmerju z banko, po pogojih, ki niso ugodnejši od tistih, ki jih banka v istem obdobju običajno sklepa z drugimi osebami.

K 171. do 175. členu

V primerjavi z ZBan-2 (151. do 155. člen) ni vsebinskih sprememb. Členi prenašajo 79. člen CRD, ki ureja upravljanje kreditnih tveganj. Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezne politike in postopke za upravljanje kreditnega tveganja, vključno s tveganjem nasprotne stranke. V ta namen mora uporabljati jasno opredeljene procese odobritve, spreminjanja, obnavljanja in ponovnega financiranja kreditov, vključno z merili in postopki za ugotavljanje in upravljanje problematičnih kreditov ter ustreznimi politikami glede oblikovanja oslabitev in rezervacij.

Pred odobritvijo vsakega kredita oziroma pred sklenitvijo druge pogodbe, ki je temelj nastanka izpostavljenosti banke, mora banka oceniti dolžnikovo sposobnost izpolnjevanja obveznosti do banke (ocena kreditne sposobnosti) ter kakovost zavarovanja terjatev banke po vrsti in obsegu tega zavarovanja. Ves čas trajanja pravnega razmerja, ki je temelj nastanka izpostavljenosti, mora banka spremljati poslovanje osebe in kvaliteto zavarovanja terjatev banke.

Banka mora uporabljati procese in tehnike za ocenjevanje kreditnega tveganja na ravni izpostavljenosti do posameznih dolžnikov, iz naslova vrednostnih papirjev ali pozicij v listinjenju in na ravni portfelja. Kreditni portfelji banke mora biti razpršen v skladu s ciljnim trgi in splošno strategijo banke.

Pri ocenjevanju kreditnega tveganja se banka ne sme izključno ali samodejno zanašati na zunanje bonitetne ocene temveč mora upoštevati tudi druge informacije. Banka mora imeti pisne politike in postopke za obravnavo in nadzor tveganja za primere, če se tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja izkažejo za manj učinkovite, kot je bilo pričakovano.

K 176. členu

V primerjavi z ZBan-2 (156. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se urejajo politika in postopki upravljanja tržnih tveganj. Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in postopke za ugotavljanje, merjenje in upravljanje vseh pomembnih dejavnikov tržnih tveganj. Gre za prenos 83. člena CRD.

K 177. členu

Veljavni 157. člen ZBan-2 določa, da mora banka vzpostaviti ustrezne procese in merila za ocenjevanje in upravljanje tveganj, ki so posledica morebitne spremembe obrestnih mer, ki vplivajo na netrgovalne dejavnosti banke. S spremembo člena se navedena določba podrobneje določi. Banka mora vzpostaviti ustrezne notranje sisteme za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjševanje tveganj, ki so posledica morebitne spremembe obrestnih mer, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti banke iz netrgovalne knjige ali za ta namen uporabljati standardizirano metodologijo, majhne in nekompleksne banke pa lahko uporabljajo poenostavljeno standardizirano metodologijo. Banka mora vzpostaviti sisteme za ocenjevanje in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb kreditnih razmikov, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti iz netrgovalne knjige. Gre za prenos 84. člena CRD.

K 178. do 180. členu

V primerjavi z ZBan-2 (158. do 160. člen) ni vsebinskih sprememb. Členi, ki prenašajo 86. člen CRD, obravnavajo upravljanje likvidnostnega tveganja. Banka mora vzpostaviti in uresničevati zanesljive strategije, politiko in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja. Strategije, politika in postopki za upravljanje likvidnostnega tveganja morajo biti prilagojeni poslovnim področjem, valutam poslov in osebam v skupini ter vključevati ustrezno metodologijo porazdelitve stroškov, koristi in tveganj pri zagotavljanju likvidnosti. Strategije, politika in postopki morajo biti sorazmerni naravi, obsegu in zapletenosti poslov banke.

Upravljanje likvidnostnega tveganja vključuje načrtovanje likvidnostnih odlivov ter likvidnostnih prilivov; redno upravljanje likvidnosti za ustrezne nize časovnih obdobj, vključno s časovnim obdobjem znotraj enega dne; razlikovanje med zastavljenimi in bremen prostimi oziroma razpoložljivimi sredstvi in opredelitev ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov za likvidnostne primanjkljaje.

Med postopke in orodja za zmanjševanje likvidnostnega tveganja sodijo sistemi limitov in likvidnostni blažilniki, ki povečujejo odpornost banke v kriznih razmerah. Likvidnostno tveganje se z raznovrstno strukturo virov financiranja in dostopa do virov financiranja zmanjša.

Enkrat letno mora banka z uporabo različnih scenarijev preveriti pravilnost in ustreznost predpostavk v zvezi z upravljanjem likvidnosti ter postopke in orodje za zmanjševanje likvidnostnega tveganja. Na podlagi ugotovitev preverjanja mora banka sprejeti ukrepe za izboljšanje upravljanja likvidnostnega tveganja.

Banka mora sprejeti strategijo in načrt ukrepov, ki se uporabijo v primeru nastanka morebitnih likvidnostnih primanjkljajev banke ter ga enkrat letno preveriti ter v skladu z rezultati scenarijev upravljanja z likvidnostjo posodobiti. Banka mora zagotoviti vse operativne pogoje, da lahko v primeru nastanka likvidnostnega primanjkljaja začne predvidene ukrepe takoj uresničevati.

K 181. členu

Prvi odstavek 161. člena ZBan-2 določa, da mora banka vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in procese za upravljanje operativnega tveganja vključno z modelskim tveganjem. Navedeni določbi se v okviru predloga zakona dodaja zahteva glede tveganj, ki izhajajo iz zunanjega izvajanja. Gre za prenos prvega odstavka 85. člena CRD.

K 182. členu

V primerjavi z ZBan-2 (162. člen) ni vsebinskih sprememb. Določa se načrt neprekinjenega poslovanja. Slednjega mora izdelati banka za primer kriznih razmer, ki določa ukrepe za zagotavljanje nemotenega poslovanja banke, da se ustrezno omejijo izgube banke zaradi teh motenj.

K 183. členu

V primerjavi z ZBan-2 (163. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka mora vzpostaviti in uresničevati jasno politiko in procese za obravnavo tveganj, ki jih prevzema banka v primeru koncentracije izpostavljenosti banke (tveganje koncentracije). Gre za prenos 81. člena CRD.

K 184. členu

Veljavni 164. člen ZBan-2 predpisuje soglasje nadzornega sveta za sklenitev posla, na podlagi katerega bi nastala izpostavljenost ali posredna izpostavljenost banke, ki dosega ali presega 10 odstotkov kapitala banke. Soglasje nadzornega sveta je potrebno tudi za vsako nadaljnje petodstotno povečanje izpostavljenosti. Pri določanju izpostavljenosti upošteva banka vrednost izpostavljenosti, ki še ni zmanjšana za oslabitve in rezervacije.

V primerjavi z ZBan-2 se v okviru predloga zakona dopolnjuje prvi odstavek zaradi spremembe kapitalske osnove, ki se po Uredbi (EU) 2019/876 uporablja za velike izpostavljenosti. Namesto sprejemljivega kapitala se upošteva temeljni kapital banke. Sprememba se uporablja od 28. junija 2021 naprej.

K 185. členu

V primerjavi z ZBan-2 (165. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen, ki prenaša 82. člen CRD, obravnava upravljanje tveganj iz poslov listinjenja. Banka mora na podlagi ustreznih politik in postopkov ocenjevati in obravnavati tveganja iz poslov listinjenja, pri katerih ima vlogo investitorja, originatorja ali sponzorja, vključno s tveganjem ugleda. Zlasti mora banka zagotoviti, da se ekonomska vsebina posla ustrezno in v celoti odraža v oceni tveganj in v vodstvenih odločitvah glede upravljanja teh tveganj. V primeru obnavljajočih se poslov listinjenja, ki vsebujejo določbe o predčasnem odplačilu, mora banka originator vzpostaviti načrte zagotavljanja likvidnosti za primere predčasnega odplačila.

K 186. členu

V primerjavi z ZBan-2 (166. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen, ki prenaša 87. člen CRD, obravnava upravljanje tveganj prevelikega finančnega vzvoda. Banka mora vzpostaviti in uresničevati politike in procese za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda. V ta namen mora opredeliti kazalnike tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki vključujejo količnik finančnega vzvoda, ter neusklajenost med sredstvi in obveznostmi. Banka mora biti sposobna prestati različne stresne scenarije zmanjšanja kapitala.

Količnik finančnega vzvoda se v skladu z 429. členom Uredbi (EU) št. 575/2013 izračuna kot mera kapitala družbe, deljena z mero skupne izpostavljenosti te družbe in se izrazi kot odstotek.

K 187. do 188. členu

V primerjavi z ZBan-2 (167. do 168. člen) ni vsebinskih sprememb. Opredeljeni so mehanizmi notranjih kontrol, ki so del ureditve notranjega upravljanja banke. Mehanizmi notranjih kontrol morajo vključevati postopke za preverjanje ustreznosti ocenjevanja in zagotavljanja notranjega kapitala, skladnosti prevzemanja tveganj s politikami banke glede upravljanja tveganj ter izvajanja ureditve notranjega upravljanja in preprečevanja nasprotij interesov na ravni upravljalnega organa ali banke. Banka mora organizirati svoje poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti, ali banka posluje v skladu s predpisi.

K 189. členu

S členom se prenašata 75. in 92. člen CRD, določba pa se nanaša na politiko prejemkov.

Spremembe ZBan-2 v 169. členu so povezane z dodatno implementacijo 92. člena CRD in prvim odstavkom 75. člena CRD.

S spremembo prvega odstavka se opredeljuje obseg politike prejemkov. Banka mora tako oblikovati politike prejemkov, ki zajemajo celotne prejeme ter upoštevajo velikost, notranjo organiziranost in naravo, obseg in zapletenost dejavnosti banke.

Veljavni drugi odstavek ZBan-2 določa, da politike prejemkov vključujejo plače in diskrecijske pokojninske ugodnosti in se uporabljajo za kategorije zaposlenih, ki lahko v okviru svojih pristojnosti ali delovnih nalog in dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti banke. S spremembo drugega člena se dodatno določi, za koga navedena določba zlasti velja.

Veljavni peti odstavek ZBan-2 določa, da Banka Slovenije zbira in uporablja informacije, ki jih banka razkrije za primerjavo gibanj in praks prejemkov, ter te informacije posreduje Evropskemu bančnemu organu. Z dopolnitvijo se določa, da Banka Slovenije dodatno zbira tudi informacije o razliki v plačilu med spoloma, ki jih banka posreduje ter te informacije uporablja.

K 190. členu

S členom se prenašata 92. in 94. člen CRD, določba pa se nanaša na temeljna načela za določanje politike in praks glede prejemkov.

V okviru dopolnitve prvega odstavka ZBan-2 (170. člen) s predlogom zakona ta člen med drugim določa, da mora banka pri določanju politike in praks glede celotnih prejemkov upoštevati, da je politika prejemkov nevtralna glede na spol. Gre za novost, ki jo uvaja Direktiva (EU) 2019/878.

Z novim drugim odstavkom v okviru predloga zakona se dodatno opredeljuje, kaj mora banka upoštevati pri določanju variabilnega prejemka opredeljenih zaposlenih. Sedanji zakon v zvezi s tem določa, da mora med drugim upoštevati znaten delež, vendar najmanj 40 odstotkov variabilnega prejemka vsakega posameznika, mora banka odložiti za od štiri do pet let. S spremembo se to obdobje spreminja na od štiri (namesto treh) do petih leti. Obenem se dodaja, da za člane upravljalnega organa in višje vodstvo pomembne banke odložitve ne sme trajati manj od petih let. V okviru zadnje alineje se dodaja, da mora biti politika pokojnin banke v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke. Gre za dodatni prenos 94. člena CRD.

Veljavni sedmi odstavek ZBan-2 odloča, da posameznik, ki pridobi delnice banke v skladu s 7. točko prvega odstavka tega člena, lahko uveljavlja pravico iz 389. člena ZGD-1 šele po poteku dveh let od pridobitve teh delnic. Z dopolnitvijo se dodaja, da gre za pravico manjšinskega delničarja, kar je v skladu z ZGD-1. Gre za redakcijski popravek.

Z novim osmim odstavkom v okviru predloga zakonase določa, kdaj se določene določbe ne uporabljajo. Gre za prenos drugega odstavka 94. člena CRD.

K 191. členu

V primerjavi z ZBan-2 (171. člen) ni vsebinskih sprememb, le v drugem odstavku je vključena uskladitev s terminologijo CRD (glede prilagoditev iz prvega odstavka dodan stavek »vključno z omejitvami variabilnih prejemkov z odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta«).

S členom se prenaša 93. člen CRD in določa prejemke prejemki v bankah, ki jim je dodeljena izredna javnofinančna pomoč. Banke, ki so prejele izredno javnofinančno pomoč v skladu s pravili Evropske unije o državnih pomočeh, morajo politiko in prakse prejemkov ustrezno prilagoditi na način, da ustrezajo varnemu in zanesljivemu upravljanju tveganj banke.

K 192. členu

Veljavni tretji odstavek 172. člena ZBan-2 določa, da Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, določi pogostost in podrobnost nadzorniškega pregledovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena glede na velikost in pomen posamezne banke za finančni sistem ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja. Temu se v okviru predloga zakona dodaja, da Banka Slovenije pri tem upošteva načelo sorazmernosti. Gre za prenos tretjega odstavka 97. člena CRD.

Z novim četrtem odstavkom se določa, da Banka Slovenije, kadar je pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 1024/2013, lahko prilagodi metodologije za izvajanje pregledovanja in ovrednotenja iz drugega odstavka tega člena, da se upoštevajo banke s podobnim profilom tveganosti, kot so podobni poslovni modeli ali geografska lokacija izpostavljenosti. Gre za prenos 4a. odstavka 97. člena CRD.

Sedanji šesti odstavek 172. člena ZBan-2 določa, da Banka Slovenije posreduje Evropskemu bančnemu organu informacije glede izvajanja procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s tem členom ter metodologije, ki se uporablja za utemeljitev odločitev in ukrepov nadzora, ki jih izreče v skladu s tem zakonom na podlagi ugotovitev nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja. Z dopolnitvijo določbe se dodaja, da Banka Slovenije posreduje tudi informacije glede uporabe prilagojene metodologije v skladu s četrtem odstavkom tega člena. Gre za prenos 4a. odstavka 97. člena CRD.

Z novim osmim odstavkom se določa, da kadar Banka Slovenije na podlagi pregledovanja upravičeno domneva/sumi, da v povezavi s to banko poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo, ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma, ali pa da obstaja večje tveganje tega, takoj uradno obvesti Evropski bančni organ in Urad RS za

preprečevanje pranja denarja, in če je ustrezno, organe iz drugih držav članic. Gre za prenos šestega odstavka 97. člena CRD.

K 193., 194, 195, 197 in 198. členu

Členi prenašajo 98. člen CRD. Banka Slovenije pri nadzorniškem pregledovanju poleg kreditnega, tržnega in operativnega tveganja upošteva tudi tveganja koncentracije, preostalo kreditno tveganje, tveganja iz listinjenja, likvidnostno tveganje, vpliv učinkov razpršitve, rezultate stresnih testov, geografsko lokacijo izpostavljenosti, poslovni model in sistemsko tveganje banke.

V okviru ocenjevanja likvidnostnega tveganja Banka Slovenije redno in celovito preverja strategije, politiko in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja v banki in spodbuja razvoj zanesljivih notranjih metodologij.

V okviru ocenjevanja tveganj povezanih z listinjenjem Banka Slovenije ocenjuje zlasti, ali banka zagotavlja posredno podporo pri listinjenju. Če banka zagotavljala posredno podporo pri listinjenju, zaradi česar ne doseže prenosa pomembnega deleža tveganja, od banke zahteva spremembe pri izračunu kapitalskih zahtev.

V okviru ocenjevanja tveganja prevelikega finančnega vzvoda Banka Slovenije preverja zlasti izpostavljenosti, kot izhajajo iz kazalnikov prevelikega finančnega vzvoda in količnika finančnega vzvoda, pri čemer ustrezno upošteva poslovni model banke.

Banka Slovenije z namenom ocene ureditve notranjega upravljanja ovrednoti ustreznost ureditve notranjega upravljanja banke, korporativne kulture in vrednot banke ter usposobljenost članov upravljalnega organa za opravljanje njihovih nalog.

K 196. členu

V členu je v prvem odstavku določeno, da Banka Slovenije v okviru ocenjevanja tržnih tveganj banke redno preverja in ocenjuje zlasti, ali prilagoditve vrednotenja za pozicije ali portfelje v trgovalni knjigi, banki omogočajo, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanje brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih.

V primerjavi z ZBan-2 (176. člen) se spreminja drugi odstavek, v okviru katerega se določa, določa, da Banka Slovenije v okviru nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja preverja tudi izpostavljenost banke tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti netrgovalne knjige. Banka Slovenije lahko banki naloži sprejetje ustreznih ukrepov pri upravljanju tveganja spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige. Obenem se dodajata se nova tretji in četrti odstavek, ki opredeljujeta ustrezne ukrepe. Gre za prenos petega odstavka 98. člena CRD.

Angleška verzija direktive CRD ločuje med izrazoma »stress scenarios« (ta se pojavi na primer v 16. recitalu CRD) in izrazom »shock scenarios«, ki se pojavi v 19. recitalu in členih 98(5)(a) in 98(5a)(a). Slovenska različica CRD in posledično veljavni ZBan-2 pa drugače od angleške različice za oba izraza uporablja isti izraz, in sicer »stresni scenarij«, posledica česar je poenotenje dveh izrazov, katerih lastnosti se pomembno razlikujejo. Izraz »stresni scenarij« je namreč precej širši od izraza »šok scenarij«, saj se ta nanaša le na neugodno gibanje obrestnih mer, medtem ko se izraz »stresni scenarij« nanaša na izgubo ugleda banke, tržne pretrese, ki jim je izpostavljena banka ali celoten bančni sistem, nezmožnost banke, da obnovi financiranje, in podobno. Med »stresnimi scenariji« in »šok scenariji« ločujejo tudi baselski standardi (Interest rate risk in the banking book; April 2016), saj med drugim v točki ii odstavka 35 navajajo, da naj bi bili stresni scenariji hujši od šok scenarijev. Poleg tega se oba izraza pojavljata v Smernicah o upravljanju obrestnega tveganja, ki izhajajo iz netrgovalnih dejavnosti (EBA GL/2016/02; 19. julij 2018), ki jih je EBA pripravila na podlagi mandata iz 84. člena CRD in nadgrajujejo določbe direktive na tem področju.

K 199. do 200. členu

V primerjavi z ZBan-2 (179. do 180. člen) ni vsebinskih sprememb. Člena prenašata 78. člen CRD. Na področju izračunavanja zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev je treba banke spodbuditi k prehodu na pristope, ki bolj upoštevajo tveganja. Banke morajo razviti postopke za

merjenje in upravljanje kreditnega tveganja ter metode za določanje bonitetnih kapitalskih zahtev, ki odražajo naravo, obseg in zapletenost procesov. V skladu z načelom sorazmernosti so za ugotavljanje izpostavljenosti na drobno priznani najenostavnejši možni bonitetni postopki, tudi v okviru pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen. Namen Uredbe (EU) št. 575/2013 in predloga tega zakona je, da banke uporabljajo boljše načine merjenja in upravljanja tveganj tudi za namen določitve regulativnega kapitala.

Obdelava podatkov v zvezi z nastankom in upravljanjem izpostavljenosti do strank zajema tudi razvoj in preverjanje sistemov za upravljanje in merjenje kreditnega tveganja. Banka, ki uporablja notranji pristop, mora vsaj enkrat letno predložiti Evropskemu bančnemu organu in nadzorniku poročilo o rezultatih izračunov svojih notranjih pristopov za izpostavljenosti referenčnih portfeljev, skupaj z razlago metodologij. Referenčne portfelje določi Evropska komisija s predpisom na podlagi osmega odstavka člena 78 CRD. Banka Slovenije lahko določi dodatne referenčne portfelje.

Banka Slovenije vsaj enkrat letno oceni kakovost notranjih pristopov bank, zlasti če so pri enaki izpostavljenosti velike razlike v kapitalskih zahtevah ali so kapitalске zahteve znatno in sistematično podcenjene. Če se rezultati izračunov posameznih bank razlikujejo od rezultatov pretežnega dela bank ali če pristopi dajejo veliko število različnih rezultatov, Banka Slovenije preuči razloge za te razlike.

Banka Slovenije od banke zahteva popravke v metodologiji, če oceni, da rezultati na podlagi notranjih pristopov vodijo v podcenjenost kapitalskih zahtev, ki je ni mogoče utemeljiti z razlikami v tveganjih.

K 201. členu

V primerjavi z ZBan-2 (181. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 77. člen CRD. Banke je treba spodbuditi k uporabi notranjih namesto zunanjih bonitetnih ocen, in sicer tudi za namene izračuna regulativnih kapitalskih zahtev. Pretirano zanašanje na zunanje bonitetne ocene je treba zmanjšati tako, da lahko banke zunanje bonitetne ocene uporabijo kot enega od več dejavnikov v procesu odločanja o kreditih, vendar se ne smejo na njih izključno ali samodejno zanašati.

Banka Slovenije mora tako zagotoviti, da banke pri ocenjevanju kreditne sposobnosti subjekta ali finančnega instrumenta ne uporabljajo zunanjih bonitetnih ocen kot izključnega ali avtomatičnega merila za oceno kreditne sposobnosti. Banke usmerja, da pogosteje uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen in razvijajo notranje modele za izračun kapitalskih zahtev.

K 202. členu

V primerjavi z ZBan-2 (182. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 101. člen CRD. Banka Slovenije mora redno, vendar najmanj vsaka tri leta preveriti izpolnjevanje pogojev in zahtev za pridobitev dovoljenja za uporabo notranjih pristopov za izračun kapitalskih zahtev. Pri presoji pregleduje in ocenjuje, ali uporablja banka dobro razvite in sodobne tehnike ter prakse, upošteva morebitne spremembe v poslovanju banke in uporablja navedene pristope pri novih produktih. Če ugotovi pomembne pomanjkljivosti pri zajetju tveganj, od banke zahteva odpravo pomanjkljivosti ali ublažitev posledic.

Če Banka Slovenije ugotovi, da banka ne izpolnjuje več zahtev za uporabo notranjega pristopa za izračun kapitalskih zahtev, lahko od banke zahteva dokaz, da učinek neskladnosti ni pomemben, ali predložitev načrta za pravočasno ponovno vzpostavitev skladnosti. Banka Slovenije odvzame dovoljenje za uporabo notranjega pristopa ali omeji uporabo notranjega pristopa na določena področja, če banka z načrtovanimi ukrepi ne bo sposobna zagotoviti skladnosti v ustreznem roku ali ni zadovoljivo dokazala, da učinek neskladnosti ni pomemben.

K 203. členu

Banka Slovenije banki lahko naloži dodatno kapitalsko zahtevo za pokrivanje tveganj, ki jih ima posamezna banka zaradi svojih dejavnosti, vključno s tveganji, ki odražajo učinek nekaterih gospodarskih ali tržnih gibanj na profil tveganosti posamezne banke. Dodatne kapitalске zahteve se lahko naložijo za obravnavo tveganj ali elementov tveganj, ki so izrecno izključeni iz kapitalskih zahtev oziroma niso izrecno zajeti v CRR.

Banka izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo Banka Slovenije določi z odločbo s kapitalom, ki izpolnjuje naslednje pogoje: prvič, najmanj tri četrtine dodatne kapitalske zahteve se krijejo s temeljnim kapitalom, drugič, najmanj tri četrtine temeljnega kapitala iz prejšnje točke sestavlja navadni lastniški temeljni kapital.

Banka Slovenije lahko, kadar oceni, da je to potrebno, in ob upoštevanju posebnih okoliščin banke od nje zahteva, da izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo z večjim deležem temeljnega kapitala ali navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

Vsebina spremenjenega člena je predmet prenosa prvega do četrtega odstavka 104.a člena CRD in spreminja obstoječi 183. člen ZBan-2.

K 204. do 206. členu

Gre za novo vsebino glede na ZBan-2. S členom se določa napotek banki o dodatno potrebnem kapitalu. Banka v skladu s strategijami in postopki določi svoj notranji kapital na ustrezno raven kapitala, tako da zadošča za kritje vseh tveganj, ki jim je izpostavljena, in za zagotovitev, da lahko kapital banke pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškimi stresnimi testom. Banka Slovenije redno pregleduje raven notranjega kapitala, ki jo določi banka, in na tej podlagi za vsako banko določi primerno skupno raven kapitala. Banka Slovenije v odločbi opredeli sestavo kapitala, s katerim banka izpolnjuje napotek o dodatno potrebnem kapitalu. Napotek o dodatno potrebnem kapitalu je posebej prilagojen banki in lahko obravnava tveganja, ki se pokrijejo z dodatno kapitalsko zahtevo, vendar le v obsegu, v katerem napotek obravnava vidike tveganj, ki še niso pokriti s to zahtevo. Navedena vsebina je predmet prvega do šestega odstavka 104.b člena CRD.

Z novim 205. členom se opredeljujeta odločba o dodatni kapitalski zahtevi in odločba o napotku o dodatno potrebnem kapitalu. Gre za prenos točke (a) prvega odstavka 104. člena CRD in petega odstavka 104. člena CRD.

Z novim 206. členom se opredeljuje sodelovanje z organi za reševanje, kjer gre za implementacijo 104.c člena CRD.

K 207. do 208. členu

V primerjavi z ZBan-2 (184. do 185. člen) ni vsebinskih sprememb. Člena prenašata 5. člen Direktive 2014/59/EU. Na ravni Evropske unije je treba vzpostaviti instrumente za učinkovito obravnavanje nestabilnih ali propadajočih bank. Takšni instrumenti so potrebni predvsem za preprečevanje insolventnosti ali, kadar se ta pojavi, za zmanjšanje negativnih posledic z ohranitvijo sistemsko pomembnih funkcij.

Zgodnje ukrepanje na podlagi načrtov sanacije lahko prepreči stopnjevanje težav in zmanjša nevarnost propada banke. Banka mora pripraviti načrt sanacije, v katerem določi sheme in ukrepe zgodnjega ukrepanja za obnovo njihovega dolgoročnega uspešnega poslovanja.

V načrtu sanacije mora banka upoštevati različne možnosti ukrepanja za ohranjanje ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja in finančne trdnosti (ukrepi sanacije) glede na različne stresne scenarije. Načrt sanacije ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči niti ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov.

Načrt sanacije vključuje povzetek ključnih vsebin, strateško analizo banke, opis razpoložljivih možnosti prestrukturiranja, analizo učinkov vsake od možnosti, analizo izvedljivosti posameznih možnosti, opis zagotavljanja virov financiranja v izrednih pogojih, opredelitev kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, opis stresnih scenarijev, opis ukrepov zgodnjega posredovanja, načrt interne izmenjave informacij in komunikacije z javnostjo, seznam pripravljanih ukrepov za olajšanje izvajanja načrta sanacije.

K 209. členu

V primerjavi z ZBan-2 (186. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 9. člen Direktive 2014/59/EU, ki ureja kazalnike poslabšanja finančnega položaja banke. Kazalniki poslabšanja finančnega položaja banke se opredelijo v načrtu sanacije z namenom sprožitve ukrepov sanacije ali pripravljalnih aktivnosti. Banka mora zagotoviti, da kvantitativni in kvalitativni kazalniki poslabšanja finančnega položaja omogočajo enostavno, tekoče in ustrezno spremljanje finančnega položaja banke. Vzpostaviti mora notranje ureditve za redno spremljanje kazalnikov.

Čeprav bi bilo treba v skladu s kazalniki poslabšanja finančnega položaja banke uporabiti posamezne ukrepe sanacije, lahko banka ukrepov ne uporabi, če upravljalni organ meni, da uporaba ukrepov ni primerna. Če pa upravljalni organ meni, lahko banka uporabi ukrepe sanacije, čeprav kazalniki ne kažejo okoliščin za uporabo ukrepov sanacije. O tem mora banka nemudoma obvestiti pristojni organ.

K 210. členu

V primerjavi z ZBan-2 (187. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 5. člen Direktive 2014/59/EU. Načrt sanacije ter vsakokratne spremembe načrta mora potrditi upravljalni organ banke in ga predložiti pristojnemu organu. Banka mora redno preverjati ustreznost ukrepov sanacije, določenih v načrtu sanacije, ter načrt sanacije najmanj enkrat letno posodobiti. Načrt sanacije mora posodobiti tudi ob vsakokratni spremembi svoje pravne ali organizacijske strukture ali ob vsaki spremembi svojega poslovnega ali finančnega položaja, ki bi lahko pomembno vplival na izvajanje ukrepov sanacije ali na uspešnost načrta sanacije. Pristojni organ lahko določi krajša obdobja za posodabljanje načrta sanacije.

Banka mora pristojnemu organu predložiti dokazila, da (i) bo z izvajanjem ukrepov z ustrezno verjetnostjo ohranila ali ponovno vzpostavila uspešno poslovanje in trden finančni položaj ter (ii) se bo načrt sanacije z ustrezno verjetnostjo hitro in učinkovito izvajal tudi v primeru stresnih okoliščin.

K 211. členu

V primerjavi z ZBan-2 (188. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 4. člen Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije lahko odloči, da se za banko ali nadrejeno družbo, katere prenehanje ali stečaj verjetno ne bi povzročil pomembnejših negativnih posledic na delovanje finančnega trga in drugih institucij, pogoje financiranja ali širše gospodarstvo, glede načrta sanacije uporabljajo poenostavljene obveznosti. Pri odločitvi upošteva naravo poslovanja, delniško strukturo, profil tveganja, velikost, statusno obliko, povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom, obseg in zapletenosti aktivnosti, vključenost v institucionalno shemo za zaščito vlog ter opravljanje investicijskih storitev in poslov banke. Banka Slovenije določi vsebino in podrobnosti načrta sanacije in informacij, ki jih je treba zagotoviti v poenostavljenem načrtu sanacije, ter pogostost posodabljanja teh načrtov.

Banka Slovenije lahko za posamezno banko v celoti ali delno opusti uporabo zahtev glede načrta sanacije, če je za banko v celoti ali delno opustila uporabo bonitetnih zahtev in se zahteve glede načrta sanacije uporabljajo na konsolidirani podlagi ali je banka vključena v institucionalno shemo za zaščito vlog in shema za svoje članice izpolnjuje zahteve glede načrta sanacije.

K 212. členu

V primerjavi z ZBan-2 (189. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 7. člen Direktive 2014/59/EU. EU nadrejena družba mora pripraviti načrt sanacije skupine, katerega cilj je stabilizacija skupine kot celote ali katerekoli institucije v skupini. Načrt sanacije skupine mora določati opis različnih možnosti ukrepanja za različne stresne scenarije, kvalitativne in kvantitativne kazalnike ter opis postopkov in pogojev za pravočasno ter učinkovito izvajanje predvidenih ukrepov sanacije. Načrt sanacije skupine ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči niti ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov. Načrt sanacije skupine mora opredeliti tudi:

- dogovore za usklajeno in dosledno izvajanje ukrepov na ravni nadrejene in podrejenih družb ter pomembnih podružnic;
- ugotoviti morebitne ovire za izvajanje ukrepov v skupini in na ravni posameznih subjektov, vključno z morebitnimi dejanskimi ali pravnimi ovirami za takojšen prenos kapitala, za odplačilo obveznosti ali sredstev znotraj skupine;
- ureditev morebitne znotrajskupinske finančne podpore.

Načrt sanacije skupine sprejme upravljalni organ EU nadrejene družbe in ga predloži konsolidacijskemu nadzorniku.

K 213. členu

V primerjavi z ZBan-2 (190. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 19. člen Direktive 2014/59/EU. Institucije, ki delujejo znotraj skupine, bodo lahko sklenile sporazume za zagotovitev finančne podpore (v obliki posojila, zagotovitve jamstev ali zagotovitve sredstev za uporabo kot zavarovanja pri poslih) za druge subjekte znotraj skupine, ki se soočajo s finančnimi težavami. Takšna zgodnja finančna pomoč lahko pomaga pri nastajajočih finančnih težavah, s katerimi se soočajo posamezni člani skupine.

Sporazumi so prostovoljni, saj je skupina lahko bolj ali manj povezana ter bolj ali manj dosledno sledi skupni strategiji. Za zaščito ima pristojni nadzorni organ prenosnika pooblastilo za prepoved ali omejitev finančne podpore, kadar prenos ogroža likvidnost ali solventnost prenosnika ali finančno stabilnost.

Sporazum o finančni podpori v skupini je dogovor, ki ga sklenejo nadrejena družba ter njene podrejene družbe, ki so vključene v konsolidirani nadzor. Na podlagi sporazuma zagotovijo podpisniki finančno podporo drugim strankam sporazuma, če so pri njih podane okoliščine za uporabo ukrepov zgodnjega posredovanja.

K 214. členu

V primerjavi z ZBan-2 (191. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 23. člen Direktive 2014/59/EU. Člen določa načela za sklepanje sporazuma o finančni podpori v skupini. Vsaka stranka mora k sporazumu pristopiti prostovoljno in mora delovati v svojo korist. Stranka, ki zagotovi finančno podporo, mora imeti na voljo vse pomembne informacije prejemniku, da se odloči o podpori in določi nadomestilo za podporo.

Finančna podpora se zagotovi, če je pričakovati, da bo bistveno ublažila finančne težave prejemnika, in je namenjena ohranitvi ali ponovni vzpostavitvi finančne stabilnosti skupine kot celote ali enega od subjektov v skupini. Finančna podpora se zagotovi pod pogoji, ki so določeni v sporazumu, če je pričakovati, da bo prejemnik plačal nadomestilo. Prav tako je pogoj, da finančna podpora ne ogrozi likvidnosti ali solventnosti subjekta, ki zagotovi podporo, in ne ogrozi finančne stabilnosti.

K 215. členu

V primerjavi z ZBan-2 (192. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 20. člen Direktive 2014/59/EU. Nadrejena družba mora konsolidacijskemu nadzorniku pred sklenitvijo sporazuma o finančni podpori v skupini predložiti zahtevo za odobritev sporazuma.

Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati za sprejem skupne odločitve. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik sama sprejme odločitev glede predlaganega sporazuma, če skupna odločitev ni sprejeta.

Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik zahtevo nemudoma posreduje pristojnim organom vsake podrejene družbe, ki sodeluje kot stranka predlaganega sporazuma. Banka Slovenije odobri predlog sporazuma, če so načela in pogoji sporazuma skladni z zakonom in vsi pristojni organi ocenijo, da nobena od strank ne izpolnjuje pogojev za zgodnje posredovanje.

K 216. členu

V primerjavi z ZBan-2 (193. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 21. člen Direktive 2014/59/EU. Predlog sporazuma o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril konsolidacijski nadzornik, mora pred sklenitvijo odobriti tudi skupščina delničarjev vsakega subjekta, ki sodeluje kot stranka tega sporazuma. Sporazum o finančni podpori v skupini velja le za tiste subjekte v skupini, katerih delničarji so na skupščini odločili, da subjekt pristopi k sporazumu in je upravljalni organ pooblaščen za sprejem odločitve glede zagotovitve ali prejema finančne podpore. Sporazum o

finančni podpri v skupini preneha veljati za posamezni subjekt, če skupščina delničarjev prekliče pooblastilo upravljalnemu organu.

K 217. členu

V primerjavi z ZBan-2 (194. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 26. člen Direktive 2014/59/EU. Vsak subjekt v skupini, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, mora javno objaviti, ali je sklenjen sporazumu o finančni podpori v skupini in ali je pristopil kot stranka sporazuma. V primeru, da je pristopil kot stranka sporazuma, mora v objavi navesti vse stranke sporazuma in splošne pogoje tega sporazuma.

K 218. členu

V primerjavi z ZBan-2 (195. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 24. člen Direktive 2014/59/EU. Odločitev o zagotovitvi finančne podpore sprejme upravljalni organ subjekta, ki zagotovi finančno podporo. Odločitev o sprejemu finančne podpore sprejme upravljalni organ prejemnika. Upravljalni organ vsake stranke sporazuma o finančni podpori v skupini mora skupščini delničarjev vsako leto poročati o izvajanju sporazuma in o vseh odločitvah, sprejetih na podlagi sporazuma.

K 219. členu

V primerjavi z ZBan-2 (196. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 25. člen Direktive 2014/59/EU. Upravljalni organ subjekta, ki namerava zagotoviti finančno podporo, pred zagotovitvijo podpore o tem obvesti pristojna organa za nadzor nad njim in prejemnikom, konsolidacijskega nadzornika in Evropski bančni organ. Obvestilo vključuje obrazloženo odločitev ter podrobnosti predlagane finančne podpore. Če namerava finančno podporo zagotoviti banka, lahko pristojni organ banki prepove ali omeji zagotovitev finančne podpore, če oceni, da pogoji niso izpolnjeni, in svojo odločitev obrazloži.

Banka Slovenije o svoji odločitvi glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore nemudoma obvesti konsolidacijskega nadzornika, pristojni organ prejemnika in Evropski bančni organ. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje o odločitvi pristojnega organa subjekta, ki bo zagotovil finančno podporo. Če ima ugovore v zvezi z odločitvijo, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu.

K 220. do 221. členu

V primerjavi z ZBan-2 (197. do 198. člen) ni vsebinskih sprememb. Člena prenašata 6. člen Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije v okviru pregleda in ovrednotenja načrta sanacije preverja, ali načrt sanacije vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve tega zakona. Pri oceni preveri zlasti strukturo kapitala ter virov financiranja banke, verjetnost ohranitve ali vzpostavitve uspešnega poslovanja in stabilnega finančnega položaja, hitrost in učinkovitost izvajanja načrta in vpliv ukrepov na rešljivost banke.

Banka Slovenije lahko v zvezi z načrtom sanacije od banke zahteva dodatna pojasnila, dokaze, uskladitev načrta in vzpostavitev evidence podatkov o finančnih pogodbah.

Če Banka Slovenije oceni, da ima načrt sanacije bistvene pomanjkljivosti ali da obstajajo bistvene ovire za njegovo učinkovito izvajanje, pozove banko ali nadrejeno družbo, da predloži poročilo o okoliščinah in razlogih za drugačno oceno ustreznosti ali popravljen načrt sanacije. Če se banka ne odzove ustrezno, Banka Slovenije z odredbo o odpravi kršitev zahteva spremembe v načrtu sanacije. V primeru, da ugotovljenih pomanjkljivosti ali ovir ni mogoče odpraviti s spremembo načrta sanacije, Banka Slovenije od banke zahteva sprejem sprememb v poslovanju, s katerimi banka odpravi ugotovljene pomanjkljivosti ali ovire.

K 222. členu

V primerjavi z ZBan-2 (199. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen prenaša 8. člen Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik skupaj s pristojnimi organi, ki so pristojni za nadzor subjektov v skupini na posamični podlagi, pregleda načrt sanacije skupine ter oceni ali vsebuje vse

informacije in izpolnjuje zahteve tega zakona. Za oceno se smiselno uporabljajo določbe glede ocene načrta sanacije na posamični ravni. Pri ocenjevanju načrta sanacije skupine si mora Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati za sprejem skupne odločitve.

K 223. do 227. členu

V primerjavi z ZBan-2 (200. do 204. člen) ni vsebinskih sprememb. S členu se ureja pridobitev kvalificiranih naložb in tako poseben režim nadzora nad naložbami banke v finančne institucije s sedežem v Republiki Sloveniji in drugi državi članici ali v subjekte finančnega sektorja s sedežem v tretjih državah.

Banka Slovenije banki izda dovoljenje za kvalificirano naložbo, če je banka zagotovila ustrezno ureditev notranjega upravljanja, zaradi takšne naložbe ne bo ovirano učinkovito izvajanje nadzora in zaradi pridobitve takšne naložbe ne bo ogrožena kapitalska ustreznost ali ustrezna likvidnost banke na posamični ali konsolidirani podlagi.

Banka Slovenije v odločbi o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificirane naložbe določi višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu subjekta finančnega sektorja kot enega od razponov:

- delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od kvalificiranega deleža in manjši od 20 %;
- delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 20 odstotkov in manjši od 1/3;
- delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 1/3 in manjši od 50 %;
- delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 50 %;
- delež, na podlagi katerega bodoči kvalificirani imetnik postane nadrejena oseba banke.

Členu nadalje podrobneje urejajo prenehanje veljavnosti dovoljenja, odvzem dovoljenja, neupravičeno pridobitev kvalificirane naložbe in poročanje Banki Slovenije.

K 228. členu

V primerjavi z ZBan-2 (205. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen ureja poročila banke o pomembnih dejstvih in okoliščinah.

Banka mora poročati pristojnemu organu o spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register; sklicu skupščine in vseh sklepov, sprejetih na skupščini; imetnikih delnic banke ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev; pridobitvi oziroma odtujitvi delnic, poslovnih deležev oziroma članskih pravic v pravnih osebah; prenehanju opravljanja določenih storitev, ki jih opravlja banka, in o drugih dejstvih in okoliščinah iz podzakonskih predpisov.

Uprava banke mora pristojni organ nemudoma obvestiti o nesposobnosti banke za izplačilo dospele vloge, nezagotavljanju ali verjetnem nezagotavljanju kapitalske ustreznosti, obširnejši prenovi informacijskih sistemov, razvoju nove ponudbe storitev in drugih dogodkih, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj.

K 229. členu

S členom se prenaša 128. člen CRD. Opredeljeni so pojmi, ki so povezani s kapitalskimi blažilniki. Z novo 9. točko (v primerjavi z ZBan-2) se opredeljuje blažilnik količnika finančnega vzvoda, ta pomeni temeljni kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev, določenih s členom 92(1a) CRR.

K 230. členu

Določene so pristojnosti Banke Slovenije v povezavi s kapitalskimi blažilniki. Banka Slovenije določi banki zahteve po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov z namenom preprečevanja ali omejevanja makrobonitetnega in systemskega tveganja. Z upoštevanje Uredbe 1024/2013 in Uredbe 468/2014 Banka Slovenije, kadar poleg kapitalskih zahtev na podlagi predloga zakona ali Uredbe 575/2013 uveljavlja zahteve za kapitalske blažilnike ali uporabi druge ukrepe, katerih namen je odpravljanje

sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, o svoji nameri v skladu s členom 5 Uredbe 1024/2013 deset delovnih dni pred sprejetjem takšne odločitve ustrezno uradno obvesti ECB in pred odločitvijo preuči morebitne razloge, ki jih navede ECB.

Na podlagi drugega odstavka člena 5 Uredbe 1024/2013 lahko ECB bodisi poleg zahtev, ki jih določi Banka Slovenije ali v primeru, če Banka Slovenije ne uporabi makrobonitetnih orodij, samostojno določi zahteve za kapitalske blažilnike, ki jih morajo vzdrževati banke, vključno s stopnjami proticikličnih blažilnikov, ki presegajo tovrstne zahteve Banke Slovenije, in lahko uporablja strožje ukrepe, določene v predlogu zakona ali v Uredbi (EU) št. 575/2013, katerih namen je odpravljanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj na ravni bank. V tem primeru ECB deset delovnih dni pred sprejetjem takšne odločitve o svoji nameri uradno obvesti Banko Slovenije, ki v roku petih delovnih dni navede morebitne razloge, ki so pomembni za odločitev ECB.

ECB uporablja makrobonitetna orodja neposredno na podlagi Uredbe 1024/2013 ter Uredbe 468/2014, kadar pa so makrobonitetna orodja določena z direktivo, pa ob upoštevanju določb predloga zakona, s katerimi se prenašajo določbe direktive. ECB lahko torej namesto ali poleg zahtev, ki jih določi Banka Slovenije, določi (a) zahteve za kapitalske blažilnike, kot so opredeljene v predlogu zakona, (b) ukrepe po členu 458 Uredbe (EU) št. 575/2013 in (c) vse druge ukrepe, ki jih lahko sprejme Banka Slovenije za odpravljanje sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, kot so določeni v Uredbi (EU) št. 575/2013 in predlogu zakona, ki prenaša CRD. Makrobonitetni postopki, ki jih uporabi ECB, ne pomenijo nadzorniških postopkov ECB, kadar pa ECB določi zahteve, ki so naslovljene na posamezno banko, pa se uporabljajo določbe člena 22 Uredbe 1024/2013 o postopku pri sprejemanju nadzorniških odločitev ECB.

Veljavni prvi odstavek 207. člena ZBan-2 določa, da Banka Slovenije v skladu s tem zakonom določi banki zahteve po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov za preprečevanje ali omejevanje makrobonitetnega in sistemskega tveganja. V okviru predloga zakona se črta beseda »banki«. V skladu s spremembami CRD se namreč lahko zahteve po vzdrževanju blažilnikov določijo tudi za vse banke ali določene skupine bank.

K 231. členu

Veljavni prvi odstavek 208. člena ZBan-2 določa, da mora banka vzdrževati varovalni kapitalski blažilnik 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe (EU) št. 575/2013.

K 232. členu

Veljavni ZBan-2 v okviru 209. člena določa, da mora banka vzdrževati lastni proticiklični kapitalski blažilnik, enak znesku njene skupne izpostavljenosti tveganjem, pomnoženemu s tehtanim povprečjem stopenj proticikličnega blažilnika.

K 233. členu

S členom se delno prenaša 136. člen CRD. Banka Slovenije četrletno izračunava vodilo za blažilnik, ki smiselno odraža kreditni cikel in tveganja zaradi čezmerne kreditne rasti v Republiki Sloveniji, ter ustrezno upošteva posebnosti gospodarstva v Republiki Sloveniji. Vodilo za blažilnik temelji na odstopanju razmerja med krediti in BDP od dolgoročnega trenda tega razmerja.

Veljavni drugi odstavek 210. člena ZBan-2 določa, da Banka Slovenije četrletno oceni stopnjo proticikličnega blažilnika, ki se uporablja za izračun stopnje bankinega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi s kreditnimi izpostavljenostmi v Republiki Sloveniji. Z dopolnitvijo odstavka se v okviru predloga zakona dodatno določa, da Banka Slovenije oceni intenzivnost cikličnega sistemskega tveganja in ustreznost stopnje proticikličnega blažilnika v Republiki Slovenije.

K 234. členu

V primerjavi z ZBan-2 (211. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se delno prenaša 136. člen CRD. Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo v razponu

med 0 % in 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, pri čemer se stopnja določa v korakih po 0,25 odstotne točke ali z večkratniki 0,25 odstotne točke.

K 235. členu

V primerjavi z ZBan-2 (212. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se delno prenaša 136. člen CRD. Določen je začetek uporabe proticikličnega blažilnika.

K 236. členu

V primerjavi z ZBan-2 (213. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenašata 137. in 140. člen CRD. Določena so pravila glede priznavanje stopenj proticikličnega blažilnika, ki presegajo 2,5 %, ko imenovani organ druge države določi stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem. Banka Slovenije lahko: (i) prizna to stopnjo blažilnika za namene izračuna banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika; (ii) če Banka Slovenije ne prizna stopnje proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banke pri izračunu svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi upoštevajo stopnjo proticikličnega blažilnika v višini 2,5 %.

K 237. členu

S členom se prenašata 138. in 139. člen CRD. Določena so pravila glede odločitve o stopnjah proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretjih državah. V primerjavi z ZBan-2 (214. člen) se v petem odstavku s dodatno določa, da mora Banka Slovenije pri svoji presoji glede določitve stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank dodatno upoštevati tudi obvestilo imenovanega organa države članice.

K 238. členu

S členom se prenaša 136. člen CRD. Določena so pravila glede objave stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo. Banka Slovenije četrletno objavi na svoji spletni strani stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo in si prizadeva za časovno usklajenost te objave z objavami drugih imenovanih organov. V členu so podrobneje določene zahteve, kaj mora objava vključevati (na primer razmerje med krediti in BDP ter odstopanje tega razmerja od dolgoročnega trenda).

V primerjavi z ZBan-2 se z dopolnitvijo drugega odstavka v okviru predloga zakona podrobneje opredeljuje način objave stopnje proticikličnega blažilnika. V prvi točki se tako po novem določa, da gre za »veljavno« stopnjo proticikličnega blažilnika. V peti točki se določa, da objava vsebuje podatke, kadar se stopnja blažilnika zviša (namesto zdaj veljavnega besedila, kjer je določena objava, ko je stopnja blažilnika prvič večja od nič ali se poviša). Nadalje se v okviru spremembe tretjega odstavka določa, da Banka Slovenije uradno obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o vsaki spremembi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo (in ne samo vsako četrletje, kot trenutno določa veljavni zakon).

K 239. členu

V primerjavi z ZBan-2 (216. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 139. člen CRD. Določena so pravila glede objave. Banka Slovenije objavi na svojih spletnih straneh stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi s strani Banke Slovenije.

K 240. členu

V primerjavi z ZBan-2 (217. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 137. člen CRD. S členom se podrobneje določa, katere podatke mora Banka Slovenije objaviti na svoji spletni strani v primeru, ko v skladu z zakonom prizna stopnjo blažilnika za drugo državo članico ali tretjo državo, ki presega 2,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem (na primer navesti mora državo članico ali tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja).

K 241. členu

S členom se prenaša 131. člen CRD. S členom se določa, kdaj Banka Slovenije z odločbo kot GSPB določi: (i) skupino, katere del je banka in na vrhu katere je EU nadrejena banka, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, ali (ii) banko, ki ni podrejena družba EU nadrejene kreditne institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga.

Veljavni peti odstavek ZBan-2 določa, da Banka Slovenije lahko v primeru posebnih okoliščin (1) prerazvrsti GSPB v višjo podkategorijo GSPB, kot je določena na podlagi tretjega odstavka tega člena; (2) kot GSPB opredeli banko iz prvega odstavka tega člena, ki na podlagi uporabljene metodologije ne presega najnižje presečne vrednosti, določene za prvo podkategorijo GSPB. Z dopolnitvijo v okviru predloga zakona se dodaja, da Banka Slovenije lahko prerazvrsti GSPB na podlagi dodatne določene metodologije iz višje v nižjo podkategorijo ob upoštevanju enotnega mehanizma za reševanje na podlagi dodatnega skupnega rezultata iz šestega odstavka tega člena. Gre za prenos desetega odstavka 131. člena.

S spremenjenim šestim odstavkom ZBan-2 se v okviru predloga zakona določa, da Banka Slovenije za banko ali skupino izračuna dodatni skupni rezultat, na podlagi katerega lahko sprejme ukrep iz 3. točke petega odstavka tega člena. Gre za prenos 2a. odstavka 131. člena CRD.

S spremembo osmega odstavka ZBan-2 se v okviru predloga zakona določa, koga Banka Slovenije obvesti o rezultatih pregleda in določitvi GSPB ter podkategorijah GSPB, v katero je vsaka GSPB razvrščena, vključno z utemeljitvijo presoje posebnih okoliščin iz petega odstavka tega člena. V primerjavi z aktualnim členom Banka Slovenije ne obvešča več Evropske komisije in Evropskega bančnega organa. Gre za prenos dvanajstega odstavka 131. člena CRD.

K 242. členu

S členom se prenaša 131. člen CRD. S členom se določa, kdaj Banka Slovenije z odločbo kot DSPB določi banko ali skupino.

S spremembo prvega odstavka se v okviru predloga zakona te določbe prilagajajo novim zahtevam CRD. Gre za prenos prvega odstavka 131. člena CRD.

S spremembo petega odstavka ZBan-2 se v okviru predloga zakona na novo določa, koga Banka Slovenije obvesti o bankah in skupinah, ki jih je opredelila. Po novem obvesti le Evropski odbor za sistemska tveganja (namesto tudi Evropske komisije in Evropskega bančnega organa). Gre za prenos dvanajstega odstavka 131. člena CRD. Enako velja za spremembo šestega odstavka.

K 243. členu

S členom se prenaša 131. člen CRD. GSPB mora vzdrževati blažilnik za GSPB, ki ustreza podkategoriji za GSPB. Skupaj je pet kategorij, višina blažilnika za posamezno kategorijo pa je prikazana v spodnji tabeli:

Kategorija	GSPI blažilnik
5	3,5 %
4	2,5 %
3	2 %
2	1,5 %
1	1 %

GSPB mora izpolnjevati navedene višine z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. V členu so določeni primeri, kdaj banka tega kapitala ne sme uporabljati.

V primerjavi z ZBan-2 se v predlogu zakona med drugim z dopolnitvijo prvega odstavka določa, da mora GSPB mora vzdrževati blažilnik za GSPB na konsolidirani podlagi.

K 244. členu

S členom se določa, da mora DSPB mora vzdrževati blažilnik za DSPB na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi v višini, ki ga določi Banka Slovenije. DSPB izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. S členom se prenaša 131. člen CRD.

K 245. členu

Gre za novo določbo v primerjavi z ZBan-2 s katero se določa, da kadar za skupino na konsolidirani podlagi veljata tako zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB kot zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB, se uporabi višja zahteva od obeh.

K 246. členu

S spremembo 222. člena ZBan-2 se v okviru predloga zakona posodablja zahteva po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj. Gre za prenos prvega odstavka 133. člena CRD. Banka Slovenije lahko določi blažilnik sistemskih tveganj za vse izpostavljenosti ali za eno ali več podskupin izpostavljenosti iz prvega odstavka 248. člena, da se preprečijo ali zmanjšajo sistemska ali makrobonitetna tveganja. Banka Slovenije lahko zahteva, da morajo vse banke ali določene skupine bank vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj, in sicer na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi. Zahteva se izpolnjuje z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

K 247. členu

S spremenjenim 223. členom ZBan-2 se v okviru predloga zakona na novo določajo izpostavljenosti, za katere se lahko določijo stopnje blažilnika sistemskih tveganj. Gre za prenos petega in osmega odstavka 133. člena CRD ter petega odstavka 134. člena CRD.

K 248. členu

Gre za novo določbo glede na ZBan-2 v okviru katere gre za prenos drugega odstavka 133. člena CRD, ki določa izračun blažilnika sistemskih tveganj.

K 249. členu

S spremenjenim 224. členom ZBan-2 se v okviru predloga zakona na novo določa postopek določanja stopnje blažilnika sistemskih tveganj. Gre za prenos devetega do dvanajstega odstavka ter petnajstega odstavka 133. člena.

K 250. členu

V primerjavi z ZBan-2 (225. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 133. člen CRD. Banka Slovenije mora na svoji spletni strani objaviti odločitve o stopnjah blažilnika sistemskih tveganj. S členom se določa, kaj mora taka objava vključevati, med drugim tudi utemeljitev za določitev stopenj blažilnika sistemskih tveganj. Če bi utemeljitev ogrozila stabilnost finančnega sistema, Banka Slovenije te informacije ne vključi v objavo. Naknadno mora Banka Slovenije objaviti tudi odločitev o odpravi katerekoli izmed stopenj blažilnika sistemskih tveganj.

K 251. členu

S členom se prenaša 134. člen CRD. Banka Slovenije ima možnost, da prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jih določijo imenovani organi drugih držav članic, in lahko te stopnje blažilnika uporablja za banke z izpostavljenostmi v teh državah članicah, ki so uvedle te stopnje blažilnika. V primeru priznanja mora o tem obvestiti ustrezne organe, svojo odločitev pa mora objaviti na svoji spletni strani.

V primerjavi z ZBan-2 po novem (v okviru drugega odstavka člena) ob priznanju stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, Banki Slovenije o tem ni treba obvestiti Evropske komisije, Evropskega bančnega organa in imenovana organa države članice. Gre za prenos drugega odstavka 134. člena CRD.

Pri odločitvi o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije po trenutni ureditvi upošteva informacije, ki jih je država članica, ki je določila stopnjo blažilnika, predložila. V okviru dopolnitve člena (tretji odstavek) Banka Slovenije pri tem dodatno upošteva, da so bile navedene informacije objavljene na spletni strani. Gre za prenos tretjega odstavka 134. člena CRD.

Če Banka Slovenije prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, se lahko ta blažilnik systemskega tveganja prišteje k blažilniku systemskega tveganja pod pogojem, da blažilnika obravnavata različna tveganja. Če blažilnika obravnavata ista tveganja, se uporabi samo višji blažilnik. Gre za prenos četrtega odstavka 134. člena CRD.

K 252. členu

S spremembo 227. člena ZBan-2 se v okviru predloga zakona na novo opredeljujejo zahteve v zvezi z uporabo blažilnikov za GSPB in DSPB ter blažilnikov sistemskih tveganj. Gre za prenos petnajstega odstavka 131. člena CRD V. Določa se, da če za banko velja blažilnik sistemskih tveganj, se ta prišteje blažilniku za GSPB ali blažilniku za DSPB. Kadar je vsota stopnje blažilnika sistemskih tveganj in stopnje blažilnika za GSPB oziroma DSPB višja od 5 odstotkov, je treba predhodno pridobiti pooblastilo Evropske komisije. Za ta namen Banka Slovenije tri mesece pred objavo odločitve predloži obvestilo Evropskemu odboru za systemska tveganja.

K 253. členu

Veljavni 228. člen ZBan-2 določa, da mora banka vedno izpolnjevati ali presegati zahtevo po skupnem blažilniku z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Navedena določba se v okviru implementacije 128. in 141.a člena CRD podrobneje opredeljuje.

Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje enega od elementov zahteve po skupnem blažilniku, ne sme uporabiti za izpolnjevanje drugih ustreznih elementov zahteve po skupnem blažilniku. Dodatno se opredeljuje, da banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabljati za pokrivanje drugih zahtev in napotka.

K 254. členu

S členom se prenaša 141. člen CRD in sedmi odstavek 133. člena CRD. S členom se določajo omejitve razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po skupnem blažilniku. Veljavni prvi odstavek 229. člena ZBan-2 določa, da banka ne sme opravljati izplačil v zvezi z instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, če bi se zaradi teh izplačil zmanjšal obseg njenega navadnega lastniškega temeljnega kapitala tako, da ne bi več izpolnjevala zahteve po skupnem blažilniku. S spremembo člena v okviru predloga zakona se v okviru prepovedi izplačil vsebinsko dodaja še razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Na tej podlagi se spreminja tudi preostali del člena. V prvem odstavku se obenem navajanje »instrumenti navadnega temeljnega lastniškega kapitala« spremeni v navajanje »navadnega temeljnega lastniškega kapitala«, torej brez uporabe besede »instrument«.

K 255. členu

S členom se prenaša 141. člen CRD. Določen je način izračuna maksimalnega zneska za razdelitev, ki je enako produktu vsote in faktorja. Faktor je določen glede na delež, ki ga predstavlja navadni lastniški temeljni kapital banke, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, v zahtevi po skupnem blažilniku.

V primerjavi z ZBan-2 se v okviru predloga zakona med drugim s spremembo drugega odstavka posodablja opredelitev vsote, potrebne za izračun maksimalnega zneska za razdelitev.

K 256. členu

V primerjavi z ZBan-2 (231. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se prenaša 141. člen CRD. Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, mora najpozneje en mesec pred nameranim

izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo dejanj pred izračunom MDA o tem obvestiti Banko Slovenije in navesti ustrezne podatke.

K 257. do 260. členu

Gre za nova določila v primerjavi z ZBan-2 v okviru katerih se uvaja zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda. Gre za prenos 141.b člena CRD. Z 257. členom se določa, kdaj banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda. Z 258. členom se določajo omejitve razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda. Banka, ki izpolnjuje zahtevo po blažilniku finančnega vzvoda, ne izvede izplačil oziroma razdelitev v zvezi s temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda ne bi bila več izpolnjena. Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora izračunati maksimalni znesek za razdelitev glede na količnik finančnega vzvoda (L-MDA). Če banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda ali je ne presega, lahko opravi izplačila (iz tretjega odstavka) največ v višini L-MDA. Omejitve izplačil se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička, in kadar ustavitve ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti. Z 259. členom se določa izračun maksimalnega zneska za razdelitev glede na količnik finančnega vzvoda (L-MDA). Z 260. členom se določa, da banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, najpozneje en mesec pred nameranim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo zahtevanih dejanj o tem obvesti Banko Slovenije ter predloži podatke, ki jih člen podrobneje opredeljuje. Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ureditve, s katerimi zagotavlja natančen izračun zneska razpoložljivega dobička in L-MDA ter na zahtevo Banke Slovenije to tudi dokazati.

K 261. členu

S členom se prenaša 142. člen CRD. Če banka ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora pripraviti načrt za ohranitev kapitala in ga predložiti Banki Slovenije najpozneje v petih delovnih dneh, ko ugotovi, da ji navedenih zahtev ne bo uspela izpolniti. Banka Slovenije lahko na predlog banke rok za predložitev načrta podaljša na največ deset dni ob upoštevanju obsega in zapletenosti dejavnosti banke.

V primerjavi z ZBan-2 se v okviru predloga zakona dopolnitve in spremembe narejene zaradi vsebinskih sprememb v drugih členih in se nanašajo na blažilnik količnika finančnega vzvoda.

K 262. členu

V primerjavi z ZBan-2 (233. člen) ni vsebinskih sprememb. Določeno je, da lahko Banka Slovenije podrobneje predpiše vsebino poročil ter roke in način poročanja v zvezi z zahtevami po kapitalskih blažilnikih.

K 263. členu

S členom se na novo v primerjavi z ZBan-2 opredeljuje izvajanje 145. točke prvega odstavka 4. člena CRR, ki se nanaša na opredelitev majhne in nekompleksne banke, ki so pod neposrednim nadzorom Banke Slovenije. Slednjo z odločbo opredeli Banka Slovenije, če banka izpolnjuje vse potrebne pogoje iz uredbe CRR in izpolnjevanje pogojev Banka Slovenije redno oziroma najmanj enkrat na leto preveri. Če Banka Slovenije pri preverjanju ugotovi, da banka ne izpolnjuje več vseh pogojev, o tem izda ugotovitveno odločbo, v kateri določi tudi rok, v katerem se mora banka v celoti uskladiti z vsemi zahtevami

K 264. členu

V primerjavi z ZBan-2 (234. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je določeno, da nadzor v skladu s tem zakonom opravlja Banka Slovenije, razen če je za izvajanje določenih nalog, pristojnosti in ukrepov nadzora, ki jih določa ta zakon, v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka. Nadalje so določeni cilji nadzora (drugi odstavek) in načini opravljanja nadzora (tretji odstavek). Člen ureja tudi delitev pristojnosti v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko med Banko Slovenije in Evropsko centralno banko (peti odstavek). Nadalje ta člen določa tudi ravnanje Banke

Slovenije v primeru prejema vloge od subjekta nadzora, za reševanje katere je pristojna Evropska centralna banka.

K 265. členu

S členom se ureja načrt nadzorniških pregledov, ki ga mora Banka Slovenije sprejeti vsaj enkrat letno. Nadalje je določeno, po katerih merilih mora Banka Slovenije v načrtu nadzorniških pregledov opredeliti banke ter aktivnosti in ukrepe, ki jih bo izvajala v posamezni banki, kot tudi pogoje za njihovo izvedbo. V primerjavi z ZBan-2 (235. člen) je bila črtana 2. točka v drugem odstavku, kar je skladno z implementacijo prvega odstavka 99. člena CRD. Banka Slovenije tako po novem v svojem načrtu nadzorniških pregledov ne opredeli več banke, ki bi lahko povzročila sistemska tveganja za finančni sistem.

K 266. členu

V primerjavi z ZBan-2 (236. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je določen način izreka ukrepa nadzora, in sicer Banka Slovenije pod pogoji, določenimi v tem zakonu, osebam, nad katerimi izvaja pristojnosti in naloge nadzora v skladu s tem zakonom (subjekt nadzora), izreče ukrepe nadzora z odredbo ali odločbo.

K 267. členu

V primerjavi z ZBan-2 (237. člen) ni vsebinskih sprememb. Posamezne naloge pri izvajanju nadzora Banke Slovenije lahko opravlja:

- oseba, zaposlena pri Banki Slovenije, na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije;
- pooblaščen revizor ali druga strokovno usposobljena oseba, ki ni zaposlena pri Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij.

Ob izvajanju nadzora lahko nastopijo okoliščine, ko bi izvedba postopkov javnega naročanja za storitve, ki so potrebne za izvedbo ukrepov oziroma nadzora Banke Slovenije, onemogočila učinkovito izvajanje teh pristojnosti Banke Slovenije. V primeru večjih težav v bankah je potrebno ukrepati izjemno hitro, kar pomeni, da je potrebno hitro izpeljati tudi postopke naročanja. Poleg tega bi objava naročila storitev v zvezi z izvedbo ukrepov Banke Slovenije (npr. najem neodvisnih cenilcev) po običajnih postopkih javnega naročanja, lahko vnaprej razkrila možne ukrepe Banke Slovenije. S tem bi se bistveno zmanjšala učinkovitost ukrepov, saj bi se položaj bank zaradi predčasnega razkritja njihovih težav poslabšal. Zaradi predhodnega razkritja ukrepov bi lahko nastal tudi nepotreben dvom o varnosti sredstev varčevalcev v bankah, kar lahko privede do množičnega dviga vlog v bankah in s tem do zloma bančnega sistema. Zato določbe tretjega odstavka tega člena Banki Slovenije omogočajo izvedbo postopka pogajanj brez predhodne objave za revizorje in svetovalce saj tak postopek omogoča hitrejšo izvedbo naročila in omejeno razkrivanje podatkov. Izvedba tega postopka se bo izvedla v skladu zakonom, ki ureja javno naročanje na področju obrambe in varnosti, s čimer se upošteva tudi obstoječa pravila na področju javnega naročanja. V izjemnih primerih, ko ne bi bilo mogoče izpeljati niti postopka s pogajanjem brez predhodne objave, pa določbe četrtega odstavka tega člena Banki Slovenije omogočajo neposredno oddajo naročila izvajalcu. Tudi v tem primeru se upošteva obstoječa pravila naročanja za oddajo tovrstnih naročil.

K 268. členu

Banke plačujejo Banki Slovenije nadomestilo za nadzor, ki ga opravlja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe (EU) št. 1024/2013. Banka Slovenije določi nadomestila v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse banke za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora Banke Slovenije v tem letu, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona.

S predlogom zakona se v primerjavi z ZBan-2 spreminja tretji odstavek 238. člena, v okviru katerega se določa, da banka plača letno nadomestilo za nadzor, izračunano na podlagi dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu v enkratnem znesku (namesto dveh zneskov, kot je trenutno določeno v ZBan-2). Namen spremembe je racionalizacija poslovanja.

K 269. členu

V primerjavi z ZBan-2 (239. člen) ni vsebinskih sprememb. Uvedba sistema obveščanja o kršitvah zahtev ali omejitev, določenih s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, pomeni novost, ki jo določa CRD. Sistem obveščanja vzpostavi Banka Slovenije, omogočati pa mora enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav kršitev, zlasti od zaposlenih v bankah. Banka Slovenije mora tudi zagotoviti ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so podale prijavo zoper banko, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ter da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo zoper banko, obravnavajo kot zaupni, z izjemami, določenimi v četrtem odstavku tega člena.

K 270. členu

V primerjavi z ZBan-2 (240. člen) ni vsebinskih sprememb. Zaradi izvajanja nadzora nad poslovanjem bank in drugih nalog je Banka Slovenije pristojna (upravičena) zbirati in obdelovati tudi ustrezne informacije, vključno z osebnimi podatki, povezanimi s poslovanjem bank.

K 271. členu

V primerjavi z ZBan-2 (241. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je urejena pristojnost Banke Slovenije zahtevati poročila in informacije, ki jih potrebuje za opravljanje nadzora nad poslovanjem banke.

K 272. členu

V primerjavi z ZBan-2 (242. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu so določene obveznosti banke v postopku pregleda poslovanja banke, ki vključuje zlasti pregled poslovnih knjig, administrativnih oziroma poslovnih evidenc in druge poslovne dokumentacije banke.

K 273. členu

V primerjavi z ZBan-2 (243. člen) ni vsebinskih sprememb. Postopek pregleda poslovanja banke se začne z zahtevo za pregled poslovanja, ki jo banki izda Banka Slovenije. V tem členu so zato določeni rok za izdajo navedene zahteve ter njena vsebina. V primeru, da se bodo okoliščine, ki so bile znane ob izdaji navedene zahteve, pozneje spremenile, bo Banka Slovenije lahko zahtevo za pregled poslovanja dopolnila.

K 274. členu

V primerjavi z ZBan-2 (244. člen) ni vsebinskih sprememb. Ta člen natančneje ureja način opravljanja pregleda poslovanja banke. Osnovno načelo pri tem je, da mora Banka Slovenije pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje banke samo v taki meri, kot je nujno za dosego namena nadzora.

V členu predloga ZBan-2 je določeno, da v primeru, če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, banko pisno obvesti o ugotovitvah in odredi, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži pisno poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev ter predloži ustrezna dokazila. Ker odredba o ukrepih nadzora vsebuje vse ugotovitve o procesnem dejanju pregleda poslovanja banke, posebnega zapisnika o tem procesnem dejanju ni treba sestavljati. Zato je za pregled poslovanja izključena uporaba splošnih pravil ZUP o zapisniku.

K 275. členu

V primerjavi z ZBan-2 (245. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu so podrobneje določene obveznosti banke in njenih članov uprave in drugih zaposlenih v postopku pregleda poslovanja banke.

K 276. do 277. členu

V primerjavi z ZBan-2 (246. do 247. člen) ni vsebinskih sprememb. V členih so določeni pogoji, ki jih mora banka zagotoviti v zvezi z opravljanjem pregleda poslovanja.

K 278. členu

V primerjavi z ZBan-2 (248. člen) ni vsebinskih sprememb. Osebe, ki so v razmerju tesne povezanosti z banko, osebe, na katere je banka prenesla pomemben del svojih poslovnih procesov, imetniki kvalificiranih deležev v banki in druge osebe iz prvega odstavka člena same po sebi niso subjekt nadzora v pomenu, da bi bila Banka Slovenije neposredno odgovorna za njihov nadzor, temveč Banka Slovenije nadzor njihovega poslovanja opravlja za doseg namena nadzora nad banko. V ta namen lahko poročila in informacije zahteva tudi od članov organov vodenja in od zaposlenih pri teh osebah. Le v primeru, da je za nadzor nad posamezno osebo iz prvega odstavka člena pristojen drug nadzorni organ, lahko opravi Banka Slovenije pregled poslovanja te osebe v sodelovanju s tem organom, v skladu z določbami tega zakona.

K 279. členu

V primerjavi z ZBan-2 (249. člen) ni vsebinskih sprememb. Odredba za odpravo kršitev banke je ukrep nadzora, s katerim Banka Slovenije banki naloži, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži pisno poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev ter predloži ustrezna dokazila. Z odredbo za odpravo kršitev banke se lahko tudi odredi, da banka izvede dodatne ukrepe, da se odpravijo kršitve oziroma prepreči nastanek kršitev. V tretjem odstavku so nadalje navedene okoliščine, za katere se šteje, da imajo pomembni učinek na varno in skrbno upravljanje banke.

K 280. členu

S členom se določa, da lahko Banka Slovenije z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede dodatne aktivnosti ali postopke za odpravljanje ugotovljenih kršitev v banki, če je mogoče pričakovati, da se bo s temi ukrepi zagotovilo učinkovitejše odpravljanje ugotovljenih kršitev, vzpostavilo poslovanje banke ali preprečil nastanek kršitve predpisov tega zakona, ki imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke. Gre sicer za ukrepe, ki jih v 104. členu določa CRD.

V primerjavi z ZBan-2 (250. člen) se s predlogom zakona v okviru dodatnih ukrepov banki, ki jih naloži Banka Slovenije, v prvi točki drugega odstavka navedba »zagotovitev kapitala« dopolni z »zagotovitev dodatno potrebnega kapitala« ter podrobneje določi sklic na ZBan-2, ki v podrobneje opredeljuje dodatne kapitalske zahteve. Gre prav tako za nadaljnji prenos prvega odstavka 104. člena CRD5.

S spremembo tretjega odstavka (ki vsebinsko ne nadomešča predhodne vsebine) se določa, kdaj se naloži dodatni ukrep iz 12. točke drugega odstavka, torej glede dodatnega ali pogostejšega poročanja. Gre za prenos drugega odstavka 104. člena CRD.

V sedanjem petem odstavku ZBan-2 se črta četrta alineja, ki se nanaša na kriterije, ki jih kar mora Banka Slovenije po sedanji zakonodaji upoštevati v okviru dodatnih zahtev glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja banke. Gre za prenos točka d) 105. člena CRD. Obenem se črta celoten sedmi odstavek, kar sledi 103. členu CRD.

K 281. členu

V primerjavi z ZBan-2 (251. člen) ni vsebinskih sprememb. Po členu mora banka o odpravi kršitev Banki Slovenije predložiti poročilo o odpravi kršitev, ki ga sestavi sama. Če Banka Slovenije ugotovi pomembnejše kršitve, lahko banki z odredbo o odpravi kršitev naloži, da o odpravi kršitev predloži tudi mnenje pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev.

K 282. členu

V primerjavi z ZBan-2 (252. člen) ni vsebinskih sprememb. Na podlagi poročila o odpravi kršitev mora Banka Slovenije presoditi, ali so kršitve odpravljene, in lahko za ta namen zahteva dopolnitev poročila ali opravi ponovni pregled poslovanja. Če so kršitve odpravljene, izda Banka Slovenije ugotovitveno

odločbo o odpravi kršitev. Skrajni rok za izdajo ugotovitelne odločbe je tri mesece po prejemu celovitega poročila banke o odpravi kršitev.

K 283. členu

V okviru 253. člena ZBan-2 so bili že predhodno urejeni ukrepi prezgodnjega ukrepanja. Če so v banki podane kršitve, ali bodo te kršitve verjetno podane, lahko Banka Slovenije v primeru hitrega slabšanja finančnega položaja banke, zlasti v primeru hitrega slabšanja likvidnosti, naraščanja stopnje zadolženosti, obsega nedonosnih posojil ali koncentracije izpostavljenosti, z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede dodatne ukrepe.

Z novim četrtem do sedmim odstavkom v okviru predloga zakona se prenaša prvi odstavek 68. člena Direktive (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES. Določa se, da če se v primeru v primeru uporabe ukrepov zgodnjega posredovanja bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je banka sklenila z nasprotno pogodbeno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter z zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, po začetku postopka reševanja še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe. Zgolj uporaba teh ukrepov sama po sebi ne šteje za (i) dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima prejemnik zavarovanja pravico realizirati finančno zavarovanje ali uveljaviti pravico predčasnega pobota v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja; (ii) postopek zaradi insolventnosti oziroma drug ukrep, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov člana plačilnega sistema v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

K 284. členu

V primerjavi z ZBan-2 (254. člen) ni vsebinskih sprememb. V tem členu se urejajo posebna pravila glede sklica in odločanja na skupščini v zvezi s sprejetjem določenih ukrepov z namenom sanacije, vključno z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke ter ukrepi za zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja izgube ali prenosa v kapitalske rezerve.

K 285. členu

V primerjavi z ZBan-2 (255. člen) ni vsebinskih sprememb. Pri odločanju skupščine o sprejetju ukrepov iz predhodnega člena tega zakona se uveljavljajo določene omejitve glede pravic delničarjev v zvezi z uvrstitvijo delničarjev predlogov na dnevni red skupščine, glede ločenega zasedanja, glede večine, ki se zahteva za potrditev sklepa in drugo. Tako predlog v zvezi s potrditvijo sklepa o povečanju osnovnega kapitala na podlagi odredbe Banke Slovenije in o spremembah statuta, ki so nujne za izvedbo ukrepov sanacije, določa kot obvezno zahtevo potrditev sklepa z navadno večino pri odločanju zastopane kapitala, če je zastopane najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico. Če pri glasovanju ni zastopane vsaj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, je sklep veljavno potrjen z dvema tretjinama pri odločanju zastopane kapitala z glasovalno pravico. Predlagani člen nadalje ureja tudi okoliščine v zvezi s poenostavljenim zmanjšanjem osnovnega kapitala in izdajo instrumenta z namenom povečanja kapitala banke.

K 286. členu

V primerjavi z ZBan-2 (256. člen) ni vsebinskih sprememb. S predlagano ureditvijo se določajo možnosti povečanja osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki, kadar je povečanje osnovnega kapitala potrebno zaradi zagotavljanja kapitalske ustreznosti banke. Povečanje osnovnega kapitala banke se izvede s stvarnimi vložki, katerih predmet so lahko tudi terjatve posameznih upnikov banke, ki morajo podati izjavo, da bodo predmet stvarnega vložka po potrditvi sklepa o povečanju osnovnega kapitala banke prenesli na banko.

K 287. členu

V primerjavi z ZBan-2 (257. člen) ni vsebinskih sprememb. Zaradi pravne gotovosti je v tem členu izrecno urejeno razmerje tega zakona kot lex specialis v razmerju do ureditve v ZGD-1 tudi v zvezi z ureditvijo izpodbojnih razlogov pri preizkusu skupščinskih sklepov.

K 288. členu

V primerjavi z ZBan-2 (258. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlagani člen ureja ravnanje Banke Slovenije v primeru, ko se odloči za uporabo ukrepa zgodnjega posredovanja, to je razrešitev ali zamenjavo posameznega ali več članov upravljalnega organa ali višjega vodstva banke, če te osebe niso primerne za opravljanje svojih nalog. Uporaba tega ukrepa pa ne izključuje uporabe drugih ukrepov iz tega zakona.

K 289. členu

V primerjavi z ZBan-2 (259. člen) ni vsebinskih sprememb. V tem členu se določa pristojnost Banke Slovenije, da imenuje posebnega pooblaščenca v banki, ki opravlja določene funkcije v banki, če so podani ustrezni razlogi in razrešitev posameznega ali vseh članov upravljalnega organa ali višjega vodstva tega zakona ne zadošča za izboljšanje finančnega položaja banke, ali da se ustrezno odpravijo kršitve. Pooblastila in področje delovanja posebnega pooblaščenca se opredeli v vsakokratni odločbi o imenovanju. Kot posebni pooblaščenec je imenovana oseba, ki ima ustrezno strokovno usposobljenost na področju in v zvezi z izvajanjem funkcij za katere je imenovana.

K 290. členu

V primerjavi z ZBan-2 (260. člen) ni vsebinskih sprememb. Ukrep z imenovanjem posebnega pooblaščenca je časovno omejen na obdobje največ enega leta z možnostjo izjemnega podaljšanja iz utemeljenih razlogov. Hkrati ima Banka Slovenije pravico, da lahko kadarkoli razreši posebnega pooblaščenca, če ugotovi, da so prenehali razlogi iz prvega odstavka tega člena ali če so podani drugi razlogi za njegovo razrešitev.

K 291. členu

V primerjavi z ZBan-2 (261. člen) ni vsebinskih sprememb. V tem členu se določa pravni okvir delovanja posebnega pooblaščenca v skladu z veljavnimi predpisi, strokovnimi standardi, internimi akti banke in navodili Banke Slovenije. Ti standardi so tudi merilo odgovornosti posebnega pooblaščenca pri izvajanju njegovih funkcij v banki in v razmerju do Banke Slovenije. Določajo se tudi pogoji, ki jih mora banka zagotoviti posebnemu pooblaščenca za nemoteno opravljanje dela kot tudi obveznosti posebnega pooblaščenca.

K 292. členu

V primerjavi z ZBan-2 (262. člen) ni vsebinskih sprememb. Ta člen podrobneje ureja okoliščine glede imenovanja posebnega pooblaščenca v primeru, ko Banka Slovenije nastopa v funkciji konsolidacijskega nadzornika.

K 293. členu

Veljavni ZBan-2 v prvem odstavku 263. določa, da se lahko dovoljenje za opravljanje bančnih storitev odvzame, če so v banki podane določene kršitve iz in hkrati niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo ti razlogi v ustreznem roku verjetno odpravljeni. V okviru drugega odstavka je nato navedeno, kdaj se lahko dovoljenje odvzame, med drugim (tretja alineja drugega odstavka 263. člena), če banka ne izpolnjuje več zahtev iz 3., 4. ali 6. dela Uredbe (EU) št. 575/2013 (torej glede kapitala, kapitalskih zahtev in likvidnosti) ali zahtev glede zagotavljanja kapitala ali dodatne likvidnosti banke na podlagi dodatnih ukrepov, hkrati pa ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora. S spremembo 3. alineje drugega odstavka se uvaja izjema, torej kdaj se dovoljenje ne odvzame. Gre za zahteve iz 92a (glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za GSPI) in 92b (glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za GSPI zunaj EU) člena te Uredbe CRR. Gre za prenos točke d) 18. člena CRD.

Z novim tretjim odstavkom se dodatno določa, da se dovoljenje za opravljanje bančnih storitev banki lahko odvzame tudi zaradi ravnanj njene nadrejene banke, nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga. Gre za prenos točke q) 67. člena CRD.

K 294. členu

V primerjavi z ZBan-2 (264. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se določijo razlogi, zaradi katerih se banki odvzame dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev. Podobno kot v primeru opravljanja bančnih storitev je tudi v primeru opravljanja finančnih in dodatnih finančnih storitev pod določenimi pogoji mogoč le izrek prepovedi opravljati posamezne posle iz naslova finančnih ali dodatnih finančnih storitev.

K 295. členu

V primerjavi z ZBan-2 (265. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je urejena možnost izreka milejšega ukrepa, in sicer pogojni odvzem dovoljenja, kot tudi njegov preklic, če banka v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če ne izpolni dodatnih pogojev iz drugega odstavka tega člena.

K 296. členu

V primerjavi z ZBan-2 (266. člen) ni vsebinskih sprememb. Odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža je ukrep nadzora, ki ga Banka Slovenije izreče kvalificiranemu imetniku, če krši svoje obveznosti (1. točka prvega odstavka) ali če nastopijo okoliščine, zaradi katerih ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev tega dovoljenja (2. točka prvega odstavka).

K 297. členu

V primerjavi z ZBan-2 (267. člen) ni vsebinskih sprememb. Ukrep nadzora zoper kvalificirane imetnike je tudi izdaja odredbe o odsvojitvi delnic, ki ga lahko Banka Slovenije izreče neupravičenemu imetniku delnic banke, ki to postane, če v enem mesecu od pridobitve delnic banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

K 298. členu

Ta člen določa obveznost za neupravičenega imetnika delnic banke, da Banki Slovenije predloži poročilo o odsvojitvi delnic ter njegovo vsebino. V okviru spremembe četrtega odstavka v okviru predloga zakona je črtana diskrecijska pravica Banke Slovenije (ni več vključena beseda »lahko« v kontekstu izdaje ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je imetnik pridobil delež v nasprotju s tem zakonom in da je ugotovljeno kršitev odpravil). Gre za konsistentnost prenosa 26. člena CRD (v okviru predhodne implementacije CRD).

K 299. in k 301. členu

Gre za novo vsebino glede na ZBan-2. Z določbama se z namenom zagotavljanja učinkovitosti ukrepanja Banke Slovenije zoper neupravičene kvalificirane imetnike določata dva nova ukrepa nadzora – periodično plačilo denarnega zneska in možnost prisilne prodaje delnic. O izdaji ukrepov odloči Banka Slovenije z odločbo in po postopku odločanja določenem v 12. poglavju tega zakona. Subjektu nadzora je pred izdajo odločbe v skladu s 322. členom tega zakona zagotovljena pravica do izjave. Zoper odločbo je v skladu 354. členom tega zakona dopustno začeti postopek sodnega varstva s tožbo pred Upravnim sodiščem Republike Slovenije.

Namen določbe je Banki Slovenije omogočiti presojo smotrnosti izrekanja tega ukrepa – gre za t. i. načelo sorazmernosti. Glede na izkušnje v praksi lahko namreč pride tudi do primera, kjer naložitev plačila periodičnega denarnega zneska, zaradi posebnih objektivnih okoliščin (npr. epidemija) ne bi bila sorazmerna. Do možnosti uporabe člena pride zgolj in samo v primeru, če je Banka Slovenije zoper isti subjekt že vodila nadzorniški postopek, v okviru katerega je bila subjektu nadzora izdana odredba o odsvojitvi delnic in se nadaljuje s presojo ali naložiti periodično plačilo denarnega zneska, odločitev o presoji pa ni nujno vedno pozitivna.

K 300. členu

V primerjavi z ZBan-2 (269. člen) ni vsebinskih sprememb. Določba ureja okoliščine, ki nastanejo, če neupravičeni imetnik delnic banke teh ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi delnic. Banka Slovenije lahko v tem primeru z odločbo prepove neupravičenemu imetniku in morebitnim

neupravičenim pridobiteljem uresničevanje vseh pravic iz delnic banke, ki jih imajo v nasprotju s tem zakonom. Nadalje člen ureja sestavino odločbe in subjekte vročanja te odločbe, med drugim banko, ki od vročitve dalje neupravičenemu imetniku in neupravičenim pridobiteljem iz delnic, na katere se odločba nanaša, ne sme omogočiti uresničevanja nobenih pravic iz teh delnic.

K 302. členu

V primerjavi z ZBan-2 (270. člen) ni vsebinskih sprememb. V okviru oddelka 9.5. so določeni ukrepi nadzora zoper člane upravljalnega organa banke. Prvi in najmilejši ukrep je izdaja odredbe, s katero Banka Slovenije članu upravljalnega organa banke naloži, da preneha določena ravnanja ali odpravi ugotovljene kršitve. Banka Slovenije o tem obvesti nadzorni svet in upravo banke.

K 303. členu

V primerjavi z ZBan-2 (271. člen) ni vsebinskih sprememb. Ureditvev razlogov za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave je usklajena z ureditvijo obveznosti in odgovornosti uprave banke. Dovoljenje se tako odvzame, če je bilo pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja, če član ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje ali če hujše krši dolžnosti člana uprave. Člen tudi opredeljuje, katere so hujše kršitve dolžnosti člana uprave, ter posvetovalno obveznost za Banko Slovenije v primeru, ko gre za izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic.

K 304. členu

V primerjavi z ZBan-2 (272. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se ukrep odvzema dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke nekoliko omili, saj ima Banka Slovenije možnost, da v odločbi o odvzemu hkrati izreče, da se odvzem pod določenimi pogoji ne bo izvršil.

K 305. členu

S členom se določa odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke). Na podlagi ZBan-2 Banka Slovenije članu nadzornega sveta banke z odločbo prepove opravljanje funkcije, če (i) član ob imenovanju ali po nastopu funkcije ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje, (ii) imenovanje člana ni z zakonom; ali (iii) član hujše krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke.

V primerjavi z ZBan-2 (273. člen) se s predlogom zakona navedeno dopolnjuje še z dejstvom, če je bilo dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja. 273. člen ZBan-2 je v okviru predloga zakona tudi sicer prilagojen novi ureditvi, po kateri člani nadzornega sveta pridobijo dovoljenje Banke Slovenije.

K 306. členu

V primerjavi z ZBan-2 gre za novo določbo. S členom se prenaša šesti odstavek 21.a člena CRD in določa odredba za vzpostavitev skladnosti. Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik ugotovi, da finančni holding ali mešani finančni holding ne izpolnjuje več pogojev za odobritev, odredi, da finančni holding ali mešani finančni holding sprejme ukrepe, s katerimi se zagotovi oziroma ponovno vzpostavi kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter se zagotovi izpolnjevanje ustreznih zahtev. V okviru člena se podrobneje določa, kakšne ukrepe v zvezi z navedenim lahko odredi Banka Slovenije. Pri ukrepih v zvezi z mešanim finančnim holdingom Banka Slovenije upošteva njihov vpliv na finančni konglomerat.

K 307. členu

V okviru določbe o razkritju splošnih informacij o nadzoru je trenutno (274. člen ZBan-2) določeno, da Banka Slovenije na svoji spletni strani med drugim javno objavi splošna merila in metodologije, ki jih uporablja Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju. V okviru predloga zakona člena se v prvem odstavku dodaja, da pri tej objavi vključi Banka Slovenije po novem tudi merila za uporabo načela sorazmernosti. Gre za prenos točke c prvega odstavka 143. člena CRD.

K 308. členu

V primerjavi z ZBan-2 (275. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se določa razkritje posebnih informacij o nadzoru. Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pristojnosti na svoji spletni strani med drugim javno objavi tudi naslednje informacije: (i) sprejeta splošna merila in metodologije za pregled skladnosti s 405. do 409. členom Uredbe (EU) št. 575/2013; (ii) povzetek izida nadzorniškega pregledovanja in opis izrečenih ukrepov v primerih ugotovljenih neskladnosti z zahtevami iz 405. do 409. člena Uredbe (EU) št. 575/2013, ugotovljenih na letni ravni.

K 309. členu

V primerjavi z ZBan-2 (276. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen določa obveznost za Banko Slovenije, da javno razkrije informacije o izdanih dovoljenjih za opravljanje storitev bank, za pridobitev kvalificiranega deleža ter za opravljanje funkcije člana uprave ali funkcije člana nadzornega sveta banke, z izjemo, določeno v drugem odstavku tega člena.

K 310. do 311. členu

V primerjavi z ZBan-2 (277. do 278. člen) ni vsebinskih sprememb. Člena se nanašata na razkritje informacij o izrečenih ukrepih in sankcijah ter identiteti kršitelja. Predlagana ureditev sledi opredelitvam v členu 68 CRD.

K 312. členu

V primerjavi z ZBan-2 (279. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 41 oziroma 50 CRD urejena obveznost Banke Slovenije sodelovati z nadzornimi organi držav članic, v katerih banka neposredno ali prek podružnice opravlja storitve banke. Gre zlasti za obojestransko izmenjavo vseh informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko. Določen je tudi postopek za primer, če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje, in sicer lahko Banka Slovenije o tem obvesti Evropski bančni organ. Vendar pri tem ne gre le za izmenjavo na zahtevo z vidika rednega poslovanja banke, temveč tudi za obveznost takojšnjega poročanja v primerih, ko ima banka likvidnostne težave ali se lahko razumno pričakuje, da se bodo te težave pojavile. Hkrati se nadzornemu organu države članice posreduje tudi informacije o izvedenih in načrtovanih ukrepih sanacije za odpravljanje težav banke, vključno z ukrepi nadzora, ki jih je Banka Slovenije že izrekla.

K 313. členu

V primerjavi z ZBan-2 (280. člen) ni vsebinskih sprememb. Pristojnosti za opredelitev banke kot pomembne ima po tem zakonu Banka Slovenije na podlagi podrobnejših meril, ki jih bo določila. Pri določanju podrobnejših meril za pomembne banke mora Banka Slovenije upoštevati velikost in notranjo organiziranost banke, naravo, obseg in zapletenosti dejavnosti, ki jih banka opravlja ter pomen banke za lokalni trg. Tovrstna opredelitev je pomembna, saj prinaša določene posledice v zvezi z zahtevami glede poslovanja teh kreditnih institucij. V nadaljevanju zakona pa je dodatno določeno, da lahko tudi pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve prek podružnice, pri Banki Slovenije zahteva opredelitev te podružnice kot pomembne, in si v tem primeru Banka Slovenije v sodelovanju s tem pristojnim organom prizadeva za sprejem skupne odločitve. V primeru, da skupna odločitev o opredelitvi podružnice kot pomembne ni sprejeta, končno odločitev sprejme pristojni organ države članice in je za Banko Slovenije zavezujoča.

K 314. členu

V primerjavi z ZBan-2 (281. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je urejeno sodelovanje v zvezi z nadzorom nad poslovanjem pomembnih podružnic bank v drugih državah članicah. Gre zlasti za posredovanje informacij o poslovanju banke o neugodnem razvoju poslovanja banke ali drugih subjektov v skupini, ki bi lahko resno vplivali na institucije v tej državi članici, o pomembnejših kaznih in ukrepih nadzora in ukrepih za omejitev uporabe naprednega pristopa pri izračunu kapitalске zahteve, nadalje o ugotovitvah na podlagi ocene tveganj banke oziroma o skupnih odločitvah pristojnih organov ter o odločitvah glede ukrepov nadzora, če so te ocene in odločitve pomembne z vidika

poslovanja pomembne podružnice banke v drugih državah članicah. Določa tudi možnost ustanovitve kolegija pristojnih organov pod vodstvom Banke Slovenije, če tak kolegij že ni ustanovljen na podlagi drugih določb tega zakona.

K 315. členu

V primerjavi z ZBan-2 (282. člen) ni vsebinskih sprememb. Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za izvajanje nadzora nad bankami, razen glede nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora, za katere je v skladu z Uredbo EU št. 1024/2013 pristojna in odgovorna Evropska centralna banka. V 320. členu pa so določena pravila v primeru, če Banka Slovenije namerava opraviti pregled poslovanja podružnice banke v državi članici. Pregled lahko opravi neposredno (po predhodnem obvestilu pristojnega organa države članice, v kateri banka opravlja vzajemno priznane storitve), lahko pa za pregled zaprosi pristojni organ te države članice.

K 316. členu

V primerjavi z ZBan-2 (283. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 41 CRD urejena obveznost Banke Slovenije banki izreči ustrezne ukrepe nadzora glede kršitev, storjene na območju druge države članice.

K 317. členu

V primerjavi z ZBan-2 (284. člen) ni vsebinskih sprememb. Ta člen določa obveznost za Banko Slovenije glede pisnega obveščanja pristojnih organov držav članic, če banki, ki opravlja storitve v teh državah članicah, odvzame dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji prepove opravljati posamezne storitve.

K 318. členu

V primerjavi z ZBan-2 (285. člen) ni vsebinskih sprememb. Podpoglavje 10.2 ureja nadzor nad poslovanjem banke države članice na območju Republike Slovenije. Ureditev te oblike posebnega nadzora smiselno sledi ureditvi nadzora nad banko v zvezi s poslovanjem na območju druge države članice. Tako je v členu določeno, na kakšen način Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke države članice, ki opravlja storitve neposredno ali preko podružnice v Republiki Sloveniji. Gre zlasti za izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga pomeni banka države članice v Republiki Sloveniji.

K 319. členu

V primerjavi z ZBan-2 (286. člen) ni vsebinskih sprememb. Ta člen ureja pogoje in način opredelitve podružnice banke države članice kot pomembne. Takšna opredelitev je zlasti pomembna za izvajanje nalog pristojnega organa države članice v zvezi s to podružnico, medtem ko ne vpliva na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu.

K 320. členu

V primerjavi z ZBan-2 (287. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 52 CRD urejen postopek opravljanja pregleda poslovanja podružnice banke države članice. Tudi ta ureditev smiselno sledi ureditvi v primeru, če Banka Slovenije namerava opraviti pregled poslovanja podružnice banke v državi članici. O nameravanem pregledu poslovanja mora tako pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se lahko pregleda udeleži, lahko pa le zaprosi, da Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke te države članice. Banka Slovenije lahko od podružnice zahteva tudi vse informacije o njenem poslovanju, če so te informacije pomembne za oceno tveganja podružnice za stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije, in jih posreduje pristojnemu organu države članice.

K 321. členu

V primerjavi z ZBan-2 (288. člen) ni vsebinskih sprememb. Ta člen določa obveznost poročanja banke države članice, ki prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, Banki Slovenije.

K 322. členu

V primerjavi z ZBan-2 (289. člen) ni vsebinskih sprememb. Če banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije, krši zahteve, ki jih določa ta zakon, mora v prvi vrsti ukrepati pristojni organ države članice, vendar pa lahko z namenom zaščite javne koristi ukrepa tudi Banka Slovenije, in sicer z odredbo naloži odpravo kršitev ali ji izreče druge ukrepe po tem zakonu. Dodatno lahko v primeru, če pristojni organ ni ukrepal zoper banko države članice ali sprejeti ukrepi niso ustrezni, Banka Slovenije, potem ko je obvestila pristojni organ države članice in Evropski bančni organ, sprejme ukrepe v skladu s tem zakonom z namenom, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke države članice pri poslovanju v Republiki Sloveniji ter da se zaščitijo interesi vlagateljev, investitorjev in drugih, za katere se opravljajo storitve, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema. Pod pogoji, določenimi v tem členu, lahko Banka Slovenije sprejme tudi začasne ukrepe, ki morajo biti sorazmerni z namenom, zaradi katerih so bili uporabljeni.

K 323. členu

V primerjavi z ZBan-2 (289. člen) ni vsebinskih sprememb. Ta člen določa ravnanje Banke Slovenije v primeru, če jo pristojni organ države članice sedeža banke obvesti, da je bilo banki, ki neposredno ali prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, odvzeto dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji je bilo prepovedano opravljati posamezne storitve.

K 324. členu

S členom se spreminja predhodni 291. člen ZBan-2, v okviru katerega se na novo opredeljuje pristojnosti Banke Slovenije za nadzor na konsolidirani podlagi. Gre za implementacijo prvega do petega odstavka 111. člena.

K 325. členu

V primerjavi z ZBan-2 (292. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 111(5) CRD določena podlaga za dogovor o prenosu ali prevzemu pristojnosti med nadzornimi organi držav članic.

K 326. členu

V primerjavi z ZBan-2 (293. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu so v skladu s členom 112 CRD določene dodatne naloge Banke Slovenije v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi. Dodatne naloge se nanašajo na usklajevanje zbiranja in posredovanja ključnih informacij med pristojnimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi, ter na načrtovanje in usklajevanje izvajanja nadzora.

K 327. členu

S spremembami v 294. odstavku ZBan-2 se podrobneje opredeljuje sodelovanje z drugimi pristojnimi organi pri skupnih odločitvah v okviru konsolidiranega nadzora. Med drugim gre za prenos prvega in drugega odstavka 113. člena CRD.

V okviru dopolnitve petega odstavka se odpravlja predhodni nekonsistentni prenos CRD (drugi odstavek 113. člena CRD), v okviru katerega je manjkala dolžnost konsolidacijskega nadzornika, da se v primeru nestrinjanja na zahtevo drugega pristojnega organa posvetuje z EBA.

K 328. členu

S členom se prenaša člen 116 CRD, ureja pa ustanovitev, sestavo in pristojnosti kolegija pristojnih organov, ki ga vodi Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik. Banka Slovenije sodeluje tudi v kolegiju, ki ga ustanovi pristojni organ druge države članice, kot konsolidacijski nadzornik.

V primerjavi z ZBan-2 (295. člen) se v okviru predloga zakona z novim tretjim odstavkom določa, da Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik za lažje izvajanje nalog ustanovi kolegij tudi, kadar imajo vse čezmejne podrejene družbe EU nadrejene banke, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga sedež v tretjih državah pod pogojem, da za sodelujoče pristojne organe iz tretjih držav veljajo zahteve glede zaupnosti. Gre za prenos 1a. odstavka 116. člena CRD. Z novim petim odstavkom se določa, da v kolegiju lahko sodeluje pristojni organ države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev. Gre za prenos šestega odstavka 116. člena CRD.

K 329. členu

V primerjavi z ZBan-2 (296. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 114 CRD urejena obveznost Banke Slovenije kot konsolidacijskega nadzornika obvestiti druge organe o morebitnem nastopu kriznih razmer.

K 330. členu

V primerjavi z ZBan-2 (297. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 114 (2) CRD urejen postopek pridobivanja informacij od drugih nadzornih organov z namenom preprečiti podvajanje posredovanja teh informacij različnim nadzornim organom.

K 331. členu

V členu je v skladu s členom 115 CRD urejena obveznost Banke Slovenije, da s pisnimi dogovori z drugimi nadzornimi organi uredi medsebojna razmerja glede opravljanja nadzora na konsolidirani podlagi.

V primerjavi z ZBan-2 (298. člen) se z novim četrtem odstavkom določa, s kom Banka Slovenije sklene dogovor o usklajevanju in sodelovanju za namene nadzora na konsolidirani podlagi v zvezi z odobrenim finančnim holdingom oziroma mešanim finančnim holdingom. Gre za prenos tretjega odstavka 115. člena CRD.

Z novim šestim odstavkom se določa, da kadar je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik skupine z nadrejenim mešanim finančnim holdingom, vendar ni koordinator v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate, Banka Slovenije sodeluje s koordinatorjem na konsolidirani podlagi ter za učinkovito sodelovanje z njim sklene dogovor. Gre za prenos prvega odstavka 125. člena CRD.

K 332. členu

V primerjavi z ZBan-2 (299. člen) ni vsebinskih sprememb. Ureditev v členu daje v skladu s členom 117 CRD ustrezno podlago za izmenjavo informacij med nadzornimi organi držav članic glede nadzora na konsolidirani podlagi.

K 333. členu

V primerjavi z ZBan-2 (300. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 117 (4) CRD urejena obveznost Banke Slovenije, da se posvetuje z nadzornimi organi drugih držav članic glede odločitev, ki so pomembne tudi za opravljanje njihovih nadzornih nalog.

K 334. členu

V primerjavi z ZBan-2 (301. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se urejajo obveznosti podrejenih družb in nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga glede nadzora na konsolidirani podlagi. Gre zlasti za posredovanje informacij podrejeni banki s strani nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga, ki jih potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi. Poleg tega morajo podrejene družbe in nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding Banki Slovenije oziroma drugemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na konsolidirani podlagi, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij, ki jih pošiljajo podrejeni banki.

K 335. členu

S predlaganim členom se za mešani finančni holding določa izjema glede izpolnjevanja obveznosti na konsolidirani podlagi, če so za to izpolnjeni pogoji iz tega člena.

Veljavni drugi odstavek 302. člena določa, da če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in zakonu, ki ureja zavarovalništvo, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v dogovoru z nadzornim organom, pristojnim za nadzor zavarovalniške skupine, za ta mešani finančni holding uporabi samo določbe ZFK, ki veljajo za bančni sektor kot najpomembnejši v finančnem sektorju finančnega konglomerata. S spremembo se sklic na ZFK glede uporabe določb ZFK nadomesti s sklicem na ZBan-2. Gre za prenos drugega odstavka 120. člena CRD.

K 336. členu

V primerjavi z ZBan-2 (303. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu so v skladu s členom 122 CRD določene obveznosti mešanega poslovnega holdinga in njegovih podrejenih družb glede nadzora na konsolidirani podlagi. Nadzor se lahko izvaja prek posredovanja informacij in neposrednega nadzora.

K 337. členu

V primerjavi z ZBan-2 (304. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 123 CRD urejen nadzor nad posli med mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami. Banka, katere nadrejena družba je mešani poslovni holding, mora tako Banki Slovenije poročati o vseh pomembnih poslih z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi drugimi podrejenimi družbami, ki niso vključeni v poročanje na podlagi člena 394 Uredbe (EU) št. 575/2013. Banka Slovenije bo lahko podrobneje predpisala način izvrševanja tega člena.

K 338. členu

V primerjavi z ZBan-2 (305. člen) ni vsebinskih sprememb. S predlaganim členom se ureja izmenjava informacij za namen nadzora na konsolidirani podlagi med nadzornimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi.

K 339. členu

V primerjavi z ZBan-2 (306. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu je v skladu s členom 125 CRD urejeno sodelovanje z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor zavarovalnic ali drugih družb, pristojnih za investicijske storitve, ki so vključene v bančno skupino.

K 340. členu

V primerjavi z ZBan-2 (307. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlagani člen v skladu s členom 125 (3) CRD za Banko Slovenije določa obveznost, da pripravi seznam nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov ter z njim seznanjeni pristojne organe.

K 341. členu

V primerjavi z ZBan-2 (308. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom se v skladu s členom 118 CRD ureja postopek v zvezi s pregledom poslovanja s strani Banke Slovenije zaradi preveritve informacij, potrebnih za nadzor na konsolidirani podlagi.

K 342. členu

Obstoječi prvi odstavek 309. člena ZBan-2 določa, da mora nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding zagotoviti, da ima njegovo poslovodstvo ustrezen ugled in izkušnje za vodenje njegovih poslov. S spremembo odstavka se določajo strožji pogoji, in sicer da mora upravljalni organ izpolnjevati pogoje za imenovanje člana uprave oziroma na opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke. Gre za prenos 91. člena CRD.

K 343. členu

V primerjavi z ZBan-2 (311. člen) ni vsebinskih sprememb. V členu so v skladu s členom 127 CRD določena posebna pravila za nadzor na konsolidirani podlagi, če ima nadrejena oseba sedež v tretji državi.

K 344. členu

V primerjavi z ZBan-2 (312. člen) ni vsebinskih sprememb. S pravilom, določenim v členu, je v skladu s členoma 124 (3) CRD izključena odgovornost Banke Slovenije za nadzor na posamični podlagi tistih pravnih oseb, ki niso banke in nad katerimi opravlja nadzor samo zaradi ustreznega nadzora na konsolidirani podlagi nad poslovanjem bank.

K 345. členu

V primerjavi z ZBan-2 (313. člen) ni vsebinskih sprememb. Po členu Banka Slovenije osebi, ki krši prepoved sprejemanja depozitov od javnosti, z odredbo prepove tako ravnanje. Ta oseba mora Banki Slovenije predložiti poročilo o ukrepih, ki jih je opravila zaradi odprave te kršitve, in priložiti dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti. Za navedeno kršitev pa lahko Banka Slovenije izreče tudi globo.

K 346. členu

V primerjavi z ZBan-2 (314. člen) ni vsebinskih sprememb.

Po členu lahko Banka Slovenije pravni osebi, ki ni ravnala v skladu z odredbo iz predhodnega člena tega zakona, izreče dodaten ukrep, to je izda odločbo o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo. Na podlagi te odločbe začne pristojno sodišče postopek prisilne likvidacije po določbah ZFPPIPP. Po posebnem pravilu, določenem v četrtem odstavku tega člena, sodišču ni treba opraviti preizkusa pogojev za začetek likvidacije, saj zadošča že predlog Banke Slovenije.

K 347. do 349. členu

V primerjavi z ZBan-2 (315. do 317. člen) ni vsebinskih sprememb. Za hranilnice se uporabljajo določbe drugih poglavij, ki veljajo za banke. Zaradi manjšega obsega poslovanja in zagotavljanja enostavnejših bančnih in vzajemno priznanih ter dodatnih finančnih storitev, ki jih opravljajo hranilnice, so določena nekatera posebna pravila, in sicer: (i) možnost, da se opravljanje nalog notranjega revidiranja s pogodbo prenese na osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje teh nalog in ni zaposlena v hranilnici, (ii) nižji znesek osnovnega kapitala, ki je lahko 1.000.000 eurov ustanovitvenega kapitala.

K 350. členu

V primerjavi z ZBan-2 (318. člen) ni vsebinskih sprememb. S členom je določena obveznost banke po vzpostavitvi ustrezno shemo zunajsodnega reševanja sporov med ponudniki storitev in strankami. Podrobneje je določeno tudi, kaj mora v tej zvezi banka objaviti na svoji spletni strani in v vseh svojih prostorih.

K 351. členu

V primerjavi z ZBan-2 (319. člen) ni vsebinskih sprememb. Postopek odločanja Banke Slovenije o posamičnih zadevah je urejen kot posebna vrsta upravnega postopka. Bančništvo je namreč specifično upravno področje, za katero pravila splošnega upravnega postopka v celoti ne zadoščajo oziroma ne ustrezajo.

Posebna postopkovna pravila so določena ob upoštevanju:

1. posebnega pomena nadzora nad poslovanjem bank in drugih pristojnosti Banke Slovenije za stabilnost finančnega sistema in
2. posebne značilnosti teh postopkov, v katerih imajo stranke položaj profesionalne osebe.

Zato je pri ureditvi postopka posebej poudarjeno načelo hitrosti postopka, ki se zagotavlja zlasti s temi pravili:

- z izključitvijo vrnitve v prejšnje stanje in izrednih pravnih sredstev;
- s splošnim pravilom o pisnosti postopka; določene so izjeme od tega pravila (primerjaj tudi prvi odstavek 154. člena ZUP);
- s pravili o prekluziji navajanja novih dejstev in predlaganja novih dokazov

Pravila splošnega upravnega postopka se uporabljajo dopolnilno glede tistih vprašanj, ki jih poseben upravni postopek ne ureja.

Po tem posebnem upravnem postopku Banka Slovenije opravlja tudi procesna dejanja, za katere je v skladu Uredbo (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka.

K 352. členu

V primerjavi z ZBan-2 (320. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog zakona ohranja dosedanje ureditev, ki pooblastilo za odločanje daje Svetu Banke Slovenije kot kolegijskemu organu, postopek do izdaje odločitve pa vodi strokovni delavec Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje glede izobrazbe in strokovnega izpita iz upravnega postopka, kot so določeni v zakonu o splošnem upravnem postopku.

K 353. členu

V primerjavi z ZBan-2 (321. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog zakona ohranja dosedanje splošno pravilo o pisnosti postopka, določa pa tudi izjeme od tega pravila, in sicer se ustna obravnava razpiše, če je treba zaslišati priče ali izvedence, če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotno interesi, če je treba opraviti ustno obravnavo v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ali v drugih primerih, če Banka Slovenije presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

K 354. členu

V primerjavi z ZBan-2 (322. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlagani člen podobno kot v veljavni ureditvi zagotavlja uresničevanje temeljnega načela upravnega postopka, in sicer načela zaslišanja stranke, ki organu, ki vodi postopek nalaga, da pred odločitvijo o stvari stranko zasliši oziroma ji da možnost udeležbe in sodelovanja v ugotovitvenem in dokaznem postopku. Na bančnem področju se to načelo uresničuje praviloma s pisno izjavo, kot je pojasnjeno v obrazložitvi k prejšnjemu členu. Predlog zakona enako kot doslej določa obvezno vsebino poziva o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, ki ga mora stranki poslati Banka Slovenije, če v posameznem primeru stranki ni bila zagotovljena drugačna možnost, da se o tem izjavi.

K 355. členu

V primerjavi z ZBan-2 (323. člen) ni vsebinskih sprememb. V predlaganem členu so določena posebna pravila o vročanju kot procesnem dejanju Banke Slovenije, katerega namen je, da se stranka seznanja s postopkom, procesnimi dejanji morebitne nasprotne stranke in Banke Slovenije kot organa odločanja ter obenem da se stranki zagotavlja pravica do izjave. Posebna pravila veljajo za vročitev pravni osebi ali podjetniku posamezniku, vročitve članom uprave in članom nadzornega sveta ter v primerih, ko stranko zastopa odvetnik. V nasprotju z dosedanje ureditvijo predlog zakona ne ureja več posebej nadomestne osebne vročitve.

K 356. členu

V primerjavi z ZBan-2 (324. člen) ni vsebinskih sprememb. V skladu s splošnim pravilom o pisnosti postopka Banka Slovenije odločba brez naroka, predlagani člen pa kot v veljavni ureditvi ureja tudi izjeme od tega pravila in določa, kdaj Banka Slovenije razpiše ustno obravnavo.

K 357. členu

V primerjavi z ZBan-2 (325. člen) ni vsebinskih sprememb. Poleg splošnih vrst odločb, s katerimi se odloča v upravnem postopku (odločba in sklep), v postopkih nadzora Banka Slovenije izdaja tudi odredbe. Z odločbo Banka Slovenije odloča o izdaji in odvzemu dovoljenj ter o drugih zadevah, za katere zakon ne predvideva odločbe v obliki sklepa ali odredbe. S sklepom Banka Slovenije odloča o procesnih vprašanjih, z odredbami pa o ukrepih nadzora. Predlagani člen v nasprotju z dosedanjo ureditvijo izrecno predpisuje tudi obvezno vsebino izreka akta, ki ga izda Banka Slovenije, in obvezen element obrazložitve odločbe ali sklepa, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije (to je izjavo subjekta nadzora o dejanju, kadar je k temu pozvan, ter dejstva in dokaze, na katere je oprta odločitev). Vsi akti vsebujejo tudi pouk o pravici do pravnega sredstva.

K 358. členu

V primerjavi z ZBan-2 (326. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena uresničuje ustavno zagotovljeno pravico do pravnega sredstva. Proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije, sicer ni pritožbe, je pa zagotovljeno sodno varstvo. Proti odredbam pa je v zakonsko določenih primerih dopusten tudi ugovor.

K 359. členu

V primerjavi z ZBan-2 (327. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja izvršljivost odločb Banke Slovenije, in sicer odločbe praviloma postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo. Dokončne pa postanejo z njihovo izdajo, ker je pritožba izključena. Odločbe, s katerimi se izreče globa ali določa denarna obveznost banke, pa postanejo izvršljive z njihovo pravnomočnostjo. Po splošnem pravilu odredbe Banke Slovenije ni mogoče izvršiti.

K 360. členu

V primerjavi z ZBan-2 (328. člen) ni vsebinskih sprememb. Podobno kot je pravica do obrambe urejena v 32. členu Uredbe (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN) z določitvijo vpogleda v spise v nadzorniškem postopku Evropske centralne banke, predlog člena ureja pregled dokumentov v postopku odločanja Banke Slovenije in dostop do zaupnih informacij. To je tudi ena od pravic, ki je predvideva tudi splošni upravni postopek (82. člen ZUP), pri čemer pa predlagani člen dopušča zgolj fizični dostop (ne pa tudi dostopa prek informacijskega sistema) in tudi ne dovoljuje pritožbe zoper odločbo o zavrnitvi dostopa, temveč omogoča sodno varstvo po tem predlogu zakona.

K 361. členu

V primerjavi z ZBan-2 (329. člen) ni vsebinskih sprememb. Določbe glede postopka odločanja o izdaji dovoljenj (oddelek 13.2) imajo značilnost posebnih pravil v razmerju do splošnih določb o postopku, vsebovanih v oddelku 13.1. predloga ZBan-2.

K 362. členu

V primerjavi z ZBan-2 (330. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ohranja veljavno ureditev, po kateri mora za odločanje o izdajah dovoljenj vložnik zahteve oziroma prejemnik dovoljenja plačati ustrezno takso. Novost je, da je taksa posebej določena tudi za posamezna dejanja, za katere je Banka Slovenije pristojna v postopku odločanja o zadevah, za katere je na podlagi Uredbe (EU) št. 1024/2013 pristojna Evropska centralna banka. Taksa je določena s tarifo Banke Slovenije.

K 363. členu

V primerjavi z ZBan-2 (331. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa, kdo so udeleženci v postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja. Stranka v postopku je vložnik zahteve, udeleženci pa so pod zakonsko določenimi pogoji lahko tudi druge osebe, in sicer predlog člena še posebno določa, kdo so lahko sodeluje v postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja banki in v postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja članu uprave, članu nadzornega sveta ali imetniku kvalificiranega deleža. Poleg teh je v postopku odločanja o izdaji dovoljenj lahko udeleženec v postopku tudi oseba, ki jo Banka

Slovenija na podlagi predloga subjekta nadzora povabi k sodelovanju, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z izdajo dovoljenja prizadet. To pomeni razliko od dosedanje ureditve, ko je taka oseba svojo udeležbo morala sama prijaviti s pisno vlogo.

K 364. členu

V primerjavi z ZBan-2 (332. člen) ni vsebinskih sprememb. Postopek je dispozitiven, zato se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja. Banka Slovenije začne postopek po uradni dolžnosti ali na zahtevo drugega pristojnega organa samo, če tako določa zakon, Uredba (EU) št. 1024/2013 ali drugi predpisi EU.

K 365. členu

V primerjavi z ZBan-2 (333. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja obvezno vsebino zahteve in listine, ki jih je zahtevi treba priložiti.

K 366. členu

V primerjavi z ZBan-2 (334. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena enako kot v veljavni ureditvi določa, da mora Banka Slovenije v postopku odločanja opraviti predhoden preizkus, v katerem preizkusi, ali so izpolnjene procesne predpostavke za odločanje. Pomanjkanje procesnih predpostavk je razlog za zavrženje zahteve. Če je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, mora Banka Slovenije vložniku zahteve najprej naložiti ustrezno odpravo pomanjkljivosti.

K 367. členu

V primerjavi z ZBan-2 (335. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena enako kot v veljavni ureditvi določa, da lahko Banka Slovenije v postopku odločanja o zahtevi izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti dokazi potrebni za ugotovitev dejstev, pomembnih za odločitev o zadevi. Pridobitev teh dokazov Banka Slovenije zahteva od vložnika ali jih pridobi s pregledom poslovanja.

K 368. členu

V primerjavi z ZBan-2 (336. člen) ni vsebinskih sprememb. Poleg splošne določbe glede možnosti izjave v postopku odločanja Banke Slovenije v posamičnih zadevah, ki zagotavlja uresničevanje načela zaslišanja stranke kot enega temeljnih načel upravnega postopka, predlagani člen daje stranki pred nameravano zavrnitvijo zahtev še posebej možnost izjave o dejstvih in dokazih, ki jih ni predlagal vložnik zahteve.

K 369. členu

V primerjavi z ZBan-2 (337. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlagani člen podobno kot v veljavni ureditvi določa roke, v katerih mora Banka Slovenije odločiti o posamezni vrsti dovoljenj. Prav tako je določeno, da v primeru izdaje sklepa o odpravi pomanjkljivosti rok za odločitev ne teče od vročitve sklepa o odpravi pomanjkljivosti do izteka roka za odpravo pomanjkljivosti oziroma do prejema dopolnitve vloge, če je ta prejeta znotraj v sklepu o dopolnitvi določenega roka.

K 370. členu

V primerjavi z ZBan-2 (338. člen) ni vsebinskih sprememb. Določbe oddelka 13.3. imajo značilnost posebnih pravil v razmerju do splošnih določb o postopku, vsebovanih v oddelku 13.1. predloga ZBan-2.

K 371. členu

V primerjavi z ZBan-2 (339. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa, kdo so udeleženci v postopku nadzora. Stranka v postopku nadzora in v postopku izdaje ukrepa nadzora je subjekt nadzora, udeleženec v postopku nadzora nad banko pa je pod zakonsko določenimi pogoji lahko tudi član nadzornega sveta, medtem ko član uprave sodeluje v postopku kot zakoniti zastopnik subjekta nadzora. V postopku izdaje ukrepa nadzora je lahko udeleženec v postopku tudi oseba, ki jo Banka

Slovenija na podlagi zahteve subjekta nadzora povabi k sodelovanju, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z izdajo dovoljenja prizadet.

Določba predlaganega člena zaradi narave postopka nadzora izrecno izključuje nekatere določbe ZUP o udeležbi (drugih) oseb, ki se imajo pravico udeleževati splošnega upravnega postopka. Postopek nadzora in ukrepi, ki se v tem postopku lahko izrečejo subjektu nadzora zaradi kršitev bonitetnih zahtev (glede upravljanja s tveganji), namreč ne posegajo v položaj tretjih, varovanju katerih je sicer namenjena pravica sodelovanja stranskih udeležencev v splošnem upravnem postopku. Ugotovitve v postopku nadzora ter posledično ukrepi nadzora so usmerjeni na ureditve (notranjega) upravljanja banke tako, da banka zagotovi ustrezne postopke in politike za obvladovanje tveganj in izpolnjevanje bonitetnih zahtev za varno in zanesljivo poslovanje. Ukrepi nadzora torej niso usmerjeni v urejanje posamičnih razmerij banke do tretjih oseb in ne tudi ustvarjajo neposrednih učinkov na takšna razmerja. Če zaradi uresničevanja ukrepa nadzora banka posledično spremeni pogoje poslovnega razmerja s tretjimi osebami, se morajo takšne spremembe in njihova upravičenost presojati v okviru splošnih pogodbenih okvirov, ki urejajo to poslovno razmerje. Kadar banka oceni, da izvedba posameznega ukrepa zahteva posege v položaje tretjih oseb na način, ki jih glede na pravna pravila, ki urejajo posamezna razmerja, ni mogoče uresničiti na način, da ne bi neutemeljeno posegala v pravice in položaje tretjih oseb, lahko banka predlaga, da Banka Slovenije dovoli stransko udeležbo teh oseb v posameznem postopku nadzora. Člani uprave, člani nadzornega sveta in imetniki kvalificiranih delež, nastopajo kot subjekt nadzora v okviru presoje pogojev za pridobitev in ohranitev relevantnega dovoljenja.

Poleg stranske udeležbe je izključeno tudi sodelovanje državnega tožilca, državnega pravobranilca in drugih državnih organov po ZUP, ki v splošnem upravnem postopku lahko zastopajo javne koristi v skladu s svojimi pristojnostmi, ki pa bi v tem primeru lahko posegle v neodvisnost centralne banke, kot temeljnega postulata statusa centralnih bank. Neodvisnost Banke Slovenije pri izvajanju njenih funkcij, vključno z opravljanjem nadzora nad bankami, je v javnem interesu, da se zagotavlja stabilnost bančnega in s tem finančnega sistema države. Intervenca državnih organov v konkretnih postopkih nadzora se zato mora izključiti v postopku do izdaje odločbe o ukrepu nadzora, ti pa so predmet izključno sodnega preizkusa. Čeprav se pristojnost navedenih državnih organov omejuje v konkretnih postopkih nadzora, ki jih vodi Banka Slovenije, pa ti organi izvajajo vse svoje pristojnosti glede poslovanja bank in delovanja Banke Slovenije, v skladu s področnimi predpisi.

K 372. členu

V primerjavi z ZBan-2 (340. člen) ni vsebinskih sprememb. Po splošnem pravilu, določenem v prvem odstavku, postopek nadzora vodi Banka Slovenije po uradni dolžnosti. Izjema od tega splošnega pravila je postopek nadzora nad drugo osebo začne praviloma na podlagi prijave pristojne inšpekcije.

K 373. členu

V primerjavi z ZBan-2 (341. člen) ni vsebinskih sprememb. Pravila o odredbi se uporabljajo v primerih, ko zakon določa, da Banka Slovenije odloča z odredbo.

K 374. členu

V primerjavi z ZBan-2 (342. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlagani člen ureja vsebino uredbe, pri čemer določa obvezne sestavine izreka odredbe in obvezno vsebino pouka.

K 375. členu

V primerjavi z ZBan-2 (343. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena uresničuje ustavno zagotovljeno pravico do pravnega sredstva in v primerih, ko Banka Slovenija izda odredbo, subjektu nadzora oziroma drugim osebam daje pravico vložiti ugovor. Predlog člena določa tudi rok za vložitev ugovora (8 dni), možnost odločitve o nesuspendivnosti ugovora in posledice, če subjekt nadzora ugovora ne vloži ali ga vloži prepozno.

K 376. členu

V primerjavi z ZBan-2 (344. člen) ni vsebinskih sprememb. Razlogi za ugovor so smiselno enaki razlogom za pritožbo (primerjaj 237. člen ZUP). Ugovor je torej mogoče vložiti iz razloga napačne uporabe materialnih ali procesnih pravil ter nepopolne oziroma napačne ugotovitve dejanskega stanja.

K 377. do 378. členu

V primerjavi z ZBan-2 (345. do 346. člen) ni vsebinskih sprememb. Ureditev vsebine ugovora in meje preizkusa ugovora so urejene ob upoštevanju posebnih značilnosti postopka odločanja Banke Slovenije. Banka Slovenije preizkusi odredbo v delu, v katerem se izpodbija z ugovorom, in v mejah v ugovoru navedenih razlogov.

K 379. členu

V primerjavi z ZBan-2 (347. člen) ni vsebinskih sprememb. O ugovoru Banka Slovenije odloča z odločbo. Pri odločanju o ugovoru lahko Banka Slovenije ugovor zavrne ali zavrže, ali pa, če ugotovi, da je utemeljen, spremeni ali razveljavi odredbo.

K 380. do 382. členu

V primerjavi z ZBan-2 (348. do 350. člen) ni vsebinskih sprememb. V postopku odločanja o odvzemu dovoljenja je načelo kontradiktornosti in izenačitve procesnih položajev uresničeno tako, da:

- Banka Slovenije izda odločbo o začetku postopka,
- se ima proti odločbi subjekt nadzora pravico izjaviti.

Banka Slovenije o odvzemu dovoljenja odloči na podlagi izjave subjekta nadzora.

K 383. do 384. členu

V primerjavi z ZBan-2 (351. do 352. člen) ni vsebinskih sprememb. V postopku odvzema dovoljenja lahko Banka Slovenije odloči (i) tako, da postopek ustavi, če razlogi za odvzem dovoljenja niso podani, ali (ii) tako, da dovoljenje z odločbo odvzame.

K 385. členu

V primerjavi z ZBan-2 (353. člen) ni vsebinskih sprememb. Pravila o postopku odvzema dovoljenja se smiselno uporabljajo za preklic pogojnega odvzema dovoljenja, izrek opomina in preklic soglasja, ki ga je izdala Banka Slovenije.

K 386. členu

V primerjavi z ZBan-2 (354. člen) ni vsebinskih sprememb. Sodno varstvo proti odločbam Banke Slovenije se zagotavlja v posebnem postopku sodnega varstva, za katerega se podrejeno uporabljajo določbe ZUS. Zaradi zahtevnosti postopka predlog člena določa tudi sojenje v specializiranem senatu treh sodnikov.

Za postopke sodnega varstva zoper odločbo o denarni kazni uporabljajo določbe zakona o prekrških glede zahteve za sodno varstvo zoper odločbo o prekrški, s katero se v hitrem postopku kršitelju izreče globa. O zahtevi za sodno varstvo zoper odločbo Banke Slovenije o izrečeni globi se določi pristojnost okrajnega sodišča. Slednje v okviru postopka sodnega varstva kot sodišče, specializirano za kaznovalne postopke, pri presoji odločbe o globi ugotavlja okoliščine glede odgovornosti kršitelja in glede ustreznosti višine izrečene denarne sankcije, medtem ko se za presojo drugih okoliščin (glede obstoja kršitve in ustreznosti izrečenih ukrepov nadzora) določi pristojnost upravnega sodišča.

K 387. členu

V primerjavi z ZBan-2 (355. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja aktivno legitimacijo za vložitev tožbe ali zahteve za sodno varstvo zoper akte, ki jih v postopku nadzora izda Banka Slovenije, in sicer je aktivno procesno legitimiran le subjekt nadzora. Zaradi zahtevnosti postopka pa predlog

hkrati določa, da lahko dejanja v postopku tega sodnega varstva le oseba z opravljenim državnim pravniškim izpitom.

K 388. členu

V primerjavi z ZBan-2 (356. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena ureja izpodbijanje aktov Banke Slovenije, pri čemer je postopek sodnega varstva mogoče začeti z vložitvijo tožbe proti odločbe Banke Slovenije. Po predlogu člena posebne postopek sodnega varstva ni mogoč proti odločbi, s katero Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja ali s katero odloči o ugovoru proti odredbi in ga zavrže, zavrne ali spremeni odredbo, saj je za ti dve vrsti odločb sodno varstvo zagotovljeno v postopku sodnega varstva proti končnim odločbam.

K 389. členu

V primerjavi z ZBan-2 (357. člen) ni vsebinskih sprememb. Zakon o sodiščih (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDLS-A in 63/13) v 1. do 8. točki drugega odstavka 83. člena našteva zadeve, ki se štejejo za nujne. Po 9. točki navedene določbe pa so to tudi druge zadeve, za katere tako določa (drug) zakon. Glede na to, da je namen nadzora, ki ga opravlja Banka Slovenije, to je zagotoviti stabilnost finančnega sistema in zaupanje vlagateljev, mogoče uresničiti samo, če je nadzor učinkovit, predlog člena določa, da so zadeve v postopku sodnega varstva nujne in da o njih sodišče odloča prednostno.

K 390. členu

V primerjavi z ZBan-2 (358. člen) ni vsebinskih sprememb. Iz istega razloga kot je v predlogu zakona predlagano prednostno določanje, to je zagotoviti učinkovit nadzor z namenom zagotavljanja stabilnosti finančnega sistema in zaupanja vlagateljev, predlog člena določa tudi krajše roke, kot jih predvideva sistemski zakon, za vložitev tožbe in odgovor na tožbo. V postopku sodnega varstva zoper akte Banke Slovenije je tako določen 15-dnevni rok namesto 30-dnevnega splošnega roka.

K 391. in 393. členu

Veljavni 359. člen ZBan-2 določa, da tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Nadalje 361. člen ZBan-2 v prvem odstavku določa, da lahko sodišče odloči brez glavne obravnave, če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in Banko Slovenije ni sporno. Drugi odstavek 361. člena ZBan-2 določa, da ne glede na navedeno lahko sodišče odloči brez glavne obravnave tudi v naslednjih primerih: (1) če je že na podlagi tožbe, izpodbijanega akta ter upravnih spisov očitno, da je treba tožbi ugoditi in upravni akt odpraviti na podlagi prvega odstavka 64. člena ZUS-1, pa v upravnem sporu ni sodeloval tudi stranski udeleženec z nasprotnim interesom; (2) če je dejansko stanje med tožnikom in Banko Slovenije sporno, vendar stranke navajajo zgolj tista nova dejstva in dokaze, ki jih v skladu s tem zakonom sodišče ne more upoštevati (359. člen tega zakona); (3) če gre za spor med istima strankama, pa gre za podobno dejansko in pravno podlago ter je o tem vprašanju sodišče že pravnomočno odločilo.

S predlogom zakona se 359. člen ZBan-2 (391. člen predloga zakona) dopolnjuje tako, da tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov, razen če izkaže, da jih brez svoje krivde ni mogel uveljaviti v postopku pred Banko Slovenije. Obenem se črta drugi odstavek 361. člena ZBan-2.

Sprememba je povezana z namenom izvršitve sodbe Evropskega sodišča za človekove pravice v zadevi PRO PLUS proti Sloveniji. Obenem so v zvezi s tem določbe prilagojene nedavni sodni odločbi Vrhovnega sodišča opr. št. X Ips 22/2020, z dne 26. avgusta 2020 (<http://www.sodisce.si/vsrs/objave/2020090210114618/>), ki je v 17. točki med drugim ugotovilo, da je glede na pravico do glavne obravnave iz 22. člena Ustave RS treba šteti, da je določba drugega odstavka 59. člena ZUS-1 protiustavna, saj gre za nedopustno izjemo od glavne obravnave. Podobno izjemo glede odločanja brez glavne obravnave vsebuje tudi veljavni ZBan-2.

K 392. členu

V primerjavi z ZBan-2 (360. člen) ni vsebinskih sprememb. Glede na posebej poudarjeno načelo hitrosti postopka predlog člena določa tudi omejitev preizkusa odločbe, po katerem sodišče preizkusi odločbo Banke Slovenije le v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na zakonsko določene bistvene kršitve določb postopka.

K 394. členu

V primerjavi z ZBan-2 (362. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa primere, v katerih sodišče izpodbijanega akta ne odpravi, ampak zgolj ugotovi njegovo nezakonitost, če ugotovi razloge, zaradi katerih se izpodbijani akt lahko odpravi.

K 395. členu

V primerjavi z ZBan-2 (363. člen) ni vsebinskih sprememb. Člen opredeljuje predpise, ki določajo pogoje in zahteve pri izvajanju izrednih ukrepov, ki jih izreka Banka Slovenije v zvezi z reševanjem bank.

K 396. do 397. členu

V primerjavi z ZBan-2 (373. do 374. člen) ni vsebinskih sprememb. Členi določajo prekrške v skladu s 66. členom CRD. Temu členu sledi tudi višina glob. Le te so zato za najhujše kršitve določene v znesku, ki je višji od zneska, ki ga določa Zakon o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 - uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13 in 74/14 - odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZP-1). CRD namreč v točkah (c) do (e) 66. člena zahteva, da imajo nacionalni nadzorni organi možnost izreka kaznih v mejah in na način, kot je določen v predlogu zakona.

Predlagatelj meni, da globe, kot jih predpisuje predlog, ne kršijo načela zakonitosti, saj ne omogočajo arbitrarnega določanja višine sankcije. Sicer drži, da predlog členov omogoča, da je zgornja meja globe lahko drugačna v različnih primerih. A to ne pomeni, da je višina globe lahko arbitrarno določena. Nasprotno, določbe zakona o načinu izračuna višine so jasne in bodo zavezancem, ko bo zakon veljal, vnaprej znane. Tako bo najvišja višina globe, čeprav ni določna številčno ali zgolj z upoštevanjem enega kriterija, izračunana sledeč vnaprej znanim pravilom, ki jih vsebuje zakon. Zato bo taka višina skladna z načelom pravne države. Zato tudi ni kršeno pravilo *lex certa*.

Predlagatelj poudarja, da določbe zakona najvišje globe ne določajo alternativno in ne dajo nadzornemu organu možnosti, da bi najvišjo dovoljeno globo določil diskrecijsko po sistemu ali – ali. V skladu s predlogom je namreč najvišja dovoljena višina globe, ki se lahko izreče, le ena. Sta pa res določena dva kriterija, kako se ta višina določi. Pri tem pa predlagatelj poudarja, da v skladu s predlogom velja, da se uporabi tisti kriterij, ki omogoča izračun višje zgornje višine globe. Zakon tako ne omogoča diskrecije, kateri kriterij naj se uporabi za določitev zgornje meje.

Navedene določbe dopolnjuje prehodna določba, ki odstopanje od določb ZP-1, dovoljuje le do spremembe le tega.

K 398. členu

V primerjavi z ZBan-2 gre za novo določbo s katero se določa globa za kršitev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga

K 399. členu

V primerjavi z ZBan-2 (375. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena opredeljuje kršitve drugih oseb. Gre za kršitve obveznosti predložitve informacij ali drugačnega oviranja nadzora, kršitve prepovedi sprejemanja depozitov od javnosti, kršitev pridobitve delnic banke v nasprotju s tem zakonom ter za kršitvi sklenitve delniškega sporazuma in podjetniške pogodbe brez dovoljenja Banke Slovenije, ko je to treba. Višina glob je določena upoštevajoč člen 17/5 ZP-1 in odraža družbeno nevarnost morebitnih kršitev ter predviden obseg škode. Razpon glob tako omogoča izrek kršitvi primernih sankcij ter hkrati zagotavlja preventivno funkcijo kazenskih določb.

K 400. členu

V primerjavi z ZBan-2 (376. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena sankcionira kršitve v zvezi z obveščanjem agencije, pristojne za finančne trge, pri čemer je kot prekrškovni organ za te prekrške določena agencija, pristojna za finančne trge.

K 401. členu

V primerjavi z ZBan-2 (377. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena opredeljuje kršitve oseb v bančni skupini. Zaradi pomena, ki ga ima nemoteno opravljanje nadzora nad bankami v bančni skupini, so globe določene v skladu s členom 17/5 ZP-1, torej kot trikratnik glob iz člena 17/2,3 ZP-1.

K 402. členu

V primerjavi z ZBan-2 (378. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena sankcionira kršitve revizijske družbe in pooblaščenega revizorja. Omenjeni opravljajo svoje storitve profesionalno ali kot dejavnost. Pri poslovanju morajo torej izkazati ustrezno stopnjo skrbnosti in odgovornosti. Predpisane globe ustrezajo odgovornosti in morebitnim posledicam kršitev dolžnega ravnanja navedenih oseb.

K 403. členu

Veljavni 380. člen določa, da je prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka globe po tem zakonu, v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Banka Slovenije.

Ne glede na navedeno ZBan-2 v izjemah določa za prekrškovni organ agencijo, pristojno za finančne trge, in Informacijske pooblaščenca Republike Slovenije. Slednji je v okviru predloga zakona črtan zaradi ureditve sistema izmenjave informacij o boniteti strank v posebnem zakonu.

K 404. členu

V primerjavi z ZBan-2 (381. člen) ni vsebinskih sprememb. Predlog člena določa nekatera posebna postopkovna pravila, ki odražajo posebnosti prekrškov, predpisanih s tem zakonom

K 405. členu

V primerjavi z ZBan-2 (382. člen) ni vsebinskih sprememb. Predloga člena določa, da se za prekrške iz tega zakona sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

K 406. členu

Člen ureja prehodno določbo za ohranitev veljavnosti dovoljenj. S členom se določa, da so dovoljenja za opravljanje bančnih ali drugih storitev bank za opravljanje funkcije člana uprave banke, za pridobitev kvalificiranega deleža, za pridobitev kvalificirane naložbe ter druga dovoljenja in soglasja, ki na podlagi ZBan-2 veljajo ob uveljavitvi tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za dovoljenja in soglasja izdana po tem zakonu ali Uredbi (EU) št. 575/2013. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev dovoljenja ali soglasja, kot jih določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013, se dovoljenje ali soglasje odvzame oziroma prekliče v skladu z določbami tega zakona.

Dodatno se določa, da odločbe Banke Slovenije glede statusnih značilnosti ali položaja banke, zlasti glede opredelitve banke kot pomembne, druge sistemsko pomembne ter majhne in nekompleksne banke oziroma v zvezi z uveljavitvijo poenostavljenih obveznost za načrte sanacije, ki jih določa ZBan-2 ali Uredba (EU) št. 575/2013, in na podlagi ZBan-2 veljajo ob uveljavitvi tega zakona, z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za odločbe, izdane po tem zakonu ali Uredbi (EU) št. 575/2013. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev statusnih značilnosti ali položaja banke, kot jih določa ta zakon ali Uredba (EU) št. 575/2013, se odločba odvzame ali prekliče v skladu z določbami tega zakona.

K 407. členu

Člen ureja prehodno določbo za člane nadzornega sveta. Določa se, da za člana nadzornega sveta, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja funkcijo člana nadzornega sveta in mu je Banka Slovenije že sporočila informacijo o oceni primernosti, se šteje, da ima dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev dovoljenja, kot jih določa ta zakon, se dovoljenje odvzame. Dodatno se določa, da se postopki za oceno primernosti članov nadzornega sveta, v katerih Banka Slovenije oziroma ECB na dan uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah ZBan-2. Za končno odločitev v teh postopkih se smiselno uporablja prvi odstavek, na način da se šteje, da je član nadzornega sveta z informacijo o pozitivni oceni primernosti v skladu z določbami ZBan-2, pridobil dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta.

K 408. členu

Člen ureja prehodno določbo za finančne holdinge in mešane finančne holdinge. Določa se, da nadrejeni finančni holding in nadrejeni mešani finančni holdingi, ki so že obstajali na dan 27. junija 2019, zaprosijo za odobritev do 28. junija 2021. Če finančni holding ali mešani finančni holding ne zaprosi za odobritev do 28. junija 2021, Banka Slovenije oziroma ECB sprejme ukrepe. Ne glede na navedeno ima Banka Slovenije oziroma ECB do 28. junija 2021 vse potrebna nadzorniška pooblastila na podlagi tega zakona v zvezi s finančnimi holdingi ali mešanimi finančnimi holdingi, ki so na dan 27. junija 2019 že obstajali in za katere je za namene konsolidiranega nadzora potrebna odobritev. Gre za prenos 159.a člena CRD.

K 409. členu

Člen ureja prehodno določbo za vmesno EU nadrejeno osebo. Določa se, da skupine iz tretjih držav, katerih skupna vrednost sredstev je 27. junija 2019 enaka 40 milijardam eurov ali višja, do 30. decembra 2023 vzpostavijo eno ali dve vmesni EU nadrejeni osebi. Gre za prenos osmega odstavka 21.b člena CRD.

K 410. členu

S prehodno določbo se določa, da banka do izdaje odločbe o dodatni kapitalski zahtevi za namen zagotavljanja kapitalske zahteve, ki presega minimalno kapitalsko zahtevo, upošteva kapitalsko zahtevo, določeno s pisnim obvestilom iz prvega odstavka 183. člena ZBan-2 oziroma v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013. Do izdaje odločbe o napotku o dodatno potrebnem kapitalu banka upošteva kapitalsko smernico, sporočeno s pisnim obvestilom iz prvega odstavka 183. člena ZBan-2 oziroma v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013.

K 411. členu

S prehodno določbo se določa upoštevanje že plačanega dela letnega nadomestila. Pri izdaji odločbe za plačilo letnega nadomestila Banka Slovenije upošteva morebitna že naložena in prejeta plačila do uveljavitve tega zakona, tako da bankam naloži le plačilo razlike do celotnega zneska letnega nadomestila.

K. 412. členu

Prehodna določba določa, da se postopki za izdajo dovoljenja in drugi postopki, ki so se začeli na zahtevo stranke in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, končajo po določbah ZBan-2, ki so veljale do uveljavitve tega zakona. Drugi postopki Banke Slovenije, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah tega zakona. Postopki sodnega varstva zoper odločbe Banke Slovenije, ki so bile izdane pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah tega zakona, če ni v členu, ki ureja razveljavitev in uporabo predpisov, določeno drugače.

K 413. členu

S prehodno določbo se določa uporabo določb o prekrških. Člen določa (na enak način kot 403. člen ZBan-2), da se, do sprememb določb o višinah in razponih glob, ki jih vsebuje zakon, ki ureja

prekrške, višine in razponi glob, ki so določeni v 396. in 397. členu tega zakona, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

K 414. členu

S prehodno določbo se določa uporaba določb za investicijska podjetja. Za zagotovitev dodatne pravne jasnosti, preprečitve nepotrebne upravne bremena in zagotovitev enotnega pravnega okvira za investicijska podjetja, ki bodo od 26. junija 2021 spadala na področje uporabe Direktive (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta⁶, je smiselno, da se datum prenosa Direktive (EU) 2019/878 prenese kar zadeva ukrepe za investicijska podjetja. Za zagotovitev dosledne uporabe pravnega okvira iz člena 67 Direktive (EU) 2019/2034 za investicijska podjetja je posledično potrebno rok za prenos Direktive (EU) 2019/878 v zvezi z investicijskimi podjetji podaljšati. V nasprotnem primeru bi se borznoposredniške družbe izpostavilo zahtevam iz predloga zakona za zelo kratek čas (od uporabe predloga zakona do uveljavitve zakona, ki prenaša direktivo 2019/2034), kar, tudi po mnenju Evropske komisije, predstavlja prekomerno administrativno obremenitev za to družbe.

Določba člena je oblikovana na način smiselne uporabe določbe tega zakona tudi za investicijska podjetja in sicer do sprejetja posebnega zakona, ki bo urejal bonitetni nadzor investicijskih podjetij.

K 415. členu

S členom se določa, da z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati ZBan-2, razen nekaterih izjem.

Med drugim Zakon o bančništvu (tako sedaj veljavni ZBan-2, kot predlog novega predloga zakona) predstavlja zelo pomemben pravni akt za delovanje agencije, pristojno za finančne trge, saj se Zakon o trgu finančnih instrumentov (v nadaljnjem besedilu: ZTFI-1) v znatnem delu sklicuje nanj, zato se spremembe Zakona o bančništvu neposredno izrazijo v delovanju agencije. Ob predlogu zakona gre ugotoviti, da to razveljavlja ZBan-2, na katerega se v velikem delu sklicuje ZTFI-1. Na podlagi navedenega se s členom med drugim določa, da ZBan-2 velja še naprej v delih, kjer se nanj sklicuje ZTFI-1 do uveljavitve sprememb in dopolnitev ZTFI-1.

K 416. členu

S členom se določa nadaljnja uporaba večine pravilnikov in sklepov, ki so bili izdani na podlagi ZBan-2.

K 417. členu

S končno določbo se določa, da se do 28. junija 2021 v prvem odstavku 184. člena tega zakona namesto temeljnega kapitala banke upošteva sprejemljivi kapital banke iz 71(b) točke prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) št. 575/2013.

K 418. členu

Zakon o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 77/16, v nadaljnjem besedilu: ZPotK-2) v prvem odstavku 84. člena navaja, da Banka Slovenije pri pregledu poslovanja nad dajalci kredita in kreditnimi posredniki iz drugega odstavka 78. člena tega zakona smiselno uporablja 242. do 247. člen Zakona o bančništvu. Nadalje se ZPotK-2 v 76. členu sklicuje na 319. do 362. člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15 in 44/16 — ZRPPB) glede izdaje, prenehanja ali podaljšanja dovoljenja. Omenjeno sklicevanje sedaj ni več ustrezno, saj so člani ZBan-2 v okviru predloga zakona spremenili. Slednje se odpravlja s predlogom člena.

K 419. členu

S prehodno določbo se določa, da zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

⁶ Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64).

IV. PREDLOG ZAKONA RAZVELJAVLJA DOLOČBE VELJAVNIH ZAKONOV

S predlaganim zakonom se v Zakonu o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 77/16; v nadaljnjem besedilu: ZPotk) v 76. členu besedilo »319. do 362. člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15 in 44/16 – ZRPPB)« nadomesti z besedilom 351. do 394. člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. XY).

V prvem odstavku 84. člena ZPotk pa se besedilo »242. do 247. člen« nadomesti z besedilom 272. do 277. člen.«.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU:

V skladu s prvim odstavkom 143. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17 in 46/20) se predlaga, da se predlog zakona obravnava in sprejme po nujnem zakonodajnem postopku.

S pravočasnim sprejetjem novega zakona se pomembno zmanjša verjetnost za nastanek težko popravljivih posledic za delovanje države, do katerih lahko pride, v kolikor ne bodo zagotovljene zadostne pravne podlage, ki bi akterjem, ki so odgovorni za zagotavljanje finančne stabilnosti, omogočale primerno agilnost. S sprejetjem predlaganega zakona se namreč izboljša pravni okvir za stabilno in varno poslovanje bank.

Predlog za nujni postopek utemeljujemo tudi z dejstvom, da se s predlogom zakona v nacionalni pravni red prenaša Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala, pri čemer je rok za prenos te direktive potekel 28. 12. 2020. Evropska komisija je 3. 2. 2021 Republiki Sloveniji že izdala uradni opomin zaradi nenotifikacije predpisov za prenos te direktive v pravni red Republike Slovenije. Neugoden izid postopka bi lahko pomenil veliko finančno breme za Republiko Slovenijo in bi torej nastale težko popravljive posledice za delovanje države. V dosedanjih primerih, ko Slovenija ni pravočasno prenesla direktiv v nacionalni pravni red, je namreč Evropska komisija Sodišču EU v tožbah predlagala, da naloži samo dnevne denarne kazni, pri čemer so se zneski gibali tudi do 10.300 EUR na dan, šteto od razglasitve sodbe do izpolnitve obveznosti iz sodbe. Dodatno lahko Evropska komisija Sodišču EU predlaga, da državi članici naloži tudi plačilo pavšalnega zneska, kar pomeni, da tožb ne bo umikala, tudi če bo država članica priglasila ukrepe za prenos direktive. Za Slovenijo bi lahko najvišji pavšalni znesek denarne kazni znašal do 980.000 EUR.

Do zamude pri prenosu direktive 2019/878/EU je sicer prišlo zaradi povečanega obsega dela na področju priprave interventnih ukrepov za blažitev posledic epidemije COVID-19 v letu 2020 in naknadno sprejete odločitve, da je zaradi večje preglednosti primerneje pripraviti nov področni zakon (Ministrstvo za finance je pravočasno pripravilo novelo k področnemu zakonu).

VI. PRILOGE:

/